A. Šupuk

ŠIBENSKI GLAGOLJSKI SPOMENICI

27600

Izašlo:

Babić I., Delak M. i Milkačić D.: Nametnici i nametničke bolesti konja, 8°, 1953, str. 305 + 111 fotografija. Poluplatno. Din 794.–

Barac A.: Hrvatska književnost od Preporoda do stvaranja Jugoslavije, knjiga I. Književnost Ilirizma. 8°, 1954, str. 315. Poluplatno. Din 740.–

Badalić J.: Inkunabule u Narodnoj Republici Hrvatskoj, 4°, 1952, str. 260 + reprodukcija. Polukoža. Din 1.624.–

Beritić L.: Utvrđenja grada Dubrovnika, 4°, 1956, str. 274 + 13 reprodukcija u tekstu, 57 tabli i 10 mapa, poluplatno Din 1.925.–

Cesmički I.: Ianus Pannonius. Pjesme i epigrami. Tekst i prijevod. Preveo N. Šop, 8°, 1951, str. 354. Platno. Din 679.–

Domac R.: Flora za određivanje i upoznavanje bilja, 8°, 1950, str. 552 + crteži, platno Din 260.–

Ercegović A.: Život u moru. Biologijska oceanografija, 8°, 1949, str. 412 + crteži, poluplatno Din 251.–

Grmek D. M.: Santorio Santorio i njegovi aparati i instrumenti, 8°, 1952, str. 84 + fotografije. Poluplatno. Din 338.–

Hektorović P.: Ribanje i ribarsko prigovaranje (Anastatičko izdanje) 8°, 1953, koža, Din 960.–

Lovrić I.: Bilješke o putu po Dalmaciji opata Alberta Fortisa i život Stanislava Sočivice, 8°, 1948, str. 229 + reprodukcije i karta okolice Zadra i Šibenika, polukoža Din 223.–

Jagić V.: Članci iz »Književnika« III. 1866. Poluplatno Din 747.–

Kogoj F.: Spolne bolesti, 8°, 1954, str. 413 + fotografije i crteži. Poluplatno. Din 1.440.–

Krželić B.: Annuae ili Historija 1748–1767. 4°, 1952, str. 630 + naslovne vinjete, polukoža Din 3.350.–

Urednik

PETAR GUBERINA

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI

ŠIBENSKI GLAGOLJSKI SPOMENICI

Ante Šupuk

Z A G R E B

1 9 5 7

Tehnička redakcija, tisak, uvez i oprema
IZDAVAČKI ZAVOD JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE
ZAGREB

ANTE ŠUPUK

ŠIBENSKI GLAGOLJSKI SPOMENICI
1547–1774

I.

O GLAGOLJSKIM SPOMENICIMA NA ŠIBENSKOM PODRUČJU

Zaslužni hrvatski bibliograf Ivan Milčetić, tražeći glagoljske spomenike, stigao je u jesen 1908. god. i u Šibenik; no, tu je naišao na glagoljsku »tabulu rasu«, jer osim nešto ćirilice, t. j. bosančicom pisanih dokumenata, i jednog od prvih hrvatskih spomenika pisanih latinicom (»Šibenska molitva« XIV. stoljeće) – nije našao skoro ništa drugo.[1] Međutim, na osnovu sačuvanih i u novije vrijeme pronađenih raznovrsnih spisa – na području Šibenika ne postoji »tabula rasa« ni glagoljice, ni bosančice samostanske, ni latinice, pa ni stare ćirilice, kojom se služi pravoslavno svećenstvo; a budući da u ove krajeve stizahu i pisma s obližnje bosanske granice, i begovska bosančica imat će svoje poznavaoce.

Upotreba latinice i u ovom kraju ima svoje tradicije. Latinica prodire kroz crkvu i trgovačko-kulturne veze, te će svojim zapadnoevropskim i praktičnijim karakterom postajati u novije vrijeme sve ozbiljniji takmac našim narodnim pismima, život kojih je vezan uz posebne prilike. Latinsko pismo u hrvatskim tekstovima datira svakako od velike starine, o čem uvjerljivo govori spomenuta »Šibenska molitva«. Prva pak pronađena oporuka na našem jeziku datirana je 1. XII. 1485., a koliko o njoj saznajemo na osnovu prijepisa don Krste Stošića, pisana je latinicom i počinje ovako: »Draga, zena mestra Giuana Obartich, maranguna od Sibenicha«.[2] Jasno je, da takvih sačuvanih dokumenata ima sve više iz novijeg vremena, nakon prodora humanizma, koji je Šibeniku dao Jurja Šižgorića, prvog glorifikatora naše narodne pjesme, i nešto kasnije nekoliko hrvatskih pisaca: Petra Divnića, Fausta Vrančića, velikog zagovaratelja glagoljice I. T. Mrnavića i dr. Prikazanje o sv. Margariti, koje je nastalo u ovoj sredini na temelju prozom pisanog hrvatskog teksta, pi-

[1] Ivan Milčetić, Izvještaj o izučavanju hrv. glag. književnosti, Ljetopis Jug. ak., sv. 23, Zagreb 1908, str. 184, 188.

[2] Don K. Stošić, Povijest Šibenika, IV. dio str. 1. Hrvatski jezik; rukopis pohranjen u Gradskom muzeju u Šibeniku.

sano je latinicom.[3] U lapidariju Gradskog muzeja u Šibeniku čuva se nadvratnik (br. 66), koji je nakon ovog rata pronađen u porušenoj kući pokraj pravoslavne crkve, tu je prije bio samostan sv. Spasa, koji su zajedno sa crkvom u svoje doba Francuzi predali pravoslavnom episkopatu.[4] Pretpostavlja se, da je nadvratnik pripadao samostanu sv. Spasa. Na njem je uklesan distih pisan latinicom: »Nu da te uzvisim cesare boze moii – i glaso(m) uschrisi(m) tvu slavu sluga tvoi«. Po mišljenju C. Fiskovića, pripada XVII., a moguće i XVI. stoljeću. U selima šibenske okolice, prvenstveno pri moru ili na otocima, također se rabila latinica. Uz glagoljske testamente, koje objelodanjujemo, nekoliko puta susrećemo i kopiju latinicom, a pop glagoljaš Jivan Oštarić, koji je u Zlarinu od 1677.–1683. napisao 11 naših glagoljskih oporuka (br. 205–215), pisao je neke oporuke samo latinicom (oporuka Jive, sina Ante Rokića, od 16. I. 1678.; oporuka Mande, kćeri Luke Lovrića, a žene Vice Jurjeva, od 12. X. 1679.; oporuka Jele, žene pok. Miše Juranova, od 20. X. 1679.; oporuka Ante Braničeva od 20. XI. 1679.; oporuka Stipe Jurjeva r. Milutina od 25. I. 1680.; na oporuci Stipe Vukova od 14. III. 1680., koju je netko drugi pisao također latinicom, Oštarić se samo potpisao, a 1. V. 1687. sastavio je i 1 pismo). Na Prviću latinicom je pisao i glagoljaš fra Matij Šlakić, a sačuvana je samo jedna takva njegova isprava (oporuka Miše Bilosovića od 29. I. 1668.). Spomenuti spisi danas se čuvaju u Gradskom muzeju. U nekim pak mjestima šibenske okolice knjiga krštenih vođena je i »characteribus latinis«.[5]

U ovim krajevima, ali na otocima manje, u uporabi je bila i bosančica tipa samostanskoga. Otac Margetić (1704) zabilježio je, da »u ova slova umiju čtiti i pastiri po Bosni, po Ercegovini, po Dalmaciji«.[6] U Gradskom muzeju u Šibeniku sačuvano je nekoliko oporuka i drugih isprava iz šibenske okolice ili grada, koje su pisane bosančicom tipa samostanskoga (11 spisa) ili begovskoga (5 spisa). Primjera radi objavljujemo jedan takav dokumenat, koji je pisan samostanskom bosančicom u Šibeniku (dvolist, format 50 × 28,8 cm, fotografski snimak br. 10), a prvenstveno jezično zanimljiv, jer dobro ilustrira penetraciju štokavštine u ovaj kraj. Među fotografskim snimcima (br. 9, u transkripcijama br. XLIV. 237) nalazi se i vrlo interesantan primjer miješanja pojedinih slova bosančice s glagoljicom, što je svakako posljedica uobičajenosti upotrebe jednog i drugog pisma. Don K. Stošić ističe zanimljive veze između bosančice i glagoljice u skradinskoj okolici, navodeći nekoliko primjera. Župnik Velima fra Ignacij pisao je 1. VI. 1683. popu Andriji Kapovu bosančicom o nekoj ženidbi, a ovaj je o toj stvari pisao glagoljicom šibenskom biskupu. Isto tako fra Filip Pogrančić piše iz Miljevaca 20. VIII. 1712. bosančicom popu Jakovu Fantinu u Radošinovcu, a ovaj o tome glagoljicom biskupu.[7] Iako su franjevci trećoreci bili »tvrdi glagoljaši«, služili su se, kaže I. Milčetić, i bosančicom. Tako fra Juraj Livić iz Prvića, čitajući 1683. god. bosančicom pisan »Ispovjedaonik« (Rim 1630) Stjepana Matijevića, pribilježio je glagoljicom, kako je »mučno štiti« takvu knjigu, ali pored toga na knjizi je pravio zabilješke i bosančicom.[8] Interesantan je i ovaj podatak, koji pripada bližoj okolici grada Šibenika: don Andrija Papešić, murterski župnik, na aktu 29. X. 1719. potpisuje se bosančicom, a na aktu 25. XI. 1723. glagoljicom.[9] Takve sam pojave našao i u sukošanskom »libru« iz god. 1723. (»Libar žakna Pere Peričića i(z) Sudkošana«).[10] Podatke o upotrebi bosančice u Šibeniku i okolici daju nam P. Kolendić i nešto don K. Stošić.[11] Tako za Šibenik oni navode ove godine nađenih dokumenata: 1603., 1604., 1693. i 1783. (ova zadnja godina odnosi se na potpise u ispitnoj knjižici franjevačkih đaka). Na jednoj tiskanoj lat. knjizi od 1504. u samostanu sv. Frane u Šibeniku nalazi se bosančicom pisana bilješka: »od Lodovika, sina mesьtra Mihoča Kamenara odь Dubrovnika«, a tu je istim pismom zapisana i jedna od varijanti božićne pjesme »u se vrieme godista«.[12] Kolendić i Stošić za upotrebu bosančice navode, da se rabila na Ogorju, Visovcu, u Velimu, Mirilovićima, Pirovcu, Tribunju, Vodicama, Jadrtovcu, Vrpolju, šibenskom predgrađu Varošu, pa nešto i na otocima Krapnju, Murteru, i to ponajviše u XVIII. stoljeću, a manje u XVII. Tako je u Krapnju od g. 1686. do 1693. župske matice pisao bosančicom pop Ivan Pakojević. U siječnju 1622. i dalje protiv nekih klerika i popova iz Tijesnoga vodio se proces zbog krađe, a svi njihovi potpisi pisani su bosančicom.[13] Po Stošiću, župske matice rođenih u Vrpolju od 1737.–1739., pa i nešto kasnije, pisane su bosančicom,[14] a u matrikuli bratovštine Gospe od Stomorije imena nekih članova ispisana su bosančicom.[15] U Tribunju je knjiga mrtvih za g. 1729. pisana bosančicom.[16] U Tijesnom neki su župnici pisali matice i bosančicom,[17] a u Jezerima od 1602. pa dalje župnici i bosančicom bilježe račune i razne spise.[18] U lapidariju Gradskog muzeja u Šibeniku nalazi se kameni ulomak natpisa (br. 48, format 28 × 18 cm), nađen u Mandalini, u crkvi sv. Mandaline, gdje je bio uzidan u pločnik pored oltara. Kad je crkva 1939. stradala od požara, prenesen je u lapidarij. Na njemu jasno čitamo u četiri reda slova bosančice (u 2. retku piše: »dovana« – carinarnica). Sigurno je iz XVII. stoljeća. Nedavno smo

[3] Narodne starine, knj. XI, 1931, str. 148.
[4] K. Stošić, Benediktinke u Šibeniku, Zagreb 1934, str. 9.
[5] Jelić, Fontes historici, 178, XVIII–XIX.
[6] Rad Jug. ak. 206, str. 183.
[7] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 11.
[8] I. Milčetić, Izvještaj o izučavanju hrv. gl. knj., Ljetopis Jug. ak. 1908, sv. 23, str. 191.
[9] Rad Jug. ak. 206, str. 183.
[10] Sav je »libar« pisan bosančicom (46 listova formata 11 × 15.8 cm) osim bilješke (na 2. i zadnjoj strani), numeracije, jedne molitve (2 lista) i kazala, što je pisano glagoljicom. Pored toga u prvoj glagoljskoj bilješci nekoliko puta upotrebljavaju se i slova iz bosančice. Vlasnik je rukopisa šibenski nastavnik Božidar Peričić.
[11] Rad Jug. ak. 206, str. 183; Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 11, 12.
[12] Ljetopis Jug. ak. sv. 23, 1908, str. 189.
[13] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 12.
[14] Stošić, Sela Šibenskoga kotara, Šibenik 1941, str. 71.
[15] Stošić, ib. str. 75, 76.
[16] Stošić, ib. str. 141, 142.
[17] Stošić, ib. str. 208.
[18] Stošić, ib. str. 217.

saznali, da se u Dubravicama kraj Skradina na sporednom ulazu crkve sv. Katarine nalazi bosančicom pisan nadvratnik, koji je postavljen 1720. g., kad je crkva nadograđena. Nekoliko pak sitnijih natpisa ima i u crkvi na Visovcu. Stošić konstatira, da su bosančicu osobito upotrebljavali fratri u samostanima ili na župi, pa navodi dragocjen podatak, da su klerici u samostanu Sv. Lovre u Šibeniku u XVIII. stoljeću učili pisati bosančicom, te da »nisu mogli biti obučeni u fratarsko odijelo niti primiti više redove, ako nisu naučili to pismo. To je bilo naredeno 1749. i 1775.« U istom samostanu nalazi se rukopis pod naslovom »Spisi za štampanje Šćaveta g. 1773«.[19]

Sačuvani podaci, koji nam govore o upotrebi hrv. latinice u šibenskoj okolici u toku XVII. st., malobrojni su. Takvih spomenika u gradu Šibeniku ima iz starijeg vremena, a novije doba dat će ih mnogo. Isprava pisanih bosančicom ima više, naročito u selima šibenske okolice, ali iz novijeg vremena, t. j. XVII. st., u doba migracije stanovništva iz unutrašnjosti, kad prodire štokavski živalj. Sudeći po sačuvanim ispravama i podacima, upotreba bosančice i hrv. latinice u crkvi i javnom životu u XVI. i XVII. st. sekundarna je u poređenju s upotrebom glagoljice, koja najviše dominira u okolici. Počeci glagoljice u Šibeniku »gube se u magli srednjega vijeka«, ali sigurno tim pismom je prvi put zabilježena hrvatska riječ ovoga kraja. Sudeći po mnogim podacima iz obilne literature, glagoljica u ovom kraju počinje dolaskom benediktinaca, a prepostavka Stošićeva[20] da je to bilo ranije, kad je Šibenik neko vrijeme pripadao ninskoj biskupiji – samo je pretpostavka, pa kao da je uvjerljivije povezati te početke s dolaskom benediktinaca, koji su svoje samostane u okolici Šibenika imali u Žirju, na Sustipancu (otočiću kod Pirovca), na Prviću, na Ljuljevcu (pred Šibenskom lukom) i možda na Stipancu (otočiću na Prukljanskom jezeru).[21] Po Stošićevu mišljenju u samostan na Žirju prešli su neki redovnici s opatom Andrijom nakon rušenja Biograda, a na Sustipancu nalaze se benediktinci prije 1511. g., kada je ondje šibenski plemić Petar Draganić naselio nekoliko glagoljaša trećoredaca. Na Prvić glagoljaši su došli 1463. g.[22] O samostanima na Prviću i Sustipancu, kao najstarijim žarištima glagoljice u ovoj sredini, govori i S. Ivančić,[23] ističući, da se glagoljica uzdržala u šibenskoj biskupiji

[19] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 8, 11.

[20] Stošić, ib. IV. dio, str. 9. To je ustvari pretpostavka P. Kaera, koji povezujući glagoljsku djelatnost Teodozija Ninskoga (IX. stoljeće) s radom I. T. Mrnavića oko uređenja i izdavanja glagoljskih crkvenih knjiga, pokušava dokazati ogromnu starost upotrebe glagoljice i glagoljske liturgije u Šibeniku, navodeći da »okolnost, što je prepis Teodozijeva psaltira nadjen u Šibeniku, podupire vjerojatno mnienje, da je u istom gradu obstojao početkom XIII. vieka i izvornik tog prepisa, i po tomu imali bismo izpravni savremeni dokaz, da je glagolica bila u porabi u gradu Šibeniku već za Teodozijeva biskupovanja« (don Petar Kaer, Povjestne crte grada Šibenika i njegove okolice, dio I., str. 29–35, Šibenik, s. a.). Međutim, još g. 1911. Jagić je na nedvomislen način Teodozijev psaltir proglasio falsifikatom (V. Jagić, Tomko Marnavić als Fälscher des angeblich im J. 1222 geschriebenen glagolitischen Psalters, Archiv für slavische Philologie XXXIII., str. 111–134).

[21] Stošić, Benediktinke u Šib., str. 4.

[22] Stošić, ib. 4.

[23] S. Ivančić, Povjestne crte, Zadar 1910, str. 29, 31, 212–217, 243.

samo s razloga, »što su u njoj obitavali Trećoreci, koji su je rabili na Sustipancu kod Tiesnoga i u trim župama, kojima su oni upravljali: u Prvić–Luci, Šepurini i Kaprijam«.[24] Da je glagoljica tada dobila veći zamah, da je iz crkvenog kruga ušla i u svjetovnu porabu, da je tome pridonio i veći broj benediktinaca – sve je točno. Ali benediktinci donoseći glagoljicu, u ovom kraju našli su glagoljicu i glagoljske tradicije. O tome najuvjerljivije govore podaci, koje ću iznijeti i koji će nam pružiti očitu mogućnost, da postojanje glagoljice u ovom kraju uzimamo kao sigurno jedno i dva stoljeća prije od osnivanja benediktinskih samostana u Prviću i Sustipancu. God 1896. u Plastovu (kod Skradina), pred kućom Tome Vrukala (Urukala) iskopani su glagoljski kameni ulomci, oko kojih se pozabavio Lujo Marun, te ih prenio u kninski muzej, a nakon ovog rata nalaze se u Muzeju hrvatskih starina u Solitu. O njima je pisao 1904. u »Starohrvatskoj prosvjeti« dr. J. Vajs,[25] pa iako su njegovi zaključci presmioni naročito s obzirom na historijsko značenje, ipak su ti glagoljski ulomci vrlo dragocjeni. Na osnovu prvog ulomka (format 31 × 30 cm), pouzdano se može reći, da je u gornjem dijelu cijela ploča imala šest redaka. Nagađati se može, koliko je to dopušteno, da je ploča bila više u formi nadvratnika, što se može zaključiti i po sačuvanom tekstu. Oblina slova govori o starini ovih glagoljskih ulomaka, ali miješanje slova (lat. t i ćir. u) u to nas ne uvjerava.

Drugi ulomak, koji je iskopan mjesec dana kasnije, možda i ne pripada gornjoj ploči. Pronađen je u neposrednoj blizini prvoga, ali oblik slova je malo drukčiji, naročito onaj »a«, koji je manji i križan bliže sredini. Ovi kameni ulomci iz bribirske okolice pružaju dokaz, da se glagoljica najprije pojavila i upotrebljavala u unutrašnjim krajevima šibenske sredine, a ne najranije na obali i otocima, što historijski s prodorom glagoljice i koincidira, i da je njena egzistencija u ovom kraju usko povezana s egzistencijom bribirske župe i njenih župana, koji se spominju već od XI. st. U ovoj stvari značajni su podaci iz XIII. i XIV. stoljeća, koji nam govore o širem prostranstvu upotrebe glagoljice u šibenskoj okolici. U listopadu 1242. god. »apud Sebenicum« natpop Stanimir sa svećenstvom (»cum ... omnibus aliis clericis Sibenicensibus, tam latinis quam Sclavis«) izjavljuje, da se imaju pokoravati trogirskom biskupu Treguanu,[26] a 1375. g. Grgur, sin Martina Borislavića, iz Gorice (Modruš) po narudžbi za prizidnice crkve sv. Julijana Šibenskoga sastavlja psaltir, dijelove brevijara, misala i razne molitve (»Sie knigi pisah' ě Gregorii, s(i)nь Mar'tina Borislavića, is' Modruš' s' Gorice ..... Prizidnicam' crьkve s(veta)go Julična o Šibenika«).[27] Grgur je napisao još jedan glagoljski brevijar (»per olim magistrum Gregorium de Modrussia«), koji je 7. III. 1415. Antun pustinjak prodao, jer se spremao

[24] Ivančić, ib. 157.

[25] Josip Vajs, Dva kamena odlomka pisana oblom glagolicom u kninskom muzeju, Starohrvatska prosvjeta, godina VIII, sv. 1. i 2., Knin 1904, str. 5–10.

[26] Kukuljević, Regesta, Starine Jug. ak., knj. XXIV., str. 215.

[27] Marin Tadin: Recueil glagolitique croate de 1375, Revue de études slaves, sv. 31, Paris 1954, str. 21–32.

da otplovi preko mora, pa mu je trebalo novca (Antun pustinjak »de monte sancti Michaelis de Sebenico vendidit unum suum breviarum de lingua sclavonica presbitero Andreae Vlatci (Vlatko) de Collevrate pro ducatos dudecim in auro de auro«).[28] Ivan Milčetić u datiranju Berčićevih odlomaka iz Prvića[29] veli za prvi ostrižak »B. II. 3 Prvić«, da će biti iz XIV. vijeka, za drugi (signatura 6, 11.) »Iz Prvića 1848, 8/8« pretpostavlja isto vrijeme, a za odlomak »3 B. Iz Prvića na 31/12 1852« kaže doslovce: »Bit će iz XIV. ili možda iz XIII. vijeka«.

Da su glagoljske tradicije u šibenskoj sredini dužeg perioda, dokazuje i njena bogata upotreba od XVI. st. do prve polovice XIX., a naročito razdoblje XVII. st., iz kojega nam je sačuvano mnogo isprava, naročito oporuka. Teško je zamisliti, da bi se odjednom proširila glagoljica u crkvenoj i svjetovnoj upotrebi bez solidne historijske podloge. Kao što sam nastojao osvijetliti glagoljske tradicije u Šibeniku i okolici, pokušat ću obrazložiti, da je u ovoj sredini pisano mnoštvo glagoljskih isprava i da je od toga velik broj netragom propao. U selima šibenske okolice glagoljaša je bilo vrlo mnogo. Nešto takvih podataka daje K. Horvat, a mnogo više Stošić.[30] Jedan i drugi navode tridesetak sela, u kojima su djelovali glagoljaši. U XV. st. glagoljaši se već nalaze u ovim selima: Srimi, Mandalini (lazaret), Konjevratima, Donjem polju, Rakitnici, Prvić–Luci, Krapnju, Grebaštici.[31] Za XVI., XVII. i XVIII. st. podataka ima mnogo, Stošić imenuje na stotine glagoljaša, za neka mjesta daje njihov potpuni kontinuitet. U XIX. st. popovi glagoljaši pomalo nestaju. Tako je u Zatonu glagoljica u uporabi do 1817., a uz prekide do 1888., kasnije se za neko vrijeme ponovo uvodi. U Murteru se glagoljalo do 1823., u novije doba opet; u Primoštenu do 1831. U Vrpolju 1835. ili 1836. umro je posljednji seoski pop glagoljaš Josip Bajica, koji nije znao latinski. U Šepurini se glagoljalo do 1859., u Raslinama do 1870. (u novije doba opet), u Vodicama neprekidno do 1876., a kasnije opet. U Kapriju umro je 4. IV. 1891. pop Ivan Ninčević, posljednji glagoljaš šibenske biskupije, koji nije znao latinski.[32] Sa ovog područja lijep je broj trećoredaca, koji kao glagoljaši djeluju u drugim mjestima (Zadru, Glavotoku, Osoru, Rabu, Galevcu, Martinšćici i Dubašnici), i to već u XVI. st. pa do XIX. Prvi je takav o. Blaž iz Šibenika u Zadru (1505), a zadnji je o. Serafin Šarac iz Šibenika u Martinšćici (1854). Stjepan Ivančić imenuje ukupno 20 takvih trećoredaca.[33] Već sama činjenica, što je glagoljaša bilo mnogo, jasno govori, da je njihova naobrazba bila slaba, neujednačena. Bilo je školovanih, koji su poznavali talijanski i latinski jezik, a i primitivnih seoskih popova glagoljaša. Stošić veli, da je u svoje vrijeme od starih ljudi čuo pripovijedati, da su seoski popovi glagoljaši gonili ovce na pašu noseći sa sobom kakvu svetu knjigu. Imali su na sebi crni »veladun« (tabar) i opanke. Tako je spomenuti pop glagoljaš u Vrpolju Josip Bajica pasao ovce s brevijarom u ruci, nosio »veladun« i opanke.[34] To su bili siromašni popovi glagoljaši, pa da prežive, radili su u polju i pasli ovce, kao na pr. Marko Darmić (1775), Vid Dadić (1780) i Marko Komadina (1790) u Vrpolju.[35] Oni pak, koji su živjeli na otocima ili pri moru, bavili su se ribolovom, sa svjetovnjacima odlazili u lov i ribu prodavali, a to je na sinodi 1618. pod kaznom suspenzije bilo zabranjeno svima, koji su primili sveti red. Zbog toga je murterski župnik tužio dva glagoljaša.[36] Glagoljaški podmladak sigurno je svoje obrazovanje primao od iskusnijih i starijih popova glagoljaša, ponajviše u samostanu u Prvić–Luci ili u kojem šibenskom, na pr. u samostanu sv. Frane.[37] God. 1564. otvoreno je u Šibeniku sjemenište za glagoljaše, ali zbog rata nakon nekoliko godina prestalo je djelovati, a ponovo je otvoreno pri početku XVII. st. pod upravom I. T. Mrnavića. U njemu su glagoljaši, prema odluci sinode od 1618. g., morali učiti tri godine.[38] I ovi podaci, koji nam govore o glagoljašima i o brizi za glagoljaški podmladak, učvršćuju tvrdnju, da je glagoljskih spomenika u ovom kraju moralo biti mnogo, da su glagoljicu poznavala i svjetovna lica, njome se i služila, što nam potvrđuje i izjava gvardijana iz Prvić–Luke, data vlastima god. 1813., u kojoj se kaže, da »fratri podučavaju u glagoljici svakoga, koji hoće«.[39]

Pored ovih podataka mnogi drugi, koje nalazimo u raznim raspravama o sačuvanim i nesačuvanim glagoljskim spomenicima, jasno govore o uporabi glagoljice u ovom kraju. Takvih podataka ima mnoštvo u vrlo obilnoj literaturi, naročito za velik broj sela šibenske okolice. U samostanu sv. Frane u *Šibeniku* postoji glagoljski misal od 1741. i nepotpuni glagoljski brevijar od 1688.[40] Biskupski generalni vikar 1603. g. glagoljskim pismenima pozivlje na crkveni sud Jurja Despotovića, župnika Murtera i Betine, Šimuna Matešića, župnika Tijesnoga, koji se potpisuje glagoljski.[41] Jugoslavenska akademija ima rukopis (sign. I a 25) fra Šimuna Glavića Šibenčanina iz XVI. st.[42] I Jelić daje takovih podataka.[43]

Murter. U oporuci iz g. 1481. murterski pop Stjepan Stupić ostavlja svom ispovjedniku, nekom popu Pavlu »missale in bona carta pergamena

[28] Stošić, Pov. Šib., IV. dio, str. 9, Notarijatski arhiv na Sudu u Šibeniku, sv. 3, II, a list 42v bilježnika Mihovila, arhidakona.
[29] Ivan Milčetić, Berčićeva zbirka glagoljskih rukopisa i štampanih knjiga u Lenjingradu, Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 2, 1955, str. 109–110.
[30] K. Horvat, Glagoljaši u Dalmaciji početkom XVII. v., Starine Jug. ak. XXXIII, str. 552–554; Stošić, Sela Šib. kotara i Pov. Šib. IV. dio, str. 9–12.
[31] Stošić, Sela Š. k., str. 24, 34, 42, 111, 138, 157, 248, 251.
[32] Stošić, ib. 28, 71, 119, 130, 131, 258, 233; Pov. Šib. IV. dio, str. 10.
[33] Ivančić, Povjestne crte, str. 251–255.
[34] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 10.
[35] Stošić, Sela, str. 71.
[36] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 11.
[37] Stošić, Sela, str. 71.
[38] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 11; Petar Kaer, Povjestne crte grada Šibenika i njegove okolice, dio I., str. 31., Šibenik s. a.
[39] Stošić, Sela, str. 161.
[40] I. Milčetić, Izvještaj o izučavanju hrv. gl. knj., Ljetopis JA, 1908, sv. 23, str. 189.
[41] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 10.
[42] I. Milčetić, Hrv. gl. bibliografija, Starine 33, str. 391–395.
[43] Jelić Fontes, 5. 1602, 7 martii, Sibenici, str. 4; 6. 1603, 3 maji, Sibenici, str. 4; 8. 1603, 8 septembris, Sibenici, str. 5; 9. 1603, 24 octobris, Sibenici, str. 6; 10. 1603, Sibenici, str. 6; 13. 1604, 27 martii, Sibenici, str. 7; 27. 1602–1618, Sibenici, str. 9 i 63. 1680, Sibenici, str. 58.

in lingua sclava«, nekom popu Luki u Ivinju glagoljski psaltir, a Gospi od Gradine glagoljski brevijar. Župska crkva i Gospa od Gradine g. 1809. imaju po dva glagoljska misala, a matice su pisane glagoljicom od 1635.–1706.[44] God. 1539. pozvani galioti iz Srimca potpisani su glagoljicom.[45] U Murteru i Gradini opet se potvrđuje, da su ondje g. 1603. glagoljski misali.[46] Stošić bilježi, da se na prozoru nekog Vodopije nalazi glagoljski natpis, a Jelić o tome kaže: »Inscriptio glagolitica ignoti tenoris in fenestra domus dirutae Bartholomei Vodopija in Murter«,[47] ali to je netočno, jer taj srimački prag, koji su moji učenici pred tri godine prenijeli u lapidarij Gradskog muzeja u Šibeniku, nosi latinski natpis i vjerojatno je sa Sustipanca. U murterskoj crkvi postoje »ambe statuae ... cum inscriptione glagolitica«.[48]

Prvić-Luka. I. Milčetić našao je u Berčićevoj zbirci nekoliko odlomaka iz Prvića, a nekima je odredio i vrijeme, kako smo već vidjeli.[49] Šest fratara potpisuje se 14. VI. 1680. glagoljicom, a 1. XI. 1695. fratri daju punomoć Ivanu Jadrijeviću, da ih zastupa i utjeruje dugove, te se na bilježničkom spisu potpisuju glagoljicom na šest redaka.[50] Jelić spominje »Missale glagolicum Prvicianum«, t. j. fragmenat XV. st. i »Abecedarium glagoliticum« iz g. 1823.; glagoljicom su vođene »Libri parochiales baptizatorum« od 1689.–1711., »Copulatorum« od 1689.–1711. i od 1750.–1812. i »defunctorum« od 1690.–1710.[51] Stošić navodi, da su za neke godine glagoljicom vođene i knjige vjenčanih i rođenih i knjiga mrtvih (II) od 1790.–1812.[52] Prilikom požara u samostanu 1. XII. 1884. propale su neke župske knjige i razne isprave pisane glagoljicom.[53] U tom mjestu »glagoljskih pismena ima i sada na nadgrobnim pločama«.[54] Međutim, kako sam nekoliko puta obaviješten, danas se one ne vide, jer su uzidane. Bratovština iz *Šepurine* 30. XI. 1696. sastavlja ugovor s trećorecima iz Prvić–Luke, te se svi redovnici potpisuju glagoljicom.[55]

Tijesno. Ima g. 1603. četiri glagoljska misala,[56] a Stošić bilježi, da postoje samo tri stara glagoljska misala i da su neki župnici pisali matice i glagoljicom.[57] Župnik Šime Obratov pisao je 1717. svoju oporuku glagoljskim pismenima.[58] I Jelić za ovo selo navodi podatke.[59]

[44] Stošić, Sela, str. 232–233.
[45] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 9.
[46] Izvještaj apostolskog vizitatora Mihovila Priolija, Starine 33, str. 553.
[47] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 10; Jelić, Fontes 160. XVIII s., str. 98.
[48] Jelić, Fontes, XVIII s., str. 98.
[49] Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 2, 1955, str. 109, 110, 120, 121.
[50] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 9 (Not. arh. suda 82. VII, 5117).
[51] Jelić, Fontes XV s., str. 33; 35. XIX, str. 38; XIX s. str. 113.
[52] Stošić, Sela, str. 161.
[53] Stošić, ib. str. 158.
[54] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 2.
[55] Stošić, Sela, str. 166.
[56] Izvještaj apost. vizitatora M. Priolija 1603, Starine 33, str. 552.
[57] Stošić, Sela, str. 208.
[58] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 10.
[59] Jelić, Fontes: XVI I. s: 28. 1717, 5 martii, str. 11; 29. 1717, 30 septembris, str. 11; 56. g. 1614–1743, str. 88.

Betina. Župa ima glagoljske misale, matične su knjige glagoljske do 1719.[60] U oporuci g. 1677. pop glagoljaš Ivan Jakovčev ostavlja popu Andriji Kapovu svoj glagoljski misal.[61] I. Milčetić iz Berčićeve zbirke daje jedan podatak.[62] Za *Zlarin* Jelić navodi »Liber baptizatorum«.[63] U Žirju kapelan Marko Grguričić 1486. ostavlja crkvi Velike gospe glagoljski misal.[64] Matice su glagoljske od 1812.–1825.[65] U Berčićevoj zbirci za ovo mjesto također se spominje jedan odlomak.[66] U *Krapnju* župnici Mate Despot i Stjepan Skijavunić pisali su župske matice od 1642.–1652.[67] U *Vodicama* pop Bare Juričev ima »ilirski« misal.[68] U Jezerima župne knjige su glagoljske.[69] U tom mjestu od 1602. i dalje ima računa i spisa pisanih i glagoljicom.[70] *Primošten* također ima matice pisane glagoljicom, i to od 1685.–1695.[71] Za *Jadrtovac* g. 1809. navodi se, da crkva ima glagoljski misal.[72] U *Vrpolju* matice rođenih pisane su glagoljicom od 1736., pa opet od 1746.[73] U *Donjem polju* Ivan Gazulić učinio je oporuku 22. XII. 1526., te ostavio popu Petru Hajdiću glagoljski brevijar, horae diurnae i veliki misal, katedrali pak drugi veliki misal, a popu Luki Raliću »slavenski evanđelistar.[74] U *Raslinama* za g. 1741. navodi se glagoljski misal.[75] Tako je i u *Visovcu* u XVII. st. jedan glagoljski misal.[76]

Svrha ovih, bar nekako sakupljenih i sistematiziranih podataka, nije samo u tome da registriraju vitalitet glagoljice u prošlosti Šibenika, u okviru crkve i društvenih potreba naroda, da eventualno pokažu i njenu nadmoć u odnosu na drugo narodno pismo, bosančicu, već je svrha i ta, da i ovakovi podaci budu dopuna sačuvanim glagoljskim ostacima, t. j. oporukama i drugim raznim ispravama, koje u prijepisu objavljujemo, kako bi jedni i drugi pokazali historijski kontinuitet i kvantitet upotrebe glagoljice u ovom kraju. A sigurno je mnogo toga propalo nebrigom i nedaćama života, a važnije stvari naročito za talijanske okupacije odnosile su se. Dr. Jelka Perić, tražeći nakon prvog rata podatke o Šibeniku u doba kuge, primijetila je, da signature na omotima knjiga općinskoga vijeća ne odgovaraju predratnim signaturama, te nije mogla više naći knjigu »Testamenti fatti in tempo di peste del 1649.«, jer su se vjero-

[60] Jelić. ib. 140. XVIII, str. 95.
[61] Stošić, Sela, str. 224.
[62] Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 2, 1955, str. 117.
[63] Jelić, Fontes 157. XVII–XIX s.
[64] Stošić, Sela, str. 195
[65] Jelić, Fontes 178. XIX s., str. 117.
[66] Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 2, 1955, str. 116.
[67] Stošić, Pov. Šib. IV. dio, str. 9.
[68] Stošić, ib. str. 10.
[69] Jelić. Fontes 156. XIX s.
[70] Stošić, Sela, str. 217.
[71] Stošić, ib. str. 258.
[72] Stošić, ib. str. 63.
[73] Stošić, ib. str. 71.
[74] Stošić, ib. str. 42, 43.
[75] Stošić, ib. str. 119.
[76] Jelić, Fontes 259. XVII s., str. 85.

jatno »arhivi za talijanske okupacije pretresali, pojedini važniji akti raznosili«.[77] A baš u doba kuge vlast je izdavala kojekakva uputstva narodu, te su harambaše, poglavice morlaka, a naročito župnici narodu objavljivali te propise.[78] Postojali su posebni propisi za raskuživanje oporuka, koje su se pisale u lazaretima u Mandalini, Pakleni, u osamicama na Lupcu i Zlarinu, pa se tek uz određene mjere opreza mogle donijeti u grad. Još god. 1481. kaptol je birao kapelana za lazaret u Mandalini Tomu Barbačića, a kasnije u lazaretu na Pakleni boravio je kapelan i bilježnik radi oporuka.[79] Međutim, od svih tih isprava i oporuka iz vremena kuge ostali su nam tek ostaci ostataka. Zar ne začuđuje činjenica, da je od nekih naših popova glagoljaša, koji su bili često vrlo vješti u svom pisarskom poslu – ostalo sačuvano vrlo malo isprava, iako su pisane u dužem vremenskom periodu? Na pr. od don Tomasa Novoselića (VIII) imamo samo 6 dokumenata (br. 9–14) u razdoblju od 8 godina (1648–1655), od popa Matija Vodanovića (XI) samo 7 oporuka u razdoblju 17 god. A mnogo ima primjera, da je od jednog pisara sačuvana samo po jedna isprava. Sve to jasno kazuje, da je zub vremena mnogo toga upropastio, te je ova naša šibenska glagoljska zbirka samo mali dio onoga, što je nekoć bilo.

U ovom slučaju interesantno je nešto reći i o prevodiocima glagoljskih spisa sa hrvatskoga jezika na talijanski. Više ili manje svi naši glagoljski testamenti imaju talijansku kopiju. Katkad pak iz kopije saznajemo za njena prevodioca. Tako kopiju oporuke br. 112. načinio je Matteo Mazzareo, kopiju br. 128. i 191. Joani Specie (Zuane Spettie), br. 193. don Lorenzo Missich, br. 224. Simon Venier i dr. Neki od njih posebno ističu »scrissi questa copia« (191) ili »ò tradotto della letera illiricha in italiana« (128) ili »copiai nella lingua taliana« (112). Da li su neki od njih, iako nisu bili domaći ljudi, naš jezik poznavali? Da li su se neki naročito naši ljudi u toku službovanja priučili najprije čitanju, pa onda ponešto i pisanju glagoljice? Da li su znali glagoljicu, te sami prevodili, ili im je netko čitao? (»cosi detandomi il curato medemo«, 112; »letami da antedetto«, 191). Da li su oni do potrebe na hrvatskom jeziku i glagoljskim pismom strankama izdavali isprave? Kao odgovor na ta pitanja, da je takvih pojedinih slučajeva bilo, navest ću primjer Gverina Tihića, koji je od god. 1513. pa vjerovatno do 1533., kad je umro, bio notar u Šibeniku. Dakle, četrdeset godina bavio se tim poslom, doduše uz manje prekide, jer je nekoliko godina proveo u Zadru i na Rijeci. Sasvim točno zaključuje V. Štefanić, da Tihićevu ispravu pisanu na Rijeci od 12. travnja 1546. vještom kurzivnom glagoljicom možemo »uzeti kao primjer, kako je riječki kancelar one privatnopravne isprave, što ih je službeno unosio u svoju kancelarsku knjigu latinskim jezikom, izdavao strankama u prijevodu hrvatskom«.[80] O toj stvari dr. S. Ivšić kaže ovo: »U prvoj polovini 16. vijeka glagoljica nije bila tuđa ni u zadarskoj ni u šibenskoj okolini, pa bi i šibenski notar Gverin Tihić, koji je obično svoje notarske akte pisao latinski, mogao bez veće teškoće prijeći i na glagoljsko pismo«.[81] Zar je moguće i pomisliti, da takve isprave nije Tihić pisao i u Šibeniku? Ispisan glagoljski kurziv, koji vidimo na priloženom fotografskom snimku,[82] samo učvršćuje uvjerenje, da je tako radio Tihić i drugi »kančeliri«, pa i neki sastavljači talijanskih kopija glagoljskih šibenskih oporuka.

[77] Jelka Perić. Šibenik u kugi za Kandijskog rata godine 1649, str. 2, Šibenik, s. a.
[78] Perić, ib. str. 8.
[79] Perić. ib. str. 6, 7; Stošić, Sela, str. 34, 38.
[80] Zbornik Rijeka, MH, Zagreb 1953, str. 419.

Sačuvani šibenski glagoljski testamenti i druge privatnopravne isprave, koje je pisalo preko 40 popova glagoljaša u razdoblju od 227 godina (1547–1774) u 13 sela šibenske okolice – najbolje potkrepljuju tvrdnju o velikoj upotrebi glagoljice u ovoj sredini i u ovom izdanju prvi put dolično predstavljaju glagoljicu Šibenika, a ujedno demantiraju najstvarnije onu »tabulu rasu«, o kojoj je pred predesetak godina govorio Ivan Milčetić.

Šibenske glagoljske oporuke i ostale spise sakupio je don Krsto Stošić iz općinskog arhiva, koji se tada nalazio u sreskom načelstvu u Šibeniku. Po Stošićevim riječima, taj je arhiv tada bio u vrlo žalosnom stanju, ali dobar poznavalac šibenske prošlosti i veliki ljubitelj starina bio je neumoran u svom poslu, te je konačno 1937. sakupio bogatu zbirku raznovrsnih spisa po sadržini, starosti, vrijednosti i pismu, pa je te dokumente s obzirom na raznovrsnost pisma sredio u pet grupa, i to ovako: I. glagoljica (oporuke br. 1–220), II. glagoljica (nekoliko raznih dijelova), III. bosančica begovska (nekoliko rukopisa), IV. slavosrpština (nekoliko rukopisa) i V. razni spisi na hrvatskom jeziku (oporuke i dr.). Pored toga na 1. strani omota označio je, da je sve to iz XVII. i XVIII. stoljeća. Iako je Stošić bio dobar znalac i glagoljice i bosančice, ipak se nije pozabavio tim spisima; prenio ih je u Gradski muzej, gdje se i danas čuvaju.

Šibenski glagoljski spomenici vrijedna su svjedočanstva o životu naroda u ovom dijelu sjeverne Dalmacije, a pogotovu stoga, što takvih spomenika za ovaj kraj imamo premalo. Prvi put iz ovako obimne zbirke isprava upoznajemo privatnopravni život naroda ovoga kraja, njegovu društveno-ekonomsku stranu, folklornu i historijsku, i to ponajviše u doba prilične burne historije grada Šibenika i okolice, kad haranje rata, pustošenje kuge, migriranje stanovništva i druge nevolje unose nagle promjene i pometnje u život čovjeka. Ogromna je vrijednost ovih hrvatskih glagoljskih spomenika, jer nam omogućuju da zaista vjerno upoznamo ne samo porodično stanje, sav kućni inventar od oruđa i oružja do sitnog kuhinjskog pribora, već i tadašnji jezik naših otočana, bogatstvo naziva za rodbinu i svojtu, za nošnju i odijelo, novac i mjere. Ima i talijanizama, t. j. mletačkih riječi, ali njihov broj nije velik i prvenstveno pripada crkvenoj i pravnoj terminologiji. Ove isprave imaju i veliko kulturno značenje kao svjedočanstva tadašnje pismenosti, naročito na polju glagoljice. Međutim, prvenstveno u oporukama, pored svih oporučnopravnih formula i ostalih stereotipnosti, izvanredno se ogleda psiholo-

[81] Starine, knj. 42, str. 109.
[82] Zbornik Rijeka, str. 434.

gija našeg tadašnjeg čovjeka, pa stoga one imaju pomalo i literarne zanimljivosti. Ističući značaj ovih isprava, ne smijemo zapostaviti ni talijanske kopije. Gotovo svaka isprava ima svoju kopiju. One nisu samo važne sa stanovišta pravno-diplomatičkoga, nego i jezičnoga, jer je u njima sačuvana slika talijanskoga dijalekta onog vremena, koji su došljaci upotrebljavali. Osobito je značajno istaći, da u tom talijanskom jeziku kopija ima mnoštvo hrvatskih riječi (kroatizama), koje sam velikim dijelom pribilježio u objašnjenjima pod crtom.

U ovoj zbirci ima četiri isprave, koje pripadaju Zadru i okolici (Vrgada XL. 233, Sukošan XXXV. 225, Olib XXXIX 232, Zadar XLVI. 239). Neke jasno svojom sadržinom pokazuju vezu sa Šibenikom, a za jednu (XLVI. 239) nije jasno, kako je prispjela ovamo.

Ova zbirka šibenskih glagoljskih spomenika sadrži ukupno 240 isprava. Te isprave pisalo je 47 popova glagoljaša, od kojih je 6 anonimnih. Evo pregleda pisara, mjesta njihova službovanja i vrste isprava s godinom i numeracijom. Ukoliko su dvije godine u zagradama, prva označuje godinu pisanja prve, a druga posljednje isprave jednog pisara.

I. dom Petar Meštrović (Murter) 1 najamni ugovor (1591), br. 1.

II. dom Ivan Perošić (Murter) 1 oporuka (1637), br. 2.

III. fra Ivan Iglica (Prvić) 1 oporuka (1643), br. 3.

IV. don Matij Politković (Murter) 1 oporuka (1644), br. 4.

V. fra Šimun Šemić (Prvić) 1 oporuka (1645), br. 5.

VI. don Mate Despot (Krapanj) 3 oporuke (1648–1666), br. 6–8.

VII. don Tomas Novoselić (Murter) 5 oporuka, 1 ugovor o diobi (1648–1655), br. 9–14.

VIII. don Jivan Skračić (Murter) 1 oporuka (1648), br. 15.

IX. fra Mati Šlakić (Prvić) 10 oporuka, 1 teretih, 1 poručastvo (1654–1674), br. 16–27.

X. pop Martin Matešić (Tijesno) 24 oporuke, 2 kondicila (1656–1673), br. 28–53.

XI. pop Matij Vodanović (Murter, Žirje) 7 oporuka (1661–1679), br. 54–60.

XII. pop Jadrij Skračić (Murter) 30 oporuka, 1 štima, 1 pismo (1661–1682), br. 61–92.

XIII. don Mate Despot (Zlarin) 10 oporuka (1661–1665), br. 93–102.

XIV. fra Ivan Herman (Prvić) 1 oporuka (1662), br. 103.

XV. don Matij Perošić (Zlarin, Jezera) 8 oporuka 1663–1671), br. 104–111.

XVI. pop Šimun Vučinović (Primošten, Jezera, Tijesno) 15 oporuka (1663–1682), br. 112–126.

XVII. pop Pave Brnićev (Žirje, Jezera) 22 oporuke (1664–1682), br. 127–148.

XVIII. dom Jure Magazin (Murter, Betina) 8 oporuka (1665–1673), br. 149–156.

XIX. don Gustin Vidulin Černarić (Zlarin) 24 oporuke (1666–1676), br. 157–180.

XX. fra Juraj Sladić (Prvić) 1 oporuka (1668), br. 181.

XXI. fra Mikel Lušić (Prvić) 4 oporuke (1671–1672), br. 182–185.

XXII. fra Jadri Pecić (Prvić) 2 oporuke (1671), br. 186–187.

XXIII. don Anton Belić (Tribunj) 9 oporuka (1673–1679), br. 188–196.

XXIV. fra Lovrenco Škrpčić (Prvić) 1 oporuka (1674), br. 197.

XXV. fra Šime Ugrinović (Prvić) 3 oporuke (1674–1679), br. 198–200.

XXVI. don Tome Frkić (Tijesno) 1 pismo (1675), br. 201.

XXVII. fra Mati Šatnić (Prvić) 3 oporuke (1676–1682), br. 202–204.

XXVIII. don Jivan Oštarić (Zlarin) 11 oporuka (1677–1683), br. 205–215.

XXIX. fra Miho Grubelić (Šepurina) 1 oporuka (1677), br. 216.

XXX. don Pave Magazinov (Betina) 1 oporuka (1680), br. 217.

XXXI. pop Jure Šemić (Jezera) 1 oporuka (1680), br. 218.

XXXII. pop Andrija Mihatović (Rogoznica, Prvić) 2 oporuke (1680–1681), br. 219–220.

XXXIII. fra Marko Frkić (Prvić) 2 oporuke (1681–1682), br. 221–222.

XXXIV. don Jadre Kapović (Pirovac, Betina) 1 oporuka, 1 ugovor o diobi (1683–1695), br. 223–224.

XXXV. don Pave Grdović (Sukošan) 1 pismo (1700), br. 225.

XXXVI. don Pave Petrinov (Jezera) 1 štima, 1 pismo (1706–1709), br. 226–227.

XXXVII. don Mate Maračin (Tijesno) 1 inventar, 2 oporuke (1709–1713), br. 228–230.

XXXVIII. pop Mate Juroš (Betina) 1 oporuka (1711), br. 231.

XXXIX. don Ivan Piculić (Olib) 1 ateštat (1732), br. 232.

XL. don Jerolim Vergada (Vrgada) 1 pismo (1733), br. 233.

XLI. fra Juraj Tomić (Šepurina) 1 pismo (1774), br. 234.

XLII. ..... (Prvić) 1 ponomoć (1547), br. 235.

XLIII. ..... (Murter) 1 potvrda (1561), br. 236.

XLIV. ..... (Tijesno) 1 oporuka (1603), br. 237.

XLV. ..... (Murter) 1 inventar (1676), br. 238.

XLVI. ..... (Zadar) 1 mandat (1689), br. 239.

XLVII. ..... (Prvić) 1 ugovor o diobi (1706), br. 240.

Od ukupno 240 isprava ima 218 oporuka, 6 pisama, 3 ugovora o diobi, 2 inventara, 2 kondicila, 2 štime, 1 potvrda, 1 najamni ugovor, 1 teretih, 1 poručastvo, 1 ateštat, 1 mandat i 1 punomoć.

Pregled isprava po godinama pisanja:

godina	1547.	1	isprava	godina	1670.	9	isprava
„	1561.	1	„	„	1671.	18	„
„	1591.	1	„	„	1672.	8	„
„	1603.	1	„	„	1673.	14	„
„	1637.	1	„	„	1674.	8	„
„	1643.	1	„	„	1675.	5	„
„	1644.	1	„	„	1676.	13	„
„	1645.	1	„	„	1677.	9	„
„	1648.	6	„	„	1678.	5	„
„	1649.	2	„	„	1679.	13	„
„	1654.	1	„	„	1680.	9	„
„	1655.	1	„	„	1681.	9	„
„	1656.	1	„	„	1682.	7	„
„	1659.	1	„	„	1683.	2	„
„	1661.	6	„	„	1689.	1	„
„	1662.	7	„	„	1695.	1	„
„	1663.	12	„	„	1700.	1	„
„	1664.	13	„	„	1706.	2	„
„	1665.	9	„	„	1709.	2	„
„	1666.	11	„	„	1711.	1	„
„	1667.	8	„	„	1713.	2	„
„	1668.	8	„	„	1732.	1	„
„	1669.	4	„	„	1733.	1	„

godina 1774. 1 isprava

Ove glagoljske isprave pisali su popovi glagoljaši u 13 sela šibenske okolice, i to u Murteru (51 isprava), u Zlarinu (47), u Tijesnom (42), u Prvić-Luci i Šepurini (36), Jezerima (30), Betini (9), Tribunju (9), Žirju (4), Krapnju (3), Primoštenu (3), Rogoznici (1) i Pirovcu (1). Ostali dokumenti pripadaju: Sukošanu (1 isprava), Olibu (1), Vrgadi (1) i Zadru (1). Za neke isprave, koje su bez dovoljno podataka, teže sam se odlučio, kojem mjestu pripadaju (na pr. br. 220, 235 i još neke).

Od svih pisara popova glagoljaša najviše ih je bilo na Prviću (15) i u Murteru (9); manje u Tijesnom (5), Jezerima (4), Zlarinu (3) i Betini (3), a u ostalim mjestima po jedan. O njima znamo vrlo malo. Nešto podataka dao nam je don K. Stošić (Sela Šibenskoga kotara), ali ti su podaci vrlo šturi, a katkad i dubiozni. Tako za dom Petra Meštrovića (I) veli, da je iz Tijesnoga, a u Murteru se nalazio od 1591.–1603., god. 1597. je u Betini.[83] Spominje nekog Matu Despotovića, koji je 1653. u Tijesnom, pa je to možda naš don Mate Despot (VI).[84] U zapisniku o saslušanju svjedoka općine Šibenik (rukopis sačuvan u Grad. muzeju) spominje se murterski župnik Toma Novoselović (!) kao svjedok u zapisniku od 10. VII. 1651., pa to je sigurno naš glagoljaš Novoselić (VII). Ivan Skračić rodom je iz Murtera, te u svojstvu kapelana ili župnika u

[83] Stošić, Sela, str. 224, 232.
[84] Stošić, ib. str. 207.

tom mjestu službuje od 1643.–1655.[85] Šlakića (IX) naziva Mate Zlakić, koji u Prvić-Luci provodi od 1649.–1651., bio je provincijal, god. 1673. ponovo je u tom mjestu.[86] Za istog fratra Stj. Ivančić veli, da je god. 1635. u Martinšćici, a naziva ga o. Matej Šlakić iz Šibenika.[87] Pop Martin Matešić (X) je iz Tijesnoga, god. 1635. zamjenjivao je nekog svećenika u Murteru, 1651. je u Tijesnom, pa opet od 1664.–1673.[88] Pop Mate Vodanović (XI) je od 1663. u Murteru, pa opet 1680.[89] Andrija Skračić (XII) rodom je iz Murtera, gdje službuje od 1661., pa opet od 1674.–1679.[90] Šime Vučinović (XVI) »Cipilović« (mj. Ciplović) kapelan je u Tijesnom 1671., a župnik 1679.[91] Pavao Bernić (Berničev) (XVII) služi u Jezerima od 1676.–1682.[92] Jure Magazinov (XVIII) službuje u Betini, ali se ne navodi kada; drugi se put spominje pod imenom Jure Magazin i službuje u Murteru g. 1668.[93] Za Antu Belića (XXIII) veli jedan put, da je iz Betine, a drugi put da je iz Tribunja. Naziva ga i Belin reč. Nenada ili Nenado. U Tribunju je od 1678.–1707., u Betini 1693., u Murteru od 1701.[94] Šatnića (XXVII) naziva Mate Satinić (!) navodeći da službuje u Prvić-Luci 1682.[95] Ivan Oštarić (XXVIII) je u Zlarinu od 1690.–1697.[96] Mihovio Grubeljić (!) (XXIX) 1685. je u Prvić-Luci.[97] Pavao Magazin (XXX) je u Betini od 1678.–1685.[98] Juraj Šemić (XXXI) je 1714. u Vodicama.[99] Popa Andriju Mihatovića (XXXII) na jednom mjestu pogrešno naziva Andrija Miagatović, koji je 1680. u Rogoznici, a iduće u Prvić-Šepurini.[100] Marko Frkić (XXXIII) je 1681. u Prvić-Luci.[101] Andrija Kapović (XXXIV) je 1683. u Pirovcu.[102] Mate Juroš (XXXVIII) 1711. služi u Betini, a Juraj Tomić (XLI) 1714. u Prvić-Šepurini.[103] Uvidom u matice pojedinih šibenskih župa, koje se sada gotovo sve nalaze u Državnom arhivu u Zadru, pa vjerojatno i uvidom u spise arhiva šibenske kurije – imali bismo stvarniji i potpuniji pregled nužnih biografskih podataka o pojedinim popovima glagoljašima ovoga kraja.

Posebno nas interesira, da li su ti pisari popovi glagoljaši imali ovlaštenje, a prema tome odgovarajući položaj i titulu za legalno pisanje

[85] Stošić, ib. str. 232.
[86] Stošić, ib. str. 162.
[87] Ivančić, Povjestne crte, str. 253.
[88] Stošić, Sela, str. 207, 232.
[89] Stošić, ib. str. 232.
[90] Stošić, ib. str. 232.
[91] Stošić, ib. str. 207.
[92] Stošić, ib. str. 217.
[93] Stošić, ib. str. 224, 232.
[94] Stošić, ib. str. 141, 224, 232.
[95] Stošić, ib. str. 162.
[96] Stošić, ib. str. 183.
[97] Stošić, ib. str. 162.
[98] Stošić, ib. str. 224.
[99] Stošić, ib. str. 130.
[100] Stošić, ib. str. 165, 272.
[101] Stošić, ib. str. 162.
[102] Stošić, ib. str. 147.
[103] Stošić, ib. str. 166, 224.

oporuka i ostalih isprava. U »Šibenskom statutu« (štampan u Mlecima 1608) o tome se ništa ne govori, jedino u poglavlju »De ordinatione testamentaria facta extra ciuitatem in praesentia testium (Cap. IIII, str. V) kaže se ovo: oporučitelj u nemoći, kad nema bilježnika, daje izjavu pred trojicom svjedoka (»in praesentia trium bonorum testium fide dignorum«), ako ne zna ili ne može pisati, ali ovakova forma oporuke vrijedi samo u disponiranju imetka, koji odgovara vrijednosti do 300 mletačkih libara (»in bonis ualorem trecentarum librarum denariorum Venetorum paruorum«). Oporučiteljeva nepisana izjava, ustvari »in articulo mortis« bila je na taj način pravovaljana (»pleno iure«), te uz ostale izvršene statutarne odredbe kao da je pisana »per notarium Sibenici«. Jasno, statut time ne eliminira mogućnost i oporučiteljeve pisane izjave pred svjedocima i sigurno, kad je nakon iskaza svjedoka (»infra unum mensem producantur coram Domino Comite, et Curia, et per singulum examinentur«) bilo neslaganja i nesuglasica – gradska kancelarija rado će primati pisane oporuke, pa će i odatle proistjecati potreba, da ih netko piše, ako za to postoji mogućnost. Još je dragocjeniji ovaj podatak: »Nessuna vendita, donazione, permuta, od altra alienazione di beni immobili, o diritto di pegno, aveva valore se fatta non era per mano di notaio; ed a stromenti fatti fuori di Sebenico non prestavasi fede se non eretti notarilmente«.[104] Međutim, iako su naše oporuke sastavljene izvan grada i nije ih pisao notar, inak su pravno vrijedile. To znači, da su glagoljaši imali ili ovlaštenje ili takav položaj, stečen potrebama života, te su se smatrali neslužbenim seoskim notarima. Diplomatička forma njihovih isprava govori jasno, da su bili pravno obrazovani poput gradskih notara,[105] a tretiranje njihova »orinala slovinskoga« (XV. 109) u gradskoj kancelariji nakon sastavljene talijanske kopije uvjerava nas, da nisu imali položaj gradskih notara, pa ni knjigu koncepata, ni kasnije matičnu knjigu kao gradski notari,[106] a prema tome ni titulu.

Diplomatička forma naših glagoljskih oporuka kod svih pisara je uvijek ista, sa svim pravnim elementima i pojedinostima. Formule su opširnije, redoslijed konvencionalan. Diplomatički su elementi: često invokacija, stalno datiranje, lokaliziranje, arenga; katkad poništavanje ranijih odluka; imenovanje svjedoka, odredbe za dušu, disponiranje pojedinostima, postavljanje nasljednika, imenovanje komesara, prokuratora, traženje da se oporuka smatra posljednjom voljom i dr. U prvom dijelu ovih oporuka konstatira se, tko pravi oporuku, kada i gdje, u kakvom zdravstvenom stanju, gdje želi biti ukopan, kome i za koga da se plate mise; navode se svjedoci, iako se oni ponajviše imenuju pri koncu. U drugom dijelu slijede t. zv. »laši«, t. j. legati. zadužbine pojedinim crkvama od 12 ili 24 soldina svakoj. Ti legati počinju gotovo

[104] F. A. Galvani, Memorie di Sebenico, Il Nuovo cronista, Trieste 1898, str. 211; ili: Petar Kaer, Povjestne crte grada Šibenika i njegove okolice, dio drugi, str. 159, 160.

[105] ib. str. 211; ili: 159.

[106] ib. str. 211; ili: 160.

uvijek od crkve sv. Jakova i njegove »fabrike«, Gospe na Kaštelu i sv. Križa u Docu, da zatim najčešće završe sitnijim crkvama u oporučiteljevu mjestu. Treći dio je najinteresantniji, tu se očituje posljednja volja, te često slijede obilata darivanja »braščinama« i crkvama, pa odredbe o nasljedstvu. U četvrtom dijelu imenuju se: nasljednici, komesari, prokuratori i svjedoci, i pri koncu potpis pisara. Tu se često bilježi i dan oporučiteljeve smrti i mjesto, gdje je ukopan, da li na groblju ili u crkvi. Don K. Stošić kaže, da su formulari oporuka od XV. stoljeća pa dalje »vrlo slični«,[107] te nam je u prijevodu s latinskoga ili talijanskog jezika dao nekoliko oporuka, među kojima je i oporuka šibenskoga plemića Petra Nardina, sastavljena 1545. g. Oporuka je doduše opširnija, a sadrži uglavnom elemente kao i glagoljske, podudarajući se i u redoslijedu izlaganja, ali opet daleko je od one ustaljene forme glagoljskih oporuka.[108] Ranije spomenuta oporuka žene »mestra Giuana Obartich, maranguna od Sibenicha«[109] još se više razlikuje, u njoj nema: invokacije, svjedoka, prokuratora, ni određivanja mjesta za ukop oporučitelja, ni datiranja smrti, ni plaćanja misa za duše umrlih, a ni u jednoj od spomenutih oporuka nema »laša« pojedinim crkvama od 12 ili 24 soldina. Stoga se Stošićeva konstatacija, da su formulari oporuka »vrlo slični«, odnosi na oporuke, koje su pisali gradski notari, a ne na glagoljske, koje su pisali popovi glagoljaši.

Glagoljske oporuke prevedene su na talijanski, to su t. zv. kopije (»copia«). Manji broj oporuka nema sačuvanu kopiju, te sam takav slučaj uvijek konstatirao u objašnjenjima pod crtom. Redovno iz kopije ne saznajemo, tko je prevodilac. To znamo samo za neke oporuke (br. 16, 112, 128, 129, 130, 131, 172, 191, 193, 224, 228). Među prevodiocima su i neki pisari glagoljskih oporuka (br. 16, 172). Oporuke su, ponajviše nasljednici, nosili u gradsku kancelariju. Tako je oporuka Luke, sina pok. Mate Meštrovića (br. X. 48), pisana 18. I. 1669., njen oporučitelj umro je 13. I. 1671., a u gradsku kancelariju predao ju je jedan od oporučiteljevih sinova 16. II. 1671.; oporuka br. XI. 54 predana je 23. VI. 1664. (oporučitelj umro 9. V.), oporuka br. XIII. 95 predana je 7. III. 1663. (oporučitelj umro 30. I.) i t. d. Datum predaje oporuke kancelariji i ime donosioca zabilježeno je obično iznad kopije ili na margini. Ostala procedura slijedi nakon kopije, i to najprije »Die presentationis«, pa iskazi svjedoka. Evo primjera iz oporuke br. XI. 54, koji je interesantniji po tome, što nakon odluke kneza i kapetana – u prvom iskazu odsutnog suca Velikog dvora zamjenjuje općinski odvjetnik, a drugog iskaza nema, jer je drugi svjedok bolestan.[110]

[107] Stošić, Pov. Šib. IV. 10. Iz oporuka, str. 1.

[108] ib. str. 10, 11.

[109] Vidi: objašnjenje pod crtom br. 2. Oporuka je iz Sud. not. arh. br. 22. IV. e list 148 av.

[110] Bilješka o bolesti drugog svjedoka pisana je na posebnom listiću, koji je umetnut u tal. kopiju. Galvani, Memorie di Sebenico, Parte seconda, Cariche civiche, str. 200–223, Il Nuovo cronista, Trieste 1898; ili: P. Kaer, Povjestne crte grada Šibenika i njegove okolice, dio drugi, O pravnim i administrativnim uredbama grada Šibenika, str. 142–173.

Die Presentationis

L' Ill:mo S:r Conte et Cap:o con Hond.a sua Corte ueduta la presente Testamentaria dispositione ha ordinato che seruatis seruandis sia quela rilleuata p. Breuiario con essame de Testimonij in essa nominati et fatto questo registrata nel solito libro dei Testam:ti a fine che ecc.

Detto

Piero Bellin Testimonio nominato nel presente Testam:to, citato et c., monito, giurato, essaminato, et alla presenza del S:r Carlo Verantio Hond.o Auocato di Comun assunto in uece di uno delli Spetabili SS:ri Giudici della Corte Maggior interogato sopra la continenza del mdes:mo cosi respose

Il Testamento hora lettomi contiene uerità poiche nel modo che in esso leggesi la q:m Catt:na testatrice ordenó che cosi fosse scritto et c. –
Ad Generalia verte ecc.

1664 adi 23 Giug:o

Cosi instando Zuanne fig.:lo del q:m And:a Golin da Bettina; L' Ill:mo S:r Conte, e Cap:o ha prorogato al med:mo ter:ne di giorni otto oltre il contenuto delle Leggi p. puoter far essaminare Greg:o Banicin Test:o s:a il Testam:to della q:m Catt:a sua madre p. ritrovarsi il med:o amalato =

And.a Bembo Con. et Cap.o

(L. S.) . . . .

II.

GRAFIČKE, PRAVOPISNE I JEZIČNE OSOBINE

Pismo ovih isprava je glagoljski kurziv. Pisari upotrebljavaju svega 31 slovo, a od toga broja slova *zělo, iže* i *ot* upotrebljavaju samo u brojnoj vrijednosti. Gornju liniju prelaze ova slova: *a, d, l, r, ž, s, ʒ*, a često *h* (I, II, V, VIII, XV, XIX, XXIII i dr.) i *c* (II, V, VI, XII, XX, XXI i dr.). Katkad gornju liniju prelaze i slova: *u* (IX, XV, XXV, XXVI i dr.), *v* (VI, XII, XIII, XV, XIX i dr.) i *š* (VI, VII, XI, XV, XVIII, XIX i dr.), a vrlo rijetko kod nekih pisara i ova slova: *ê* (VIII, XII i dr.), *z* (V, XXV), *k* (XXIII), *j* (XV), *b* (VI, XIII, XIX), *č* (XX), *ī* (XV), *o* (VIII), *e* (XXI) i *m* (XXIX). Donju liniju prelaze: *b, g, j, k, n, o, p, ć, č, ju, ī, u, ê, ot*. Međutim, često i ova: *c* (I, IV, VII, X, XVIII, XIX, XXX i dr.) i *z* (V, VIII, XIII, XX, XXII), rjeđe *e* (I, IX, XIII, XXI) i *h* (VII, XIII, XIV, XXX), a još rjeđe: *f* (V, XXII), *i* (V, XX), *v* (VIII) i *r* (XI). Među dvjema linijama stoje znakovi: *i, m, t, š, v* i *e*, rjeđe *o* (VI, XII, XVI, XIX, XXVIII), vrlo rijetko: *s* (I, III, IX, XIV). Ovi pak znakovi prelaze gornju i donju liniju: *z, f, c, h*. Često prelaze obje linije i ova slova: *ê* (I, III, IX, XIV, XV, XXVII, XXXII i dr.) i *j* (XI, XII, XVI, XVIII, XIX, XXVI, XXXVII). Katkad prelaze i: *e* (VII, XII, XV, XVI i dr.), *o* (VII, XI, XIII, XV i dr.), *g* VIII, XV, XVI), *k* (XII, XV, XXVI, XXXIV) i *s* (XIII, XXIII, XXVIII), a vrlo rijetko: *d* (XV, XVI), *b* (XV, XXVIII), *ju* (XII, XV), *u* (XIII, XXVIII), *č* (XXI, XXVI), *t* (XVIII), *n, r* (XII) i *š* (XXXI). Variraju (ili diskretno variraju): *e* (II, III, VI, X, XXV), *ê* (II, IV, VI), *č* (VII), *u* (I, II, VII) i *o* (IV, V); još rjeđe variraju: *ć* (VI) i *h* (VI).

Ligatura ima mnogo i one su raznovrsne, što je osobito vidljivo kod nekih pisara (XIX, XXV, XXVIII, XXXIII i dr.). Manji je broj onih, koji ligature ne upotrebljavaju ili se rijetko njima služe. Tako pisar pod br. XXVI. ne upotrebljava ligature. U ovim brojevima susrećemo jednu ili dvije ligature: VI, XXVII, XXX, XXXI, XXXIV, XXXIX, XL, XLI, XLIII, XLIV, XLV. Pisar pod br. XXX. upotrebljava samo ligaturu *po*,

br. XXXIX. opet samo *po*, i to dva puta, br. XL. jedamput *no*, koje je nepouzdano. Neki pisari čak u jednoj riječi imaju po dvije (*mobilo* IX, 16) ili tri (*poko⟨j⟩noga* XXXII, 219) ligature. Najobičnije su ligature sa slovom *o*, koje je, naravno, natpisano i vezano sa vrlo različitim suglasnicima (17 kombinacija). Ligaturu *po* upotrebljava 35 pisara (svi osim II, VI, XI, XXV, XXXI, XXXVI. XL, XLII, XLIII, XLIV, XLV, XLVII), ligaturu *ko* upotrebljava 26 pisara (osim II, VI, XI, XV, XVII i dr.), ligaturu *to* 26 pisara (osim V, VI. IX, XI, XXI i dr.), ligaturu *no* 26 pisara (osim I, II, III, V, VI, VII, XII i dr.), ligaturu *mo* 19 pisara (i to: I, III, IV, V, VII, VIII. IX, XI, XIX i dr.), ligaturu *go* također 19 pisara (i to: I, II, III. VII, IX, XI, XIII i dr.), ligaturu *so* 16 pisara (i to: III, IV, V, XI, XII, XIV, XVII i dr.), ligaturu *bo* 13 pisara (IV, VIII, IX, XII, XIII, XIV, XIX i dr.), ligaturu *vo* 12 pisara (I, II, III, IX, XII, XIV, XVII, XIX i dr.), ligaturu *ho* 8 pisara (I, IV, IX, XIII, XIV, XIX, XXIV, XXVIII), ligaturu *lo* 8 pisara (IX, XII. XIV, XIX, XXII., XXXVII, XXXVIII, XLII), ligaturu *do* 6 pisara (III, IX. XIV, XXVIII, XXXI, XLII), ligaturu *jo* 2 pisara (XXVIII, XXIX), a ostale ligature jedan pisar: *zo* (IV), *co* (XIX), *šo* (XLII) i *ro* (XLII).

Postoji vrlo rijetka kombinacija slova *o*, koje je natpisano, ali ispred slova *s*, i to samo u riječi *ostavſan* (XIX. 161, 162) i *ostavſam* (XLIV).

Slovo *r* povezuje se sa *p* (IV, V, VI, XIII, XIV, XX, XXII, XXIII, XXV, XXVII, XXVIII, XXXIII, XXXV, XXXVI, XXXVIII, XLI, XLII, XLV), *l* (IX, XIV, XX, XXI, XXII, XXIII, XXV, XXVII, XXIX), *t* (XIII, XXIII, XXV, XXXIII, XLV), *ju* (IV, XXV), *g* (II), *b* (IV), *ſ* (V) i *h* (XIII). Slovo *l* vezuje se mnogo rjeđe, i to sa *v* (XXV, XXVII, XXXIII), *z* (XXVIII) i *p* (XXXIII). Rijetkost je i ligatura *tv* (XXIII, XXV, XXVIII. 206, 211, 212), *zv* (XXVIII. 205, 207). Ligature *jur, pr, br, pl, vl* nalazimo obično u ovim riječima: *Juri, pri, naipri, pristoi, braća, braćom, braću* (IV), *naplatiti* (XXXIII, 221), *ostavſan* (XXXIII. 222). Pored ligature *vl* u riječi *ostavſan* (XXXIII. 222) u istom spisu pisar piše istu riječ i bez ligature.

Susrećemo rjeđe i ligature: *lu, du, ru* i *vu*. Naravno, to je *u* složeno, te oba povezana slova imaju zajednički kružić. Takve primjere nalazimo u riječima: *Ružičin, službu 222, Grubelića, budući* 221 (XXXIII). Samo kod jednog pisara nalazimo kombinacije: *ga, ka, na* i *pa* (XIX), a svega po jedan put primjere: *ao* (*da ioi* IX. 16) i *io* (XIX. 178, vidi br. 4 pod crtom).

Vrlo su rijetke veze *an* i *en: amen* 76, 78, *mendula* 78, *Anici, Mandi* 87. XII. Takvu kombinaciju nalazimo i među riječima: *a neka, da ne* 72. XII, jer su te riječi skupa pisane. Ligaturu *en* upotrebljava i pisar pod br. XXXIII.

Ligatura među riječima je rijetkost; ali mogu navesti i ove primjere: *iz ove* – ligatura *zo* 166 i: *s ovim* – ligatura *so* 175. XIX.

Budući da imamo posla s većim brojem pisara, a k tome i s razloga, što često susrećemo isprave pisane rukom drugoga, a ne imenovanoga, potrebno je prikazati grafiju bar nekih slova, kako bi se s jedne strane uočile pisarske specifičnosti pojedinca, a s druge, ukoliko je to uvijek

moguće, odredio pravi autor. Razlike su često vrlo velike u bilježenju slova: *e, i, o, u*, nekih suglasnika, a osobito u upotrebi: *derva, ê* i *ju*. Na osnovu prikaza grafije po pisarima vidjet će se i mnoge sličnosti i zajedničke osobine.

I. Slovo *e* je obr. sa 2 t., donji dio malo zaobljen i produžen; *i* pol. bez obline, *o* gl. u ligaturi i slobodno naliči na križ s kružićem u donjem lijevom uglu, *u* jed., *l* dva polukruga s crtom iznad i po sredini, *s* široko i bez obline, s ovećom crtom poviše, *g* donji dio produžen i razdvojen. *c* kao *g* samo bez desnog kružića, *ć* donji dio zavinut lijevo.[1]

II. Slovo *e* obr. s 1 t., *i* pol., *o* gl. (crta sa 2 kružića s lijeve gornje strane), a u ligaturi s 1 kružićem; *u* jed., *s* gornji dio veći krug, a donji kao pol. i bez obline; *l* donji dio kao gl. t, na kojem su dvije okomite crte s jednom iznad; *ć* donji dio zavinut desno.

III. Slovo *e* obr. nezaob. sa 2 crtice, *i* pol., *o* gl., u sl., *s* ima dublete, *l* gornji dio oblik trokutića, *z* gornji dio u obliku raširenih krila.

IV. Slovo *e* obr. bez t., *i* pol., *o* gl. (dva kružića lijevo, a donji dio crte zaobljen udesno), *u* jed. Donji dio slova *z, ć, g, k, c* zaobljen lijevo, a kod *n* i *p* udesno.

V. Slovo *i* pol. i uspr., *u* sl.

VI. Interesantno je *i* (= 20) pri koncu oporuke br. 6, kao rimsko X, *o* gl. (samo 5 puta u br. 6) i lat. Interesantno je *g* u br. 8: mjesto kružića s obje strane su točke, a donji dio zaobljen ulijevo.

VII. Slova *l* i *s* kao u VI. 7, *ž* kao u III. 3, *ć* donji dio zaokreće u desno, *ju* kao rimsko III (slično XVII. 142 a). Pri koncu oporuke br. 9 opet *i* (= 20) kao rimsko X.

VIII. Slovo *l* kao u XVII. 142, *ž* kao u IX. 25, *s* kao u VI. 7.

IX. Slovo *u* sl., *s* ima dublete, *l* gornji dio oblik trokutića, *ž* gornji dio u obliku raširenih krila.

X. Slovo *s* nad crtom ima veći kružić, pod crtom manji, *ć* gornji dio poput gl. *š*, donji dio trokutić; *j* kao u XXVIII. 207.

XI. Slovo *h* položeno s otvorom u desnu stranu, *r* okomita crta sa kvačicom u sredini s desne strane, *o* u ligaturi mjesto uobičajenog trokutića na vrhu ima dvije sitne crtice.

XII. Slovo *o* lat. i gl. (u ligaturi je lat., uz *k* je natpisano s lijeve strane). Interesantni su oblici slova: *c, h, r*, a osobito *n*, koje se u takvom obliku pojavljuje samo kod ovog pisara. Susrećemo katkad *m*, koje potpuno naliči na malo lat. (*Srimča, Mande* 87).

XIII. Slova *b* i *č* imaju donji dio potpuno isti.

XIV. Slovo *u* sl., *s* ima dublete, *l* i *ž* kao u III. i IX.

XV. Slovo *ju* kao lat. z sa 2 okomite crtice u lijevom otvoru, *s* iznad crte veći, a ispod manji trokutić.

XVI. Slovo *i* uspr. (kao štampano lat. s), *o* lat. i rjeđe gl. (na pr. *ostavſam* 121), *h* kao latiničko, *c* ima vrlo velik lijevi luk, *ć* gornji dio ima 3 točke, *g* i *d* u produženjima zaoštreni.

[1] Objašnjenje skraćenica, koje ću upotrebiti: obr. obl. s 1 t. ili s 2 t. = obrnuto oblo s 1 točkom ili 2 točke; pol. = položeno; uspr. = uspravno; gl. = glagoljsko; lat. = latiničko; jed. = jednostavno; sl. = složeno; nezaob. = nezaobljeno.

XVII. Slovo *o* lat. i gl.

XVIII. Slovo *o* lat. i rjeđe gl. Donji dio *c* i *g* zaokrenut ulijevo.

XIX. Slovo *o* lat., *h* i *g* imaju otvor desno, *p* donji dio veći luk zaobljen ulijevo.

XX. Slovo *i* uspr., *u* sl., *ï* (= 10) gornji dio sa 4 okomite crtice, *v* na vodoravnoj crtici stoje 2 mala lat. o, ȝ (= 8) donji dio ima 3 okomite crtice, gornji kao *o* u ligaturi.

XXI. Slovo *u* sl., *s* gornji luk širok.

XXII. Slovo *u* sl.

XXIII. Slovo *i* uspr., *h* otvor desno, kružić dolje, *g* otvor desno, kružić gore i dolje, *s* izduženo. Interesantan je oblik gl. *o*.

XXIV. Slovo *u* sl., *s* ima dublete, *l* i *ž* kao u III, IX i XIV.

XXV. Slovo *i* pol., a u brojnoj vrijednosti uspr., *u* sl.

XXVI. Slova *l* i *ž* donji dio kao gl. *t*.

XXVII. Slovo *i* uspr., *u* sl., *c* uspravno, lijevo kružić, a desna strana diže se prilično visoko, te zaobljena zatvara otvor tog slova.

XXVIII. Za slovo *n* pisar katkad upotrebljava dubletu (br. 211), za *m* ima 3 znaka: veliko lat. i malo (br. 210, 211) i obično gl. Upotrebljava i velika slova naročito na početku stavka, i to ponajviše ova: *o*, *ê*, *j*, *m*, *b*, *č*, *k*, *s* i *d*.

XXIX. Slovo *u* sl., *ć* donji dio ima dva zaobljenja – lijevo manje, desno veće, *ƒ* gornji i donji dio bogato zaobljeni.

XXX. Slovo *i* uspr., *o* lat., *u* sl., *c* desni dio diže se visoko pa zaobljen ulijevo, *j* tri okomite crte bez dijagonale, *s* nalikuje na veliko lat., samo donji dio znatno manji.

XXXI. Slovo *i* pol., a samo jedamput kao rimsko X u riječi *Isusovo*, *o* lat., *z* kao dva lat. slova *o* (prvo veće, drugo manje), *s* naliči na broj 8 s većim gornjim krugom.

XXXII. Za slovo *ě* upotrebljene 3 okomite crtice, koje su prekrižene sa 3 vodoravne, od kojih je najgornja najkraća.

XXXIII. Slovo *i* pol., a u nekim riječima uspr. (*pisah* 222, *miseca* 221, prvo i zadnje u *imenovanimi* 221), *u* sl., *m* obično gl. i kao veliko lat., *ju* kao rimsko II s većim lukom dolje.

XXXIV. Slovo *ć* gornji dio kao gl. *s*, donji kao gl. *n*.

XXXV. Slovo *o* lat. (gl. samo 2 puta u riječi *od*).

XXXVI. Slovo *o* lat. (katkad gl. u riječima *od*, *opet*).

XXXVII. Slovo *s* gotovo sasvim nalikuje na veliko lat. *s*.

XXXVIII. Slovo *u* sl., *ju* kao rimsko III, *s* kao broj 8, kojem je gornji krug veći.

XXXIX. Nema osobitosti.

XL. Slovo *i* kao malo lat. s točkom, *o* lat., *m* kao malo lat., *a* nema gore okomite crte, nego znak sličan pisanom malom lat. *l*; *ć* dolje ima takvo lat. *l*.

XLI. Slovo *u* sl., *m* kao malo lat.

XLII. Slovo *u* sl. (2 kružića s lijeve strane, a desno je produženje, koje izlazi iz unutrašnje strane ta dva kružića), *r* završava gore izlomljenom crtom udesno.

XLIII. Nema osobitosti.

XLIV. Slovo *o* oblik ligaturnog i 1 put malo lat.; upotrebljava neka slova iz bosančice: 2 puta *e* (pored obr. s 2 t.) i stalno *v*. Interesantna su i druga slova, na pr. *ê* i *s*.

XLV. i XLVI. Nema osobitosti.

XLVII. Slovo *u* sl.[2]

Na osnovu ovoga pregleda može se zaključiti, da svi pisari upotrebljavaju obično glagoljsko *e*, koje ima mnogo varijanata, a samo jedan pisar i latiničko *e* (XLIV). Položeno *i* upotrebljava 38 pisara, uspravno 6 (XVI, XX, XXIII, XXVII, XXX, XL), a položeno i uspravno 4 pisara (V, XXV, XXXI, XXXIII). Glagoljsko *o* upotrebljava 37 pisara, latiničko 5 (XIX, XXX, XXXI, XXXVI, XL), a jedno i drugo 6 pisara (VI, XII, XVI, XVII, XVIII, XXXV). Pojednostavljeni oblik slova *u*, koje je nalik na 8 u bosančici, ima 29 pisara, a ostali se služe složenim znakom.

Slovo *derv* upotrebljavaju gotovo svi naši pisari osim nekih (V, VI, XIV, XLI), a mnogi imaju *ê* i *ju*. Znak *ê* nemaju XI, XXIII, XXVI, XXXI, XXXV, XXXVII, XXXIX, XLVI, a priličan broj pisara ne upotrebljava ni *ju* (X, XVI, XIX, XXVI, XXIX, XXXI, XXXII, XXXV, XXXVII, XXXIX, XLII, XLVI).

Ove grafičke osobine jasno govore, da glagoljica i na ovom području, kada ulazi u svakodnevnu i širu upotrebu, doživljava karakteristične promjene. To nam osobito potvrđuje vrlo velika i raznovrsna upotreba ligatura, položenog *i*, đerva i napuštanje starih znakova *ê* i *ju*. Glagoljske crkvenoslovenske tradicije znatno su oslabljene. Mali broj pisara upotrebljava uspravno *i*, a još manji broj ne upotrebljava đerv.[3]

Kako sam već napomenuo, često susrećemo isprave pisane rukom drugoga pisara, a ne imenovanoga, što je vjerojatno posljedica pisarskih i dušobrižničkih usluga i protuusluga ili zamjenjivanja za to pravno neovlaštene osobe. Određivanje pravog pisara s obzirom na grafičke i druge osobitosti nije u ovom slučaju predstavljalo teškoću. Jasno, to je vidljivo vrlo često po stilu, jeziku i pravopisu, ali jednostavno još vidljivije po rukopisu. Međutim, ima slučajeva i težih, dubioznih pa i neriješenih.

Oporuke don Mate Despota (VI) i don Mate Despota (XIII) zadale su mi dosta muke, jer sličnosti u pismu su velike, te je vjerojatno da su oni – povezani po rodu (stric – sinovac) i blizini mjesta službovanja

[2] Grafička analiza odnosi se samo na one brojeve isprava, koje su stvarno pisali imenovani pisari. Od pisara pod br. XXI, XXII, XXV analizirane su isprave br. 182, 186, 199. Dalje, nisu ušli u obzir brojevi: XV. 108, XVII. 131, 141, XIX. 170, 173, 178, 179, 180, XXIII. *188*.

Gdje se od V. pa dalje ne navodi grafija vokala, *e*, *i*, *o*, *u* – znači, da su to uobičajena slova: obr. *e*, pol. *i*, gl. *o* i jed. *u*.

[3] Thorvi Eckhardt (Beč), Napomene o grafičkoj strukturi glagoljice, kaže: »Prema tome upravo je učestalost kratica i ligatura kriterij za stupanj obrazovanosti, za proširenost poznavanja glagoljice i za intezivnost njene upotrebe »(Radovi Staroslavenskog instituta, knj. 2, Zagreb 1955, str. 84); vidi: Josip Vrana, Hrvatskoglagoljski blagdanar, Rad 285, str. 107, 111.

(Krapanj-Zlarin) – pravili jedan drugome pisarske usluge, te u bolesti i izbivanju iz mjesta jedan drugoga zamjenjivali. Po stilu, jeziku i pravopisu trebalo bi, da još koja oporuka pripadne Despotu (VI) (na pr. br. 99), a s druge strane – razmatrajući rukopis i još neke pojedinosti – to se ne bi moglo učiniti. Svakako Despot (VI) ne upotrebljava đerv, konzervativniji je, a Despot (XIII) pored derva ima katkad za glas *nj* glagoljsko slovo *n* + derv, a za *d* znakove *d* i *ć*.

Fra Matiju Šlakiću (IX) pripada XIV. 103 (usporedi grafičke osobine!), XXI. 183, 184, 185, XXII. 187, XXIV. 197 i XXV. 198, 200. Popu Martinu Matešiću (X) pripada XV. 108. Don Tomi Frkiću (XXVI) pripada XXIII. 188 (u toj oporuci: *i* položeno, *e* obrnuto, *u* jednostavno, *o* glagoljsko, nema ni *ê*, ni *ju*). Don Jivanu Oštariću (XXVIII) pripadaju br. XIX. 170, 173, 178, 179, 180. Taj pisar ima tako izrazite osobitosti u svakom pogledu, pa je najlakše uočiti, što je njegovo. Napominjem, da don Vidulin Černarić (XIX) ne upotrebljava *ju*.

Pop Pave Brnićev (XVII) nije pisao oporuke pod br. 131 i 141, ali nije mi jasno, kome bi pripadale (br. 131: *o* latiničko, *e* obrnuto oblo sa 2 točke, *u* jednostavno, ali se gornji krakovi zatvaraju, *g* ima izrazite kružiće; br. 141: *o* glagoljsko, *u* složeno, *e* obrnuto bez točaka, *c* lijeva strana visoko uzdignuta).

Prema tome fra Ivan Herman (XIV) i fra Lovrenco Škrpčić (XXIV) kao pisari u ovoj našoj glagoljskoj zbirci fiktivni su, jer su oni samo imenovani kao pisari, a ustvari i jednu i drugu oporuku pisao je fra Matij Šlakić (IX). Ima još takvih oporuka, za autorstvo kojih možemo, ako ništa drugo, posumnjati – ne toliko po rukopisu uopće, koliko po promjenama i razlikama u strukturi pojedinih slova, a još više katkad po jeziku.

Oporuke su obično pisane na dvolistu veličine 30 × 21 cm, ali ima formata katkad i nešto većih i manjih, pisanih i na jednom listu, a katkad i znatno manjih. Navodim sve one brojeve isprava, koje veličinom i brojem listova ne odgovaraju običnoj formi: I. 31,2 × 22,5 (1 list), II. 30 × 20 (1 list), III. 30,7 × 21,8 (1 list), IV. 30,7 × 21,7, V. 30,4 × 21,5; VI. br. 6 30,6 × 21,6, br. 7 30.4 × 20,9; VII. br. 9 29,9 × 20,3, br. 10 30,8 × 22,1 (1 list), br. 11 30,1 × 21,4 (1 list), br. 12 30,8 × 21,4 (1 list), br. 13 30,7 × 22,1 (1 list), br. 14 20,8 × 13,6 (1 list); VIII. 30,6 × 21,7; IX. br. 17 18,2 × 11,4; X. br. 33 20,8 × 27,8, br. 34 27,7 × 20,4 (1 list), br. 39 31,2 × 18,3 (1 list), br. 45 (1 list); XII. br. 64 i 65 po 1 list, br. 69 19,2 × 15,2 (1 list); XIII. br. 93 i 95 27,8 × 20,8; XV. br. 104 i 105 28 × 20,4, br. 110 29,1 × 21 (1 list); XVI. br. 112 29,6 × 21,2, br. 117, 120 i 126 po 1 list; XIX. br. 157 32,6 × 30,9 (1 list), br. 160 40,5 × 28,2, br. 172 31 × 21,2 (1 list, br. 173 30,5 × 18,7, br. 176 1 list; XX. br. 181 27,9 × 20,9; XXV. br. 199 1 list; XXVI. br. 201 21,9 × 18 (1 list); XXVII. br. 202 21,5 × 18,1 (1 list), br. 203 30,3 × 19,8 (1 list); XXXIV. br. 224 21 × 18,4 (1 list); XXXV. br. 225 21,3 × 13,4 (1 list); XXXVI. br. 226 19,6 × 14,4, br. 227 14,4 × 20,7; XXXVII. br. 229 29 × 21,2; XXXIX. br. 232 29,8 × 21 (1 list); XL. 28 × 19,7 (1 list), XLI. 21 × 15,1 (1 list); XLII. 22,4 × 12,4 (1 list); XLIII. 18.8 × 12.3 (1 list); XLIV. 21 × 31,2 (1 list); XLV. 1 list; XLVI. 29,5 × 21,3 (1 list); XLVII. 1 list.

Zbog vlage mnogi listovi, naročito u okrajcima i gornjim i donjim, prosto su nestali ili se raspali u sitne komadiće, a katkad je takova čitava polovica gornjeg ili donjeg lista. Katkad je zbog vlage, iako se list nije raspao, čitljivost pisma minimalna ili nemoguća. Oporuke nisu bile numerirane, tek nakon ovog rata kustos Muzeja u Šibeniku obilježio je arapskim brojevima gotovo sve isprave, ali bez nekog kriterija.

Rukopis nekih naših popova glagoljaša je neispisan, neuredan, nečitljiv, primitivan (na pr. XI, XXI, XXII, XXX, XXXIV, XLII), ali lijep broj naših glagoljaša ističe se ljepotom rukopisa, koji je čitljiv, uredan, a ujedno odaje ne samo vješta pisara, nego i intelektualno sposobna čovjeka (na pr. V, X, XXVI, XXVIII, XXIX, XXXI, XXXV, XXXVIII, XL, XLVII). Jedni pisari skloni su upotrebi latiničkih slova, a drugi nekih iz bosančice.

Interpunkcije nema, samo neki pisari (Pave Brnićev, Jadrij Skračić, Gustin Vidulin Černarić, Jure Magazin) upotrebljavaju (ali ne uvijek) na pr. dvije točke iza svake riječi ili točku, zatim dugu crtu od naziva novca do brojke ili nekoliko crtica ili samo crtu. Neki pak između rečenica bilježe katkad kraću okomitu krivulju. Kraćenih riječi ima vrlo mnogo. Title nad tim riječima i brojevima vrlo su raznovrsne. To su ponajviše točkice, crtice, zaobljene crte. Ima oko deset kombinacija znakova za kraćenje, ali katkad ih uopće nema. Riječi pri koncu retka rastavljaju se bez obzira na slogove. Navedene pisarske navike mogu se vidjeti na priloženim fotografskim snimcima.

U jeziku ovih glagoljskih isprava ima ukupno 29 glasova. Nema glasa dž, a glas đ javlja se manje. Taj se glas bilježi slovom: d (*potvrduem* IV, *naredujući* XIII. 101, *mladi* XVII. 130, *naredujem* XVII. 144) ili ć (*posaćene* = *posađene* X. 43, XIII. 94, *poroćenj⟨a⟩* = *porođenj⟨a⟩* XIII. 96, *naredujući* XVII. 129, *rodaci* XXVIII 215) ili slovima d + j (*naredjivan* XXX), d + *ju* (*naredjući* XVII. 133) ili d + ć (*naredćujući* XVII. 132).[4]

Velika većina pisara glasove *l* i *ń* bilježe slovima *l* i *n*, a pojedinci te glasove označuju sa *l* + *derv* ili derv + n, *ulja* XXVIII. 210, *jnegova*, *jnegovi*, *nepomjne* XLVI. 239.

Slovo *šta* označuje *ć* i mnogo rjeđe grupu *šć* (na pr. *nišće*, *godišće* XLVI. 219).

Slova *ê* i *ju* označuju *ja*, *ju*, ali i *j* (na pr. I. ê = j, ju = ju; II. ê = ja, ju = ju; III. ê = j, ja; ju = ju; ê = j; ju = ju; V. ê = ja; ju = ju; VI. ê = j, ja; ju = ju; VII. ê = ja; ju = ju; VIII. ê = j; ju = j; IX. ê = ja, j; ju = ju; X. ê = j; i t. d.). Ukupno 10 pisara upotrebljava *ê* u vrijednosti *j*, 13 pisara u vrijednosti *ja*, 15 u vrijednosti *j* i *ja*. Svega 2 pisara upotrebljavaju *ju* u vrijednosti *j*, a 23 u vrijednosti *ju*, 9 u vrijednosti *j* i *ju*.

[4] Vidi pri koncu ovog poglavlja načela transliteracije.

Glagoljsko slovo derv katkad se upotrebljava i u službi skupa *je* (VII, XV, XX). Takav derv nije posebno označen, pa iako je uz derv u pri-jepisima pisano slučajno izostavljeno *e*, ipak redovito ponavljanje te pojave govori o jasnoj vrijednosti derva za *je*.

Mnogi pisari i kad bi trebali ne upotrebljavaju derv ili *ê* ili *ju* za glas *j*, pa kojekako rješavaju taj nedostatak, te vrlo često *i* označuje glas *j* (*dobroi* II, *moii* = moji, *Matii* = Matij IV, *moi* = VII. 9, *ioi* IX. 16, *poiti* IX. 16, *moie* XVI. 114, *mojoi*, *joi* XXIII. 191), ali i grupu *ji* (*pristoi* I, Marii, moi V). Slovo *e* označuje grupu *je* iza vokala ili na početku riječi (*dae* I, *priporučuem* II, *e* III, *Eli* IV, *nasaeno* IX. 23, *moe* XV. 110, *koe* XXXI). Katkad *o* i *u* na početku riječi ili u riječi nakon samoglasnika označuju grupu *jo* i *ju* (oš IV, *ošće*, XIII. 93, *meu* XIII. 97).

Poluglasa nema, njihov je refleks *a*. Primjer *če me je* mjesto *ča me je* (XIX. 161) predstavlja omašku. Pored *kadi* (XIX. 159) prema stsl. *kъdê* ima *gdi* (X. 28, XI. 60, XII. 78, XIII. 101 i dr.) i *di* (IX. 16, X. 35 i dr.). Sekundarno *a* nalazimo u primjerima: *prid manom* (X. 43, 44), *malin* (XI. 60), *poručastvo* (IX. 26), *vazme* (I, VII). *vazeti* (VI, X. 39, XII. 65, XIII. 99 i dr.), *vazesti* (X. 30), *vazda* (XI. 60) pored *uzme* (V), *uzeti* (IX. 23, X. 31, XII. 73, XXV. 199). Redovito dolazi prijedlog *u*, a samo jedan put *v* (*v ńem* XLII), a *va* nijedamput. Tako samo dvaput ima *vnuku* (XXVII. 202, 203) pored redovitog *unuk*. Interesantno je zamjenjivanje vokala *u – o: uda, udala se* (XIX. 164) pored običnijeg: *odadu* (XIII. 93), *odala* (XV. 107), a jedan pisar upotrebljava: *pušćam* i *pošćam* (XXVII. 203). Nekoliko puta javlja se: *grebu* (XVII. 144), *greb* (XXXIII. 221) pored *grob* (XLIII). Čakavsko *a* postalo od nazalnog *ę* iza palatala dolazi u primjerima: *priêh* (VII. 12), *êazika* (X. 40), *prijati* (XIII. 102), *jaziku* (XXII. 191), *priêše* (XXXIV. 224), *pria* (XXXVI. 227). Ikavizama ima bezbroj, a ekavske riječi su rijetke (na pr.: *izneti* VII. 10, *razdele* X. 35, 51, *celovni* XII. 70, *pre* XIX. 161, *let* XXV. 199, *procene* XXXIV. 223). Pored ovih primjera etimološkog bilježenja riječi: *odkupiti* (IX. 27), *odkle* (X. 31), *podtisnuti* (XIX, 164), *iztirati* (XIX. 162), *izpuniti*, *mužko* (XXVIII. 211), *s braćom* (XII. 8), *iz toga* (XII. 75), *iz ke* (XIII. 101) – apsolutno prevladava fonetski način: *suci* (VII. 14), *oca* (VIII. 15), *otkle* (X. 47), *potisnuti* (XIX. 171), *ispuniti* (XXVIII. 213), *ispod* (XXVIII. 215), *z braćom*, *is te* (IV), *i⟨z⟩ svega* (VI. 6, VII. 10), *š ńegov* (IX. 23), *pres pra⟨v⟩de* (IX. 19), *o⟨d⟩ dvi* (X. 28), *pri⟨d⟩ svidoci* (X. 29), *is ke* (XI. 57), *do⟨n⟩ Mate* (XI), *g dilu* (XII. 86).

Vokalno *r* neki pisari označuju na svoj način, t. j. kao *ar* (*parvi* VII. 15, *umarla* X. 53, *tvard* XIII. 98, *smart*, *tarsje*, *karsno* XVI. 114, *varhu* XVII. 146, *pokarvača* XIX. 160, *skarca* XXXIX. 232), kao *ri* (*smriti* X. 53, *privi* XII. 76, *uzdriži* XII. 84, *trisj⟨e⟩*, *smriti* 104, *Grigo* 109, *pokrivaču* XV. 110, *smriti* XVI. 121, *četvritinu* XVIII. 154 i dr.), kao *ir* (*umirla* 62, *mirtvih* XII. 87, *smirti* XVI. 121, *čirn* XVII. 139, *mirtvih* XXII. 186, *pomirla* XXIX, *umirla* XXXII. 219, *Girgi* XXXVII. 229, *pokirvač* XLV. 238), kao *er* (*izkercati* XL. 233, *zderži* XLII. 236).

Čakavsko *j* prema knj. štokavskom *d* (praslavenskom *d'*) susrećemo često: *meu* (IV), *meju* (VI. 6), *tuju* (IX. 21), *nasaeno* (IX. 23), *narejeni* (XII. 68), *potvrjujen* (XII. 68, 69), *meju* (XIII. 94), *lajicu* (XIX. 159), *rojak* (XIX. 177), *dažê* (XL. 233).

H je mnogo u upotrebi, vrlo obično u riječi *hći* (V, X, XIII i dr.), ali u istoj riječi kod nekih pisara je *k: kćeri* (IV), *kći* (IX. 19) i dr. pored *ći* (XXXVII. 230 i dr.). Susrećemo, ali rjede, i ovake primjere: *kti* mj. *hti* (X. 36), *zafaleći* (XII. 64), *otih* (XIX. 157), *lahti* (XVII. 143, XIX. 161, 166).

U grupama suglasnika *ds* i *ts* dentali ispadaju: *gosposkom* (IX. 20), *brasko* (XII. 78), *braskomu* (XVII. 144), *braskoi* (XX. 181). Grupa *čk* reducira se na *šk: srimaškomu* (XII. 78), *grebaškoga* (XVI. 112), *rišku* (XVII. 138), ali: *seêaski* (XII. 67), što može biti i pisarska omaška. Grupa *ck* katkad se reducira na *sk:* Visku (VI. 6), a grupa *ćk* u *sk:* priviskim (XX. 181).

Samo kod jednog pisara imamo grupu *dv: zdvignuti* (XIII. 93). Isto tako samo kod jednog pisara nalazimo grupu *vs: vsih*, *vse* (XXVII. 203). Grupa *ps* reducira se na *s:* sova mj. psova (XVII. 130). Ima primjera sačuvane grupe *čr: črni* (XI. 58), *črn* (XIII. 98, XXVII. 204), *črvleni* (XVI. 112). Katkad *r* zamjenjuje *ž: more* (IX. 16, XV. 106, XXVIII. 215), a vrlo rijetko susrećemo *v* mjesto *f: vabrika* (X. 29, 52), *vra* (XLI. 234). Grupa *šć* (prema štokavskom *št*) redovita je pojava. Vrlo velika je rijetkost *l* na kraju riječi: *dil* (XII. 73, XIII. 93), *kupil*, *mogal* (XXVII. 203). Na kraju riječi vrlo mnogo se upotrebljava *-m* i *-n*, štaviše, isti pisar u istim riječima ima i jedan i drugi suglasnik.

Suglasnik *d* često ispred nazalnog *n* ispada, na pr. *jenu* (157), *jene* (XIX. 160). Više pisara upotrebljava oblike: *poiti* (16), *doiti* (IX. 19), *naêti* (X. 31), *pojti* (62), *dojti* (XII. 69), *naiti* (XIII. 100), *poide*, *doide* (XXIII. 191), *naide* (XL. 233).

Samo jedan pisar je cakavac: *sest*, *dusu*, *Lucev*, *Kasteli*, *p⟨r⟩iporucuen* (XXI. 182).

Interesantni su primjeri: *pomlu* (XXVIII. 207), *brez* (XXXVII. 230), *gubno* (XIII. 98), *opijenski* (XVII. 131).

Katkad *k* i *g* ne prelaze u *c* i *z: sv⟨i⟩doki* (XXI), *snagi* (XXIX, 216).

Genitiv jed. od imenice *hći* redovito glasi *hćere* (X. 31, XVII. 130, XVIII. 154, XXVIII. 208 i dr.). Postoji svega jedan primjer starog genitiva: *moji ženi* (XIII. 93). Vrlo je obična upotreba prijedloga *u* i *na* s akuzativom mjesto lokativa, ali često nailazimo i na pravilnu upotrebu tih prijedloga. Pored starog oblika *na dni* (IV, V, VI, 6, 7, X. 28) ima i: *na dan* (XII. 61, XVIII. 152). U 7. jed. često susrećemo oblike na *-n: doton* (XI. 57), *za kućon* (XII. 78), *Markon* (XV. 104), *načinon* (XVII. 134), *voćen* (XIX. 159) i dr. pored: *patom* (XIII. 99, XVI. 113) i dr., a ima i ovakovih primjera: *mojin dobrim čovikon* (XLVII. 240). Interesantni su instrumentali: *materju* (X. 29), *pametću* (VI. 7, XIII. 99), *pametju* (VI. 8). U deklinaciji pridjeva mnogo su običniji duži oblici, na pr. *svetomu* (VII. 9), *pokoênoga* (X. 28) i dr. U lok. jed. vrlo često nalazimo oblike: *u mali moći* (III, V, XII. 64), *u zli moći* (IV),

u dobri pameti (VII. 10, X. 28, XV. 104), *u kući ńegovi* (IX. 16) i dr. pored: *u mojoê nemoći* (X. 38), *u dobroj pameti* (XIX. 160, XXX. 217), *u maloi moći* (XXIII. 189, 190, 193) i dr. Samo jedan pisar upotrebio je ove primjere: *u kući moigo, na mo⟨i⟩go posteļi* (XXI. 182).

U množini pored kratkih ima i dugih oblika: *sini* (V, VII. 9, IX. 16, XVII. 138 i dr.), ali: *sinovi* (X. 31, 32 i dr.) Nominativ mn. od *kći, hći* glasi: *kćere* (IX. 21), *hćere* (X. 31). Genitiv mn. je bez nastavka *sinov* (X. 31), *dukat* (VII. 12), *svidokov* (XVI. 114), *mis* (VII. 13), *kuć* (IX. 21), *četvrtin* (IV), *lit go⟨spodi⟩novih, godišć* (III), *svih moih dobar* (IV) i dr. Samo je jedan primjer ovakovog gen. mn.: *volov⟨a⟩h* (XXXIX. 232). U dat. mn. imenice žen. r. imaju nastavke: *-am, -an*, a muškoga i srednjeg: *-om, -on* ili *-em, -en*. Isti pisari čak u istim ispravama i riječima upotrebljavaju oba nastavka, na pr. *sinon* (54), *sinom* (XI. 60), *neputom, neputon* (XXXIV. 223). U akuzativu mn. ima i ovih primjera: *ti pinezi* (I), *ovi pinezi* (XIII. 93, XXVIII. 205), pored: *te pineze* (X. 38). Primjeri lok. mn.: *u Vodicah* (XIII. 101), *u Dočinah* (XVI. 123), *po crikvah* (XVII. 129), *u skrińah* (XLV. 238), *u tih tersih* (XLVI). Instrumental mn.: *prid svidocimi* (X. 51), *p⟨r⟩id svidocim* (XVII. 127), *svetimi sakramenti* (XXVII. 202), *mojimi vlastitimi pinezi* (XXXI. 218), *s maslinami* (XI. 59), *s tetami* (XVII. 202).

Najobičniji su zamjenički oblici: ča, ki, ke, ka, ku, nišće. Često susrećemo oblike: *nikor* (IX. 23, X. 50, XII. 65, XV. 106), *nikore* (VII. 9, XII. 80), *ništar* (XI. 60, XXVII. 211), *ništare* (XVI. 120, XXVIII. 211), a rjeđe: *nitko* (9), *tko* (VII. 10), *ko* (= tko, XI. 54, XII. 86, XVI. 121), *nitkor* (XIII. 95, XXVIII. 215), a samo jedamput: *gdo* (= tko, XLII. 235) i *čigova* (XI. 58). Običniji su oblici *on* (= onaj, XXVIII. 212), *ovi* (= ovaj, X. 29, XIII. 97, XVI. 115, XXVII. 202), *ov* (= ovaj, XIII. 95, XV. 106, XVII. 144, XVIII. 154), a rjeđi su: *čakoli* (X. 31), *čakodir* XII. 88, XX. 181), *čakoder* (XLII. 235), *kikodir* (XII. 88). Jedan pisar vrlo rado upotrebljava stari oblik (ili crkvenoslovenski): *ńee* (205), *ńeje* XXVIII. 209). Dva pisara upotrebila su oblik *što* (XII. 67, XL. 233), a jedan oblike: *koja, koju* (226), *koji* (XXXVI. 227).

Samo kod jednog pisara, i to samo dva puta našao sam stari oblik za 1. lice prezenta: *priporučuju* (XVIII. 152, 156), inače u tom licu ili je u nastavku *-m* ili *-n*. Isti pisar u istim riječima u jednoj ispravi upotrebljava to lice na *-m* i *-n*. Glagol *živjeti* sačuvan je u starijem obliku: (on) *žive* (22), (oni) *živu* (IX. 22, XXVIII. 212). Glagol *reći* u 3 l. mn. prezenta glasi: *reku* (IX. 22, X. 53, XIII. 94), a iznimno za 3. l. mn. ima i ovakovih primjera: *pogodu* (X. 38), *činu* (X. 40). Od ostalih vremena aorist je običniji, a imperfekt se manje javlja: *dopadoše* (VII. 14), *hotih* (28). *činih* (33), *donesoh* (X. 38), *kupismo* (XII. 65, XVII. 114), *teciše* (XVI. 113), *slišah* (XXVIII. 207), *dadoh* (XXXVI. 226), *odlučismo* (XLVII. 240), *pisah* (kod svih pisara) i dr. Vrlo mnogo se upotrebljava oblik *mozi* (V, VI. 6, VII. 9, VIII. 15. IX. 16 i dr.), a manje *mozite* (VII. 12, XIII. 93 i dr.). Glagolski prilog sadašnji javlja se i od trenutnih glagola: *zahvaleći* (XXIII. 195), *zafaleći* (XII. 64). Od *hotjeti* taj oblik glasi: *hotijući* (XIII. 96). Nema mnogo primjera krnjeg infinitiva: *stat, dat* (62), *jiskat* (XII. 65), *imat* (XVII. 133), *kantat* (XVIII. 154), *daržat* (XXIII. 193), *kontrat* (XXVII. 202). Perfekt je interesantan s obzirom na glagolski pridjev radni: *ê san* ju *fabrika* (27), *ono e Martin nasadi* (IX. 23), *ča sam ostavi* (X. 30). Vrlo su rijetki primjeri, koji imaju u glagolskom pridjevu na kraju -l: *ča je kupil* (XXVII. 203), *ku sam dal* (205), *ku mi je činil* (XXVIII. 215). Više ima ovakovih primjera: *ke san dosada učinia* (XXXIII. 222). I u današnjem šibenskom govoru vrlo su obični ovi glagolski pridjevi: *posadiêa* (X. 34), *nosija* (115), *ostaviêa* (XVI. 117), *biê* (XLII. 235). Kondicional također susrećemo: *ako bi umra* (X. 33), *ako bi se oženi* (XII. 81), *ter bi se naša* (XVIII. 153), *ako bi bi* (191), *ako li ne bi bi* (XXIII. 191). Najinteresantniji je futur egzaktni: *ki bude moe uživat* (III), *kad budu moći* (XIII. 93), *ako bude pošteno stati* (XVIII. 156), *ki je bude uživati* (XXVIII. 213) – pored narjedih primjera: *kad bude mogal* (XXVII. 203), *ki budu uživali* (XXVIII. 209).

Današnji govor Šibenika i okolice znatno se promijenio, i to ne samo u gradu, na kopnu u unutrašnjosti, neposredno na obali, već mnogo i na otocima, iako se uglavnom jedino tu zadržao čakavski dijalekat. Evo što je naročito, pored ostalog, djelovalo na te promjene. U toku XVI. i XVII. stoljeća na području Šibenskoga kotara vrlo je živo migriranje stanovništva iz unutrašnjosti prema obali, pa i na otoke pred Šibenikom. I dok nije postojala turska najezda, mletačka je vlast odobravala koji put useljavanje morlaka na područje kotara, s namjerom da bi feud crkve i plemstva imao što jeftiniju radnu snagu. Međutim, turska najezda, naročito nakon pada Bosne i Hercegovine uvjetovat će osobitu živost migracija, koje će u XVII. stoljeću nemilo haranje kuge u gradu i kotaru također potpomoći. U razdoblju od gotovo trista godina, t. j. od početka mletačke vlasti u Šibeniku pa do konca XVII. stoljeća, na području Šibenskoga kotara bilo je mnoštvo većih i manjih seoba stanovništva, koje je dolazilo iz drugih krajeva, ili unutar samog Šibenskoga kotara pomjeralo se iz jednog mjesta u drugo. Već god. 1415. po odobrenju dužda u Šibenski kotar dolaze morlaci.[5] Kasnije će i neke porodice dopuštati useljavanje morlaka, tako na pr. obitelj Andreis g. 1533. dozvolit će nekim morlacima, da se nasele u Ljubostinju.[6] Šibenska općina dopustit će g. 1534., da se morlaci nasele u Paklenici, danas nepoznatom selu, koje je bilo na području Konjevrata.[7] Neki od doseljenih morlaka u doba opasnosti od Turaka g. 1570. i 1646. i kuge (1649–1650) bježat će u Mandalinu, na poluotočić u Šibenskoj luci, da se zaklone od opasnosti.[8] Narod iz Srime bježi g. 1432. pred Turcima u šibensko predgrađe Dolac i u primorsko selo Vodice.[9] Na to područje, t. j. u Vodice i Tribunj oko g. 1570. spuštaju se stanovnici obližnjih sela iz unutrašnjosti: Rakitnice, Okita i Kamena, a na obalu od Tijesnoga do Srime g.

[5] K. Stošić, Sela Šibenskoga kotara, Šibenik 1941, str. 30.
[6] K. Stošić, ib. 89.
[7] K. Stošić, ib. 107.
[8] K. Stošić, ib. 36.
[9] K. Stošić, ib. 31.

1648. po odobrenju gen. providura Dalmacije doći će morlaci iz Banjevaca, Stankovaca i Radašinovca.[10] Poslije kuge od g. 1649., kad je mnogo naroda pomrlo ili pobjeglo, u šibensko predgrade Crnicu dolaze stanovnici iz Petrova polja, Zagore i predjela oko Moseća.[11] Nešto kasnije, oko g. 1682., novo pučanstvo, predvođeno bosanskim franjevcima, stiže u sela Dragišić, Čista, Gaćeleze, Grabovac i Velim.[12] Neka pak sela zbog turskih provala potpuno su opustjela ili nestala, na pr. Popelj, stanovništvo kojega se naselilo u gradu Šibeniku, zatim selo Podrebač i pokraj Triske selo Sajenica. Sela Nevest, Vrsno, Blizna i dr. opustješe u tursko doba, pa u ta sela i u Bristivicu, Suhi Dolac, Ljubitovicu i dr. nadolazi bosanski žitelj, naročito s franjevcima iz Rame između g. 1687. i 1723., kada su u sela dalmatinske Zagore pa sve do mora stizali novi naseljenici.[13] Pred Turcima narod iz Mrdakovice i Gradelja bježao je u Zaton, Vodice i Tribunj, a iz Danila u Šibenik i Mandalinu.[14] Međutim, stanovništvo sa kopna, starije i novije doseljeno, sigurnosti radi od Turaka ide preko mora na susjedne otoke i otočiće. Tako vjerojatno je, da je narod Murtera i Betine u toku XVI. st. preselio se iz Vrane, a narod Tijesnoga, da je pri koncu XVI. i početku XVII. st. došao iz obližnjih sela Oštrice, Dubrave, Dazline i Ivinja.[15] U Prvić-Šepurinu pribjeglo je seljaštvo iz Srime, a tamošnje prezime Vlaević rečeni Mihatov (1546), pa odatle razvijena prezimena Vlahov i Mijat – jasno govore, da su doseljeni iz Zagore. U Prvić-Luku g. 1647. i za kuge stižu Šibenčani i stanovnici iz okolice grada, a tu su neko vrijeme našli zaklon i bosanski franjevci.[16] Kaprije oko g. 1500. prima doseljenike iz Primoštena, a naročito za čiparskoga rata doseljenici dolaze na Kaprije, Orut, Kakan i Obučen.[17] U Zlarin dolaze iz Danila, neki iz Srime, pa jedan dio bosanskih došljaka, nastanjenih u Kruševu, Širokama i Prhovu, kasnije u Primoštenu, preselio se u Zlarin. Na otočić Krapanj sele sa Danila i Vrpolja, Donjeg polja i Grebaštice, a kasnije bjegunci iz Zagore i Bosne. Stanovnici s kopna bježe i na otočić nazvan Rogoznica.[18]

Šibenski kotar naročito u XVII. st. oživljuju mase dosljenika iz unutrašnjosti, to su pribjegi, morlaci, naše seljačko stanovništvo. Samo jedna takova seoba, koja je bila masovna, dovela je u šibensko predgrade i primorje od Tijesnoga do Grebaštice 10.000 seljaka iz Drniškoga polja i Promine.[19] Kada je dvije godine nakon Kandijskoga rata, 1649. Šibenskim kotarom harala kuga, koja je za nekoliko mjeseci pokosila 8.500

[10] K. Stošić, ib. 126, 135.
[11] K. Stošić, ib. 30.
[12] K. Stošić, ib. 152.
[13] K. Stošić, ib. 44, 154, 117, 81, 82, 90.
[14] K. Stošić, ib. str. 136, 97.
[15] K. Stošić, ib. str. 219, 225, 200.
[16] K. Stošić, ib. str. 164, 162, 158.
[17] K. Stošić, ib. str. 192.
[18] K. Stošić, ib. str. 31, 173, 98, 67, 242, 267, 257.
[19] Stipan Zlatović, Franovci, Zagreb 1888, str. 93.

ljudi,[20] mnogi stanovnici ponajviše iz grada odlaze na obližnje otoke, a stanovnici iz neposredne gradske okolice u obližnja sela Danilo, Slivno i dr., ne bi li se kako očuvali od kuge.[21] Doseljeno stanovništvo obnovit će i oživjeti grad Šibenik i njegova predgrađa, a isto tako i zapuštena sela Šibenskoga kotara. Osobito je važno istaći, da su svi ti doseljenici u ove ratom i kugom opustošene krajeve – bili čisti štokavci, pa je nekadašnje mnogo šire čakavsko područje ovog kraja suženo uglavnom na otoke i uski obalni pojas, koji je mjestimice penetriran štokavštinom.

Da bi se uočile barem neke osnovne jezične promjene, koje su nastale u šibenskoj okolici, evo male slike tog današnjeg šarenila. U dijalekatskom pogledu šibenska okolica je raznovrsna: otoci su čakavski, a kopneni dio štokavsko-ikavski. Neka sela u unutrašnjosti, gdje je pravoslavno stanovništvo, još danas govore štokavsko-ijekavski, na pr. u Varivodama, Čistoj Maloj, Gaćelezima, Đevrskama, Bratiškovcima, Dubravicama i dr., inače mnoga su pravoslavna sela ikavizirana. Grad Šibenik danas je potpuno štokavsko-ikavski, tek bi se našle neke sasvim neznatne fonetske razlike između stanovnika staroga Doca i na pr. Varoša. Dolačani su danas štokavci, jedino pokoje starije čeljade govori *c* i *s* mjesto *č* i *š* (na pr. *skocila, macka, skancija, vrc*),[22] pa ustvari to danas nije više čakavizam, nego ostatak čakavski u štokavštini, jer se danas u Docu govori: *šta* (a ne *ca*), *koji koja, koje* (a ne *ki, ka, ke*), *mladi* i *jezik* (a ne *mlaji* i *jazik*), *sinova* (2. mn.), *sinovima* (3. mn.), *on je učinija* i t. d., t. j. u Docu danas se govori, kako i u ostalim dijelovima grada Šibenika – osim gore spomenute pojave, koja je karakteristična samo za nekolicinu starijih ljudi, pa do koje godine dana ne će biti ni te pojave.[23] Svi šibenski otoci od Zlarina i Prvića do Žirja i Murtera govore čakavski. Na svim tim otocima upotrebljavaju se oblici: *ča, ki, jazik, vazesti* ili *vazeti, sinov* (2. mn.) ili *sino* (Žirje, Prvić-Šepurina), *sinima, zetima, ćerima* (3. mn.) ili *sinovima* (Tijesno, Betina), a svugdje se kaže: *on je učinija*. U Zlarinu i Murteru 7 p. j. glasi: *ženun*,[24] a u Prvić-Šepurini taj padež glasi: *ženo*. Ima i drugih razlika, na pr. na Prviću, u Tijesnom, Murteru i Betini kaže se: *mladi, posadeno*, a drugdje: *mlaji*. Riječ *godišće* govori se u Zlarinu, Žirju i Tijesnom; u Murteru se kaže *godina*, ali *šćap*. Živi riječ *trsje*, na Prviću: *tršje, grožje;* u Betini *lozje*. U Tijesnom i Betini govore: *uje, poje, zeje*, a u Prvić-Šepurini: *ulje, polje*. Interesantno je pitanje obale. Da li je tu prodrla štokavština ili se još drži čakavština? Vodice su štokavske. Tribunj je čakavski, na pr. tu se govori: *ča, ki, jazik, vazeti, od mojih kuć, našim sinom* (3. mn.), *on je učini* i *učinija*. Pirovac je štokavski, govori se: *šta, koji, jezik, mladi, uzesti, sinov* i *sinova* (2. mn.), *našim sinovima, učinija*. U južnom dijelu

[20] Jelka Perić, Šibenik u kugi za Kandijskog rata godine 1649, str. 10 – navodi, da je tada od kuge poginulo 12.000 ljudi.
[21] Stipan Zlatović, Franovci, str. 111.
[22] Vidi Rad 272, str. 133, 134.
[23] Koliko sam mogao istražiti, danas u Docu jedino dvije žene (stara Klarić od 80 godina i njena kći) govore tako. Kad su jednom pošle u vinograd da polijevaju loze, izgubio se čep sa breme, te je mati ovako karala kćer: »Cuvaj mi cepe ko oci u glavi!«

od Zablaća do Rogoznice čakavski dijalekat mnogo je jači, on je na obali, ali pomalo i u unutrašnjosti. Tako u Zablaću, Krapnju, Primoštenu i Dvornicama govori se: *ča, jazik, vazesti, vazeti, vazmi, sinov, učinija.* U Zablaću je: *ki, mlaji,* ali: *posađeno,* u Grebaštici: *šta,* ali: *jazik,* u Dvornicama i Primoštenu: *koji* i *mlađi.* Međutim u Rogoznici je pretežno štokavština: *šta, koji, jezik, mlađi, vazesti, trsje, godišće, mojih sinova, kuća* (2. mn.), *sinovima, učinija.*

Na osnovu ovog kratkog osvrta jezičnog stanja u Šibeniku i okolici, možemo jasno uočiti proces, koji je davno već započeo – vrlo rapidno u toku migracija XVII. st., a vrlo spor u kasnijem razdoblju. Šibenski Dolac je štokaviziran, to narječje zauzima pozicije i neposredno na obali, prvenstveno na sektoru oko Pirovca i Rogoznice, a prema iznesenim podacima i na nekim bližim otocima ima štokavske penetracije. Da je čitavo spomenuto područje nekoć bilo čakavsko, to je jasno, to nam pored ostaloga potvrđuju i naše glagoljske isprave za neka mjesta na obali. Međutim, današnji jezik šibenskih otoka znatno se razlikuje od čakavštine, koja nam je sačuvana u glagoljskim spomenicima.

Specifičnosti čakavštine naših glagoljskih šibenskih spomenika bile bi ove: ikavizam, suglasnička skupina *šć,* raznovrsno označavanje sigurno posebnog izgovaranja vokalnog *r,* često upotrebljavanje prijedloga *u* (naročito u samostalnoj upotrebi), vrlo često prejotiranje na početku riječi, karakteristični zamjenički oblici *(ča, ki,* oblik *nje* mjesto posesivne zamjenice), oblici gen., dat. i lok. mn., oblici glagolskog pridjeva radnog i futura egzaktnog i dr.

U ovoj čakavštini ima i štokavskog utjecaja: nekoliko puta čitamo *što* (XII. 67, XL. 233), susrećemo oblike *koji, koja, koju* (XXXVI. 226, 227), sgulasnik đ (IV, XIII. 101, XVII. 130, 144 i dr.), uzmicanje prefiksa *vō- (vazeti – uzeti),* instrumentalni nastavak: *-on, -om* mjesto *-un,*[24] glagolski pridjev radni: *učinia, nosija, ostavija, bija, posadija* (XXXIII. 222, XVI. 115, 117, XLII. 235, X. 34) i dr.

Osim toga u jeziku naših spomenika ima tragova glagoljske crkvenoslovenske tradicije (na pr. *jenvar, prvar i* dr.), a ktome još više tadašnje uobičajene pisarsko-jezične prakse, naročito u konvencionalnim dijelovima oporuka. Dalje, nije teško zaključiti, da je bilo popova pisara iz drugih krajeva, pa je sasvim prirodno, da se njihov jezik razlikuje od tadašnje šibenske čakavštine (na pr. XXVII. 203, XXVIII. 205, 215).

*

U reproduciranju glagoljskih slova latiničkim nastojao sam uvijek, koliko je to bilo moguće, da je grafija što vjernija originalu. Tako u prenošenju glagoljskih slova *n* (u vrijednosti *nj*) i *l* (u vrijednosti *lj*) služio sam se znakovima *ń* i *ļ*. Pretpostavku prejotiranja ne označujem, osim u nekim slučajevima, kad možemo pretpostaviti, da je pisarskom omaškom jota izostavljeno. Problem transliteracije riješio sam ovako:

[24] Vidi Rad 272, str. 127, 126. Samo 1 put u oporuci br. X. 48 dolazi oblik »rukum«.

ⰼ u vrijednosti j reproducira se kao *j* (kurzivno), a u vrijednosti ju kao *ju* (kurzivno);

ⰽ u vrijednosti j, ja reproducira se kao ê;

ⰾ u vrijednosti ć reproducira se kao ć, u vrijednosti šć kao *šć* (kurzivno), a u vrijednosti đ kao *đ* (kurzivno);

ⰿ reproducira se kao j;

ⱀ koje dolazi samo u brojnoj vrijednosti 10, reproducira se kao *ī;*

ⱁ koje dolazi samo u brojnoj vrijednosti 8, reproducira se kao *ʒ;*

ⱂ koje dolazi samo u brojnoj vrijednosti 700, reproducira se kao *ω.*

Za kraćene riječi pod titlom upotrebio sam oble zaporke ( ), a za slučajno izostavljena slova, riječi i kraćenice bez title upotrebio sam ove zaporke ⟨ ⟩. Za nečitljiv dio teksta služio sam se točkicama ili sam rekonstruirane riječi stavljao u uglate zaporke [ ]. Sve brojne vrijednosti reproducirao sam i arapskim brojevima u oblim zaporkama, i to ovako (=). Dvije ovakove kose crte // označuju konac jedne, a početak druge strane u glagoljskom tekstu. Izvorni naslovi isprava, koji su ponajviše pisani na četvrtoj strani, nisu u zaporkama, a svi ostali, t. j. neizvorni, nalaze se u oblim zaporkama.

Enklitike i proklitike, pa i druge riječi, koje su pisane skupa, odvajao sam prema današnjem načinu pisanja. Interpunkcije dodavao sam po smislu, što je katkad bilo vrlo teško zbog nespretne stilizacije. Na početku rečenica i vlastitih imena upotrebio sam veliko slovo. Nakon svake isprave pod crtom dao sam objašnjenja ponajviše iz talijanske kopije (t.) ili hrvatske latiničke (hl.).

III.

PRIJEPISI ŠIBENSKIH GLAGOLJSKIH SPOMENIKA

I. DOM PETAR MEŠTROVIĆ

Murter

1.

(Najamni ugovor između Mihovila Blaškovića i Đadrija Metilića)

Č f p a (= 1591), na i (= 20) zun⟨a⟩. Đa Mihovi⟨l⟩ Blasković[1] afitavam moi*ju* in⟨t⟩radu i trse (!) i masline i zem⟨l⟩e oranice i kuću moi*ju* Đadri*ju* Metilešu[2] za tri godišća. Ovo godišće prvo da mi dade dukat d (= 5), a un⟨a⟩pridak za dva godišća na godišć⟨e⟩ po oa (= 31) libru[3] na godišće. I ti pinezi da vazme, kada ńemu drago na ishod godišća. Ostav⟨l⟩am ča Mihovi⟨l⟩ više rečeni, ostav⟨l⟩am sve moe, ča me pristoi od moga očinstva, materi moijoi, a⟨k⟩o se meni ča zgodi. [U to] svido[k] Matana (?), dae mu sada dukate d (= 5), i đa dom Petar Meštrović, [k]i to pisah [i] Đadri Metilić Mikula p . . . .[4]

[1] mj. Blašković. – [2] t. Metilich. – [3] »librau«. – [4] nečitljivo i u tal. kopiji, koja je od vlage velikim dijelom izblijedjela.

II. DOM IVAN PEROŠIĆ

Murter

2.

(Testament Antona Šeplina)

Č h j ž (= 1637), miseca luê na e (= 6). Ê Anton Šeplin, budući u dobroi pameti, činim moi testament (!). Priporučuem dušu bogu, a zem⟨l⟩i tilo, kad me bog sudi s ovoga svita. Ostav⟨l⟩a⟨n⟩ Svetomu Êkovu s⟨oldini⟩ ig (= 24), Gospi na Kastel (!) s⟨oldini⟩ ib (= 12), Gospi na Jezeri l⟨ibre⟩ v (= 3), Gospi za Gradinu s⟨olidini⟩ i (= 20). Ostav⟨l⟩an

ženi mojoi Matii sve moe dobro, ča se nahodi i da mi daje jednu misu na godišće za mo*ju* dušu,[1] ku red i kumesar[a] čini[m]. Svidok Gargur Stipanović i Ivan Šemić (?) i ê dom Ivan Perošić, kapelan.[2]

[1] Slijedi redak i po ispisan i prekrižen. – [2] Donja polovina ovog testamenta sasvim je derutna. Tal. kopije nema.

III. FRA IVAN IGLICA

Prvić

3.

(Taštament Eline Grubelić)

U ime bož⟨j⟩e amen! Lit go(spodi)novih č h k v (= 1643), luêa[1] na j (= 30), prid dvimi svidoci: Frane Ćaćanov i Ivan T . . ovića. Ê Elina Grubelića, a žena Antona B . . . na, nahodeći se u mali moći, a u d⟨o⟩bri pameti, či[ni]m moi teštament naizadńi. Ostav⟨l⟩am u S(veti) Êakov u Šibeniku so(ldini) bī (= 12), Blaženoi gospi na Kaštelu so(ldini) bī (= 12), S(vetomu) križu u Docu so(ldini) bī (= 12). Ost⟨a⟩v⟨l⟩am do z (= 9) godišć a (= 1) misu kantanu[2] za mo*ju* dušu na dan s(vete) Eline, da date mise plaća*ju*, ki budu moe uživat. Ostav⟨l⟩am skrińu momu mužu Antonu, da e gospodar o⟨d⟩ńe, a po smrti moga muža, da bude ista skriňa Mari, Stipanovi ženi. Ostav⟨l⟩am momu mužu Antonu Dolac vas, da ga uživa dokle živ, a po[3] smrti moga muža Antona, da razdile Dolac Ivan moi bratić i Stipan moi pastorak na po i obligaem Ivana i Stipana da ima*ju* plaćati,[4] ča sam crikvam izadu[5] ostavila. I činim moga muža Antona reda i komesariča. I tako ona reče da hoće, da tako bude, da e vo⟨l⟩a ńe. Pisah ê fra Ivan Iglica.

Ostav⟨l⟩am, da Ivan moi bratić, ki učini pogreb, da se naplati iz Doca na litini, ka bude na Docu.[6]

[1] Nesigurno ê. – [2] »kantana«. – [3] »pa«. – [4] »palaćati«. – [5] mj. nazadu. – [6] Ovaj stavak pisan na lijevom rubu. Tal. kopije nema.

IV. DON MATIJ POLITKOVIĆ

Murter

4.

(Taštament Luke Lučičina)

U ime božee (!) amen! Činim pisati moi taštament êa Luk[a Lu]čičin.[1] Naipri zalıvaleći gospodinu bogu, a budući[2] u dobri pameti, a u zli moći,[3] ⟨pri⟩poručuem bogu mo*ju* dušu i da se jima m⟨oje⟩ tilo zakopati

pri crikvi Bla⟨že⟩ne gospe u Gradini. Pri⟨d⟩ svidoci zdolu pisani. Ostav|am i potvrduem(!) za mo*ju* dušu naipri Svetomu Êakovu u Šibenik li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Dolac li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kašte li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi od paêatadi (!) li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi u Gradini li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). A sada ostav|am sina moga Martina reda i kumasaraê (!) i ženu moju[1] Mandušu od svih moih dobar nobilih i štabilih polovicu i da edna četrvtina sinu Martinu, a druga ženi moi⟨oj⟩ Manduši za života, a po smart⟨i⟩ moe žene da gre opet na sina moga Martina, i da se dadu svi ovi laši od polovice ilitivam od ⟨o⟩vih četvrtin. I oš hoću da moi sin Martin dade[5] na godišće ednu misu na svetoga Luku[6] malu so(ldini) bï (= 12) do deset godišć is (!) te poluvice (!). I ostav|am moim sinov⟨om⟩ *Ju*ri, Jivi, Peri, Tomi i Mati[7] po edan kl⟨ob⟩uk. Kati kćeri[8] ednu tkanicu[9] i da se dadu[10] ovi klubuci (!) i tkanica iz ove polovice zgor pisano. I ost⟨a⟩v|am Eli divoici kćeri mojoi, da joi dadu sva braća li(bar) r (= 100); ako[11] li se ne bi odala, da joi dadu di⟨l⟩, ki *ju* [12] bude tukati z braćom. Ako li bi umrla, da ne gre dil meju svu braću. // A ostalu polovicu da dile svi sini moii meu (!) se koga ča pristoi. I tako bi vo|a moja. Svidoci budući zvani i mo|eni: Gargur Kožulov i Šime Turčinov. Pisa⟨h⟩ do⟨n⟩ Matii Politkovići u Srimču, selu velikomu, miseca agušta na dni ï (= 10) č h k g (= 1644). Č h k ʒ (= 1648) na ï (= 10) zuna umri zgor pisani Luka.[13]

[1] t. Luca Lucicin. – [2] »budućeu«. – [3] t. in cativa forza. – [4] umetnuto: »moin«. – [5] »dadae«. – [6] »Luke«. – [7] »Tome i Mate«. – [8] »kećeri«. – [9] »takanicu«. – [10] dadeu«. – [11] »kako«. – [12] Ponavlja: ki *ju*«. – [13] Datiranje o smrti zapisao netko drugi, što je očito po rukopisu.

V. FRA ŠIMUN ŠEMIĆ

Prvić–Šepurina

5.

(Taštament Ivana Skrozina)

Č h k d (= 1645) miseca aprila na dni ʒï (= 18). Ê Ivan Skrozin,[1] čuju*ći* se u mali moći, a u dobri pameti, činim moi taštame⟨n⟩t od moi (!) dobar priporučuju*ći* zem|i tilo, a bogu dušu i da mi se tilo pokopa pri Svetoi Marii pri fratri. Ost⟨a⟩v|am G⟨o⟩spi na Kaštelu[2] so(ldini) bï (= 12). Ost⟨a⟩v|am Svetomu križu u Docu so(ldini) bï (= 12), u Sveti Êakov s(oldini) bï (= 12). Ostav|am momu sinu Šimun⟨u⟩ i Mati*ju* kuću novu i plav, a ⟨o⟩stalo moi sini da dile sve lubno,[3] tako štabilo tako mobilo, ča se nahaiê.[4] Šimun i Stipan i Ma⟨t⟩i⟨j⟩[5] hći moê, ka e doma, Mikoloti[6] da *ju* ima*ju* moi sini[7] ⟨dohraniti smrti⟩[8] dokle živa. Ako li ne bi hoti⟨li⟩ *ju* ma⟨n⟩teniti, da uzme svoi di⟨l⟩ i četvrtinu od svih moi (!) dob⟨a⟩r tako štabilih tako mobilih i da mozi ostaviti

komu ńoi drago zavazda. Ostav|am moi⟨oj⟩ hćeri Kati, ka e u gradu, l(ibar)r r (= 100), ako ⟨s⟩e oda pošteno, a to s vri⟨me⟩nom ⟨da⟩ dadu moi sini. Ostav⟨l⟩am moi⟨oj⟩ hćeri Mari a (= 1) ha⟨l⟩k rašni. Ostav⟨l⟩am a (= 1) mise kvar⟨an⟩tane za mo*ju* dušu i moi mrtvih šubito, a to te nai⟨ti⟩ doma,[9] čim plate reče⟨ne⟩ mise. Ostav|am Gospi na Šipurini a (= 1) ka⟨n⟩d⟨e⟩lot[8] od a (= 1) dukata, kada budu uzmo⟨ž⟩ni. Moga sina Šim⟨u⟩na činim reda i komesari⟨a⟩. Na to svidoci: Stoên Miš⟨e⟩v i Mat⟨e⟩ Grbe|in, oba apr⟨i⟩že⟨n⟩te.[11] Pisah ê fra Šim⟨u⟩n Šemić po zapovidi.[12]

[1] »Škrozin«. – [2] »Kaštetu«. – [3] hl. lubezivo. – [4] hl. nahaa. – [5] hl. Matii. – [6] hl. Miculeta. – [7] Te dvije riječi ponavlja. – [8] Dopuna iz hl. kopije. – [9] Nije jasno ni iz hl. kopije: a tote (!) i naiti doma. Značilo bi: a to će naiti doma, naime novac će dobiti. – [10] »kadlote«, hl. candalot. – [11] hl. aprisente. – [12] Tal. kopije nema.

VI. DON MATE DESPOT

Krapanj

6.

(Taštament Kate Mišine)

U Krapńu učińeno č h k ʒ (= 1648) miseca a⟨pr⟩i⟨la⟩[1] na dni id (= 15). Činim taštament êa Kate Mi⟨šina⟩[2] moê na⟨ê⟩z⟨a⟩dńi mećući[3] sve ostale. Naêpri priporučuem bogu dušu, a zem|i tilo. Ostav|am S⟨vetomu⟩ Êkovu mucenig,[4] S⟨vetomu⟩ križu u Dolac mucenig, G⟨ospi⟩ na Kašte mucenig, G⟨ospi⟩ od Grebac[5] l(ibru) a (= 1), kapelanu od mista l(ibar) d (= 5). Ostav|a⟨m⟩ Visku[6] sinu, da mozi izneti i⟨z⟩ svega komuna l(ibar) m (= 60), ča doni iz *ju*naštva,[7] i sinu Visku l(ibar) r (= 100) od moe dote, da ima vazeti za službu,[8] ku mi učini. Ostalo u komun me*ju* svih. Nevisti Mari ednu pokrvaču s oplećem[9]; ostalo ča pripravi, da e ńoê i ča pripravi, da e ńoê.[10] Svidok Grgo Blažev i Marko Bašelov.[11] Êa do⟨n⟩ Mate Despot[12] pisah, parok od Krapńa. Činim reda sina Viska, a komesariê *Ju*ru Govića. Umri na i (= 20) šetembra.[13]

[1] t. sett⟨embr⟩e. – [2] t. Missina. – [3] »mećućui«. – [4] t. L 1 : 4. – [5] t. in Grebaz. – [6] t. Vicenzo. – [7] t. quello ha portato servendo come (?) servitor. – [8] t. servitu. – [9] t. un facioletto da cavo co(lla) camisa detto oplechie. – [10] t. il resto che ha parechiato et parichiaro tutto à essa. – [11] t. Basselof. – [12] t. Despotovich. – [13] Datiranje o smrti zapisao netko drugi.

7.

(Taštament Ele Bašelove)

U Krapńu učińeno č h k z (= 1649) miseca marča na dni ïd (= 15). Činim taštament êa Ele Bašelova moê na⟨ê⟩z⟨a⟩dńi, budući pametću zdrava, a tilom nemoćna. Naêpri priporučuem bogu dušu, a zem|i tilo. Ostav|am S(vetomu) Êkovu mucenig, Gosp[i] na Kašte mucenig, S(ve-

tomu) križu u[1] [Do]lac mucenig. Ostav|am Ursi,[2] nevisti moêoê l(ibar) r (= 100) od moe dote. Unukom noim Šimunu, Mati i Mihi ostav|a⟨m⟩ po edam (!) klobuk. Činim reda sina moga Ivana, a komesaria Stipana Bašelova. Svidok Ivan Baloević i Tom⟨a⟩s Koštić.[3] Êa do⟨n⟩ Mate Despot[4] pisah, parok od Krapńa.

[1] »uu«. – [2] Ursula. – [3] t. Tomaso Costich. – [4] t. Despot.

8.

(Taštament Mate Despotovića)

U ime boga amen! Miseca maê na dni e (= 6) č h m e (= 1666). Činim taštament êa do⟨n⟩ Mate Despotović, sin Stipana Despotova,[1] moê na⟨ê⟩z⟨a⟩dńi[2] mećući ostale,[3] a u kući g(ospodina) Miše Draganića. Naêpri priporučuem bogu dušu, a zem|i tilo i budući tilom nemoćan, a pamet*ju* zdrav, ostav|am S(vetomu) Êkovu mucenig, S(vetomu) križu u Dolac mucenig, G(ospi) na kašte mucenig, svim crikvam u gradu po libru, G(ospi) van grada l(ibre) b (= 2), Gospi u Zlarinu mucenig. Ostav|am B(laženoê) g(ospi) u Zlarinu moe službe ovog⟨o⟩dišńe, ča sam zasluži, da se učini ed⟨a⟩n pridotarnik. Ostav|⟨a⟩m do⟨n⟩ Mati Despotu, momu stricu i bratu, da mu se ima*ju* dati roba ńegova, ka e u mene, a to[4] elek i rakno od stola, nožnica i pirun, tavaêo i četri (!) šudari. Lovri ditiću tolari m (= 60),[5] Eli službenici tolari i (= 20). Čin⟨i⟩m reda moga brata Tomu, prokaratura g(ospodina) Šimu Dračevića,[6] i to da ima dati moê red i prokaratur. Svidok Êkov Buêsov i šinur Mikel Bilosović. Êa do⟨n⟩ Mate Despot pi⟨s⟩ah.

[1] t. Mattio Despotovich figlo del q:m Steff:o Despotovich, – [2] »nazdini«. – [3] »ostate«. – [4] »kti« – omaška, t. cioè. – [5] t. à Lorenzo putto reali settanta (!). – [6] »Daračevića« t. Dracevich.

VII. don Tomas Novoselić

Murter

9.

(Taštamenat Mande Igličine)

U ime bo⟨žje⟩ amen! Č h ki ʒ (= 1648) na žī (= 17) maê. Činim ê Mande Igličina moi taštamenat, kada me bo⟨g⟩ sudi od ovoga svita, priporučuj⟨e⟩m mo*ju* dušu go(spodinu) bo(gu); a zem|i tilo i da se pokopan u Gospe u Gradini. Ostav|am u Sveti Ê(kov) so(ldini) i i g (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) i i g (= 24), Svetomu križu so(ldini) bī (= 12), Gospi u Gradinu so(ldini) i i g (= 24). Ostav|am momu mužu Ivanu sve moj⟨e⟩ i da j⟨e⟩ gospodar od svega moga i da ga ne mozi nitko potisnuti, a po smrti muža moga ostav|an ditićen Mihinin četvrtinu, a Šimi drugu i da ima*ju* moi sini dati po j⟨e⟩dnu misu na godišće malu, a ostalo neka dile kako zna*ju*. Ost⟨a⟩v|an redi moi sini Mihu i Šimu i da ne mozi nikore momu mužu reći nikakove[1] zapriče.[2] Moi muž ne mozi ni dati ni prodati mimo mo*ju* dicu. // Na to bihu svidoci: Luka Prinčev i Ive Šćavunov[3] i ê don Tomas Novoselić, kurat. Umri ista Mande na i (= 20) maê.[4]

[1] »nikokove«. – [2] t. oposito. – [3] t. Schiavunof. – [4] Ovu rečenicu netko drugi zapisao.

10.

(Taštamenat Juriše Pavićeva)

U ime bož⟨j⟩e amen! Č h k i ʒ (= 1648) na id (= 25) m[iseca] zuna. Činim moi taštamenat ê *Juriša* Pavića[v] u dobri pameti. Priporučan mo*ju* dušu go(spodinu) bo(gu), a zem[|i] tilo i da se imam pokopati pri Gospi u Gradini. Ost[av]|an S(vetomu) Êkovu mucinig (!), Gospi na Kašte so(ldini) bī (= 12), Sv[eto]mu križu so(ldini) bī (= 12), Gospi u Gradini so(ldini) bī (= 12) ,Svetomu Fra[ni] so(ldini) bī (= 12). Osta⟨v⟩|an mo*ju* ženu[1] gospodaricu, dokle pošteno stoi [na mo]mu, a po smrti moj⟨e⟩ žene momu sinu Vidu. I sestre[2] mozi nado[ta]ti, kako može i da mi moi sin daj⟨e⟩ j⟨e⟩dnu misu ku može iz polovice ńegove, a iz druge polovice j⟨e⟩dnu misu za oca i [ma]ter. Ako bi tko inpača dava mo⟨j⟩oi ženi Ivanici, da mozi izneti četvrtinu od svega moga i da *ju* drži za života, a po smrti da upada u moga sina Vida. I da mozi moi sin izneti naipri polovicu i⟨z⟩ svega[3] moga dobra i da moi sin[4] mozi ostaviti komu mu drago. I ost⟨av⟩|an moga sina Vida reda i komesara.[5] Svidoci: Grga Nadrčić i Mikula Bilin. Prokaratura činin Ivana Pavina.[6]

[1] »ženo«. – [2] »setere«. – [3] »svvega«. – [4] »sini«. – [5] »komasara«. – [6] Rukopis Novoselićev. Tal. kopije nema.

11.

(Taštamenat Stošije Markove)

[U ime][1] bož⟨j⟩e amen! Na č i h k i ʒ (= 1648) miseca luê na [ia (= 21)].[2] Činin moi taštamenat ê Stošiê[3] Markova, [u] dobri pameti, priporučuj⟨e⟩n mo*ju* dušu go(spodinu) bogu, a zem|i tilo, kada me bog sudi od ovoga svita. Ostav|an S(vetomu) Ê(kovu) so(ldini) i i g (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) bī (= 12), Svetomu križu u Dolac so(ldini) bī (12 =). Ostav|an mom[u] bratu Petru vas moi dil i moin bratićen i don Tomasu dvoj⟨e⟩ mise grgur⟨e⟩vske. Mom bratučedu i sestrićen[4] po a (= 1) klobuk. Na to bihu svidoci Êdre Êkovčev i Pere Turčinov.[5] I J⟨e⟩l⟨e⟩ni mo⟨jo⟩i nevisti sukńu brunu i [op]leće i pokrvaču[6] ženi *Jurini*. I tote su redi moi brat Pet⟨a⟩r.

[1] t. Nel nome. – [2] t. 21. – [3] »Štošiê«. – [4] »sesestrićen«. – [5] t. Turcinof. – [6] t. uno oplechie et un faciolетto da cavo.

12.

(Taštamenat Mikule Sladina)

Č h k i ʒ (= 1648) na prvi otunbra. Činin ê Mikula Sladin moi taštamenat b[ud]ući u pameti dobri, priporučan mo*ju* du[š]u go(spodinu) bo(gu), a zem]i tilo i da se pokopan pri Gos[p]i i u Gradini. Ostav]an S(vetomu) Ê(kovu) so(ldini) i i g (= 24), Go[s]pi na Kašte so(ldini) bï (= 12), Svetomu križu so(ldini) bï (= 12), Gospi u Gradini so(ldini) i i g (= 24), Svetomu Frani so(ldini) i i g (= 24). Ostav]an sva[k]omu sinu sade[1] po pedeset dukat, ku prièh od ńih u kuću mo*ju*. Ostav]an polovicu svega moga dobra moin sinovon Peri, Grgi i Vidi. Ako bi se razdilili, da ima*ju* davati materi svaki po tri barili vina i b (= 2) sića u]a i dvi kvarte velike[2] pšenice i o⟨d⟩ žita i z (= 9) mis grgur⟨e⟩vskih parohièn, a f⟨r⟩atru Tomasovu tri.[3] A kada to svrše,[4] da mi ima svaki sin davati po j⟨e⟩dnu misu malu ubah. J⟨e⟩rki [jedno] opleće, Luci opleće, // Anici opleće. I svi ti lasi mozite iz one polovice učiniti. Svidoci: Vid Pavićev i Stipe Golin. Činin redi moi v (= 3) sini. I ê don Tomas Novoselić, parohiên, ki to pisah.[5]

[1] »sode«. – [2] riječ prekrižena. – [3] »trij«. – [4] »svrtše«. – [5] Nema kopije.

13.

(Taštamenat Antona Šćavunova)

U ime bo(ga) amen! Č h k i z (= 1649) na ishod agusta. Činin ê Anton Šćavunov, sin pokojnoga Stipana Šćavunova, moi taštamenat u pameti dobri. Priporučan dušu go(spodinu) bo(gu), a zem]i tilo i da se pokopan pri Gospi u Gradini. Ostav]an S(vetomu) Ê(kovu) so(ldini) i i g (= 24), Go(spi) na Kašte so(ldini) bï (= 12), S(vetomu) križu[1] so(ldini) bï (= 12), Go(spi) za Gradinu so(ldini) i i g (= 24), Svetomu tilu so(ldini) bï (= 12), Svetomu Frani so(ldini) bï (= 12). Ost⟨a⟩v]an sve ča me dopada od Brbašanova[2] Mati Gregu, sinu Petra Milinkova, u Spasanovih i uza ń,[3] i da mi reče mis kantanih bï (= 12), i d (= 5) maslin u Glovači[4] i da mu j⟨e⟩ priporučena moê duša na svetoga Antona. Ostav]an sestri Kati i ńe ditićen i Luci očinstvo i da ne mozite prodati ni darovati mimo ditiće Katine. Ost⟨a⟩v⟨]⟩an Šćavinu maćeh⟨i⟩ ha]ak, sestri Luci ha]u f*jure*ta, Mihi nećaku[5] Katino⟨n⟩ zub i motiku, da se vrati odkle j⟨e⟩ došla. Ferarinin j⟨e⟩dnu sukńu, ostalo pohištvo Gregu Mati za]ubav i pošteńe, ku mi j⟨e⟩ čini. Ždrib, vrta⟨l⟩, kuća i oko kuće, ki mi duge plati i ki mi prime pohižistvo (!), ⟨da⟩ dade bï (= 12) mis. Ostav]an Goričinu Svetomu Mihovilu, prokaratura Matu svaka, redi Katu i Lucu i ditiće Katine. Svidoci: Mikula J⟨e⟩žinov i Êdre Martulos i ê don Tomas Novoselić, parohi⟨ê⟩n, ki to pisah. I da mi da*ju* brašćina a (= 1) v⟨e⟩ršarij so(ldini) j i e (= 36) // i neka

Grego plati Mati Šilanu[6] d (= 5) li(bar) i vrč rakij⟨e⟩ i vazme v (= 3) lakti f*jure*ta i da ga dade po lakta don Tomasu za ška⟨r⟩pine, da moli go(spodina) bo(ga) za mo*ju* dušu.[7]

[1] Označen križ. – [2] Vjerovatno mj. Rabasanova. – [3] Odnosi se na zemlje, ali nije posve sigurno, jer »u« je vrlo blijedo, pa bi moglo biti »i za ńi⟨h⟩«. – [4] Nepouzdano »l«. – [5] »nekaku«. – [6] Nesigurno. – [7] Nema kopije.

14.

(Ugovor o diobi)

Č h l i d (= 1655) na prvi dan luê. Činin pisati ..... dopadoše ńe dobra Matiju hćere ..... kada se razdili z braćon[1] Lukon i Êkov ..... podanak u drugom kusu, *južna* banda u Vršk ..... u Bilavi srida, u Paćipot (?) srida, u d⟨o⟩ńon kusu u Prapatnici[2] srida, u drugon (?) podanak, Vrhovina, ždriba na buru posve. I to razdiliše suci rotni.[3]

[1] »baraćon«. – [2] »Prepatnici«. – [3] Desni dio uništen. Kopije nema. Rukopis Novoselićev.

VIII. DON JIVAN SKRAČIĆ

Murter

15.

(Taštamenat J[ive] Matiêaševa)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h k ʒ (= 1648) na ïe (= 16) decebara, u kući moêoê u Mur[teru]. Êa J[ive] Matiêaše⟨v⟩, a sin Mihe Mat⟨i⟩êaševa, čini[m] moê taštament budući nemoća⟨n⟩ od tila, a zdrav od pameti, zahvaleći[1] bogu, prid svidoci zdolu rečenimi, mo]enimi i zvani (!). Priporučujem bogu dušu, a tilo zem]i. Ostav]am Svetom[2] tilu s(oldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu s(oldin)i ig (= 24), Svetomu Frani s(oldin)i ig (= 24), Svetomu Êakovu s(oldin)i ig (= 24). Gospi na Kašte s(oldin)i ig (= 24), Križu[3] u Docu s(oldin)i ig (= 24). Ostav]am sve[4] moje materi mojo⟨j⟩ Ma⟨n⟩duši nobila i štabila za života i da mi ima ednu misu[5] govoriti na godišće, a po smrti mat⟨e⟩re [moje] polovicu moga bratu momu Mati, a drugu polovicu Mate ⟨da⟩ razdili ⟨sa⟩ sestrom[6] mojom Katom na po i da jima udi] brat moj Mate dati edne mise gargurevske za mo*ju* dušu i ednu misu svako[7] godišć⟨e⟩ na *Jurjevu*, ku bude moći ubah. Ako ne bi obslužili isti Mate, da mozi parvi bližńi[8] uzet to moje. A Kate sestra moja da jima davati ednu misu[5] na go⟨d⟩išće za moga oca na M⟨i⟩ho]u ubah, ku bude moći. Ostav]am[9] materi mojo⟨j⟩ Manduši[10] u Raduću u smar⟨t⟩, da mozi za svo*ju*[11] dušu ostaviti. // Činim rede moje mater mo*ju* Mandušu i brata

moga Matu i sestru[12] Katu, a prokaratura Mihu Šimatova. Pri⟨d⟩ svidoci zdolu[13] rečenimi, mo|enimi i zvanimi: Miho Kilišanov (!) i Martin Cvitulić.[14] To pisah êa do⟨n⟩ Jivan Skračić,[15] kapelan od Murtera.[16]

[1] »zahavleće«. – [2] »sevetom«. – [3] Označen križ. – [4] »seve«. – [5] »musu«. – [6] »sestorom«. – [7] »savako«. – [8] »savaki parivi biližni«. – [9] »ostavala«. – [10] »Manadušić«. – [11] »sovoju u«. – [12] »s⟨es⟩turu«. – [13] »zodolu«. – [14] »Civitulić«. – [15] »Sakračić«. – [16] Nema tal. kopije.

IX. FRA MATI ŠLAKIĆ

Prvić

16.

Taštament Grgura Šantića

U ime bož⟨j⟩e amen! Lit go(spodi)novih č h l g (= 1654) miseca prvara na gï (= 14). Grgur Šantića, u kući ńegovoi, na Prviću, nah⟨o⟩deći se nemoća⟨n⟩ u tilu, a zdrav u pameti, hti učiniti[1] ńegov taštament naiz⟨ad⟩ńi, prid ⟨d⟩vimi svidoci: meštar Pere Bižiga[2] i Stipan Livića. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u Sveti Êakov u Šib⟨e⟩niku s(vetomu) sakram⟨e⟩ntu l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu[3] križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavi za ńegovu dušu misu kantanu na dan s(vetoga) Grgura[4] do l (= 50) godišć, da da*ju* ńegovi redi. Ostavi ńegovu[5] ženu Maru gospodaricu, dokle je živa, od svega, da ne po smrti, neg(!) da more ostaviti od ńegovih dobar za ńe dušu l (= 50) mis. Ostavi ńegovi kćeri Luci r (= 100) dukat dote i odviše edan ha|ak pana vižentina[6], da ioi dadu ńegovi sini i žena po ńegovi smrti koliko pri, s tim patom robu, ka se nahodi[7] u skriń.[8] Sada da dadu po štimi, ča bude mańkati, da nadodadu sve ostalo štabilo i mobilo. Ostavi ńegovim dvim sinom Antonu i *Ju*ri da razdile na po, kako prava braća po smrti ńegove žene i ako bi ki ńego⟨v⟩ sin hti da se razdile pri smrti ńegove žene i poiti od matere s vo|om svoim(!), da ne mozi nišći(!) imati od ńegovih dobar, dokle živa ńegova žena, a po smrti ńe da razdile na po i ako bi kom srićom ńegovi sini umrli prez reda i prez taštamenta, da ńegova dobra upada*ju* u ńegovu kćer Luci*ju*. I ako Luciê ne bi im⟨a⟩la dice, da se ima*ju* ńegova dobra prodati i da se da toliko mis reći za dušu // ńegova pokoinoga oca i ńegovu mater i za ńegovu dušu. Ostavi ńegovi sini redi i komesarii. I tako on reče, da e ovo ńegova vo|a i hoteńa,[9] da ovako bude. Pisah ĉ fra Mati Šlakić,[10] parokiên na Prviću, prid svidoci zgor imenovanih.

Č h n g (= 1674) na dï (= 15) prvara, na Prviću, u kući ńegovi. Grgur Šantića, budući nemoćan, a u d⟨o⟩bri pameti, hti učiniti ńegov kondicil[11] naiz⟨a⟩dńi pr⟨i⟩ ⟨d⟩vimi svidoci: Marin Devića i Êkov Vladića. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak po⟨t⟩vrdi ńegov taštam⟨e⟩nt, ki e učin⟨i⟩a na č h l g (= 1654) sve kako[12]

stoi, da vrže edan punat,[13] di govori, ki be se ńegov sin hti razdiliti i poiti od mat⟨e⟩re pri smrti ńe, da gubi dil, ne će da va|a,[14] nego da se ra⟨z⟩dile, kad im drago po ńegovoi smrti. Os(tavi) ńegovoi kćeri Luci po go[ńa]ĉ zem|e pod brdo Vladića od oštra.[15] // I tako on reče, da e ovo vo|a ńegova naiz⟨ad⟩ńa,[16] da ovako bude. Pisa(!) ê fra ⟨Ma⟩ti Šlakić, parokiên, prid svidoci zgora imenovanih. U⟨m⟩ri na d (= 5) marča č h n g (= 1674).[17]

[1] »učičinitic«. – [2] t. Bisiga. – [3] »stvetomu«. – [4] »Grgrura«. – [5] »nagovu«. – [6] t. un gielecho di pano visentin. – [7] »nagodi«. – [8] »skrinni«. – [9] t. il voler. – [10] t. Slachich. – [11] t. il suo condicilio. – [12] »koko«. – [13] t. un ponto. – [14] t. non voglio che sia valido. – [15] t. dallà parte di ostro. – [16] »naiznana«. – [17] U tal. kopiji nakon nadopune *glagoljicom* piše ovo: »Ê f⟨r⟩a Marko F⟨r⟩kić istumačih ovi taštamenat iz drugoga, ki bi učińen hervaskim êzikon, učińen od pokoinoga Gerge Šantića, ki bi pisan s rukon poštovanoga f⟨r⟩a Matia Šlakića«.

17.

(Teretih fratara u Prviću)

Č h l z (= 1659) na iž (= 27) oktubra platiše teretih go(spodi)n Dume Šižgorića meni fra Mati*ju* Šlakića. Daše mi l(iba)r aï (= 11) so(ldini) ʒ (= 8). Bi satišvano za sve vrime pasano do Miho|e, ka e bila na č h l z (= 1659).

Č h m v (= 1663) platiše teretih go(spodi)n Dume Šižgorića meni fra Mati*ju* Šlakića. Bi satišvano za sve vrime pasano do Miho|e, ka[1] e na č h m v (= 1663).

Č h n g (= 1674) na z (= 9) sektebra p⟨l⟩atiše tereti⟨h⟩ go(spodi)n Dume Šižgorića. Daše za svo⟨i⟩ dil l(iba)r i (= 20) so(ldini) ʒï (= 18). // To daše meni fra Mati*ju* Šlakiću. Bi šatišvano za sve vrime pasano do Miho|e, ka e na č h n g (= 1674). A pl⟨aća⟩*ju* n⟨a⟩ lito l⟨iba⟩r a (= 1) (?) so(ldini) ʒï (= 18). //

Č h l e (= 1656) na ï (= 10) sektenbra platiše teretih go(spodi)n Dume Šižgorića meni fra Mati*ju* Šlakića. Daše mi l(iba)r ka (= 41) so(ldini) ï (= 10). Bi satišvano za sve vrime pasano do Miho|e, ka e na č h l e (= 1656).

[1] »kaka«.

18.

Taštamenat meštra Pere Bižige

Č h m a (= 1661) na aï (= 11) novenbra, na Prviću, u ⟨ku⟩ći ńihovoi meštra Pere Bižiga, budući nemoćan tilom, a pameti dobri, hti učiniti ńegov taštamenat prid ⟨d⟩vimi svidoci: meštar Vice de Zuvani is Korčule i Anton *Ju*rlinov.[1] Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak os(tavi) u S(veti) Êkov u Šibeniku za fabriku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g

(= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ibru) a (= 1) [so(ldini) g (= 4)], Gospi na Prviću u fratar l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Os(tavi) da se ńegovo tilo pokopa pri S(vetoi) Marii na Prviću u fratar[2] u ńihovu grobu. Ostavi ńegovi ženi Fluri sve ńegovo[3] mobilo, ča se nahodi ńegova: ha|e i ožej[4] i ostalo, a štabilo nima, i da Flura učini mu pogreb pristoini, da proda ńegove robe, kako i⟨o⟩i bude parilo i da da toliko reći mis za ńegovu dušu fratrom na Prviću. Učini Fluru ńegovu ženu reda, komesariê. I on reče, da e ovo negova vo|a naiz⟨ad⟩ńa, da ovako bude. Pis⟨a⟩h ê fra Mati Šlakić, parokiên, pr⟨i⟩d svidoci zgor rečenimi.[5]

[1] t. Vicenzo de Zuane da Corzola et Antonio Santich (!). – [2] »frfrtar«. – [3] »nego negovo«. – [4] t. arpe. – [5] Na 3. str. isti tekst. ali nepotpun i nečitljiv, kao da je netko po Šlakićevu uzoru prepisivao oporuku: »*Chma* (= 1661) na aï (= 11) novenbra, prid ⟨d⟩vimi s[vidoci] Vice de Zuvani i⟨s⟩ Korčule ..... Meštar Pere Bižiga budući nemoćan, a u [dobri] pameti, hti učiniti taštament, pak ost⟨avi⟩ crikvam po l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), na Prviću l(ibru) [a (= 1) so(ldini) g (= 4)]. Sve ostalo, ča se nahodi moga uboštva ńegovi ženi Fluri, da ima te robe prodati i dati toliko mis, ... učini reda i komesariê, a to u fratar mis .....«

19.

Taštament Matie Alagina

Č h m v (= 1663) na ia (= 21) novebra, na Prviću, u kući go(spodi)na M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona Rab|anina.[1] Matiê, kći pokoinoga Mikule Alagina iz Tribohuńa, a baba[2] go(spodi)na M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona Rab|anina, budući nemoćna, a u dobri pameti, hti učiniti ńe taštamen⟨t⟩, ča *ju* more doiti od ńe očinstva i materinstva, prid ⟨d⟩vimi svidoci: Mate Šušnića i Filip Lučev.[3] Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku so(ldini) ï (= 10), Gospi na Kaštelu so(ldini) ï (= 10), Križu u Docu so(ldini) ï (= 10), pak ostavi od ńe solaria, da i⟨o⟩i go(spodi)n M⟨a⟩rk⟨o⟩ Anton ima učiniti sprovod pristoini i da ioi da reći toliko mis za ńe dušu. Ostavi onu r (= 100) dukat, ku ⟨i⟩o⟨i⟩ e odlučila pra⟨v⟩da, da io⟨i⟩ se ima dati o⟨d⟩ dobar Stipana Durmančića,[4] kako apari u p⟨ro⟩cesu i u se⟨n⟩tencii, a to ńe svaka, ki ⟨i⟩o⟨i⟩ e silu učini i vaze pošteńe,[5] i da se škodi ono[6] r (= 100) dukat i da se učini oltar svetoga ⟨sa⟩kramenta u fratar u Blažene gospe na Prviću. I dil, ki *ju*[7] tuka očinstva i materinstva, i ča e ona pomogla trsje nasaditi po smriti ńe oca, da se ima prodati i strati⟨ti⟩ u o⟨l⟩tar više imenovani. Poziv|uće[8] ńe brata Martina i ńe sestru Lucu pr⟨i⟩d lice bož⟨j⟩e, da ima*ju* dati pres (!) pra⟨v⟩de, ča e crikvi ostav|eno i reče, da ne će nišće ostaviti ni[9] bratu ni s⟨es⟩tram. Učini reda crikvu više rečenu, a prokaratura i komesariêa gospodina M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona Rab|anina, // ńe gospodara. Pisah ê fra M⟨a⟩ti Šlakić, parokiên.

Na *ih* (= 22) novenbra č h m v (= 1663), na Prviću, u kući go(spodi)na M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona Rab|anina. Matiê, kći po(koinoga) Mikule Alagina iz Triboh⟨u⟩ńa, a baba go(spodi)na M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona, budući nemoćna, a u dobri pameti, hti učiniti ńe kondicil pr⟨i⟩d svidoci: gospodin M⟨a⟩rk⟨o⟩ ⟨A⟩ton Rab|anin i Mate Šušnića i Miko Šušnića, žena Matina, i Anica Šušnića i Miko, divoika[10] go(spodi)na M⟨a⟩rka ⟨A⟩ntona. Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak potvrdi ńe taštament u svem, kako stoi i priporuči go(spodi)nu M⟨a⟩rk⟨u⟩ Anto*niju*, ńe gospodaru, u dušu ńegovu, da ima škoditi, ča e crikvi ostavila i da se učini oltar, kako[11] e u taštamentu. Pisah ê fra Mati Šlakić, parokiên o⟨d⟩ Pr⟨v⟩ića.

[1] t. Marco Antonio de Dominis. – [2] »paba«, t. baila, bailla. – [3] t. Susnich, Gliucev. – [4] t. Durmanovich. – [5] t. contra suo cognado il qual li a sforzato e li a tolto il honore. – [6] »unu«. – [7] Ispred toga »me«. – [8] t. citando. – [9] »ne«. – [10] t. serva. – [11] »koko«.

20.

Taštament Vida Antićeva na č h m g (= 1664)

Na žï (= 17) luê č h m g (= 1664), na Prviću, u kući ńegovi Vid Antićevića. Zdrav bu⟨du⟩ći i u dobri pameti, hti učiniti ńegov taštament prid ⟨d⟩vimi svidoci: Šimun Rožin, Ivan Grbe|in. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku l(ibru) a (= 1) so(ldini) ï (= 10), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) ï (= 10), Svetomu križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) ï (= 10). Ostavi edne mise kvarantene (!), da ih dadu reći ńegovi redi za ńegovu dušu fratrom na Prviću, prvo godišće koga bog sudi od ovoga[1] svita. Ostavi ńegovi brat⟨i⟩čni Kati dukat a (= 1), ča e l(ibre) e (= 6). Ostavi sve ńegovo štabilo i mobilo i č⟨e⟩tvrtinu i ča e na gosposkom[2] ńegovim bratićem Filipu i Tomasu i Mihovilu, da razdile me*ju* sobom poednako, kih uči⟨ni⟩ redi, Filipa komesariê i reče on, da e kunt⟨e⟩nt, da ovako bude. Pisah ê fra Mati Šlakić, parokiên, prid svidoci zgor imenovanimi.[3]

[1] »ovaga«. – [2] »gospoposkom«. – [3] Nema tal. kopije.

21.

Taštament Stipana Livića na č h m g (= 1664)[1]

Na žï (= 17) luê č h m g (= 1664). Stipan Livića budući zdrav i u dobri pameti, u mostiru pri S(vetoi) Mari u fratar na Prviću, hti učiniti ńegov taštament prid ⟨d⟩vimi svidoci: Grgur Vladića i Stoên Livića. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a zem|i tilo, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku za fabriku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Docu li(bru) a (=1) so(ldini) g (= 4). Ostavi braščini prviskoi l(ibre) e (= 6), da toliko voska kupe. Ostavi da ńegovi sini ima*ju* dati za ńegovu dušu reći edne mise kvarantane fratrom na Prviću prvo godišće koga bog sudi od

ovoga svita.[2] Ostavi ńegovim kćeram Mari i Petrici[3] svakoi po l(ibar) t (= 300), Antici kćeri negovi (l(ibar) s (= 200) za uzrok da e pošla stati u tu*ju* kuću[4] i sebi dobivala. Os(tavi) ako bi se razdili⟨li⟩ ńegovi sini, ter bi ńegova žena Kate pošla komu sinu stati, da ioi drugi sin ima davati na godišće g (= 4) sp⟨u⟩di[5] vina, u|a kvar⟨t⟩uči e (= 6), hrane kvartu a (= 1), dokle e živa. Sve ostalo štabilo i mobilo ostavi ńegovim sinom Ivanu i Šimunu, i ako bi ńegove kćere htile dil va⟨ze⟩ti od ńegovih dobar, da ima*ju* doniti, ča su imale .....[6] da primu dili od zema|, a ne o⟨d⟩ kuć, zač su ih sini uzidali i mene i mo*ju* ženu hranili, a ńegovi sini Ivan i Šimun da ra⟨z⟩dile sve na po kako prava br⟨a⟩ća. Učini redi ńegovi sini i komes⟨a⟩rii. I tako reče, da e ńegova vo|a, da ovako bude. Pisah ê fra Mati Šlakić, parokiên, prid svidoci zgor rečenima. A u⟨m⟩ri na dï (= 15) okt⟨ubra⟩.

[1] Slijedi »na«. – [2] t. per l'anno primo quando che l'anima mia sara partita dal corpo. – [3] u tal. kopiji napisano: Petronia, pa ispravljeno u: Petriza. – [4] t. é andata servire un altra casa. – [5] t. mozza. – [6] t. il denaro.

22.

(Taštament Miše Rokića)

U ime božje (!) amen! Na zï (= 19) jula[1] č h m e (= 1666), na Prviću, u ńegovi kući Miše Rokića, sin poko⟨i⟩noga Šimuna, budući nemoćan, a u dobri pameti, hti učiniti ńegov taštament prid b (= 2) svidoci: šinor Miše Bilosović i Petar Šantić. Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku za fabriku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), u Nove crikve gospi l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavi u (= 400) mis za ńegovu dušu, da se ima*ju* dati šubito, pokle ga bog sudi od ovoga svita: prvi misec, a to da se dadu i dešpenša*ju* po prov⟨i⟩ncii[2] fratrom reda s(vetoga) Fra⟨n⟩čiška, misa svaka l(ibru) a (= 1), da se reku šubito. Ostavi l (= 50) mis za ńegova brata po(koinoga) Roka, a za po(koinu) mater ńegovu Anticu mis i (= 20). Ostavi ńegovu ženu Mandu donu i madonu, da e gospodarica od ńegova, dokle je živa. Ako li bi se odala, da mozi izneti dotu, ku e donila iz ńegovih dobar i odviše d (= 5) dukat ča e više dote. Ostavi ńegovu sinu Luki sve ńegovo štabilo i mobilo za života ⟨i⟩ po[3] smrti. A žena moê Mande sada e noseća; ako bi bi ditić, da mu bude kako i Luki; ako li divoika, da bude ka divoikam. Os(tavi) ńegove kćere, da živu na ńegovu, kako i sin, i ako se odadu, da im da moi sin dotu svakoi po rl (= 150) dukat.[4] Ako[5] li se ne bi ka odala, // da žive na ńegovu, kako i sin, s tim patom da žive pošteno, a po smrti ńihovi to e (!) kćer mozi svaka ńih ostaviti po ï (= 10) dukat iz ńegovih dobar komu im drago. ona ka se ne bi odala.[6] Ostavi on ligat, ki e ostavi ńegov pokoini brat Roko braščini, budući u vo|i ńegovi i oblasti učińen (?), strati dukat m (= 60).[7]

Os(tavi) da braščina ga strati u oltar,[8] kad se crikva pokrie u fratar. Ostavi ńegova sina Luku reda, a komesariê Šimuna, ńegova neputa. I tako on reče, da e ńegova vo|a da ovako bude. Pisah ê fra Mati Šlakić, parokiên.

[1] »ijlcêa«. – [2] t. siano date il primo mese, é questo che si da et si despensa per la provinzia. – [3] »popo«. – [4] t. duccati cinquanta (!). – [5] »akako«. – [6] t. quella che non si maritase possa lasiar per l'anima sua ducatti dieci dalli suoi beni. – [7] U tal. kopiji ne označuje se iznos legata. – [8] »oltrtar«.

23.

Taštament Jure Skrozina č h m e (= 1666) oktubra

U ime bož⟨j⟩e amen! Lit go(spodi)novih č h m e (= 1666) na i (= 20) oktubra, u mostiru pri Svetoi Marii na Prviću. *Ju*re Skrozin budući u dobri pameti, hti učinit ńegov taštament prid ⟨d⟩vimi svidoci: *Ju*re Kalavara i Mate Vukićev. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u S(veti) Êkov u Šibeniku so(ldini) bï (= 12), Gospi na Kaštelu so(ldini) bï (= 12), Križu u Docu so(ldini) bï (= 12). Os(tavi) k(varantane) mise za ńegovu dušu, da ih ima*ju*[1] dati reći ńegovi redi fr⟨a⟩trom na Prviću i položi[2] za te mise v (= 3) lišice zem|e[3] kod mora. Ako ih ne bi dali ńegovi redi, pokle ga bog sudi, prvo godišće da mozi fratri uzeti te zem|e i reći mise. Ostavi sinu Martinu ednu četvrtinu, a to kuću u koi on stoi isti *Ju*re za ..... sa .. Os(tavi) sinu Martinu a (=1) kušćić zem|e na Brdu kod Mečinih,[4] a to za |⟨u⟩ba⟨v⟩ i sprav,[5] ku mi e čini do smrti ńegove. Os(tavi) kupicu sr⟨e⟩brnu i ha|u brunu svitnu,[6] da mi učini Martin sprovod pristoini; ako ne bi on hti, da ki drugi mi učini spr⟨o⟩vod, da mu bude kupica i ha|a. Os(tavi) ńegovi kćeri Matii l(ibar) r (= 100), a do dote i ha|ak od raše.[7] Ako se ne bi kunte⟨n⟩tala ńegova kći, te bi htila dil, da ima doniti, ča e punila i da razdile na po, ča e ńegova // osin kuće, ku e Martinu sinu ostavi, i kus zem|e[8] na Brdu, a ča e na gosposkomu nasaeno, ono e Martin nasadi i mene hrani, u ono ⟨m⟩u se ne pačan. Os(tavi) ńegovu ženu Elinu gospodaricu, dokle živa da e hrani na ńegovu i da *ju* ne mozi nikor š ńegov istirati, a po smrti ńegove žene Eline. Ostavi ńegovu sinu Martinu sve ńegovo štabilo i mobilo, koga sina[9] učini reda i komesariêa i reče, da e ovo ńegova vo|a naiz⟨ad⟩ńa, da ovako bude. Pisah ê fra M⟨a⟩ti Šlakić, parokiên, prid svidoci zgor imenovanimi.[10]

[1] »imaê*ju*«. – [2] »podloži«, t. sottomette. – [3] t. tre pezzi di terren. – [4] »na Brudu«, t. un pezzo di terren Na bardo app:o Mecicinih. – [5] t. per amor e riverenza. – [6] t. la tazza d'argento e un drappo brun di panno. – [7] t. un geleco di rassa. – [8] »zale«. – [9] »sinana«. – [10] Na 3. str. glagoljicom piše: »Poštavani (!) oče Drago, pozdra|e (!) v m p s ovim okožionom«.

24.

Taštame⟨n⟩t Šime Rokića na č h m 3 (= 1668) na 3 (= 8) envara

U ime bož⟨j⟩e amen! Lit (gospodino)vih č h m 3 (= 1668) na 3 (= 8) envara, na P⟨r⟩viću, u ńe⟨go⟩vi kući. Šimun Rokića budući nemoćan, a u ⟨do⟩bri pameti, hti učiniti ńegov taštament pri⟨d⟩ dvim svidoci: Šanto Tomašić i Anton Vla⟨di⟩ća,[1] sin Šimunov. Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zemļi, pak ost⟨a⟩vi u S(veti) Êkov u Šibeniku s(vetomu) sakramentu l(ib)r(u) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ib)r(u) a (=1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ib)r(u) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Os(tavi) za ńego(v)u dušu misu kantanu na s(vetoga) Šimuna, a za ń⟨e⟩gova po(koinoga) oca na da⟨n⟩ s(vetoga) Roka, a za ńegova po(koinoga) stric⟨a⟩ Mihovila na dan s(vetoga) Mihovila; te mise da ima*ju* davati ńegovi redi do k (= 40) godišć fratrom go⟨vo⟩riti. Os(tavi) s (= 200) mis malih za ń⟨e⟩govu dušu, da ⟨da⟩du ńegovi redi govoriti te mise fratrom na Prviću šubito, pokle ga bog sudi od ovoga svita. Os(tavi) ńegovu mater Elinu donu i madonu i da e gospodarica od svega ńegova, dokle e živa, da ne po ńe smrti,[2] ma da mozi ostaviti od ńeg⟨ov⟩a dobra mis r (= 100) za ńe dušu. Os(tavi) po smrti ńegove matere sve ńegovo štabilo i mobilo ńegovu kužinu[3] Luki, sinu p(okoinoga) Mihovila, // koga Luku učini reda, a komesariê učini ńegova k⟨u⟩žina Antona, sina po(koinoga) Lovre Prokara.[4] I tako on reče, da e ńegova voļa ovo da ovako bude. Pisah ê fra ⟨Ma⟩ti Šlakića, parokiên.

[1] t. Vladich. – [2] t. ma non doppo la morte. – [3] t. germano. – [4] t. figliolo del q:m Lorenzo Procuratore.

25.

(Taštament Martina Lučeva)

Na ž (= 7) envara č h m z (= 1669), na Prviću,[1] u ńegovi kući. Martin Lučev budući nemoćan, a dobri pameti, hti učiniti ńegov taštament prid ⟨d⟩vimi svidoci: meštar Vice iz Korčule, sin Drobńaka,[2] i Anton Vladića, sin poko⟨i⟩noga Lovre. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu,[3] a tilo zemļi, pak ostavi u S(veti) Êakov (!) u Šibeniku s(vetomu) sakrame⟨n⟩tu l(ibre) b (= 2), Gospi na Kaštelu l(ibre) b (= 2), S(vetomu) križu u Docu l(ibre) b (= 2), Gospi od Karmena l(ibru) a (= 1), Gospi na Prviću u fratar l(ibre) g (= 4). Ostavi ńegovu ženu Katu donu i madonu, da e gospodarica od svega, dokle e živa, da *ju* ne mozi nikor s onoga potisnuti, da more izneti dotu, ku e k ńemu donila. Ostavi ńegovi g (= 4) kćeram Mandi i Ursi, Matii i Eli svakoi[4] po s (= 200) l(ibar). Ako se ne bi ka[5] ńegova kći odala, da ⟨mo⟩zi stati i živiti na ńegovu, kako i sini ńegovi. Sve ostalo ń⟨e⟩govo štabilo i mobilo ostavi ńegovim sinom Tomasu i Êdri, kih učini redi i komesarii. I tako on reče, da e ovo ńegova voļa da ovako bude. Pisah êa (!) fra Mati Šlakić, parokiên.

[1] »Prvrću«. – [2] t. di Drobnach. – [3] »bugu«. – [4] »svakoii«. – [5] »kadala«.

26.

(Poručastvo za meštra Vicu Drobńaka)

Ê fra ⟨Ma⟩ti Šlakić, ⟨g⟩vardiên pri S(vetoi) M(arii) na Prviću, činim poručastvo za meštra Vicu Drobńaka ad go(spodi)nu[1] Frani Tudiševića[2] za e (= 6) cikini, ka govori zgora.[3] S tim patom, ako[4] bi mu se prigodila smrt, dokle e pri nas, da nisam podlož⟨a⟩n platiti e (= 6) cikini. Svidoci: Anton Šušnića[5] i Vukić Šušnića.[6]

[1] »gonnu«. – [2] t. Theodosio. – [3] t. come appar di sopra – naime, kako proizlazi iz gornje izjave na tal. jeziku. – [4] »akko«. – [5] t. Susgnich. – [6] U tal. spisu datum: 11 genaro 1669.

27.

Taštam⟨e⟩nt Ive Mihatova

U ime božee (!) amen! Lit gospodinovih tekućih č h n a (= 1671)[1] na v (= 3) maêa, na Prviću, u mostiru S(vete) M(arie) u fratar. Ive Mihatov budući zdrav u životu i u dobri pameti, hti učiniti ńegov taštament naizadńi, mećući prve,[2] da ne v⟨a⟩ļa ni edan ńe⟨g⟩ov,[3] ki sad činim prid ⟨d⟩vimi svidoci: Ante Šunića[4] i Ivica[5] Livića, i moli men⟨e⟩ fra Matiêa Šlakića i parokiêna da ga pišem, i pisah ga, kako ovdi šegvita.[6] Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zemļi, pak ostavi u Sveti Êakov u Šibeniku s(vetomu) s⟨a⟩kramentu l(ibre) v (= 3), Gospi na Kaštelu l(ibre) v (= 3), S(vetomu) križu ⟨u⟩ Docu l(ibre) v (= 3). Ostavi mise kvarantane po ńegovi smrti, da ih da ńegov sin reći za ńegovu dušu fr⟨a⟩trom na Prviću. Ostavi da se učini edan par⟨a⟩m⟨e⟩nt[7] od l(ibar) j (= 30) crkvi B(lažene) gospe u Šipurini.[8] Ostavi na čast svih svetih ednu misu kantanu i ta misa da se plati l(ibar) e (= 6), a to za ńegovu dušu. Ostavi a (= 1) misu ka⟨n⟩tanu za ńeg⟨ov⟩u dušu na s(vetoga) Ivana po Božiću do l (= 50) godišć da ima*ju* davati govoriti ńegovi redi fratrom na Prviću. Ostavi da laš, ki e u Šibeniku u Svetoga Duminiga (!), so(ldini) bï (= 12) i na Prviću l(ibra) a (= 1) so(ldini) g (= 4), da ih plaća*ju* ńegovi redi ubah. Ostavi ńegovi kćeri Gašperi a (= 1) haļak od fi*ju*reta,[9] a to za ļubav, ku mu ⟨u⟩čini. Ostavi ńegovu sinu Mihovilu polovicu ńegovih dobar štabila i mobila, s tim patom da plati ligate sve. A Mare, moê[10] se⟨s⟩tra pokoina, odana na Primošć⟨e⟩n, na⟨i⟩pri ioi dah l(ibar) t (= 300) robe toliko, pak skrińu pristoinu veliku i haļak karižic,[11] pak dah Ivanu momu nećaku e (= 6) cikini, čim pomore odkupiti br⟨a⟩ta[12] // Tomasa iz sužaństva iz Turak. I ako bi htili ńegovi neputi i neputa doiti na dil, da don⟨e⟩su ono, ča sa⟨m⟩ im da na razlog dote, da i⟨m⟩ prisižem moiom[13] dušom, da sa⟨m⟩ im da sve, ča e zgore pisano, i da razdile s moi⟨m⟩ sinom Mihovilom na po, a četvrtinu, ku mi ost⟨a⟩vi ńegov pradid Mihat, da e bude pô mo⟨mu⟩ sinu Mihovilu, a po da r⟨a⟩zdile s moim sinom Mihovilom na po. A kuća u koi stoim onda e bil⟨a⟩ pod slamon (?)[14] i ê san *ju* fabrika i oš san dužan za ńu l(ibar) s (= 200). Ako ne bi

došl⟨i⟩ moi neput⟨i⟩ š ńihovom sestrom na dil, ostavi sve ńegovu sinu Mihovilu,[15] koga sina Mihovila učini reda i komesarića. I ako bi ńegova žena Barica ostala po ńegovi smrti živa, ostavi da e ona gospodarica od ńegova svega, dokle e živa i da mozi ostaviti za ńe dušu ï (= 10) mis, a po ńe smrti sve ńegovo ńegovu sinu Mihovilu. I tako on reče, da e ovo ńegova[16] voļa da ovako bude. Pisah êa fra Mati Šlakić pri⟨d⟩ svidoci zgora imenovanimi.

[1] Uz »n a« od brojne vrijednosti slijedi »v«, što je omaška, t. 1671. – [2] t. annulando li primi. – [3] »ot«. – [4] t. Susnich. – [5] t. Givizza. – [6] t. prego me fra Mattio Slachich et curato di scriver et scrissi come qui segve. – [7] t. un paramento. – [8] t. di Sipurina. – [9] t. un geleco di fioreto. – [10] »maê«. – [11] »baklak«, t. un geleco di carisia. – [12] Riječ »brata« na 2. str. ponavlja se. – [13] »moimom«, t. giuro in sua conscienza. – [14] t. era coperta di paglia. – [15] »Mihovilo«. – [16] »negava«.

X. pop Martin Matešić

Tijesno

28.

Taštamenat dom Lovre Žaknića[1]

Ovo budi u jime g(ospodina) našega Isukrsta! Č h l e (= 1656) miseca novembra na dni id (= 25). Budući êa g(ospodin) dom Lovre, sin pokoênoga Grge Žaknića,[2] hotih učiniti moê taštamenat od mog dobra za dobra života i u dobri pameti, naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, okle je i došlo. Ostavi svetomu sakramentu u Sveti Êakov u Šibenik s(oldini) ig (= 24). Ostavi Svetomu Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavi Blaženoê gospi na Kašteča s(oldini) ig (= 24). Ostavi Juri, sinu Jivanu (!) neputa moga,[3] na Studencu[4] za zmorca put[5] vas kus zem|e s voćem, ki se nahodi na istoê zem|i, i da mi ima isti Jurica zgoru rečeni govoriti misu ubah na dan svetoga Lovrinca na krsno jime moje. Ostav|am momu sinovcu Filipu[6] u Vrhovinah[7] zem|u, da imaju[8] na po razdiliti s brat⟨o⟩m Jivanom. Ostav|am Jivanici, ženi moga sinovca Jivan⟨a⟩, zem|u i b (= 2) masline, Vrtlaču[9] ⟨u⟩ Hripah, neka mol⟨e⟩ g(ospodina) za dušu moju. Ostavi Êadriju Markovinomu, momu nećaku, klobuk o⟨d⟩ dvi libre. Ostavi Stipanu, nećaku momu Grdovu, a sinu pokoênoga Mikule Grdova,[10] klobuk b (= 2) libre. Ostavi Šimi, sinu pokoênoga[11] Grge Ciplova, klobuk o⟨d⟩ b (= 2) libre. Ostavi Jivanu, momu sinovcu, a sinu moga brata pokoênoga Êakova, sve mo[o]je, nobila i štabila, gdi se bude mog[a] nahoditi u smrt i u život, i da mi ima govoriti misu za dušu moju na dan Blagovi⟨š⟩ćenice (!) ubah. Ostav|am moga reda sin[ov]ca moga Jivana zgoru rečenoga. Ostavi prokaratura[12] Stipana, mog neć[aka]. // I bi učiń⟨en⟩ ovi taštamenat u selu Tisnomu, a u kući mojoê, a prid svidoci zvanimi[13] i mo|enimi: svidok g(ospodin) dom Šime Ciplovića, svidok Luka Meštrovića. I ovo bi naêzadńa voļa od moga taštamenta i hoću da je potvrđen. Êa pop Martin Matešića, parok od Tisnoga, ki pisah ovi

taštamenat rukom mojon (!) č h l e (= 1656). I priminu isti g(ospodin) dom Lovre na tri ag⟨u⟩st⟨a⟩[13a] i bi tilo ńegovo pokopano u c⟨r⟩ikvi Svetoga[14] duha u Tisnomu.

[1] Izvorno, na str. 3., glasi: »Ovo je taštamenat dom Lovre Žaknića«. – [2] t. Zachnich. – [3] t. figlio del mio nepote. – [4] t. il terreno posto app:o Studenaz. – [5] »za« mj. sa, značenje: sa strane, puta. U tal. kopiji nema ove oznake. – [6] Slijedi: »masline b (= 2)«, što je prekriženo. – [7] t. in Varhovine. – [8] »damimaju«. – [9] t. Vartgliazza – dalje kopija od vlage uništena. – [10] »Grdovu«. – [11] »pookoênoga«. – [12] »porokratur[a]«. – [13] U datiranju nije označena godina, a vjerojatno je jedna od idućih. – [14] »sivodoci zavanimi«. – [15] »sevetoga«.

29.

(Taštamenat Stipana, sina poko⟨ênо⟩ga Mihovila Toļića)

Na bï (= 12) miseca agusta. Ovo budi u jime oca i sina i duha svetog[a am]en! Č h m b (= 1662) budući pisan ovi taštamenat u selu Tisnomu, a u kuć⟨i⟩ mojoê,[1] a prid svidoci zvani[m]i[2] i mo|enimi: svidok g(ospodin) Jože Arigoni,[3] svid[ok] Martin Barićev. Budući êa Stipan, sin poko[ênо]ga Mihovila To|ića,[4] ležeći[5] u poste|i moj[oê] u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hot[ih] učiniti moê taštamena⟨t⟩ od moga.[6] Naêpri prip[oru]čujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, okle je i došlo. Ostav|a⟨m⟩ svetomu sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik vabriku(!) s(oldini) gi (!) (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|am Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi u cri⟨k⟩vi svetoga[7] u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostavļam mater moju[8] gospodaricu od moga dobra u smrti i u ž⟨i⟩vot⟨u⟩, a po smrti moje matere, da upada u moju ženu Mandu ne prominivši poste|u moju. Ma ako[9] bi se odala, da ne mozi poniti moga dobra, nego onu dotu, ku je donila od oca svoga. Ma ako bude pošteno živiti s mojom materju i bude držati pošteno mater moju i moje sinove i ńe sinove, da je gospodarica do smrti ńe. Ostavļam mojim sinovom da mi govore misu malu ubah, a za dušu moju na krsno jime moje i za mojih mrtvih. Ost⟨a⟩v|am moje sinove[10] rede od moga dobra Jivu i Peru i Mihu i Matu. Ostavļam moje prok⟨u⟩rature i komesarije svrh moga taštamenta[11] Vida i Stipana, moje šurêak⟨e⟩, a sinove pokoênoga Pere Špadinova, i da su jim moêa dica priporučena. I bi ovo ⟨vo⟩|a na⟨ê⟩z⟨a⟩dńa moga taštamenta. I potvrdi êa isti St⟨ip⟩an zgoru rečeni, i bi proštiven ovi taštamenat pri⟨d⟩ svidoci zgoru rečenimi, prid istin Stipano⟨n⟩, i tako on hoti da se prošti⟨j⟩e. I priminu isti Stipan na eï (= 16) miseca august⟨a⟩ i bi zakopano tilo ńegovo u cimateriju pri crkvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa po⟨p⟩ Martin Matešić, [ku]rat od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat mojo[m] r[uko]m č h m b (= 1662).

[1] »a u kuć mojoê« – umetnuto. – [2] »zavani[m]i«. – [3] »Arigini«, t. Arigoni. – [4] »Toloća«, t. Tolichia. – [5] »žežeći«. – [6] t. del mio – bez »dobra«. – [7] t. Alla B V in chesa (!) di San Spirito à Stretto. – [8] »mater mojoê«. – [9] »makoa«. – [10] »senove«. – [11] »taštamenata«.

30.

(Taštamenat Stipana, sina pokoênoga Matiča Cvitina)

Na iz (= 29) miseca agusta č h m b (= 1662). Ovo budi u jime oca i sina i duha svetog amen! Budući[1] êa Stipan, sin pokoênoga Matiča Cvitina,[2] ležeći u posteļi mojoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih da mi piše naš pop parohiêan do⟨n⟩ Martin[3] Matešić moê taštamenat naêzadńi[4] od moga dobra, a prid svidoci zvanimi[5] i moļenimi: svidok Vid Rogin,[6] svidok Šimun Ovrato⟨v⟩. Naêpri ⟨pri⟩poručujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, otkle je i došlo. Ostavļam[7] svetomu sakramentu u Sveti Êakov u Šibenik s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteê s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac[8] s(oldini) ig (= 24). Osta⟨v⟩ļam ženi moê⟨oj⟩ Barici podvornicu[9] veliku južnu u spoli Šimunetu Prhojevu[10] u smrt i u život, a po smrti moje žene Barice da upada u red moê. Ostavļam podvornicu kod Bistrov (!) u spoli Stipana Ćabericu[11] popu nako⟨n⟩ popa. Parohiêan da mi govori misu ka⟨n⟩tanu ubah, kada priminem[12] s ovoga svit⟨a⟩, oni dan za dušu moju i mojih mrtvih. Ostavļam crikvi Svetoga Roka u Tisnomu zemļu s voćem u teretih u spoli[13] pokoênoga Stipana Miševa, da mi braća Svetoga Roka govore veršari ubah na moje krsno jime na Stipańu na b (= 2) agusta. Ostavļam sestri[14] Mari sve[15] moje, ča se nahodi nobili i štabili u smrti i u[16] život⟨u⟩ izvam (!)onih dvih kusov zemaļ, ča sam ostavi za dušu moju i mojih mrtvih.[17] Ostavļam mo⟨mu⟩ sinovcu Stipanu polovicu[18] ovaca. Ako bi ne hti stati ⟨s⟩ teton B⟨a⟩ricom i s ⟨te⟩tom Marom, da mozi vazesti[19] polovicu ovac, ma ako bude dobar[20] čovik i dobar težak[21] i bude činiti pošteni posluh, kako se pristoji[22] či⟨ni⟩ti starijim, da ima moje uživati po smrti moje žene Barice i moje se⟨s⟩tre Mare i da mu bude duša moê [pri]p⟨o⟩ručena. Ostavļam moga reda se⟨s⟩tru Maru. Ost⟨a⟩vļam[23] moga prokaratura Antona Mrčina[24] svrh moga taštamen⟨t⟩a i vrh svega moga dobra. I bi učińen ovi taštamena⟨t[25] u⟩ selu[26] Tisnom, a ⟨u⟩ kući S⟨ti⟩pana zgoru rečenoga. // I ovo bi naêzadńa[27] voļa od moga taštamenta[28] i êa isti Stipan zgor rečeni potvrdujem, kako je zgoru pis⟨a⟩no i čini⟨m⟩ ga proštiti[29] prid ńimi, prid svidoci zgoru rečenimi. Priminu isti St⟨ip⟩an zgoru rečeni[30] na aï (= 11) miseca setembra i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešić, kur⟨a⟩t od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat mojom rukom č h m b (= 1662).

[1] »budići«. – [2] t. Zvittin. – [3] »domamrtin«. – [4] »naê nazdni«. – [5] »zavanimi«. – [6] t. Roghich. – [7] »ostlavlam«. – [8] »Dolaca«. – [9] »podvrinicu«. – [10] t. la Podvorniza grande da siroco in givin attacato la Simonetta Parhoeva – [11] mj. Bristov, t. la Podvorniza vicino à Bristov (!) attacato Stefano Chiaberiza in Givin. – [12] »priminemno«. – [13] t. nel terattico attacato allo terreno di. – [14] »sestiri«. – [15] »seve«. – [16] »uu«. – [17] »mrtivih«. – [18] »poluvicu«. – [19] »vazasti«. – [20] »dobrar«. – [21] »težek«. – [22] »pristiji«. – [23] »ostvvlam«. [24] »Mričina« – prvo »i« prekriženo, t. Mauricin. [25] »taštemena«. – [26] »scleu«. – [27] »nazdana«. – [28] taštamenat«. – [29] »porošti«. – [30] »rečini«.

31.

(Taštamenat Mate, sina poko⟨ê⟩noga Luke Baćinova)

Na v (= 3) miseca febra⟨ra⟩ č h m v (= 1663). U selu[1] Tisnomu budući pisan ovi taštamena⟨t⟩, u kući mojoê, a prid svidoci zvanimi i moļenimi[2]: svidok do⟨n⟩ Martin Meštrovića, svidok žakan Stipan Pr⟨i⟩dkovića.[3] Budući êa Mate, sin poko⟨ê⟩noga Luke Baćinova o⟨d⟩ Tisnoga, ležeći u posteļi mojoê u veliki nemoći, a zdra⟨v⟩ u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra naêzadńi. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, odkle je i došlo. Ostavļam Svetomu Êakovu za fabriku u Šibeniku mucenig. Ostavļam svetomu sakramentu u Svetomu Êakovu mucenig. Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa mucenig. Ostavļam crikv⟨i⟩ Svetoga duha u Tisnomu sviću o⟨d⟩ dv⟨a⟩najest soldini. Ostavļam crikv⟨i⟩ Svetoga Roka u Tisnomu sviću[4] s(oldini) bï (= 12). Ostavļam mojoê ženi Kati sve[5] moje, ča me dohodi dobra moga za živo⟨ta⟩ ńe. Ma ako bi se odala po smrti mojoê, da ne ⟨mo⟩zi poniti is kuće moje nišće. Ma ⟨a⟩ko bude pošteno stati, da je gospodarica, kako je zgoru rečeno. Ma ⟨a⟩ko bi umra moê sin Grgo pri smrti moje žene Kate, da mozi moêa žena Kate, ka⟨d⟩ bi ju hći smrti dohranila, da mozi ńoê[6] ostaviti sve moje, a drugoê ćeri (!) da ima dotu dati, ku bude moći dati. Ma ⟨a⟩ko bi Grgo živ, sin moê da ima dati dotu svakoê sestri,[7] dotu ku bude moći. I ⟨o⟩vo bi na⟨ê⟩z⟨a⟩dńa voļa od moga taštamenta i êa ⟨i⟩sti Mate z⟨go⟩ru rečeni potvrdih, kako je zgoru rečeno. Ostavļam moje rede sina Grgu i moje hćere Matiju i Jivanicu. Ostavļam moga prokaratura[8] moga ujca Antona[9] Fućina svrhu moga taštamenta. Ostavļam mojim redon da mi govore misu, ku budu moći na dan svetoga Matiča za dušu moju. I priminu isti Mate zg⟨o⟩ru rečeni miseca marča na dni dï (= 15) i bi zakopano tilo ⟨ńe⟩gov⟨o⟩ u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pis⟨a⟩h ovi taštamenat rukon mojon č h m v (= 1663).

[1] Slijedi »u« kao prijedlog »Tisnomu«, što je omaška. – [2] »zavanimi i mollenimi«. – [3] t. clerico Steffano Pritcovicha. – [4] Tu riječ ponavlja, pa križa. – [5] »seve«. – [6] U toj riječi upotrebio derv, pa ga prekržio i napisao »ê«. – [7] »sestiri«. [8] »prakaratura«. – [9] »Antoana« – srednje »a« malo križano.

32.

Taštamenat Stipana Štrkovića[1]

Na iz (= 28) miseca aprila č h m v (= 1663). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat[2] u[3] kući mojoê, a prid svidoci z⟨v⟩animi i moļenimi: svidok Luka Sviduļev,[4] svidok Stipan Gusića.[5] Budući êa Stipan, sin pokoênoga Jivana Štrkova, ležeći u posteļi moêoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat naêzadńi od moga dobra. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu

moju, a zemļi tilo moje, odkle je i došlo. Ost⟨a⟩vļam Svetomu Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩vļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= (24). Ostavļam crikvi Svetoga Roka u Tisnomu v (= 3) libre. Ostavļam crikvi Svetoga duha u Tisnomu kotu furnitu[6] postave tanke i da mi ima moêa žena kupiti iz moga dobra. Ostavļam mojoê ženi Kati trsje u Zaslu[7] s zmorca Mihić, s b⟨u⟩rne strane Č⟨a⟩glinovi,[8] s ⟨ju⟩žne strane S⟨ti⟩pan Mišev.[9] Ost[av]ļam vrta⟨l⟩ u Jivińu u Poliput.[10] Ostavļam ženi Kati u Glavičinoj[11] u velikom[12] dilu s podamka Dobrići.[13] Osta⟨v⟩ļam ženi Kati u Bobińu[14] tirsje, a st⟨a⟩rinu neka[15] moji sini na po dile.[16] Ostavļam ženi Kati polovicu vrtla ko⟨d⟩ crikve u spoli Petrićevih. Ost⟨av⟩ļam ženi Kati po kuće polače moje. Ostavļam sve, kako je jimenovano[17] zgoru rečeno, ženi Kati u smrti i u život. I ako ne bi ju sinovi poslušali i ne ktili sinovi moji do smrti hraniti,[18] kako mater svoju, da mozi moja žena Kate naêti divoêku, ku koli bude ńoê drago,[19] ka je bude poslušati. Ma ⟨a⟩ko budu je poslušati sini mater svoju[20] Luka i Vid i smrti dohraniti i pošteńe budu činiti, kako materi[21] svoêoê, da mozi ostaviti, ka se bude vidi moêoê ženi Kati, svakomu[22] sinu, ki joê bude činiti čast, pošteńe. Ostavļam ženi Kati mojoê, da mi ⟨dade⟩ govoriti misu kantan⟨u⟩ na krsno jime moje, dokle ona bude živa, a po smrti ńe komu ona stavi sinu da govori isti veršari zgoru rečeni.[23] Ostavļam sve moje, čakoli se ostalo nahodi mobila i štabila, ča jima doêti i pristupiti, mojim sinov⟨om⟩ Luki i Vidu, izvan ča sam ženi Kati ostavi. Ostavļam mojim sinov⟨om⟩ Luki i Vidu, da jimaju dati svakoê se⟨s⟩tri Matiji i Luci dote s⟨va⟩koj[24] po dvisti libar. I ako ne budu ku⟨n⟩tenti moji sini dati tu dotu se⟨s⟩tram s⟨v⟩ojim, da mozi moêa žena uzeti[25] svega[26] // moga dobra mala i velika i nadotati hćere moje. Ostavļam moj⟨i⟩m unukom hćer⟨e⟩ Luce svakomu kapu o⟨d⟩ b (= 2) libre, a hćere Matijini kapucu o⟨d⟩ b (= 2) libre. I o⟨vo⟩ bi naêz⟨a⟩dńa moêa voļa od moga taštamenta[27] i hoću da je dobro učińe⟨n⟩ i pot⟨v⟩rdi, koje rečeno zgoru, i bi proštiven ovi tašťament pri⟨d⟩ svidoci zgoru rečenimi. Ostavļam moje rede sinove moje Luku i Vida. Ost⟨a⟩vļam[28] Matu Crvelinova[29] moga prokuratura[30] svrh moga taštamenta. I priminu isti S⟨ti⟩pan zgoru rečeni miseca zuna na dni aï (= 11) i bi zakopano tilo ńegovo u c⟨i⟩matoriji pr⟨i⟩ crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurato od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat rukom mojon č h m v (= 1663).

[1] Na str. 3. piše: »Ovo je taštamanat (!)« etc., t. Starcov. – [2] »taštamenant«. – [3] »a«. – [4] t. Svidugleů. – [5] t. Vusichia. – [6] »furinitu«, t. cotta fornita – [7] t. la vigna posta in Zaslu (ova riječ prekrižena) loco detto Zasego (?). – [8] t. Zavlinovi. – [9] »Miševev«, t. Missevich. – [10] t. in Ivina loco detto poliput. – [11] t. Glavizzina. – [12] Nakon ove slijedi riječ »kusu«, što je križano. – [13] »Dobrigi«, t. la parte di sotto Dobrich. – [14] »u Bobobićići« – donji dio prvog »ć« križan, te je ostalo »š«; drugo »i« je križano, prema tome bilo bi: »Bobobišći«; t. Bobigne. – [15] Ponovljena riječ »neka«. – [16] t. et li cavi vechi di vigna, che li mij fig.li debb.o divider per mitta. Ponovljene riječi »na po«. – [17] Ponovljene riječi u obliku »ka je jimenovano« – križane. – [18] »hranili«. – [19] »darago«. – [20] »sovoju«. – [21] »motere«. – [22] »svaskomo«. –

[23] »rečini«. – [24] skojê«. – [25] »uzete«. – [26] Ponavlja se riječ u obliku »sevega«, začnji slog te riječi nalazi se na početku druge strane. – [27] »taštamenti«. – [28] Ponovljena riječ bez omaške. – [29] »Crvilinova« – prvo »i« nepouzdano, t. Cervelinovich. – [30] »porkratura«.

33.

(Kondicil Šimuna Čagli⟨no⟩va)

Na vï (= 13) miseca novembra č h m v (= 1663). Êa Šimun, sin pokoênoga Petra Čagli⟨no⟩va,[1] činim pisati ono, ča nisam pisa u momu taštamentu, a sada pišem pri⟨d⟩ svidoci zvanimi[2] i mo⟨e⟩nimi: svidok g(ospodin) Vice Veranci,[3] svidok[4] Mate Crvelinov[5] i potvr*d*ujem moê taštamenat, ki sam učini po nadaru (!) u gradu Šibeniku, da je dobro učiń⟨en⟩. Ostavļam one laše u taštamentu, da se jimaju naplati⟨ti⟩. Ostavļam sinu Peri i Mati unuku, a sinu pokoênoga Tome. kuće obe i ako bi umra unuk moê Mate, da upadaju kuć di⟨l⟩ ńegov i sina Peru. I ono ča sam bi ostavi radi kuć u taštamentu Mati i Peri, a nisam jimenova Matu unuka u j⟨i⟩me kuć, on punat mećem da ni dobro učiń⟨en⟩, nego da budu kuće obe Peri ⟨i⟩ Mati unuku, sinu pokoênoga Tome. Ostavļam mojoê ženi Luciji za ńe života da je gospodarica od 1 (= 50) dukat i da je gospodarica do ńe života na momu, ako bude pošťe]no živiti. Ostavļam sinu Mati .odu, ku mi je bi pr⟨i⟩ncip da meni, ako je princ (!) ńemu potvrdi[6] istomu Mati po smrti moêoê. I činih ovo pismo prošti⟨ti⟩ pr⟨i⟩d svidoci zgoru rečenimi. Êa ⟨i⟩sti Šimun zgoru rečeni potvrdih, ka je zgoru[7] rečeno. I priminu[8] isti Šimun zgoru rečeni miseca novembra na dni eï (= 16) i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pisah ovo pismo.

[1] t. Zaglinovich. – [2] »zavanimi«. – [3] t. Veranzeo. – [4] »svodok«. – [5] t. Cervelin. – [6] t. a Mattio mio figliolo la mia Piazza dattami per li miei meriti dal Pub.co et se pero il prencipe li cura cofermare. – [7] »zgore«. – [8] »priminunu«.

34.

(Taštamenat Mare, hćeri pokoênoga Mihe Muhića)

Na ž (= 7) miseca febra⟨ra⟩ č h m g (= 1664). U selu Tisnomu budući[1] pisan ovi taštamenat, a prid svidoci zvanimi[2] i mo⟨e⟩nimi: s⟨vi⟩dok g(ospodin) Jože Arigon,[3] svidok meštar Jure Toļića. Budući êa Mare, hći pokoênoga Mihe Muhića ležeći u poste⟨i⟩[4] mojoê u veliki[5] nemoći, a zdrava u pameti moêoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra. Naêpri pri⟨po⟩ručujem gospodinu bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, odk⟨le⟩ je došlo. Ostavļam Svetom Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Osta⟨v⟩ļam Blaženoê[6] gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24).

Ostavļam Svetomu kr⟨i⟩žu u Dolac[7] s(oldini) ig (= 24). Ostavļam[8] Blaženoê gospi u crikvi Svet⟨o⟩ga duha u Tisnomu libru. Ostavļam u momu taštamentu, kako je ostavi pokoĉan Stipan, muž moê Radočića,[9] svakoê hćeri mojim (!) dati dote sin moê Jivan, sv⟨a⟩koê s⟨es⟩tri, kako je ostavi Stipan zgoru rečeni – nadotati. Ostavļam momu sinu Jivanu, da mi ima govoriti misu kantanu ubah i, ako[10] bude moje uživati, na[11] sve[tu] Maru. Ostavļam, ako bi sin Jivan ima sina, da ima vaz⟨e⟩sti moga dobra isti sin ńegov čet⟨v⟩rtinu od se⟨s⟩t⟨a⟩r prve žene pokoêne Jeline, i[12] ako bi se ne odale, da jima isti sin Jivan naĉti b (= 2) brata dobra težaka,[13] ki će[14] ga poslušati. Ost⟨a⟩vļam se⟨s⟩tru Lucu da je gospodarica[15] do ńe dobra života, ima ⟨joj⟩ moê sin Jivan činiti čast i pošteńe i na dušu mu je naprćujem istu se⟨s⟩tru Lucu. Ost⟨a⟩vļam unuku sinu Mandinu kapu od b (= 2) libre. Ostavļam unuku sinu Stipanu hćere Jive kapu od b (= 2) libre, a unuci Klari kanicu[16] o⟨d⟩ b (= 2) libre. Ostavļam unuku, a sinu Matijinu Jivanu kapu od b (= 2) libre. Ost⟨a⟩vļam hćeri Matij[i]ni kanicu od b (= 2) ⟨li⟩bre. Ostavļam unuci Poli[17] hće[r]i Jelini pokrvaču. Ost⟨a⟩vļam one dvi pod⟨vo⟩rnice u Jivińu,[18] ke je Grga P⟨i⟩rijin zet posadiĉa,[19] da se jimaju pogoditi s Jivano⟨m⟩ sino⟨m⟩ mojim, kako jih[20] pogode dobri ļudi meu ńimi ili da mu dade toliko zemļe s⟨u⟩protiva[21] mojim b (= 2) zemļam. Ostavļam, ako bi poginu sin Jivan ove rati,[22] da mozi moêa[23] nevista Mare st⟨at⟩i na momu dobru do smrti ńe, ako bude pošteno stati. Ostavļam moga reda i komesariêa sina Jivana sv⟨r⟩h moga t⟨a⟩š⟨t⟩amen⟨t⟩a i da mu je duša priporučen⟨a⟩. I ovo bi naĉzadńa voļa od moga taštam⟨e⟩nta, potvrdih[24] êa ista Mare zgoru rečena, i bi proštiven ovi taštamenat prid s[vidoci] // zgor⟨u⟩ rečenimi. I priminu ista Mare miseca febra⟨ra⟩ na dni z (= 9) i bi za⟨ko⟩pano tilo ńe u c⟨i⟩matoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešić, kurat od Tisnoga, ki pisah ovi ta⟨š⟩tamenat mojom rukom č h m g (= 1664).

[1] »bubuduć i«. – [2] »zavanimi«. – [3] t. Arigoni. – [4] »postili«. – [5] »viliki«. – [6] »bleženoê. – [7] »Dalac«. – [8] »ostavļaam«. – [9] t. Radocich – »ci» nepouzdano malo korigirano u »v«. – [10] »ioko«. – [11] »nan«. – [12] Slijedi »ai«. – [13] t. Item voglio et ordino se in caso le mie nepoti Simonetta et Zuana figliole di Zuane mio figliolo non si maritassero, in tal caso voglio et ordino che il mio figliolo dovesse trovare doi zeneri boni i quali li renderano obbedienza et riceverli in casa come (?) mariti di sue figliole. – [14] »tu«. – [15] »gospodrarica«. – [16] t. una passizza. – [17] t. Polonia. – [18] t. doi pezzi di terreno in Givin chiamati Podvorniza. – [19] t. le quali Gregorio Piria mio zenero habbi piantato senza mia licenzia. – [20] »jihi«. [21] »sprutiva«. – [22] t. se in caso che mio figliolo morisse durante la guera. – [23] »moêĉa«. – [24] »podvrdih«.

35.

(Taštamenat Stipe, sina pokoênoga Jivana P⟨la⟩carića)

Na ž (= 7) miseca febra⟨ra⟩ č h m g (= 1664). Budući êa Stipe, sin pokoênoga Jivana P⟨la⟩carića[1] i⟨z⟩ Šibenik⟨a⟩, ležeći[2] u poste⟨i mojoê u veliki ńemoći, a zdrav u pameti, hotih učiniti moê taštamenat od

moga dobra na⟨ê⟩z⟨a⟩dńi i sve taštament⟨e⟩, ke sam učin⟨i⟩ prve, mećem ća, neg ovi ki ga[3] činim u Tisnomu prid svidoci zvanimi[4] i mo⟨e⟩nimi: svidok g(ospodin) Jože Arigon, svidok meštar Jure To⟨ļ⟩ića o⟨d⟩ Tisnoga. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a z⟨e⟩m⟨ļ⟩i tilo moje, odkle je došlo. Ostavļam Svetomu Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi u crikvi Svetoga duha u Tisnomu v (= 3) libre. Ostavļam[5] Šimi hćeri b (= 2) kusa zemļe u Mačêaku[6] u sm⟨r⟩t i u život. Ostavļam sinu Gašperu čet⟨v⟩rtinu sv⟨e⟩ga moga nobila i štabila u smrt i u život, da jima naêpri izvaditi iz ⟨o⟩ve kuće,[7] ka je na Tisnomu, a ostalo di bude ńemu drago, i da jima sin Gašper naplatiti laše[8] sve iz čet⟨v⟩rtine, ke sam ostavi[9] u momu taštamentu. Ostavļam Šimi hćeri pr⟨i⟩dvraće pri kući[10] u Tisnomu p⟨ri⟩d vrati. Ost⟨a⟩vļam po kuće hćeri Stani[11] u Docu kod Križa,[12] a polovicu kuće u komun. Ostvļam po kuće sinu Jivi na Gorici,[13] a po kuće u komun. Ostavļam[14] sinu Gašperu da mi učini pogreb iz ⟨o⟩ne ko⟨no⟩be, ku mi je založila[15] Miko, žena pokoênoga F⟨r⟩ane[16] Dvirićevića za j (= 30) tolari, a ča izvanca[17] od pogreba, da mi jima dati reći i (= 20) mis za dušu moju i kade se budu diliti meu sobom, neka donese Jive kota⟨l⟩ od pakala,[18] ki dohodi p (= 90) libara, a Jele hći da donese, ča je ponila moga dobra, na di⟨l⟩.[19] Ostavļam mojim unukom[20] hćeri Jelinim svakomu po jednu kapacu[21] o⟨d⟩ dvi libre. Ostavļam hćeri Tomi kuću na G⟨o⟩rici, gdi stoji Har⟨a⟩s Ma⟨r⟩ko.[22] Ostalo sve moje nobilo[23] i štabilo, ča se nahodi moga dobra, sinu Gašperu i Jivi i Šimi i Jeli i Stan⟨i⟩ i Tomi, da razdele (!) u komunu, izvan ⟨o⟩no ča je pisan⟨o⟩ zgora. Ostavļam moje rede dicu moju, ki su[24] jimenani (!) zgoru. Ostavļa⟨m⟩ moga komesariê moga sina Gašpera.[25] I o⟨vo⟩ bi na⟨ê⟩z⟨a⟩dńa voļa od moga taštamenta. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat,[26] ki pisah. // I priminu isti meštar Stipe miseca ⟨ma⟩rča na 3 (= 8) i bi zakopano tilo ńegovo u crikvi Svetoga duha u Tisnomu č h m g (= 1664).

[1] t. Plazarich. – [2] »ležećeći«. – [3] t. anullo tutti li altri Testam.ti, che sino hora habbi fatto siano nulli et di niun valore, ma voglio il presente sia valido et esseguido. – [4] »zvanima«. – [5] »ostavalam«. – [6] t. Maciach. – [7] t. debba cavare il quarto sopra la casa. – [8] »Gašpare naplatiti leše«. – [9] »ostivi«. – [10] t. la picolla casetta avanti la porta di mia casa. – [11] Ove dvije riječi dodane s lijeve strane. – [12] t. in Borgo di mar à Seb:co vicino S. Croce à Stane mia fiola. – [13] t. in Gorizza à Seb:co. – [14] Ponovljena riječ. – [15] t. da quella caneva posta in Borgo di mar à Seb:co qual mi è stata inpegnata. – [16] Umetnuta riječ, vrlo sitno pisana; t. Zorzi Dvirichievich. – [17] Slijedi: »a ča izvnca«, pa križano. – [18] t. la caldiera di Rame per cocer Pegola. – [19] t. debba portare in comun tutto habbi portato fuori di casa mia. – [20] »unokom«. – [21] t. berettin. – [22] t. Marco Haras. – [23] »nobila«. – [24] »ki su« – križano. – [25] Slijedi: »pričah od pokoêne žene Mare dote r (= 100) dukat, a ostavi«, pa križano; u tal. kopiju nije uneseno. – [26] »kurati«.

(Taštamenat Jivana, sina pokoênoga Vida To[ića)

Na gī (= 14) miseca marča č h m g (=1664). U selu Tisnomu budući[1] pisan ovi taštamenat,[2] a pr⟨i⟩d svidoc⟨i⟩ zvanimi[3] i mo[eni⟨mi⟩: svidok Šimu⟨n⟩ Petrićev, svidok Martin Bariće⟨v⟩. Budući[3] êa Jivan, sin pokoênoga Vida To[ića, ležeći u poste[i moêoj (!) u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, činih dozvati na[še]ga popa Martina[4] Matešića, kurata o⟨d⟩ Tisnoga, da mi piše moê taštamenat od moga dobra. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem[i tilo moje, odkle je i došlo. Ost⟨a⟩v[am Svetomu Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostav[am svetomu sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostav[am Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostav[am Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav[am veliki kus na Čirini u Jivińu[5] braći moêoê Juri, Mati i sinovcem Pavi i Mišeli, da ⟨ra⟩zdele (!) meu sobom. Ostav[am drugi kus zem[e Podplat[6] meu braću moju zgoru rečenim. Ostav[am[7] braći skule Svetoga duha o⟨d⟩ Tisnoga libr (!) k (= 40) i da jima dati Mišela, sinov⟨a⟩c moê, i da ga jimaju braća škoditi. Ostav[a[m] Mati bratu i sinovcu Mišeli od kuć[8] da nima jedan drugomu kontrati, nega (!) kako su nas dobri]udi pogodili. Ostav[am moje pohištvo (!), ča sam doni moga očinstva[9] i moje ča se nahodi nobila i štabila, mojoê ženi Jivanici u smrt i u život. Osta⟨v⟩[am mojoê ženi Jivanici da mi govori v (= 3) mise na godišće: jednu misu na krsno jime moje, drugu[10] na Vidovu,[11] tr⟨c⟩tu misu na svetu Katu za dušu pokojne matere. Ostav[am moga prokaratura[12] i komesariêa moga brata Matu svrh moga taštamenta. I ovo bi na⟨ê⟩z⟨a⟩dńa[13] vo[a od moga taštamenta, i potvrdi⟨h⟩[14] ka je zgoru pisano. I proštiven ovi taštamenat pri⟨d⟩ svidoci zgoru[15] rečenih. Ostav[am mojim se⟨s⟩trićem, sinovom Matijinim, meu Čela da se[16] naêde moje zem[e po gońaê[17] Ostav[am momu bratu Mati zem[u i d (= 5) maslin kod Jezera[18] i da mu je priporučena moêa žena Jivanica u svakoê potribi i ako bi ne kti (!) stati za ńu,[19] da ne mozi uživati moga dobra. // I priminu isti Jivan zgoru rečeni miseca marča na dī (= 15) i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga ⟨duha⟩[20] u Tisnomu. Êa pop Martin Mâtešić zgoru rečeni pisah ovi taštamenat rukom mojom č h m g (= 1664).

[1] »budići«. – [2] »taštemenat«. – [3] »zavanimi«. – [4] »Maritina«. – [5] t. un pezzo di terreno vignato in Givin locho chiamato Nacerni. – [6] t. un altro pezzo di terreno vignato in Givin locho chiamato Podplat. – [7] »ostaštavlam«. – [8] t. circa delle case. – [9] »ončistv«, t. di q.m mio Padre. – [10] »durudu«. – [11] t. di S. Viddo. – [12] »prokaraturu«. – [13] »naznadna«. – [14] »potrvridi«. – [15] »svidici zguru«. – [16] »di sa«. – [17] t. che si potesse trovare in loco chiamato Pocella un gogniaio. – [18] t. un pezzo di tereno con cinque pie di olivari in locho chiamato Glavicina nelle pertinenze di Giezera. – [19] t. et in caso fosse abandonata da mio fratello. – [20] t. nel Cimitterio di S. Spirito al Stretto.

(Kondicil Jure, sina pokoênoga Petra Čaglinova)

Na gī (= 14) miseca luêa č h m g (= 1664). Budući êa Jure, sin pokoênoga Petra Čaglinova,[1] budući êa nemoća⟨n⟩ od u⟨da⟩rca[2], ležeći u kući mojoê, hotih učiniti kondicil narediti, ke nisam u momu taštamentu prvańemu. A sada nared*u*jem i ostav[am Blaženoê go⟨s⟩pi ⟨u⟩ crkvi[3] na Prviću sić u[a[4] ⟨za⟩ kandelu od latuna, ka dohodi lib⟨a⟩r ī (= 10) i da ⟨i⟩maju davati moji redi u[a kvartuči g (= 4) na godišće i da imaju fratri tim u[em nalivati istu kandelu zg⟨o⟩ru rečenu svaku nedi]u i svaki svetac, dokle bude u[a. Ako bi se razdili⟨li⟩ moji unuci Stipan i Luka, da jimaju davati svaki po četri kvartuča u[a crkvi zgoru rečenoê i da ovi laši budu kuriti svako godišće do l (= 50) godišć. A sada ostav[am mojim redom i ⟨o⟩rdiniva⟨m⟩ da jimaju govoriti misu davati do tirideset (!) godišć za dušu pokojne Jeline Komarove i za dušu ńe mrtvih, a za podv⟨o⟩rnicu, ku êa drž⟨i⟩m na podv⟨o⟩rnicah u Jivińu kod garme Rogine,[5] da imaju davati moji redi za misu s(oldini) bī (= 12). Ostav[am i potvr*d*ujem moê taštamenat, ki sam učiniêa u gradu Šibeniku po nad⟨a⟩ru Pere Jivančiću,[6] da bude obslužen, kako je u ńemu rečeno i pisano. A sada ostav[am moje prokarature Antana (!),[7] moga sinovca Čaglinova, i Matu, sinovca sina pokoênoga brata Šimuna, kojim obin (!) na dušu naprćivam kuću moju.[8] Ako bi ki nesklad bi meju (!) nevistah i meu mojimi unuci, da jimaêu[9] jih oni karati, ka bud⟨u⟩ znati. Svidok šinur Vale[10] Katalan i svidok šimur (!) Jože Arigon, pri kimi svidoci pisan ovi ko⟨n⟩dicil. Êa pop Martin kurato Matešića, ki pisah, i bi proštiven[11] ovi kon⟨di⟩cil prid Juri (!) zgoru[12] rečeni i potvrdihu (!), kako je zgoru[13] rečeno.[14]

[1] »Čaglonova«, t. Zaglinovich. – [2] t. amalato di una cascata fatta. – [3] t. nella chiesa; slijedi »u fratr«, što je križano. – [4] Te dvije riječi umetnute; t. sechio di oglio. – [5] t. un tereno chiamato Podvorniza vicino la garma di Rogichia. – [6] t. Pietro Veranceo Nodaro pub:co. [7] t. Antonio Peroca (?), et Mattio figliolo di q.m Simon Glamoz. – [8] t. alli quali lascio sopra la loro consienza, et raçomando la casa mia. – [9] »jiimaêu«. – [10] »Lvale« – nesigurno prvo »l«, koje bi se moglo čitati i »to« (u ligaturi), t. Valerio Cattalano. – [11] »proštiveno«. – [12] »zguren«. – [13] »zguriuru«. – [14] Na naslovnoj strani ove oporuke piše: »Testam:to et codicillo del q.m Zorzi Percov alias Zaglinov dalla villa di Stretto.« Ono »Percov ispravljeno je u »Pergich« (?). Na dva druga mjesta u tal. kopijama piše »Percov«, a na jednom »Peroev«.

38.

Taštamenat Matije Ba[li]ne[1]

Na i (=20) mise⟨ca⟩ zenara čhmd (=1665). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat, a prid svidoci zvanimi[2] i mo[enimi: svidok Šimun žakan Ovratov,[3] svidok Grgo Radića. Budući êa Matiêa, hći pokoênoga Antona ⟨G⟩usića, a žena pokoênoga Êadre Balina, ležeći u poste[i mojoê u veliki nemoći, a zdrava u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moje dote, ku sam donila od moga pokoênoga oca moga zgoru reče-

noga. Naêpri ⟨pri⟩poručujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, okle došlo. Ost⟨a⟩v|am[1] Svetomu Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am svetom sakramentu[5] u ⟨i⟩stoê crikvi s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostav|am momu sinu Luki od moje dote libar j (= 30). Ostav|am hćeri Mari lib⟨a⟩r j (= 30). Osta⟨v⟩|am hćeri Antici libar j (= 30). Ostav|am[6] hćeri pokoêne hćer[e K]lare j (= 30) lib⟨a⟩r.[7] Ostav|am hćeri Šimuneti skriñu moju i ča se naêde robe u ñoê u smrti i u ži⟨vot⟩ ñe[8] i da nim⟨a⟩ ko⟨n⟩trati za istu skriñu i ⟨za⟩ istu robu, a za onu |ubav, ku mi je činila u mojoê nemoći. Ostav|am b (= 2) masline na Luci[9] u zem|i Gusića moje Svetomu Roku u Tisnom i b (= 2) prste⟨na⟩ i da mi govore na godišće po jednu misu malu za dušu moju. Ostav|am crikvi Svetoga duha u Tisnomu b (= 2) prstena i da se jima naplati⟨ti⟩ iz očinstva za moju dotu.[10] Ostav|am sinu Luki da ima škoditi od zeta Vida ia (= 21) škud,[11] kih donesoh od moga oca. Iste škude da ima škoditi od istoga zeta Vida i da mi ⟨i⟩isti sin Luka kupi kaléž, ki dohodi r (= 100) libar, crikvi ⟨S⟩vetoga duha u Tisnom, a ostalo pinez da mi ima kupiti paramenat, ki se bude pariti.[12] I ako ne bude te pineze škoditi od Vida moga zeta, da imaju škoditi te pineze braća skule Svetoga duha o⟨d⟩ Tisnoga, i da mi oni učine,[13] ka je zgoru rečeno. Ostav|a⟨m⟩ moje rede sina Luku i Šimunetu. Ostav|am[14] moga prokaratura[15] s⟨v⟩rh moga taštament⟨a⟩ Vida Gusića. I da se jimaju ti pinezi škoditi po smrti mojoê na termine, kako se oni pogodu (!). I ovo bi vo|a, naêzadña vo|a od moga taštamenta. I priminu i⟨s⟩ta Matiê⟨a⟩ miseca febra⟨ra⟩ na dni [3] (= 8)[16] i bi zakopano tilo ñe pri c⟨r⟩i⟨k⟩vi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Mateši⟨ć⟩a,[17] [kurat] od Tisnoga, rukom mojom č h m d (= 1665).

[1] Na poleđini piše: »Ovo je« etc. – [2] »zavanimi«. – [3] »Ovrot«, t. Ovratov. – [4] »osttvlam«. – [5] »sakramenctu«. – [6] Ponovljena riječ. – [7] »j libr« – umetnuto. – [8] »ii u ži ne ne«. – [9] t. na Luci. – [10] »i da se ima naplati isz učinstava za moju dotu« – dodano s lijeve strane. – [11] »šukud«. – [12] t. che sia di piacer. – [13] »učene«. – [14] »osstavlam«. – [15] »porokaratura«. – [16] t. 8. – [17] »Maatešia«.

39.

(Taštamenat Mare, žene pokoênoga Martina Fućina)

Na z (= 9) miseca luêa č h m d (= 1665). U selu Tisnomu budući p⟨i⟩san ovi t⟨a⟩štamenat, a prid svidoci z⟨v⟩animi i mo|enimi: svidok Luka Meštrović, svidok Grgo Lordanov. Budući ča Mare, žena pokoênoga Martina Fućina,[1] a hći pokoênoga Marka Meštričeva,[2] naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu du⟨šu⟩ moju, a zem|i tilo moje.[3] Hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra ležeći u veliki nemoći, a zdrava u pameti mojoê. Ostav|am[4] Svetomu Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov u Šiben⟨i⟩ku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostav|am unukam[5] moje hćere Jeline svakoê kanicu o⟨d⟩ dvi libre. Ost⟨a⟩v|am unukam hćere moje Filipe svakojê (!) po kanicu o⟨d⟩ dvi libre. Osta⟨v⟩|am unuku momu, a sinu moje hćere Filipe D⟨u⟩nku[6] kapu o⟨d⟩ dvi libre. Ostav|am Stipanu unuku, a sinu pokoênoga[7] Mihe sve moje mater⟨i⟩n⟨s⟩tvo toliko kuć, toliko vrtla, toliko zem|e posa*đ*ene, toliko maslin, toliko ostaloga[8] voća u smrt i u život. Ako bi umra[9] ali poginu bez taštamenta[10] moj unu⟨k⟩ Stipan, da mozi uživati Mare, a žena unuka moga Stipana, ⟨ako⟩[11] bude pošteno živiti, ma ako bi se odala po smrti Stipanovoê, da ne mozi uživati moga dobra mater⟨i⟩nstv⟨a⟩. Ostav|am Mari, ako bi se odala r (= 100) lib⟨a⟩r, če (!) je bi ostavi pokoê⟨a⟩n Martin. Ostav|am moga dobra salariêa libar r (= 100). Ost⟨a⟩v|am moji⟨m⟩ redom da mi govore misu kantanu, kada budu moći na s⟨v⟩etu Maru. Ostav|am,[12] da je gospodaric⟨a⟩ ista Mar⟨e⟩ za ñe dobru službu, ku jé činila kući mojoê i men⟨i⟩ u potribi mojoê, da je vo|na vazeti s (= 200) libar iz moga dobra. Ostav|am moga reda Štipan⟨a⟩ unuka. Ostav|am moga prokaratura[13] moga bratića Jivana Šemina[14] s⟨v⟩rh moga taštamenta. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat, ki pisah ovi taštamenat.

[1] t. Fuchich. – [2] t. Mestricev. – [3] Od »naêpri« do »moje« – umetnuto. – [4] »ostavlavlam«. – [5] »unakam«. – [6] »Dnkou«, t. chiamato Duncho. – [7] »pokoênomga«. – [8] »ostalaga«. – [9] »umara«. – [10] »tastaštament«. – [11] t. vivendo onoratamente. – [12] »osvtm«. – [13] »porakaratura«. – [14] Tal. kopija na ovom mjestu od vlage nečitljiva.

40.

(Taštamenat Mihe, sina pokoênoga Tomasa Juretina)

Na d (= 5) miseca marča č h m e (= 1666). Uči⟨ñe⟩no u selu Tisnomu.[1] ⟨N⟩ahodeći se êa Miho, sin pokoênoga Tomasa Juretina, u veliki nemoći, ležeći u poste|i mojoê, ma zdrav od pameti, razuma i êazika, hotih učiniti moê na⟨ê⟩zadñi moê taštamenat, neka moêe stvari ne ostanu zapušćene, ma da budu nare*đ*ene, ne budući stv⟨a⟩r sigurića od smrti.[2] Priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, okle je došlo. A sada ostav|a⟨m⟩ za fabriku Svetomu Êakovu[3] u Šibeniku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am svetomu sakramentu u ⟨i⟩stoê crikvi s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Svetomu kr⟨i⟩žu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Svetomu duhu u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostav|am, da moji redi činu govoriti jedan veršari na dan[4] svetoga Mihovila u vike. Ostav|am, da kurat od ovoga sela jima reći d (= 5) mis po smrti moj⟨o⟩ê, a ovo kako je moê intencijon,[5] za koje mise budi dano u svemu lib⟨a⟩r d (= 5). Sada ostav|am Šimunu, unuku momu, a sinu po⟨ko⟩ênoga Petra, moga sina, jednu zem|u podvornicu[6] kod zem|e Lucije La[m]palove.[7] A s⟨a⟩da ostav|am mojoê unuci Kati, hćeri pokoênoga Stipana, drugoga[8] sina moga, jednu zem|u špeticu u G⟨l⟩avičini Maloê[9] kako se nahodi s[10] jednom maslinon, a ovo za |⟨u⟩bav budući jimali diê svaki očinstva.[11] Sada ost⟨a⟩v|am Baldi[12] i M[a]ti bratom La⟨m⟩palovim i Mari materi nihovoê jednu čet⟨v⟩rtinu mojih dobar mobilo i štabilo libri o⟨d⟩ s⟨va⟩kih stvari u život i u smrt, a ⟨o⟩vo za

ǀubav i službu, ku su mi učinili u mojoê starosti, kojim kruto[12] priporučujem sina moga Tomasa i činiti mu dobru sprav[14] i zesti ga za tretoga brat⟨a⟩ ńihova, sta⟨v⟩ǀući ga na kuše⟨n⟩ci (!) i dušu ńihovu. A sada ostavǀam moje zemǀe[15] zapuš[ćene][16] u Jivińu i ostale da budu // da se razdile na e (= 6) ⟨še⟩st[17] dili: jedan Šimunu, drugi Kati, treti Tomasu momu sinu, a tri dili Baldi[18] i Mati i Mari La⟨m⟩palov zgoru rečenoê u živ⟨o⟩t i u smart. A sada ostavǀam[19] od moga dobra nobila i štabila[20] i ki bi mogli pristupiti momu sinu u život i da jima stati zajedno s Lampalovimi, kdi (!) se sad nahodi, a po smrti ńegovoê, da pristupa Baldi,[21] Mati i Mari ńihovoê[22] materi, kojim opet priporučujem[23] Tomasa sina moga, koga činim moga reda i komesariê. A sada ostavǀam Barici Marini hćeri jednu sukńu od sukna,[24] ka je noê drago, a ⟨o⟩vo za ⟨ǀu⟩bav i službu, ku mi je[25] učinila. A ⟨o⟩vo hoću da bude moê na⟨ê⟩zadńi teštamenat i voǀa moêa razmićući[26] sve moje taštamente, ke sam pri čini, ma da ovi ⟨va⟩ǀa.[27] I činim moga prokaratura Baldu zgoru rečenoga. I êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat od voga sela, ki pisah ovi taštamenat prid šinur Valom[28] Katalanom i prid Tomason Roginin,[29] svidoci zvanimi[30] i moǀenimi. I o⟨v⟩ taštemenat bi proštiven[31] jistom Mihi zgo⟨ru⟩ rečenomu prid[32] istimi svidoci,[33] koji g⟨a⟩ potvrdi⟨še⟩ u svemu, ka je u ńemu pisano. Na ȝ (= 8) istiga (!) miseca priminu isti Miho zgoru rečeni i bi zakopan u crikvi Svetoga duha u Tisnomu.

[1] »Tusnomu«. – [2] t. non essendo cosa più certa della morte. – [3] »Êakovo«. – [4] »dam«. – [5] »itencijoon«. – [6] »podvricnicu«. – [7] t. Lampalova. – [8] »durgoga«. – [9] t. un terreno chiamato spetiza in Glavicina picolla. – [10] »se«. – [11] »dič o svaki ončinstva«. t. la loro portione paterna. – [12] t. Baldassar. – [13] t. molto. – [14] t. dovessero tratarlo bene. – [15] Slijedi: »m zemle«. – [16] t. incolti. – [17] t. in sei parti. – [18] t. Baldasar. – [19] Slijedi: »ostal« – pa križano. – [20] Ispred te riječi: »i štibili« – nekrižano. – [21] »Balid«. – [22] »nohovoê. – [23] »piriporučujem«. – [24] t. una vestura di rassa. – [25] »jie«. – [26] t. annulando. – [27] t. ma solam:te il presente vale. – [28] t. Valerio. – [29] t. Rogich. – [30] »zavanimi«. – [31] »porištiven«. – [32] »pdi«. – [33] »visidoci«.

41.

Taštamenat pokoêne Matiêe Perojeve[1]

Na cī (= 16) miseca marča č h m e (= 1666). Budući êa Matiêa, hći pokoênoga Jure Šimatova, a žena pokoênoga Jure Perojeva,[2] ležeći u posteǀi mojoê u veliki nemoći, a zdra⟨va⟩ u pameti moêoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga očinstva i ⟨o⟩d polovice čet⟨v⟩rtinu, ku mi je ostaviêa pokoêan muž moê Jure zgoru rečeni u smrt i u život. Naêprvo ost⟨a⟩vǀam g(ospodinu) bogu dušu, a zemǀi tilo moje, okle je i došlo. Ostavǀam Svetomu Êakovu u Šibeniku za f⟨a⟩briku s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩vǀam svet⟨om⟩u sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostavǀam Blaženoê gospi na Kašteća s(oldini) ig (= 24). Ostavǀam crikvi Svetoga duha u Tisnomu libre b (= 2) s(oldini) ȝ (= 8). Ostavǀam[3] crikvi Svetoga Roka u Tisnomu ī (= 10) masli⟨n⟩ i zemǀu u Župǀa (!) docu[4] i da mi braća govor⟨e⟩ misu kantanu na svetoga Matiêa[5] za dušu moju, dokle bude zemǀa i masline frutati. Ostavǀam se⟨s⟩tri Mari na Petriča

Gl⟨av⟩i[6] zemǀu i masline. Ostavǀam Mati unuku, a sinu Šinkinu u Župǀa (!) docu[4] zemǀu i masline, ča ni razdi⟨ǀe⟩no. Ost⟨a⟩vǀam Stipanu sinu Matijinu onu polovicu[7] četvrtine, ku mi je ostaviêa moê muž zgoru rečeni u smrt i u život i da mi govori isti Stipan[8] misu na godišće ubah na moje krsno jime. Ost⟨a⟩vǀam Stipanu, da jima kupiti Jeli haǀak pana vižentina furnit. Ostavǀam Stipanu, da mi jima naplatit laše, ke sam ostavila iz one polovice četvrtine. I bi učińen ovi taštamant (!) u Tisnomu, a ⟨u⟩ kući pokoênoga muža zgoru rečenoga, a prid svidoci z⟨v⟩animi i moǀenimi: svidok Šimun žakan Ovratov, svidok meštar Gašper (!) Placarića.[9] I ovo bi naêzadńa voǀa moga[10] taštamenta i pot⟨v⟩rduju êa ⟨i⟩sta Matiêa, kako je zgoru pisano. I bi proštiven prid istom Matijom. I priminu[11] ista Matiêa miseca marča na ig (= 24) i bi zakopano[12] tilo ńe u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešića, kurat o⟨d⟩ Tisnoga, ki pisah ovi taštament rukom mojom č h m e (= 1666). Osta⟨v⟩ǀam ⟨m⟩oga prokaratura[13] i reda moga Stipana.[14]

[1] Na poleđini piše: »Ovo je« etc. – [2] t. Peroeva. – [3] Ponovljena riječ. – [4] t. in locho Supagl Dolaz. – [5] »Matiêa«. – [6] t. Petriza glava. – [7] »polucu«. – [8] Nakon ove riječi ponavl a: »i da mi govori«. – [9] t. Ovrattov, Plazarich. – [10] »maga«. – [11] »priminunu«. – [12] »zakopana«. – [13] »porkrturu«. – [14] Ova rečenica ispisana u slobodnom prostoru s lijeve strane.

42.

Taštamenat pokojne Gašpere Prhojeve[1]

Na iz (= 29) miseca marča č h m e (= 1666). Budući êa Gašpera, hći pokoênoga Mikule Prhojeva,[2] ležeći u posteǀi mojoê u veliki nemoći, a zdrava u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dila oči⟨n⟩stva. Naêpri priporučijem (!) g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemǀi tilo moje, okle je i došlo. Ostavǀam Svetumu (!) Êakovu za fabriku u Šibeniku s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩vǀam svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩vǀam Blaženoê go⟨s⟩pi na Kašteê (!) s(oldini) ig (= 24). Ostavǀam moêoê materi Šimuneti di⟨l⟩ moê vrtla pri kući u smrt i u život. Ostavǀam se⟨s⟩tri Petrici sukńu, ka je založe⟨na⟩ u gradu, da ju is komuna odkupe. Ostavǀam se⟨s⟩tri Petrici svu robu[3] moju, ka se naêde. Ostavǀam se⟨s⟩tri Matiji oplećе[4] i dvi masline s podanka u Glavičini.[5] Ostavǀam kuratu nakon kurat od našega sela[6] tri masline na podvor⟨n⟩ici u Jivińu s podank⟨a⟩, da g(ospodina) boga[7] mole za me isti kurati. Ostavǀam materi moê⟨oê⟩ sve moje, ča se nahodi moga dila za života ńe, a po smrti ńe, komu ona ostavi i da m⟨i⟩ imaju govoriti dvi mise male[7] na godišće, ko bude moje uživati: jednu misu na da⟨n⟩ Vodokršć⟨a⟩ na krsno jime moje, d⟨r⟩ugu misu, kada primenem (!) s voga svita. I o⟨vo⟩ bi zadńa[8] voǀa od moga taštament⟨a⟩ i pot⟨v⟩rdih êa ista Gašpera, ka je zgoru pisano. Ostavǀam moga reda moju mater. I bi učiń⟨en⟩ ovi taštamenat u selu Tisnomu, a u kući oca pokoênoga zgoru rečenog, a prid svidoci z⟨v⟩a-

unimi i moļenimi: Jivan Mavričin[9] i Martin Baričev. I priminu ista Gašpara miseca marča na dni j (= 30) i bi zakopano tilo ńe u cimotoriji (!) pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešića, kurat od Tisnoga, pisah ovi taštamenat rukom mojom č h m e (= 1666).

[1] Na poledini: »Ovo je« etc. – [2] t. Parhoev. – [3] »rorobu«. – [4] t. un bavaro. – [5] »Glavičinni«. t. Glavicina in Podanac. – [6] t. al curato presente et al futturo. – [7] Umetnuta riječ. – [8] »zaadnadna«. – [9] t. Mavricich.

43.

Taštamenat Martina Maračina[1]

Na e (= 6) ⟨m⟩iseca agusta č h m e (= 1666). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat, a u kući mojoê, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i moļenimi: svidok meštar Jure Tolića, svidok Êadri Filipov.[2] Budući êa Martin, sin pokoênoga Šimuna Grdova,[3] ležeći u posteļi moêoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat naêzadńi od moga dobra. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, odkle je i došlo. Ostavļam Svetomu Êakovu za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu s⟨a⟩kramentu u Svetomu Êakovu u Šibeniku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kaštaê (!) s(oldini) ig (= 24). Ostavļam mojim redom, da mi dadu govoriti misu kantanu na dan u veliki četvrtak, dokle budu moći. Ost⟨a⟩vļam c⟨r⟩kvi Svetomu duhu u Tisnom, da dadu na tri oltara po četire libre voska ⟨u⟩jedanput. Ost⟨a⟩vļam, da jimaju govoriti misu kantanu na Jivańu ⟨u⟩jedanput. Ost⟨a⟩vļam, da jimaju govoriti misu kantanu na Jivańu za dušu moje žene Jivanice, dokle budu moći. Ostavļam mojoê hćeri Anici moju intradu i zemļe, ke nisu posađene, ča se moje zove, u[4] smrt i u život. Ost⟨a⟩vļam momu zetu Jivanu moje stańe, kuće i vrta⟨l⟩[5] i da nima moê zet[6] potisnuti moju hćer Anicu is kuć mojih do smrti ńe. Ost⟨a⟩vļam unuku Bogdanu,[7] ako ne bude hti stati s m⟨a⟩terju, kuću u Tisnomu i vrta⟨l⟩. Ostavļam, da imaju govoriti b (= 2) mise kantane, dokle[8] budu moći, u crikvi Svetoga Martina u Jivińu i da imaju učiniti vrata u toê crikvi.[9] Ostavļam, da mi jimaju govoriti misu kantanu na dan Martińe moji redi, dokle budu moći za dušu moju. Ostavļam ⟨m⟩oga reda i komesarijê (!) moju hćer Anicu i da jo⟨j⟩ je moêa duša priporučena. I ovo bi na⟨ê⟩z⟨a⟩dń⟨a⟩ voļa moga ⟨ta⟩štamen⟨t⟩a i potvrdih êa isti Martin, kako je zgoru pisano[10] i bi proštiven ovi t⟨a⟩štamenat[11] prid manom Martinom zgoru rečenom i prid svidoci zg⟨o⟩ru rečenimi. I priminu isti Martin[12] miseca agusta na dni i (= 20) i bi zakopano tilo ńegovo u crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa do⟨u⟩ Martin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat mojom rukom č h m e (= 1666).

[1] Na poledini piše: »Ovo je« etc. – [2] t. Filipovich. – [3] t. Gardov. – [4] Ponovljena riječ. – [5] »vrata«. – [6] Slijedi: »Jivan«, pa križano. – [7] »Bogdunu«, t. Bogdan. – [8] »doklu«. – [9] »i toê crikvi«, t. far una porta nella detta chiesa. – [10] »pisano«. – [11] »tšttamenat«. – [12] »Marrtin«.

44.

(Taštamenat Mare, hćere pokoênoga Mate Mahovovića)

Na vī (= 13) miseca zun⟨a⟩ č h m ž (= 1667). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat, a u kući muža moga pokoênog Šimuna Sviduļeva, a prid ⟨s⟩vidoci z⟨v⟩animi i moļeni: svidok Grgo Mihića, svidok Luka Kovačev.[1] Budući êa Mare, hći pokoênoga Mate Mahović i⟨z⟩ Zlose⟨la⟩,[2] a žena pokoênoga Šimuna Sviduļeva,[3] hotih učiniti moê taštamenat od onoga dobra, ča mi je ostavi moê muž zgoru rečeni u svomu taštamentu i moêa s⟨v⟩ekrva pokoêna Jelina u svomu taštamentu meni i momu pokoênomu mužu u smrt i u ž⟨i⟩vot Vlačinu.[4] Budući[5] êa Mare zgoru rečena ležeći u posteļi mojoê u veliki nemoći, a zdrava u pameti moê⟨oj⟩, naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, odkle je i došlo. Ost⟨a⟩vļam Svetomu Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov mucenig.[6] Ostavļa⟨m⟩ Blaženoê gospi na Kašteêa mucenig. Ostavļam moê⟨oj⟩ hćeri Kati i zetu Mati Vlačinu zemļu i voće, ko se nahodi[7] na ńoê u smrt i u život ńimi ⟨i⟩ dici ńi⟨ho⟩voê,[8] a za ļubav, ku su mi činili do smrti moje. Ost⟨a⟩vļam Kati hćeri mojoê i Mati zetu momu kuću i ča se nahodi u ńoê i vrta⟨l⟩ ko⟨d⟩ ⟨ku⟩će, kako mi je meni ostavi moê muž zgoru rečeni u svomu taštamentu. Ostavļam hćeri Kati i zetu Mati, da jimaju govoriti jednu misu na krsno jime moje s⟨ve⟩krve Jeline za ńe dušu kantanu, dokle koli budu moći. Ostavļam Kati hć⟨e⟩ri mojoê i zetu momu Mati id (= 25) duk⟨a⟩t moje dote, da mi govori (!) misu, ku bude moći na svetu Maru iz onih id (= 25) dukat ubah oni i dica ńihova.[9] I kada budu se ktiti diliti se moje hćere i pristupiti k očinstvu,[10] da jima svaka doniti onoliko, koliko je ponila dote; i ako ne donesu, da ima moêa hći Kate i zet Mate vazeti ńivu u Vrhovina⟨h⟩,[11] kako se nahodi. Ma ⟨a⟩ko donesu ča su ponili, da jimaju[12] sve diliti skupa u miru i da jim je priporučena duša pokoênoga oca i moêa. I ovo bi naêzadńa voļa od moga taštamenata (!) i hoću da je valid, ka je zgoru pisano. Ostavļam moje rede Katu hćer moju i ostale hćere. Ostavļam moga prokaratura svrh moga taštamenta Šimu Sidina.[13] I bi proštiven ovi taštame⟨n⟩t prid[14] manom Marom i pr⟨i⟩d svidoci zg⟨o⟩ru rečenimi. // I priminu ista Mare zgoru rečena na i (= 20) miseca zuna i zakopano tilo[15] ńe u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat rukom moê⟨o⟩m č h m ž (= 1667).

[1] t. Covacich. – [2] t. Mahovovich da Zlosella. – [3] »Svideleva«, t. Svidugliev. – [4] Umetnuta riječ; t. in morte, et in vita Vlacina. – [5] »bubući«. – [6] t. soldi vinti quattro. – [7] »nahode«. – [8] t. a loro, et suoi figlioli. – [9] t. che mi fanno dir una messa il g:no di Santa Marg:ta quando potranno da quelli vinti cinque ducatti in perpetuo loro, et suoi fig:li. – [10] »končinstuvu». – [11] t. la vigna in Varhovine. – [12] »ijimaju«. – [13] t. Simo Sidia (!). – [14] »prdmid«. – [15] »tilolo«.

45.

(Taštamenat Mikulote, hćere pokoênoga Antona Gizdelina)

Na ia (= 21) miseca zuna na č h m ž (= 1667). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamena⟨t⟩, a prid svidoci zvanimi i mo|lenimi: svi-d⟨o⟩k Tomas Burtino i Tomas Muñin.[1] Budući êa Mikulota,[2] hći pokoênoga Antona Gizdelina,[3] a žena pokoênoga Stipana Mihića, hotih učiniti moê taštamenat naêzadńi od m[o]ga dobra u d⟨o⟩bru život⟨u⟩ i u dobri pameti. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, odkle je i došlo. Ostav|am Svetomu Êakovu u Šibenik za f⟨a⟩briku s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|am svetomu s⟨a⟩kramentu u Svetomu Êakovu s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostav|am crikvi Svetoga duha u Tisnomu ha|ak zelene[4] svite,[5] da se proda i da se učini toliko rubov za oltar veliki.[6] Ostav|am gospi u cri[k]vi Svetoga duha u Tisnomu sukńu zelenu, da s[e] proda i da se kupi toliko rubov za isti oltar postave.[7] Ost⟨a⟩v|am trse i zem|u i masline i ostale[8] stable na S⟨o⟩vju[9] Mati i Jivi mojim unukom,[10] a sinovom Grginim i moje hćere Filipe u smrt i u život i da mi obadva govore b (= 2) mise Mate i Jive, dokle bude zem|a frut davati, jednu misu kantanu na moje krsno jime, a drugu misu kantanu za moju mater i za mojih mrtve (!). Ostav|am hćeri Filipi skriñu moju i d⟨a⟩ mi govori misu malu, dokle bude moći. Ostav|am diêa, ki me tuka materi⟨ns⟩tv⟨a⟩ i očinstva. Ostav|am Grgi, da ima kupiti tolar voska iz one intrade, ku je prima do se doba, za moju dušu i za mojih mrtvih. Ost⟨a⟩v|⟨am⟩ hćeri Fi⟨li⟩pi moj di⟨l⟩ materstv⟨a⟩ (!) za buduć nišće[11] ponila robe nika⟨k⟩ve od moje matere. Ost⟨a⟩v|am moga reda moju hćer od moga dobra. Ost⟨a⟩v|am moga prokaratura Šimuna Jivanova svrh moga taštamenta. I priminu ista Mikulota na j (= 30) miseca luêa. Êa do⟨n⟩ M⟨a⟩rtin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat. I bi zakopano tilo ńe u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu.

[1] t. Mugnin. – [2] t. Nicolota. – [3] t. Ghizdelin. – [4] »zeleneı«. – [5] t. il gelecho da pano verde. – [6] t. tanti mantilli per altar magg.r. – [7] t. de tella. – [8] »ostole«. – [9] t. à Soglia. – [10] »unokom«. – [11] »ništre«.

46.

Taštamenat pokoênoga Stipana Čaberice[1]

Na eï (= 16) miseca jenara č h m ʒ (= 1668). U selu Tisnomu budući pisan ovi[2] taštamenat, a u kući moê⟨oj⟩ pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|lenimi: svidok[3] meštar Jure To|ića,[4] svidok Bare Šprterini[5] ob[a] od sela Tisnoga. Budući êa Stipan, sin pokoênoga Mihovila Pekićeva,[6] ležeći u ve⟨li⟩koê nemoći u p⟨o⟩ste|i mojoê, a zdrav u pameti moê⟨oj⟩, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra privi (!) i zadńi i ako s⟨a⟩n (!) učin⟨i⟩ prvo taštamenat,[7] da ništar va|a, nego ov zadńi, ki

sam učini. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu du⟨šu⟩ moju, a tilo moje zem|i, odkle je i došlo. Ostav|am Svetomu É⟨a⟩kovu u Šibinik (!) za f⟨a⟩briku mucenig. Ost⟨a⟩v|am svetomu s⟨a⟩kramentu ⟨u⟩ Sveti Êakov mucinig (!). Ostav|am[8] Blaženoê gospi na K⟨a⟩šteêa mucenig. Ostav|am Svetomu križu u Dolac mucenig. Ostav|am Bl⟨a⟩ženoê gospi u crikvi Svetoga duha u Tisnomu mucenig. Osta⟨v⟩|am trsje veliki kus s voćem, ča se nahodi[9] na Petriča glavi[10] mojoê ženi Kati u smrt i u ž⟨i⟩vot. Ost⟨a⟩v|am sridńi kus trsêa na Petr⟨i⟩ča G⟨la⟩vi mojo⟨ê⟩ nevisti Matiji, ako bude pošteno stala u kući moê⟨oj⟩, ma ⟨a⟩ko bi srićom pošla vank[11] kuće moje, da ne mozi biti gospodaric⟨a⟩ nišće, nego moji redi, ki u kući ostaju mojoê. Ost⟨a⟩v|am sinu Mati sve moje nobilo i štabi⟨lo⟩. Ostalo moga dobra u smrt i u život ńemu i sinov⟨om⟩ ńegovim. Ostav|am sinu Mati, da mi govori tri mise kantane na[12] godišće, dokle bude moći: jednu misu na d⟨a⟩n Stipańa na krsno jime moje, drugu misu na Jivańu, tretu misu na Miho|u. Ost⟨a⟩v|am moga reda od moga dobra sina Matu i da mu[13] je moêa duša priporučena[14] i mati ńegova. Ostav|am moga prokaratura Šimuna C⟨i⟩plova[15] vrh moga ⟨t⟩a-štament⟨a⟩. I ovo bi naêzadńa vo|a moga tašta⟨menta⟩ i potvrdih êa isti Stipan zgoru rečini (!), kako je pis⟨a⟩no zgoru. I bi pr⟨o⟩števen (!) ovi taštamenat prid istin (!) S⟨ti⟩panom i pri⟨d⟩ svidoci zgoru ⟨re⟩čenimi. I priminu isti Stipan miseca jenara na eï (= 16) i bi zakopano tilo ńegovo u cimotoriji (!) pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matiš⟨i⟩ća (!), kurat od Tisnoga, ki ⟨pi⟩sah ovi taštamenat mojon rukon.

[1] Na poledini piše: »Ovo je« etc. – [2] »ovo«. – [3] »svodk«. – [4] t. Toglich. – [5] t. Sportera. – [6] t. Pechichiev. – [7] »tastaštamenat«. – [8] »ostavtvlam«. – [9] »nahodim«. – [10] »Petrača Glavi«, t. chiamato na Petriza Glavi. – [11] »nvak«, t. ma se per sorte andasse for. – [12] »no«. – [13] »ju«. – [14] »priporučenc«. – [15] t. Ciplovich.

47.

Taštamenat Antona Perojeva[1]

Na ig (= 24) miseca setembra č h m ʒ (= 1668). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat[2] u kući moêoê. Budući êa Anton, sin pokoênoga Mikule Čaglinova,[3] hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra pri⟨d⟩ svidoci žvanimi i ⟨mo⟩|enim⟨i⟩: svidok Vid Rogića, svidok žakan Martin Barićev. Naêpri priporučujem[4] g(ospodinu) bogu dušu moju, a z⟨e⟩m|i tilo moje, otkle j⟨e⟩ doš⟨lo⟩, budući êa ⟨A⟩nton[5] ležeći u veliki nemoći, a zdra⟨v⟩ u pameti.[6] Ostav|am Svetomu Êakovu u Šibenik s(oldini) ig (= 24). Ostav|am svetomu sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteê (!) s(oldini) ig (= 24). Ostav|am crikvi ⟨Sve⟩toga duha u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostav|am u Glavičini na sridi buru (!) garme[7] diêa pokoênoga dida Petra brašćini crikve Svetoga duha o⟨d⟩ Tisnoga, da mi govore a (= 1) veršari za dušu moga dida i za dušu moga oca Mikule na Petrovu ubaha (!). Ost⟨a⟩v|am mojim sinov⟨om⟩, da mi govore misu

kantanu do trijeset godišć na krsno jime moje po Božiću na svetoga Antona. Ostavļam mojim sinovom, ako bi ki na di⟨l⟩ potegnu do dvades⟨e⟩t godišć, da gubi di⟨l⟩ svoê, dokle koli ne naplate dugovańe.[8] Ostavļam mojim hćeram Jeli, Luci i Matiji, Šinki, Kati svakoê dukat m (= 60), ma ako ne se odala ka hći moća, da je dilnica spored braćom i da nima nijedna hći svorcati braću zaradi dote, nego do vrimena, kada budu moći plati⟨ti⟩. Ostavļam moê⟨oj⟩ ženi Filipi svega mala i[9] velika, četvrtinu za ńe života, a po smrti ńe da upad⟨a⟩ u sinove moje, i malu kuću za ńe života, ako bude pošteno živila na ⟨mo⟩mu. I ovo ostavļam ovu čet⟨v⟩rtinu zaradi mojih sinov, neka činu čast i pošteńe mojo⟨ê⟩ ženi Filipi za ńe dobra život⟨a⟩. Ost⟨a⟩vļam kuću veliku mojim sinovo⟨m⟩ Peri i Mikuli. Ako bude Pere hti ko⟨n⟩tradikati zaradi dote pokoêne matere Mande, da je dade se⟨s⟩tram Jeli i Luci sakoê pojednako,[10] a F⟨i⟩lipa ⟨da⟩ dade sv[o]ju dotu svojim hćeram.[11] Ako ne budu kuntenti toliko Pere toliko žena Filipa, neka vadi svaki dotu svoju. M⟨a⟩⟨a⟩ko vazme Pere dotu materinu, os⟨ta⟩vļa⟨m⟩ Filipi više dote ńe i (= 20) duka⟨t⟩ iz moga dobra. Ostavļam mojoê ženi Filipi, ako ne budu moji sinovi dobru sprav činili za ńe d⟨o⟩bra živ[ota, da] mozi ostaviti od moga dobra i (= 20) dukat za [du]š[u ńe i] moju[12] // Ostavļa⟨m⟩ crikvi Svetoga duha u Tisnomu ï (= 10) libar voska. Ostavļam mojim sinov⟨o⟩m Peri i Mikuli sve moje ostalo nobiła ⟨i⟩ štabila izvan[13] one četvrtinu (!). I o⟨vo⟩ bi naêzadńa vo|a moga tašta⟨me⟩nta i potvŕdih[14] zg⟨or⟩u pisano. Ostavļam ⟨m⟩oje rede sinove moje. Ostavļam mog prokaratura [15] Valu Katalana. I priminu isti Anto⟨n⟩ miseca aprila na dni g (= 4) č h n (= 1670) i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u T⟨i⟩snomu. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat o⟨d⟩ Tisnoga, ki pisah ovi taštemenat.

[1] Na 3. str. piše: »Ovo je tastašamenat (!)« etc. – [2] »taaštamenat«. – [3] t. Zaglinov. – [4] »piručum«. – [5] »êantot«. – [6] Od »otkle« do »pamet« umetnuti redak. – [7] t. in mezo da Bora di Garma. – [8] t. Item lascio se li mici figlioli volessero venire alla divisione per anni vinti, et il quale ricercasse la d:ta divisione, in tal caso sia privo della sua portione, et questo s' intende sino che paghino li debiti, et quelli di Schiavitù. – [9] »ii«. – [10] »pojednanoko«. – [11] t. ugvalm.te come sue sorelle, et che Filippa mia moglie dar debba. – [12] t. per l' anima sua et mia ancora. – [13] »izavam«. – [14] »potvrdika«. – [15] »porkratura«.

48.

(Taštamenat Luke, sina pokoênoga Mateše Meštrovica)

Na zï (= 18) miseca jenara č h m z (= 1669). U selu Tisnomu budući pisan ovi tašt[amc]nat u kući mojoê, a prid svidoci zvanimi i molenimi: svidok Grgo Mihin, svidok Stipan Fućin.[1] Budući êa Luka, sin pokoênoga Mateše Meštrovića, ležeći u poste|i mojoê u [ve]liki nemoći, a zdrav u pameti moćoc, naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i til[o] moj[e odk]le je došlo. Hotih učiniti moê taštamenat naêzadńi od moga dobra i sve taštamente, ke sam pri učini, mećem ća, a ov taštamena⟨t⟩, ki sam učin⟨i⟩ naêzadńi, hoću da je valid. Ostavļam

sveto[mu] Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam sv[ve]tomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteća s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Osta⟨v⟩|am moê⟨oj⟩ ženi Dori na Vl⟨a⟩činah,[2] ča mi da pokoêni Anton, sin pokoênoga Vida,[3] on kus od poda⟨n⟩ka do Frkić.[4] Ostavļam mojoê ženi Dori u Plasinah[5] kus zem|e i ča se na ńoê ⟨nah⟩odi s voćem.[6] Ostavļam mojoê ženi Dori[7] kus tirse (!) ono, ča sam od art[e] navadańe[8] i ov ostavļam u Kalužini[9] mojoê ženi Dori u smrit (!) i u život. Ostavļam mojoê ženi Dori dońi kantun kuće do vrat i komin, a burin kantu⟨n⟩ sinovom mojim. Ostavļam mojoê ženi[10] vrta⟨l⟩ u Brošćici, gdi su loznice.[11] Ostavļam moj⟨o⟩j ženi Dori gre[d]u[12] vrtla kod kuće. Ostavļam mojoê ženi Dori, ako budu[13] moji sinovi budu činiti čast i pošteńe do smrti ńe, da upada u sinove moje; ako ne budu činiti moji sinovi čast i pošteńe materi svojoê, da je gospodarica prodati i za dušu dati ńe.[14] Ostavļam mojoê kćeri Kati dote s (= 200) libar i da jimaju dati tu dotu, ma ⟨a⟩ko se ne oda moêa hći Kate, da bude dilnica[15] porede (!) s braćom svojom. Ostav⟨|⟩am mojoê ženi Dori,[16] da jima kupiti jednu pokrvaču[17] iz noga dobra, ča sam ostavi ńoê. Ostavļam mojim sinovom, da m[i] govore misu kantanu na moje krsno ime, a drugu misu kantan⟨u⟩ za dušu matere moje[18] Katu i na dan [svet]e Kate. // Ostavļam mojim sinovom Mati i Stipanu se moje nobili (!) i štabila obin ujedno u smrti i u život izvam (!) no (!), ča sam ostavića ženi moćoê, kako je zgoru pisano. Ostavļam moje rede moje sinove Matu[19] i Stipan⟨a⟩. Ostavļam[20] moga prokaratu⟨ra⟩ Matu Meštrova vrh moga taš⟨t⟩a[mc]nta. I ovo bi naêzadńa ⟨vo|a⟩[21] moga taštamenta i êa Luka potvrdih pri⟨d⟩ svidoci, kako je zgoru rečeno. I priminu isti Luka zgoru rečeni miseca jenara na vï (= 13) i bi za⟨ko⟩pano[22] tilo ńegovo u cimatorije(!) pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa pop Martin Matešića, kurat od Tisnoga, ki pisah ovi taštamenat mojom rukum (!) č h n a (= 1671).

[1] »Stapan Fuvućin«, t. Fuchin. – [2] t. alla mia moglie Dorotea à Vlacine. – [3] t. Vido Mestrovich. – [4] t. da capo inferior fin al Farchich. – [5] t. à Plassine. – [6] Slijedi: »Ostavļam moê ženi Dori«, pa križano. – [7] »Kati« – križano. – [8] Mj. navadańa t. quello che con arte ho vadagnato. – [9] t in Caluzina (!). – [10] Slijedi dva puta: »Kati«, pa križano; t. alla mia moglie Dore (!). – [11] t. il orto à Braschiza dove son le vide (!). – [12] t. una Greda de orto. – [13] »budi«. – [14] Slijedi: »mostaviti«. što je suvišno, ukoliko ne bi bilo značenje: »ne ⟨i⟩m ostaviti«; t. che sia patrona vender et lassar per anima sua. – [15] »dilinica«, t. partecipe. – [16] »Kati« – križano, iznad napisano »Dori«. – [17] »porkvaču«. – [18] Umetnuta riječ. – [19] »Matatu«. – [20] Ponovljena riječ. – [21] t. volonta. – [22] »zapono«.

49.

Taštamenat Jeline Šimatove[1]

Na dï (= 15) miseca marča č h m z (= 1669). Budući[2] êa Jelina, hći pokoênoga Jivana Rado⟨v⟩čića s K⟨a⟩pri,[3] a žena pokoênoga Šimuna Šimatova, hotih učiniti moê taštamena⟨t⟩ od moga dobra, a prid svidoci

zvanimi i mo|enimi: Jivan Êandrića[4] i pri⟨d⟩ Antonom Morića. Na⟨ê⟩pri pr⟨ipor⟩učujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo ⟨mo⟩je. Budu⟨ći⟩ êa Jelina ležeći u poste|i moê⟨oj⟩ u veliki nemoći, a zdrava u pameti moê⟨oj⟩. Ostav|a⟨m⟩ svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Ostav|am[5] S⟨ve⟩tomu Êakovu za f⟨a⟩briku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am[5] Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|am Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav|am[5] sinu Vidu vrta⟨l⟩ Ždrib u ⟨O⟩štrici.[6] Ostav|am sinu Mikuli više Zidića[7] b (= 2) masline kako stoje. Ostav|am nevisti Mari vrta⟨l⟩ kod Kovačevih[8] za onu |ubav, ku mi je činila u moê⟨oj⟩ nemoći. Ostav|am sinu Vidu mirišća[9] ńemu i dici ńegovoê izvan onih b (= 2) maslin, ke sam ostavila sinu Mikuli. Ostav|am[10] sinu Mikulinu Mihi kapu o⟨d⟩ b (= 2). libre. Ostav|am sinu Vidu, da mi govori misu kantanu za dušu moju, kad bude moći na godišće i naprćujem na dušu i na tilo ńegovo, a po smrti moga sina moga Vida, da govore sinovi Vidovi. I priminu ista Jelina ïž (= 17) marča č h n ž (= 1677) i bi pokopano tilo[11] ńe pri crikv⟨i⟩ u cimatorij⟨i⟩ S(vetoga) duha u Tis⟨no⟩mu.[12] Êa do⟨n⟩ Martin Matešić,[13] kurat o⟨d⟩ Tisnoga. Ostav|an prokaratura svarhu moga t⟨a⟩štamenta Vida sina moga. Ostav|a⟨m⟩ rede moe sinove moe Vida i Mikulu.[12]

[1] Na 2. str. piše: »Ovo je taštamenat Jeline Šimatove naêz⟨a⟩dńi«. – [2] »bududući«. – [3] t. Radovcich da Caprie. – [4] t. Andrich. – [5] »ostavalam«. – [6] t. il bruschetto overo Sdrib in Ostrizza. – [7] t. Zidichia. – [8] t. vicino li Covacichi. – [9] t. il cortivo overo Mirischia. – [10] »osstavlam«. – [11] »tile«. – [12] Od »i priminu« do »u Tis⟨no⟩mu« i od »ostavlan« do konca – pisano naknadno, i drugom rukom, i drugom tintom. – [13] »Matešeć«.

50.

(Taštamenat Šimuna, sina pokoênoga Grge Ciplova)

Na vï (= 13) miseca luêa č h n a (= 1671). U selu Tisnomu budući pisan ovi ta⟨š⟩tamenat, a u kući moê⟨oj⟩ pri⟨d⟩ svidoci zvanimi[1] i mo|enimi: svidok Vid Rogin, svidok Martin žakan Barićev. Budući êa Šimun, sin pokoênoga Grge Ciplova,[2] ležeći u poste|i mojoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra naêzadńi. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, okle je i došlo. Ostav|am Svetomu Êakovu u Šibeniku za fabriku s(oldini) ig (= 24). Ostav|am svetomu s⟨a⟩kr⟨a⟩mentu u Sveti Ê⟨a⟩kov s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteêa (soldini) ig (= 24). Ostav|am Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoê gospi u crikvi Svetoga duha u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostav|am crikvi Svetoga Roka u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostav|am mojo⟨ê⟩ ženi Šimuneti četvrtinu od moga dobra, ako bude pošteno živila, ma ⟨a⟩ko bi se odala, da ni gospodarica[3] o⟨d⟩ čet⟨v⟩rtine, nego ono ča je donil⟨a⟩, i da nima je nikor pot⟨i⟩snuti is kuće moje, ako bude pošteno stati. Ostav|am momu ditetu, ko je u

⟨u⟩trobi matere svoje, a žene moje, ili bude muško ili že⟨n⟩sko ter bude živo, sve ostalo moje u smrt i u živ⟨o⟩t nobila i štabila. Ostav|am momu prokaraturu, ki bude zdolu pisan, da ne mozi dat (!) skrińe matere moje ni robe, dokle ne prisežе Pere Perojeva, muž matere moje, ki je vazeê u skrińi matere moje[4] b (= 2) cikina (!) i bari⟨l⟩ u|a, ča sam da s tetom Cvitom:[5] i kada naplati, da mozi uzeti skrińu i robu. Ostav|am mojim (!) redu, da mi govori misu kantanu na krsno jime moje ubah i ko bude[6] moje uživati. Ostav|am moga reda moje dite,[7] ako bude živo.[8] I ovo bi na⟨ê⟩zadńa vo|a moga taštamenta[9] i potvrdih êa isti Šimun, kako je zg⟨o⟩ru pisano i bi proštiven o⟨v⟩ taštamenat prid istim Šimom i pri⟨d⟩ svidoci zgo⟨ru⟩ rečenimi. Osta⟨v⟩|am moga prokar⟨at⟩u⟨ra⟩ svrh moga ⟨t⟩aštamenta g(ospodina)[10] dom Šim⟨una⟩ Ciplov⟨a⟩ i da mu je priporučena kuća moêa[11] I priminu isti Šimun zg⟨o⟩ru rečeni na žï (= 17) miseca luêa i bi zakopano tilo ńegovo pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu ⟨u⟩ cimatoriji. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat o⟨d⟩ Tisnoga, pisah ovi taštamena⟨t⟩ rukom mojom č h n a (= 1671).

[1] »zavanimi«. – [2] t. Ciplovich. – [3] »gogspodarica«. – [4] t. sino, che non giuri Piero Perocv al presente marito di mia madre di non haver tolto, et portato via. – [5] t. con mia ameda Zitta. – [6] »bubude«. – [7] »tite«. – [8] Ove rečenice nema u tal. kopiji. – [9] »taštamennat«. – [10] Ispred »g« je »i«. – [11] t. la casa mia.

51.

Taštamenat pokoênoga Êakova Svidu|eva[1]

Na ie (= 26) miseca luêa č h n a (= 1671). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat, a u kući oca moga pokoênoga Jivana Svidu|eva,[2] a prid svidoci zvanimi i mo|eni: svidok Grgo Lipotica[3] i Anton Morića. Budući Êakov, sin pokoênoga Jivana Svidu|eva, ležeći u poste|i moêoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti moêoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra. Naêpri ⟨pri⟩poručujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem|i tilo moje, otkle je došlo. Ostav|am Svetomu Êakovu u Šibenik mucenig. Ostav|am svetomu s⟨a⟩kramentu u Svetomu Êakovu mucenig. Ostav|am Blaženoê gospi na Kašteêa mucenig. Ostav|am svetomu Anti u crikvi Svetoga Roka u Ti⟨s⟩nomu mucenig. Ostav|am mojoê ženi Kati sve moje, nobila i štabila u smrt i u život, ako se ne bi odala; ma ako se odade, da ni vridna ništće od moga dobra, nego ono ča je donila od oca. I ako se braća razdele (!), da ima moêa žena stati s bratom Êadrom. Ma ako se oda moêa žena Kate, ter promini poste|u moju, ostav|am momu bratu Êadri poluvicu (!) moga dobra, a poluvicu moga dobra bratu Tomi i Peri. Ost⟨a⟩v|am ⟨m⟩omu bratu Êadri, da m⟨i⟩ govori misu kant[a]nu na krsno jime moje, dok je živ. Ostav|am moga reda i komesariê brata Êadru vrh moga taštamenta i da mu je moêa duša[4] pri-

poručena i ńemu i dici ńegovoê. I ovo bi naêzadńa voļa od moga taštamenta[5] i potvrdih, kako je zgoru pisano i bi proštiven[6] ovi taštamenat prid istim Êakovom zgoru rečeni (!) i prid svidocimi zgoru rečenimi. I priminu isti Êa⟨ko⟩v zgoru rečeni na prvi dan miseca agusta i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri[7] crikvi Svetoga duha u Tisnomu. Êa do⟨n⟩ Martin Matešić, kurat od Tisnoga, ki p⟨is⟩ah ovi taštamenat rukom mojom č h n ⟨a⟩ (= 1671).

[1] Na poleđini piše: »Ovo jes etc. »Svideleva«. – [2] t. Sfidugl, Sfidugliev. – [3] t. Lipotiza. – [4] »dušu«. – [5] »taštaštamentu«. – [6] »poroštiven«. – [7] t. app:o.

52.

(Taštamenat Pere, sina pokoênoga Vida Burina)

Na cī (= 16) miseca zuna č h n v (= 1673). U selu Tisnomu budući pisan ovi taštamenat u kući oca moga pokoênoga Vida Burina.[1] Budući pisan pr⟨i⟩d svid⟨o⟩ci[2] zvanimi i moļenimi: svidok Jivan[3] Zorzića,[4] svidok Jivan Crvelinov.[5] Budući êa Pere, sin pokoênoga Vida Burina,[1] ležeći u posteļli mojoê u veliki nemoći, a dobri pameti, hotih učiniti moê taštamenat naêzadńi od moga dobra. Naêpri priporučujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, otkle je i došlo. Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik za va⟨b⟩riku s(oldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Êakov u Šibenik s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostavļam mojo⟨ê⟩ ženi Jivanici po diļa moga dobra za života ńe, ako bi pošteno stala na d⟨o⟩bru momu. Ma ako bi se odala, ništće, već ča je donila robe, da jo⟨ê⟩ se vrati. Os⟨t⟩avļam po diļa moga dobra bratu Mati, a drugu[6] poluvicu moga dobra bratu[7] Jivanu i Mati ńim dvim. Ostavļam braći mojoê Jivanu i Mati, da mi govore b (= 2) mise kantane: jednu o Božići (!), a drugu na moje krsno jim⟨e⟩ ⟨mo⟩je ubah oni i ńihova dica, i da jim je moêa duša priporučena[8] i mati moêa. I ⟨o⟩vo bi naêz⟨a⟩dńa voļa moê⟨a⟩ od moga taštamenta. I pot⟨v⟩rdi, kako je zg⟨o⟩ru pisano i bi pr⟨o⟩štiven[9] ovi taštamenat pr⟨i⟩d istin Peron i pr⟨i⟩d svidoci zgoru rečenimi. I priminu isti Pere miseca zuna[10] na dni i (= 20) i zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u ⟨Ti⟩snomu. Êa[11] do⟨n⟩ Martin Matešića, kurat ki pisah ovi taštamenat rukom mojom č h n v (= 1673).

[1] t. Burich. – [2] »sivdci«. – [3] »Jivanan«. – [4] t. Zorzin. – [5] t. Carvelin. – [6] »durugu«. – [7] »braratu«. – [8] »poriporučena«. – [9] »porštiven«. – [10] »zenara« – zadnji slog križan, t. zug.o. – [11] »êaa«.

53.

(Taštamenat Filipa, sina pokoênoga Vida Morina)

Na gï (= 14) miseca otubra č h n v (= 1673). U selu Tisnomu budući pisan o⟨vi⟩ taštament, a u kući mojoê, a prid svidoci zvanimi i moļenim⟨i⟩: svidok g(ospodin) Jože Arigon, svidok Stipan Šem⟨i⟩ć s Jezer. Budući êa Filip, sin pokoênoga Vida Morina, ležeći u posteļi mojoê u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra. Naêpri priporučujem[1] g(ospodinu) bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, otkle ⟨je⟩ došlo. Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik za fabriku s(oldini) gi (= 24). Ostavļam svetomu s⟨a⟩kramentu u Svetomu Êakovu s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženoê gospi na Kašteêa s(oldini) ig (= 24). Ostavļam[2] u Sevidah u Jivińi kus zemļe moje s voćem, ka se nahodi na istoê zemļi tri gońaê popu nakon popa, ki bude parohiê⟨a⟩n našega sela s ovim obligom, da ima govoriti b (= 2) mise k⟨a⟩ntan⟨e⟩ ubah na moje k⟨r⟩sno jime moje na svetog Filipa, drugu misu na dan Vidove za dušu moga oca. Ostavļam brašćini jezerskoê kus zemļe s voće⟨m⟩ tr⟨i⟩najes⟨t⟩ stupi na Glavičini i da mi ista brašćina govore ubah jedan veršari na dan svetoga Filipa na k⟨r⟩sno jime moje. Ostavļam mojoê materi Zorici[4] polu⟨vi⟩cu (!) moga dobra u smrt i u život, a po smriti (!) materini, da ⟨o⟩stavi[5] za dušu svoju i moju, kako bude moći, ako bi s ričju umarla,[6] ma ako ne bi učinila taš⟨ta⟩menat, da jimaju oni ki budu uživat[7] moje, da oni budu g(ospodina) boga moliti za dušu moju. Ostavļam drugu polovicu materi mojoê za života ńe. Ostavļam dvoje k⟨v⟩a⟨ran⟩tane[8] mise, da m⟨i⟩ se udiļe dadu govoriti i po smrti moê⟨oj⟩ dati jedne za dušu moju, druge za du⟨šu⟩ oca moga Vida. Ostavļam moga reda mater moju. Ostavļam skuli Nove crikve u Šibeniku ie (= 26) lib⟨a⟩r, ča mi je duža⟨n⟩ Êadre Butera i da jimaju braća škoditi od ⟨i⟩stoga Êadre i da učine o⟨d⟩ tih pinez, kad ji⟨h⟩ škode, da mi reku mis koli[ko] bud[u moći] za moju [duš]u.[9] // Ostavļam moje prokarature Juru moga u⟨j⟩čevića s Jezer i Juru moga stričevića[10] vrh moga ta⟨š⟩tame⟨n⟩ta i svrh moga u⟨bo⟩štva i na dušu jim moje ubož⟨tvo⟩[12] ⟨i⟩ priporučuje⟨m⟩ i⟨m⟩ mater, moje se⟨s⟩tre. I ovo bi naêzadńa voļa od moga taštament⟨a⟩ i potvrdujem ka je pisano. I bi prošteven (!) o⟨vi⟩ taštamenat prid istim[12] Filipom zgoru re⟨če⟩nim i prid svidoci zgoru rečenimi. I priminu isti Filip miseca otubra na iv (= 23) i bi zakopano tilo ńegovo pod batišt⟨e⟩rom[13] blizu cr⟨i⟩kve Svetog duha u Tisnomu. Êa do⟨n⟩ Martin Matešića, o⟨d⟩ Tisnoga, ki pisah[14] ovi taštamena⟨t⟩ rukom mojom č h n v (= 1673).

[1] »piručujem«. – [2] Umetnuta riječ osim prvog slova. – [3] t. in Sevide à Jvign. – [4] t. Zoriza. – [5] t. lassar. – [6] t. se moresse con parola. – [7] »užitat«. – [8] t. quarantane. – [9] t. et che debbano far dir tante messe per l' anima mia. – [10] t. Zorzi mio zermano da Gezera, et Zorzi altro mio zermano Morin. – [11] t. et tutto il mio li racomando. – [12] »istimm«. – [13] »bod batišrtrom«, t. sotto il batisterio. – [14] »pasah«.

XI. pop Matij Vodanović

Murter, Žirje

54.

(Taštament Kate Goline)

Čhma (= 1661) na īʒ (= 18)[1] agušta. Činin moj taštament ja Kate Golina u mali moći, a u dobri pameti. Priporučan moju dušu bogu, ki je da, tilo zemļi, z⟨a⟩č je od ńe izašlo, da se ukopa u Gospe za Gradinu. Prid svidoci zdola rečenimi, moļenimi i zvanimi. Ostavļan u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24), Svetomu Jivi so(ldini) ig (= 24), Gospi u Gradini so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani so(ldini) ig (= 24), Svetomu Mihovilu so(ldini) ig (= 24). Ostavļa⟨n⟩ sve moje Jivi i Stipi sinon mojin. Ako bi jin ko inpača dava o⟨d⟩ Tegińe,[2] da nimaju nikomur nišće dati. Ostavļan unukon na T⟨i⟩snon sinon Lucinin svakomu po klobuk. Ost⟨a⟩vļan unukan svakoj po a (= 1) tkanicu. Ostavļan Jivi iz Vršćine Dońi prikop[3] u Betini. Ostavļan, da mi jimaju davati po jednu misu kantanu na godišće za moju[4] dušu o svetoj Kati. Na čhmg (= 1664) priminu ista Kate na z (= 9) maja. Bi ukopano tilo ńe u Gospe u Gradini. Svidoci: Pere Belin i Grgo Baničin i ja do⟨n⟩ Mate Vodanov budući namisto parohjana.[5]

[1] t. 11. Prevodilac pročitao slovo »ʒ« kao »a«. – [2] t. in Teghigna. – [3] t. Dogni pricop. – [4] »muju«. – [5] »parohojana«.

55.

(Taštament Ante Šimatova)

Čhma (= 1661.[1] U jime božje amen! Činim moj taštament ja Ante Šimatov u mali moći, a u dobri pameti. Priporučan moju dušu gospodinu bogu, čija[2] je i bila i za ku je muku trpi, a zemļi tilo, ka ga je i dalo. Ostavļan u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Sv⟨e⟩tomu križu so(ldini) īb (= 12), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu so(ldini) ig (= 24). Ostavļan Mati sinu momu[3] svega moga mala i velika polovicu. Ako bi se hćere moje odale Mande[4] i Luce, da jin dade moj sin Mate iz druge polovice po dukat l (= 50). Ako se ne odadu, da jimaju di⟨l⟩ od ⟨o⟩ve polovice druge. Ostavļan moju ženu Matiju donu i madonu od svega moga dobra, dokle bude pošteno stati na momu. Ostavļan moga sina Matu, da mi jima govoriti jednu misu kantanu o sveton Antonu iz one polovice, ku s⟨a⟩n mu ostavi, a moja žena i moj sin Mate da jima činiti mojo⟨j⟩ materi čast i poštenje do smrti. // Činim moga reda i komesara moga sina Matu. Ostavļan Šimi nećaku momu jedan ⟨n⟩aranbin[5] iz one polovice, ku ostavļan momu sinu Mati, da jima dati iz one polovice, ku san mu ostavi. Svakoj svojej (!) sestri po a (= 1) tkanicu. Činin moga prokaratura moga bratučeda Vukasa[6] od svega moga dobra. Na to su svidoci Mikula Matijašev i Jive Tomin i ja pop Matij Vodanović,[7] ki pisah. Priminu jisti Ante na ʒ (= 8) otombra miseca.[8]

[1] t. 1661 à di 8 di o:bre. – [2] »čiji«. – [3] »mumu«. – [4] »Manede«. – [5] t. una bereta. – [6] t. il mio parente Zuane Simatov. – [7] t. Vodanov. – [8] t. 8 o:bre 1679.

56.

(Taštament Jerke Ćuzeline)

Čhma (= 1661) na īʒ (= 18) otobra. Činim moj taštament[1] ja Jerka[2] Ćuzelina, u mali moći, a u dobri pameti. Priporučan moju dušu gospodinu bogu, a zemļi[3] tilo, da se ukopa u Gospe za Gradinu. Prid svidoci zdolu reč⟨e⟩enimi, moļenimi i zvanimi. Ča mi darova moj brat Petar[4] više sve dote moje dva goňaj⟨a⟩ zemļe i po, ja ovu zemļu[5] darivan momu sinu *Juri*, kako stoji, po smrti *Jurini* ostavļan unukon mojin, sinon *Jurinin*. G⟨o⟩spi za Gradinu k(vartuč) uļa, u Sveti Jakov k(vartuč) uļa, Gospi na Kašte k(vartuč) uļa, u Dolac Križu k(vartuč) uļa, Svetomu tilu k(vartuč) uļa, Svetomu[6] Roku k(vartuč) uļa.[7] I da mi imaju davati tri mise k⟨a⟩ntane na godišće za oca, a za brata a (= 1), a za me a (= 1). Da mi jima moj sin *Jure* napuniti sve laše ⟨i⟩ dite nako⟨n⟩ diteta iz one polovice, ku mu ostavļam. Maslin, ča smo kupili u Nerezinah e (= 6) stupi kod mocire,[8] neka jih razdile, kako jin drago. Ostavļam momu sinu Anti klobuk. Ostavļan svin mojin unukon[9] po so⟨l⟩din īb (= 12) i da jima moj sin *Jure* napuniti[10] sve ove laše.[11] Na to biše svidoci: Jive Mihatov i J⟨e⟩roli⟨n⟩ Mud⟨r⟩oňin[12] i ja do⟨n⟩ Mate Vodanović[13] budući namisto parokijana. Na to činin prokaratura Matu Grbinova.[14] // Osta⟨v⟩ļan ča je moje *Juri* polovicu jednu, a polovicu drugu, da s Anton na po razdili i da mi jima moj sin *Jure* napuniti sve moje laše iz one polovice, ku mu ostavļan. Ovo je na⟨j⟩zadń⟨a⟩ voļa moja. Priminu jista Jerka na z (= 9) marča.[15]

[1] »taštement«. – [2] »arka«. – [3] Te dvije riječi ponavlja. – [4] »Peter«. – [5] »zamlu«. – [6] Ponovljena riječ. – [7] »uta«. – [8] t. à Nerezine (!) .6. eavi appreso Masera. – [9] »oukon«. – [10] t. suplir. – [11] Na početku 2. str. ponavlja: »i da mi jima moj sin *Jure* napuniti sve ove laše iz one polovice ku mu ostavlan«, pa križano. – [12] t. i hl. Mudrognin. – [13] t. i hl. Vodanovich. – [14] t. Grbinov. – [15] t. 9 Marzo 1663.

57.

(Taštament Grge Šikina)

U jime božje amen! Čhmb (= 1662) na dni i (= 20) luja. Činin moj taštament ja Grga Šikin u mali moći, a zdrav od pameti, u kući mojoj. Priporučan moju dušu gospodi⟨n⟩u bogu, tilo zemļi, is ke je izašlo, da se ukopa[1] u G⟨o⟩spe u Gradini. Prid svidoci zdolu rečenimi, moļenimi i zvanimi. Najpri ostavļan gospi u Sveti Ja⟨kov⟩ so(ldini) ig

(= 24). Ostav⟨l⟩an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostavljan Svetomu[2] križu so(ldini) ig (= 24), Gospi u Gradini li(bre) v (= 3), Gospi na Nivah li(bre) v (= 3), Svetomu Mihovilu so(ldini) ig (= 24). Ostavljan mojin[3] hćeran Mandi, Jakovici svakoj po dukat[4] md (= 65), a⟨ko⟩ se odadu.[5] Ako se ne odadu, da mozi stati na očinstvu. Po smrti moje žene, da gre na[6] moje sine. Moji sini Marko, Jive, da jima*ju* moje razdiliti na[7] ⟨po⟩. Ostavljan mo*ju* ženu[8] Lucu donu i madonu nad svin mojin. Ako ne budu moji sini činiti po vo|i[9] ńe, moja[10] žena da mozi ..... moga[11] dobra i poj⟨t⟩i ..... polovicu da gre na Marka, ako umre .... na Jivu; ako umre Jive ....., gre na moje hćere; ako umru sva moja dica ....., sva moja dobra na *Ju*ru brata moga. // Ostavljan, da jima moj brat *Jure*[12] jima nadotati Jivanicu nepu⟨tu⟩[13] našu doton, kon bude moći is komuna. Ostav⟨l⟩a⟩n svin nećakon mojin po kapu, neputan[13] po tkanicu[14] i da mi jima svaki moj sin Marko, Jive govoriti po jednu[15] misu kantanu na godišće, kad bude moći. Činin prokaratura više svega moga *Ju*ru Vodanova. Na to biše svidoci Mate Matijašev i *Ju*re Čuzelin i ja do⟨n⟩ Mate Vodanović, ki to pisah. Priminu n⟨a⟩ i i d (= 25) luja.[16]

[1] »ukupa«. – [2] »svetumu«. – [3] »momojin«. – [4] »duku«. – [5] t. se si maridascero (!). – [6] »no«. – [7] »ka«. – [8] »mu*ju*a žunu«. – [9] »veli«. – [10] »mojoje«. – [11] »mogo«, t. divider la mità de miei. – [12] »*Ju*ru«. – [13] »nepšu«, »nepšan«. – [14] »dkanicu«. – [15] »jedunu«. – [16] Donji dio originala i kopije u derutnom stanju.

58.

(Taštament Jure Jivančeva)

U jime božje amen! Č h n g (= 1674), miseca de⟨ce⟩nbra na dni j (= 30). Činim moj taštame⟨n⟩t ja *Ju*re Jivančev u kući mojoj u mali moći, a u dobri pameti. Priporučan mo*ju* dušu g(ospodinu) bo(gu), čigova je bila, a zem|i tilo, zač je od zem|⟨e⟩ bilo, da se ukopa u Go(spe) u selu Žir[ji]. Prid svidoci zdolu rečenimi, mo|enimi i zvanimi hotih narediti moja dobra.[1] Na⟨j⟩pri ostavljan[2] gospi u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24), Gospi u Žirji so(ldini) ⟨i⟩g (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostavlja⟨n⟩ Mari hćeri mojoj košu|u žensku. Ostavljan Mandi hćeri mojo⟨j⟩ a (= 1) pokrvaču. Ostavljan Luci hćeri mojoj opleće a (= 1), Jeli hćeri mojoj a (= 1) ha|ak črni. Antonu ⟨unu⟩ku momu kapu od libar d (= 5), Kati unuci mojoj a (= 1) ha|ak modri[3] i da veće ne mozi moje h⟨ć⟩ere nišće jimati od mojih dobar, nego ča su jimale i ča san j⟨o⟩n (!) ostav⟨i⟩. Osta⟨v⟩|a⟨n⟩ sve moje dobro nobilo i štabilo, ostavljan[4] momu sinu Šimunu. Da je Kate žena moja gospodarica, i ako joj ne bi Šimun moj sin čini po vo|i[5] ńe, da ga mozi izagnati iz moga dobra, ńega i ńegovu obite| i da mi jima moj sin Šimun davati sv⟨a⟩ko godišće po po spuda vina za dušu moju popu nakon popa za godišće i (= 20). Ostavljan Svetomu[6] Anti sviću od li(bre) v (= 3) i da jima mo⟨j⟩ sin Šimun napuniti laše, ke sam[7] naredi iz mojih dobar. // Ovo bi najzadńa vo|a moja i zaveza.[8] Činim reda i kumesara

sina moga Šimuna. Na to su svidoci Grgur Jivančev i Miše Vukićev i ja pop Matij Vodanović, ki pisah, parokij⟨a⟩n od poštovanoga sela Žiraj. Činim moga prokaratura Gr⟨g⟩ura Jivančev⟨a⟩. Priminu jisti *Ju*re miseca febrara na dni ïz (= 19) č h n d (= 1675).

[1] Ta rečenica izvan teksta, ispisana na lijevom rubu. – [2] »osltavlan«. – [3] »modrri«. – [4] U tal. kopiji ta se riječ ne ponavlja. – [5] »veli«. – [6] »svetumu«. – [7] »sem«. – [8] t. et questo fu la mia ultima volonta. – i ništa drugo.

59.

(Taštament Mate Jivančeva)

Č h n e (= 1676) miseca aprila na dni ïd (= 15). Činim moj taštame⟨n⟩t ja Mate Jiva⟨n⟩čev, sin pokojnoga Miše Jivančeva, u kući mojoj, u mali moći i u ⟨do⟩bri pameti. Priporuča⟨n⟩ mo*ju* dušu gospodinu bogu, tilo zem|i. Hotih narediti moji laši i moja dobra. Pr⟨i⟩d svidoci zdolu rečenimi, mo|enimi i zvanim. Na⟨j⟩pri ostavljan u[1] Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostavljan u ⟨N⟩ove crkve[2] so(ldini) ig (= 24), Križu u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gos⟨pi⟩ u Ži⟨rji⟩ so(ldini) ig (= 24). Ostavljan Svetomu Mihovilu so(ldini) ig (= 24).[3] Ostavljan, da mi se jima dati za mo*ju* dušu mise kvarantane popu pri nego se razdil⟨e⟩. Ako ne bi htili Anton i Mate platiti ove mise, da mozi prvi[4] od moga roda uzeti Straninu nad Mirine i s maslinami i napl⟨a⟩titi ove mise. Ostavljan hćeri Gašperi sukńu beretinu[5] i ha|ak modri. Osta⟨v⟩|a⟨n⟩ moja nobila i štabila, ostavljan Antonu sinu momu i Mati unuku momu, a Mande hći moja da mozi stati na moji dobrih (!) i hraniti se i ako bi je htili istirati Anton[6] i Mate, da mozi Mande di⟨l⟩ jimati, kako[7] i oni Anton i Mate. I to bi najzadńa vo|a moja.[8] // Činim moje redi Antona i Matu. Činim moga prokaratura Šimuna Dabova, brata moga. Na to su svidoci Petar[9] Makarunić i Mate Alićev i ja pop Matij Vodanović, parokijan od Žiraj. Priminu isti Matij miseca aprila[10] na dni ib (= 22).

[1] »uu«. – [2] »ckive«. – [3] Ponavlja ispravno: »Gospi u Žirji so(ldini) ig (= 24)«. U tal. kopiji piše ovako: Lascio à S. Giacomo L 1 = 4. Item lascio à S:ta Croce in Borgo L 1 = 4. Item lascio alla Beata Vergine del Castello L 1 = 4. Item lascio à S. Michiel Arcangielo L 1 = 4. Item lascio alla Beata Vergine di Zuri L 1 = 4. – [4] »prvivi«. – [5] Umetnuta riječ. – [6] »inton«. – [7] »koko«. – [8] Slijedi (pri svršetku 1. str.): »Činim mog pro«. – [9] »Peter«. – [10] »maja« – križano, te ispod napisano »aprila«.

60.

(Taštament Mateše Skračića)

U jime božje amen! Č h n z (= 1679) na v (= 3) aprila. Činim moj taštament ja Mateša Skračić u mali moći, u dobri pameti, zahvaliva*juć*i g(ospodinu) bogu i priporuču*juć*i dušu mo*ju* g(ospodinu) bogu, tilo

zem|i, da se ukopa u Gospe u Gradini. Prid svidoci zdolu rečenimi i zvanimi. Hotih narediti moji laši i moja dobra. Ostav|an najpri u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Go⟨spi⟩ u Gradini li(bre) e (= 6). Ostav|an Svetomu tilu u Srimču li(bre) v (= 3), Svetomu Roku na Vršini[1] so(ldini) ig (= 24). A sada ostav|an, da se jima činiti čast i pošteńe mojoj ženi Mari, dokle e živa. A sada ostav|an sinu momu don Jadri, ako mu se ne bi viknulo z bratjom stati i ako mu ne bi činili čast i pošteńe ńegova braća, da mu se jama[2] u Gradini kuća, gdi on zapovida, jisti don Jadr⟨i⟩, ali na onomu dilu, ča je bilo Špadino[3] i da je jisti gospodar o⟨d⟩ te jiste kuće i da se jima*ju* jistu kuću braća ugraditi iz mojih dobar is komuna. Ostav|an kuću i malin na Hramini,[4] da gre ubah na redi ditiće oni, ki[5] budu stati na jistomu momu stanu i ako bi ki poša stati na stranu, da ne mozi uživati ni se pačati u jisti malin i da se ne mozi ni prodati ni darovati jisti malin. A sada ostav|am sva moja dobra, ka se nahode nobila i štabila, mojim sinom, a to don Jadri i Mikuli i Grgi i Mati unuku momu i hoću da vazda polovica moga dobra grede na red o⟨d⟩ ditićev, a to kondicijivan (!) da se ne može ni prodati ni darovati, nego da uživa*ju* redi, ki budu ditići[6] na stanu ovomu jistomu, a divojke da ne mogu uživati od one polovice jiste[7] niš⟨t⟩ar, ke budu odane. // Ostav|an. da jima*ju* moji sini dati svakomu redovniku, ki se primiri[8] na pogrebu momu, po libre v (= 3), i napuniti moji laši, ke sam naredi iz one polovice, ku san (!) ńim ostavi, a to don Jadri i Mikuli i Grgi i Mati unuku momu. I činim moji redi jisti sini moji, a to don Jad⟨r⟩e i Mikula i Grgo i Mate. Činim moga prokaratura go(spodina) Fra⟨n⟩u Papalića.[9] Na to su svidoci Mate Plesnin (!) i Marko Šikini[10] i ja pop Matij Vodanović, ki pisah.[11] Priminu jisti Mateša na ïȝ (= 18) dec⟨e⟩bra.

[1] »Vršinini«. – [2] t. che si debba fabricarli. – [3] t. di Spadini. – [4] t. Lascio la casa et molino che é à Hramina. – [5] Slijedi: »jima*ju*« – pa križano. – [6] Ponavlja: »ki budu ditići«; t. che godano herédi di maschi. – [7] Ponavlja »uživati«. – [8] t. che si atrovara. – [9] t. Papali. – [10] t. a cio presenti testimonij Mattio Pleschich et Marco Sichich. – [11] t. che cio scrissi con lic.a di s.r (?) Parochian.

XII. pop Êadrij Skračić

Murter

61.

(Teštament Martina Zorzina)

Čhma (= 1661) na dan ïd (= 15) novenbara (!). Činin moj taštament êa Martin Zorzin, budući u mali moći, a u dobri pameti, priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u G⟨o⟩spe za Gradinu. Prid svidoci zdolu rečenimi, mo|enimi i zvanimi. Ostav|an Svetomu Êakovu so(ldin) ig (= 24), Gospi na Kaštelu so(ldin)i ig (= 24), Križu

u Docu so(ldin)i ig (= 24), G⟨o⟩spi za Gradinu b (= 2) muciniga,[1] Gospi na Ńivah[2] s(oldin)i ig (= 24), Svetomu Roku so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Frani so(ldin)i ig (= 24). Osta⟨v⟩|a⟨n⟩ onomu, ki bud⟨e⟩ na ovomu stanu[3] stati, da jima gov⟨o⟩riti jednu misu na Jurjevu, a drugu misu na svetoga Matiêa svaku po soldini[4] ig (= 24) i za mo*ju* dušu na svetoga Martina jednu misu od muciniga. Onomu ki bi to abed⟨i⟩, ostav|an po gońača zem|e u Prapatnicah.[5] Ostav|an ženu gospodaricu, dokle pošteno stoji, i ako ne bi moji sini činili pošteńe materi,[6] da mozi uz[e]ti z⟨e⟩m|u u Stači Dragah.[7] // Od ⟨o⟩staloga moga dobra[8] sve mojin sinovon, jednońu mimo drugoga nišće da ne uživa*ju*.[9] Činin redi moj⟨i⟩ sini, prokaratura Drag⟨i⟩šu[10] Turčinova. Svidoci Luka Lovrin i Miho Stanin i êa d⟨o⟩n Êadr (!) Sk⟨r⟩ačić,[11] ki to pisah, budući parohiên (!) od Murtera za vo vrime. Priminu na i (= 20) agušta č h m g (= 1664).[12]

[1] t. Alla Madona di Gradina doi mucenighi. – [2] t. Alla Madona di Gnive. – [3] t. in questa casa. – [4] »solidini«. – [5] t. a quel che questo esseguira lascio mezo gog.o di terren in Prapatnizze. – [6] »maeteri«. – [7] U prvoj riječi »a« nepouzdano, t. in Stanzi Drage. – [8] »dodobra«. – [9] t. ne uno piu dell' altro voglio che habbi. – [10] t. Dragissa (!). – [11] t. Scracin. – [12] Na 3. str. piše« »Haparnn Martin Zorzini«.

62.

(Taštament Martina Glamočića)

Čhmb (= 1662). U jime bož⟨j⟩e amen! N⟨a⟩ i (= 20) [aprila].[1] Činin moj tašta[ment] êa Martin [Glamočí]ć[2] budući zdrav [u] pameti, a ti[lom nemoća]n,[3] prid svidoci zdolu [reče]nimi, zvanimi [i mo|enimi], pr⟨i⟩poručujući dušu bogu, a t[ilo zem]|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. [Ost]av|an u Sveti Êkov li(bre) d (= 5 u Šibeniku, Svetomu križu u Docu so(ldini) j i e (= 36), Gospi na Kašte so(ldin)i ig (= 24), G⟨o⟩spi za Gradinu li(bre) d (= 5), Svetomu Frani[4] u Betini li(bre) d (= 5), Gospi u Sutomišćicu[5] li(bre) d (= 5), Svetomu Šimunu u Zadara (!) li(bre) d (= 5) i jope⟨t⟩ Svetomu Frani li(bre) v (= 3). Najpri ostav|a⟨n⟩ od moga dobra Jeli hćeri mojoj, ako bi se odala li(bre) t (= 300); ako se ne bi odala, da je gospodarica stat na kući oca svoga koliko jisti Stipe[6] i êako joj ne bi čini brat pošteno, da mozi pojti svojon polovicon kamo joj drago. To je Jeli jistoj za života, a po smrti Jelini, da gre na Stipanu i S⟨t⟩ipinu dicu, a sva ostala dobra moêa Stipi[7] sinu momu. Ostav|a⟨n⟩, da jima dati jist⟨i⟩ Stipe[8] Luci hćeri mojoj od moga dobra li(bre) r i l (= 150) i skrińu, Mihi unuku momu j⟨e⟩dnu kapu, a Luki unuku jednu kapu, Kati hćeri mojoj, ka je umirla (!), j⟨e⟩dne mise grgurevske za ńe dušu i za ńe dicu (?)[9] i da mi jimaju davati jednu misu kantanu na svetoga Martina svako godišće. ⟨Ostav|an⟩ ženu gospodaricu za života i da jima jisti Stipe napuniti ov⟨i⟩ lahši svi, kih êa nared⟨i⟩h. Činin red⟨a⟩ moga sina Stipu, a prokaratura Juru Papalića[10] i⟨z⟩ Šibenika. Svidoci[11]: Šime Boslin i Jive B⟨o⟩slić[12] i êa don

Andriča Skračić, parokiân od Sr⟨i⟩mča i Betin⟨e⟩,[13] ki to pisah. Priminu n⟨a⟩ i i ʒ (= 28) juna miseca č h m b (= 1662). I da jima dat (!) duga mog Stipe li(bre) ï (= 10) za mise.[14]

[1] t. April. – [2] t. Martin Glamocich. – [3] t. di corpo amalato. – [4] »Faran«. – [5] t. alla B. V. in Sotominschiza. – [6] »Sitipe«. – [7] »Sitipi«. – [8] »Stipi«. – [9] »i za ńe dicu« – umetnuto. – [10] t. Zorzi Papali. – [11] »svodoci«. – [12] U tal. kopiji 3 puta dolazi: Bossnin, a 1 put: Bosnivo. – [13] t. Parochiano di Bettina. – [14] Ova je rečenica ispisana naknadno, te se ne može odrediti njeno mjesto, a u tal. kopiji, koja je dosta derutna, ne postoji.

63.

(Taštament Perice Šćavunova)

Č h m b (= 1662) miseca zuna n⟨a⟩ g (= 4). Činin moj taštament[1] êa Perica Šćavunov[2] budući u mali moći, a dobri pameti i činin ga u moći mojoj, priporučujući dušu bogu, a tilo zemli i da se pokopa u Gospe za Gradinu, p⟨r⟩id svidoci zdolu rečenimi, moļenimi[3] i zvanimi. N⟨a⟩jpri osta⟨v⟩lan Gospi za Gradinu so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Ńivah[4] so(ldin)i ig (= 24), u Sveti Êakov so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštelu so(ldin)i ig (= 24), Kr⟨i⟩žu u Docu so(ldin)i ig (= 24), u Sveti Ante (!) so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Roku so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Frani so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan ženi mojoj Kati pol⟨o⟩vicu moga dobra nobila i štabila u životu i ju smrti, a drugu polovicu moga dobra hćeri mojoj Mari, i da jimaju[5] davati jednu misu na Petrovu svako godišć⟨e⟩, a ženi da jima davati dvi mise na godišć⟨e⟩: jednu za moju dušu, a drugu za moju mater. Nećaku momu jednu kapu, a Mandi a (= 1) kanicu, a Kati strini mojoj a (= 1) kanicu, a Mihi a (= 1) kapu.[6] a Luci, u Tkun (!) ka je, kanicu,[7] a Jivanici se⟨s⟩tričnі kanicu. Č⟨i⟩nin redi moju hćer Maru, a prokuratura[8] don Matu Vodanova, i da jimaju laši napuniti zajedno. Svidoci: Šimun Rabojev i Êadrica Bašin[9] i ê (!) don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiân od Sri⟨m⟩ča.[10]

[1] »taštamente«. – [2] t. Perizza Schiavunov. – [3] »molenimo«. – [4] t. di Gnive. – [5] »jimajju«. – [6] t. una cappa over baretta (!). – [7] t. à Lucia che è à Cun una passizza. – [8] »prokaratoura«. – [9] t. Giadrizza Bassin. – [10] t. Paroco di Morter.

64.

(Taštament Tome Šimatova)

U jime bož⟨je⟩ amen! N⟨a⟩ a (= 1) jenara č h m v (= 1663).[1] Činin moj taštament êa Tome Šimatov budući u mali moći, a dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu i da se pokopa moje tilo u Gospe za Gradinu,[2] prid svidoci zdolu rečenimi, moļenimi i zvanimi. Ostavļa⟨n⟩ najpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldini) ⟨ig⟩ (= 24). Ostavļa⟨n⟩ Gospi na K⟨a⟩šte so(ldini) ig (= 24). Ostavļan Svetomu križu u Docu so(ldini) ig

(= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu u Sr⟨i⟩mču[3] so(ldini) ig (= 24). Osta⟨v⟩lan Gospi na Ńivah[4] so(ldini) ig (= 24). Ostavļan ženi mojoj četvrtinu za života, dokle pošteno[5] stoji, a po smrti moj⟨e⟩ žene, da gre na moji sini. Ostavļan hćeri mojoj Mandi od moga dobra dukat m (= 60), ako bi se odala; ak⟨o⟩ ne, da mozi stati na očinstvu kaki ki (!) brat.[6] Ostavļan da jimaju moji sin⟨i⟩ davati jednu misu kantanu na godišće; i ako bi ki poša na stra⟨n⟩ kuda stati moj sin, da mozi izabrati on ki bi doma sta moj sin[7] ï (= 10) stupi maslin n⟨a⟩jboļih, kih nemu drago. Činin redi moji sin⟨i⟩, a prokaratura Antu Božikova.[8] Svidoci: Mate Juretin i Šime Jelin i êa pop Êadrij Skrač⟨i⟩ć, kapel⟨a⟩n od Sri⟨m⟩ča,[9] ki to pisah.[10]

[1] t. 1662. – [2] t. alla Madona Zagradinu. – [3] t. Zagradinu à Srimaz. – [4] t. Nagnivah. – [5] »poštenon«. – [6] t. conforme alcun suo fratello. – [7] »sini«. – [8] t. Bositchov. – [9] t. capelan di Srimaz. – [10] Slijedi: »svrhu toga činih pisati« – pa križano.

65.

(Taštament Êakova Šćavunova)

U jime bož⟨j⟩e amen! N⟨a⟩ ïʒ (= 18) jenara.[1] Čini⟨n⟩ moj taštament êa Êakov Šćavunov[2] budući u mali moći, a dobri pameti, priporučujući dušu gospodinu bogu, a tilo z⟨e⟩mļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu.[3] Htih (!) narediti moje dobro u dobru životu prid svidoci zdolu rečenim budući[4] moļeni i zvani. Ostavļan[5] najpri u Sveti Êakov u Šibenike (!) so(ldini) ig (= 24). Ostavļan Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostavļan Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu li(bre) v (= 3). Ostavļan Gospi na Ńivah li(bre) v (= 3) u Sr⟨i⟩mču.[6] O⟨s⟩tavļan u Sveti Fran (!) u Betinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļan od moga dobra Stoši[7] hćeri mojoj u Biriżinah[8] kus z⟨e⟩mļe s voćen, ko se nahod⟨i⟩ u ńemu. Ostavļa⟨n⟩ A⟨n⟩ti unuku momu u Prišnih[9] tri masl⟨i⟩ne i zemļu, ka je pod ńima. Ostavļan[10] Anti unuku momu ïb (= 12) tolari, ča êa jisti Êakov nahodin pri mojo⟨j⟩ duši, da mi ..... moj zet Jivan ..... i robe od moje kuće.[11] Ako bi poma⟨n⟩jka jist⟨i⟩ Ante, da mozi to jiskat od onih, ki bi to uživali ńihovo dobro moji redi ki budu. O⟨s⟩stavļa⟨n⟩ Jivi unuku momu jećermu i toci (?),[12] ki su na ńoj i da mi jima dati za dušu jedne mise grgur⟨e⟩vske. Ostavļan Mihi zetu momu četvrtinu od moga dobra u smrit (!) i u život i da jima davati jisti Miho b (= 2) mise na godišće kantan⟨e⟩. Ostavļan Jivanici hćer⟨i⟩ // mojoj četvrtinu za onu ļubav, ku mi je čin⟨i⟩la u moj⟨oj⟩ staro⟨s⟩ti i da jima jist⟨a⟩ Jivanica davati b (= 2) mise kantan⟨e⟩ na godišće i ako ne bi hotili to (!) laši abediti, da mozi vazeti toga polovicu hći moêa Stoše i govoriti te lahše (!). Ostavļan o⟨s⟩tala[13] moêa dobra, ka se nahode nobila i štabila mojin[14] hćeran Jivanici i Stoši. Činin red moje[15] hćere Jivanicu i Stošu, a prokaratura Antu nećaka[16] moga i da jima n⟨a⟩puniti ovi moji lahši, ke san

nare⟨di⟩, sve Miho moj zet iz one[17] ńegove če⟨t⟩vrtin⟨e⟩ i Jivanica moč (!) hći. Kuću, ku kupismo pokojnog do⟨n⟩ Matiča, tu jistu kupi Miho ..... dobro[18] i jo⟨s⟩tav⟨a⟩⟨n⟩, da mu nima zat⟨o⟩ nikor davati nikakova inpača ..... zajedno.[19] Svidoci: Jure Ćuzela i Miho Jigličin[20] i êa pop Êadrij Skračić, ki to pisah, parohičan od Sr⟨i⟩mča. Č h m v (= 1663).

[1] t. 1663. – [2] t. Schiavunovich. – [3] t. di Gradina. – [4] »huduću«. – [5] »ostavalan«. – [6] t. alla B. V. in Campo di Morter. – [7] t. Stose. – [8] mj. Brižinah, t. in Brisine. – [9] t. a Prienizza (?). – [10] »otavalan«. – [11] t. Item laso al Ant.o mio nipote sud.o reali dodici q.o trovo apresso di me che il suo padre Zuane ..... robba di casa mia. – [12] Item lasso a Zuane mio nipote una giecerma con li anelli (?) cioe (?) tozi da arg.to. – [13] »ottala«. – [14] »mojini« – [15] »moji«. – [16] »nećakak«. – [17] »onene«. – [18] »doboro«, t. La casa qual havevano conprato da pre Mattio Politcovich confesso quella haver conprato il sud.to Michel mio zen.ro coi suoi beni. – [19] Lasso che niun non posa pretender cosa alcuna. – [20] t. Zorzi Chiusella, Michel Iglicin.

66.

(Taštament Jele Siline)

U jime bož⟨j⟩e amen! N⟨a⟩ b (= 2) marča čhmv (= 1663). Činin moj taštame⟨n⟩t êa Jele Silina budući u mali moći, a dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, priporučujući dušu moju gospodinu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Prid svidoci zdolu rečenimi i moļenimi i zvanimi. Ostavļam n⟨a⟩jpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļam Gospi za Gradinu so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Gospi na Nivah u Srimču[1] so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan moje dobro, ko me je dopalo od moga oca mene, sve da gre na ditić,[2] ča je Êakov i Šime i Tome svin zajedno i da jimaju iz toga dati Tomici b (= 2) maslin⟨e⟩ u Diêaci[3] od moga dobra, ako se ne oda; ako se oda; da ne moz⟨i⟩ jimati nišće od moga. Ostavļan[4] Kati mojoj bratičn⟨i⟩ a (= 1) opleće.[5] Ostavļan Matiji hćeri Katini a (= 1) kanicu.[6] Ostavļan Êadri sinu[7] Katinu a (= 1) klobuk. Ostavļan Kati, ka je za Šimon Radinon[8] a (= 1) pokrvaču,[9] Matiji hćeri Katinoj a (= 1) kanicu, Mandi se⟨s⟩tri mojoj. ka j⟨e⟩ na Lapkatu[10] a (= 1) sukńu staru i da jima jisti Êako⟨v⟩ i Šime i Tome napuniti ovi laši, ki san êa naredila. I činin redi moji sin⟨o⟩vi. Svidoci: Miše Jigliči⟨n⟩ i Tome Dorotijn[11] i êa pop don Êadriji (!) Skračići (!), ki pisah. Priminu na ïd (= 15) marča.[12] Svrhu ovoga taštamenta činin prokaratura Antu Kalebova.

[1] t. Nagnivah à Srimaz. – [2] t. che vada tutto nelli Maschi. – [3] t. à Diache. – [4] »ostavalan«. – [5] t. à Cattarina mia nepote del fratello una camisa dita (!) oplechie. – [6] t. una centura. – [7] Ponovļena riječ. – [8] t. à Cattarina moglie del figliolo di Rade. – [9] t. un velo da testa. – [10] t. à Vergada. – [11] t. Dorotijn. – [12] Po rukopisu sasvim uočljivo, da je ova rečenica kasnije dodana.

67.

(Štima po zapovidi gospodina kneza)

[Dojde][1] vojvoda Stipan s mandatom, s urdino⟨n⟩ od gospodina kneza šibenskoga, po setenciji, što učini gospodin zenera⟨l⟩,[2] da me jima⟨ju⟩ naplatiti suci i naplatiše me jisti suci od sela. Od Mikule Lučičina u Prapatnicah[3] po gońaê[4] zemļe i četire masline, ke se štimaše dukat j (= 30),[5] u Plasi[6] tri četvrti zemļe i masline četire; masline, ke se štimaše dukat l i d (= 55).[7] I bi kuntent[8] jisti Mikula Lučičin i ńegova punica i žena, suci od sela, ki biše svidoci Jure Mudrońin i Êadrica Bašin i Pere Beli⟨n⟩. I bi kuntenta jedna banda i druga. Pisah êa parohičan od Srimča don Êadrij Skračić. Č h m g (= 1664) na i i e (= 26) otobra. Štima[9] se zemļa Pere Didova i Šime Didov⟨a⟩ u Zgonu i u Zagoričinu[10] i naplat⟨i⟩ Pere Didov vas interes, ki je me*ju* ńim gospodinom guvernaduro⟨m⟩ i Pero⟨m⟩ Didovin. Štimaše tu zemļu suci seêaski (!) Jure Mudroń⟨i⟩⟨n⟩ i Êadrica Baši⟨n⟩. I bi kuntenta jedna i druga ⟨banda⟩). Pisah êa don Êadre Skr⟨a⟩čić, porahiêa⟨n⟩ od Sri⟨m⟩ča.[12]

[1] t. viense (!). – [2] t. generale. – [3] »Prapatinicah«. – [4] t. un gognagio é mezo. – [5] t. ducatti 26 et L 4. – [6] t. à Plássa. – [7] t. ducati 35 (!). – [8] »kuntena«. – [9] »šitima«. – [10] t. à Zgon et à Zagoricina. – [11] »guverenaduro«. – [12] U tal. kopiji nakon ovoga slijedi: Terren à Zgon ducatti ottanta n.o 80, et à Zagoricina ducatti settanta n.o 70. – Na 4. str. glagoljskog originala piše: »U Isukrsto (!) šitimu (!) ku štimaše suci seêaski po zapovidi gospodina kneza«.

68.

(Taštament Jure Šikina)

Na ž (= 7) zuna č h m i e (= 1666). U jime bož⟨j⟩e amen! Činim moj taštament êa Jure Šikin[1] budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći go(spodinu) bogu, prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani, priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. A sada htih narediti moje stvari od moga dobra, ke se nahode i moji lahši za moju dušu. Ostavļan najpri u[2] Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨t⟩avļan Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan u Sveti križ u Docu so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩vļan Gospi za Gradinu u Srimač so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Gospi na Nivah u Srim⟨a⟩č so(ldin)i ig (= 24). A sada ostavļan i potvrjujen sve one stvari i naredbe, ke su učinili moji sta⟨ri⟩ji koliko od ⟨d⟩obar koliko od l⟨a⟩hšev, ki su narejeni, da jimaju obslužiti od mojih sinov. A sada osta⟨v⟩ļan mojin sin⟨o⟩m Šimi i Stipi sva moêa dobra, ka se nahode nobila i štabila, a ostavļan mojin hćera⟨n⟩, da jimaju moji sin⟨i⟩ dati pedeset dukat dote, ako se odade (!). Ako ⟨se⟩ ne odade, da mozi stati s braćom na momu dobru. I ako bi poma⟨n⟩jkali moji redi, da gre na moji bl⟨i⟩žńi, kih bi tukalo moje dobro. A sada ostavļan m⟨o⟩jin sin⟨o⟩m i mojin sinovce⟨n⟩, da jimaju (!) dati jedne mise grgurevske udiļe po mojoj smrti. I j⟨o⟩pet ostavļan da jimaju moji sini davati jednu

misu kantanu na godišće svako na dan svetoga Jurêa. Ostav|a⟨n⟩ da jimaju moji sin⟨i⟩ činiti čast i poštenje svojoj materi, kako se pristoji. // Ako n⟨e⟩ bi, da mozi moća žena vazeti polovicu moga dobra i stati na momu dobru. I ako nisam satišva naši interesi[3] od kuće, kih se nahodin, da se jima dati pet dukat jednomu red⟨o⟩vniku, da ręče toliko mis za onih, kin je potriba od našega. Ostav|an od moga dobra mojin nećakon svakomu po jednu kapu, a neputan svakoj po jednu kanicu i d⟨a⟩ jimaju moji sini napuniti ovi l⟨a⟩hši. Činim redi moji sini Šimu i Stipu, a prokaratura Mihu Skračića, svidoci: Stipe Stipanelov i Šime Matićev i êa don Êadrij Skračić, parokiêan od Sr⟨i⟩mča, ki to pisah. Priminu pokoêan jisti Jure Šikin s ovoga svita na zï (= 19) zun⟨a⟩.[4]

[1] t. Sichin. – [2] »o«. – [3] »itenresi«. – [4] Tal. kopija od vlage nečitljiva.

69.

(Pismo Šime Gršskova)

Na iz (= 29) otubra.[1] Êa jisti Šima Grškov[2] nahodeći se u nemoći, ne mogući dojti u Šibenik zaradi moje pravde, čini⟨m⟩ pisati êa jisti Šima Grškov i potvrjujem odzgora jisto pismo[3] i činim prokaratura[4] gospodina[5] dohtura Pelegrina, da je on moj prokaratur i êa ga jisti Šima čini⟨m⟩ i potvrjuj⟨e⟩m za mog prokaratura[6] i advokata i činim êa jisti Šima pisati po ruke gospodina parokiêna don Êadre Skračića.

[1] Ni u tal. kopiji nema godine, ali u notarskoj bilješci zabilježen je datum: Adi 3 nov:bre 1666. – [2] t. Garschov. – [3] To pismo nije sačuvano. – [4] »porokaratura«. – [5] »gosspodina«. – [6] »prokaratutura«.

70.

(Taštament Šime Gršskova)

U Is⟨u⟩krstu amen! Č h m e (= 1666).[1] Činim (!) moj taštame⟨n⟩t êa Šima Grškov[2] budući u mali moći, a dobri pameti, zafaleći gospodinu bog⟨u⟩, prid svidoci zdolu rečenimi, budući moleni i zvani, priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Ostav|a⟨n⟩ najpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i i⟨g⟩ (= 24), Gospi na Ktaštel so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu[3] u Docu u Šibenik so(ldini) ïb (= 12), Gospi za Gradinu u Srimču li(bre) e (= 6), Gospi na Ńivah[4] u Sri⟨m⟩ču li(bre) g (= 4). A sada ostav|an polovicu moga dobra nobila i štabil⟨a⟩, ka se nahode, mojin sinovon Mati i Jivi, a hćeri mojoj Matiji, ako se ne odade, da jima di⟨l⟩, kaki i moji sin⟨i⟩. Ako se odade, da s⟨e⟩ nadota, kak⟨o⟩ se može. I ako bi ki sin moj poša na stran stati, da ne mozi uživati ove polovice nikor, ko ne bude stati n⟨a⟩ momu stanu,[5] i da se jima is (!) te polovice govoriti misa a (= 1) na svetoga Šimuna i Judu svako godišće, a drugu misu na svetoga Tomasa, a z⟨a⟩ moju dušu misu a (= 1). Ostav|an na Sustipanac u most⟨i⟩ru[6] libra l (= 50), da se kupe križ celovni.[7] Ostav|an momu unuku Šimi dukat j (= 30), da se jimaju namiriti iz moga dobra i svrhu toga ostav|an mu ńivu u Prapatnicah[8] u ńoj e (= 6) maslin, po[l]i jistoga[9] Šimu ta zem|a je. Ostav|an ženu moju Jel⟨u⟩ gospodaricu za života, dokle pošte⟨no⟩ stoji na momu. // Ostav|a⟨n⟩ a (= 1) misu na godišće za dušu moga oca. Ostav|an redi moji sini Matu i Jivu i da jimaju napuniti ovi lahši iz one polov⟨i⟩ce, kih san êa naredi. Činim (!) prokaratura Jerolima Markova. I jovo (!) bi moêa voļa najz⟨a⟩dń⟨a⟩ i taštame⟨n⟩t. Svidoci: Dragiša Turčinov i Ant⟨e⟩ Božikov i êa pop don Êadre Skračić, ki to pisah, parokiêan od Srimč⟨a⟩ i Betine. Priminu jisti Šima Grškov na ïȝ (= 18) novebra.[10]

[1] Dan i mjesec pisanja oporuke nije označen ni u originalu ni u kopiji. – [2] t. Sima Garschov. – [3] »grižu«. – [4] »Nanivah« – »a« i »n« u ligaturi, t. na Gnive. – [5] t. sul mio. – [6] t. al convento di Sustipanac (!). – [7] »griž«, t. una croce che serve ad pacem. – [8] »Prapratinicah«, t. gniva in locho Prpatnia. – [9] t. sotto il d:o. – [10] Na poleđini piše: »Šima Gršskov«.

71.

(Taštament Šimuna Rabojeva)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h m i ž (= 1667) na ïv (= 13) maêa. Čin⟨i⟩m moj taštament êa Šimun Raboj⟨ê⟩v u kući mojoj budući[1] u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu i priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu i činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući moleni i zvani. Ost⟨a⟩v|an n⟨a⟩jpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštel u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu ⟨u⟩ Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu u Sri⟨m⟩ču so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Ńivah u Sr⟨i⟩mču so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Frani u Betini so(ldin)i ig (= 24). A sad ostav|an polovicu moga dobr⟨a⟩ nobila i štabila, ka se nahode, Juri sinu momu za ono, ča me je smrti dohrani mene i moju ženu. A drugu polovicu[2] ostav|an momu sinu Mati i Juri, da jimaju razdiliti oba zajedno. Ost⟨a⟩v|an, da jimaju moji sini napuniti m⟨o⟩jin hćeran ono, ča jim budu još⟨t⟩e dužn⟨i⟩ do ńihove dote iz one polovice ńihove. Ostav|an svakomu unuku momu po jednu kapu malu, a unukan po tkanicu (!) jednu sva⟨ko⟩j. Ostav|an, da jima Jure moj sin govoriti jednu misu veliku za moju (!) dušu, a mojoj ženi drugu malu na godišće i da jima napuniti ovi lahši, ki san êa naredi iz one polovice, ku san mu ostavi êa momu sinu Juri. // I čin⟨i⟩m redi moji sini i ako bi ki moj unuk poša na ⟨s⟩tran stati,[3] da ne mozi uživati nišće od moga, neg da gre na red. I čin⟨i⟩m pr⟨o⟩karatura moga sinovca Šimicu svrh svega moga tašt⟨a⟩ment⟨a⟩. Svidoci: Marko Dorotijin i Mikula Lučičin i êa d⟨o⟩n Adrij Skračić, ki to pisah, parohiêan od Sr⟨i⟩mča i Betine. Priminu jisti Šimun Rabojev na[4] ia (= 21) maêa č h m i ž (= 1667).[5]

[1] »bodući«. – [2] »polivicu«. – [3] t. stare da parte. – [4] Slijedi »i«, ali ne pod titlom. – [5] Na 3. str. piše: »Vo je Rabojev«.

72.

(Taštament Mate Bokanova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h m ʒ (= 1668) na b (= 2) setebra.[1] Činim moj taštame⟨n⟩t êa Mate Bokanov,[2] sin pokojnoga Mihe Bokanova, bubući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu i da se pokopa tilo moje u Gospe za Gradinu. Činim ga prid svidoci zdolu rečenimi budući mo|eni i zvani. Htih narediti najpri lahši moji, najpri ostav|an u Sveti Êakov u Šibenik li(bre) ī (= 10). Ostav|an Svetomu križu u Docu u Šibenik li(bre) ī (= 10). Ostav|an Gospi u Nove crikve u Šibenik li(bre) ī (= 10). Ostav|an Gospi z⟨a⟩ Gradinu u Srimču li(bre) ī (= 10). A sada ostav|an svakomu tetiću[3] momu po jednu kapu. ka gušta po so(l-dini) l (= 50). Ostav|an jedan gońaj zem|e Svetomu Frani u Betini, ta je zem|a ozdola poli ji⟨s⟩tu skulu,[4] a neka braća učine, kako jim se bude parilo za mo*ju* dušu. A sada ostav|an mater mo*ju* gospodaricu za života i da joj se jima činiti ča⟨s⟩t i poštenj⟨e⟩, a ostav|an mojoj ženi Anici polovicu moga dobra svega u smrti i u životu, ča se nahodi i da se mozi odati ovd (!) na kući mojoj. A ostav|an drugu polovicu moga dobra nećaku momu, ki bi od ńih sta ovdi na kući mojoj, a ki ne bi hti stati ovdi, da ne mozi uživati ništće od moga. Ostav|an, da se jima učiniti o⟨l⟩tar jedan u Svetoga Fran⟨e⟩ crikvi od moga dobr⟨a⟩ udi|e[5] po mojoj ⟨smrti⟩.[6] // Činim redi mo*ju* ženu i m⟨o⟩ga nećaka,[7] ki bi ovdi od ńih sta, a prokaratura Mihu Êakovčeva. Svidoci: Mate *Ju*šin[8] i Mih⟨o⟩ Êakovčev i êa pop don Êadrij Skračić, ki to pis⟨a⟩h, budući parohiêan Sr⟨i⟩mča i Betine. I jostav|an, da ne mozi mojoj ženi Anici dati nikakove rote aliti kl⟨e⟩tve svrh koga interesa.[9] Priminu jisti Mate na ī (= 10) setebra jistoga miseca s ovoga svita.[10]

[1] t. 8 agosto. – [2] t. Boccan. – [3] t. germani. – [4] t. qual terreno è sotto et appo il terreno di essa Scola in Plase (!). – [5] »udilie«. – [6] U tal. kopiji stoji samo ovo: Lascio che si debba far un altare delli miei beni, et che sià riposto nella chiesa di S. Fran.co. – [7] »nećakaka«. – [8] »*Ju*šini. – [9] t. Lascio che alla mia moglie Aniza non possi alcuno dare alcun giuram:to sopra alcun interesse. – [10] U tal. kopiji nakon oporuke slijede tri bilješke na tal. jeziku, u kojima Steffano Tarle (»Prov. dell Fabrica di S. Giacomo«), Gregorio Sovolijch (za Novu crkvu) i Marco Berovich (za crkvu u Docu) potvrđuju, da su nasljednici isplatili u oporuci predvidene legate. Drugi »scrivan« Sovol.jch navodi, da je novac primio »giudice Zorzi Grubissich della Scolla della Madona di Val Verde«. – U glagoljskom originalu, nakon teksta oporuke, slijedi na tal. jeziku procedura o nasljedstvu, što je velika rijetkost. – Na poleđini piše glagoljicom: »Bokan«.

73.

(Taštament Jivana Šimatova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Na īv (= 13) jenara č h n (= 1670). Čin⟨i⟩m moj taštament êa[1] Jivan Šimatov budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu, prid svidoci zdolu rečenimi, budući mo|eni i zvani, priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu.[2]

Hotih[3] na⟨j⟩pri narediti moji lahši. Ostav|an najpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštelu so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi z⟨a⟩ Gradinu u Srimču vrč[4] u|a a (= 1), Svetomu tilu u Srimču vrč u|a a (= 1). Sada ostav|an ženu mo*ju* gospodaricu za života, i ako joj ne bi[5] činili čast i pošteńe[6] moji sini, da mozi uzeti zem|u, ka je u Goričini i u Nerezinah kod Baše Turčinova i pod Raduč[7] dil jedan i pojti stati k jedno⟨j⟩ hćeri ńe kojoj drago[8] i uživati te jiste zem|e za života, a po smrti moje žene Mande, da gre u moji sini Êakovu i Grgu. I ako ne bi doša moj sin Grgo is ⟨su⟩-žaństva,[9] da gre ta z⟨e⟩m|a u moga sina Êakova i u ńegovi redi. Ost⟨a⟩v-|an mojoj hćeri Antici dukat k (= 40) ili robe ili pin⟨e⟩z i četire masline u Slanici kod Ante Božikova.[10] Ostav|an moj⟨oj⟩ hćeri Luci dukat k (= 40) i jednu maslinu, ka je u Diêaci[11] i po gońaêa zem|e. Ostav|an mojoj hćeri Jeli, ka je na Tisnomu, dukat l(= 50) i ńe ditetu jednu k⟨o⟩zu dobru. Ostav|an Antičinim ditićen Peri i Anti po jednu kapicu o⟨d⟩ dvi libre, // a divojkan po j⟨e⟩d⟨n⟩u kanicu[12] o⟨d⟩ dvi li(bre). A ostav|an moêa dobra, ka se nahode. sva nobila i štabila, ka se nahodẽ, mojin sinovon Êakovu i Grgi, i ako ne bi doša moj sin Grgo is sužań-stva,[13] da gre sve u moga sina Êakova i u ńegovi red. I ako se ne bi odala moêa hći Luce, da mozi uživati s brać⟨o⟩n ista. Činim redi moji sin⟨i⟩ Êakova i Grgu, a prokaratura Matu Matiêaševa i da jima*ju* na-pun⟨i⟩ti moji lahši jisti Êakov moj sin[14] iz onoga, ča m⟨u⟩ ostav|an, i jisti Grgo.[15] Svidoci: Pere Matasov i Mikula Mihatov i êa pop don Êa-drij Skračić, ki to pisah, budući parokiêan od Murtera i Betine. Priminu jisti Jivan na īa (= 11) novebra č h n i d (= 1675).[16]

[1] Ponovljena riječ. – [2] »Gradino«. – [3] »hitih«. – [4] t. un bocel. – [5] »be«. – [6] »po-štenen«. – [7] t. in Goricine et in Neresine et sotto Raduz. – [8] »darago«. – [9] t. della schiavitù. – [10] t. in Slanizze apresso Antonio Bositchof. – [11] t. in Diaci. – [12] t. una fassa di velo. – [13] »isunžanstva«. – [14] »sini«. – [15] Umetnuto od: »i da jima*ju*«. – [16] Na poleđini piše: »Vukas Šimatov«.

74.

(Taštament Mare, hćeri pokojnoga Petra Barbašanova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n (= 1670) na īd (= 15) febrara.[1] Činim moj taštament êa Mare, hći pokojnoga Petra Barbašanova,[2] a žena gospodina guve⟨r⟩nadura *Ju*re Frletića,[3] prid svidoci sdolu rečenim, budući mo|eni i zvan⟨i⟩. Činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu, priporuču*ju*ći dušu gospodinu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostav|an najpri u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu ostav-|an so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštelu ostav|an so(ldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu u Srimču[4] ostav|an so(ldin)i ig (= 24). Sada ostav|an gospodinu guv⟨e⟩rnaduru momu mužu ona dobra, ka san prodala u Seńu,[5] moêa, za potribu ńegovu, da mu ne mozi nikor zato jisto davati nikakova inpača i êa to jisto darivan momu mužu za |ubav ńegovu. Ostav|an Vici hćeri mojoj jedan dil u Raduču,[6] ki j⟨e⟩ s[7] *ju*ga, a Vicinu

sinu Peri jednu kapu. A ostavļan po smriti mojoj[8] sve svile moje, ke se najdu u kući mojoj, da se jimaju dati po crikvah u Srimču. Ost⟨a⟩vļan momu zetu Stipanu jednu kapu veliku, a ostala moča dobra, ka se nahode u Srimču nobila i štabila, sva ostavļan gospodinu guvernaduru za života, a po smreti (!) gospodina[9] guvernadura, da grc vojvodu[10] Andriju moga unuka,[11] i ako bi umra pri A⟨n⟩driča moj unuk, da gre sve na gospodina governadura, i da jimaju davati tri mise kantane[12] na godišće: // jednu na dan svete Mare, a dvi kada budu moći, i to da jima napuniti gospodi⟨n⟩ guvernadu⟨r⟩ i moj unuk Andriča sve moje lašše, ke sa⟨n⟩ naredila. Činim redi gospodina guvernadura i moga unuka Andriju, a prokaratura Juru Vodanov⟨a⟩. Svidoci: Stipe Stipanelov i Tome Dorotijin i ča pop don Êadri Skračić, parokiân, ki to pisah. I ovo bi moča n⟨a⟩jz⟨a⟩dńa vo⟨a⟩ i taštament.[13] Priminu jista guvernadurica na i i b (= 22) maêa č h n (= 1670).

[1] t. à 14. – [2] t. Barbassan. – [3] t. Ferletich. – [4] t. Zagradinu à Morter. – [5] t. à Segna. – [6] t. à Raduz. – [7] »sz«. – [8] »ostvalan po ssmriti mojojoj«. – [9] »gospodinina«. – [10] t. cap. o. – [11] »unununka«. – [12] »kantene«. – [13] Tal. kopija ove oporuke, ali bez notarske procedure, nije pisana zasebno kao ostale, nego na glagoljskoj listini. Na 3. str. piše glagoljicom: »Frletićke taštament«

75.

(Taštament Marte Juranove)

Č h n (= 1670) na z (= 9) agušta. Činim moj[1] taštament êa Marta Juranova, žena pokojnoga Jive Juranova (!), budući u mali moći, a dobri pameti, zafaleći bogu, priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani. Htih narediti moji lahši najpri. Ostavļan najpri[2] u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi na K⟨a⟩šte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi u Gradin (!) u Srimču so(ldin)i ig (= 24). A sada ostavļam svu moju dotu, ku san donila u kuću moga muža, da je mozi izneti Jive[3] i Tome moji unuci vazdi jisti (!) kuće[4] Juranove i ča je ńim ostavļan i ostavļan[5] jistomu[6] Jivi i Tomi mojin unukon onu jistu zemļu, ka je u Gradini kus veliki, ki mi je ostavi moj sveka⟨r⟩ Êdri (!). Êa je[7] ostavļan mojin unukon Jivi i Tomi i da jimaju moji unuc⟨i⟩ Jive i Tome dati iz toga mojin hćeran mojin po jednu kanicu i junuci,[8] i da jimaju dati moji unuci dati[9] dvoje mise grgur⟨e⟩vsk⟨e⟩ za moju dušu, koliko budu[10] moći pri iz ńihova jistoga, ča jin êa ostavļan. Činim redi[11] moji unuci Jivu i Tomu, a prokaratura don Juru Magazinova.[12] Svidoci: vojvod Stipan Palovići i Jure Rabojev[13] i êa don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiân. Priminu jist⟨a⟩ Marta pokojna[14] na v (= 3) novebra.

[1] »moje«. – [2] »najpri«. – [3] »Jivi«. – [4] t. sempre de istessa casa. – [5] »ostvalan«. – [6] t. è cio li lasso in solidum et lasso à istesso. – [7] »jej«. – [8] »i juni ...«, t. et alla nepote. – [9] »date«. – [10] »bodu«. – [11] »činimi čedi«. – [12] »Maganzinova«, t. Magazen (!). – [13] t. capitan Steff.o Polovich et Zorzi Raboe; medutim, u notarskim bilješkama stoji: Raboev, Pavlovich. – [14] Ispred te riječi stoji »na«.

76.

(Taštament Jive Boškina)

U jime b(o)ž(je) amen! Č h n (= 1670) na z (= 9) setebr⟨a⟩. Činim moj taštament êa Jive Boškin[1] prid[2] svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani i činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu, priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi[3] i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostavļan u Sveti Êakov u Šibeni⟨k⟩ so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštel so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu[4] so(ldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu u Srimču jedan duplir[5] od li(bar) e (= 6), Sv⟨e⟩tomu tilu u ⟨S⟩rimču duplir od li(bar) e (= 6), Svetomu Roku so(ldin)i ig (= 24). A sada ostavļan sva moča dobra, ka se nahode, Matiji nevisti mojoj za života. Ako bi se odala, da ne mozi uživati nišće od mojih dobar, a po smriti ńe da gre sve na ńe dicu Matu, ako bi Mate poma⟨n⟩jka, da gre na Jelu. A sada ostavļa⟨n⟩ Êadri sinovc⟨u⟩ momu[6] u Nerezinah kod Ferarinih[7] j⟨e⟩dnu špetic⟨u⟩[8] zemļe i i s voće⟨n⟩ i da jimaju d⟨a⟩ti moji redi udiļe[10] po smrti mojoj troje mise grgurevske. I činim red jistoga Matu, sina poko⟨j⟩noga Stipana, moga zeta. Ako bi Mate uživa moê (!) dobra, da jima dati se⟨s⟩tri svojo⟨j⟩ dotu, ku bude moći, ako se odade; ako ne, da jima stati na momu i hraniti se. Čin⟨i⟩m prokaratura Matu Grbinova.[11] Svidoci // Jivan Mihatov i Šime Stoêanov[12] i êa pop don Êadri Skračić, ki to pisah, budući parokiča⟨n⟩ od Srimča i Betine. Priminu jist⟨i⟩ Jive Boško na privi (!) jenara miseca č h n i ž (= 1677).

[1] Na početku i svršetku tal. kopije piše: »Boscho«, a na poledini glagoljskog originala: »Jive Boško«. – [2] »pridi«. – [3] »zemlei«. – [4] t. in Dolaz. – [5] t. un torzo. – [6] »momo«. – [7] t. in Nerezine apreso di Ferara. – [8] t. un peceto. – [9] »voće«. – [10] t. subito. – [11] t. Garbin. – [12] t. Simon Vodanov d:o Stogianov.

77.

(Taštament Grge Nadrčića)

U jime bož⟨j⟩c amen! Č h n i a (= 1671)[1] na e (= 6) aprila. Činim moj taštame⟨n⟩t êa Grga Nadrčić[2] prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani, budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći go(spodinu) bogu, priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ost⟨a⟩vļan u Sveti Êakov u Šibeni⟨k⟩ s(oldin)i ig (= 24). Ostavļa⟨n⟩ Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Svetomu križu u Docu u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu u Srimču so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Svetomu Frani u Betini b (= 2) kandalota od librice svaki.[3] Ostavļan Svetomu tilu[4] u Sri⟨m⟩ču so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan polovicu moga dobra nobila i štabila, ka se nahode,[5] momu sinu Mati i ńegovim sinovom i da jima napuniti ovi moji lahši iz ńegove polovice moj sin[6] Mate. Ostavļan momu unuku Tomi jednu kapu od svite.[7]

Ostav|a⟨n⟩ mojin trin unukan, ke su u Magazinovih, svakoj po jednu kanicu,[*] a hćeri mojo⟨j⟩ Jeli jednu pokrvaču[9] od libr (!) d (= 5), a Jerki[10] un⟨u⟩ki mojoj pokrvaču od libr d (= 5), i da jima|u moji redi govorit jednu misu kantan⟨u⟩ na svetoga Grgura svako g⟨o⟩dišće. Ostav|an ženu mo|u Maru gospodaricu za ž⟨i⟩vota, dokle pošteno stoji na momu i da jo⟨j⟩ se jima činiti č⟨a⟩st i pošte⟨n⟩je. Činim redi moga sina Matu, a pr⟨o⟩karatura Gašpera Karišta[11] i⟨z⟩ Š⟨i⟩benika. Svidoci: Miho Êakovčev i Jure Jušin i êa pop don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiêan od Sri⟨m⟩ča i Betine. Priminu jisti pokoêan Grga na j (= 30) miseca setebra č h n i a (= 1671).[12]

[1] t. 1670. – [2] «Nadrčićv«, t. Nadarcich. – [3] t. doi candelotti di una lira l'uno. – [4] t. al Corpus Domini. – [5] »nahote«. – [6] »isn«. – [7] t. di panno. – [8] t. fasiza – [9] t. fazol da testa. – [10] t. Gerca. – [11] t. Caristo. – [12] Ovo se datiranje slaže s tal. kopijom. I glagoljsko datiranje pri početku oporuke mora da je točno, jer je prevodilac ono »n« (= 70) uzeo kao gotovo brojanje.

78.

(Taštament Kate, hćeri pokojnoga Martina Trapilova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Na ïe (= 16) aprila č h n i a (= 1671). Činim moj taštame⟨n⟩t[1] êa Kate, hći pokojnoga Martina Trapilova.[2] Činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu, priporučuju|i dušu bogu, a tilo zemlji i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Najpri ostav|an u Sveti[3] Êakov u Šibenik so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|an Križu[4] u Docu so⟨ldin⟩i ig (= 24). Gospi za Gradinu ostav|an jedan duplir,[5] ki gušta li⟨bar⟩ i (= 20) i da se to jima dati iz mirišća, k⟨o⟩ je[6] bilo brasko, ta jisti duplir.[7] Ostav|an Kati mojoj kuću veliku polaču[8] i ńivu[9] zem|e[10] za moje dite. I j⟨o⟩stav|an Kati jistoj ńivu,[11] ka je uz Antu Rašina i kamenicu jednu i jednu gredu vrtla,[12] gdi joj drago ili jo⟨j⟩ kod mendule[13] ili kod puta, i vrtli ki su u Vršini i za kućon,[14] da jih jima razdiliti s Jerolimom[15] s bratom svojin. Ostav|an Jerolimu[16] Perinu sinu u Starih zem|u,[17] ka je kod Ante Rašina i j⟨e⟩dnu kamenicu. Ostav|an Kati mojo⟨j⟩, a Perini hćeri četire ovc⟨e⟩[18] i skrińu i robu, ka je u ńo⟨j⟩: sukńa a (= 1) krojena, a druga nekrojena i fuštań a (= 1) i kota⟨l⟩ i k⟨o⟩moštra mala i velika i jelek a (= 1) moj.[19] I ako Kate umre[20] pri Jerolima,[21] da gred⟨e⟩ sve to na Jerolima[21] Perina sina. Ako ne bude u Kate dice, ost⟨a⟩v|an popu srimaškomu p⟨a⟩rokiêanu zem|u, ka je z Vrišinu (!) kod Mateše Skračina[22] i Hripe,[23] ke su kod Êadre Markova. To parohiêanu nakon parohiêana i da jima|u govoriti jisti parohiêan tri mise na godišće za me i za mojih mrtvih. Ostav|an Raduč, ki je u Slanici, staroj braščini, a mladoj braščini kamenicu a (= 1) ostav|an. Ostav|an Miki Petrinovi[24] jednu kanicu,[25] Anici sestri Perini,[26] ka je za Maton Êadrešinim, kanicu a (= 1). // Ostav|an svakomu, ki me prtedini,[27] po tri kv⟨a⟩rtući vina. A ostav|an ostala moêa dobra, ka se nahode

nobila i štabila, Peri sinu Šime Matasova[28] i da jima davati jednu misu kantanu na godišće za mo|u dušu i mojih mrtvih i da jima dati[29] tri libre za mise na ča⟨s⟩t svetoga tr⟨oj⟩s⟨t⟩tva[30] i da jima napuniti moji lahši, ki san naredila jisti Pere iz onoga, ča ńemu ostav|⟨a⟩n. Činim redi Peru i ńegovu dic⟨u⟩ jistu, a prokaratura don Êadru Skračića. Svidoci: Grgo Frkin[31] i Ante Rašin i êa pop do⟨n⟩ Êadre Skračić, parokiêan od Srimča i Betin⟨e⟩.

Ost⟨a⟩v|an Pavi Skračinu jedan pas,[32] a Êakovici jednu kanicu i Matij⟨i⟩ hćeri Pavini i Šimuneti po jednu kanicu. Ostav|an Jivi Dorotijin⟨om⟩[33] jedan pas. Ostav|an Martinu Plesninu[34] jedan pas, a ńegovi⟨n⟩ sestran po jednu jabuku. Pr⟨i⟩minu jista pokojna Kate na d (= 5) jenara.[35]

[1] »taštamete«. – [2] t. Trapillo, na poleđini: »Kate Trapilova«. – [3] »svetei«. – [4] »grižu«. – [5] t. torcio. – [6] »jo«. – [7] t. e questo sia dato della casa nominata Mirischie quale e stato della Frataglia di San Michel il d:o torzo. – [8] t. Item lassio Cattarini mia casa grande di un soler. – [9] »nuva«. – [10] »zimle«. – [11] »kivu«. – [12] t. una pila di pietra, et una banda di orto. – [13] t. mandolaro. – [14] t. et orti quali sono verso la casa. – [15] »Jerolinom«. – [16] »Jerolinu«. – [17] t. figliolo di Pietro Matassof un teren nominato Vecchia. – [18] t. animali pegorini. – [19] t. una vestura zala et due caden« da attacar le pignate et un mio geleco di rassa vecchio. – [20] »umere«. – [21] »Jerolina«. – [22] t. in loco di Garma apresso di Mattio Scracich. – [23] t. Hrippe. – [24] t. alla Nicoletta moglie di q m Gregorio Petrina da Gesera. – [25] »kanicuc«. – [26] t. di Pietro. – [27] Značenje nejasno, t. à tutti mij parenti. – [28] t. Matasof. – [29] »tati«. – [30] t. à nome di Santa Trenità. – [31] t. Frichin. – [32] t. una fassa da homo. – [33] t. di Tomaso Dorotin. – [34] t. à Martin figliolo di q. Vido Plessnich. – [35] t. l'anno 1672.

79.

(Taštament Kate, žene pokojnoga Grge Gržanova)

Č h n i a (= 1671) na iz (= 28) maêa. Činim moj taštament êa Kate, žena pokojnoga Grge Gržanova.[1] Činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući mo|eni i zvani, činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, priporučuju|i dušu bogu, a til⟨o⟩ zemlji i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostav|an Svetomu Êakovu u Šibenik so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|a⟨n⟩ Gospi na Kaštelu so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|an Gospi za Gradinu so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|a⟨n⟩ Svetomu Roku na Vršinu[2] so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|an Svetomu Jiva⟨n⟩u na S⟨u⟩stipa⟨n⟩ac[3] so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostav|a⟨n⟩ moj ždrib, ča je ńiva i vrta⟨l⟩ moj,[4] mojin unukon Mati i Grgi, da jima|u razdiliti na po me|u ńimi. A ostala moêa dobra, ka se nanode nobila i štabila, ostav|an polovicu tih dobra (!) Mati unuku momu, a ⟨o⟩stalo[5] da dile na poli i da jima|u davati za mo|u dušu moji unuci na moje krsno jime svaki po j⟨e⟩dnu misu na godišće, to je Grgo[6] i Mate. Ostav|an Anti sinu momu jedan klobuk, a hćeri mojoj Luci jednu pokrvaču, a unuki mojoj svakoj po jednu kanicu. Ostav|an nevisti mojoj Matiji kamenicu za ljubav, ku mi čini i da jima Grgo moj unuk pomoći učiniti Mati mo|u

sedminu, ono ča bude moći,[7] a moj unuk Mate, da jima napuniti moji lahši, ki san ostavila, iz one ńegove polovice. Ostav|an redi moji unuci Matu i Grgu, a prokaratura Stipu Stipanelova. // Svidoci: Grgo Frkin i ja (!) do⟨n⟩ Mate Vodanović[8] i êa pop don Êadri Skrači⟨ć⟩, ki to pisah, budući[9] parokêan (!) o⟨d⟩ Sri⟨m⟩č⟨a⟩ i Betine. Primin⟨u⟩ jista pokojna Kate na ï (= 10) otubra.

[1] t. Garsanov, na poledini: »Kate Gržanovav« mj. »Gržanova«. – [2] t. na Varšinu. – [3] t. al scoglietto di Sustipanaz. – [4] t. Lascio il mio sedito et horto. – [5] »staalo«. – [6] »Grgi«. – [7] »moće«, t. dopo il settimo giorno della mia morte quello che potrano far. – [8] t. Testimonij don Mattio Vodanov, et Gregorio Farchin. – [9] »budoći«.

80.

(Taštament Anice, hćeri pokojnoga Jive Matićeva)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n i a (= 1671).[1] Činim moj taštament[2] êa Anica, hći pokojnoga Jive Matićeva, či⟨n⟩i ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ost⟨a⟩v|an u Sv⟨e⟩ti Êakov u Šibenik so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte u Šibenik so(ldini) ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu u Srimču s(oldin)i ig (= 24), Svetomu tilu u Srimču so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Jivi sinu momu polovicu svega moga dobra nobila ⟨i⟩ ⟨š⟩tabila, ka se nahode, a drugu polovicu ost⟨a⟩v|an Šimi momu mužu za života, a po smrti Šimini; ako bi sta vodi (!), da ga ne može nikore izagnati, ako bi se ne oženi.[3] Ako bi se oženi Šime moj muž, da gre na moju dicu ona polovica jista i da jima Jive sin moj napuniti moji lahši, ki san naredila iz one ńegove polovice, ku mu ostav|an. Činim redi moga sina Jivu, a ⟨p⟩rokaratura Antu Kalebova. Svidoci: Mikula Mihatov i Šime Banov i êa pop Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiêan od Sr⟨i⟩mča i Betine. Priminu jist⟨a⟩ pokojna Anica na i i b (= 22) agušta.[4]

[1] t. 30 sett.bre. – [2] »taštamente«. – [3] t. et l' altra mettà à Simon mio marito in vita, et doppo morte dell' detto mio marito Simon che vadi nelli mieij figlioli. Et se il mio marito non si maritá, che non possi niuno caciarlo via delli mieij beni. – Ono »a po smrti Šimini« sigurno je omaška mj. »i po smrti«. – [4] t. 22. VIII. 1671. Prema tome datiranja su netočna. Na poledini: »Anica Matićeva«.

81.

(Taštament Barice, hćeri pokojnoga Jivana Despotova)

U jime[1] bož⟨j⟩e amen! Č h n i b (= 1672) na z (= 9) novebra. Činim moj taštament êa Barica, hći pokojnoga Jivan⟨a⟩ Despotova, prid svidoci zdolu rečenimi, budući mo|eni i zvani. Či⟨n⟩i ga u mali moći, a

u dobri pameti, zafaleći g(ospodinu) bogu, priporučujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u G⟨o⟩spe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ost⟨a⟩v|an u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Osta⟨v⟩|an Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Gospi za Gradinu u Sr⟨i⟩mču so(ldin)i ig (= 24). Ostav|⟨a⟩n Svetomu Mihovilu u Sri⟨m⟩ću so(ldin)i ig (= 24). Ostav|a⟨n⟩ Svetomu Frani u Betini so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Jerolimu Mikinu kapu od libre b (= 2). Ostav|a⟨n⟩ Juri i Jivi sinu moga brata Vida tri masline u Tužbinah kod jisti ńih. A sada[2] ostav|an sva moêa dobra, ka se nahode, Tomi, sinu pokojnoga[3] Grge brata moga, nobila i štabila, ka se nahode; a ono ča smo [m]i kupili zem|e, ostav|a⟨n⟩ mojoj nevisti Kati za života, a po smrti ńe, da gre na jistoga Tomu moga bratić⟨a⟩. Ostav|a⟨n⟩, da jima dati jisti Tome mojoj sestri Anici[4] jednu sukńu i pokrvaču. Ostav|an Je⟨r⟩ki se⟨s⟩tri Tomini jeda⟨n⟩ fuštań, a ostav|a⟨n⟩, da jima dati jisti Tome Vidu Špadinovu i Grgi ńegovu bratu, a mojin sestrićen svakomu po jednu kapu od soldini j (= 30) i da jima jisti Tome davati jednu misu kantanu na godišće svako ubah na dan svetoga B⟨a⟩rtula za moju dušu i mojih mrtvih. // Činim redi Tomu moga bratića jistoga Grge sina od moga dobra svega; i ako bi ki poša iz ovoga stana van, da ne mozi už⟨i⟩vati nišće od mojih dobara. Činim prokaratura[5] go(spodina) don Antu Belića svrhu moga ⟨t⟩aštamenta. Svidoci: Bare Šarin[6] i Stipe Beli⟨ć⟩ i êa don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiêan od Sr⟨im⟩ča i Betine. I priminu ji⟨s⟩ta Barica na ï (= 10) novebra.[7]

[1] »ijime«. – [2] »sadada«. – [3] »pokojonoga«. – [4] »Aninci«. – [5] »porokaratura«. – [6] »Šanrin«. – [7] Nema tal. kopije.

82.

(Taštament Mate Belina)

U jim⟨e⟩ bož⟨j⟩e amen! Č h n i v (= 1673) na d (= 5) febra⟨ra⟩. Činim moj taštament êa Mate Belin[1] budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći go(spodinu) bog⟨u⟩, prid svidoci zdolu rečenimi, budući[2] mo|eni i zvani i priporučujuć⟨i⟩ dušu bogu, a tilo zem|⟨i⟩ i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti moji lahš⟨i⟩ najpri. Najpri ostav|a⟨n⟩ Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštelu so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu[3] s(oldin)i ig (= 24), Svetomu Jivi na fortici[4] u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Gospi za Gradinu ⟨u⟩ Srimč⟨u⟩ so(ldin)i ig (= 24), Svetomu tilu u Srimču so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Frani u Betini so(ldin)i ig (= 24). A sada ostav|⟨a⟩n Jivi sinu momu polovicu moga dobra nobila i štabila, ka se nahode, i da jima napuniti moji lahši jisti moj sin Jive iz one polovice, ku san ńemu ostavi, i davati jednu misu na godišće na svetoga Matiča kantanu za moju dušu. I ako bi ka hći moêa prite⟨n⟩dila dil od moga,

da jih jima moj sin Jive ponudit s roton[5] za ono, ča su ponile iz kuće moje i doniti ka dil.[6] Ostav|an Êadri unuku momu, da mu se jima uzidati kuća na rivi kod Šime Belina,[7] ako bude redovnik. Činim redi moga sina Jivu, a prokaratura go(spodina) don Juru Magazinova.[8] Svidoci: Vuleta Êakovčev i Mate Magazinov[8] i êa don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiêan od Betine i Sri⟨m⟩ča. // A svrh toga ostav|a⟨n⟩ svakomu unuku momu po jednu kapu, a unukan po kanicu, onim ki su na Tisno, a Marinim sinom, ka je u Srimč⟨u⟩, svakomu po jednu kapu, svakomu od ńih. Ako bi ča pritendila Mare moêa hći veće od ńe dote. da mozi moj sin Jive izvaditi od ńe tolari i (= 20), ki san jo⟨j⟩ da, kada je bila u sužaństvu.[9] Priminu jisti pokojan Mate na īd (= 15) decebra č h n i e (= 1676).

[1] t. Belich, na poledini: »Mate Belin«. – [2] »boudući«. – [3] t. in Dolaz. [4] t. a S:n Zuane in fortezza. – [5] t. cerchar con il giuram:to. – [6] t. et portar alla parte. – [7] t. Belin – [8] t. Magazinovich. – [9] »sužansvtvu«, t. in la schiavitù.

83.

(Taštament Šime Mudrońina)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n i v (= 1673) n⟨a⟩ īʒ (= 18) decebra Činim moj taštament êa Šima Mudrońin,[1] prid svidoci zdolu rečenimi, budući mo|eni i zvani. Činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći go(spodinu) bogu, pr⟨i⟩poručujući dušu bogu, a tilo z⟨e⟩m|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji laši (!). Ostav|an u Sveti Êakov u Šib⟨e⟩nik so(ldin)i īb (= 12). Osta⟨v⟩|an Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i īb (= 12). Ost⟨a⟩v|an Svetomu križu u Docu u Šibenik so(ldin)i īb (= 12). Ostav|an Gospi na Gradinu u Srimču so(ldin)i īb (= 12). Ost⟨a⟩v|an Gospi na Ńivah[2] u Srimču so(ldin)i īb (= 12). A sada ostav|an mojin dvin unukon Grgi i Mati, a s⟨i⟩n⟨o⟩von Jerolimovin,[3] zem|u, ka je n⟨a⟩ Glavičini, gońaji d (= 5) s voćen, ko je ondi, i da jima*ju* govoriti dvi mise kantane na godišće jisti moji unuci Grgo i M⟨a⟩te i ako ne bi to govor⟨i⟩li te dvi mise, da mozi tu zem|u vaze⟨ti⟩ moje hćere i govoriti te dvi[4] mise na godišće. Ostav|an mojin unukon, a Marinin sinovon Grgi i Mati ono, ča ji⟨n⟩ je Mati ponila i svrh toga ostav|an svakomu po ječermu od pana furlanskoga[5] i kada to primu, da ne mozi v⟨e⟩će nišće uživati od moga dobra. Ostav|an Mandi hćeri mojoj, ako se ne oda, da mozi stati na momu, kaki moj sin Jerolim[3]; ako li se oda, da joj da dotu, kako bude moći. I jostav|an mojoj hćeri Tomici, ka je na Tisno, da i ńoj dade jisti Jeroli⟨m⟩ moj sin dotu, kako bude moći. Ost⟨a⟩v|an Mihi se⟨s⟩triću[6] momu jednu kapu o⟨d⟩ tri libre,[7] a Jur⟨i⟩ momu se⟨s⟩triću jednu kapu o⟨d⟩ libre dvi. Činim gospodaricu moju ženu za života, dokle pošteno stoji. I činim redi moga sina Jerolima,[3] i da jima napuniti moji laši jisti moj sin Jerolim,[3] // a pr⟨o⟩karatur⟨a⟩ Mihu Pagašina.[8] Svidoci: Šime

Šimatov i Luka Mileti⟨n⟩[9] i ča don Êadri Skračić, ki to pisah, parokiêan od Sri⟨m⟩č⟨a⟩ i Betine. Priminu jisti Šima na v (= 3) jenara[10] misеca č h n i g (= 1674).

[1] t. Simon Mudrognin. – [2] »an« u ligaturi, t. à Gnive. – [3] U toj riječi »n« mj. »m«. – [4] »divi«. – [5] t. una giecerma di panno (!). – [6] t. à Michiel figliuolo di mia sorela. – [7] Slijedi umetak: »a sinu ńe jednu kapu o⟨d⟩ so(ldin)i ig (= 24)«; u tal. kopiji stoji samo: »di soldi vinti quatro«, što je križano, tako da je taj umetak još nejasniji. – [8] Nepouzdano »g«, t. Mihò Papessin. – [9] Miletin. – [10] »jenanara«.

84.

(Taštament Jerke, žene Tome Dorotijina)

U jim⟨e⟩ bož⟨j⟩e am⟨e⟩n! Č h n i g (= 1674) na i i g (= 24) otubra. Činim moj taštament êa Jerka, žena Tome Dorotijina,[1] a hći pokojnoga Pere Kučinova,[2] u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, prid svidoci zdolu[3] rečenimi, budući mo|eni i zva⟨ni⟩ i poručujući dušu bogu, a tilo zem|i i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostav|an u Sveti Êakov u Š⟨i⟩benik so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩v|a⟨n⟩ Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu u Šibe⟨nik⟩ so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an Gospi za Gradinu u Sr⟨im⟩ču so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an polovicu moga dobra nobili (!) i štabila, ka se nahodi, Jivi momu pastorku,[4] a sinu moga muža Tome i da jima napuniti moji lahši, ki san naredila iz one ńegove polovice, ku sa⟨n⟩ mu ostavila i da mi jima činiti čast i poštenje za života, a po smrti čin⟨i⟩ti govoriti jednu misu kantanu na godišć⟨e⟩, kada bude moći za moju dušu. I činim redi Jivu jistoga moga pastorka, a prokaratura Jerolina (!) Markova. Svidoci: Petar Rubčić[5] i Mikula Lučičin i êa pop don Êadrij Skračić, ki to pisah, parokiêan od Sr⟨im⟩ča i Betine. // I êa jista Jerka zgoru rečena po smrti moga muža potvr*jujem* ove jisti taštame⟨n⟩t i sve ča se u ńem uzdriži (!) i ovo je moêa na⟨j⟩z⟨a⟩dńa vo|a i razčinam sva pisma, ka san učinila pri, a ovo[6] potvr⟨ju⟩jem i činim na⟨j⟩zadńe êa jista Jerka. Priminu jista pokojna Jerka na i i v (= 23 novebra.

[1] t. Dorotijch. – [2] t. Chucinov; na poledini: »Jeraka Kunčinova« (!). – [3] »zdoulu«. – [4] t. à Zuane mio Fiastro. – [5] t. Rucich. – [6] »ovvo«.

85.

(Taštament Mare, hćeri pokojnoga Jerolima Belina)

Č h n i d[1] (= 1675) na īd (= 15) otubra. Činim[2] moj taštame⟨n⟩t êa Mare, hći pokojnoga Jerolina (!) Belina, a žena pokojnoga[3] Grge Nadrčića,[4] i činim ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu i

priporučujući dušu[5] bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu, i činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani. Htih narediti moji lahši. Ostavļan u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩vļan Gospi na Kašte u Š⟨i⟩benik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Svetomu križu u Docu u Š⟨i⟩benik s(oldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩vļan Gospi za Gradinu u Srimač so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Svetomu tilu u Srimču so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Svetomu Frani u Betini so(ldin)i ig (= 24). A s⟨a⟩da ost⟨a⟩vļan Mati sinu momu polovicu moga dobra, ka se nahodi nobila i štabila. Ost⟨a⟩vļan mojoj hćeri Jeli zemļu, ka je u Plasi[6] kod crikvene zemļe i s voćen, ko je u ńoj. Ostavļan Jerki unuci mojoj zemļu, ka je u Star⟨i⟩n[7] kod Êakasa s[8] voće⟨n⟩, ko je u ńoj. Ost⟨a⟩vļan Jelinimi sino⟨vo⟩m, ča j⟨e⟩ Tome i Šime, kapu; ⟨M⟩andi[9] hćeri Jelin⟨i⟩ pokrvaču, a Kati opleće, a Mari kanicu, a to hćeran Jelinim. Ostavļan Jerkinu sin⟨u⟩ Grgi[10] kapu malu, a Mandi hćeri Jerkinoj kanicu, i da jima moj sin Mate napuniti svi moji lahši iz one polovice, ku san mu ostavila. I ako bi hotile dojti moje hćere g (!) dilu, da jimaju doniti, ča su ponile. Ostavļ⟨a⟩n, da mi jima moj sin Mate govoriti a (= 1) misu kantanu na moje krsno jime svako godišće. // Os⟨ta⟩vļan mojo⟨j⟩ nevisti Jivanici skrińu moju s robon, ka j⟨e⟩ u ńoj, Antici pokrvaču a (= 1), a to za ļubav, ku mi čine. Čini⟨m⟩ redi moga sina Matu, a prokaratura go(spodina) do⟨n⟩ Jivu Êa⟨ko⟩včeva. Svidoci: Jive Sladin i jisti go(spodin) do⟨n⟩ Jive Êakovčev i êa pop[11] don Êadre Skračić, ki to pisah, parokiêan Sr⟨i⟩mča i Betin⟨e⟩. Priminu jista Mare na ïg (= 14) decebra č h n i d (= 1675).[12]

[1] U vezivanju desetica i jedinica dva su veznika »i«. – [2] »činimo«. – [3] »pokojunoga«. – [4] Na poleđini piše: »Mare Nadrčića«, t. Nadarcich. – [5] »dušušu«. – [6] t. in Plasse. – [7] t. in Stare. – [8] »so«. – [9] t. Lascio alli figliuoli di Elena à Tomaso et Simon..... et alla figliuola di Elena Mandalena. – [10] Ponavlja: »ostaval (!) Grgi sinu Jerkinu«. – [11] »popo«. – [12] Na lijevom rubu 1. str. piše: »prid svidoci zdolu rečenim«.

86.

(Taštament Mande Papešine)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n i e (= 1676) na v (= 3) decebara (!). Činim moj taštament êa Mande Papešina, a žena pok⟨o⟩jnoga Mihe Papešina (!), budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu i priporučujući (!) dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani. Htih narediti na⟨j⟩pri moji lahši. Ost⟨a⟩vļan Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kašte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan[2] Svetomu križu u Docu u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩vļan Gospi za Gradinu so(ldin)i ig (= 24), Svetomu tilu u Sri⟨m⟩ču so(ldin)i ig (= 24). A sada ost⟨a⟩vļan polovicu moga dobra nobila i štabila, ka se nahode, Anti unuku momu, a sinu pokojnoga Jivana sina moga i da jima napuniti moji lahši iz one polovice, ku s⟨a⟩n mu ostavila, jisti moj unuk Ante i da jima činiti govoriti jednu[3] misu kantanu na godišće ubah jisti moj unuk Ante, a to na moje krsno jime. Ostavļan momu unuku Mati jednu kapu, a unukan po jednu kanicu. I ako bi htila moêa hći Matiča pristupiti g dilu, ost⟨a⟩vļ⟨a⟩n, da jima doniti sve, ča je ponila robe i ostale stvari[4] i da jima prisećі je li[5] sve donila, a paka pristupiti g dilu. Ost⟨a⟩vļan, ako bi ko hoti vaditi moje litine, ke su bile za pasana vrimena, êa jih darivan Mihi i Juri za ļubav, ku su mi činili u moj⟨o⟩j starosti. I činim reda Antu unuka moga, a prokaratura go(spodina) do⟨n⟩ Matu Vodanova. // Svidoci: do⟨n⟩ Mate Zorzin i Pere Matasov i êa pop[6] don Êadre Skračić, ki to pisah, budući parokiêan od Sri⟨m⟩ča i Betine. Priminu jista Mande na ïe (= 16) jenara miseca č h n i ž (= 1677).

[1] t. Mandalena Papessina, Michel Papessin. – [2] »ostavalan«. – [3] »jedno«. – [4] »stvara«. – [5] »le«. [6] »aêa popo«.

87.

(Taštament Ante Kalebova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n i ž (= 1677) na v (= 3) agušta. Činim moj taštam⟨e⟩nt êa Ante Kalebov, budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, prid svidoci zdolu rečenimi, buduć⟨i⟩ moļeni i zvani, priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ost⟨a⟩vļan u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Gospi na K⟨a⟩šte u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu so(ldin)i [ig][1] (= 24), Svetomu tilu u Srimču so(ldin)i ig (= 24). A sad ostavļan Êakovu sin⟨u⟩ momu polovicu moga dobra svega nobila i štabila, ka se nahode i ka mi jimaju pristupiti i da jima napun⟨i⟩ti moji lahši, ki san naredi, moj sin Êakov[2] iz one polovice, ku san ńemu ostav⟨i⟩ i ako bi poša moj sin Êakov pr⟨e⟩z reda s ovoga svita, da mozi uživati tu jistu polovicu moča hći, ka bi stala na momu stanu, a to neka se kuća uzdriži (!) i bog moli za me i za mojih mirtvih (!). Ost⟨a⟩vļ⟨a⟩n[3] po goňaêa zemļe u Plasi[4] Svetomu Mihovilu, a to kod jiste skule ta zemļa. Ostavļan svakoj hćeri mojoj po pedesete (!) dukat, a to Êagi i Matiji i Anici i Mandi i ako bi htile pristupiti g dilu k onoj polovici drugoj, da jimaju doniti, ča su ponile iz kuće, paka pristupiti g dilu. Svrh svega toga žena moêa gospodarica, dokle pošteno stoji na momu, a to jista Jele. // I činim[5] reda moga sina Êakova i da jima davati jednu misu kantanu na godišće, a to na svetoga Antona ubah za moju dušu, a prokaratura g(ospodina) don Êadru Skračića. Svidoci: Jure Ćuzela[6] i Ante Bašini i êa pop don Êadre

Skračić, ki to pisah, parokičan Srimča i Betine. Priminu jisti Ante Kalebov na ĭ (= 10) april⟨a⟩ č h o i b (= 1682).[7]

[1] t. L 1:4. – [2] »Êakovo«. – [3] »ostvaln». – [4] t. in Plase. – [5] »činimi«. – [6] t. Chiusella. – [7] Na 3. str.: »Ante Kalebov«.

88.

(Taštament don Jive Êakovče⟨v⟩a)

U jime bož⟨i⟩e amen! Č h n ž (= 1677) na ĭ (= 10) setebra. Činim moj taštament êa don Jive Êakovče⟨v⟩, sin pok⟨o⟩jnoga Jive Êa⟨ko⟩včeva, budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći gospodinu bogu, prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani, pr⟨i⟩poručujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostavļan na⟨j⟩pri u Sveti Êakov u Šibenik so⟨ldin⟩i ig (= 24), Svetomu križu so⟨ldin⟩i ig (= 24), Gospi na Kašte so⟨ldin⟩i ig (= 24), G⟨o⟩spi v⟨a⟩n grada[1] u Šibenik s⟨oldin⟩i ig (= 24). Gospi za Gradinu u Srimču li⟨bre⟩ e (= 6), Svetomu Mihovilu u Srimač (!) li⟨bre⟩ e (= 6), Svetomu Frani u Betini li⟨bre⟩ e (= 6). A sada ostavļan bratu momu Šimi sva moêa dobra, ka se nahode nobili (!) i štabila, a po smrti moga brata Šime, da gre na moji sinovi Matu i Dumu. Ostavļan, da jima moj brat Šime dati po smrti mojo⟨j⟩ za moju dušu najpri[2] koliko bude moći veće, a potom toga udiļi troje mise grgur⟨e⟩vske. Ostavļan, da jima dati moj brat Šime ĭ (= 10) škudi[3] braći mojoj[4] redovnikon od sk⟨u⟩le naše Duha svetoga, a da jimaju braća učiniti jedan kadi⟨l⟩ńak[5] od sr⟨e⟩bra i da jimaju braća udiļe izgovoriti toliko mis za moju dušu. Ostavļa⟨n⟩, da jima moj brat Šime učiniti jednu planitu[6] skuli Svetoga Mihovila u Srimču. // A sada ost⟨av⟩ļan do⟨n⟩ Juri Magazin⟨o⟩vu moj ferarg,[7] a da moli boga za moju dušu, a d⟨o⟩n Êadri Kapovu ostavļa⟨n⟩ mis⟨a⟩l moj, da moli boga za moju dušu. Ostavļan nećaku fra Jivanu mom štramaca, moji l⟨a⟩ncuni,[8] ki se najdu, da moli boga za moju dušu. A sada ostavļan, da nima ni jedna divojka, ka bi bila od moga brata, ali redi ńegovih, t⟨e⟩r bi pošla na stanu stati, da ne mozi nišće uživati od mojih dobar štabilih. Ost⟨a⟩vļan Jeli nevisti mojoj skrińicu moju s onom robon, ka je u ńoj. Ostavļan Kati bratični mojo⟨j⟩, kada se oda, za ļubav ku mi čini, dukat j (= 30) iz moga dobra. Ost⟨a⟩vļan, ako bi ko dava momu bratu Šimi kikodir (!) inp⟨a⟩č svrh naših dob⟨a⟩r za diliti dobra naša, ki od našega roda, da na⟨j⟩pri jima moj brat Šime iznet sve moje lemozin (!),[9] ke san dobi, čakodir rasude dva red⟨o⟩vnika[10] i da to bude jistomu Šimi bratu momu. Ost⟨a⟩vļan svakomu braticu momu,[11] ki su u Mrļanah[12] po jednu kapu, a to Vuki i Juru (!), a divojkan po jednu kanicu, a to Jeli i Ružici. Ostavļan nećako⟨n⟩ mojin u Sri⟨m⟩ču po jednu kapu, a to Grgi i Dunatu i Ant⟨i⟩, a Jeli kanicu. Ostavļan, da jima moj bra⟨t⟩ Šime davati svako god⟨i⟩šće dvi mise kantane na moje krsno jime i da jima moj brat Šime napuniti moji lahši, ki san

naredi. Činim redi moga brata Šimu i ńegovi sini, a prokaratur⟨a⟩ gospodina Andriju Marota[13] i⟨z⟩ Šibenika. Svidoci: Pere Boslić[14] i Êakov Pavin //[15] i ča pop don Êadre Skračić, parokičan od Sr⟨i⟩mč⟨a⟩ i Betine, ki to pisah. Priminu jisti don Jive Êakovčev[16] na ĭa (= 11) setebr⟨a⟩ miseca č h n ž (= 1677).[17]

[1] t. alla B V del Borgo di teraferma. – [2] »najiri«, t. prima. – [3] »šukudi«, – t. scudi. – [4] Umetnuta riječ. – [5] t. un Turibulo. – [6] t. una Pianetta. – [7] t. il mio Tabaro. – [8] t. il mio Stramazo li lincioli. – [9] t. cavar dal cumulo tutte le mie elemosine. – [10] t. de duoi Religiosi. – [11] »momomu«. – [12] t. in Margliane. – [13] t. Marotti. – [14] t. Bosnin. – [15] Nastavak na 4. str. – [16] »Êakovčeve«. – [17] Na 3. str.: »don Jive Êakovčev«.

89.

(Taštament Matiče, hćeri Mihe Papešine)

Č h n i z (= 1679) na i (= 20) agušta. Činim moj taštam⟨e⟩nt êa Matiča, hći Mihe Papešina,[1] a žena Ante Gržanova.[2] Činim ga prid svidoci zdolu rečenimi, budući[3] moļeni i zvani, budući u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu i priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se[4] pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti najpri moji lahši. Ostavļan Svetomu Êakovu u Šibenik so⟨ldin⟩i ig (= 24), Gospi na Kašte s⟨oldin⟩i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so⟨ldin⟩i ig (= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu u Srimču s⟨oldin⟩i ig (= 24), Svetomu tilu so⟨ldin⟩i ig (= 24), Svetom (!) Roku na Vršini[5] so⟨ldin⟩i ig (= 24). A sada ostavļan polovicu moga dobra svega, ča se nahodi nobila i štabila, Mati sinu momu i da mi jima davati jednu misu kantanu na godišće na dan svętoga Matiêa i napuniti moji lahši iz ńegove polovice, ku mu ostavļan. I ako bi hotile moje hćere pristupiti g dilu, da jimaju doniti ono, ča su ponile, da ji⟨m⟩ je gospodar jisti moj sin dati rotu, kako on bude hti. I činim reda moga sina Matu, a prokaratura Šimu Banova. I jošće[6] ostavļan svakoj unuci mojoj po jednu kanicu, a u⟨nu⟩kon svakomu po kapu. Svidoci: Šime Matićev i Mat⟨e⟩ Kumanović[7] i êa pop don Êadre Skr⟨a⟩čić, ki to pisah, parokičan od Mu⟨r⟩tera. // Priminu jista Matiêa n⟨a⟩ ie (= 26) agušta č h n z (= 1679).

[1] t. Papessin. – [2] t. Ghersanov. – [3] »buudući«. – [4] »sse«. – [5] t. Navarsini. – [6] »jošćе«. – [7] t. Cumanovich.

90.

(Taštament Kate, žene pokojnoga Jive Jelina)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h n i z (= 1679) na ĭ (= 10) novebra. Činim moj taštament[1] êa Kate, žena pokojnoga Jive Jelina, prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani. Činim ga u mali moći,[2] a u dobri pameti, zafal⟨e⟩ći go⟨spodinu⟩ bogu, priporučujuć⟨i⟩ dušu moju bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu.[3] Najpri ostavļan u Sveti

Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24). Ost⟨a⟩vļan Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi na Kašte u Š⟨i⟩benik so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan Gospi za Gradinu u Sriměu so(ldin)i ig (= 24), Svetomu tilu u Sri⟨m⟩ču so(ldin)i ig (= 24), Svetomu Roku na Vršini[1] so(ldin)i ig (24). A sada ostavļan sinu momu Šimi polo⟨v⟩icu moga dobra štabila i Šiminin sinon i ńihovin redon, ki budu ditići,[5] i da jima Šime moj sin dati udiļe po moj⟨oj⟩ smrti jedne mise kvarantane, a to prid sveti križ reći u Sveti Êakov. Ost⟨a⟩vļan, da jima jisti moj sin činiti gov⟨o⟩riti jednu misu kantanu na godišće, a to na ⟨s⟩vetoga Matiča za dušu moga oca. Ostavļan moju skriňu s robon, ka se u ńoj nahod⟨i⟩ mojin hćeran i Luci mojoj unuci, da jimaju to razdiliti na troje meju ńimi, a to Mar⟨e⟩ i Stoše i Luce, i da jima moj sin Šime na⟨pu⟩niti moji lahši iz one polovic⟨e⟩, ku mu êa ost⟨a⟩vļan. I činim reda moga sina Šimu, a prokaratura gosp(odina) do⟨n⟩ Êadru Skračića. Svid⟨o⟩ci: Pere Mataso⟨v⟩ i Ante Rašin i e (!) pop don Êadre Skračić, ki to pisa⟨h⟩, parokiêan od Murtera. Prim⟨i⟩nu jista Kate Jel⟨i⟩na na i i e (= 26) novebra č h n i z (= 1679).

[1] »taštemen«. – [2] t. in puoca malatia. – [3] t. Zagradinu. – [4] t. à Varsina. – [5] t. loro heredi maschi.

91.

(Taštament Dragiše aliti Jive Turčinova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h o (= 1680) na b (= 2) luêa. Činim moj taštament êa Dragiša[1] aliti Jive Turčinov, sin pokojnoga Šimuna Turčinova, prid svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani, nahodeći se u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći go(spodinu) bogu, priporučujući (!) dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti moji lahši. Najpri ostavļan u Sveti Êakov u Šibenik s(old)i(n)i ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i ig (= 24), Gospi za Gradinu u Sriměu so(din)i ig (= 24), Svetomu tilu u Sriměu so(din)i ig (= 24), Svetomu Roku na Vršini so(din)i ig (= 24), Svetomu Frani u Betini so(ldin)i ig (= 24). A sada ostavļan ženu moju (!) Anicu gospodaricu, dokle pošteno stoji na momu. Zatin ostavļa⟨n⟩ Tomi sinu momu goňaj zemļe u Zgonu[2] s voćen. ko j⟨e⟩ u ńemu i drugi goňaj u Plasi, to jistomu Tomi i da jima jisti Tome napuniti moji laši (!) iz toga, ča mu ost⟨a⟩vļan, a ostala moêa dobra ostavļan momu sinu Tomi i mojin[3] unukon, to Juri (!) i Šimi i Mat⟨i⟩ i da jimaju (!) dati mojoj hćeri Jeli duka⟨t⟩ 1 (= 50) iz mojih dobar, i ako se ne bi ku⟨n⟩te⟨n⟩tal⟨i⟩ tomu, da mozi vazda moji redi o⟨d⟩ d⟨i⟩tićev vazeti polovicu mojih dob⟨a⟩r sebi, a ostalo diliti na priti,[4] i da mozi moji redi o⟨d⟩ ditićev ⟨v⟩azd⟨a⟩ dati rotu svako⟨j⟩ divojci svrh onoga, ča j⟨e⟩ ponila, koliko mojoj hćeri, koliko unukan, ako bi htile g dilu pr⟨i⟩stupiti. // Činim redi moji sin i unuci (!) zgoru rečeni, i da jimaju davat (!) jednu misu kantanu na godišće na d⟨a⟩n svetoga Jivana za moju dušu, a prokaratura g(o)s(podina) do⟨n⟩ Jeru

Skračića. Svidoci: Jure Vodanov i Mikula Lučičin i êa pop don Êadre Skračić, ki to pisah, parokiêan od Murtera. Priminu jisti pokoêan Dragiša aliti Jive na č h o i v (= 1683) na gī (= 14) aprila.[5]

[1] t. Draghissa. – [2] t. in Stoni (?). – [3] »mojini«. – [4] t. il rimanente partir trà di loro. – »na priti« značenje nejasno. – [5] Na poledini: »Dragiš«.

92.

(Taštament Mare, žene pokojnoga Mihe Stoêanova)

U jime bož⟨j⟩e amen! Č h o i b (= 1682) na īg (= 18) otubra, u škoļu[1] Murteru. Činim moj taštament êa Mare, žena[2] pokojnoga Mihe Stoêanova, pr⟨i⟩d svidoci zdolu rečenimi, budući moļeni i zvani. Čini⟨m⟩ ga u mali moći, a u dobri pameti, zafaleći bogu i priporučujući dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti moji laši (!) najpri. Ost⟨a⟩vļan u Sveti Êakov u Šibenik so(ldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu so(ldin)i bī (= 12), Gospi na Kašte so(ldin)i bī (= 12). Ostavļan[3] Gospi za Gradinu s(oldini) bī (= 12) u Sriměu, Svetomu tilu u Sriměu so(ldini) bī (= 12). A sada ostavļan[4] svega moga dobra[5] polovicu nobila i ⟨š⟩tabila, ko se najde, i ono, ko je moj muž Miho jisti zamini ali proda, to ostavļan, tu jisću polovicu Anti sinu momu i ńegovin sino⟨om⟩, ki budu ńegovi redi. Ako bi hotile moje hćere ali unuke pristupiti g dilu, da ne mozi už⟨i⟩vati nišće od one polovice, ku êa ostavļan momu[6] sinu Anti i ńegovin sinom, ki budu, i da jima moj sin Ante činiti govoriti jednu misu na dan svete Margarite svako godišće i ńegovi sini i napuniti moji lahši, ki san naredila iz one polovice, ku san ńemu ostavila i ńegovin sinom. Činim redi moga sina Antu, prokaratura moga divera[7] Mark⟨a⟩. Svi⟨d⟩oci: Jive Plesnin i Šim⟨e⟩ Matanan[8] i ⟨ê⟩a pop[9] don Êadre Skračić, ki to pisah, parokiêan od Murtera. // Priminu jista pokojna Mare na i i d (= 25) otubra č h o i b (= 1682).[10]

[1] t. in Scoglio. – [2] »ženana«. – [3] »ostavalan«. – [4] »otavalan«. [5] »dobara«. – [6] »momo«. – [7] t. il mio cognado. – [8] »Matannan«, t. Matanin. – [9] »popo«. – [10] Na poledini: »Mare ⟨S⟩toêanova«.

XIII. don Mate Despot

Zlarin

93.

(Taštament Šime Lovrića)

U ime Isusa amen! Č h m a (= 1661) na īz (= 19) novembra. Činim moi taštament naiposlidńi ja Šime Lovrić i⟨z⟩ Zlarina budući u nemoći, a u dobri pameti, zahvaļujući gospodinu bogu i blaženo⟨i⟩ gospi i ⟨pri⟩poručujući bogu dušu, a tilo zemļi. A sada ostavļam od moih dobar laše

urdinarij[1] Svetomu križu u Docu s(oldini) i (= 20), gospi u Sveti Jakov s(oldini) i (= 20), Gospi na Kašte s(oldini) i (= 20), Gospi na Rašeļi l(ibru) a (= 1). Ost⟨a⟩vļam, da mi se dadu reći jedne ⟨mise⟩ kvarantane[2] za moju dušu, kad budu moći. ⟨Ostavļam⟩ gospi l(ibru) a (= 1) u Veliku crikvu.[3] Ostavļam moj⟨o⟩i ženi Ivanici sva moja[4] dobra, da bude gospodarica za života, ako bude pošteno[5] stati na moih dobri. Ako se odade, ne mozi imati od moih doba⟨r⟩ nego dvisto liba⟨r⟩, a to neka mozi učiniti moja žena zdvignuti ovi pinezi.[6] ⟨Po⟩ smrti moji ženi da imaju uživati moi sin⟨i⟩ Mark⟨o⟩ i Luka ⟨i⟩ Ive i Mat⟨e⟩. Ako bi ki sin o⟨d⟩ istih[7] umra neožećen, da upada dil meju ostalu braću, a moj⟨e⟩ hćere ako se odadu, da im se dade dota svakoi po dvisti libar; ako se ne udadu, da mozite svojom braćom na moih dobri živiti. Ostavļam moje redi sinove moje, a proka⟨ra⟩tura moga brata Mikulu, svidoke: Stipe Juraso⟨v⟩ i Lovre Duhović, budući moļeni. Ja do⟨n⟩ Mate Despotovi (!),[8] sin Stipanov, pisah, budući viciparokijan.[9] Nadožuntavam i hoću.[10] da imaju dati za osam godišć po jedno⟨o⟩ barilo vina na Miholu, ali na svetoga Šimu, ako budu moći. Da se da moliti bog za moju dušu, ako moi redi ne satišvaju.[11] // I ošće hoću ja isti Šime, da ovo bude, da moja dobra nigdar ne izaidu iz moih redi muških. Ako moja ka hći umre neodana, da ne mozi ostaviti nikomur svo⟨i⟩ di⟨l⟩, neg da gre meu braću, ki budu živi, ako ki sin za kin ostane, bude dilnik[12] moih dobar.[13] Umri isti Šime na b (= 2) marča[14] i bi pokopan u crikvi B(lažene) go(spe) u Zlarinu.

[1] t. li legati ordinarij. – [2] t. messe quaratane. – [3] t. Lasso alla B. V. di q.ta Villa L l. – [4] »moija«. – [5] »posteno«. – [6] Od »neka mozi« do »pinezi« – umetnuto. – [7] »brat od« – križano, pa napisano »sin o istih«. – [8] t. Despotovich. – [9] t. paroco. – [10] t. agiongo et voglio. – [11] Cijela ova rečenica ispisana u slobodnom prostoru s lijeve strane. – [12] »dilnik«. – [13] U tal. kopiji piše samo ovo: »ma vada nelli suoi frattelli et suo⟨i⟩ figl:i che fossero vivi. – [14] »marača«, t. 1662.

94.

Taštament Ivana Obadića

U ime Isusa amen! Č h m b (= 1662) na dni ïa (= 11) febrara. Činim moi taštament ja Ivan Obadić budući u kući mojoi zdrav u životu i u dobri pameti, odlučujući učiniti naredbe od moih dobar, meću̇ći sve moje prve taštam⟨e⟩nte u vomu (?).[1] Utvrđuj⟨e⟩m i ostavļam od moih dobar u Šibenik u Sveti Jakov s(oldini) ig (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kašte s(oldini) ig (= 24), Gospi u Zlarinu u|a dva kartuča, Gospi na Rašeļi[2] u|a dva kartuč⟨a⟩. Ostavļam brašćini za četiri godišća četiri spudi vina, da dade na Miholu popiti i da mole braća boga za moju dušu. Ostavļam od moih dobar, da mi se reku jedne kvarantan⟨e⟩. Ostavļam dote moje žene pedeset dukat Grubiši i hćeri Miki i Kati pinez libar sto i pedeset i dvoje brav[3] i četiri kva⟨r⟩tuči u|a i tri gońaja zemļe u Borovici posadene, drugi kus[4] u Lo⟨k⟩vici[5] u ńemu je gońai sedam, i to je sve dota moje žene Lucije, i to da imaju uživati sve isti Grubiša

i hći moja Miko i Kate. Ako ne bi htili mojo⟨j⟩ hćeri Kati činiti pošteńe, ter bi pošla od ńih, mozi imati svega moga dobra nobila i štabila treti dil. // Ostavļam od moih doba⟨r⟩ oca mog, ča je u Borovici kod Stipe Duhovića i vrta⟨l⟩ i kuću i ča u kući nobila i štabila[6] momu zetu Grubiši i Miki i[7] Kati moim hćeram. Ostavļam Fili mojo⟨j⟩ bratični[8] j⟨e⟩dnu sukńu, da moli boga za moju dušu. Moim nećakom Šimi i[7] Grgi i Luki i Mati ujedno[9] libar osam, ča sam da mojo⟨j⟩ sestri više dote; i pak svim moim nećakom ostavļam[10] svakomu po dvi gazete, ča su razdrli opanak[11] k meni hodeći. Svidoci: Ive Pojata i Lovre Duhović. Komesarija: Juru Šarina.[12] Rede moje: zeta Grubišu i moj⟨e⟩ hćere. Ja do⟨n⟩ Mate Despot, kurat od[13] Zlarina. Umri na d (= 5) jenara č h m g (= 1664).

[1] t. et in q:to. – [2] »u Iraševi«. – [3] t. à Grubissa suo genero, et à Nicolotta et Cattarina sue figle ..... L cento cinquanta è due animali. – [4] »kuse«. – [5] t. Loquizza. – [6] »i bštabila«. – [7] »ii«. – [8] »bratičin«. – [9] t. insieme. – [10] »osttavalam«. – [11] t. opanche. – [12] t. Sarich. – [13] »odd«.

95.

Taštamenat Mare Ļubine

U ime b(oga) amen! Godišća od ńegova poroj⟨e⟩ńa svetoga č h m v (= 1663) na dn⟨i⟩ īd (= 15) jenara čini taštament[1] u kući svoioi[2] u Z⟨l⟩arinu, ležeći u poste|i od nemoći, ma zdrava od pameti i od govorenj⟨a⟩ Mare, žena pokoinoga Miše Ļubića, a hći pokoinoga Jure Klupova,[3] i tako vrgajući[4] sva ostala taštamenta ili kundicioni, ka prije učinila, hoteći da ov va|a i bude obslužen. Zato priporučuj⟨e⟩ bogu dušu, a zem|i tilo od koje izašlo. Ostavļa laše urdinarije, ča je sv⟨etomu⟩ sakram⟨e⟩ntu u Sveti Jakov, fabrici iste crikve, Gospi na Kašte, Svetomu križu u Dolac, Gospi od Zlarina – svakoi crikvi po mucenig zgora rečenih. Ordinaje redu, da za dušu mužu Mihovilu mise kvarantane obligavajući moga reda zdola rečenoga,[5] da mi ima reći druge kvarantane za dušu ńe.[6] Ostavi nevisti Jeli gredu vrtla naiboļu, ka se nahodi, za ļubav, ku mi čini u mojoi nemoći. Ostavi, da se ima s vrimenom i kad bude bog pomo[ći] ńe redi, da se ima napuniti, // ča mańka dote Jeli l(ibar) rn (= 170) i Ļubici, ka bi odana na Primošćen, ńe ditetu, ča mu mańka varhu četrnadeste tolari[7] za izvršeńe, koliko je imala Barica. Ostavi vrhu dote obidvim hćeram i ditetu iste trete[8] svakoj po haļak jarin. Sva ńe dobra nobila i štabila, gdi godir se nahodi, ostavi Grubiši ńe sinu, i to da mu nima nitkor inpača dati od sesta⟨r⟩ i neputov, ma pustiti ga živiti ńega i ńegovi redi, kako obligajem, da za deset godišć na dan svete Mare ima govoriti misu veliku. Redi i komesarija čini sina svoga. Svidoci: go(spodin) Gab⟨r⟩e Matijaco[9] i Pere Tomašev. Ja do⟨n⟩ Mate Despot[10] pisah, budući parok u Zlarinu. Umri ista Mare na j (= 30) jenara i bi pokopana u crikvi B(lažene) gospe u Zlarinu.

[1] »taštamnte«. – [2] »svoijoi«. – [3] t. Chglipovà (?). – [4] t. anullando. – [5] »reččenoga«. – [6] »nej«. – [7] t. reali quatuordeci. – [8] Značenje nejasno, tal. nečitljivo. – [9] t. Gasparo Matiazzo. – [10] t. Despotovich.

96.

Taštament Miše Heraka

U ime boga amen! Godišća od svetoga poro*d*enj⟨a⟩ ńegova č h m g (= 1664) na dni iv (= 23) jenara čini pisati taštament u kući svojoi u Zlarinu, ležeći u poste|i od nemoći, ma zdrav od pameti i govorenja Mise Herak, priporučuj*u*ći dušu bogu, a zem|i tilo od ke ishodi, i tako mećući sve ine prve kundicioni ili taštamente, hotij*u*ći, da ov va|a. Ostavi u Šibenik u Sveti Jakov s(oldini) īb (= 12), u Docu Svetomu križu s(oldini) īb (= 12), Gospi na Kašte s(oldini) īb (= 12), Gospi od Nove crikve s(oldini) īb (= 12), Gospi od Zlarina u|a kvart⟨u⟩č jedan, Gospi od Rašel|e u|a k(vartuči) g (= 4), Gospi od Visa u|a, od veloga sela, k(vartuči) v (= 3). Ostavi za šest godišć po spud vina[1] i dvi libre kruha, da dadu braći na Miho|u, da mole boga za ń, i to kondiciva ili odlučuje gredu vrtla, ka je kod Braniča.[2] Ostavi Petrici ženi u Zaharu[3] sad i ledinu i voće i vrta⟨l⟩, ki je kod Ļubinih,[4] ki mu ostavi ujac, da j⟨e⟩ gospodarica u smrt i u život. Ostavi hćeri Mari da se ima dati i⟨z⟩ svega dobra ńegova dote l(ibar) t (= 300). Ostavi hćeri Ļubi,[4] ako umre u Šibeniku, l(ibar) i (= 20), da se da za ńe dušu; ako doma doide, da se hrani na ńegovih dobri do smrti. Ostavi sva ostala dobra sinovom Mati i Juri, ako doide, razvi po kuće. Ako bi moju ženu potisnuli, mozi uzesti po kuće i ostaviti komu jo⟨j⟩ drago. Ostavi sinu Mati, da ima razdiliti kuće i tri kamenice, ča ni još razdi|eno i da ima škoditi page l(ibar) oa (= 81), ča se ždriba za ga|iju, [i] to ima škoditi od [s]trica.[5] // Ostavi, da mu ima*j*u redi ńegovi do deset godišć činiti mise kantati za ńegovu duš⟨u⟩, čineći redi sine, prokaratura Luku Braničeva, da ima pomńu vrh taštamenta po smrti istoga Miše. Svidoci: isti Luka Branič ⟨i⟩ Ive Šotalo.[6] Pisa⟨h⟩ taštament ja do⟨n⟩ Mate Despot, sin[7] pokoinoga Stipana. Umri isti Miše Herak na iz (= 28) jenara č h m g (= 1664) i bi pokopan u crikvi B(lažene) g(ospe) u Zlarinu.

[1] t. per anni sei un mozo di vin. – [2] t. Braniz. – [3] t. à Petrizza sua moglie in Zahar. – [4] t. Gliubini, Gliuba. – [5] t. et che debba astringer il barba Nicolò et ameda L ottanta una che si deve per il bollettino toccatoli (?) andare sopra la galera. – [6] t. Sottalo. – [7] Ponovljena riječ.

97.

Taštament Mande Krivinove

U ime Isusa amen! Č h m g (= 1664) na ï (= 10) febrara.[1] Čini taštament Mande, hći pokoinoga Šarića,[2] a žena pokoinog Tomasa Juranova alitvam Krivinova, u kući moga pokoinoga muža, ležeći u poste|i u nemoći, a u dobri pameti, bogu hvalu daj*u*ći i ńe dušu priporučuj*u*ći bogu, a tilo zem|i, da bude tvrd ovi taštam⟨e⟩nt mećući sve ine moje prve, ke sam učinila. Ostav|a laše urdinarije u Šibenik u Sveti Jako⟨v⟩ fabrici s(oldini) ig (= 24), u Sveti[3] križ u Docu s(oldini) ig (= 24), Gospi na

Kaste s(oldini) ig (= 24), Gospi u Zlarinu s(oldini) ig (= 24), Gospi na Rašel|i s(oldini) ig (= 24). Od ostalih moih dobar, da se ima dat[i] moi⟨m⟩ unuka⟨m⟩ vrh dote svakoi sukńu. Ostavi[4] Anti unuku gredu vrtla kod Šutin. Ostavi Mišinu sinu Anti vrtla gredu više kuće do zimnice.[5] Ostavi Mandi nevisti, ča mi čini dobru sprav, gredu vrtla kod Šime Škunblića[6] i drugu gredu pod ponistru. Ostavi Miši teretik, ki je na Tatińi[7] i s voćem. Ostavi u Bez[e]kovu[8] Miši unuku i Stipi Vukovu, da ona dva razdile na po. // Ostavi hćeran za dotu svakoi po pedeset dukat. Ako ne budu kuntente, da donesu dotu i da dile meu sobom. Ostavi zetu Jakovu vina spudi ïv (= 13), ča j⟨e⟩ doni u kuću. Ostavi zetu istomu[9] deset dukat na godišće, ča me hrani do smrti.[10] Ostavi za dušu kod Reška teretih (!),[11] da dadu tri mise na godišće za svekra jednu, za svekrvu drugu, a za ńe dušu tretu, i to na ńihova krsna[12] imena uvik. Ostavi dote zetu Jakovu dote l(ibar) rl (= 150), da boga moli za ńe dušu, a drugu rl (= 150) libar meu dicu ńe hćer⟨i⟩. Ostavi ńe redi zeta i unuka, prokaratura Mikulu Špańu.[13] Svidoci: Grubiša Juranović[14] i Toma Šutina.[15] Ja do⟨n⟩ Mate Despot,[16] kurat od Zlarina, pisah. Umri ista Mande na īg (= 14) jenara č h m g (= 1664).

[1] t. 8 gen:o. – [2] Ispred prezimena ostavljeno prazno mjesto, da se naknadno upiše ime; t. Zuanne. – [3] »ssveti«. – [4] Slijedi umetnuti redak, ispisan sitnim, razbacanim i nečitljivim slovima; t. la quale vole che sij data una camisa à qella Sugnchina (?). – [5] t. una vanezza d'horto appo la casa fino il figaro. – [6] t. Scubaglich. – [7] t. terratico sopra Tatigna. – [8] t. in Besecov. – [9] Umetnuta riječ. – [10] Slijedi nekoliko riječi umetnutih, dužine pola retka, vrlo nečitljivih; t. dal tempo che venne habitar con lei, et ciò per anni 30. – [11] t. šl terratico sotto la casa Roscova. – [12] »nihove kraasna«. – [13] t. Spagna – [14] t. alias Hadumov. – [15] t. Suttina. – [16] t. Despotovich.

98.

(Taštament Ivana Balina)

U ime boga amen! Godišća od ńegova porojenj⟨a⟩ svetoga č h m g (= 1664) na g (= 4) agusta. Čini učiniti tastament Ivan Balin,[1] u kući svojoi u Zlarinu, ležeći u poste|i od nemoći, ma zdrav od pameti i od govorenja, mećući sve ine kundicione i taštamente, ke je pri čini pisati. Ov hoti da bude tvard, za[t]o na⟨j⟩pri priporučuje bogu dušu, a zem|i tilo [od] koj⟨e⟩ izhodi. Ostav|a u Šibenik u Sveti Jakov mucenig, Križu u Dolac mucenig, Gospi van grada mucenig. muntu s(oldini) īb (= 12), Gospi u Zlarin u|a kvartuč g (= 4). O⟨s⟩tavi ženi Luci četvrtinu svega mala i velika dobra ńegova, da j⟨e⟩ gospodarica u smrt polovic[u] ostaviti od ove četvrtin⟨e⟩ komu jo⟨j⟩ drago. Po polovicu da upada u sine ńegov⟨e⟩ sve. Ako žena ńegova ne bi htila stati s jednim od ńegovih sino⟨v⟩ neg bi proticala od j⟨e⟩dnoga do drugoga, ne mozi ⟨j⟩oj biti štabil četvrtina. Ostavi, da ńegovi si⟨ni⟩ ima*j*u uživati ostala ńegova dobra svim jednako. Nevisti Luci ostavi motiku četvrtu i pod gubno i nad gubno zem|⟨a⟩ s voćem.[2] Ostavi hćeri Mandi suru sukńu i črn ha|ak.[3] Ostavi unuka⟨m⟩, a Šiminim hćeram, po bilu sukńicu i ha|čić bil. Ostavi do

deset // godišć, da o Ivańu[4] imaju davati mise kant⟨a⟩ti is komuna za ńegovu dušu. Ostavi brać⟨i⟩, da sini ńegovi dadu ï (= 10) bari⟨li⟩ vina u deset godišć[5] popiti i da za[6] ńeg⟨ov⟩u dušu imaju boga moliti. Ostavi komesariji i prokaratur[7] dva sinovca Ivu i Lovru. Čini redi sinove. Svidoci: Jakov Bujasov i Jive Aleksin. Ja do⟨n⟩ Mate Despot, kurat od Zlarina, pisah taštament. Umri isti Ivan na ïʒ (= 18) agusta i bi pokopan u crikvi č h m g (= 1664).

[1] t. Ballin. – [2] t. la zappa quarta, et sopra Gumno la terra con li alberi. – [3] t. una vestura di rassa berettina, et il geleco di rassa negro. – [4] »o Ivano«. – [5] t. in anni 8 barille 8 di vino. – [6] »ze«. – [7] »pkrokaratur«.

99.

(Taštament Anice Hadumove)

U ime boga amen! Na ï (= 10) m(iseca) augusta.[1] Činim taštament êa Anica Hadumova moj na⟨j⟩z⟨a⟩dńi, mećući sve[2] ostale taštamente, a budući hći pokoênoga Marka *Ju*ranovića, a žena pokoênoga Ivana Duhovića u[3] kući istoê pribiva*juć*i i budući[4] tilom nemoćna, a pametću zdrav⟨a⟩. Naêp⟨r⟩i priporučuem bogu dušu, a zem|i tilo, okle e izašlo. Ostav|am S(vetomu) Ê(akovu) mucenig, S(vetomu) k(rižu) u Dolac mucenig, G(ospi) na kašte mucenig, ostav|am G(ospi) u Zlarin mucenig. Ostav|am Stipanu Hadumovu z braćom kuću, ka e kod ńega, z gredom, ka e kod fafarimke,[5] da isti Stipan z braćom ima mi učiniti pogreb. Ostalo ča izavanca, da ima dati mise kvarantane. S ovim patom, ako bi moê u[nu]k hti[6] imati istu kuću i gredu, da ima doniti pinezi do dva godišća; ako li ne, da ima ńihovo biti i ako bi *ju* hti[6] moê unuk vazeti za kog drugoga, da mu ne mozi biti valido. Ostav|am[7] Mari Stipana Hadumova ednu gredu u vrtliću u Docu,[8] Mari unuci edan kus navrh Borovice i ednu p⟨o⟩krvaču.[9] Ostalo sve moe mobilo i štabilo momu unuku. S ovim patom da mi moê unuk ima govoriti a (= 1)[10] misu na godišće, dokle[11] živ i êoš hoću, da moê unuk ima dati Grubiši Hadumu ednu gredu vrtla kod ńega na Fangacu[12] i da isti Grubiša ima mi dati ednu misu kantanu do tri godišća, a Mare moêa unuka ednu misu. S ovim patom da moê unuk ima platiti istomu Grubiši Hadumovu l(ibri) ïʒ (= 18) iz moga d⟨o⟩bra, a Mare Stipanova žena da mi ima dati edne mise kantane.[13] Činim reda moga unuka Mišu, a prokaratura Stipana H⟨a⟩dumova.[14] Svidok: Ivan B⟨a⟩rin[15] i Êive *Ju*rasov. Êa do⟨n⟩ Mate Despot[16] pisah, parok od sela Zlarina. Na ïv (= 13) agusta č h m g (= 1664) umri ista Anica i bi pokopana u crikvi B(lažene) g(ospe) u Zlarinu.

[1] Godina nije označena, t. 1664. – [2] »seve«. – [3] »a«. – [4] »budići«. – [5] t. apresso Fafarincha. – [6] »htti«. – [7] »osstavlam«. – [8] t. una Grebglia nel ortisel in Dolaz. – [9] t. »un pezzo in cima di Borovizza et un velo. – [10] »e (= 6) misu«, t. una messa. Dakle, »e« je omaška ili skraćivanje: e(dnu), što u ovim oporukama nije prakticirano nijedamput, a ktome taj znak nije pod titlom. – [11] »dekle«. – [12] t. à Fangaz. – [13] t. una messa cantada. – [14] t. Hadumovich. – [15] t. Barin. – [16] t. Despot.

100.

Taštamen⟨t⟩ Stipe Jurasov⟨a⟩

U ime boga amen! Godišća od ńegova svetoga poroj⟨e⟩nja (!) č h m g (= 1664) na e (= 6)[1] oktubra čini pisat taštam⟨e⟩nt Stipan[2] *Ju*rasov u kući svojoi u Zlarinu, ležeći u poste|i od nemoć⟨i⟩, ma zdra⟨v⟩ od pameti i od govoreńa, mećući sve ostale kundicioni alitva⟨m⟩ taštamente, ke sam pri učini, hotij*u*ći da ov va|a i tvrd bude, ostav|*aju*ći laše urdinarii (!) u Šibenik u Sveti Jakov so⟨ldini) ïb (= 12), svetomu sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) ïb (= 12), Križu svetu u Dolac s(oldini) ïb (= 12), mun[tu] nišće.[3] Ostavi Gospi u Zlarin s(oldini) ig (= 24), Gospi od Rašće s(oldini) ig (= 24). Ostavi ženi dote l(ibar) t (= 300). Ostavi svakoi hćeri,[4] ako se odadu, dote l(ibar) sl (= 250). Ostavi, da moi sinovci nadotaju moje hćere iz moga dobra. Ostavi ńegova dobra ostala svoim sinovcem naprćujući na dušu Martinu moju ženu i dicu. Ako bi *ju* odilili[5] moi sinovci, ne mozite imati moga dobra nišće, nego da j⟨e⟩ moja žena gospodarica od mo[ga] svega dobra i naiti k sebi zeta,[6] ako je ne bi pošedili i poslušali[7] moi sinovci. Ostavi do pet godišć po bari⟨l⟩[8] vina, da dadu braći popiti i prvo godišće po turtu.[9] Ostavi do deset godišć po jednu misu kantanu za ńegov⟨u⟩ dušu. Ostavi reda i komesarija // Martina priporučuj*u*ći ńemu, da mi ne zaboravi dušu moju i drugi put naprt⟨i⟩h na dušu ńegovu ženu i dicu moju. Čineći prokaratura Stipu Pavićeva vrh moih dobar, da prigleda. Svidoci: ist⟨i⟩ Pavić i Ante Grego. Pisa⟨h⟩ taštament ja do⟨n⟩ Mate Despot, sin Stipanov, budu⟨i⟩ kurat u Zlarin(!). Umri isti Stipe na ž (= 7) oktubra i bi ukopa⟨n⟩ u cri⟨k⟩vi B(lažene) g(ospe) u Zlarinu.

[1] t. 7. – [2] »Stipana«. – [3] t. Al monte niente. – [4] »hšeri«. – [5] t. et se volessero far partir la mia moglie. – [6] t. trovando il zenero. – [7] U tal. kopiji samo: non volessero ubedirla. – [8] t. una barilla. – [9] t. un pane.

101.

(Taštament Ivana, sina pokojnoga Filipa Bebanova)

U ime bog⟨a⟩ amen! Na ïe (= 16) setembra č h m d (= 1665). Čini pisati taštam⟨e⟩nt Ivan, sin pokoinoga Filipa Bebanova, u kući svojoi, ležeći u poste|i u nemoći, a dobri pame⟨ti⟩, naredu*juć*i moje naredbe od moih dobar lipšim načinom kim se može narediti, pr⟨i⟩poruču*juć*i dušu bogu, a tilo zem|i, iz ke ishodi. Ostavi svetom sakramentu u Sveti Jakov s(oldini) ïb (= 12), Svetomu križu u Dolac s(oldini) ïb (= 12), fabrici u Sveti Jakov s(oldini) ïb (= 12), Gospi van grad⟨a⟩ da se reče misa od muceniga. Ostavi Gospi, gdi se ima pokopati tilo ńegovo,[1] l(ibar) d (= 5). Ostavi Gospi u Rašće|i l(ibar) d (= 5). Ostavi za dva godišća, da dadu sini ńegovi na mrtvi dan bari⟨l⟩ vina i po glavu kruha braščini,[2] da mole boga za dušu ńegovu. Ostavi, da se dade za mise j (= 30) libar

kvarantane. Svetomu križu u Trogir ostavi l(ibre) v (= 3). Ostavi, da ima dati Frane, Gašper i Mate svaki[3] po pedeset libar sestri više robe, ča je ponila i ne mozi ih veće travajati. Ostavi sinu Mati u Lazu dvi masline iz Vršćine. Ostala dobra nobila i štabila moin sinovom Frani i Gašperu i Mati čineći[4] ih redi, Matu prokaratura. Svidok je Grubiša Hadumov i Mikula Špańa.[5] Pisah taštament ja do⟨n⟩ Mat⟨e⟩ Despot, kurat od Zlarina, u kući ńegovoi. Umri na ia (= 21) setembra, bi zakopan u crikvi B(lažene) g(ospe) u Zlarinu.

[1] »negomo«. – [2] »srščini«. – [3] »savkaki«. – [4] »čeneći«. – [5] t. Nicolo Sarich d.to Spagnia.

102.

(Taštament Klarice, žene pokoinoga Vicka Êakutinova)

U ime Isusa am⟨e⟩n! Na d (= 5) decembra č h m d (= 1665). Čini pisati taštam⟨e⟩nt Klarica, žena pokoinoga Vicka Êakutinova,[1] u kući svoji, ležeći u posteļi, a z⟨d⟩rava u pameti, priporučujući bogu dušu, a tilo zemļi, ostavļajući laš i mećući ostale taštament⟨e⟩, ke je pri činila pisati. Ostavi sakrame⟨n⟩tu u Sveti Jakov s(oldini) īb (= 12), u Dolac Svetomu križu s(oldini) īb (= 12), Gospi na Kašte s(oldini) īb (= 12). Ostavi Luki Jeliću kuću u Zlarinu, kako stoi, i vrta⟨l⟩ vas, ki j⟨e⟩ kod Mate Korbega.[2] Ostavi Luki zemļu, ka j⟨e⟩ u Marinu,[3] ku drži Frane Ruiš.[4] Ostavi Luki zemļu, ka je u Dragah, ku sadi[5] Ive Dejanov. S ovin kundic⟨i⟩onom da mi učini pogreb i da joi čini reći po jedan[6] veršari na ńe krsno ime do dvadeset godišć o⟨d⟩ dvi libre i da dade o⟨d⟩ Drag, gdi sadi Ive Dejanov, svetomu sakrament⟨u⟩[7] u Zlarinu u|e, ko ima prijati[8] od Ive. Ostavi Mušiću u gradu[9] kuću i vrta⟨l⟩, u Vodicah[10] zemļu i ako dobude od Matijaca[11] Dragu, da je Peri Mušiću polovica, a Luki Jeliću polovicu. S ovim kundicionom dajem[12] i ostavļam Luk⟨i⟩ u darovno ime i da ne mozi Luka ni prodati ni darovati ni zaminit, nego Lukini redi uživati i Luka ostaviti komu mu drago. Čini komesarij Peru Mušića, rede Luku Jelića. Svidok: Mate Čikut,[13] Ivan Manoš. Čineći se i dajući se s[estra] braći u Zlarinu,[14] // Blaženo⟨j⟩ gospi da dade u crikvu, gdi se ima pokopati tilo u Zlarinu, dukat pet, i to ima dati Luka. Ostavi, da Pere reče za dušu ńe pet kvarantan u pet godišć. Ja do⟨n⟩ Mate Despot, kurat od Zlarina, pisah. Umri ista Klara na īg (= 14) decembra.[15]

[1] »Viska«, t. Facio scriver il testamento io Clara moglie di q.m Vic.o Giachutinovich. – [2] »k« u toj riječi na vrhu ima znak od glagoljskog »č«. U tal. kopiji cijela rečenica glasi ovako: Lasso al sud.o Luca Gelich una casa posta in questa Villa di Zlarin nella qual hora mi ritrovo, con tutta la robba mobile et al presente in d.a si ritrova, lasso al sud.o Luca un orto posto di sopra della d.a casa apresso di Mattio Crivinovich. – [3] t. in loco chiamato Marin. – [4] t. Ruis. – [5] t. in loco chiamato Draghe laorato da. – [6] Slijedi »na ni«, što je omaška mj. »na ne«, a ponavlja se pravilno iza riječi »veršari«. Ni ovaj dio tal. kopije ne slaže se s glagoljskim tekstom. Na pr.: Luca debba dar una volta messe quarantane per l'anima di q.m Vic.o mio marito et che mi debba far l'essequie si come mi conviene, et che debba far dir un aniversario per l'anima mia di doi lire il giorno di S. Clara. – [7] t. nella lampade del Santissimo Sacramento. – [8] t. che ricevera. – [9] t. al sig.r Piero Museo nella Citta di Sibenico. – [10] t. alle Vodice. – [11] t. et se guadagnarano col sig.r Mattiazzo. – [12] »dajeme«. – [13] t. Cicutovich. – [14] t. Facendomi sorella della Frataglia di S. Maria di Zlarin. – [15] Na 3. str. glagoljskog originala nalazi se prva verzija ove oporuke, koja je sa nekoliko debelih crta križana, a glasi: »Klarica Jakutinova, žena Vicka (!), ostavi laš urdinarij u Šibenik. Ostavi Luki Jelića kuću svu, kako se nahodi, i vrta(l) do brda s voćem i u Marinu zemļu, ku rabi Frančisko Ru⟨i⟩š, i zemļu u Dragah, ku r⟨a⟩bi Ive Dejanov. S ovim kundicionom da mi učini pogreb i da dade s⟨a⟩kramentu u Zlarinu u|a dil, kako ga duša stegne, da gori svić (!) za ńe dušu i ńe starih. Ostavi, da se ima dati iz ovih laši veršari o⟨d⟩ dvi libr⟨e⟩ do dvadeset godišć, u darovno ime dariva. Bi svidok *Jure* Kapular«.

XIV. FRA IVAN HERMAN

Prvić

103.

(Taštament Ivanice, kćeri po(koinoga) Ive Klarića)

Na parvi luêa[1] č h m b (= 1662). Ivanica,[2] kći po(koinoga) Ive Klarića iz Doca,[3] a žena Šimuna G⟨r⟩beļića,[4] budući nemoćna, a u dobri pameti, hti učiniti ńe taštament, prid ⟨d⟩vimi svidoci: *Jure* Handrin i Anton Mačukatov.[5] Naipri p⟨r⟩iporuči dušu bogu, a tilo zemļi, pak ostavi u S⟨ve⟩ti Êkov u Šibenik l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Os(ta)vi za du⟨šu⟩ po(koinoga) oca i (= 20) mis kantanih od onih pinez, ki su u ńe muža Šimuna, a za pokoinu ńe mater mis ï (= 10), da ih da Šimun ńe muž iz onih pinez, ki su u ńega, da da te mise reći.[6] Os(tavi) pak svako godišće b (= 2) mise kantane:[7] ednu za ńe oca, drugu za ńe mater, a to da dae i Šimu⟨n⟩ iz onih intrad, dokle budu frutati, veće ne. Os(tavi) ńe po(koinim) sest⟨r⟩am za dušu svakoi po d (= 5) mis malih. Os(tavi) ńe stričevića Stipanu plemenšćine,[8] ke su k⟨o⟩d Šipurine s obligon Stipanu, da ima dati reći ï (= 10) mis kantanih: za oca d (= 5), a za mater d (= 5). Os(tavi) sve ńe, ča se nahodi štabilo, ńe mužu Šimunu za života i po smrti s obligon Šimunu, da ima davati po ednu misu kantanu za ńe[9] dušu na godišće do ï (= 10) godišć. Učini Šimuna, ńe muža, reda i komesariêa, prokar⟨a⟩tura go(spodi)na *Juru* Tihića.[10] Pisah ê fra Ivan Herma⟨n⟩ namisto parohiêna.[11]

[1] »č« nepouzdano. – [2] »Ivacan«, t. Zuanna. – [3] t. da borgo di Seben.co. – [4] t. Garbelich. – [5] t. Gandrin, Mazuchat. – [6] »riči«. – [7] »kanntane«. – [8] t. plemenszine. – [9] »na«, t. per anima sua. – [10] t. Tranquilo. – [11] t. Serisi io fra Zuanne German in luoco del parochian. Copiato dalla lingua ilirica in lingua volgar. – U notarskim bilješkama susrećemo ovako pisana prezimena: Garbeglich, Handrin. – Po grafici, pravopisu i jeziku ovu je oporuku pisao M. Šlakić (Vidi: IX, 16–27).

XV. don Matij Perošić

Zlarin. Jezera

104.

(Taštament Ivana, sina pokoinoga Luke Braničev⟨a⟩)

J⟨e⟩zus, u ime božij⟨e⟩ amen! Č h m v (= 1663) miseca aprila na li (= 12). Ê Ivan, sin pokoinoga Luke Braničev⟨a⟩, činin moi taš- me⟨n⟩t, budući u mali moć⟨i⟩, a u dobri pameti, u mo⟨i⟩oi kući, pri- poručuj⟨e⟩m bogu dušu, a zem|i til⟨o⟩, kada me bog sudi s ovo⟨ga⟩ svita, prid svidoci: Markon Morovin i Êdron Vukovi⟨n⟩, zvanimi i mo- |enimi. Ostav|an fabrici Svetoga Êkova s(oldin)i ig (= 24), sakramentu Svetog Êkova s(oldi)i ig (= 24), Gospi na Kašte s(oldin)i ig (= 24). Svetomu križu u Dolac s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an Gospi u našu crikvu s(oldin)i ig (= 24), Gospi na Rašel|i s(oldin)i ig (= 24). Ostav- |an braći za četira godišća j⟨e⟩dno barilo vina, da ima*ju* dati za mo*ju* dušu. Gospi na Rašel|i j⟨e⟩dno barilo vina za mo*ju* dušu i da mi dadu j⟨e⟩dan ve⟨r⟩šarii braća. Ostav|an moj⟨o⟩i ženi Gašperi po kuće i vri- ta⟨l⟩ na vrati od kuć (!); ako ⟨j⟩oi ne bi dobru sprav[1] čin⟨i⟩li, ostav- |an vrita⟨l⟩ kod Boćilove[2] kuće s voćen, ča se nahodi u ńemu, za |ubav. Ostav|an trisj⟨e⟩ u Tatińi sve moj⟨e⟩, ča se nahodi moga, za života ń⟨e⟩, ako ju (!) ne[3] bi dobru sprav činili. Ostav|an ... za hranu u Za- haru[4] trisj⟨e⟩ malado (!), ako ju ne bi dobru sprav činili. Unuci J⟨e⟩li libar četiresto i ha|ak viženti*na*, ako bi se odala. Ostav|am (!) j⟨e⟩dne mise kvarantane za mo*ju* dušu, a druge za mo*ju* ženu, kada po- ide sega svita. Ostav|an dva veršariê na godišće: j⟨e⟩dan na Ivańu, a drugi na Usikovańe ubah vike, a ženi j⟨e⟩da⟨n⟩ veršarii za |ub⟨a⟩v, ku mi j⟨e⟩ činila. Osta⟨v⟩|an momu sinu Mikuli iz moga do⟨b⟩ra, da mu čine j⟨e⟩dne benevreke i j⟨e⟩dnu j⟨e⟩čermu o⟨d⟩ viženti*na*,[5] a Anti i Luki po j⟨e⟩dne ben⟨e⟩vreke iz moga dob⟨r⟩a od viženti*na*. Ako ne bi hotili, da mozi po smriti materini učiniti od onoga, ča j⟨e⟩ ńo⟨i⟩ bilo ostav|eno. Osta⟨v⟩|an Mikuli i Anti, da ih ima*ju* učiniti pristene i⟨z⟩ moga dobra, kako i sebi. Ostav⟨|⟩an za dušu moih sinov, ki su pošl⟨i⟩ s[6] ovoga svita, z⟨a⟩ Stipu i Tomasa po j⟨e⟩dan v⟨e⟩ršarii z⟨a⟩ života materina. Ost⟨a⟩v|an moj⟨e⟩ sinove rede i komesarij[7] i da se |ube m⟨e⟩*ju* sobon. Na to svidok ê Marko Morov i Êdre Vukov i kako zgora i ê do⟨n⟩ Matii Perošić, ki to pisah namisto kurata u Zlarinu.

[1] »spara«. – [2] t. et se non li facesero bona conpagnia laso il orto apreso la casa di bochilo (!). – [3] »ni«. – [4] t. in Zahara. – [5] t. una giecerma et un paio di benefrache di visentin. – [6] »ss«. – [7] »komesearij«.

105.

(Taštament Tomasa Lovrića)

U ime boži⟨e⟩ amen! Č h m v (= 1663) miseca maê na 3 (= 8). Ê Tomas, sin Ivana Lovrića, činin moi taštament, budući u mali moći, u dobri pameti. Priporučan bogu dušu, a zem|i tilo, kada me bog sudi

s ovoga svita. Prid svidoci: Maton Čikutovin i Frančiskon Ruić,[1] zva- nimi i mo|enimi. Ostav|an u Sveti Êkov prid sveti križ mise dv⟨i⟩, sakramentu u Sveti Êkov s(oldin)i ig (= 24), u fabriku Svetoga Êkova s(oldin)i ig (= 24), Gospi na Kaštelu s(oldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldin)i ig (= 24). Osta⟨v⟩|an za mo*ju* dušu do deset godišć svoi braći po spud[2] vina na Tominu, da mi moi sini da*ju* i da mi on dan misu govore. Ostav|an mo*ju* ženu donu i madonu[3] od moga dobra po smriti očinoi,[4] ako se ne bi odala; ako bi se odala, ne mozi veće poniti veće od 1 (= 50) dukat od moga dobra. Ako bi moê braća nadotali svoj⟨e⟩ hćere is komuna, neka i moj⟨e⟩ nadota*ju*; ako ne, svakoi po pedeset dukat iz moga dobra i skrińu. Na to priporučuj⟨e⟩n mo*ju* dicu momu ocu i braći. Ostav|an moga prokaratura Lu⟨ku⟩ Ta- bulov⟨a⟩ po smriti očinoi,[4] na to svidok: Mate[5] Čikutov i Frančisko Ruić[6] i ê do⟨n⟩ Matii Perošića namisto kurata, ki pisah u Zlarinu, kako j⟨e⟩ zgora. Umri isti Tomas na ïe (= 16) maja (!) č h m v (= 1663) i bi pokopan u crikvi B(lažene) g(ospe) u Zlarinu.

Č h m (= 1660). Os⟨ta⟩v|an mo*ju* ženi (!) od moga dobra dukat 1 (= 50), da e gospodarica za života. Ako se oda, ne mozi nišće imati nego pedeset[7] dukat od moga dobra. U Sveti Êkov prid sveti križ dvi mise. Ostav|an braščini po j⟨e⟩dan spud vina do deset godišć na To- minu. Ako bi moê braća[8] svoj⟨e⟩ hćere nadotali is komuna, neka i moj⟨e⟩ nadota*ju*; ako ne, iz moga dobra da[9] dadu pedeset dukat i skrińu. Ost⟨a⟩v|an po j⟨e⟩dnu misu na godišće do deset godišć, kada budu vino davati. Osta⟨v⟩|an prokaratura Luku Tabulova.[10]

[1] t. Ciciutovich, Ruis (!). – [2] t. un mozzo. – [3] t. patrona. – [4] »po smriti očinoi« nema u tal. kopiji. – [5] »Maate«. – [6] U tal. kopiji ne ponavljaju se imena svjedoka, već samo stoji: alla presenza delli sopra nominati testimonij. – [7] »tedeset«. – [8] »braśći«. – [9] »doao«. – [10] Cijeli ovaj pasus nalazi se na 2. str. i prekrižen s četiri kose crte. Jasno, ovo je bila prva redakcija oporuke, a poslije je autor pisao ponovo unijevši sve formule i izjave.

106.

(Taštament Kate, hćeri pokoinoga Matiê Mihatova)

Č h m d (= 1665) na e (= 6) aprila. Ê Kate, hći pokoinoga Matiê Mihatova, činin moi taštament, budući u dobri pameti, a u mali moći, priporučuj⟨e⟩n bogu dušu, a zem|i tilo, kad me bog sudi s ovoga svita. Ostav|an svetomu sakramentu u Sveti Êkov s(oldini) ig (= 24), fabrici u Sveti Êkov s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kašte s(oldini) ig (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldini) ig (= 24). Ostav|an u Lazu j⟨e⟩dnu maslinu uz brasko veliku, a drugu nad Koromašnicu uz brasko, a to ost⟨a⟩v|an staroi braščini,[1] da mi reku četiri veršarii. Ostav|an j⟨e⟩dan kus zem|e u Murtarskih ńivah[2] zmorašńi s voćen, kako se nahodi, a to ostav|an braščini svetoga Mikule mladoi[3] i da me ima*ju* vazeti u bra- ščinu i da govore j⟨e⟩dan veršarii na godišće ubah za mo*ju* dušu. Ostav|an sinon Tomasa Šantića po j⟨e⟩dnu kapu malu, a hćeran po

j⟨e⟩dnu kurdelu.[4] Ostav⟦⟨a⟩n sva moê dobra očinstva i materinstva, ka me more doiti, moin neputo⟨n⟩, neka boga mole za moju dušu i za moj⟨e⟩ matere, a to ostav⟦an Martinu i Mihi i Antonu i da in nikor i⟨n⟩pača ne da i neka strica slišaju. Bi učińen ov taštamenat u J⟨e⟩zeri, u kući iste Kate zgora rečene, prid svidoci Lukon Petrinovin i Maton Tomićevin,[5] zvanimi i mo⟦enimi, i ê do⟨n⟩ Matii Perošića, kurat od J⟨e⟩zer, ki pis⟨a⟩h. Bi pokopano tilo ńe u J⟨e⟩zeri pri crikv (!) Svete Marij⟨e⟩ i priminu na ʒ (= 8) aprila.

[1] t. lasso alla Frataglia Vechia di Gezera doi piedi di oliveri in Lazi uno piede et l'altro in Coromasnizza. – [2] t. Murtarsche gnêve. – [3] t. alla Frataglia giovene. – [4] »kurdele«. – [5] t. Tomichiev.

107.

(Taštament Martina, sina pokoinoga Šimuna Meštrova)

U ime bože amen! Č h m ž (= 1667) na vï (= 13) setembra. Ê Martin, sin pokoinoga Šimuna Meštrova, budući u mali moći, a u dobri pameti, činin moi taštament prid svidoci zvanimi i mo⟦enimi: Lukon Lukićevin i Lovron Šćolinin. Priporučuj⟨e⟩n dušu moju bogu, a zem⟦i tilo od kud j⟨e⟩ izašlo, kada me bog sudi s ovoga svita. Ostav⟦an j⟨e⟩dnu maslinu u Lazu[1] braći Svete Marij⟨e⟩ u J⟨e⟩zeri. Ždrib,[2] ki san kupi za sto i četrideset libar, ostav⟦an hćeri Mand⟨i⟩, ka se ni odala. Ako bi se odala, da *ju* ima nadotati iz moga očinstva i iz materinstv⟨a⟩, i to da upada u Matu i dicu, sini ńegove, po smriti Mandinoi. Ostav⟦an četvritinu, ku mi j⟨e⟩ žena namirila, ostav⟦an hćeri Mandi u smrit i u život, a drugu četvritinu moga očinstva ženi mo⟨j⟩oi Kati za života, a po smriti ńe da upada u sina moga Matu i u dicu ńegovu i da ju smriti dohrani. Ostav⟦an hćeri Mandi j⟨e⟩dan kus trisê u Širokoi u gorńoj ogradi, u spoli strica zmorašńe bande.[3] Ostav⟦an svega moga oč⟨i⟩nstva polovicu sinu momu Mati[4] u život. Drugu polovicu hćeri Mandi za života; ako bi se odala, d[a] *ju* nadota i da upada u sina moga Matu.[5] Ostav⟦an Grubiši u Širokoi j⟨e⟩dan gońai tući[6] od moga dil⟨a⟩, kada ra⟨z⟩dile, i u Koromašnici, ča j⟨e⟩ ledine, da razdile na po. Svetomu sakramentu u Sveti Êkov s(oldin)i, Gospi na Kašte s(oldin)i, Svetomu križu u Docu s(olidin)i, Gospi u J⟨e⟩zeri s(oldin)i.[7] Ostav⟦an reda [m]oga sina Matu i prokaratura više svega moga dobra, i to bi moê vo⟦a. Prid svidoci zgora rečenimi, i ê do⟨n⟩ M[a]⟦[ti]i Perošića, ki pisah, kurat od J⟨e⟩zer. Priminu na i i b (= 22) [se]tembra.[8]

[1] t. Lazo. – [2] t. il bruscheto. – [3] t. un pezo di te[ren] pastinato in locho d.to Sirocho gorgnia in matiera il mio Barba della parte di maestro. – [4] Slijedi nepotrebno »un«. – [5] Značenje: Ako se kći uda, onda će druga polovica pripadati sinu. – [6] U toj riječi »u« je nesigurno; značenje riječi nije jasno pored t. un gogniagio di teren inculto in locho chiamato Sirocha. – [7] U tal. kopiji ovo je na početku i svakoj imenovanoj crkvi daje se: L 1:4. – [8] Tal. kopija od vlage prilično nečitljiva.

108.

(Taštamenat Jerolima, sina pokoênoga Mihovila Meštrovića)

Na žï (= 17) miseca aprila č h m ʒ (= 1668). U selu Tisnomu, a u kući mojoê, budući pisan ovi taštamenat, prid[1] sv⟨i⟩doci zvanimi i mo⟦enimi: Vid Rogića, svidok Martin žakan Barićev.[2] Budući êa Jerolim, sin pokoênoga Mihovila Meštrovića, ležeći u mojoê poste⟦i u veliki nemoći, a zdrav u pameti mojoê, hotih učiniti moê taštamenat od moga dobra, toliko očinstva i materi⟨n⟩stva.[3] Naêpri[4] p⟨ripo⟩ručujem g(ospodinu) bogu dušu moju, a zem⟦i tilo moje, otkle je i došlo. Ost⟨a⟩v⟦am Svetomu Êakovu u Šebenik (!) za f⟨a⟩briku s(oldini) ig (= 24). Ostav⟦am svetomu s⟨a⟩kramentu u Sveti Êakov s(oldini) ig (= 24). Osta⟨v⟩⟦a⟨m⟩ Blaženoê gospi na Kašteêa (!) s(oldini) ig (= 24). Ostav⟦am[5] Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav⟦am crikvi Svetoga duha u Tisnomu s(oldini) ig (= 24). Ostav⟦am[6] b (= 2) masline[7] na Petriča (G)lavi[8] Svetomu Roku u Tisnomu i da mi govore b⟨r⟩aća Svetoga Roka skule jednu misu malu na[9] godišće. Ost⟨a⟩v⟦am braći Svetoga duha[10] u Tisnomu tri masline[11] u Plasinah[12] i zem⟦u, da mi go⟨vo⟩re jednu misu na dan svetoga Jerolima, i ako bih poša s ovoga svita, da me braća vazmu za brata. Ostav⟦am mojo⟨ê⟩ babi Milici[13] sve moje očinstvo i ča se nahod⟨i⟩ mala i velika u smrt i u ž⟨i⟩vot. Ostav⟦am mojoê babi Milici sve moje materinstvo u smrt i u ži⟨vot⟩ i da nima nikor kontrati, i ko bude uživati moje, da mi govori jednu misu kantanu na godišće. Ostav⟦am moga reda moju babu Milicu [i ko]mesariêa vrh moga taštament⟨a⟩. I potvrdih êa Jerolim moê taštamenat, kako je zg⟨o⟩ru pisano. Êa do⟨n⟩ Mate Perušić, kurat od Jezer, ki pisah ovi taštamenat s lice⟨n⟩cijom do⟨n⟩ Martina Matešića, kurata o⟨d⟩ Tisnoga, ne mogući on poêti is po⟨s⟩te⟦e, budući nemoćan u no vrime. I priminu isti Jerolim miseca luêa na dni iž (= 27) i bi zakopano tilo ńegovo u cimatoriji pri crikvi Svetoga duha u Tisnomu č h m ʒ (= 1668).

Êa do⟨n⟩ Martin Matešić podpi⟨sa⟩h, kur⟨a⟩t o⟨d⟩ Tisnoga, ovi taštame⟨na⟩t.[14]

Ostav⟦am, da se prodadu ha⟦e pokoênoga oca i oružje, da se prodadu i da se dade za dušu moga oca i za dušu moju i za svih naših mrtvih.[15]

[1] Slijedi nepotrebno »svid«. – [2] t. clierico Martin Barichiev. – [3] t. si paterni come materni. – [4] »naêprri«. – [5] »ostatavlam«. – [6] Ponovljena riječ. – [7] »maslini«. – [8] t. in Petrizza glava. – [9] »no«. – [10] »duho«. – [11] »maslene«. – [12] t. Plassine. – [13] t. Milizza. – [14] Ova rečenica je zadnji redak 1. strane sasvim pri dnu, slova su sitnija i nečitljivija. – [15] Pisano uzduž slobodnog prostora s lijeve strane. – Cijelu oporuku pisao don Martin Matešić, što je očito po rukopisu, pravopisu i jeziku!

109.

(Taštament Mihe, sina pokoinoga Antona Vuč⟨i⟩novića)

U ime bože amen! Č h m ʒ (= 1668) na i i z (= 29) luê. Ê Miho, sin pokoinoga Antona Vuč⟨i⟩novića, činin moi taštament, budući u dobri pameti, u životu zdrav. Priporučuj⟨e⟩m bogu dušu, a zemļi tilo, kada me bog sudi s ovoga svita, prid svidoci: Grigon Šantića i Stipanon Draganića, zvanimi i moļenimi. U Sveti Êkov svetomu sakramentu s(oldini) ig (= 24), Gospi na Ka⟨š⟩te s(lodini) ig (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldini) ig (= 24), u Gospe u J⟨e⟩zeri voska l(ibar) d (= 5), Svetomu Mikuli sviću s(oldini) ig (= 24), Svetomu Roku sviću s(oldini) i (= 20). Ostavļan Êkovu unuku j⟨e⟩dan kus trisê u Êsenovcu.[1] Ostavļan unuku Tomi j⟨e⟩dan kus trisê u Drazi,[2] i da ima*ju* oca poslušati; ako ne budu ga poslušati, da im nišće ne da. Ostavļan moioi nevisti Antici za nu službu, ku mi j⟨e⟩ činila, vrtlaču u Poļanah.[3] Ostavļan hćeri J⟨e⟩li j⟨e⟩dnu pokrvaču, unukan hćeran J⟨e⟩linin po j⟨e⟩dnu kurdelu. Ostavļan moi⟨o⟩i ženi J⟨e⟩li č⟨e⟩tvritinu od moga dobra smirit (!) i u život, i kuću doňu. Ostala moê dobra nobila i štabila sinu momu Mikuli, i ostavļan ga reda i komesariê u smrit i u život. Svidok: Grigo Šantić i Stipan Draganić[4] i ê do⟨n⟩ Matii Perošića, kurat od J⟨e⟩zer. Prokaratur: Grigo Šantića, i da mi da j⟨e⟩dne mise kvarantane udiļe.[5] Priminu na aï (= 11) aprila.[6]

[1] t. Jasenovaz. – [2] t. Draga. – [3] t. Vurtlazu u poglianah. – [4] U tal. kopiji svjedoci se navode samo pri početku. – [5] t. subitto doppo la mia morte. – [6] t. Adi 11 April 1670 passo da questa ad altra vitta, et fu sepolto nel Cimiterio di santa Maria da Gesera. – Nakon toga, što je velika rijetkost, u tal. kopiji piše ovo glagoljicom: »Ê do⟨n⟩ Mati Perošiića (!), kurat od J⟨e⟩zer, činih kopêti i⟨z⟩ moga orinala slovinskoga«.

110

(Taštament Luke, sina pokoinoga Êdriê Hrivatinova)

U ime boži⟨e⟩ amen. Č h n (= 1670) na ʒ (= 8) marča. Ê Luka, sin pokoinoga Êdriê Hrivatinova,[1] budući u mali moći, a u dobri pameti, činin moi taštament, prid svidoci zvanimi u moļenimi: Šimun Stipanov i Vuko Bračanov.[2] Priporučan bogu dušu, a zemļi tilo, ka⟨d⟩ me bog sudi sega svita. U Sveti Êko⟨v⟩ svetomu s⟨a⟩kramentu s(oldin)i ig (= 24), Gospi na Kašte s(oldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldin)i ig (= 24), Svetomu Roku u J⟨e⟩zeri bari vina a (= 1). Ostavļan Kati ženi mo⟨i⟩oi polovicu moih dobar za života i da se ne ⟨mo⟩zi od ovude moviti, i ako bi oi sinovi bili zli, da mozi ostavit iz one polovice četvritinu za dušu svo*ju* i starih. Is te polovice do pet godišć da dae bogu i divici Marii u J⟨e⟩zeri dva vrča u|a i bari vina, kada

bude u|a; da dade Gospi od Karmina u našoi crikvi bari vina is te polovice, kada bu⟨de⟩ moći.[3] Drugu polovicu Êdre i Mikula, da razdile meu se, a po smriti materinoi onu polovicu me*ju* ńih dvih, Êdru i Mikulu i[4] da govore j⟨e⟩dnu misu za pokoinu Baricu, drugu za mo*ju* dušu, ubah ove dvi mise. Hćeri Mandi j⟨e⟩da⟨n⟩ ha|ak rašni. Ako bud⟨e⟩ unuk, j⟨e⟩dnu kapicu malu; ako bude unuka, j⟨e⟩dnu pokrivaču. Barici da imaju namiriti više štime, ča j⟨e⟩ ponila do dvaeset i pet tol⟨a⟩ri i j⟨e⟩dan ha|ak rašni više sve štime. Ostavļam rede moe sini Êdru i Mikulu od svih moih dobar i da v⟨a⟩m j⟨e⟩ priporučena mati. Svidok: Šimun Stipanov i Vuko Bračanov[5] i ê do⟨n⟩ Mati Perošića, kurat od J⟨e⟩zer, ki pis⟨a⟩h. Priminu na gï (= 14) marča č h n (= 1670).

[1] t. di q m Andrea Harvatinovichia. – [2] t. Vucho Brazanov. – [3] t. Item voglio che la mia moglie debba dar di quella mitta à lei lasciata quatro quartuzzi di oglio all'anno alla Chiesa di B.ta Maria in cotesta Villa, et in caso non fosce racolte di ogli, voglio che dar debba una barilla di vino all'anno et questo per anni cinque. Item lascio alla Madona di Carmine in d:ta Villa una barilla di vino quando potra, et cio di quella mitta lasciato alla d:ta mia moglie. – [4] »ai«. – [5] U tal. kopiji svjedoci pri početku.

111.

(Taštament J⟨e⟩line, hćeri pok⟨o⟩inoga Boginovića)

Č h n a (= 1671) na zï (= 19) otubra. Ê J⟨e⟩lina, hći pok⟨o⟩inoga Boginovića,[1] žena Mih⟨e⟩ Friganova, činin moi taštame⟨n⟩t, budući u dobri pameti, a u mali moći, ležeći u kući muža moga Mihe zgoru rečenoga. Priporučuj⟨e⟩m bogu dušu, a zemļi tilo, kada me bog sudi sega svita. U Sveti Êkov svetomu sakramentu s(oldin)i ig (= 24), Gospi na Kašte s(oldin)i ig (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldin)i ig (= 24), Gospi u J⟨e⟩zeri s(oldin)i ig (= 24). O⟨d⟩ čet⟨vr⟩itine, ku mi j⟨e⟩ moi muž Miho isti zgora rečeni ostaviê, ostavļan[2] polovicu momu pastorku Mikuli u smri⟨t⟩ i život i da ima govoriti j⟨e⟩dnu misu kantanu za svoga oca dušu. Drugu polovicu moj⟨e⟩ četvritine Tomi, sinu milu, ńu Tomi i da daj⟨e⟩ ednu misu za mo*ju* dušu na godišć kanta⟨n⟩u. I kuću Tomi doňu, ku mi j⟨e⟩ ostavi moi muž Miho zgora rečeni. Ost⟨a⟩vļan moga pastorka Mikulu red i komesariê, prokaratura[3] Šimuna Vučinovića. Svjedoci: Grigo Šantić i Stipan Draganić, zvani i moļeni, i ê do⟨n⟩ Matii Perošića, kura⟨t⟩ od J⟨e⟩zer, ki pis⟨a⟩h. I j⟨e⟩dan h⟨a⟩|ak don Tom⟨i⟩, momu nepu⟨tu⟩, svitni.[4]

[1] t. Bogoinovich. – [2] »ostavlaj«. – [3] »trokaratura«. – [4] t. Al mio Nepote Don Tomaso Fachich, lasso un gieleco di pano verde puro.

XVI. pop Šimun Vučinović

(Primošten, Jezera, Tijesno)

112.

(Taštament Klare, ćeri poko⟨j⟩n⟨o⟩ga Ivana Êapnarića)

Na iiġ (= 24) miseca aprila č h i m v (= 1663).[1] Êa Klara, ći poko⟨j⟩n⟨o⟩ga Ivana Êapnarića is Krapńa, nahodeći se u velikoi nemoći, a u dobroi pameti, hotih učiniti moi naizadńi taštame⟨n⟩t od moga oči⟨n⟩stva, ki sam donila u kuću muža moga Ivana Gracina.[2] I hoću, da êe ovi taštame⟨n⟩t tvir⟨d⟩, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|enimi: svidok Martin Mirkov, svidok drugi Miho Bola⟨n⟩čin.[3] Naiprvo priporučujem bogu dušu, a zem|i tilo od kud je izašlo. Na⟨i⟩prvo ostav|am Svetomu Êakovu u Šibenik s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kaštelu s(oldini) gi (= 24).[4] Ostav|am Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24). Ostav|am Svetomu Jurju u našoj crikvi u Primošćenu s(oldini) gi (= 24). A sada ostav|am momu sinu Antonu polovicu. Is te polovice da ima mo⟨i⟩ sin Anton napl⟨a⟩titi te laše, ke sam ostavila. Ostav|am mojo⟨i⟩ nevisti Mari sto libar za onu službu, ku mi je činila. Ostav|am braći Svetoga Jurja u selu dva spuda vina, da mi imaju govoriti dva veršarija, dokle bude moći ona zem|a plod davati, a to se razumi ta zem|a u Lisičinah.[5] Ostav|am mojoi ćeri Mari usrid Po|a Grebaškoga podvornicu pleme⟨n⟩šćinu.[6] Ostav|am ćeri Kati po⟨d⟩ Konobu u Grebinah pleme⟨n⟩šćinu u Po|u Grebaškomu.[7] Ostav|am Antonu, sinu momu, zem|u u Doliću[8] u Po|u Grebaškomu, kako se nahodi, i da ima misu govoriti malu svako godišće za dušu oca moga.

Dah Kati četiri ha|ak, a peti svitni. Dah pet sukań[9] črvleni i dvi beretine, četira opleća tanka, velika i dva mala, pr[i] su bili o⟨d⟩ tri libre, obašve, pokrvač petnades⟨e⟩te tankih, novih, skriña nova l(ibar) k (= 40) i sva ova roba bi nova, dvi kanice nove, dvi košu|e nove že⟨n⟩ske. I bi štimana ova roba libar tristo i dvadeset. Štimadurica, ka štima robu, Adrijana.[10]

[1] »č h i d g« – omaška je umjesto »č h i m v«, t. adi 24 del meso di maggio (!) 1663. – [2] t. Gracich da Capocesto. – [3] t. Bolaućin. – [4] t. L 1:4. [5] »Lišičinah«, t. Lisicine. – [6] t. Item lascio alla mia figliola Margarita moglie del q.m Gaspero Rodin un teren aratorio nel Campo di Grebaschiza. – [7] t. un teren aratorio nel Campo di Grebaschiza pod Conobu. – [8] t. u Dolichiu. – [9] Slijedi »o«. – [10] Čitav ovaj stavak pisan je u lijevoj koloni 4. strane. U tal. kopiji ga nema. – U uvodnom dijelu tal. kopije kazuje se, da je oporuku »nella lingua Illirica« pisao D. Simon Ciplovich, curato della Villa di Capocesto«, a pri koncu iste kopije piše ovo: »Io D. Matteo Mazzarco Can. io et Prim:rio copiai nella lingua taliana il testam:to sud:to cosi detandomi il Curato medemo, et in fede della verita mi sottoscrissi«.

(Taštament Antona, sina poko⟨j⟩noga Mikule Šantića)

Ovo budi u jime oca i sina i duha svetoga amen! Teciše od poroje⟨n⟩ja Isusova lit gos(podinovih) č h i m i v (= 1663) na šest miseca decebra. Budući êa Anton, sin poko⟨j⟩noga Mikule Šantića, nahodeći se u mojo⟨i⟩ nemoći, a u dobro⟨i⟩ pameti, na⟨i⟩prvo priporučujući[1] dušu moju bogu, a zem|i tilo, odku⟨d⟩ je izašlo, hotih učiniti naiza⟨d⟩ńi moi taštame⟨n⟩t od mojih dobar, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|enimi: svidok Stipan Petrinov i svidok Vuko Bračanov. Naiprvo ostav|am Svetomu Êakovu s(oldini) ig (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24), Bl⟨a⟩ženoi[2] gospi na Kaštel s(oldini) ig (= 24). Ostav|am sinu momu Grgi četvrtinu svega mala i velika, ča se nahodi. Ostav|am momu unuku Anti dva kusa zem|e u Glavičini više[3] puta, pod Glavi⟨činu⟩ zgora jedan kus,[3] a drugi zdola ispo⟨d⟩ Gl⟨a⟩vičin (!), kako se nahodi. Ostav|am sinu momu Grgi ždrib u Koromašnici,[5] ki me dopade, s ovim patom, da mi ima svako godišće govoriti misu kantanu na moje krsno ime ubah. Ostav|am mojo⟨i⟩ ćeri Pavi,[6] da jo⟨i⟩ se ima dati dota libar petsto. Ostav|am malo⟨i⟩ braśćini u Sadići dvi masline[7] s ovin (!) pato[m], da mi imaju reći tri veršarija udi|[8] za moju duš[u]. Od os⟨t⟩aloga moga nobila i štabila, ča se nahodi mala i velika, momu sinu Grgi i momu unuku Anti, da oni dva dile na po. I ovo bude na⟨i⟩zadńa vo|a moja od ovoga taštame⟨n⟩ta, ki hoću da je potvrjen,[9] a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|enim (!) zgoru rečenimi. // Pisah ovi taštame⟨n⟩t êa don Šimun Vučinov⟨ić⟩,[10] budući parokijan[11] od sela Jezer, a u kući Antona Š⟨an⟩tića na šest miseca decebra.[12]

[1] »priporučujuću«. – [2] »blaženog«. – [3] »u Glavičino viši«. – [4] »zgoru jeda« – prekriženo, poviše tih riječi piše »zdola«, a ispod »viši (!) puta pod Glavi«, t. doi pezzi di teren in luoco Glavizine sopra la via pub.ca come si atrova. – [5] »zrub u Koromačni«, t. Zdrib in Coromazniza«. – [6] t. Paviza. – [7] t. in loco d:o Sadichi doi piede di olivari. – [8] t. che siano obligati a far dir tre mese cantade subito. – [9] »potvrjem«. – [10] t. Vucinovich. – [11] »parokijam«. – [12] Nastavak je na 4. str., 2. i 3. su prazne.

114.

(Taštament Martina, sina Jivan⟨a⟩ Čobanova)

Na d (= 5) agusta č h m d (= 1665). Ovo budi u ime boga amen! Êa Martin, sin Jivan⟨a⟩ Čobanova, ležeć⟨i⟩ u poste|i mojoj u velikoj nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti moj najz⟨a⟩dńi taštament od moga dobra za dobra života, ki hoću da e (!) tvrd i potvrđen,[1] a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|enimi: svidok Jivan Jurin[2] i Stipan Gracić.[3] Ostav|am Gospi na Kaštelu so(ldini) ⟨i⟩g (= 24).[4] Ostav|am Svetomu križu so(ldini) ig (= 24). Ostav|am Blaženoi ⟨gospi⟩ u Primošćenu[5] so(ldini) ig (= 24). Ostav|am moju ženu Mandu donu i madon[u] od svega moga dobra, ča se moga nahodi u smart i u život i mozi ostaviti

za dušu svoju koliko i êa. I ako ne bi poslušala moêa nevista, da joj ne mozi ostaviti. êa vaļa četire bolanče,[6] nego onomu, kî joj dobru sprav čini. I ako bi činila dobru sprav mojoj ženi, da upada u unuke moga sina Mate. Ostavļam momu unuku Lovri košuļu postave.[7] Ostavļam mojoj héeri Jivanici haļak modra sukńa. // Ostavļam[8] braći Svetoga *Jurja* tarsje u Kobiļaku,[9] da mi govore edan ver⟨š⟩ari na moje karsno jime. Ostavļam, da se jima dati četiri spuda[10] vina u dva godišća, svako godišće po dva spuda za dušu dida moga Antona[11] Čobanova i Jivana oca moga. Ostavļam, da se jima dati za dušu sinov mojih Êadre i Mate, da jima*ju* da jin (!) jima*ju* dati po jednu[12] misu za dva godišća na svetoga Êadriêa i Matiêa. Ostavļam, da se ne mozi moie (!) dobro ni prodati ni založiti ni darovati. Ostavļam moje prokarature svarhu moga taštamenta[13] Jivan⟨a⟩ i Stipana, zgoru rečenih svidokov. I bi učińen ovi taštamenat (!) u selu Primoščenu, u kući mojoj. Pisah êa isti don Šimu⟨n⟩ Vučinović, budući parokiêan.[14] I bi ubien na i (= 20) miseca zuna.[15]

[1] »potvrdne«. – [2] »*Juriin*«. – [3] t. Gracin. – [4] t. soldi 24. – [5] t. ala Madona di nostra Vila. – [6] t. acqueli (?). – [7] t. una camisa di tella. – [8] »ostavalam«. Nastavak na str. 4. – [9] t. in Cobilgiach. – [10] t. quatro moza. – [11] »Aantona«. – [12] »jjednu«. – [13] »taštamenta«. – [14] t. don Simon V⟨u⟩cinovich curato di Cavocesto. – [15] Ove rečenice nema u tal. kopiji.

115.

(Taštament Lucije, héeri Ivana Oglanova)

Ovo budi u ime boga amen! Lit gospodinovih č h i m i d (= 1665) n⟨a⟩ zî (= 18)[1] miseca agusta. Êa Lucija, héi Ivana Oglanova s Rogoznice, a žena Matija Ružina, sideći[2] u kući muža moga zgoru rečenoga, hotih učiniti moi naizadńi taštame⟨n⟩t o⟨d⟩ mojih dobar za dobra života, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Barić Skorić Iva⟨n⟩čić,[3] drugi svidok Anton Ivin. Naiprvo priporučujem bogu dušu, a zemļi tilo, odkud je izašlo. Ostavļam Svetomu Êakovu s(oldini) i i g (= 24), Gospi na Kaštel s(oldini) i i g (= 24), S(vetomu) križu u Dolac s(oldini) i i g (= 24), Svetomu Jurju u selu s(oldini) i i g (= 24). Ostavļam sinu momu Ivanu zemļu u Kremiku u Toboču docu[4] za ļuba⟨v⟩, ku mi je nosija,[5] i da ima is te zemļe te laše napuniti. Ostavļam sinu momu Ivanu trsje doňe u Glavičinah[6], da mi ima govoriti dvi mise kantane: jednu za dušu oca, a drugu za dušu moju, dokle bude moći. Ostavļam unuku sina moga Mikule Grubiši na Glavičicah ispo⟨d⟩ Staroga trsje,[7] kako se nahodi. Ostavļam popu parokijanu jedan pust,[8] da moli boga za moju dušu. Ostavļam héeri Mari sukńu rovanu i jedan haļak rovan[9] i jedne bičve [od raše]. Ostavļam sestri Jelini su⟨kńu⟩.[10] // Ostavļam Mari nevisti sukńu suraču i haļak crna sukna i bičve modre i čarape,[11] Ivanici Ružino⟨j⟩ jednu sukńu suraču. A sada hoću, da bude ovi taš⟨ta⟩ment tvrd i potvrjen.[12] I bi učińen[13] ovi taštamen⟨t⟩ u kući muža

moga zgoru rečenoga u selu Primoščenu,[14] a pri⟨d⟩ svidoci zgoru rečeni po meni popu Šimunu Vučinoviću, kuratu o⟨d⟩ sela Primoščena. I priminu ista Lucija na t⟨r⟩i setebra.

[1] t. adi 19. – [2] t. sententando. – [3] t. Barich Jvancich. – [4] t. in Cremich come si trova in loco d:to Tobozu dozu. – [5] t. per quel amor che mi a portato. – [6] t. in Glavicice (!), dakle mjesto »Glavičicah«. – [7] t. na Glavicicah ispod Staroga la vigna. U riječi »Glavicicah« drugo »c« kao da je malo korigirano u »z«. – [8] t. un pust. – [9] t. la vestura roana, et il geleco roan. – [10] t. la vestura di rassa beretina. – [11] t. zarape. – [12] »potvrjem«. – [13] »učinem«. – [14] t. Caocesto.

116.

(Taštamenat Antona, sina poko⟨j⟩noga Luke Gizdelinova)

Na dî (= 15) miseca maja č h i n a (= 1671). U selu Tisnomu budući pisan[1] ovi taštamenat, a u kući moga u⟨j⟩ca[2] Grge Mihića, budući ê Anton, sin poko⟨j⟩noga Luke Gizdelinova[3] od Tribohuňa, ležeći u posteļi mojo⟨j⟩ u veliki nemoći mojo⟨j⟩, a zdrav u pameti, hotih učiniti moi taštamen⟨t⟩ od moga dobra mala i velika, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Mate Muńin,[4] drugi svidok Stipan Kovačev. Na⟨i⟩prvo priporučujem bogu dušu, a zemļi tilo, odkud je[5] izašlo. Ostavļam[6] Svetomu Êakovu s(oldini) gi (= 24). Ostavļam Blaženo⟨j⟩ gospi na Kaštelu s(oldini) gi (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24). Ostavļam momu u⟨j⟩cu[7] Grgi Mihiću nakra⟨j⟩ Mirac[8] obe zemļe, kako se nahodi, u smrt i u ž⟨i⟩vot i da ima moi ujac Grgo mise govoriti na moje krsno ime, a po smrti u⟨j⟩ca moga sinovi ńegovi, komu ostavi tu zemļu. Ostavļam mojo⟨j⟩ u⟨j⟩ni[9] Filipi tri sukńe, ke se nahode u skrińi, i skrińu, da ima dati za dušu moju tri mise kantane. Ostavļam Jeli haļak svitni,[10] a héeri u⟨j⟩ca moga Grge. Ostavļam br⟨a⟩ći Svetoga Mikule u Tribohuńu zemļu u Mariňa Glavici,[11] kako se nahodi, da boga mole za dušu moju. Ostavļam ostalo, ča se nahodi od moga dobra nobila i štabila, sve sestram mojim Luci i Matiji, da one dvi na po dile, i da ji⟨m⟩ je duša moja priporučena i mojih starijih. I ovo bi naizadńa voļa moja od moga taštame⟨n⟩ta. I potvrdi, kako je[5] zgoru rečeno, i bi proštiven[12] prid svidoci zgoru rečenimi. Ostavļam proka⟨ra⟩tura svrhu moga taštame⟨n⟩ta Grgu Miršića moga te⟨t⟩ka.[13] I priminu isti Anton na i i b (= 22) miseca maja. Bi tilo ńegovo pokopano u cimatorii pri crikvi[14] Svetoga duha u Tisnomu. Êa don Šime Vučinov[15] pisah ovi taštame⟨n⟩t, budući kapela⟨n⟩, a s lice⟨n⟩cijom s kuratovom gospodinom don Martina Matešića č h i n i a (= 1671).

[1] »pisam«. – [2] t. barba. – [3] »Gizdinova«, t. q.m Luca Ghizdelin da Treboconi. – [4] t. Mugnin. – [5] »êje«. – [6] »odstavļam«. – [7] »uucu«. – [8] t. a cavo di Mirza. – [9] t. ameda. – [10] t. de pano. – [11] t. à Marigna Glavizza. – [12] »proštivem«. – [13] U riječi »Miršića« »r« nesigrno, t. Maricich mio barba. – [14] t. nel cimitorio appo la chiesa. – [15] t. et io Pre Simon Ciplovich aliter Vucinovich.

117.

(Taštament Kate, kćeri poko⟨j⟩noga Mikule Pehrinova)

Na a (= 1) miseca aprila. Ovo budi u jime oca i sina i duha svetoga amen! Lit gospodinovih č h i n b (= 1672). Budući êa Kate, a kći poko⟨j⟩noga Mikule Pehrinova.[1] hotih učiniti moi na⟨i⟩zadńi taštame⟨n⟩t od moga dobra. a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Baran Mateši⟨ć⟩.[2] svidok Martin žakan Baričev. Ležeći êa Kate, ći (!) poko⟨j⟩noga Mikule Pehrinova, u veliki nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, na⟨i⟩prv⟨o⟩ priporučujem bogu dušu, a zemļi tilo, odkud êe izašlo. Ostavļam Svetomu Êakovu s(oldini) i i g (= 24). Ostavļam Go⟨s⟩pi na Kaštel s(oldini) i i g (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu duhu u Tisnomu s(oldini) i i g (= 24). Ostavļam Svetomu Roku u Tisnomu kalež furnit,[3] da mozi moji sinovi strati⟨ti⟩ od moga dobra tolari[4] četrnajest udil po smrti mojo⟨j⟩ i da mi imaju braća govoriti veršari na moje[5] krsno ime, dokle budu moći. Ostavļam momu sinu Êadri po Biêace,[6] da mi govore misu kantanu na moče (!) krsno ime, dokle êe živ. Ostavļ⟨a⟩m mojim sinovom Tomi i Peri u Gaju[7] tri masline i zemļu, kako se nahodi. Ostavļam svako⟨j⟩ ćeri moêo⟨j⟩ po jednu[8] pokrvaču od libar d (= 5). Ostavļam svako⟨j⟩ unuci kanicu[9] i unukom po kapu o⟨d⟩ dvi libre i da se ima dota namiriti svako⟨j⟩ sestri, kako êe otac vaš ostavića, a od ⟨o⟩staloga, ča se nahodi nobila i štabila moga, sve da dile Êadre i Tome i Pere na tri dili, kako braća meu se. I ovo bi na⟨i⟩zadńa voļa od moga taštamenta, ki hoću da êe tvrd i potvrjen,[10] kako êe zgoru rečeno. I bi učińen[11] ovi taštame⟨n⟩t u selu Tisnomu, u kući muža moga, a pr⟨i⟩d svidoci zgoru rečenim. Ostavļam prokaratura Luku H⟨a⟩ra⟨m⟩baši⟨na⟩,[12] redo⟨m⟩ moje sinove. // I bi učińen[11] ovi taštame⟨n⟩t po meni popu Šimunu Vučinoviću, budući kapelan[13] o⟨d⟩ sela Tisnoga. I bi zakopano ovo tilo prid crikvi Svetoga duha u Tisnomu. I priminu ista Kate na v (= 3)[14] aprila.

[1] t. q.m Nicollo Pehrina. – [2] t. Baran Matessich. – [3] t. un calice fornito. – [4] t. reali. – [5] »moêje«. – [6] t. un terreno chiamato Biazza. – [7] t. in loco chiamato Gai. – [8] »po êjednu«. – [9] t. una passizza di L 2. – [10] »potvrjem«. – [11] »učinem«. – [12] t. Luca Harambassin. – [13] »kapelam«. – [14] »dva« – »d« križano«, ostalo »va«, iznad »v« znak kraćenja; t. adi 3.

118.

(Taštament Antona, sina poko⟨j⟩noga Petra Baćinova)

Na dī (= 15)[1] miseca jenara č h i m i v (= 1673). Budući pisan[2] ovi taštament u kući mojo⟨j⟩, a prid svidoci zvanimi i moļenimi: svidok g(ospodin) Jože Rigonov,[3] svidok drugi Jivan Êandrin.[4] Budući êa Anton, sin poko⟨j⟩noga Petra Bačinova, ležeći u posteļi mojo⟨j⟩ u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti mo⟨j⟩ naizadńi taštame⟨n⟩t od moga dobra. Na⟨i⟩pri priporučujem dušu gospodinu bogu,

a zemļi tilo moje odku⟨d⟩ êe izašlo. Ostavļam Svetomu Êakovu s(oldini) ig (= 24). Ostavļam u Sveti Êakov svetomu sakrame⟨n⟩tu s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Blaženo⟨j⟩ gospi na Kaštel s(oldini) gi (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (=24), Svetomu duhu u Tisno (!) s(oldini) gi (= 24). Ostavļam mojo⟨j⟩ nevisti Jeli u Dočinah u Dragah[5] pet stupih maslin[6] u smrt i u život s ovim patom, ako bi domaći umra ter pošteno stala na svomu domu.[7] Ostavļam momu unuku Êadri, a sina (!) moga Tome, u Mač⟨j⟩aku[8] svu zemļu i u to⟨j⟩ zemļi dvadeset[9] stupi maslin. Ostavļan unuku, sina moga Mikule, Petru kapu od s(oldini) j (= 30). Ostav|⟨a⟩m sinovom sina moga Êakova svakomu kapu od libre. Ostavļam[10] Mati i Stipanu, sinovom ćere moje Anke, svakomu po kapu od libre. Ostavļam sinu momu Tomi po kuće i dvora i vrtlov po⟨d⟩ kućom i u Brošćici trsče[11] na vrhu i[12] u ńem stupi maslin[6] j (= 30), ča su mi dali dobri ļudi,[13] ka⟨d⟩ su nas dilili; na Taraci[14] dvanades⟨e⟩te stupi maslin[6] ⟨sa⟩ zemļom, kako se nahodi u Smrdećo⟨j⟩[15] polovicu zemļe, a maslin[6] deset u Oštrici u vrtlu êedna maslina i sve su mi to dobri ļudi dali i sve to ostavļam sinu momu Tomi. Ostavļam, da ima mo⟨j⟩ sin Tome dvi mise govoriti obe kantane ubah: jednu na svetoga Antona opata, drugu na Tri kraļa. Ostavļam reda moga sina moga Tomu. Bi pisan[2] ovi taštamen⟨t⟩ po meni popu Šimunu Vučinoviću, kapelanu o⟨d⟩ Tisnoga. // I priminu isti Anton[16] n⟨a⟩ i i a (= 21) setebra i bi ukopan pri crikvi[17] Svetoga duha u Tisnomu č h i n i ʒ (= 1678).

[1] »dž« – omaška, t. 15. – [2] »pisam«. – [3] Umjesto »Arigonov«, t. Arigoni. – [4] »Êandrim«, t. Handrich. – [5] t. in Docine Draga. – [6] »maslim«. – [7] t. se il suo marito morisse, et che honoratam:te habitasse nella casa di suo marito. – [8] t. Maciach. – [9] »dvvadeset«. – [10] »odstavlam«. – [11] »trstêe«. – [12] »u«. – [13] t. li huomini da bene, overo Periti. – [14] t. Na Taraci. – [15] t. in Smerdechia. – [16] »Antom«. – [17] t. appo la chiesa.

119.

(Taštament Êadre, sina poko⟨j⟩noga Stipana Despotova)

Ovo budi u ime oca i sina i duha svetoga amen! Č h i n i v (= 1673).[1] Budući êa Êadre, sin poko⟨j⟩noga Stipana Despotova, ležeći u posteļi mojo⟨j⟩ u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobri pameti, hotih učiniti mo⟨j⟩ naizadńi taštame⟨n⟩t od moga dobra, a pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Ivan Zorzin, svidok Ivan Crvelin. Naiprvo priporučujem dušu moju bogu, a zemļi tilo, o⟨d⟩kud e (!) izašlo. Na⟨i⟩prvo ostavļam S(vetomu) Êakovu s(oldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Kaštel s(oldini) ig (= 24). Ostavļam S(vetomu) križu u Dolac s(oldini) gi (= 24), Svetomu duhu u Tisnomu s(oldini) bī (= 12). Ostavļam sve moje dobro, ča se nahodi mojo⟨j⟩ ženi Kati do smrti, ako bi pošteno sidila na momu kominu,[2] a po smrti ńe da upada u moju dicu s ovim patom: ako se rodi sin od moje žene, da je dilnik ⟨s⟩ bratom Stipanom, a sestram da dadu dotu, ča budu moći i da imaju misu govoriti ubah na svetoga Jadrija. I ovo bi naizadńa ⟨voļa⟩ od moga taš⟨ta⟩me⟨n⟩ta. I bi učińe⟨n⟩ ovi taš⟨t⟩amen⟨t⟩ u kući mojo⟨j⟩, a pr⟨i⟩d ⟨s⟩vidoci zgoru rečenimi, a ja

don Šimun Ciplov,[3] kapelan[4] o⟨d⟩ Tisnoga, pisah ovi ta⟨šta⟩me⟨n⟩t. I primininu[5] isti Jadre na bï (= 12) miseca otubra č h i n i v (= 1673) i bi ukopan prid crikvi[6] Svetoga duha u Tisnomu.

[1] t. Adi 2 ottobre 1673. – [2] t. se stasse in casa mia vedovando in vita. – [3] t. Ciplovich. – [4] »kapelam«. – [5] »primininu«. – [6] t. nel cimitterio.

120.

(Taštament Luke, sina poko⟨j⟩noga Ivana [Mihi]ća)

Ovo budi u ime oca i sina i duha svetoga amen! [Lit] g(ospodinovih) č h n i e (= 1676).[1] Budući êa Luka, sin poko⟨j⟩noga Ivana [Mihi]ća,[2] ležeći u poste⟨l⟩i mojo⟨j⟩ u veliki nemoći, a u dobro⟨j⟩ [pam]eti, hotih učiniti mo⟨i⟩ taštame⟨n⟩t od moga dobra, ča se [naho]di, a pr⟨i⟩d svidoci zvanimi i mo⟨l⟩enimi: svidok Tomas Kov[ače]v, dr[ugi s]vi[dok N]ik[o Kovačev].[3] Priporučuêem dušu moêu bogu, a zem⟨l⟩i tilo o⟨d⟩ku⟨d⟩ êe i[zaš]lo. Ostav⟨l⟩am Svetomu Êakovu s(oldini) gi (= 24), Gospi na [Kaštel][4] s(oldini) gi (= 24), S(ve)tomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24), Svetomu [duh]u[5] u Tisnomu s(oldini) gi (= 24), S(ve)tomu Roku u Tisnomu s(oldini) gi (= 24), S[ve]tomu Êadriêu na Rtu u Tisnomu[6] s(oldini) gi (= 24). Ostav⟨l⟩am J[el]i ženi mojo⟨j⟩ četvrtinu u smrt i u život. Ostav⟨l⟩[am si]nu momu Vuleti drugu četvrtinu u smrt i u živ[ot. Ost]av⟨l⟩am ćeri mojo⟨j⟩ Luciji dote dukat pedeset, od[viš]e su⟨k⟩ńa i ha⟨l⟩ak rašni. Svakomu unuku od moje ć[erc L]nce po kapu po so⟨l⟩dini j (= 30). Ostalo sve moje nobilo i š[tabil]o da dile mo⟨j⟩ sin Vuleta ⟨sa⟩ sino⟨v⟩cem na poli. Ako bi u[mra moj u]nuk,[7] da upada sve u red. Ostav⟨l⟩am momu u[nuku To]masu devet stupi maslin[8] u Mač⟨j⟩aku kod B[are M]atešića.[9] I ako bi se odala moja nevista, da ne mo[zi odni]ti ništare od kuće moje, nego ča je donila od oca s[voga. Os]tav⟨l⟩am, da mi ima Vuleta misu kantanu govo[riti ub]ah na Lučinu, sinu Ivanu treti dan[10] po V⟨azmi⟩[11] misu kantanu, ubah drugu misu na Ivańu [na k]rsno ime ńegovo. Ostav⟨l⟩am moje rede sina V⟨uletu i⟩ unuka Tomasa, da dile na po. Ostav⟨l⟩am [pro]karatura brata Šimuna. I bi učińen[12] ovi taš⟨t⟩a[ment] u kući mojo⟨j⟩ u selu Tisnomu pr⟨i⟩d svidoci zgoru reč[enimi. Êa] isti pop don Šimun[13] Vučinov⟨i⟩ć[14], parokijan[15] o⟨d⟩ sela [Tisn]oga, ki pisah ovi ta⟨š⟩tamenat. I priminu isti [Luka] na žï (= 17) miseca decebra. I bi ukopano tilo ńegovo u crikvi[16] Svetoga duha u Tisnomu.[17]

[1] t. Adi 10 decembre 1676. – [2] t. Mihich (!). – [3] t. Tomaso Covacev et Nicolo Covacev. – [4] t. di Castel. – [5] t. S. Spirito. – [6] t. alla Chiesa di S. Andrea in nostra Villa. – [7] t. se fortuna mori il mio nepote Tomaso. – [8] »maslim«. – [9] t. apreso di Bartolo Matessin. – [10] »daan«. – t. dopo la pasqua. – [12] »učinem«. – [13] »Šimum«. – [14] t. et io pre Simon Ciplovich. – [15] »parokijam«. – [16] t. in cimiterio. – [17] Lijevi i desni rub ove oporuke znatno oštećeni, prosto iskidani.

121.

(Taštament Mate, sina poko⟨j⟩noga Vida Tolića)

Ovo budi u ime boga amen! Lit gospodinovih č h i n i z (= 1679) na iv (= 23) miseca maja. Êa Mate, sin poko⟨j⟩noga Vida Tolića is Tisnoga, ležeći u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti moi taštame⟨n⟩t od moga dobra, ča se nahodi moga dobra, a prid svidoci zvanimi i mo⟨l⟩enimi: svidok gospodin[1] Jože Rigum,[2] svidok Êadre Pavića. Ostav⟨l⟩am Svetomu Êakovu s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kaštel s(oldini) gi (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24). Ostav⟨l⟩am mojo⟨j⟩ ženi Gašpari polovicu moga dobra u smrt i u život. I ako bi ju ko tiska, mo⟨i⟩ sin ali nevista, da mozi moja žena naiti sebi divo⟨j⟩ku, ka bi je hranila do smrti. I êko (!) bi se hotila udati, moja žena ne mozi uživati[3] tu polovicu, nego dotu. Ostav⟨l⟩am drugu polovicu sinu momu Dumi. Jeli, ćeri mojo⟨j⟩, ča je odnila, dobro je odnila. Ostav⟨l⟩am mojim unukom Lovri i Mati svakomu po kapu o⟨d⟩ dvi libre, Anici ha⟨l⟩ak modar. Ostav⟨l⟩am ćeri mojo⟨j⟩ Luci dote libar t (= 300), da se dade od moga dobra; Jeli j Tomici svako⟨j⟩ po jednu kurdelu od libre, a malomu Stipanu kapu s(oldini) j (= 30). Ostav⟨l⟩am Jivi[4] dotu l(ibar) t (= 300), kako ostalim ćeram svim is komuna. Ostav⟨l⟩am Šimi malomu kapu o⟨d⟩ s(oldini) j (= 30). Ostav⟨l⟩am Svetomu duhu u Tisnomu l(ibar) ï (= 10), da imaju ta⟨j⟩ tolar škoditi od Jurca (!), neka za ń zije(!)[5]. Ostav⟨l⟩am po smirti mojo⟨j⟩, da mi se imaju reći mis i i d (= 25) udi⟨l⟩, i ako se ne bi imalo čin (!) plati⟨ti⟩, da mozi prodati u Plasinah,[6] če (!) se nahodi. Ostav⟨l⟩am, da mi se ima mise govoriti svako godišće n⟨a⟩ svetoga Matija ubah. Ostav⟨l⟩am Svetomu Roku dvi sviće svaku od libre. Ostav⟨l⟩am svrhu ovoga taštamenta za prokaratura moga sino⟨v⟩ca Pavu i da mu je u Hrascu na⟨i⟩gorńa maslin⟨a⟩.[7] Ostav⟨l⟩am sina moga reda od moga dobra i da mu je duša moja priporučena. Pisah ovi ta⟨šta⟩men⟨t⟩ êa don Šimun Vučinović,[8] parokijan[9] o⟨d⟩ Tisnoga. Bi pisan[10] ovi taštamenat u kući mojo⟨j⟩, u selu Tisnomu pod gradom Šibenikom,[11] a prid svidoci zgoru rečenimi. I umri isti Mate na b (= 2) miseca setebra i bi zakopano tilo ńegovo kod crikve[12] Svetoga duha u Tisnomu.[13]

[1] »gosdim«. – [2] Mj. »Arigon«, t. Arigoni. – [3] »uzivati«. – [4] t. Ivanna. – [5] Značenje nejasno, t. lire 10 qual sono apresso di Zorzi Mihatov. – [6] t. in Plassine. – [7] O ovoj maslini u Hrascu nema ni spomena u tal. kopiji. – [8] U tal. kopiji samo: Ciplovich. – [9] »parokijam«. – [10] »pisam«. – [11] Ni ovoga nema u tal. kopiji, ali zato prevodilac bilježi komesara, a to je oporučiteljev sin, i uobičajenu formulu »fu letto et preletto. – [12] t. in cimiterio. – [13] Pri koncu tal. kopije glagoljicom piše ovo: »Ia don Šimum (!) Vučinović, parokijam (!) o⟨d⟩ sela Tisnoga, ki činih pripisati lati⟨n⟩ski«.

122.

(Taštamenat Mare, ćeri poko⟨j⟩noga Êadrija De⟨s⟩potovića)

Ovo budi u jime oca i sina i duha svetoga amen. Lit gospodinovih č h i n i z (= 1679) na i i d (= 25) miseca otubra. Êa Mare, ći poko⟨j⟩noga Êadrija De⟨s⟩potovića,[1] a žena Vida Gusića, ležeći na poste⟨l⟩i mo-

jo⟨j⟩ u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti mo⟨j⟩ na⟨i⟩zadńi taštamenat od moje dote, a prid svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Šimun Girčić,[2] drugi svidok Luka Baćino⟨v⟩.[3] Na⟨i⟩prvo priporučujem[4] bogu dušu moju, a zemļi tilo moje, odkud je izašlo. Na⟨i⟩prvo ostavļam Svetomu Êakovu s(oldini) i i g (= 24), Gospi na Kaštel s(oldini) gi (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24), Svetomu duhu u Tisnomu sviću od libre. Ostavļam unuku Mati, a sinu Stipanovu treti dil Graca[5] od moga oči⟨n⟩stva[6] i jedan prsten,[7] ki se nahodi u skrińi. Ostavļam Jeli unuci mojo⟨j⟩ pokrvaču od ⟨d⟩vi libre. Ostavļam Kati nevisti mojo⟨j⟩ pokrvaču, ka se nahodi u sk⟨ri⟩ńi mojo⟨j⟩. Ostavļam sinu Stipanu i Katici ćeri sve moje nobilo i štabilo, ča se nahodi moga dobra u smrt i u život i da ji⟨m⟩ je duša moja priporučena. Ostav⟨ļ⟩am rede moje Stipana i Katicu. Ostavļ⟨a⟩m prokaratura svirhu (!) moga taštamenta Šimuna Grčića.[2] I ovo bi na⟨i⟩zadńa voļa moja o⟨d⟩ moga taštamenta. I bi proštiven[8] ovi taštame⟨n⟩t u selu Tisnomu, u kući mojo⟨j⟩, a prid svidoci zgoru rečenim. Ja pop Šimun Vučinovi⟨ć⟩,[9] parok o⟨d⟩ Tisnoga, ki pisah ovi taštament. I priminu ista Mare na jedam miseca novebra i bi pokopano tilo ńe pri ⟨cri⟩kvi[10] Svetoga duha u Tisnomu.

[1] t. Despotov. – [2] t. Garcich. – [3] t. Bachinov. – [4] »priporučujeme«. – [5] t. in Graz. – [6] »ocistva«. – [7] »prstem«. – [8] »proštivem«. – [9] t. Simon Vucinovich. – [10] t. avanti la chiesa.

123.

(Taš⟨ta⟩menat meštra Jivana Tolića)

Na zī (= 19) novebra č h i n i z (= 1679). Bi učińen[1] u Tisnomu, u kući meštra Gašpera Placarića, i nahodeći se u isto⟨j⟩ kući meštar Jivan, sin poko⟨j⟩noga meštra Jure Toļića, u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobro⟨j⟩ riči i pameti, hotih učiniti na⟨i⟩zadńi taš⟨ta⟩menat i narediti svoje stvari. Na⟨i⟩prvo[2] priporučuje dušu svoju g(ósподinu) bogu, a tilo zemļi. Ostavļa Svetomu Êakovu s(oldiňi) gi (= 24), Gospi od Kaštela s(oldini) gi (= 24), Svetomu križu u Docu s(oldini) gi (= 24). A sada ostavļa ses⟨t⟩ri svojo⟨j⟩ Matiji, a ženi Stipana Frkića, zemļu i masline u Dočinah[3] u život i u smrt i da ima govoriti jednu misu na godišće uvike na dan s(svetoga) Ivana. A sada ostavļa Stipanu ńegovu bratu zemļu i masline u Solinah[4] u život i u smr⟨t⟩ i da boga moli za dušu očevu i materinu. A sada ostavļa ńegovo po⟨h⟩ištvo,[5] da se ima prodati[6] i kupiti ńegovim neputom, a dici ńegove braće Mihe i Luke i Matije sestre, muškima kapu od s(oldini) j (= 30), a že⟨n⟩skim kanicu od dvi libre. A sada o⟨s⟩tavļa Mih⟨i⟩ svomu bratu ńegov dil kuće u Tisnomu i istomu Mihi ostavļa dva kusa zemļe po⟨d⟩ Plat i po⟨d⟩ Čela[7] i vrta⟨l⟩, kako se nahodi u smrt i u život i da ima govoriti tri mise uvike[8] na godiš⟨ć⟩e: jednu za dušu ńegovu, drugu za dušu očevu, a tretu za materinu, a ostalo svoga dobra, ka se nahodi i moglo pri-

stupiti,[9] ostavļa Mihi svomu bratu. I ako ne bi obedili ove laši, ne mozi ništa moga uživati, nego onim, ki bi obedili. Ostavļa litinu od maslin ovoga godišća, budi pobrane podrane (!), da se dade za dušu ńegovu.[10] Ostavļa svoga reda brata Mi⟨hu⟩. // Prokaratura o⟨sta⟩vļa Antona Mavričina i Antona Čokalova,[11] da imaju obediti ovi taštamenat. I ovo bi ńegova naiza⟨d⟩ńa voļa i potvrdi, kako je u ńemu. Ja don Šime Vučinović, kur⟨a⟩t o⟨d⟩ sela Tisnoga, pisah ovi taštamenat pr⟨i⟩d svidoci: šinor Valerijo Katalan i Anto[n] Grdov,[12] zvanimi i moļenimi. Na i (= 20) istoga miseca priminu isti teštadur i bi ukopan pri crikvi S(vetoga) duha u istom selu.[13]

[1] »učinem«. – [2] Ponovljena riječ. – [3] t. in Docine. – [4] t. in Soline. – [5] t. mobilia di casa. – [6] »porodati«. – [7] t. sotto Plat et sotto Cella. – [8] t. perpetuis temporibus. – [9] t. et queli che lui potesse pervenire. – [10] t. Lasso lintrada delle olive di presente anno che sono racolte, et quelle, che si racoglierano che si debba dar per la mia anima. – [11] t. Antonio Mavricin et Antonia Corcallo. – [12] »Grdor«, t. Gardov. – [13] Na poleđini glagoljske oporuke piše talijanski: Testamento Tolich.

124.

(Ta⟨šta⟩me⟨n⟩t Filipe, ćeri poko⟨j⟩noga Êakova Vučinovića)

Na e (= 6) miseca febrara č h i o (= 1680) od poroje⟨n⟩ja Isusova. Êa Filipa, ći poko⟨j⟩noga Êakova Vučinovića, ležeći u kući muža moga Antona Perojeva, na poste⟨ļ⟩i mojo⟨j⟩ ležeći u veliko⟨j⟩ nemoći, u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti pisati moi ta⟨šta⟩me⟨n⟩t od moga oči⟨n⟩stva, ča pristoji men⟨i⟩, a prid svidoci zvanimi i moļenimi: svidok Stipan Grdov[1] i Mate, sin Ivana Maračića.[2] Naiprvo priporučujem dušu moju bogu, a zemļi tilo moće, odkud će izašlo. Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik s(oldini) gi (= 24), Gospi na Kaštel s(oldini) gi (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24), Svetomu duhu u Tisnomu s(oldini) gi (= 24). Ostavļam sinu momu Mikuli polovicu moga dobra, a drugu polovicu da dile na četiri dili: jedam (!) dil ćeri Matiji, a drugi Ši⟨n⟩ki,[3] a tret⟨i⟩ dil Kati ćeri moj⟨oj⟩, četvrti dil sinu momu Mikuli, iz onoga dila da ima naplatiti lase,[4] ke sam ostavila. Ostavļam sinu Mikuli, da mi ima iz onoga dila dati[5] govoriti četire mise kantane ubah, ali uvik jednu na moje krsno ime, drugu na dan svetoga Êakova za dušu oca moga, tretu na Mariju Mandalinu za ma⟨ter⟩,[6] četvrtu[7] na svetoga Šimuna Zadranina[8] za dušu moga bratića Šimu. Ostavļam unuci, ćeri Matino⟨j⟩, Barici pokrvaču[9] od libra (!) d (= 5), a unuku Mikuli kapu od tri libre. Ostavļam sinu Mati moje ćere Ši⟨n⟩ke[10] kapu od tri libre, Barici i Tomici svako⟨j⟩ pokrvaču od libar d (= 5). Ost⟨a⟩vļam sina moga Mikulu re⟨d⟩a svrhu moga taš⟨t⟩ame⟨n⟩ta i da mu je duša moja priporučena. Činim prokaratur⟨a⟩ Matu Cip⟨lo⟩va.[11] I ovo bi na⟨i⟩zadńa voļa od moga taš⟨ta⟩me⟨n⟩ta, ki bi pisan (!) u selu Tisnomu pod gradom Šibenikom i bi proštivem (!) pri⟨d⟩ svidoci zgoru rečenim. I bi pisam (!) ovi ⟨ta⟩štamenat po meni

popu Šimunu Vučinoviću, // parokičanu o⟨d⟩, Tisnoga. I priminu ista Filipa[12] n⟨a⟩ bï (= 12) miseca febr⟨a⟩ra i bi zakopano tilo ńe pri crikvi Svetoga duha u Tisnu (!).

[1] t. Gardov, Gardovich. – [2] t. Maracich. – [3] t. Simonetta. – [4] »llase«. – [5] »da im« – omaška. – [6] Umetnuta riječ, t. per l'anima di q.m mia madre. – [7] Ponavlja tu riječ u obliku: »četvu«. – [8] »Zadaranina«. – [9] »pokvrvaču«. – [10] »Šikeike« – prvo »ike« križano. – [11] »Cipvova«, t. Ciplov. – [12] Ponavlja: »i priminu ista Filipa«.

125.

(Ta[št]amenat Matije, ćeri poko⟨j⟩noga Filipa Filipova)

Na i (= 20) miseca aprila č h i o i b (= 1682). Ên Matija, ći poko⟨j⟩noga Filipa Filipova, ležeći u poste[li] mojo⟨j⟩ u veliko⟨j⟩ nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti ta[št]amenat od moga dobra, ča mi ostavlja moi otac Filip, a pr⟨i⟩d svidoci zvanimi i moljenimi: svidok Ivan Crvelino⟨v⟩,[1] drugi svidok Luka Šlokin.[2] Na⟨i⟩prvo priporučujem bogu dušu, a zemli tilo moje. Ostavljam Svetomu Êakovu s(oldini) gi (= 24) u Šibenik, Gospi na Kaštel s(oldini) gi (= 24). Svetomu križu u Dolac s(oldini) gi (= 24), Svetomu duhu u Tisnomu s(oldini) gi (= 24). Ostavljam sinu Pave Juretina kapu od ⟨d⟩vi libre. Ostavljam sinu Mati i sinovom poko⟨j⟩noga Êadre sve moje nobilo i štabilo, ča se moga nahodi. I činih rede od moga dobra s ovim pato⟨m⟩, da mi imaju misu govoriti ubah na krsno ime moje ubah za me i za dušu oca moga. Činim rede sina Matu i sinove poko⟨j⟩noga Êadrija. O⟨s⟩tavl⟨a⟩m prok⟨a⟩ratura Matu Ćaberičina.[3] Bi pisam (!) ovi taštamenat po meni p⟨o⟩pu Šimunu Vučinoviću, parokijanu o⟨d⟩ Tisnoga. I bi proštivem (!) ovi taštamen⟨t⟩ pr⟨i⟩d svidoci zgoru reč⟨e⟩nimi. I priminu ista Matij⟨a⟩ na g (= 4) miseca otubra i bi zakopana pr⟨i⟩ c⟨ri⟩kvi[4] Svetoga duha u Tisnomu.
Sladi i Mati kapu od ⟨d⟩vi libre.[5]

[1] t. Zarvelinov. – [2] »Šlokim«, t. Sliochin. – [3] t. Chiaberiza. – [4] t. avanti la chiesa. – [5] Ova je rečenica ispisana u uskom slobodnom prostoru s lijeve strane, a nema je u tal. kopiji.

126.

(Tašt⟨a⟩menat Ivanice, ćeri poko⟨j⟩noga Mate Lučičina)

Na žï (= 17) miseca setebra č h i o i b (= 1682). Êa Ivanica, ći poko⟨j⟩noga Mate Lučičina,[1] ležeći u kući muža moga, na posteli mojo⟨j⟩ u veliko⟨j⟩[2] nemoći, a u dobro⟨j⟩ pameti, hotih učiniti tašt⟨a⟩menat od moga dobra, ča se nahodi, a prid svidoci zvanimi i moljenimi: svidok Jure Gusić, a drugi svidok Ante Milič⟨i⟩n.[3] Na⟨i⟩prvo priporučujem bogu dušu, a zemli tilo moje, odku⟨d⟩ je izašlo. Ostavljam Svetomu Êakovu u Šibenik s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kaštel s(oldini) ig (= 24), Svetomu križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostavl⟨a⟩m Ivanu

mužu momu po⟨d⟩ Čela[4] zemlu, kako se nahodi i litinu od intrade. Ostavljam Luki momu stričeviću zemlu u Vrhovina⟨h⟩,[5] ča mene zapada. Ostavljam[6] s⟨v⟩ekrvi[7] mojo⟨j⟩ Ivanici sukńu. Ostavljam Matiji čatrivi (!)[8] mojo⟨j⟩ opleće.[9] Ostavljam Luci zavi[10] mojo⟨j⟩ jednu pokrvaču.[11] Ostavljam sestri mojo⟨j⟩ Matiji i Lukino⟨j⟩ ćeri Kati robu, ka se nahodi u skrińi mojo⟨j⟩, da dile na po. Ostavljam sve moje, ča se nahodi, braći Duha svetoga u Tisnomu, da mi imaju govoriti četiri veršariji ubah jedan na dan Ivańa, drugi na svetu Katu, treti veršari na dan svetoga Grgura, a za dušu moga brata. Ostavljam rede moje braću Svetoga duha u Tisnomu, prokaratura don Šimu Ciplovića. I bi proštiven ovi taštame⟨n⟩t pr⟨i⟩d svidoci zgoru rečenimi i bi pisam (!) ovi taštamenat (!) od mene popa Šimuna Vučinovića ali Ciplovića. I priminu Ivanica na i i g (= 24) miseca setebra i bi zakopana u crikvi Svetoga duha u Tisnomu.[12]
Svetog Kr⟨s⟩t⟨of⟩ola četvrti na s(vetoga) Matija.[13]

[1] t. Lucicin. – [2] Nakon ove riječi slijedi »v«. – [3] t. Zorzi Gussich et Antonio Covacich. – [4] t. pod Cella. – [5] t. Varhovine. – [6] Ponovljena riječ. – [7] t Givaniza madre di Zuane suo marito. – [8] t. moglie di Michel. – [9] t. camisola. – [10] t. sorella di Zuane suo marito. – [11] t. un sugaman. – [12] Pri koncu tal. kopije piše: »et fù letto et preletto il presente testamento de verba ad verba in lingua materna in presenza della d:a testatrice. – [13] To je pisano u donjem dijelu slobodnog prostora s lijeve strane, a u tekstu slijedilo bi nakon »a za dušu moga brata«. Svakako, taj dodatak je nejasan. U tal. kopiji ovako glasi legat o veršarijima: »uno al giorno di S. Zuane per l'anima di d:a testatrice, secondo al giorno di S. Matio per l'anima del quondam suo padre, terzo al giorno di S.ta Cattarina per l'anima della sua madre, quarto quando che haverano il suo comodo la d:a frataglia ma che sia aplicato per l'anima del quomdam suo frattello et questo in perpetuis temporibus«.

XVII. pop Pave Brnićev

Žirje, Jezera

127.

(Taštamet Mate Makarunića)

Ovo bi[1] u ime oca i[2] sina ame⟨n⟩! Êa Mate Makarunić činin moi taštamet, nahodeći se bola⟨n⟩ u životu, a zdrav u pameti, p⟨r⟩id svidocim molenimi i zvanimi: svidok Tomas Beglin i Petar Mišikin.[3] Êa M⟨a⟩te Makarunić činih pisati, ća (!) ostavlan od[4] moih dobar. Ostavlan tilu[5] u Sveti Êakov so(l)dini dvanadesete. Ostavlan Gospi na Kašte so(l)dini bï (= 12). Ostavlan Križu u Dolac so(l)dini bï (= 12). Ostavlan Gospi od piêtati[6] so(l)dini bï (= 12). Ostavlan[7] J⟨e⟩li nevisti četvrt⟨i⟩nu od moih i⟨n⟩trad, a ne od kuće, za nu lubav, ku mi j⟨e⟩ činila. Ostavlan[8] sinon moin Frani i Stipanu ostalu i⟨n⟩tradu, ča se moga nah⟨o⟩di, za no ča me smriti ńe dohraniše. Ostavlan hćeri Mari i ńe sinu masline, ke su u Betini,[9] z bure Ivan Franićev, z grbina i sa[10] juga Mare Franićeva, s maištrala Miše Šišin.[11] Ostavlan unuci,

hćeri J⟨e⟩lini, skrińu. Ostav⌊an[12] Petru sinovcu kuću, ča me hrani do nemoći, u dar, ča mi učini tu ⌊uba⟨v⟩ i dade dva klobuka[13] sinon Franinin isti Petar sinovac. I ovo bi moê volja i moi na⟨i⟩z⟨a⟩dńi taštamet. Pisah êa pop Pave Brnićev s J⟨e⟩zer, budući parokiêan[14] na Žirii. Čhmg (= 1664) miseca decebra na[15] ïe (= 16). Priminu čhmg (= 1664) miseca decebra na[15] 3ï (= 18). // Počeše pitat[16] ⟨s⟩vidoci. j⟨e⟩ li ča duža⟨n⟩. Osta duža⟨n⟩ Vici Kra⌊ića[17] li(bar) k (= 40) i četire, pokoinomu Frani Šižgorića li(bar) ïž (= 17), g(o)spodinu Dumi Šižgorića li(bar) e (= 6).

[1] »bu«. – [2] »ii«. – [3] t. Beghglin, Mischin. – [4] »odo«. – [5] »titu«. – [6] t. Pieta. – [7] »ostavtan«. – [8] »ostavalan«. – [9] »petini«. – [10] »sa z«. – [11] t. Gissin. – [12] »ostavala«. – [13] »klopuka«. – [14] »parokiêna«. – [15] »ni«. – [16] »bita«. – [17] t. Craglich.

128.

(Taštamet Stipana Tabina)

U ime božj⟨e⟩ amen! Ê Stipan Tabin[1] činin moi taštamet, priporučujući bogu dušu, zem⌊i tilo, nahodeći se zdrav u pameti, a bolan u životu, prid svidoci mo⌊enimi i zvanim (!): svidok Grgu⟨r⟩ Alić i Grgu⟨r⟩ Iva⟨n⟩čev.[2] Ostav⌊a⟨n⟩ gospi u Sveti Êkov, ka j⟨e⟩ na velik⟨o⟩n o⟨l⟩taru, libru j⟨e⟩dnu. Ostav⌊an Gospi na Kašte so(ldini) ï (= 10). Ostav⌊an Svetomu križu u Dolac so(ldini) ï (= 10). Ostav⌊an Gospi od piêtati so(ldini) ï (= 10). Ostav⌊an Gospi u Žiri g (= 4) libric⟨e⟩ voska.[3] Ostav⌊an u crikvu Svetoga Frane svetomu Anti g (= 4) librice vosk⟨a⟩, ča se bih zaveća (!). Ostav⌊an, ki bude kad priminen, benevrake svitne modre na po derane.[4] Ostav⌊an bratu momu ostale ha⌊e i naprtivan[5] mu mo*ju* dicu na dušu, da ih ne ostavi, dokle ne bi mogli se hraniti. Ostav⌊an moi⟨o⟩i ženi sve moj⟨e⟩ dobro, ča me dopade od[6] brata, da j⟨e⟩ gospodarica za života, a po smrti moj⟨e⟩ žene, da upada u moga sina Gašpera. Ostav⌊au, da ako bi priminu moi sin Gašper bez reda, da upada u moj⟨e⟩ hćere, ako se ne bi odale; da ako bi se odale, da ne mozi biti dilni[ce] // s moin sino⟨n⟩ Gašperon. nego da upada u brata moga, a da ih nadota moi brat, kako bude i ńegove hćere, ter ne bude imati moi sin dice, da pristupa momu bratu i ńegovi⟨n⟩sinon, a ne hćeran. Ostav⌊an crikvi u Žirii li(bar) i (= 20) i j⟨e⟩dnu i po.[7] Ostav⌊an za mise za mo*ju* dušu li(bar) i (= 20). Ostav⌊an moio⟨i⟩ hćeri j⟨e⟩dnu kanicu Ma⟨n⟩di. Ostav⌊an Gašperi. mo⟨i⟩oi nevisti, sukńu modru, ku j⟨e⟩ dala mo⟨i⟩oi hćeri Ma⟨n⟩di. Ostav⌊an prokaratura moga brata. Pisah ê pop Pave Brnićev s J⟨e⟩zer, budući parokiên od Žirai (!),[8] Na čhmd (= 1665) miseca luê na[9] žï (= 17). Priminu na čhmd (= 1665) miseca luê na[9] iib (= 22).[10]

[1] U tal. kopiji ovo prezime dolazi 4 puta u obliku »Tambin«, a jedamput, i to pri početku, kao »Tonbin«. – [2] t. Alichiev, Givancev. – [3] t. lire 4 di cera. – [4] t. benevrache turchine di mezza vita. – [5] »nabrtivan«. – [6] Ispred te riječi stoji »oda«. – [7] t. 20. – [8] Nakon ovoga, ali samo u tal. kopiji, piše: »feci in lingua illiricha il presente testamento«. – [9] »ni«. – [10] Pri koncu tal. kopije piše: »et io ..... Spettie o tradotto della letera illiricha in italiana«.

129.

(Taštament Êak⟨o⟩vice, žene pok⟨o⟩inoga Jure Ćohlina)

U ime boži⟨e⟩ i divice Marij⟨e⟩ amen! Ê Êak⟨o⟩vica, žena pok⟨o⟩inoga *J*ure Ćohlina,[1] činin moi taštament,[2] nahodeći se zdrava[3] u pameti, a bolna u životu, zahva⌊u*ju*ći gospodinu bogu i divici Marii, priporučujuć⟨i⟩ g(ospodinu) b(ogu) mo*ju* dušu, a zem⌊i tilo, nare*du*jući moj⟨e⟩ lašc, ča ostav⌊an po crikvah i momu unuku *J*uri moga sina i hćeran i unukon ostalin kako zdola. Ostav⌊an[4] G(ospi) na Kašte ⌊(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4). Ostav⌊an[5] g(ospi) u Sveti Êkov ⌊(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostav⌊an K⟨r⟩ižu u Dolac[6] li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostav⟨⌋an G⟨ospi⟩ od mu⟨n⟩ti[7] li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostav⌊a⟨n⟩ crikvi u J⟨e⟩zeri li(bre) b (= 2). Ostav⌊⟨a⟩n *J*uri unuku[8] momu polovicu svega moj⟨e⟩ga dobra ńemu, ńegovu ditetu nak⟨o⟩n diteta i da ima govoriti mise dvi[9] na g⟨o⟩dišće za moih mrtvih i za me iz one polovice. Ostav⌊an[10] hćeri J⟨e⟩li dvi masline u Dočići[11]: s *ju*ga[12] Luka Petrin⟨o⟩v,[13] z bure Êkov Stipano⟨v⟩,[14] poti (!) s maištrala, ⟨z grbina⟩ Mih⟨a⟩tov.[15] Ostav⌊an Tomici i Šimuneti, hćeram moin, u Obrovi zem⌊u: ⟨z⟩ bure Mikulići[16] i s maištrala, z grbina štrada bubl⟨ika⟩. Ostav⌊an moin un⟨u⟩kon Grgi i Ivanu uz ulicu[17] trsj⟨e⟩ i dvi masline. Ostav⌊an[18] moioi nevisti Marici[19] i dariva⟨n⟩ kus, ki j⟨e⟩ nad Glavičin[20] u smrt i u ž⟨i⟩v⟨o⟩t, ako bude pošteno siditi na ovomu ⟨s⟩tanu. Ako li se oda ili ku lutri*ju*[21] učini, da ne mozi nišće odniti. // Ostav⌊an[22] braščini ml⟨a⟩doi Hribic[23] masline i zem⌊u, da mi g⟨o⟩vore j⟨e⟩dan verš⟨a⟩rii na godišće.[24] Ostav⌊an[22] moin unukon i unukan, unukon po kapicu malu, a unukan po kurdelu; Fili, ka j⟨e⟩ u Ivana Čulin⟨a⟩,[25] pokrvaču. ⟨O⟩stav⌊an momu unuku *J*uri i nevisti Marici, da ima*ju* namiriti moj⟨e⟩ hćere za dotu iz druge polovice, ča i⟨n⟩ j⟨e⟩ ostavi moi drug, otac ńihov. Prid svidoci mo⌊enimi i zvanimi: svidok Mate Šemin i Vuko Brači,[26] pokoinoga Lovre sin. Pisah êa don Pave Brniće⟨v⟩,[27] parokiên od J⟨e⟩zer. Miseca decebra na dni iiž (= 27) čhna (= 1671), a priminu na trideset[28] decebra čhna (= 1671).

[1] t. Ciohlin. – [2] »tašatame«. – [3] »zadrava«. – [4] »osstav⌊an«. – [5] »ovalan«. – [6] »Dolci«. – [7] t. de Monte. – [8] »uniku«. – [9] »div«. – [10] »ostavala«. – [11] t. Docichi. – [12] »*ju*ka«. – [13] »Betrinv«, t. Petrinov. – [14] »Stibano«. – [15] t. da maestro strada, et da garbin Zorzi Mihatov. – [16] t. Michulicichi. – [17] t. apresso Vliza. – [18] »ostav⌊ann«. – [19] t. Mariza. – [20] t. Nad Glavicine. – [21] t. dishonestà. – [22] »ostavalan«. – [23] mj. Hripic, t. à Hripiza. – [24] »godisšće« .– [25] t. Zulin. – [26] t. Vucho Brazanov. – [27] t. Bernichiev. – [28] »treset«.

130.

(Taštamet Luke Petrinova)

U ime božj⟨e⟩ i divice Marij⟨e⟩ amen! Êa[1] Luka Petrinov činin moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahva⌊uj⟨e⟩n g(ospodinu) bogu i divici Marii, priporuču⟨ju⟩ći g(ospodinu) bogu dušu

moju, zemļi tilo, naredujući od moih dobar, ča ostavļan da bude oslu-
ženo od moih sinov. Ostavļan gospi u Sveti Êkov na veliki o⟨l⟩tar mu-
cenig. Ostavļan Gospi na Kaštelu mucenig. Ostavļan Križu u Docu
mucenig. Ostavļan carkvi (!) u Jezeri mucenig. Ostavļan mojoi ženi
Jelin⟨i⟩ četvrtinu od moga dobra nobila i stabila (!) u smrt i život
s ovi⟨n⟩ načinon, da ne mozi ostaviti nikomur nego sinovon i za
dušu, ako bi j⟨e⟩ držali kako mater s⟨v⟩oju i slušali.[2] Ako bi j⟨e⟩
ki sin sova i štrapaca, ali udriê ali tisnu ńu,[3] ne mozi mu niš⟨e⟩
ostaviti nego onomu ki j⟨e⟩ dobar.[4] Ako li joi budu oba dobra,
da in ostavi poj⟨e⟩dn⟨a⟩ko Tomi i Mikuli, a to da j⟨e⟩ slišaju.
Ostavļan, da moi sinovi čine govoriti j⟨e⟩dnu misu za dušu moj⟨e⟩
hćere Matij⟨e⟩. Ostavļan, da moi sini Tome i Mikula čine govoriti
j⟨e⟩dnu misu pri svetog⟨a⟩ Mikulu[5] za moga oca Mikul⟨u⟩, a
drugu o sveton[6] Luki za moju dušu. Ostavļan mo⟨i⟩oi hćer⟨i⟩ Fil⟨i⟩
više dote j⟨e⟩dnu pokrvaču lanenu.[7] Ostavļan moin unukon i unukan
hćerinin, ke su sada živi, ditićen po malu kapu, a divoikan kanicu.
Ostavļan mo⟨i⟩oi hćeri Ivanici,[8] ako se ne bi srićo⟨n⟩ odala, da j⟨e⟩
dilnica kako i bratê; ako li se odade, da je bratê[9] nadotaju kako i[10] //
ostale sestre. Ostavļan pokle priminen ono g⟨o⟩diš⟨ć⟩e. Ostavļan moin
sinovon Tomi i Mikuli ostalo moj⟨e⟩ dobro nobilo i štabilo. I čini⟨n⟩
ih prokarature svrh dobar moih Tomu i Mikulu, sine[11] moj⟨e⟩, i da ima
mladi (!) st⟨a⟩r⟨i⟩j⟨e⟩ga slišati. Ovo bi moi taštame⟨nt⟩ naizadńi i
moê vo⟨l⟩a i odluka, ki taštament[12] hoću da j⟨e⟩ oslužen od moih
sino⟨v⟩, a ki taštame⟨nt⟩ pisa⟨h⟩ pri⟨d⟩ svidoci mo⟨l⟩enimi i zvanimi:
svidok Grgo Ša⟨n⟩tić i Grgo Frigan[13] i ê pop Pave Brnićev, parokiê⟨n⟩
od ⟨Je⟩zer, ki pisah na b (= 2) setebr⟨a⟩ č h n v (= 1673). Priminu
na g (= 4) miseca č h n v (= 1673) setebra. Bi ukopan pri crikvi Bla-
žene gospe u Jezeri.[14]

[1] »aê«. – [2] »slušši«. – [3] »non«. – [4] »dab«. – [5] Nakon ove riječi slijedi bez potrebe »j«. – [6] »ssveton«. – [7] t. una procarvazza di lino. – [8] »Ivanicu«. – [9] »baratê«. – [10] Slijedi na početku 2. str. »i«, koje je suvišno. – [11] »sene«. – [12] »taštami«. – [13] t. Santich, Friganov. – [14] Pri koncu tal. kopije saznajemo, da je prevodilac: Marco Bolog.o.

131.

(Taštamet Mikule, sina pokoinoga Luke Petrinova)

Jezus.[1] Ja Mikula, sin pokoinoga Luke Petrinova, činin moi taš-
tamet nahodeći se z⟨d⟩rav u pameti, a bolan u životu, zahvaļujući go-
spodinu bogu i divici Mariji, priporučujući bogu moju dušu, a zemļi
tilo, narejujući (!), ča ostavļan od moga dobra, da bude oslužено od
moga brata Tome. Ostavļan gospi u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar mu-
cenig. Ostavļan Gospi na Kašte mucenig. Ostavļan Kr⟨i⟩žu u Dolac
mucenig. Ostavļan gospi od Nove crikve mucenig. Ostavļan mojoi ma-
teri i sinovcen ditićen svega moga dobra polovicu, da je mati gosp⟨o⟩-
darica za života, a po smrti da gre na sinovce, i da ima govoriti jednu

mšu za moju dušu, dokle je živa, a po smrti ńe, da jimaju govoriti
sinovci, a po smrti sinovac redi i redi. Ostavļan braščini deset stupi
maslin u Glavičini Staroi[2] i trsje, da mi jimaju govoriti veršarii ⟨je⟩ dan
ali dva prid Mikulinon,[3] a ovo su kunfini od zemļe: s juga put opi-
jenski,[4] z grbina Grubiša Petrinov, s majištrala braščina (!), s bure
Jure Pe⟨t⟩rinov. Ostavļan momu bratu Tomi drugu polovicu od dobar
mojih, ča koli se nahodi od mojih dobar nobilih i štabi⟨li⟩h u smrt i
u život. da mu nima nikor inpača činiti. Ostavļan momu bratu, da jima
činiti govoriti jednu misu na godišće, dokle je živ i dica ńegova nakon
dice ńegove. // Činin prokaraturim (!) moga brata Tomu o⟨d⟩ svega
mo⟨ga⟩ dobra nobila i štabila. Ovo bi moê voļa i moi na⟨i⟩zadńi ta-
štamet, ki hoću da j⟨e⟩ oslužen, ki taštame⟨n⟩t pisah prid svidoci mo-
ļenimi i zvanimi: svidok Šime Osoranov[5] i Marko Mihatov i ê pop Pave
Brnićev, ki pisa⟨h⟩, budući parohên od sela J⟨e⟩zer, na i i a (= 21)
miseca setebra č h n v (= 1673). Priminu na i i b (= 22) miseca se-
tebra č h n v = 1673). Bi ukopan pri crkvi Blažene gospe u J⟨e⟩zeri.[6]

[1] »e« latiničko. – [2] t. in Glavizzina alla Vechia. – [3] t. avanti S. Nic.o. – [4] Znači: općinski, t. via pub.ca. – [5] t. Ossoranov, Ossoranin. – [6] I ovu je kopiju sastavio Marco Bolog o. Mnoge pojedinosti govore, da ovu oporuku nije pisao pop Pave Brnićev.

132.

(Taštamet Ma⟨n⟩de, žene pokoinoga Martina Jurj⟨e⟩va)

U ime boži⟨e⟩ i divice Marij⟨e⟩! Ja[1] Ma⟨n⟩de, žena pokoinoga
Martina Jurj⟨e⟩va,[2] činin moi taštamet nahodeći se zdrava u pameti,
a bolna u životu, zahva⟨ļu⟩⟨ju⟩ći bogu i divici Marii, priporučujući
bogu dušu, a zemļi tilo, naredćujući (!) moi taštame⟨n⟩t. ki hoću da
j⟨e⟩ oslužen od onih, kin moj⟨e⟩ ostavļan. Naipri ostavļan gospi u
Sveti Êkov na veliki o⟨l⟩tar mucenig. Ostavļan Gospi na Kaštel mu-
cenig. Ostavļan Križu u Dolac mucenig. Ostavļan[3] G⟨o⟩spi od mu⟨n⟩ta[4]
mucenig. Ostavļan od moga oći⟨n⟩stva, ča j⟨e⟩ trsê i starin i maslin
stupi[5] dvadeset i dva braščini staroi, da mi govore j⟨e⟩dan veršarii na
Tominu p⟨r⟩i Božiće (!), a j⟨e⟩dan za mater moju pri⟨d⟩ sveton Ka-
tarinon ili po ńe dan. Ostavļan braći Tuči,[6] ča su mi dali, Mati i Gru-
biši da dile na po. Ostavļan Mari sestri j⟨e⟩dnu pokrvaču od ⟨d⟩vi
libre i sestri Dori drugu od ⟨d⟩vi libre, a sestri Šimi j⟨e⟩dnu kanicu i
sestri J⟨e⟩li kanicu i Luci sestri pokrvaču li(bre) b (= 2). Ako bi[7]
sestra Dore hotila pristupiti dilu četvrtomu, li(bar) ī (= 10) da se da
za braščinu, ako bi hotia ča braščinu morti (!) od braščine viti (!) iz
ove litine.[8] // Ostavļan, ako bih priminula, da braščina ima uzeti litinu
od masli⟨n⟩ i da ih same⟨l⟩e i da naplati laše is tih maslin, a masline su
u trih sudi,[9] i da braščina uzme vino, koj⟨e⟩ mu[10] j⟨e⟩ bari⟨l⟩ veće
mańe, da ⟨j⟩oi dadu za dušu,[11] dadu kad primine i u⟨l⟩e, ča ⟨a⟩va⟨n⟩ca
od lašev, a od materi⟨n⟩stva, ča me dopad⟨e⟩ svega mala i velika,
braščini mladoi i da reku četire mise za dušu pokoine Ivanice moij⟨e⟩

(!) sestre, a za me po j⟨e⟩dan veršarii na godišće od onoga, ča sa⟨n⟩ ńon ve⟨n⟩tari učinila od robe moj⟨e⟩, da brać⟨a⟩ moê ⟨i⟩ svaci dile na po. Ostav⌊an Tomici, ženi Êičini, gubu[12] i tri sukńe sure, b (= 2) h⟨a⟩⌊ka, i to ⟨j⟩oi darivan za ⌊ubav, ku mi j⟨e⟩ činila. Ostav⌊an Matii svekrivi (!) j⟨e⟩dnu kanicu novu i brnistru, ka j⟨e⟩ g⟨o⟩tova.[13] Ostav⌊a⟨n⟩ Matini sinovom moj⟨e⟩ se⟨s⟩tre i Grgi Carevu i Êdre (!), Svirčevu sinu, po j⟨e⟩dnu trkiju[14] od ⟨d⟩vi gazete, da da to mlada[15] bra-šćina. Ostav⌊an pineze, ke su u Vuke Bračića i u Mateše,[16] da se dadu parohiênu, da mi ima reći za to mise ča ⟨a⟩va⟨n⟩ca. Ča su mi j⟨e⟩dan[17] dan masline brali, po duši da se naplate, i dali su mi li(bre) (v = 3), a bili su tri tolari. Ostav⌊an Grgu[18] Friganova prokaraturon nad svin ovin, ča činih pisati zgora,[19] ča komu ostavih za dušu moju. // A sada ovo bi moê vo⌊a i odluka i moi na⟨i⟩zadńi taštame⟨nt⟩, ki hoću da bude tvrd.[20] Prid svidoci mo⌊enimi i zvanimi: svidok Grgo Ša⟨n⟩tić i Grgo Frigan[21] i ča pop Pave Brniće⟨v⟩,[22] parohiêan od sela J⟨e⟩zer, ki pisah. Na č h n g (= 1674) miseca febrara na[23] ž (= 7). Priminu[24] na aï (= 11) marča. Bi ukopana pri crikvi pri Blaženoi[25] gospi u J⟨e⟩-zere (!) č h n g (= 1674).

[1] »aj«. – [2] t. q.m Martin Giurgievichia. – [3] »sstavlan«. – [4] t. al Monte di Pietà. – [5] t. tutti terreni, vigti, et inculti, et ollivari piedi n.ro. – [6] t. il monte d o Tuz. – [7] »pi«. – [8] Značenje cijele rečenice nejasno, t. Item sè Dora sua sorella volesse la sua porz.ne del 4:to, che la frataglia li dovesse dare L dieci sopradte, et che la data frataglia dovesse pagare dell'entrate d'ogli sop:a lasciateli. – [9] Ponavlja: »su maasline«. – [10] »mo«. – [11] »duću«. – [12] t. à Tomizza mog.e di Giac:o Razgnev una schiavina. – [13] t. et il lino che s' attrova parechiato. – [14] t. una tirchia. – [15] »malada«. – [16] t. da Vuchich, et Matessa Brazanovi. – [17] »jdana«. – [18] »krgu«. – [19] »zigora«. – [20] »trvrd«. – [21] t. Friganovich. – [22] t. Barnichievich. – [23] »ni«. – [24] »primiminu«. – [25] »balaženoi«.

133.

(Taštamet Grge Friganova)

Na bï (= 12) novebra č h n d (= 1675). Ja Grgo Frigan činin moi taštamet nahodeći se zdra⟨v⟩ u pameti, a bolan u životu, zahvaleći g(ospodinu) bog(u) i divici Marii, priporučnjući g(ospodinu) bogu moju dušu, a zem⌊i tilo, naredjući (!) mo⟨i⟩ taštame⟨n⟩t. Ostav⌊an u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostav⌊an Gospi na Kašte so(ldin)i ig (= 24), Križu u Dolac so(ldin)i ig (= 24). Ostav⌊an[1] G⟨o⟩spi od pijatati so(ldin)i ig (= 24). Ostav⟨⌊⟩an moin sinovce⟨n⟩ A⟨n⟩ti i Juri i moin sinov⟨o⟩n svin kolik⟨i⟩n, da imaju govoriti mise za naši mrtvi (!) dušu i za moju dušu, i naprćuj⟨en⟩ za[2] dušu mrtvih naših, dokle[3] su skupa i kada bud⟨u⟩ ⟨na⟩pose, i na duši naprćuj⟨en⟩[4] dicu moju A⟨n⟩ti i Juri, da bi ih uzdržali i ne ra⟨s⟩cvilili.[5] Ostav⌊a⟨n⟩ mojoi hćeri Cviti[6] dotu li(bar) t (= 300), ako se odade; ako li se ne odade,[7] da je dilnica, kako i braća.[8] // Ostav⌊an mo⟨j⟩oi ženi Mari četvrtinu za života, ako bude pošteno stati s moi⟨o⟩n dico⟨n⟩ i uzdržati[9] i⟨h⟩. Ako bi se odala, da ne mozi nišće imat. Ako bi se moi sini podili⟨li⟩, da j⟨e⟩ meju svih moim (!) sino⟨v⟩i⟨n⟩, ne mozi moja žena ostaviti veće

j⟨e⟩dnomu od ⟨d⟩rugoga. Ostav⌊am[1] moin sinovon Peri i Mati i Luki sva moja nobila i štabila, da dile meu (!) se, kako braći i ⟨da in⟩ j⟨e⟩ duša moja p⟨r⟩iporučena. Ostav⌊a⟨n⟩ moj⟨e⟩ sine redi i komesarii. Ostav⌊a⟨n⟩[1] prokaratura moga sinovc⟨a⟩ A⟨n⟩tu svrhu svih ovih dobar i moih i ńihovih. Svidok Tadij⟨a⟩ Perošić i Stipan Šemić i ja pop Pave Brniće⟨v⟩,[10] budući parohja⟨n⟩ od J⟨e⟩zer, ki pisah na bï (= 12)[11] misec⟨a⟩ novebra č h n d (= 1675). P⟨r⟩iminu miseca jenara na bï (= 12).[12] Bi ukopan[13] pri crikvi u ⟨Je⟩zeri ko⟨d⟩ Blažene[14] G⟨o⟩spe.

[1] »ostavalan«. – [2] »na«. – [3] »dogle«. – [4] »nabrćuj«. – [5] t. et sopono sopra anima loro li nostri morti sin tanto che fossero insieme, et quando sarano divisi, et incarico sopra anima loro li mij figlioli ad Antonio e Zorzi, che li dovessero conservare, è non offendere. – [6] t. Zuitta. – [7] »odadeade«. – [8] »braći«. – [9] »uzdrźeti«. – [10] t. Perussich, Semin, Bernich. – [11] »vz« – omaška. – [12] t. 1676. – [13] »ukohan«. – [14] »balažene«.

134.

(Taštamet A⟨n⟩te, sina pokoinoga Ivana Šemina)

Jezus. Ja A⟨n⟩te, sin pokoinoga Ivana Šemina, činin moi taštamet, nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahva⌊ujući gospodinu bogu i divici Marii, priporučajući (!) gospodinu bogu moju dušu, a zem⌊i moje tilo, naredu⟨j⟩ući moi taštame⟨n⟩t ovako, kako bude zdolu. Ostav⌊an gospi u Sveti Jakov o⟨d⟩ Karmena so(ldini) i i g (= 24), Gospi na Kaštelu so(ldini) i i g (= 24), Križu u Dolac so(ldini) i i g (= 24), G⟨o⟩spi od mu⟨n⟩ta so(ldini) i i g (= 24). Ostav⌊an crikvi u selu Jezeri masline, ke su[1] nad Koromašnicu[2] i š ńimi zem⌊u, ka je zem⌊a i masline kod Šćolinih[3] masli⟨n⟩ jedanajest veće mańe,[4], ča ih bude na toi zem⌊i, ovo od moga dila, da mi imaju govoriti veršarii za moga oca i za me na svetoga A⟨n⟩tona, dokle j⟨e⟩ crikva, a za oca prid Ivańon ili po Ivańoi, ako budu htili. Ostav⌊an mo⟨j⟩oi materi sve moje dobro, ča se nahodi nobila i štabila, da je gospodarica u život i ju smrt s ovin načinon: ako se ne oda, ako bi se odala, da ne mozi nišće odniti moga dobra,[5] nego da grede u redi[6] i da moli boga za me. // Ostav⌊an[7] moin sestran po jednu kanicu Jakovici i Filipi od li(bre) b (= 2) od moga dobra. Ostav⌊an prokarat⟨u⟩ra moga[8] strica Stipana svrhu ovoga kako zgora i da mu j⟨e⟩ moja mati priporuč⟨e⟩na, a ostav⌊an sestre redi i redi. I ovo bi moja vo⌊a i moi na⟨i⟩zadńi ta-štame⟨n⟩t, ki hoću da j⟨e⟩ oslužen, kako j⟨e⟩ zgora, ki taštament[9] bi učińen po meni popu Pavi Bunićevu,[10] budući parokijan od sela J⟨e⟩-zer, ki pisa⟨h⟩ pri svidoci mo⌊enimi i zvanimi: svidok Tadija Perošić i Ivan, sin pokoinoga Gašpića Grgurevića s Jezer. Bi pisan na dan[11] ï (= 10) miseca decebra godišća č h n d (= 1675). Priminu na dan ï (= 10) decebra. Bi ukopan u crikvi u Blažene gospe u Jezeri godišća č h n d (= 1675).

[1] »ssu«. – [2] t. nad Coromazniza. – [3] t. Schiolini. – [4] t. più over meno. – [5] »dobara«. – [6] Slijedi »re«. – [7] »ostavalan«. – [8] »maga«. – [9] »tataštamet«. – [10] t. Barnichievich. – [11] »dana«.

135.

(Taštamet popa Stipana Stipanovića)

U ime božj⟨e⟩ i divice Marij⟨e⟩ amen! Ja pop Stipan Stipanovići[1] činin moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahvaljujući gospodinu bogu i divici Marii, priporučujući gospodinu bogu moju dušu, a zemļi tilo. Nareduj⟨e⟩n (!), da se ima oslužiti ovo, kako zgora. Ostavļan u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan[2] Gospi na Kašte so(ldin)i ig (= 24), Križu u D⟨o⟩lac so(ldin)i ig (= 24), Gospi od mu⟨n⟩ta so(ldin)i ig (= 24). Ostavļan one masline, ki mi je otac ostavi nad Koromašnicu, ke mi j⟨e⟩su u patrmoniju[3] ostavļeno (!), da se ima naplatiti za mo⟨i⟩ pogreb. Ako naplate is komuna, da dile moi sinovci meu se, kako i ostalo moj⟨e⟩ dobro. Ostavļan sva moja dobra nobi⟨la⟩ i štabila Mati i Mihi i Ivanu i Tomasu, da dile sinovci na četvero, da me ni j⟨e⟩dan ne kune. // Ostavļan J⟨a⟩kova proka⟨ra⟩tura nad moi⟨n⟩ svin dobron (!), da j⟨e⟩ gospoda⟨r⟩,[4] d⟨o⟩kle su ujedno, a redi moii sinovci i redi (!). I ovo bi moj⟨a⟩ v⟨o⟩ļa i mo⟨i⟩ na⟨i⟩zadńi taštament,[5] ki hoću da j⟨e⟩ tvrd i oslužе⟨n⟩. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Tadija Perošić i Luka Lukiće⟨v⟩ i ja pop Pav⟨e⟩ Brnićev, budući parok, ki pisah. Miseca luja na ï (= 10) č h n e (= 1676). I bi proštiven prid ńin i p⟨o⟩tvrdi da j⟨e⟩ dobro. // Priminu miseca luja na bï (= 12). Bi pokopan u crikvi Blažene gospe č h n e (= 1676).

[1] t. Stipanovich. – [2] »ostavaļan«. – [3] t. in patrimonio. – [4] »kospoda«. – [5] »taštamit«.

136.

(Taštamet A⟨n⟩tona Čohlina)

U ime bož⟨j⟩e i divice Marij⟨e⟩ amen! Ja A⟨n⟩ton Čohlin[1] činin moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahvaļujući gospodinu bogu i divici Marii, priporučujući bogu moju dušu, a zemļi tilo, odkle j⟨e⟩ izašlo, naredju⟨ju⟩ći moi taštame⟨n⟩t, ki hoću da bude oslužе⟨n⟩ od moih sinov i unukov i héeri. Ostavļan u Sveti Jakov gospi na veliki o⟨l⟩tar li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan Gospi na Kaštel li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan Križu u Dolac li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan Gospi od pijatati li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan cr⟨i⟩kvi Svetoga duha u Tisnon j⟨e⟩dnu sviću od šest liba⟨r⟩. Ostavļan dvi sviće od muceniga na mali o⟨l⟩tar g⟨o⟩rńi, ča j⟨e⟩ bila stara pala, u vike,[2] da to daju moi sini i unuci. ki budu moi⟨e⟩ uživati. Ostavļan, da se ima govoriti j⟨e⟩dna misa na svetoga Jadrija ili prid ńi⟨n⟩ ili za ńin dan za Kordičinih.[3] Ostavļan. da se ima govoriti j⟨e⟩dna misa pri sveton Lucion ili po ńoi dan za pokoinu Lucu, moju ženu prvu, ka⟨n⟩tana.[4] Ostavļan, da se ima govoriti j⟨e⟩dna misa za moju sv⟨a⟩st Maru na Margaritinu. Ostavļan momu

sinu *Juri* j⟨e⟩dan kus trsja u Požari,[5] u komu j⟨e⟩ stupi maslin osamnaj⟨e⟩st, za dobro ko mi čini. Ostavļa⟨n⟩ sinu Ivanu i J⟨e⟩rku i Mihi, moin unukon, kus ⟨u⟩ Poļani sridńi,[6] u ńemu j⟨e⟩ stupi maslin i (= 20) // veće mańe. Ostavļan mojoi héeri Mikuloti dil, da dile na petero[7] ostalo i da joi imaju moi sin⟨i⟩ *Jure* i Ivan i J⟨e⟩rko i Miho kupiti j⟨e⟩dnu pokrvaču iz ńihova dobra. Ostavļan Petrici, ženi *Jurini*, da se ima kupiti j⟨e⟩dan tuban[8] is komuna li(bar) ī (= 10). Ostavļan Šimi, mo⟨j⟩oi unuci, héeri *Jurini*, j⟨e⟩dnu kurdelu od ⟨d⟩vi libre. Ostavļan reda i redi moj⟨e⟩ sine[9] i unuke. Viš⟨e⟩ toga svega ostavļan prokaratura moga sina *Juru*, da j⟨e⟩ gospodar svrh svega, dokle mu stupe sinovci na razu⟨m⟩ i da su m⟨i⟩ priporučeni za dušu, da ih uzdrži i da uzdrži dil bratov, dokle d⟨o⟩ide. I ovo bi moi na⟨i⟩z⟨a⟩dńi taštame⟨n⟩t i moja voļa i odluka, ki taštament[10] hoću da bude oslužen od moih sinov i unukov, ki taštame⟨n⟩t bi proštiv⟨e⟩n prid ńim, prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Mikula Meštrov i Petar, sin Filipa Petrinova, i ja pop Pave Brnićev, budući parohij⟨a⟩n od sel⟨a⟩ J⟨e⟩zer, ki pisah na dan dī (= 15) miseca j⟨e⟩nara č h n ž (= 1677). Priminu na vï (= 13)[11] februara. Bi pokopan pri crkvi Blažene gospe u J⟨e⟩zeri na č h n ž (= 1677).

[1] t. Zohlin. – [2] t. sul piccolo altar della pala vechia in perpetuo. – [3] t. per li Cordicini. – [4] Odnosi se na riječ »misa«. – [5] t. in Posari – [6] t. in Pogliane sridgne. – [7] t. Lasso alla mia figla Nicolotta che possa venir alla parte, et che sia comparecipe con li figli et nepoti. – [8] t. un tumban. – [9] »sinee«. – [10] »taštatame«. – [11] t. 18.

137.

(Taštamet Kate, žene pokoinoga Bare Ša⟨n⟩tića)

U ime božje i divice Marij⟨e⟩ amen! Na ʒ (= 8) miseca zuna č h n ž (= 1677). Ja Kate, žena pokoinoga Bare Ša⟨n⟩tića, prvi muž néj⟨e⟩, a drugi muž pokoini Jadre Bujavčić aliti Lordanov, ista žena ńihova,[1] činin moi taštamet nahodeći se bolna u životu, a zdrava u pameti, zahvaļujući gospodinu bogu i divici Marii, priporučujući bogu moju dušu, a zemļi moje tiho, odkle je izašlo, ostavļajući i naredjujući i potvrđujući ono pismo, ki san učinila u zvoniku Svetoga Jakova, ki učinih ⟨sa⟩ sinon moin Grgon[2] u Šibeniku na č h k ʒ (= 1648) na īe (= 16) agusta po nodaru, u komu ostavļan četirin crikvan po so⟨l⟩dini i g (= 24), kako u štrmentu[3] gori rečenon, Svetomu Jakovu i Gospi na Kašte i Križu u Docu i Crkvi od mu⟨n⟩ta. Ostavļan na godišće po jedan kvartuč uļa u crikvu u Jezeri pri sveti sakrame⟨n⟩t. Ostavļan momu mužu pokoinomu Jadriju Bujavčiću iliti Lordanovu, da mu se ima govoriti jedna misa na godišće iz onoga dobra, ča mi je ostavi, kada bude moći. Ostavļan[4] jedne mise kvara⟨n⟩tane za moga muža Jadrija Bujavčića // ili Lordanova,[5] a druge za moju dušu, iste žene Jadrija Bujavčića, da se dadu, kad budu moći. A sad ostavļan Grgi, momu sinu, u smrt i u život onu mo⟨j⟩u četvrtinu, ku mi je ostavi pokoini Jadrii Bujavčići (!), moi

muž zgora rečeni, od koje iste četvrtine zg⟨o⟩ra rečene, da moi sin Grgo ima napuniti sve laše, ke san naredila i ostavila. I tako je moja voļa i odluka, da bude osluženo svekoliko. Ostavļan moga sina Grgu reda i redi i prokaratura svrhu ovoga taštame⟨n⟩ta i laši, da mu j⟨e⟩ moja duša priporučena. I ovo bi moi na⟨i⟩zadńi taštame⟨n⟩t i moja voļa i odluka, koi taštame⟨n⟩t bi proštiven p⟨r⟩id iston Katon zgora rečeno⟨n⟩ i reče: tako j⟨e⟩ dobro jecetera. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok gospodin don Jadre Mihatović i šinor Valerii Katalani[1] i ja pop Pave Bernićev, budući parohija⟨n⟩ od sela Jezer, ki pisah ovi taštamet. // Priminu na ig (= 24) agusta miseca. Bi pokopana u crikvi Svete Marije u Jezeri č h o v (= 1683).

[1] »nihovav«. – [2] t. con Greg:o mio figliolo. – [3] t. instrum.to. – [4] »ostavalan«. – [5] »Lordanovu«. – [6] t. Cattalano.

138.

(Taštamet Mate Ša⟨n⟩tića)

U ime božj⟨e⟩ amen! Ja Mate Ša⟨n⟩tići (!) činin moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahvaļu⟨ju⟩ći gospodinu bogu i divici Marii, priporučujući go⟨spodinu⟩ bogu moju dušu, a zemļi tilo, naredujući i ostavļajući moja dobra. Ostavļan gospi u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar so⟨ldin⟩i i (= 20). Ostavļan Gospi na Kašte so⟨ldini⟩ i (= 20). Ostavļan Križu u Do⟨l⟩ac so⟨ldini⟩ i (= 20). Ostav⟨ļ⟩an Gospi od pijatati so⟨ldini⟩ i (= 20). Ostavļan[1] crikvi u J⟨e⟩zeri li⟨bre⟩ v (= 3). Ostavļan[2] moju polovicu, ku san uze od sinov, svega ma⟨l⟩a i velika, nobila i štabila momu sinu Pavi i ńegovin sinovon u smrt i živ⟨o⟩t za ļubav, ku mi j⟨e⟩ činij (!). Ostavļan[2] od moj⟨e⟩ polovic⟨e⟩ mo⟨j⟩oi ženi Filipi četvrtinu u smrt i život, da j⟨e⟩ gospodarica, po smrti da upada u sina Pavu, ako bi ⟨j⟩oi čini čas⟨t⟩ i pošteńe. Ostavļan, da daj⟨e⟩ dvi mise reći: j⟨e⟩dnu na svetoga Matija, a drugu na svetoga Filipa iz moje polovice. Ostavļan, da ima Pave dati momu Vidu sinu zemļu i tri maslineu pod garmu Osoranovu u Poļani[3] iz moj⟨e⟩ polovice.[4] Ostavļan, da ima Pave dati momu sinu Stipanu zemļu i tri // masline u M⟨u⟩rtaru[5] ispo⟨d⟩ puta iz moj⟨e⟩ polovice. Ostavļan nevisti Kati, a ženi Pavini, vrta⟨l⟩ kod Pavinih s voćen iz moj⟨e⟩ polovice. Ostavļan Ma⟨n⟩di, ženi Vidovi,[6] vrta⟨l⟩ u Vršku[7] kod M⟨a⟩rka Mihatova od moj⟨e⟩ polovice. Ostavļan moin hćeran Mari i Kati i J⟨e⟩li i Šimi po j⟨e⟩dnu pokrvaču riško lanenu,[8] da da Pave iz moj⟨e⟩ polovice više dote. Ostavļan moin unukon, toliko sinovļin toliko hćerinin, ńihovin sinovon po j⟨e⟩dnu kapicu od abe,[9] a divoika⟨n⟩ po j⟨e⟩dnu kurdel⟨u⟩ svakoi[10] od petnaj⟨e⟩st so⟨l⟩dini, da dade Pave iz[11] moj⟨e⟩ polovic⟨e⟩. Ostavļan Matiji j⟨e⟩dnu pokrvaču risku lanenu.[12] Ostavļan,[1] da imaju moi sini Stipan i Vid i Pave iz[13] moj⟨e⟩ polovice, ča koga tuka,

namiriti moj⟨e⟩ hćere Katu i J⟨e⟩lu za dotu, kako i ostale. Ostavļan, da ima moi sin Pave[14] učiniti daću,[15] kad priminen ili kad bude moći iz moje polovice. Ostavļan moj⟨e⟩ sine redi i r⟨e⟩di od moga dobra. Ostavļan[2] prokaratura Grg⟨u⟩ Ša⟨n⟩tića, moj⟨e⟩ga bratučeda, svarh dobar moih. I ovo bi moja voļa i moi naizadńi taštamet, ki hoću da bude oslužen od moih sinov. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Luka Lukićev i Miho Božin i j⟨a⟩ pop, ki pisah, Pave Brnićev, budući parohijan od J⟨e⟩zer. // Na j i a (= 31)[16] misec⟨a⟩ luja č h n ʒ (= 1678). Priminu na[17] setebra. Bi pokopan pri crikvi[18] Blažene[19] gospe č h n ʒ (= 1678).

[1] »ostavala«. – [2] »ostavalan«. – [3] t. sotto Garma Ossoranova in Pogliane. – [4] »polovica«. – [5] t. in Morter. – [6] Ponavlja dio te riječi: »dovi«. – [7] t. à Varsca. – [8] t. un velo fiumano da lino. – [9] t. de Aba. – [10] »savakoi«. – [11] »iza«. – [12] Umetnuto: »hćer Stipan«, t. figlola de Paulo. – [13] »iiz«. – [14] »Poave«. – [15] t. la data. – [16] t. 21. – [17] Dan u datiranju nije označen ni u originalu ni kopiji. – [18] »cirivi«. – [19] »balažene«.

139.

(Taštame⟨nt⟩ Mihe Božina)

U ime božj⟨e⟩ i divice Marij⟨e⟩ amen! Č h n ʒ (= 1678) miseca novebra na gï (= 14). Ja Miho Božin činin moi taštame⟨nt⟩ nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahvaļujući (!) bogu i divici Marii, priporučujući bogu moju dušu, a zemļi moj⟨e⟩ tilo, naredu⟨ju⟩ći moi taštame⟨n⟩t i laši. Ostavļan[1] Gospi na Kašte li⟨bru⟩ a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4). Ostavļan Križu u Dolac li⟨bru⟩ a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4). Ostavļan Gospi u munat (!)[2] so⟨ldini⟩ īb (= 12). Ostavļan sve moj⟨e⟩ dobro nobilo i štabilo moin sinovon Šimun⟨u⟩ i A⟨n⟩ti.[3] Ostavļan moin sinon Šimunu i A⟨n⟩ti, da imaju dati mo⟨j⟩o⟨i⟩ ženi Kati, a ńihovoi materi, četvrtinu, dokle bude stati pošteno na momu i za života.[4] Po smrti da upada u moj⟨e⟩ sine i da j⟨e⟩ gospodarica o⟨d⟩ dobar moih, dokle j⟨e⟩ živa stoj⟨e⟩ći pošteno na momu. Ako se oda, nišće. Ostavļan, da moi sini nadot⟨aj⟩u sestre. Ostavļan mo⟨j⟩oi ženi i sinon, da imaju reći j (= 30) mis za moga strica Grgura, kad budu moći. Ostavļan, da imaju moi sini činiti reći mise svako godišće na svetu Katu i na svetu J⟨e⟩linu i na Mihoļu i na Petrovu. Ostavļan dvi masline u Murtaru (!) mladoi braščini, da mi govore j⟨e⟩dnu misu na godišće. Ostavļan u našu crikv⟨u⟩ u J⟨e⟩zeri libricu i po voska.[5] Ostavļan[1] sestri Luci i ńe hćeri Kati po j⟨e⟩dan haļak rašni čirn (!). Ostah dužan Zuvanu u Šibenik Gvercu li⟨bre⟩ g (= 4).[6] // Ostah dužan Bratiću[7] li⟨bar⟩ ʒ (= 8). Ovo bi moj⟨a⟩ voļa i moi na⟨i⟩zad⟨ń⟩i taštamet, ki hoću da bude oslužen od moih sinov. I ⟨o⟩vo bi pri⟨d⟩ svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Mate, sin pokoinoga Garge Crvelina i Petar, sin Grubiše Petrinova. Ostavļa⟨n⟩ redi moj⟨e⟩ sine Šimu i A⟨n⟩tu. Ostavļan prokaratura moga

bratučeda Marka[8] svrhu ovoga taštame⟨n⟩ta da upravi.[9] Pisah ja pop Pave Brniće⟨v⟩, budući paroh. Priminu na dï (= 15)[10] novebra. Bi pokopan pri crikvi pri Svetoi Marii o⟨d⟩ J⟨e⟩zeri č h n 3 (= 1678).

[1] »ostavalan«. – [2] Na ovom mjestu u tal. kopiji piše: Lasso al madona di Pietà. Prvotno je napisano »monte«, što je prepravljeno u »madona«. – [3] Ponavlja prethodne riječi, ali u drugom obliku: »moin sinon«. – [4] t. fino che stara honoratamente sul mio in vita. – [5] t. libre doi di cera. – [6] t. à Zine Longo L cinque. – [7] t. Gasparo Bratich. – [8] t. mio germano Marco Mihatovich. – [9] »ubravi«. – [10] t. 18.

140.

(Taštament Anice, hćeri Marka Zorzina)

U ime božj⟨e⟩ amen[1]! Ja Anica, hći Marka[2] Zorzina,[3] činin moi taštament (!) nahodeći se zdrava u pameti, a bo⟨l⟩na u životu, zahva|u*jući* bogu i divici Marii, priporuču*jući* bogu mo*ju* dušu, a zem|i tilo. Nared*ju*⟨ju⟩ći ostav|an u Sveti J⟨a⟩kov so(ldini) bï (= 12). Ostav|an Gospi na Kašte so(ldini) bï (= 12). Ostav|an Križu u Dolac[5] so(ldini) bï (= 12). Ostav|an polovicu moga dobra[6] mo⟨j⟩oi materi za života, a po smriti (!) braščini[7] staroi drugu[8] polovicu, braščin⟨i⟩ od Sri⟨m⟩ča s⟨t⟩aroi za Gradinu,[9] da mi ima*ju* govoriti j⟨e⟩dan verš⟨a⟩rii na g⟨o⟩dišće o⟨d⟩ li(bre) b (= 2). Ostav|an red mo*ju* mater, prokaratura Grgu Š⟨an⟩tića s J⟨e⟩zer. Ovo bi moja vo|a i moi na⟨i⟩zad⟨ń⟩i taštamet, ki hoću da e (!) tvrd. Prid[10] svidoci mo|enimi i zvanimi: svidok Grgo Ša⟨n⟩tići i Grgo, sin Ivana Brnićeva, i ja pop Pave Brnićev, ki pisah, budući parohjan na J⟨e⟩zeri. // Bi proštive⟨n⟩ prid ńon i potvrdi. Č h n z (= 1679) miseca setebra na e (= 6). Priminu na v (= 3) otubra. Bi pokopana pri crikvi u J⟨e⟩zeri.

[1] »amemen«. – [2] »hići Maraka«. – [3] Drugo »z« više naliči na »ž«. – [4] t. L – : 12. – [5] »Dolaclac«. – [6] »dobara«. – [7] »baraščini«. – [8] »drugugu«. – [9] »Garadinu«. – [10] »pridd«.

141.

(Taštament Mate Lukićeva)

U ime bož⟨j⟩e! Č h n z (= 1679) miseca setenbra (!) na iž (= 27). Ja Mate Lukićev[1] činin moi taštament nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zafa|u*jući* gospodinu bogu i divici Marii, priporuču*jući* dušu mo*ju* bogu, a zem|i moje tilo, nared*ju*⟨ju⟩ći moi taštament. Ostav|an S(vetomu) Jakovu u Šibenik na veliki oltar s(oldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštelu s(oldini) ig (= 24). Ostav|an Križu u Dolac s(oldini) ig (= 24). Ostav|an crikvi u Jezeri s(oldini) ig (= 24). Ostav|an moin sinovon Jadri i Martinu i Ivanu polovicu svega moga dobra mala i velika, nobila i štabila iz one polovice, da ima*ju* dati momu sinu

Stipanu jedan kus u Glavičini Gorńi, kud se gre u Murtar. Ostav|an iz one polovice, ku osta⟨v⟩|an sinovon Jadri i Martinu i Ivanu, da imaju (!) dati mojoi ženi Matiji, a ńihovoi[2] materi četvrtinu, ako se ne oda. Ako li se oda, da upada u moje sinove Jadru, Martina i Ivana, a po smarti moje žene, da upada u moje sinove Jadru, Martina i Ivana. Ostav|an moin sinovom (!), da ima*ju* nadotati svoje sestre, a moe (!) hćere, svakoi // po li(bar) s (= 200), ka se oda, a ka se ne oda, da mozi dil imati z braćon. Ostav|an iz one polovice, ku ostav|an moin sinon Jadri, Martinu, Ivanu, da naplate laše i s⟨e⟩stran po jednu kurdelu. Ostav|an moin sinon, da mi da*ju* jednu misu na godišće iz one polovice. Ost⟨a⟩v|an moju ženu gospodaricu za života, ako se ne oda. Ostav|an moje sine rede i komesarje. Ostav|an prokaratura Jivana, sina Luke Lukićeva, moga bratučeda. Ovo bi moa (!) vo|a i moi na⟨i⟩zadńi taštament, ki hoću da je oslužen ecetera. Prid svidoci mo|enimi i zvanimi: svidok Gr⟨g⟩o Šantić i Mate, sin pokoinoga Grge Crvelina. Ja pop Pave Brničević,[3] budući parohian od sela Jezer, ki pisah. Priminu na z (= 9) otonbra (!). Bi pokopan u cimiteru pr⟨i⟩ Blaženoj gospi u Jezeri č h n z (= 1679).[4]

[1] »ć« nesigurno: gornji dio od »ć«, a donji od »č«. – [2] »nihove«. – [3] t. Barnichevich. – [4] Po rukopisu i drugim pojedinostima ova se oporuka mnogo razlikuje od ostalih Brnićevih.

142.

(Taštament Mate, sina pokoinoga Grge Petrinova)

U ime božje amen! Ja Mate, aliti pridivkon[1] Stipan, sin pokoinoga Grge Petrinova, činin moi taštament,[2] nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahva|u*jući* bogu i divici Marii, priporču*jući* bogu mo*ju* dušu, a zem|i moj⟨e⟩ tilo, nared*juj*u*ći* (!) moi taštament,[3] ostav|a*jući* u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar so(ldini)i ig (= 24). Ostav|an[4] Gospi na Kaštelu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an[4] Križu u Dolac so(ldin)i ig (= 24). Ostav|an crikvi u J⟨e⟩zeri s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an[4] crikvi i skuli Divice Marij⟨e⟩ u Jezeri, skuli staroi g (= 4) masline u Sadići[5] kod pokoinoga Mikule Gedej (!),[6] on ostavi kod ńegova, da mi govore jedan veršarii na godišće na svetoga Dunata po sveton Mati*ju* o pokladi i kad doide, ako ne bude hotiti skula, da gov⟨o⟩re j⟨e⟩dan, ki iih[7] bude uživati. Ostav|an mo⟨j⟩oi ženi Cviti četvrtinu za života, dokle bude stati na momu pošteno, da je gospodarica i ne mozi *ju* nikor potisnuti s moga. Ako bi pošla kamo svojon vo|on, ter ne htila stati na momu, ne mozi imati nešće (!). Ako bi j⟨e⟩ ..... i po vo|i nj⟨e⟩ (!) ne činili, da ima za to viditi p⟨r⟩okaratur.[8] Ostav|an momu sinu Miši sva moja dobra,[9] osta⟨v⟩|an nobila i štabila i čini⟨n⟩ ga reda i komesarija[10] od moga dobra. // Ostav|an momu sinu Miši, da mi čini reći mis j (= 30) po mo⟨j⟩oi smrti udi|e. Ostav|am momu sinu Miši, da čini govoriti četire[11] mise[12] ka⟨n⟩tane na godišće: jednu za mo*ju* dušu, drugu

za moga oca i mater, a tretu za pokoinu moju ženu Ivanicu – on i ńegova dica nakon dice.[13] Ostavļan[11] momu sinu Miši, da ima dati moin hćeran svakoi, ka se oda, po libar trista dote; ako se ne oda, da j⟨e⟩ dilenica s bratom, kad bude moći, ne mozite ga svricati.[15] Ostavļan moin nećakon Lovri i Jerolinu (!), sinon pokoine moje sestre Matij⟨e⟩, i sinovon sestre moj⟨e⟩ Kate po ednu[16] kapu od so⟨l⟩dini dï (= 15). Ostavļan,[4] da moja sestra Kate reče do duše ńe, ča sa⟨n⟩ joi osta dužan o⟨d⟩ dote i kada izneme dušon, da vidi to prokaratur, ki bude, da se naplati[17] ista Kate. Ostavļan[18] prokaratura moga brata Filipa, pridivkon[19] Grubišu, svrhu svega moga dobra i svrhu ovoga taštame⟨n⟩ta, da upravļa[20] svekoliko i ne mozi moi sin Miše nišće učiniti ni prodati[21] ni kupiti ni darovati // ni poiti na put ne pitavši moga brata[22] i prokaratura, a ńeg⟨o⟩va strica. I ovo bi moja voļa i moi na⟨i⟩zadńi taštamet, ki hoću da bude oslužen. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Tadiča Perošić i Jadre Markovina i ja pop Pave Bernićev,[23] budući plovan na Jezeri, ki pisah jecetera. Na dan ï (= 10)[24] miseca novebara (!) č h n z (= 1679). Priminu na dvadeset i pet novebara č h n z (= 1679). Bi pokopa⟨n⟩ u crkvi pri Blaženoi gospi u Jezeri.

[1] »pridikvon«. – [2] »tašatamet«. – [3] »tašttamet«. – [4] »ostavalau«. – [5] t. in loco chiamato Sadicha. – [6] t. Doen (?); prevodilac je sigurno napravio još veću omašku. – [7] U značenju: ki jih, t. j. koji njih (masline). – [8] »i po veli nj«, t. che non la obedisse gli mii fig.li che deve provedere il mio procuratore. – [9] »dobara«. – [10] Ispred te riječi: komesar«. – [11] t. tre messe. – [12] »mmese«. – [13] t. ad infinitum. – [14] »ostavļau«. – [15] Možda bi trebalo »svorcati«; t. che non lo possi strengier. – [16] »Kata po eddnu«. – [17] »napalati«. – [18] »ostvalau«. – [19] »barata Filiba pridikvin«. – [20] »ubravala«. – [21] »porodati«. – [22] »barata«. – [23] t. Barnichev. – [24] Prevodilac napisao »8«, pa križao i doslovce prepisao glagoljsko slovo brojne vrijednosti »ï« (= 10).

143.

(Taštamet Ivana Čulina)

U ime božj⟨e⟩ amen! Ja Ivan Čulin[1] činin moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, zahvaļujući gospodinu bogu i divici Marii, nareďuju⟨ći⟩ moi taštame⟨n⟩t. Ostavļan u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan[2] Gospi na Kaštelu so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan Križu u Dolac so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan[3] Gospi od pijatati so(ldini) bï (= 12). Ostavļan[2] crikvi u J⟨e⟩zeri so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan moin unukon Jadri i Petru, sinon Matinin, svu moju polovicu, ku uzeh za života, kad se razdilih, nobila i štabila u smrt i u život, iz one polovice, da imaju dati moi unuci Jadre i Petar momu sinu Šimunu zemļu i voće na ńoi zemļi, ka je moja od one polovice, ku ostavļan[2] unukon Jadri i Petru. Ostavļan moin unukon A⟨n⟩ti i Grgi, sinon moga sina Šimuna, u Nozdri i na Hrbač pleća,[4] ča j⟨e⟩ moi dil voće i trsj⟨e⟩ iz one polovice, ku ostavļan moin unukon Jadri i Petru. Ostavļan mojo⟨i⟩ unuki Mari, a hćeri pokoinoga moga[5] sina Martina, u Drakov⟨i⟩ci zemļu i voće iz moje polovice, ku ostavļan[2] moin unu-

ko⟨n⟩ Jadri i Petru. Ostavļan mojoi unuki, a hćeri Šimunovi Kati, tri lahti kurdele po četir⟨e⟩ so⟨l⟩dini iz moje polovice. Ostavļan hćeran moga sina Mate: Jeli i Ivi i Kati po jednu kurdelu o⟨d⟩ tri lahti so(ldini) g (= 4) od moje polovice. // Ostavļan[2] unuku Petru i Mati i Luki po j⟨e⟩dnu trkiju[6] od soldini g (= 4). Sinon pokoine Mare, a unukan hćeran pokoine Mare, po jednu kurdelu o⟨d⟩ so(ldini) g (= 4) od moj⟨e⟩ polovice. Ostavļan[2] unuku Šimunu, sinu pokoine File, jednu kapu o⟨d⟩ li(bre) b (= 2) iz moj⟨e⟩ polovice, a za dotu ńegove matere, da ga namire moi sini Mate i Šimun .....[7] da ga namire do trideset[8] tolari s onim ča j⟨e⟩ imala. Ostavļan[9] više toga, ča ostavļan[2] unuko⟨n⟩ Jadri i Petru, gospodaricu za života moju ženu Ma⟨n⟩du i sina Matu i ostavļa⟨n⟩[2] ga reda i komesarija, a po smrti moj⟨e⟩ žene, da upada u sine Matine kako zg⟨o⟩ra. Ostavļan,[2] da se imaju naplatiti ovi laši zgora[10] rečeni od moje polovice. Ostavļan, da moi sin Mate i ńegovi sini ⟨imaju⟩ govoriti jednu misu ka⟨n⟩tanu na god⟨i⟩šće za moju dušu i moih martvih. Ovo bi moê voļa i odluka i moi na⟨i⟩zadńi taštamet, ki hoću da je oslužе⟨n⟩. Ostavļan[2] prokaratura moga sina Matu svrhu[11] svega moga. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Grgo Šantić[12] i Jadre, sin pokoinoga Luke Padvanova[13] i ja pop Pave Brnićev,[14] budući plovan na Jezeri, ki pisah na bï (= 12) novebra č h n z (= 1679). // Bi pokopan pri crikvi Blažene[15] gospe u Jezeri na dan j (= 30) novebra č h n z (= 1679).

[1] t. Zulin. – [2] »ostavalan«. – [3] »ostavtan«. – [4] t. Nozdrvi (?), drugi toponim prevodilac ne bilježi. – [5] »mogaga«. – [6] t. una terchia. – [7] t. e perla dotte di sua madre chello debba sodessffar li miei figlioli Matio e Simon infino realli. – [8] »treset«. – [9] Ispred te riječi: »ostavala«. – [10] »zkora«. – [11] »sevrhu«. – [12] »Šatitić«, t. Santich. – [13] t. Paduan. – [14] »Brnićeve«. – [15] »balaženc«.

144.

(Taštamet Stipana Šemina, sina pokoinoga Jadre Šemina)

U ime svetoga tro⟨j⟩stva nerazdiļenoga oca i sina i duha svetog amen! Lita gospodinov⟨ih⟩ č h o (= 1680) u selu Jezeri, u dan prvida⟨n⟩[1] na trideset miseca setebra. Ja Stipan Šemin, sin pokoinog Jadre Šemina, ležeći u posteļi mo⟨j⟩oi, nahodeći se u veliki nemoći, a u dobroi pameti, zahvaļeći gospodinu bogu, hotih učiniti moi na⟨i⟩z⟨a⟩dńi taštamet i narediti za moju dušu od moih dobar i ovi taštame⟨n⟩t hoću da bude tvrd, koliko da bude učińen po ruci[2] istoga nodara, a to prid svidoci zvanimi i moļenimi, ki će[3] biti zdola[4] imenovani. Sada naipri priporučujen moju dušu gospodinu bo(gu) i divici Marii i svemu dvoru nebeskomu, a tilo zemļi od kuda e i izašlo. Reče zg⟨o⟩ra rečeni Stipan: hoću i naredujen (!), ako me go⟨s⟩podi⟨n⟩ bog sudi, // da bude moje tilo pokopano u crikvi Svete Ma(rije) u Jezeri, u grebu braskomu, svrhu kosti moga brata[5] Ivana. Ostavļan g⟨o⟩spi u Svet⟨i⟩ Jakov[6] li(bru) a

(= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan Gospi[7] na Kašte li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan[8] Križu u Dolac li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļa(n)[8] Gospi od pijatati[9] li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), crikvi u Jezeri prid sveto tilo libricu[10] voska. Ostavļan skuli Blažene gospe u Jezeri jedan dil u Koromašnici kod Tadij⟨e⟩ Perošić⟨a⟩, da mi govore jedan veršarii na svetoga Stipana na dva agusta. Ostavļan[11] skuli svetoga Mikule u Jezeri zem|⟨u⟩ i masline u Murtaru ko⟨d⟩ Tadije Perišića[12] i u Sadići,[13] ča kupismo u Mare Lukine, i z⟨e⟩m|u i maslin⟨e⟩, da mi govori[14] j⟨e⟩da⟨n⟩ veršari[15] prid svetim Stipanom. Ostavļ⟨a⟩n ja Stipan zgora rečeni mo⟨j⟩oi ženi Matii iliti Dobri ostala[16] dobra moja za života, da j⟨e⟩ gospodarica z⟨a⟩ života, a po smrti ńe, da mozi ostaviti polovicu *Ju*ri i Fili, hćeri pokoinoga Ivana brata moga, ako bi ⟨j⟩oi činili dobro po vo|i[17] ń⟨e⟩; ako li ne, da mozi uzeti moga sinovca, Matina sina, // i ne mozi nikor[18] uzeti ni kuće ni vartlov ni ńive, ča mene pristoi, a ostalo[19] polovice da dile na dile, ča koga[20] pristoi. Ostavļan[21] Juri, momu nećaku, jednu kapu o⟨d⟩ dvi libre. Ostavļan[8] Fili i Klari, hćeran moje sestre Jeline, po jednu kanicu li(bre) b (= 2). Ostavļan Jakovici, moga brata Ivana, jednu pokrvaču li(bre) b (= 2). Ostavļan[8] sinovon Jakovicinin, moje bratične,[22] po jednu kapu so(ldini) ig (= 24) – svin kolicin, a ńe hćeran po jednu kurdelu so(ldini) bī (= 12). Ostavļan red mo*ju* ženu Mati*ju* zg⟨o⟩ra rečenu, da j⟨e⟩ gospodarica[23] svega moga dobra za života. Ostavļan[8] prokaratura moga brata[5] Matu više toga svega i da mu je mati prip⟨o⟩ručena, dokle je živa, da je ne bi štrapacali i da guverna na momu.[24] Ostavļan,[25] ki budu moje uživati, da i⟨n⟩ je moj⟨a⟩ duša priporučena. // I ovo bi voļa ńegova i odluka za učiniti ov taštamet. I bi proštiven prid ńin, ne drugo. Ako[26] bi priminu s ovog svita, da mi se ima*ju* reći mis k (= 40) udiļe šubito po parohjan, a po do⟨n⟩ Ive udilj (!).[27] Prid svidoci: Tadija Perošić i Miho, sin *Ju*re[28] Rabanosova[29] i ja pop Pave Brnićev, ki pisa⟨h⟩, budući parok na Jezeri. Priminu d (= 5)[30] aprila. Bi pokopan pri crikvi Svete Marije u Jezeri ć h o v (= 1683).

[1] t. giorno di luni. – [2] »ruči«, t. per mano. – [3] »te«. – [4] »zdoal«. – [5] »barata«. – [6] »Jtov«. – [7] »gospe«. – [8] »ostavalan«. – [9] »pijatavi«. – [10] t. una lira. – [11] »osstavala. – [12] t. Perissich. – [13] t. à Stadichi (!). – [14] »goviri«. – [15] »veršeri«. – [16] »ostalo«. – [17] »veli«. – [18] »nigor«. – [19] Te dvije riječi ponavlja. – [20] »kogo«. – [21] »ostavavlan«. – [22] »baratične«. – [23] »kospodrie«. – [24] t. et che la debba governare sopra il mio. – [25] »osstavaln«. – [26] »ago«. – [27] Od »a po« u tal. kopiji nema. – [28] »*Jjure*«. – [29] t. Rabanassov, Rabanassovich. – [30] t. à 4.

145.

(Taš⟨t⟩amet Tomasa, sina pokoinoga Jakova Stipanova)

U ime boži⟨e⟩ amen! Ć h o (= 1680), na j (= 30) miseca decebara. Ja Tomas, sin pokoinoga Jakova Stipanova, činin moi taš⟨t⟩amet nahodeći se bolan[1] u životu, a zdrav u pameti, zahva|u*jući* gospodinu bogu

i divici Marii, priporuču*jući* gospodinu bogu mo*ju* dušu, a zem|i moj⟨e⟩ tilo, nare*đujući* moi taštame⟨n⟩t ovako, kako bude zdola pisano, da bude osluženo. Ostavļan[2] gospi u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar so(ldini) bī (= 12). Ostavļan[2] Gospi na Kaštel so(ldini) bī (= 12). Ostavļan[2] Križu u Dolac so(ldini) bī (= 12). Ostavļan crikvi u Jezeri li(bru) a (= 1). Ostavļan[3] skuli Blažene[4] gospe u Jezeri nad Hripicu[5] kod braskoga[6] maslin d (= 5) od moga dila, a da se braća[7] namire na drugon mistu, a da mi govore jedan veršari na godišće na svetoga Tomu po Božiću. Ostavļan[2] ostalo moje dobro[8] nobilo i štabilo, ča se moga nahodi, mojoi materi, da je gospodarica // u smrt i u život ostaviti komu joi drago[9] sinovon svoin i ńihovoi dici muškin glavan,[10] ne že⟨n⟩skin i da mi govore jednu misu.[11] Ostavļan,[2] da moja mati ne mozi ostaviti hćeran svoin nišće, nego mojoi braći,[12] ki je smarti dohrani (!) i čast i pošteńe činiti, a to da j⟨e⟩ moja mati štimana i guverna[13] kako mati. Ovo bi moja voļa i moi na⟨i⟩zadńi taštamet. Ostavļan redi, komesarii mo*ju* braću[14] Mihu, Ivana i ńihove sine. Ostavļan prokaratura moga ujca[15] Ivana nad ovin taštame⟨n⟩ton. Prid svidoci mo|enimi i zvanimi: svidok fra[16] Jadri Pecić[17] i fra[16] A⟨n⟩ton Petrinov. Pisah ja pop Pave Berničev, budući parohija⟨n⟩ na Jezeri. Priminu na ja (= 31) decebra č h o (= 1680).

[1] »polan«. – [2] »ostavalan«. – [3] »ostval«. – [4] »balažene«. – [5] t. Hripizza. – [6] »baraskoga«. – [7] »barajća«. – [8] »doboro«. – [9] »darago«. – [10] »galavan«. – [11] »i da mi govore jednu misu« – umetnuto, prevodilac je tu rečenicu uklopio u slijedeću: Lasso che la mia madre debba far celebrar una messa. – [12] »brati«, t. alli miei frtelli. – [13] »guvernana«. – [14] »baratu*ju*«. – [15] »uica«. – [16] »fara«. – [17] t. Pecich (!).

146.

(Taštamet Mateše Bračića)

U ime božje amen! Ja Mateša Bračić[1] čini⟨n⟩ moi taštamet nahodeći se bolan u životu, a zdrav u pameti, priporučujući bogu mo*ju* dušu, a zem|i moje tilo, nare*đujući* moi taštame⟨n⟩t. Ostavļan[2] na veliki o⟨l⟩tar u Sveti Jakov gospi so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan[3] Gospi na Ka⟨štelu⟩ so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan Križu u Dolac so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan[2] crikvi u Jezeri so(ldini) i i g (= 24). Ostavļan[2] braščini Blažene[4] gospe u Jezeri v (= 3) masline i zem|u u Blatu uz ulicu,[5] da mi govore jedan veršarii do deset godišć i dokle i⟨n⟩ se bude pariti. Ostavļan[2] sinu Tadii u Glavičini i u Sadići zem|u i masline, da mu se namiri dvadeset stupi maslin, da se u drugo.[6] Ostavļan[2] moin sinon Vuki i Mikuli i Šimun⟨u⟩ i mojoi hćeri Jelini, da dile na dile dobro. Ako bi se razdilili moi sini, a s kin ide moja hći Jelina i ki je smrti dohrani, da je ńemu ńe dil.[7] Ostavļan[2] momu unuku Šimunu, da mu ima*ju* dati moi sini Mikula i Šimu⟨n⟩ i Vuko i Jele dukat dī (= 15) robe i pinez prez onoga, ča su mu dali. Ostavļan[2] mojoi ženi Petrici četvrtinu za života da uživa, ako bi se razdilili moji sini, da mozi Vuko i Mikula i

Šimun i Jele, moja héi, da moja žena Petrica mozi uzeti četvrtinu i poiti s ki⟨n⟩ jo⟨i⟩ drago[8] i ne mozi ostaviti nikomur, nego da dile na dile Vuko i Mikula i Šimu⟨n⟩ (!) i Jele, moi sini i héi. Ostavļan[9] rede i redi moji sini Mikulu i Šimuna i Vuku. Ostavļan[2] Matii, a ženi moga sina Tadije, jednu špeticu nad Čohlin varta⟨l⟩,[10] zmorašńu špeticu za ļubav, ku mi je činila. Ostavļan, da mi govore jednu misu na godišće, dokle su skupa; kad se razdile svaki na svoju, do pedeset godišć. // Ostavļan prokaratura moga sina Mikulu varhu ovoga taštamenta i moih dobar. Ovo bi moi na⟨i⟩zadńi taštamet i moja voļa i odluka, ki taštame⟨n⟩t hoću da je oslužen. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Grgo, sin pokoinoga Luke Pavina, i Pave, sin pokoinoga Mihe Pecića,[11] i ja pop Pave Brnićev s Jezer, budući parohijan na Jezeri. Na i i z (= 29)[12] aprila č h o a (= 1681). Priminu na vï (= 13)[13] maja. Bi pokopa⟨n⟩ pri crikvi Blažene[14] gospe u Jezeri č h o a (= 1681).

[1] »Braćič«, t. Brazanin (3 puta). – [2] »ostavalan«. – [3] »ostavalana«. – [4] »baraščin balažene«. – [5] t. in Blato, appiso Vlizza. – [6] Nedovršeno; t. et che in altro non si dovese ingerire. – [7] »didil«. – [8] »darago«. – [9] »ostavalr«. – [10] t. una spetiza di teren posto na Zochglin Varatal. – [11] t. Peccin, Pecin. – [12] t. 15. – [13] t. 3. – [14] »balažene«.

147.

(Taštamet Luce, žene Ivana Markovinova)

Jezus i u ime bož⟨je⟩ amen! Ja Luce, žena Ivana Markovinova,[1] činin moi taštamet nahodeći se zdrava[2] u pameti, a bolna u životu, nare*dujući* moi taštame⟨n⟩t, priporučujući bogu moju dušu, a zemļi moje tilo, ostavļajući,[3] kako bude zdolu pisano. Ostavļan gospi u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩tar[4] so(ldini) ïb (= 12), Gospi na Kaštel (!) so(ldini) ïb (= 12), Križu u Docu so(ldini) ïb (= 12), gospi ove crikvi na o⟨l⟩tar veliki so(ldini) ïb (= 12). Ostavļan[5] masline, ke su na Tisnon, Ivanu, momu mužu, ke mi mati ostavi, da ih ⟨m⟩už uživa. Ako se ne bi vidile pravo[7] moi⟨o⟩i braći,[8] neka dadu, ča je za ńe strati libar k i g (= 411). Ostavļan Kati zavi jednu suraču sukńu, jedno opleće.[9] Ostavļan[10] sve-krvi jednu sukńu suraču i jednu pokrvaču. Ostavļan jednu[11] pokrvaču u crikvi na Jezeri debelu. Ostavļan bratu Mati jedan fuštań ta⟨n⟩ki.[12] Ostavļan nevisti Mari jednu sukńu zelenu, da mi reče // toliko[13] mis za moju dušu, ča bude pravo. Ostavļan Matii, a žen⟨i⟩ Šimuna Vučinova jednu sukńu zelenu, ka mi je po⟨d⟩ z⟨a⟩glavk⟨on⟩,[14] da moli bog⟨a⟩ za[15] me. Ostavļan[5] jednu p⟨o⟩krva⟨č⟩u parohijanu, ki bude, kada ja primine⟨n⟩. Ostavļan[5] ostalu robu, ča se nahodi, i skrińu, da štima moi mu⟨ž⟩ Ivan i da mi dade za dušu i da se nikor ne pača(!) u tu robu i skrińu, nego moi mu⟨ž⟩ Ivan. Ostavļa⟨n⟩ prokaratura moga muža Ivana svrh ovoga taštame⟨n⟩ta i napriću*jen* (!) mu moju dušu na ńegovu i čini⟨n⟩ ga reda. Ovo bi moj⟨a⟩ voļa i moi na⟨i⟩zadńi taštamet, ki hoću da je oslužen, pri⟨d⟩ svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Mate

Pecin[16] i Vid Ša⟨n⟩tić i ja pop Pave Brniće⟨v⟩, budući parohijan[17] na Jezeri. Na v (= 3) decebra č h o a (= 1681). // Priminu decebr⟨a⟩ miseca na z (= 9). Bi pokopana prid c⟨r⟩ikvi Blažene[18] gospe u Jezeri č h o a (= 1681).

[1] t. Marcovinov. – [2] »zdarava«. – [3] »ostavala*jući*«. – [4] »otara«. – [5] »ostavalan«. – [6] »Ivaanu«. – [7] »praravo«. – [8] »boračić«. – [9] t. una vestura beretina, et un bavaro. – [10] »ostavaan«. – [11] »ostavaln jadnu«. – [12] t. di tal sorte – što je omaška i prevodiočeva, jer ni e vidio onaj »n«. – [13] Ispred te riječi, a na koncu 1. strane, »tolit«. – [14] t. quala mi è sotto testa. – [15] »ja«. – [16] t. Pecich. – [17] »bodući porohijn«. – [18] »bolažene«.

148.

(Taštamet Tom⟨a⟩sa Ša⟨n⟩tića)

U ime božje ame⟨n⟩! Ja Tom⟨a⟩s Ša⟨n⟩tić činin moi taštamet nahodeći se bolan u živ⟨o⟩tu, a zdrav u pameti, hvala bogu i divici Marii, priporučujući gospodinu bogu moju dušu, a zemļi moje tilo, naredju-⟨j⟩ući moi taštame⟨n⟩t, kako bude zdola pisano. Ostavļan[1] gospi u Sveti Jakov na veliki o⟨l⟩ta⟨r⟩ so(ldini) bï (= 12). Ostavļan[2] Gospi na Kaštel so(ldini) bï (= 12). Ost⟨a⟩vļan Križu u Dolac so(ldini) bï (= 12). Ostavļan Gospi od pijatati so(ldini) bï (= 12). Ostavļan crikvi u Jezeri dukat voska. Ostavļan mojoi héeri Jakovici robu, ča je donil⟨a⟩ moja žena Ma⟨n⟩de, ča se nahodi u skrińi i ča je odni⟨l⟩a moja héi Jakovica, a više toga da joi imaju dati braća (!) li(bar) s (= 200) Luka i Marko. Ostavļan sinu moje héere Jakovice Duntu[3] jednu kapu od s(ol)dini j (= 30), a divoika⟨n⟩ po jednu kurdelu od s(ol)dini dï (= 15) i unap⟨r⟩id, ako bi bilo dice u moje héere Jakovice, ńin ostavļan[4] kako i ovi⟨n⟩ zgora. Ostavļan Svetomu Mikuli mlade b⟨r⟩ašćin⟨e⟩ u Jezeri libricu voska. Ostavļan moi salarii[5] moin sinon Luki i Marku. Ako bi se dilili s tetami ili sestron,[6] // da izvade i⟨z⟩ svega komuna našega tolari dï (= 15), ča donesoh od Prahuļići,[7] jer sa⟨n⟩ ih doni u kuću i stratili smo ih zajedno. Ostavļan mojoi sestri Kati jednu pokrvač⟨u⟩ od li(bre) b (= 2), a héeri moje sestre Kate jednu kanicu od li(bre) b (= 2). Ostavļan moin sinon Luki i Marku, da imaju činiti čast i pošteńe mojoi se⟨s⟩tri Filip⟨i⟩ i smrti ju dohraniti i na dušu je naprću-j⟨e⟩n[8] moin sinon. Ostavļan sinon Luki i Marku sve moje dobro nobilo i štabilo, ča se nahodi mog, i d⟨a⟩ mi imaju čini⟨ti⟩ reći jednu misu pri Tominoi ili poto(!).[9] Ostavļan[2] moje sine redi i redi i komesari.[10] Ostavļan prokarature moje sine Luku i Mark⟨u⟩ svrhu svega moga. Ovo bi moja voļa, moj na⟨i⟩z⟨a⟩dńi taštament,[11] ki taštamet bi pisan u kući istoga Tomasa zgoru rečenog. Prid svidoci moļenimi i zvanimi: svidok Ivan, sin Jadre Markovine, i Iva⟨n⟩, sin pokoinoga Luke Lukićeva i⟨z⟩ Jezer. // Bi pisan po meni popu Pavi Brnićevu, budući parohijan na

Jezeri. Bi pisan na ž (= 7) miseca agusta lita gospodinova č h o b (= 1682). Primin⟨u⟩ na i i b (= 22) agusta miseca. Bi pokopan u crikvi Svete Marije u Jezeri č h o b (= 1682).

[1] »ostvalan«. – [2] »ostavalan«. – [3] t. Donato. – [4] »ostavala«. – [5] t. il mio salario. – [6] t. et con sorele. – [7] t. Prahuglichi. – [8] »nabrćujn«. – [9] t. avanti la festa di S. Tomaso overo doppo. – [10] t. Redi, et Heredi è Comesarij. – [11] »ttaštamet«.

XVIII. DOM JURE MAGAZIN

Murter, Betina

149.

Taštam⟨e⟩nt dom Ivan⟨a⟩ ⟨Dehanova⟩

U jime[1] božje amen! Č h m d (= 1665), miseca aprila na dni e (= 6). Činim taštament êa Jiv⟨a⟩n Dehanov budući u mali moći, a u dobri pameti. Priporučujem dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa moje tilo u Gospe za Gradin⟨u⟩. Ostavļam Svetomu Êakovu u Šibenik s(oldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Križu[2] u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Jivi, unuku momu, polovicu dobra moga nobila i štabila. Ostavļan (!) Mati, unuku momu, jednu kapu i Miši unuku j⟨e⟩dnu kapu, i to da dade J⟨i⟩ve iz one polovice, kad bude moći. Is toga da mi Jive daje[3] jednu misu svako godišće na Ivańu. I činim red istoga Jivu unuka, prokaratura dom Jivu Êakovčeva. Svidoci: Grgo Sladin, dom Êadre Êakovčev i êa dom *Jure* Magazin, ki to pisa⟨h⟩ s licenciom parohiêna[4] dom Êadre Skračiua.[5] Priminu na sedam aprila.

[1] »iji«. – [2] Mjesto riječi označen je križ. – [3] Ponavlja: »Jive«. – [4] »parohiênan«. – [5] Scracich.

150.

(Taštam⟨e⟩nt Petra Guberinova)

U ime božje amen! Č h m ž (= 1667), novenbra na dni ig (= 24). Činim moj taštam⟨e⟩nt êa Petar Guberinov[1] budući u mali moći, a u dobri pameti, pripor⟨u⟩čue⟨m⟩ moju dušu bogu i divi Mariji. Sada ostavļam las najpri Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Svetomu križu so(ldini) ig (= 24), Gospi od pata (!)[2] so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu so(ldini) ig (= 24). A sada ostavļam moj⟨oj⟩ ženi Tomici[3] polovicu moga dobra u

smrti i u živo[tu]. Po m⟨o⟩j[o]j smrti iz one polovice da ima napraviti moča ista žena oni laši i da mi dade li(bar) e (= 6), ča sam dužan za pokoru redovniku, a drugu polovic⟨u⟩, koga tuka. Činim prokaratura svrh moih dobar Šimu Êakovčeva. Svidoci: Êadre Balin i Luka Ivasović.[4] Êa dom *Jure* Magazin, kapelan, ki to pis⟨ah⟩. Prim⟨i⟩nu na iz (= 28) novembra (!).

[1] t. Guberina. – [2] t. Alla Madona di Pianto. – [3] t. Tomiza. – [4] t. Juassov.

151.

(Taštament Šimice Rabojeva)

U ime božje amen! Č h m z (= 1668), miseca decembra na dni z (= 9). Činim taštament êa Šimica Rabojev[1] budući u mali moći, a dobri pameti i da se pokopa moje tilo u Gospe za Gradinu. A sada ostavļam lasi na⟨j⟩pri Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldini) ig (= 24), Svetomu[2] križu u Dolac so(ldini) īb (= 12), Gospi na Kaste (!) so(ldini) īb (= 12), Gospi od pata[3] so(ldini) īb (= 12), Gospi za Gradinu so(ldini) īb (= 12), Svetomu tilu na Ńivah[4] so(ldini) īb (= 12). A sada ost⟨a⟩vlam polovicu moga dobra mojo⟨i⟩ ženi Mari za života, a po smrti iste moje žene Mare, da gre na sina Jadru uvike. A drugu polovicu moim ridi⟨m⟩, koga tuka. Ako bi se kuntentale moje iste hćere doti, da im da moj sin Jadre onako, kako bude moga i da moj sin J⟨a⟩dre i moje iste hćere imaju davati momu istomu ocu jednu misu na godišće i moča ista žena Mare iz one polovice, ku je ostavļam, da mi ima govoriti jednu misu[5] na godišće, a po smrti moje žene Mare, da mi moj sin ima to ispuniti // iz one polovice, da mi ima moča žena Mare i moj sin Jadre svi lasi napraviti. Činim ridi sina Jadru od moih dobar, prokuratura *Juru*[6] Rabojeva. Svidok: Miho[7] Ščavun⟨ov⟩[8] i Êako⟨v⟩ Vukojev. Êa dom *Jure* Magaz⟨i⟩n, ki to pisah, kapelan[9] Srimča i Betine. Priminu jisti Šimica na īd (= 15) decebra (!) č h m z (= 1668).

[1] t. Simizza Raboev. – [2] Ispred te riječi označen križ. – [3] t. de Pieta. – [4] t. Nagnivah. – [5] »miso«. – [6] »*Juuri*«. – [7] »Maho«. – [8] t. Schiavunovich. – [9] »kkapelan«.

152.

(Taštament Mare, hćeri pokojnoga Êadre Burtinova)

U ime božie ame⟨n⟩! Č h n a (= 1671), miseca marča na dni į (= 30). Činim moj taštament êa Mare, hći pokojnoga Êadre Burtinova[1] budući u mali moći, a u d⟨o⟩bri pameti, priporučuju moju dušu bogu i divi Mariji i da se pokopa moje tilo u Gospe za Gradinu. A sada ostavļam laši najpri u Sveti Êakov so(ldini) ig (= 24) u Šibenik, Svetomu[2] križu u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gospi od piatati so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu na Murteru so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani na Betini so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu

jedan duplir. Ostavļam sva moja dobra nobila i štabila Mati, bratu momu, i da mu ne mozi sestre nijednoga i⟨n⟩pača davati od moih dobar i da moj brat isti Mate jima dati iz onih dobar svakoj sestri po jedan haļak, ki mu drago. A Kati, mojoj sestrični, i ńe hćeri Luci – jednoj pokrvaču, a drugoj tkanicu i da ne mozi momu bratu Mati nikakova inpača davati. I da mi ima isti Mate sprovod učiniti od moih dobar. iste laši napraviti i da mi ima davati jednu misu na godišće na dan svete Mare i da su mu moji star⟨i⟩ji priporučeni. Ako bi nestalo Mate zgor⟨a⟩ rečenoga, da gre na red. Činim red Matu, moga brata, i komesariča od moih dobar nobilih i štabilih. Činim prokuratura Peru Mikuličina. Svidok Jive Magazin i Mate Martinčević,[3] moļeni i zvani. Êa dom *Jure* Magaz⟨i⟩n, kapelan od Betine, ki pis⟨ah⟩. Priminu na z (= 9) maêa.

[1] t. Burutinov. – [2] Ispred te riječi označen križ. – [3] t. Martincev.

153.

(Taštament Šime Nadrčića)

U ime božie amen! Č h n a (= 1671), miseca setembr⟨a⟩ na dni iz (= 18). Činim taštament[1] êa Šima Nadrčić[2] budući u mali moći, a u dobri pameti. Priporučujem moju dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. Htih narediti moje naredbe. Na⟨j⟩pri laši po crikvi: S(v)etomu) Êakov⟨u⟩ u Šibenik so(ldini) ig (= 24), S(v)e-(tomu)[3] križu u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Gospi od piatadi (!) so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu li(bre) v (= 3), Svetomu tilu li(bre) v (= 3), Svetomu Frani po goñaêa zemļe i da mi braća govore veršari na dan s(v)e(toga) Šime u Strtenici,[4] a sinu Mati polovicu moih dobar i da nadota Anu i Ivanicu i da im dade isti Mate po pedeset dukat iz one polovice. I ako Mate primne,[5] ter bi se naša ditić, da stoi na toj polovici. Ako ni sina, da stupa na Matinu divojku. Ostavļam Jerolimovu sinu kapu postavļen⟨u⟩,[6] Šiminu sinu kapu, a divojkam kanicu. Vidovim sinovom, ča je *Jure* i Jive, po kapu. a divojkam kanice. Činim redi moga sina Matu, prokaratura: Miho Nadrčić. Svidok: Mate Gušin[7] i *Jure* Gušin. Êa dom *Jure* Magazin, kapelan od Betine. // I da se dade svakoj divo⟨j⟩ci po pedeset dukat. Priminu na iv (= 23) decembr⟨a⟩ č h n z (= 1679).

[1] »teštamente«. – [2] t. Simon Nadarcich. – [3] Ispred te riječi označen križ. – [4] »u Strtenici« mora biti nakon »po goñaêa zemļe«; t. A San Franco mezo gogio di Terreno in Tarstenize (!). – [5] »primene«. – [6] t. fodrata. – [7] »Nušin«, t. Mattio Guissin.

154.

Taštament Jeline Strikelića[1]

U im⟨e⟩ bož⟨j⟩e am⟨e⟩n! Č h n b (= 1672), na j (= 30) marča. Činim taštament êa Jelina, a hći pokojnog Êadriêa Strikelića,[2] budući u mali moći, a u dobri pameti, priporuču⟨jem⟩[3] moju dušu bogu, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu. A sada ostavļam lasi najpri: u Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Svetomu križu so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani so(ldini) ig (= 24). A sada ostavļam Mihi, sinu po⟨ko⟩j-noga[4] Mate, sina moga, a momu unuku, jednu četvrtinu[5] o⟨d⟩ svega moga nobila i štabila, a drugu četvrtinu Êadri i Mati i ostalim ditićem zg⟨o⟩ra reč⟨e⟩noga Mihe i ńihovim redom. Od ostaloga moga dobra nobela (!) i štabila činim redi Mihu zgoru rečenoga moga unuka i dicu pokojne Luce, moje hćere. Da se ima meu ńimi na po razdiliti: // polovicu Mihi, a drugu polovicu dici zgora rečene pokojne Luce, moje hćere, i da ima Miho i ńegovi ditići platiti sve moje legati zgoru rečeni[6] i držati u spravi i u redu naš o⟨l⟩tar, ki je u crikvi Svetoga Frane u Betini. I da mi ima Miho, moj unuk, činiti kantat jednu misu na godišće na dan svete Jelin⟨e⟩.[7] Razvrga⟨va⟩n i razmićen sve ostale moje taštamente. ke sam koli pri ovoga činila, budući moêa voļa, da ov sadańi vaļa, kako taštament, kodicil i najz⟨a⟩dńa moêa voļa, koliko da bi pisana i učińena po nodaru. Komesariča moga činim Mihu, moga unuka zgoru rečenoga. Svidoci: Dane Dimnić[8] i Marko Vodanov i êa dom *Jure* Magazin, kapelan od Betine.

Č h n v (= 1673), na ja (= 31) agusta. Ja Jelina Strikelića[9] budući ostala po smrti moga unuka Mihe zgoru rečenoga, sve ono ča sam bila ńemu ostavila, to osta⟨v⟩ļam ńegovim sinom Êadri i Mati i činim kumesariča i redi Êadru i Matu zgoru rečenoga. Svidoci: isti Danijel Dimn⟨i⟩ć i Marko Vodanov i êa dom *Jure* Magazin, ki pisah, kapelan o⟨d⟩ Betine.

[1] Naslov je pisan na 3. str. – [2] Pri ovom početku pisar je umetao riječi, pa je nastala zbrka. koja se ne da u red dovesti. Ni prevodilac to dodavanje nije uzimao u obzir za kopiju. S tog razloga iz gornjeg teksta ispustio sam: »hći pok⟨o⟩jne Êdriê (!) Klariči ...«, »Strikelića«, »a žena«. U tal. kopiji: Stricheglich. [3] »priporuću«. – [4] »pokjniga«. – [5] »getvritinu«. – [6] »rečini«. – [7] Cijela ova rečenica ispisana na lijevom rubu 1. str. – [8] t. Difnico. – [9] »Stririkelića«.

155.

(Taštament Mihe Tomasova)

U ime božie amen! Na ib (= 22) luêa č h n v (= 1673). Činim taštament ja Miho Tomasov budući u mali moći, a u d⟨o⟩bri pameti. Priporučnjem moju dušu bogu, a tilo z⟨e⟩mļi i da se pokopa u Gospe za Gradinu, Sada ostavļam laši na⟨j⟩pri Svetomu Êakovu u Šibenik so(ldini) ig (= 24), Svetomu križu u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Gospi o⟨d⟩ piatadi so(dini) ig (= 24), Svetomu tilu u Srimču so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(dini) ig (= 24). Svetomu Frani ostavļam zemļu, ka j⟨e⟩ kod Belin (!) u Betini. O⟨s⟩tavļam mojoj[1] ženi Jeli četvrtinu moih dobar. Ostavļam Êadri i Mati, moim sinom, ono ča mi je moj dida[2] ostavi, a moj⟨oj⟩ hćeri

Mandi dotu, kako gre, ako se oda; ako ne, da mozi vazeti di⟨l⟩, kako ostali di⟨l⟩. Osta⟨v⟩ļam ridi (!) o⟨d⟩ moih dobar moji sini Êadru i Matu, prokaratura dom Êadru Kapova[3] Svidok: Pere Sladin i Jiv⟨a⟩n Balin.[4] Êa dom *Jure* Magazin, kap⟨e⟩lan od Betine, ki pisah. Priminu isti Miho na iv (= 23) luča.

[1] »moje«. – [2] »dide«. – [3] t. Capovich. – [4] »Baliin«, t. Baligin.

156.

(Taštam⟨e⟩nt Šime, sina pokojnoga Pere Mikina)

U im⟨e⟩ bo⟨ž⟩j⟨e⟩ am⟨e⟩n! Č h n v (= 1673), na ï (= 10) agusta. Činin (!) taštam⟨e⟩nt êa Šime,[1] sin pokojnoga Pere Mikina, budući u mali moći, a u d⟨o⟩bri pameti. Priporučuju moju dušu bogu i divi Mariji, a tilo zemļi i da se pokopa u Gospe za Gr⟨a⟩dinu. Sada ostavļam lasi n⟨aj⟩pri u[2] Sveti Êakov so(ldini) ig (= 24), Svetomu[3] križ⟨u⟩ u Dolac so(ldini) ig (= 24), Gospi na[4] Kaštela so(ldini) ig (= 24), Gospi o⟨d⟩ piatati so(ldini) ig (= 24), Svetomu tilu u Srimač so(ldini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), Svetomu Frani po barila za života, ako budu pošteno stati. Nakon smrti ńihove da gr⟨e⟩ dic⟨i⟩ moj⟨oj⟩: Juri, sinu momu, sva dobra moča nobila i štabila. Mari, hćeri mojoj, dota dukat l (= 50), ako se odade; ako ne, da ima di⟨l⟩, kako i Juri. Do smrti činim rede istoga Juru, sina moga, prokur⟨a⟩tura (!) Jerolima, moga bratučeda. Svidok: Êadrij Guberinov i Ante,[5] sin me⟨š⟩tra Luke Jivasovića.[6] Êa dom *Jure* Magazin, kapelan Betine. Priminu isti Šime na ïa (= 11) agusta.

[1] »Šeme«. – [2] »uu«. – [3] Ispred te riječi označen križ. – [4] Ispred te riječi stoji »o«. – [5] »Anete«. – [6] t. Givas.

XIX. don Gustin Vidulin Černarić

Zlarin

157.

(Taštament Mande, hćeri Jure Pritkovića)

Č h m e (= 1666), miseca schtebra na dni i (= 20). Kako êa Mande Jure Pritkovića,[1] budući me pohodi g(ospodin) bog, da mi posla nemoć, hvala mu budi, a sada otih učiniti moj taštament,[2] budući u dobroê pameti, a u maloj moći. Otih obo⟨m⟩isliti moju dušu, najpriča ostavļan G⟨ospi⟩ na Kašte mucinig,[3] os⟨t⟩vļan[4] g(ospi) u Sveti[5] Êakov mucinig,[6] Svetomu križu mucinig,[6] Gospi od Karmena misu, Gospi od luzarija[7] misu, Gospi na Parvić[8] misu, Svetomu Frani misu, S⟨vetomu⟩ Anti misu. Ostavļan jene kvarantane mise za moje grihe, da jih jima dati moj sin Šime. Ostavļan Gašpi, mojoj hćeri, haļak od sukna modra,[9] Jivanici hćeri sukńa ⟨i⟩ haļak,[10] Tomici unuci sukna sukńu,[11] Gospi na Rašeļu[12] misu jenu, gospi u veliku crikvu misu. Ostavļan momu unuku Jivi gońaj i poviše kuće Boloninov⟨e⟩[13] zemļe za ńegovi dobri miriti (!),[14] ki mi je čini. // Ostavļan jenu misu, dokle je živ, na s(vetu) Mandu, a sada da mi nimaju dati nijene travaļe[15] moje hćere momu sinu Šimi, zač su namirine (!) se, ča jih gre podpun⟨o⟩. Svidoci: Êakov Bujasov i Tomas Dejanov. I činim sina moga reda i komesariêa od sega moga nobila i štabila i u život i u smart. Ja don Gustin Černarić,[16] parohijan od Zlarina, pisah pravo, kako slišah.

[1] »Prodkovića«. t. Pritcovich – 2 puta. Iz tal. kopije saznaje se, da je Mande žena pokojnoga Šime Markovića. – [2] »taštameant«. – [3] t. soldi vinti quattro. – [4] »osavalan«. – [5] »seveti«. – [6] t. L 1:4. – [7] t. Rosario. – [8] t. Provichio. – [9] t. un geleco di rassa turchina. – [10] »ćheri«, t. Alla Givaniza mia figla un vestura et un geleco. – [11] t. una vestura di rassa. – [12] t. Raseglia. – [13] t. Bonolo Bologna. – [14] t. Famorevoleza. – [15] t. molestia. – [16] t. Cernarich.

158.

(Teštament Vicenca Kelemenova)

Č h m ž (= 1667), miseca fevrara na dni dï (= 15). Kako ja Vicenco Kelemenov Kokora,[1] čujući se u nemoći, a u dobroj pameti, na⟨i⟩priêa S(vetomu) Jakovu libru, Gospi na Kašte libru, u našu crikvu[2] libru i misu kantanu za moju dušu. Gospi na Rašeļi (!) misu velu. S(vetomu) križu u Docu[3] misu ig (= 24),[4] svetomu križu u s(vetomu) Jakovu mi⟨su⟩ ig (= 24), S(vetoga) Frane križu misu, s(vetomu) Jivi libru. Parvo godišće dva tolara da imaju dati moji sini u pomoć crikvi S(vetoga) duha, ka će se graditi na varh Borovic⟨e⟩ u jistomu selu i dva druga drugo godišće tolara jistoj crikvi, jedan obrus lakat po trijeset so⟨l⟩dini, koliko mora biti obrus za jistu crikvu, i jeno barilo vina za jistu, kad se dospiêe crikvu. Ostavļan na S(veti) duh do tri godišća tri barila vina i da se ima napovidati u veliko⟨j⟩ crikvi i da se ima dati tri libre kruha. // A sada ostavļan[5] moju ženu donu[6] i madonu od moga nobila i štabila. Ako joj ne bi činili moji sini sprav d⟨o⟩bru, Mate[7] i Tome, da mozi uzeti od sega moga nobila i štabila treti dil u smart i u život, a moje kćere Jivanicu i Jele[8] i Maru da se jimaju nadotati od sega moga komuna, sakoj dukat[9] l (= 50). Činim redi moju dicu, komesariêa Peru Mućića.[10] Ostavļan do deset godišć d (= 5) mis kantanih. Ostavļan mojoj kćeri Jeli jedan haļak od raše, i ako joj ča mańka od dote, da ju jimaiu namiriti. Svidoci: don Mate Despot i Agustin Torizela.[11] Ja don Gustin Černarić,[12] kurat, pisah pravo, kako sliša⟨h⟩.[13]

[1] t. Cheleminov detto Cucura da Zlarin. – [2] »crikavu«. – [3] »Doocu«. – [4] t. una messa di 24 soldi. – [5] »ostvalan«. – [6] »dunu«. – [7] »Mete«. – [8] Ta je riječ križana. – [9] »sakoje dukate«. – [10] t. Musco. – [11] t. Despotovich, Torisella. – [12] t. Carnarich. – [13] »siliša«.

159.

(Teštament Mate Juranovića)

U jime Isusa i dive Mariče amen! U Zlarinu. Kako ja Mate Juranović čujući se u dobroj pameti, a u maloj moći, naêprija priporučuj⟨e⟩m dušu go⟨spodinu⟩ bogu, a tilo zem⟨l⟩i i da se pokopa tilo moje u crikvi Blažene gospe u Zlarinu, kadi leži moj otac i mati moja. A sada otih se spomenuti o⟨d⟩ duše moje. Parvi las ostav⟨l⟩an S⟨vetomu⟩ Êakovu libru, svetomu sakramentu u jistu crikvu libru, S⟨vetomu⟩ križu libru, Gospi na Kašte libru, gospi u našu crikvu libru, Gospi na Raše⟨l⟩u libru. A sada ostav⟨l⟩an braći svetoga Roka tarsje, ko je kod Vukovih i s voćen, ko se nahodi u jistomu tarsju, da mi imaju dati tri mise govoriti na godišće, jenu za moju[1] dušu, drugu za oca moga[2] i maêku moju. Ostav⟨l⟩an sestri Jeli gredu vartla, ka je kod Hadnma za ńe dobri miriti, ki mi je činila. Ostav⟨l⟩am don Gustinu, parokiêanu od voga sela, lajicu moju, ka se nahodi, da mi jima reći mis ï (= 10), a ča bude veće va⟨l⟩ala, neka mu je priporučena duša moja u svetih misah. A sada ostav⟨l⟩an gredu vartla onomu, ki bi mi učini moj pogreb, ki je kod Mare Vukove. Ostav⟨l⟩an mojoj kćeri Jivanici[3] sve moje nobilo i štabilo i da nima od sebe otisnuti mater svoju i da mi ima dati moêa kći a (= 1) misu govoriti na godišće za moju dušu iz onoga, ča se bude nahoditi moga. A sada ostav⟨l⟩an momu bratu Šimi lakat konopa i so⟨l⟩dini četiri. Ostav⟨l⟩an momu bratu Gargi lakat konopa i so⟨l⟩dini četiri. Ostav⟨l⟩an moju kćer reda od moga dobra, ča se nahodi. Ostav⟨l⟩an moga prokaratura Êakova Buêasova, da ima činiti govoriti ti jisti lasi pod grih smarti[4] i ono ča sam (!) ostavi komu za dušu moju, da ima dati. Svidoci virovani: Jakov Bujasov (!) i Franc Beban. // Pisao ja don Gustin Černarić, parohiêan od Zlarina, pravo kako slišah. Na ï (= 10) miseca zuna č h m ž (= 1667). Priminu na ïz (= 19) zuna i bi pokopan u crikvi Blažene[5] gospe u Zlarinu.[6]

[1] »muju«. – [2] »maga«. – [3] »Barici« – pa križano, pa ispod te riječi »Jivanici«. – [4] »smartri«. – [5] »balažene«. – [6] Nema tal. kopije.

160.

(Teštament Šimuna Deêana)

Na ïg (= 14) sehtebra č h m ž (= 1667). Kako êa Šimun Deêan[1] čujući se u dobroj pameti, a u maloj moći, najprîêa priporučujem moju dušu gospodinu bogu, a tilo zem⟨l⟩i i da se pokopa tilo moje u crikvi B⟨lažene⟩ gospe u Zlarinu. A sada ostav⟨l⟩an Svetomu Êakovu so⟨l⟩dini ïb (= 12),[2] svetomu sakramentu so⟨l⟩dini ïb (= 12) u jistu crikvu, S⟨vetomu⟩ križu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Kaštelu[3] so⟨l⟩dini ïb (= 12). A sada ostav⟨l⟩an jene mise kvarantane od libar k (= 40) za dušu moju, da jih dadu sini moji. A sada ostav⟨l⟩an zem⟨l⟩u,

ku sam kupi od Jurića, da imaju dati sini moji jenu misu za ubah na godišće.[4] Ako ne bi htili sini moji, da uzme braščina stara prida se i da spuńuje ti isti lasi. Gospi u našu crikvu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Raše⟨l⟩u so⟨l⟩dini ïb (= 12). Kćere moje, ke su odane, da se namire, ča jim mańka do dote. Matiča je jimala libar rk (= 140), mańka libar m (= 60) i dajte jo⟨j⟩ a (= 1) pokarvaču. Kate jimala[5] je libar rl (= 150) i da se da a (= 1) pokrvača. Luci da se dade libar[6] l (= 50), a imala (!) je libar rl (= 150) i da se da a (= 1) pokarvača. Kći Mande, ka je doma, da je dilnica z braćom, ako ne bi se odala; ako bi se odala, da joj dadu braća libar s (= 200) i jena pokarvača. A sada ostav⟨l⟩am moju ženu donu i dominu[7] od sega moga nobila i štabila, dokle je živa. Sini moji da se ⟨l⟩ube meju se, kako bog zapovida. Ako ne bi htili skupa stati i dati na di⟨l⟩ robu ka je, da uzme sin sta⟨ri⟩ji tolari[8] ž (= 7), ki je dobi na junaštvu.[9] Ako bi se otili sini diliti, da uzme mati ńihova, a moja žena sega polovicu nobila i štabila. Ostav⟨l⟩an nevisti Barici var⟨t⟩a⟨l⟩[10] s juga puta, gdi je fafarinka i šest mendu⟨l⟩[11] i sve, kako se nahodi, za ńe dobri meriti, da ima dati mis ï (= 10) do deset godišć za moju dušu. Ostav⟨l⟩an braščini b (= 2) barila vina do dva leta na s⟨vetoga⟩ Šimuna, da boga za me mole. A sada ostav⟨l⟩an mog prok⟨a⟩ratura g⟨ospodina⟩ Markijora, sina[12] Buluninova.[13] Svidoci virovani: Mikula Šarić i Stipe Radovčić. Ja don Gustin Cernarić (!),[14] kurat od Zlarina, pis⟨a⟩h pravo, kako slišah. Preminu na ïd (= 15) sehtebra.

[1] t. Deanov. – [2] t. L–:12 à. – [3] »Kašteli«. – [4] t. Item lascio il terreno che ho comprato dal Giurich alli miei figli con obl'go à dovermi far celebrar una messa per l'anima mia ogni anno in perpetuo. – [5] »ji jimala«. [6] »libare«. – [7] t. donna e madona. – [8] t. reali. – [9] t. la servitù. – [10] t. l'horto. – [11] t. faffarinca con tutti li alberi frutiferi. – [12] »sini«. – [13] t. Marchiò Bolognino. – [14] t. Cergnarich.

161.

Teštament Miše Miškova

U jime boga i dive Marije! Lit Isusovih č h n (= 1670) na b (= 2) marča. Budući u kući Miše Miškova, a u dan nedi⟨l⟩ni pred (!) svidoci zvanimi i mo⟨l⟩enimi: Jive Alesa i Êadre Lovar,[1] hotih učiniti moj teštament, hotih se obomisliti dušu moju. Parvi las ostav⟨l⟩an s⟨vetomu⟩ sakramentu u Sveti Êakov s⟨oldini⟩ bï (= 12), s⟨vetomu⟩ sakramentu[2] Ê⟨ak⟩ovu u jistu crikvu s⟨oldini⟩ bï (= 12), S⟨vetomu⟩ križu u Docu[3] so⟨l⟩dini bï (= 12), Gospi na Kašte so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi u Zlarinu u velu crikvu u⟨la⟩ k⟨vartuč⟩ g (= 4), Gospi na Raše⟨l⟩u u⟨la⟩ k⟨vartuč⟩ g (= 4). A sada ostav⟨l⟩an zetu Mati u Gračini[4] ⟨i⟩tradu, ka je izp⟨o⟩d Alese[5] Jive, d⟨a⟩ mi ima govoriti mis j (= 30) do trideset godišć. Ostav⟨l⟩an unuku Miši[6] sukna lahti g (= 4). Ostav⟨l⟩an unuku Jivi sukna lahti g (= 4). // Ostav⟨l⟩an braći vina barili v (= 3) do godišća tri za dušu moju. Ostav⟨l⟩an[7] mojoj kćeri Jivanici varta⟨l⟩ do parvke[8] za onu ⟨l⟩ubav, ča[9] me je vižilala,[10] za budući da je šatišvana od dote.[11]

A sada je ponila sestra moja Mande l(ibar) sn (= 270). Da nimaju[12] nišće uživati moga dobra sini ńe. za budući da su namireni. A sada sam kupi zemļu od Vukića Tabula na pupliku kantu, ča proda Êakov Cimera za dug Vukića Reškova.[13] A sada ostavļam se moje nobilo i štabi⟨lo⟩ unuku Anti, s ovim da je red od sega moga nobila[14] i štabila; ako bi umra, da g[re] na [moje].[15] Činim prokaratura Franu Jurjeva, da mi čini govoriti ovi isti lasi. Pisah êa don Gustin Vidulin, ⟨kurat od Zlarina, pravo kako slišah⟩. S ovim patom da mi govori mise b (= 2) za me, a drugu za oca ńegova, a moga sina.[16]

[1] t. Alexa, Lovarov. – [2] Ta je riječ prekrižena. – [3] »Doocu«. – [4] t. in Gracina. – [5] »Asese«. – [6] U toj riječi »š« malo nalikuje na »ć«. – [7] »ostavalan«. – [8] t. l'horto fino il fico primanal. – [9] »će«. – [10] t. col qual mi hà visitato. – [11] t. sodisfatta della sua dote. – [12] »niumaju«. – [13] t. da Vuchich Tabulov al pub: incanto quel che vendè Giac:mo Cimera per debito di Vuchich Resco. – [14] »nobilla«. – [15] t. et se morisse che vada negli miei. – [16] Cijela ova rečenica pisana je u slobodnom prostoru s lijeve strane, a u tal. kopiji nema te izjave.

162.

Teštament Mate Juranovića[1]

Čhn (= 1670), miseca luja na dni ʒ (= 8). Prid svidoci zgora pisanimi i moļenimi, koji su[2]: Mate Pavlov i Mikula Čikutov. Êa[3] Mate Juranović otih učiniti moj teštame⟨n⟩t čujući se u dobroj pameti, a u mali moći. Najprîa otih[4] spomenuti dušu moju. Ost⟨a⟩vļan S(vetomu) Êakovu so⟨l⟩dini dvadeset i četare (!), s(vetomu) sakramentu so⟨l⟩dini i (= 20) i četare[5] u jistu crikvu, S(vetomu) križu so⟨l⟩dini i (= 20) i četare u Docu,[6] Gospi na Kašte so⟨l⟩dini i (= 20) i četare. Ostavļan dvi mise kantane, da mi dadu reći u Veloj crikvi u Zlarinu za dušu moju, a dvi u Gospe na Rašeļu za dušu moju. Budući donila žena moja libar s (= 200) dote, a ja (!) joj ostavļan od moga dobra libar s (= 200) kuntradote. Ostavļan[7] jenu misu, da mi govore na s(vetoga) Matiêa, ali kada budu mo[ći] do godišć i (= 20). Ženu moju da nima [ni]kor iztirati z (!) moga, dokle udov[i]. // Činim[8] reda moga brata Luku od sega moga nobila i štabila i[9] da mu je pri⟨po⟩ručena duša moja i da mi ne zapusti dicu moju. Ako bi se odale kćere moje, da jim dade Luka brat dotu, ako bi se otile kunte⟨n⟩tati; ako ne bi se, jima činiti[10] pogr⟨e⟩b, da mi učini kum Luka Jelić i ⟨d⟩a mise naplati u teretiku momu, ča sam kupi ⟨u⟩ ujca Jivana.[11] Pisah ja do⟨n⟩ Gustin[12] Vidulin deto Čarnarić,[13] kurato di Zlarin, pravo kako slišah.

[1] »Juranovivića«, naslov pisan na 3. str. – [2] U posebnom retku piše »Êakov Bujasov«. ali je križano. – [3] Ispred ove riječi stoji »kako« opet križano. – [4] Slijedi »obomi:liti«. što je križano. – [5] »čatare«. – [6] »Doocu«. – [7] »ostavalan«. – [8] »činimi«. – [9] »di«. – [10] »činučiniti«. – [11] t. Se si maritassero le mie fig:le debba darli Luca frattello la dote. se si volessero contentar, se no si havesse con che far l'essequie, che mele facci compare Luca Gelich. et che paghi le messe, et che paghi il terrèo di terratico. che hò comprato dal Barba Zuanne; faccio Procire Giacomo Bugias. – [12] »Gustlin«. – [13] t. Vidulinich detto Zarnarich.

163.

Teštamenat pokojne Gašpe, kćere po⟨ko⟩jnoga Špadine[1]

Čhn (= 1670), na j (= 30) dehcebra.[2] Kako êa Gašpe, p(okojnoga) Martina Špa[di]ni[3] kći, za budući[4] tilom zdrava i u dobri pameti,[5] zahvaleći g(ospodinu) bogu, otih učiniti moj teštament, a to u kuć⟨i⟩ g(ospodina) Garge Hreļanovića.[6] Ostavļan S(vetomu) Ê(kovu) s(oldini) g(ospodina) Garge Hreļanovića. Ostavļan S(vetomu) Ê(kov) so⟨l⟩dini ig (= 24), ig (= 24), svetomu sakr⟨a⟩mentu u Sveti Ê(kov) so⟨l⟩dini ig (= 24), Gospi na Kašte so⟨l⟩dini ig (= 24), S(vetomu) križu u Docu[7] so⟨l⟩dini ig (= 24), Gospi u velu crikvu u Zlarin mise[8] b (= 2), Gospi na Rašeļu mise b (= 2). Ostavļan p(kojnom) don Mati Despotu mis[9] k (= 40) za dušu ńegovu. A[10] sada ostavļan za dušu moju mis k (= 40) iz onoga, ča mi je ostavi pokojni Despot, a to ča san (!) mu činila dobri miriti (!) mnogo lit. A sada ostavļan dotu moje matere, ča me bude tukalo, za dušu moju. Iz ove dote ostavļan mojoj se⟨s⟩tri l(ibar) i tukalo, za dušu moju. Iz ove dote ostavļan mojoj se⟨s⟩tri l(ibar) i (= 20), a momu svaku l(ibar) ï (= 10) i da mi ima činiti škoditi[11] ovu dotu gospodin Gargo Hreļanović i dati za dušu moju. A sada ostavļan Šimi[12] i Mikuli Braniču Rašeļu, ku mi je ostavi pokojni Despot za moju službu[13] onu polovinu, ku mi je ostavi isti don Mate Despot. S ovim patom da govori one ist⟨e⟩ lase, ki je ostavi isti don[14] Mate Despot, ča su[15] mise g (= 4) na godišće. A sad ⟨j⟩a sam dužna kuratu od sela[16] l(ibre) g (= 4), ženi g(ospodina) Šime Dračevića l(ibru) a (= 1), Luki[17] Jeliću l(ibre) b (= 2) so⟨l⟩dini d (= 5), // Agustinu Torizeli libre b (= 2), ma sam[18] ostavila u peń jeno rakno[19] od tole,[20] Ostavļan moga prokaratura g(ospodina) Gargu Hreļanovića od sega moga. A toti bihu svidoci zvani i moļeni g(ospodin) Gargo Hreļanović i Mate, s⟨i⟩n ńegov, ki bihu aparžete (!). Pisa (!) ja don Gusti⟨n⟩ Vidulin, kurat od Zlarina, pravo kako slišah.

[1] Naslov na 3. str. – [2] Ispred te riječi »jenara«, što je križano, t. gen.o. – [3] t. Spadinov. – [4] »budići«. – [5] t. sana di mente et buona memoria, intelletto. – [6] t. Hreglianovich. – [7] »Doocu«. – [8] Ispred te riječi »s«, koje nije pod titlom. – [9] Ispred te riječi »s«, koje je u gornjem dijelu malo križano. – [10] »sa«. – [11] t. scoder. – [12] »Šimimi«. – [13] Slijede riječi: »oni di⟨l⟩ ki me«, što je prekriženo. – [14] »dan«. – [15] t cioè. – [16] »sala«. – [17] »Liki«. – [18] t. mà li hò. – [19] »rakono«. – [20] t. un tapedo dà tuola.

164.

Teštament Frane Bebanova[1]

Čhna (= 1671) miseca novebra na a (= 1).[2] Kako ê Frane Bebanov[3] čujući se u dobri pameti, a u mali moći, hotih učiniti moj teštame⟨n⟩t parvi, a to u kući mojoj, prid svidoci zvanimi i moļenimi, niže pisanimi. Parvi las ostavļan S(vetomu) Êakovu l(ibru) a (= 1), s(vetomu) sakrame⟨n⟩tu u jistu crikvu l(ibru) a (= 1), Gospi na Kašte l(ibru) a (= 1), S(vetomu) križu u Docu[4] l(ibru) a (= 1). Ostavļan misu jenu, da imaju dati reći u Gospe u velu crikvu u Zla-

rinu, za ku misu će[5] dati l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), drugu u Gospe na Rašelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavlan dvi mise na godišće do d (= 5) godišć: jenu za oca moga, drugu za me, ča je mis u sve ï (= 10). Ostavlan kuratu, ki bude, vina bar⟨i⟩li tri do tri godišća, ča je barili tri u sve,[6] da mi ima zgovoriti toliko mis. Donila je moja žena Luce dote l(ibar) s (= 200) i da je dona i domina od sega moga i da ju nima podtisnuti ni sin Grubiša ni brat Mate do noga vrimena, dokle se ne uda. Ako bi se udala, da joj se ima dati dote l(ibar) s (= 200). // A sada smo dužni se⟨s⟩tri Mari za dotu ńe l(ibar) i (= 20). Ja i brat Mate činim moga sina reda od sega moga; ako bi bi sin drugi, da je dilnik svojim bratom ujeno. Ostavlan moga prokaratura meštr⟨a⟩ Vicu[7] Tolića, da ima činiti davati ovi isti lasi i za moju dicu stati i odgovoriti na sakomu mistu, gdi bi imali potribu. A bra⟨t⟩ Mate da ima držati moju dicu, kako sam sebe, jere sam darža i ja ńega, pokle nam je p(okojni) otac preminu od ovoga svita. Svidoci: Ante Svirčić[8] i Frane Rujić. Pisah ê don Gustin Vidulin, kurat od Zlarina, pravo kako slišah.

[1] Naslov na 3. str. – [2] Nakon ovoga ponavlja: »novebra«. – [3] »Bebe«, t. Bebanov. – [4] »Doocu«. – [5] »te». – [6] t. vin barille tre per anni tre. – [7] »Vicucu«. – [8] t. Sfircich.

165.

Teštament Mate Krivinov⟨a⟩

U iime boga! č h n a (= 1671), miseca dehcebra na e (= 6). Budući êa[1] Mate Krivinov[2] zdrav u pameti, a tilom nemoćan, otih učiniti moj teštament, a to u kući mojoj, prid svidoci zvanimi i molenimi: Antonom Tomaševin (!)[3] i Mišon Duhovićem (!).[4] Parvi las svetomu sakramentu u Sveti Êakov l(ibra) a (= 1); S(vetomu) Êakovu l(ibra) a (= 1). Gospi na Kašte l(ibra) a (= 1), Svetomu križu l(ibra) a (= 1), Gospi u Zlarin u veliku crikvu l(ibra) a (= 1), Gospi u Rašelu l(ibra) a (= 1). Ostavlan za oca i mater moju mise b (= 2) do godišć i (= 20). Ostavlan za dušu moju mise b (= 2) na godišće do godišć i (= 20). Ostavlan braći S(vetoga) sakrame⟨n⟩ta vina bari⟨l⟩ a (= 1), kada budu moći da dadu. Donila je moja žena Êakovica[5] dote l(ibar) rl (= 150) i da je dona i domina[6] od sega moga, dokle bude živa. Sini moji činim redi, a kćere moje da uzmu dote l(ibar) rl. (= 150). Ako se ne bi udale, da su dilnice z braćom, a sestra Miko[7] imala je dotu ńe, da mozi uzeti toliko dote Mande, koliko Miko. Pisah êa don Gustin Vidulin, kurat od Zlarina, pravo kako slišah. Činim prokar⟨a⟩tura Šimu Makalu, da čini govoriti ovi isti lasi.[8]

[1] »ê« križano, i to dobro, pa s lijeve strane napisano »êa«. – [2] t. Crivinovich, Crivinov. – [3] t. Tomasevich. – [4] »Dohovićem«, t. Duhovich. – [5] t. Giacomiza. – [6] t. donna i madona. – [7] t. Mico. – [8] Ova rečenica ispisana je u slobodnom prostoru s lijeve strane.

166.

Teštamen⟨t⟩ Luce Alesine[1]

Č h n b (= 1672), miseca marča na bï (= 12). Kako[2] .. êa Luce, p(okojnoga) Garge Alese,[3] četirim[4] crikvam ... so(ldini) ïb (= 12).[5] U našu crikvu misu a (= 1), Gospi na Rašelu l(ibru) a (= 1). Donila sam dote l(ibar) tristi (!), iz ove dote ostavlan mise k (= 40) odjeno od l(ibar) j (= 30), na s(vetu)[6] Lucu misu a (= 1) do godišć šest za dušu [moju, za dušu] moje svekarve (!) Ma⟨n⟩daline[7] mise b (= 2), za dušu moga muža Gargura mise b (= 2). Ostavlan zetu Stipi od dote moje l(ibar) r (= 100). Ostavlan unuci Jeli postave lahti v (= 3), a tri Mandi, unuci Mari halak od svite i tri lahti postave.[8] Kati kćeri ostavlan se, ča izvanca od dote.[9] Da izvadi zet Sti⟨pe⟩ dotu iz dobra p(okojnoga) Garge Alese.[10] // Činim reda moju kćer Katu. Činim prokaratura Gargu Certovića,[11] svidoci: Tomas Deéan i jisti Gargo Certović. Pisah[12] ê don Gu⟨stin⟩ Vidulin, kura⟨t⟩ od Z⟨l⟩arina.

[1] Naslov na 2. str., ispred riječi »teštamen« stoji »bi«. – [2] »kaka«. – [3] Essendo io Lucia di q:m Gregorio Alessa sana nela mente et nel corpo malada volendo ricodarmi di mia l'anima. – [4] »betirim«. – [5] t. Primo laso al santissimo sacramento al san Giacomo soldini – 12, alla fabrica di san Giacomo soldi – 12. Item laso alla santissima Croce di Borgo soldi – 12. Item laso alla Beata V. M. di Castello soldi – 12. – [6] »ss« – prvo »s« pod titlom. – [7] t. Item laso all giorno di santa Lucia messe una fino ani sei per mia l'anima. Item laso alla nona Mandalena messe doi. »Madalinu«. – [8] t. Item alla mia nepote Margarita una camisiolla di pano visentin il quale si trova in casa et tre brazi di tella. – [9] t. Item laso alla mia fiola Catarina tutto il resto della mia dotte. – [10] Cijela ova rečenica ispisana je u slobodnom prostoru s lijeve strane. Nastavak slijedi na strani 4. – [11] »Cerotovića«. – [12] »pesah«.

167.

Teštament Miše Barina

U jime boga i dive Mariêe. Lit Isusovih č h n b (= 1672), miseca luêa na ig (= 24). Kako ê Miše Bara, sin po(kojno)ga Pave Bare,[1] čujući se u dobri pameti, a u mali moći, otih učiniti moj teštament, a to prid svidoci zvanimi i molenimi, niže pisanimi. Parvi les ostavlan s(vetomu) sakramentu u S(veti) Êakov so⟨l⟩dini ïb (= 12), S(vetomu) križu u Dolac so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Kašte so⟨l⟩dini ïb (= 12). Ostavlan Gospi u velu crikvu u Zlarin kus tarsja, ki je na Velešu[2] s onom intradom, ka se nahodi na toj zemli. S ovim patom da mi ima braća dati mis j (= 30) do ï (= 10) godišć: za moju dušu ï (= 10), za oca ï (= 10), za mater ï (= 10). Ostavlan Gospi na Rašelu l(ibru) a (= 1). Ostavlan mis i (= 20) za dušu moju kuratu, ki bude, da se mozi naplatiti kurat gdi mu drago. Ostavlan ženi mojoj dote, ča je donila od oca libar s (= 200), a kuntradote l(ibar) l (= 50) i da se mozi naplati⟨ti⟩ gdi joj drago. Ostavlan ženu reda, dokle bude živa, od sega moga nobila i štabila. Ostavlan, da mi ima učiniti Mate Beše[3] pogreb,

kad priminen[4] od ovoga svita i da se naplati na intradi, ča je pod Lokvicu,[5] onoliko koliko strati. Činim moga prokaratura Grubišu Belšina, da mi ima dati reći ovi isti lasi. Svidoci: Ante Grego[6] i Šime Lovrić, ki bihu aparžete. Pisah ê don Gustin Vidulin deto Čarnarić. kurat od Zlarina, pravo kako slišah.

[1] Nakon ovoga ponavlja riječ: »sin«. – [2] t. un pezzo di teren posto nel loco detto Veles. – [3] t. Bese. – [4] »priminenm«. – [5] t. pod luoquiza. – [6] »Gegeo«.

168.

Teštament Jure Mišurine

U jime boga i dive Mari⟨êe⟩ amen! Miseca sehtebra na d (= 5) č h n b (= 1672),[1] u kući Jure[2] Lovrića. Kako êa Jure Lovrić otih[3] učiniti moj taštament (!) par⟨v⟩i, ostavļan ⟨Svetomu Êakovu⟩ so(ldi)ni īb (= 12), svetomu sakramentu s(oldini) bï (= 12), Gospi na Kašte s(oldini) īb (= 12), Svetomu križu u Docu s(oldini) bï (= 12), u Velu crikvu l(ibru) a (= 1), Gospi na R⟨a⟩šeļi l(ibru) a (= 1). Činim reda moju ženu Jelu do smarti ńe, ako se ne oda; ako bi se odala, da nima uzeti nišće od moga dobra, nego ono ï (= 10) dukat dote,[4] ča je donila. Ostavļan Stipi Paviću kus tarsja[5] u Ratu, u sridi je a (= 1) smrič. S ovim patom da mi da reći mis za dušu moju j (= 30). Ostavļan Martinu i Jivi teretik, ⟨ki⟩ je[6] u Velešu, da mi reče mis īd (= 15). // Ostavļan sinovcem Frani i Šimi a (= 1) kus zemļe u Bažulića, kako se nahodi, da mi reku mise g (= 4). Ostavļan Jivanici, ženi Antića Čikuta, kus trsja kud se gre u Rat meju Gregom i meju Kukurom, da mi da[7] reći mise kantane g (= 5). A sada ostavļan momu netjaku Miši i Gargi i Jivi se moje nobilo i štabilo, ča se nahodi moga dobra po smarti žene moje. S ovim patom da mi dadu reći mise dvoje kvar⟨a⟩ntane za me i za moga oca i mater. Kada preminem ja ali žena moja, da mi učini pogreb Miše sinovac, kako se pristoji, da da brašći⟨ni⟩ po a (=1) glavu kruha i vina bari⟨l⟩ a (= 1). Da uzme Miše sinovac za ovi pogreb, ki mi učini, gdi mu drago, udiļe da se naplati, ča strati. Ako ne bi otili ovaršiti ovi lasi, da mozi uzeti sve prida se Miše. // Čini⟨m⟩ svidoci zvani i moļeni: Marko Poturica i Stipe Tabulović.[8] Pisah ja don Gustin Vidulin deto Černarić, kurat od Zlarina, pravo kako slišah. Preminu na i (= 20) sehtebra isti Jure.[9] Činim redi moji sinovci: Mišu i Gargu i Jivu po smarti žene moje. Činim prokaratura Šimu Balu.[10]

[1] Godina je naknadno označena, što je vidljivo po grafici i boji tinte. U tal. kopiji datum je: 21 setembre 1673. – [2] za ove riječi slijedi: »Mišuri⟨na⟩«, što je prekriženo. Međutim, u tal. kopiji stoji: Zorzi Misurina, a na poledini glagoljskoga teksta: »teštament J⟨u⟩re Mišurine« i »Teštament Jure Mišurine«. Na vrhu tal kopije 20. X. 1673 ubil eženo je ime nasljednika ovako: Michiel Lovrich detto Misurinov. – [3] »odih«. – [4] »tote«. – [5] »starsja«. – [6] »jeje«. – [7] »rda«. – [8] t. Tabulov. – [9] Umetnuta rečenica. Nakon »Jure« slijedi »mra«. – [10] t. Balia.

169.

Teštame⟨n⟩t Filipa Dejana

U jime boga i dive Marije amen![1] Č h n b (= 1672), miseca ohtubra n⟨a⟩ i (= 20). Budući ê Filip Dejan zdrav u pameti, a tilom nemoćan, otih učiniti moj teštament parvi, a to u kući mojoj, prid svidoci zvanimi i moļenimi, niže pisanimi. Parvi las ostavļan s(vetomu) sakramentu u Sveti Êakov s(oldini) īb (= 12). Svetomu Êakovu s(oldini) bï (= 12), S(vetomu) križu u Docu s(oldini) bï (= 12), Gospi na Kašte s(oldini) bï (= 12), Gospi u velu crikvu u Zlarin s(oldini) bï (= 12), Gospi na Rašeļu s(oldini) bï (= 12). Ostavļan misu jenu na s(vetoga) Filipa i Êakova, da mi daju sini moji govoriti, dokle budu moje uživati. Ostavļan brašćini Blažene gospe od Zlarina vina barili tri. Ostavļan kćeri Mari libar četiristo, ako se uda; ako se ne uda, da je dilnica z braćom. Činim redi sini moji od dobra[2] moga. Ostavļan ženi mojoj dote, ku je donila u kuću moju u robi, a to libar u sve petstotin, da ju je gospodarica uzeti, ako se uda. Ako se ne uda i da stoji na momu, da je dona i domina od sega moga nobila i štabila i da ju nima potisnuti nikore iz kuće moje. A sad činim moga prokaratura moga brata Mikulu, da ima činiti govoriti ovi isti lasi i da su mu dica moja pri⟨po⟩ručena. Svidoci: Jive Jivić i Ante Svirčić.[3] Pisah ê don Gustin Vidulin, kurat od Zlarina, kako slišah.[4]

[1] »Mariji anmen«. – [2] »dobara«. – [3] t. Givichiev, Sfireich. – [4] »slišaah«.

170.

Teštament Ê(akova) Bujasa

Miseca aprila na 3 (= 8) č h n v (= 1673). Kako ê Jakov Bujas,[1] čujući se u dobri pameti, a zdrav životom, otih učiniti moj teštam⟨e⟩nt parvi, a to u kući mojoj, prid svidoci zdola rečenimi, otih se spomenuti od duše moe. Parvi las ostavļam (!) b (= 2) mise za Petra i za Mandu, ženu pokojnoga Tomasa Juranovića, u vike na godišće.[2] Ostavļam s(ve)tomu sakramentu u Sveti Jakov li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), u S(ve)ti Jakov li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Docu li(bru) a (= 1) ⟨soldini g (= 4)⟩, Gospi na Kašte li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi u velu crikvu u Zlarinu li(bru) a (= 1) ⟨soldini g (= 4)⟩. Gospi na Rašeļu li(bru) a (= 1) ⟨soldini g (= 4)⟩.[3] Ostavļam jene mise kvarantane za dušu moju, da se dadu reći iz onoga, ča mi e ostavila žena moja. Ostavļam braći B(la)žene gospe od Zlarina vina barili d (= 5) do d (= 5) godišć, ča e na godišće po a (= 1) barilo. A kada priminem od ovoga svita, da dadu braći po a (= 1) glavu kruha, ki su u skuli s(ve)toi. Ostavļam mis ï (= 10) do godišć ï (= 10), da mi imaju dati iz onoga teretika, ki e uz Grubišu Krivinova. Ostavļam unuku momu Anti, ki je (!) od sina moga Miše, polovinu moga nobila

i[4] stabila (!), ko se nahodi od Jakova Bujasova i od Petra Juranovića.[5] A ostalu polovinu moga da je dilnik jisti unuk Ante i hći Luce i unuka[6] Mande, ka je od hćere moje Jele. S ovim patom[7] da jima doniti hći Luce dote li(bar) u (= 400) i gredu vartla.[3] Ostavļam unuki Mandi li(bar) l (= 50) s onim, ča je imila (!) mati // ńe[9] Jele. Pušćam istoj Mandi unuki li(bar) l (= 50), koliko od dobra Bujasova koliko od dobra Juranova.[10] Pušćam mojoj unuki Kati li(bar) u (= 400), ka je od sina Miše. Gredu vartla ostavļam, ka je više Mare Vukove, a uz Hadumovo.[11] mojoj hćeri Luci. Ostavļam gredu vartla, ka je uz Grubišu Krivinova, unuku Grubiši, ki e od hćere Luce. Ostavļam masline v (= 3) i zemļe goñaji b (= 2), ča je uz Prahuļića,[12] unuci (!) Mandi. Ostavļan (!) unuci Mandi kus zemļe s maslinami v (= 3), kojo (!) e kod Kraļa.[13] Ako dojde unuk iz Turak,[14] da ima on uživati ovu zemļu i ove[15] tri v (= 3) masline. A sada činim moga unuka Antu reda, ki je od sina moga Miše, od svega moga nobila i štabila. Činim gospodaricu moju nevistu Mandu, da ju nima potisnuti iz kuće, dokle udovi. Ako bi se udala, da ima uzeti dote ńe, ku je donila tolari l (= 50). Na to bihu zvani[16] i moļeni svidoci: Mate Čikutović i Stipe Lovrić. Činim prokaratura Šimu Makalu, da adverti[17] nad moim. Pisah ê dom Agustim (!) Vidulinić, kurat od Zlarina, pravo kako slišah.[18]

[1] t. Buias. – [2] t. Giuranovich in eterno. – [3] U tal. kopiji svaki legat iznosi: L l = 4. – [4] »ii«. – [5] t. il quale si trova di Giacomo Buias et del Pietro Giuranovich; »i jod Petra«. – [6] »i *ju*nuka«. – [7] t. con questo hordine. – [8] t. un pezo di horto. – [9] »nee«. a uz tu riječ priljubio se znak, koji potpuno naliči na rimski broj I. Taj se znak javlja i pri koncu uz riječ »ne«; »dote neI«. – [10] t. quanto di ben di Buias tanto di beni Giuranovich. – [11] t. apreso di Chadumovi. – [12] t. et di terra gonaija doi la quale è vicino Pracuglichi. – [13] t. apreso di Craglievi. – [14] t. da Turchia. – [15] »i jove«. – [16] »svani«. – [17] t. che deba aver cura. – [18] Očito je po svemu, da je ovu oporuku pisao pop Jivan Oštarić.

171.

Teštament Mikule Lovrića

Č h n v (= 1673), miseca agu⟨s⟩ta na dva, budući srida, u kući Mikule[1] Lovrića, otih učiniti moj teštament, prid svidoci zvanimi i moļenimi. Najprija pri⟨po⟩ručujem g(ospodinu) bogu dušu, a tilo zemļi, budući zdrav u pameti, a u tilu nemoćan. Parvu stvar hoću, da se pokopa tilo moje u crikvi B(ažene) gospe u Zlarinu. Parvi las S(vetomu) Ê(akovu) l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4), s(vetomu) sakramentu l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4), Gospi na Kašt⟨e⟩ l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4), S(vetomu) križu l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4), Gospi u velu crikvu u Zlarinu l(ibru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi na Rašeļu l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4). Ostavļan Gospi u velu crikvu kulajnu o⟨d⟩ tolora,[2] Gospi na Rašeļu krunicu o⟨d⟩ tolora.[3] Ostavļan braći od B(ažene) gospe od Zlarina vina baril a (= 1) do godišć deset, za dušu moju mis ī (= 10) do godišć ī (= 10), za oca moga mis 3

(= 8), za mater moju mis i (= 20), za dušu moju jene mise kvarantane. Ostavļan kćeri Jivanici dukat m (= 60), u čemu se bude moći. Žena moja da mozi uzeti dote ńe u se dukat[4] r (= 100). Ako se ne uda, da ju ne mozi nikor potisnuti. Sestre moje da se namire iz dobra moga i brata moga.[5] Činim redi sini moji od sega moga nobila i štabila. Činim prokaratura Juru Lovrića i meš⟨tra⟩ Vicu[6] Toļića. Svidoci: Miše Šarin i Gargo Juranović.[7] Pokle se ovi lasi[8] // dospiju, da mi imaju dati sini moji po jedan spud vina[9] redovnikom, da mi ima reći toliko mis. Jivanici, za oni trudi, ki mi je činila, da jo⟨j⟩ se da za dušu[10] ńe ⟨mis ī (= 10)⟩ do godišć ī (= 10) iz moga dobra. Sinovci⟨ma⟩ da jin ⟨je⟩ priporučena[11] mati moja[12] i dica moja. Sini moji da mi ⟨imaju⟩ dati po misu a (= 1) na godišće uba⟨h⟩. Pisah ê don Gustin Vidulin, kurato di Zlarin. Na z (= 9) agus⟨t⟩a preminu.[13]

[1] »Mukule«. – [2] t. una colagna di arzento che val l lo. – [3] t. una corona di argento che val l lo. – [4] Nakon te riječi ponavlja se: »u se«. – [5] Cijela rečenica umetnuti redak, i to nakon onoga: »za mater moju mis i (= 20)«. [6] »i meš« (na koncu zadnjeg retka 1. str.) križano, na lijevom rubu iste strane stoji: »Vicu«. pa križano. Medutim, na 4. str. (dvije srednje su prazne), i to nakon onoga »kurato di Zlarin«, piše: »i meštra Vicu Toliéa«. – [7] U tal. kopiji navode se drugi svjedoci: Gregorio Crivinov et Michel Lov⟨r⟩ich. – [8] »lase«. – [9] »vivina«. [10] »došu«. – [11] »priričena«. – [12] t. et alli miei Nepoti che li sia racomandata la mia lanima (!) et li mij figlioli. – [13] t. Adi 9 agosto è stato sepelito.

172.

Teštame⟨n⟩t Ê(akova) Dobrina[1]

Č h n v (= 1673), miseca nov⟨e⟩br⟨a⟩ na i (= 20). Budući ê Êakov Dobrin u dobri pameti,[2] a u mali moći, otih učiniti moj tešt⟨a⟩ment par⟨v⟩i, prid svidoci zvanimi.[3] Ostavļa⟨n⟩ u S(veti) Ê(akov) s(oldini) ib (= 12),[4] S(vetomu) križu s(oldini) ïb (= 12), Go⟨s⟩pi na K⟨a⟩šte s(oldini) ïb (= 12), u našu crikvu l(ibru) a (= 1), Gospi na Rašeļu l(ibru) a (= 1). A sada pušćan (!) mojoj ženi Jivanici od moga[5] dobra l(ibar) l (= 50), a da mozi uzeti dote ńe l(ibar) r (= 100),[6] ča je donila u kuću moju. Pušćam za dušu moju jene mise kvar⟨a⟩ntane. Pušćam za moga oca mis d (= 5) do d (= 5) godišć, za mater d (= 5) do d (= 5) godišć. Žena moja da mi ima govoriti misu a (= 1) na godišće, dokle bude stati na momu. A sada pušćam Šimi, sinu Antonovu, kus tarsja, ki je više puta iza Borovic, ⟨i⟩ u ńoj ča se nahodi voće.[7] A sada pušćam u Gračini[8] tarsje i se, kako nahodi ⟨se⟩[9] moga, onomu, ki mi pogreb učini, a to bratu momu; ako ne bi oti, da mozi uzeti Mate Beše. A sada činim reda moju ženu, dokle bude stati na momu, da je dona i domina od sega moga nobila i š⟨t⟩abila. Ako bi se udala, da nima uzeti nišće,[10] n⟨e⟩go ča s⟨a⟩n jo⟨j⟩ ostavi. A sada ostavļan reda moga brata Antu. Sini ńegovi da mi imaju dati govoriti misu a (= 1) na godišće, dokle budu moje uživati. Činim moga prokaratura Juru Kapulara, da mi ima činiti govoriti lasi. Da mi ima dati moja žena a (= 1) barilo

vina braći, k⟨a⟩da bude moći. Svidoci: Mar⟨ko⟩ Poturica i Stipe Tabul.[11] Pi⟨sah⟩ ê d⟨on⟩ G⟨ustin⟩ V⟨idulin⟩, k⟨urat⟩ od ⟨Zlarina⟩, pr⟨avo⟩ kako sli⟨šah⟩.[12]

[1] Naslov na 2. str. – [2] »u dorbi papmeti«. – [3] t. in presenza chiamati. Ni u hrv. latiničkom prijepisu nema »molenimi«. – [4] Ponavlja: »s sodini ib«. čega nema u kopijama. – [5] »maga«. – [6] Nakon »r« slijedi »dote ne«, čega nema u kopijama. – [7] t. di Boroviza, con tutti l'alberi; hl.: »iza borovic:u gnog«. – [8] t. in Gracine. hl. u grac ni. – [9] »se« iz hrv. lat. kopije. – [10] »neše«, t. niente, hl. nistar. – [11] »Tabulu«, t. Tabulov, hl. Tabul. – [12] Pisar je vršio ova skraćivanja na vrlo malom prostoru pri dnu 1. strane. Toga nema u kopijama. Pri koncu hrv.lat. kopije stoji ovo: »Ovi tastamen⟨t⟩ prechopigiah gia Givan Ostarich, curat, onacho chacho ga pisa g sti don Agustin Vidulinich, parvi curat, ne ginacho, zac gisti Gakov Dobrin gimase pisat (?) ucin'ti drugi testament ..... pomagncha besida i tacho priminu u gospodinu na 21 novenbra 1679«.

173.

Taštament Mare Kazijine od Zlarina

U jime boga i dive Marije. Lit Isusovih č h n g (= 1674), miseca dehccbra na ïv (= 13).[1] Budući utorak, a to u kući pokojnoga Ante Kazijina, budući ê Mare, žena zgora rečenoga Antona, u tilu nemoćna, u pameti zdrava, otih učiniti moj teštament parvi, a to prid svidoci zvanimi i mo⟨l⟩enimi, niže pisanimi. Parvi las ostav⟨l⟩am s⟨veto⟩mu sakramentu u S⟨ve⟩ti[2] Jakov so⟨l⟩dini ïb (= 12), S⟨ve⟩tomu Jakovu s⟨oldini⟩ ïb (= 12), S⟨ve⟩tomu križu u Docu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Kašte so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi u veliku crikvu u Zlarinu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Rašel⟨u⟩[3] so⟨l⟩dini ïb (= 12). Ostav⟨l⟩am sve moje, ča me pristoji nobilo i štabilo, unuku Grubiši i Lovri i nevisti[4] Franici.[5] Ostav⟨l⟩an momu unuku Miši jedan lakat konopa so⟨l⟩dini g (= 4) za ono, ča mi nigdar nije dobra učini. Iz ovoga moga dobra, ča ostav⟨l⟩an momu unuku Grubiši i Lovri i nevisti Franici, da mi imaju davati govoriti jenu misu kantanu na svetu Maru ili kada budu moći i dokle budu uzmožni. Či⟨ni⟩m reda moga unuka Grubišu i Lovru, a prokaratura Grubišu Juretića.[6] Svidoci: Franc Rujiš i Šime Jivić.[7] Pisah ê don Gustin Vidulin alitvam[8] Čarnarić, kur⟨a⟩t od Zlarina.[9]

[1] t. à 11. – [2] Ponavlja: »sv⟨e⟩ti«. – [3] t. à Rassegl. – [4] »nevesti«. – [5] t. Franiza. – [6] t. Giuretin. – [7] »Jurišs«, t. Fran.co Giubich detto Ruis, et Simon Jvich. – [8] t. allias. – [9] Ovu oporuku uglavnom pisao pop Jivan Jivan Oštarić, i to od »Ante Kazijina« do »Svidoci«.

174.

Teštame⟨n⟩t Franc Jurjeva

U jime boga, miseca ohtubra na j (= 30) č h n d (= 1675). Budući ê Franc Jurjev nemoćan u tilu, a u pameti zdrav, otih učiniti moj teštament najzadńi, mećući parvi,[1] a to u kući mojoj, prid svi⟨doci⟩ zvanimi i mo⟨l⟩enimi, ki su niže pisani. Najprij⟨a⟩ priporučujem g⟨ospodinu⟩ bog⟨u⟩ dušu moju, a tilo zemļi. Svetomu sakramentu u Sveti Êakov l⟨ibru⟩ a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Svetomu ⟨Êakovu⟩ l⟨ibru⟩ a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4), Svetomu križu u Docu l⟨ibru⟩ a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi na Kašte l⟨ibru⟩ a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi u veliku crikvu u Zlarin l⟨ibre⟩ b (= 2), Gospi na Raše⟨u l⟨ibre⟩ b (= 2). Ostav⟨l⟩an brašćini B⟨lažene⟩ gospe vina barili d (= 5) do pet godišć, bari⟨l⟩ na godišće. Pušćam mise kvara⟨n⟩tane od l⟨ibar⟩ k (= 40) za dušu moju, a to da imaju dati sini moji udi⟨e. A sada pušćam mise b (= 2) za dušu oca moga i matere moje, a dida sinov mojih.[2] Da imaju davati, dokle budu moći. Pušćam jenu misu za dušu moju, da imaju dati sini moji, dokle budu skupa stati. Donila je žena moja dote dukat r (= 100) i da je gospodarica uzeti iz moga dobra dukat sto, gdi joj bude drago // i da je dona ⟨i⟩ domina od moga stati na momu do smarti ńe.[3] Ako ne bi otili sini stati[4] š ńom, da je dilnica od moga dobra nobila i štabila do smarti ńe, a po smarti žene moje, da gre dil u sini moji, ako ne bi prodala za ku potribu kćere moje Jivanici i Luci i Jeli.[5] Jivanici da se ima dati tolari id (= 25) s onim, ča je imila; Luci kćeri tolari id (= 25) s onim, ča je imila. A sada činim dilnicu kćer moju Jelu, da je dilnica od sega moga nobila i štabila, ali se uda ali ne uda.[6] S ovim patom, ako bi ima kuću ovi čovik u Zlarinu, da nima dila od kuće; ako ne bude imati kuće, da je dilnica od nobila i štabil⟨a⟩, ča se bude nahoditi. A sestra moja Jele imala je dotu napuńenu i zem⟨u u babusinu.[7] Činim redi sini moji, a prokaratura[8] Vicu, moga sinovca. Svidoci: Mate Ilijin[9] i Jive Bebanov. Pisah ê don Gustin Vidulinić, kur⟨a⟩t od Zlarina.

[1] t. anulando il primo. – [2] t. noni delli mij figlioli. – [3] t. che sia dona è madona del mio, stare sul mio sino la morte. – [4] Iza te riječi ponovo: »sini«. – [5] t. e doppo la morte della mia moglie, che dividerono li mij figlioli se non havesse venduto per qualche bisogno figliole mie a Jvaniza, a Lucia, et à Elena. – [6] »ali se uda ali ne uda« – umetnute riječi. [7] t. ha havuto dotte, è di piu un terren in perpetuo. – [8] »prukaratura«. – [9] t. Illijn.

175.

Teštament Jive Periće[1]

Miseca fevra⟨ra⟩ (!) na iȝ (= 28) č h n e (= 1676). Budući ja Jive Mihočev[2] nemoćan u tilu, a zdrav u pameti, otih učiniti moj teštament naj⟨a⟩dńi, mećući parvi.[3] Najparvo hoću, da se tilo moje pokopa u crikvi B⟨lažene⟩ g⟨ospe⟩ u Zlarinu. Parvi las ostav⟨l⟩an s⟨vetomu⟩ sakramentu u Sveti Êakov so⟨l⟩dini ïb (= 12), Svetomu Êakovu s⟨oldini⟩ ïb (= 12). S⟨vetomu⟩ križu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Kašte so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Zlarin u veliku crikvu so⟨l⟩dini ig (= 24), Gospi na Rašel⟨u u Zlarin s⟨oldini⟩ ig (= 24). Pušćan brašćini od s⟨vetoga⟩ sakramenta u Zlarin vina bari⟨li⟩ tri do tri godišća, bari⟨l⟩ na godišće, a to na s⟨vetoga⟩ Jivu ili kada budu moći, i mise v (= 3), kada dadu vina. A sada pušćam unukom mojim Mati i Mikuli i Tomi i Jivanici polovicu moga nobila i štabila. A sada pušćam kćeram mojim, da se ima dati iz mojih dobar, a to je Luci i Jeli dukat ï (= 10), Luci[4] dukat de-

set. Kate je imala, najstar⟨i⟩ja kći, tolari i (= 20) od mojih dob⟨a⟩r i da joj se ima dati a (= 1) haljak od raše.[5] Luci i Jeli sakoj po a (= 1) haljak. Ako se ne bi otile kuntentati kćere moje ovim,[6] ča san jin ostavi od mojih dob⟨a⟩r, da imaju dojti na di⟨l⟩ od ove polovice ka ostaje. S ovim patom da donesu ono, ča su ponile i plate dug, ki se nahodi. Pušćam nevisti Šimuneti tolari ī (= 10), da je gospodarica od ńih u smart i u život // i da je gospodarica stati na momu, dokle bude živa. Ako bi se udala, da nima uzeti od mojih dobar onu (!) ī (= 10) tolari. Ako bi se udala, da nima uzeti od mojih dobar onu (!) ī (= 10) tolari. veće nišće.[7] Unuci moji, kada dojdu na razlog od pameti,[8] da mi dadu reći mis i (= 20) u deset godišć za me i za sina moga Antu. Činim redi unuci moji od sega moga nobila i štabila, a prokaratura don Juru, sina Mate Beše. Toti bihu svidoci zvani i moļeni: Mate Beše i Luka Tabul.[9] Pisah ê don Gustin Vidulinić deto Čarnarić, kurat od Zlarina, pravo kako slišah.

[1] Naslov na 3. str. – [2] t. Michocev detto Piria. – [3] t. butando il mio primo. – [4] Slijedi: »Jeli«, što je križano; t. laso alle mie figliole che si debba dar delli miei beni et questo a Lucia et Hellena alla Lucia ducati die ci n:o lo et alla Hellena ducati dieci n:o 10. – [5] Slijedi: »Kati i j«. – [6] »ovo«. – [7] t. piu niente. – [8] t. quando che saranno in etta. – [9] t. Bese, Tabulov.

176.

Teštament Garge Smihińina[1]

Miseca aprila na b (= 2) č h n e (= 1676). Budući ja Gargo Baničin deto Smihińin,[2] otih učiniti moj teštament. Parvi lasi s(vetomu) sakramentu u Sveti Êakov l(ibru) a (= 1) s(oldini) g (= 4),[3] Gospi na Kašte l(ibru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi na Zlarin l(ibru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi na Rašeļu l(ibru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4). Brašćini[4] Lokvicu i masline, kako se nahodi, da mi imaju činiti govoriti misu a (= 1) i kande⟨lu⟩ naliti,[5] kada budu moći. Pušćam ženi tarsje pod Klepac, kako se nahodi, i dotu ku je donila u s⟨ma⟩r⟨t⟩ i u život. Pušćam ječermu s kučicami[6] za mise kvar⟨a⟩ntane, da ju imaju prodati i dati kuratu pinezi. Pušćam don Gusti, kuratu, mirišće i zemļu i se ča se nahodi[7] voća na ńoj, da moli gospodina boga za me i za mojih martvih, a ta je zem⟨la⟩ ispod Bare. Žena moja Luca da je gospodaric⟨a⟩ stati na momu, dokle pošteno udovi i da ima činiti govoriti mise za me i za mojih martvih. Ako bi mi učinila ku sramotu po smarti mojoj,[8] da nima uzeti nišće drugo, nego ča san joj ostavi od moga dobra. // Činim reda sestru moju i neka da govoriti mise za me i mojih martvih. Činim prokaratura Matu Ilijina,[9] da adverti na momu i čini da se ovi lasi svarše koliko prija. Bihu svidoci: Miše Šare i Miše Aničin. Pisah ê don Gustin, kurat od Zlarina, pravo kako slišah.

[1] Naslov na 2. strani, a glasi ovako: »Teštament Gargo Smihinin«. – [2] t. Smichignin. – [3] Slijedi »s«, a to je: »s(vetomu) ⟨Êakovu⟩«, jer u tal. kopiji stoji: alla fabrica di S. Giacomo L 1:4. – [4] »barašćini«. – [5] t. et inp⟨en⟩ir la candella della B. V. – [6] t. la gecerma con le asole di argento. – [7] Slijedi »moga«, ali prekriženo. – [8] U tal. kopiji nema te klauzule. – [9] t. Illia.

177.

Teštament Martina Grega od Zlarina[1]

U jime boga i dive Marije amen! Miseca aprila id (= 25) č h n e (= 1676). Budući ča Martin, sin pokojnoga Šime Grega, nemoćan u tilu, a u pameti zdrav, otih učiniti moj teštament parvi, a to prid svidoci zvanimi i moļenimi, ki su niže pisani. Parvi las ostav⟨l⟩an s(vetomu) sakramentu u S(veti) Êakov mise b (= 2), Svetomu Êkovu (!) u jistu crikvu mise b (= 2), Svetomu križu u Docu[2] mise b (= 2), Gospi na Kašte mise b (= 2), u Veliku crikvu prid s(veti) sakr⟨a⟩ment u Zlarin mise b (= 2), Gospi na Rašeļu[3] u Zlar⟨i⟩n mise b (= 2). Pušćam Jivi rojaku sega moga nobila i štabila četvrti dil, a to po smarti matere moje. Ako joj ne bi čini čast i poštenje, da mu nima nišće dati od moga dobra; ako bi čini čast i poštenje, ko⟨li⟩ko isto⟨j⟩ materi, ka ga je rodila, premda ga ni rodila, da mozi uzeti svega četvrti[4] dil od moga dobr⟨a⟩, ki san mu ostavi. S ⟨o⟩vim patom da mi čini govoriti jenu misu na godišće za dušu moju, dokle bude moći. Pušćam mise dvoje kvar⟨a⟩ntane za dušu moju, a dvoje za oca moga, ča je u sve[5] rm (= 160) mis. A kad mati primine, da gre se moje nobilo i štabilo u crikvu prid sveti sakr⟨a⟩ment u Zlarin i za mise, osin (!) onoga ča sam ostavi rojaku Jivi, a to ako ne bi učinila taštament mati moja. Činim reda mat⟨e⟩r moju od sega moga nobila i štabila, a prokaratura Mišu Mišurinu od sega [moga] i da čini svaršiti ovi lasi, ko san ordina (?). // Svidoci: Mate Ilijin i Luka Žub⟨e⟩rkov,[6] ki bihu aparžente. Pisah ê don Gustin Vidulinić deto Čarnarić, kurat od Zlarina, pravo kako slišah. Priminu isti Martin na v (= 3) maja.

[1] Naslov na 3. str. – [2] »Doocu«. – [3] »u Gospi na Rešelu«. – [4] »četvrti«. – [5] »seve«. – [6] t. Illijn, Suberco. – [7] »koko«.

178.

Taštament Tome Kukure od Zlarina

U Isukarstu! Č h n e (= 1676), na ib (= 22) miseca agusta budući subota, u vrime od večerńe. Ja Tone, sin pokojnoga Vice Kokore, budući zdrav u pameti, a u tilu bolan, hotih učiniti moj parvi taštamen⟨t⟩, u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprij priporučan dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moee (!) da se pokopa u crikvi B(la)žene gospe u Zlarinu. Najparvi las ostav⟨l⟩am s(ve)tomu sakramentu u S(ve)ti Jakov so(ldini) ig (= 24), S(ve)tomu Jakovu so(ldini) ig (= 24), S(ve)tomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Gospi u velu crkvu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24), Gospi na Rašeļu s(oldini) ig (= 24). Ostav⟨l⟩am, da mi dade moja žena Luce, ili ki bude uživa moja dobra, za dušu moju svako godišće mis d (= 5) do godišć l (= 50). Pušćam za moga oca mise v (= 3) na godišće do godišć d

(= 5). Pušćam za mater moju Lucu i za brata Marka i za maćehu Jelu svakomu po a (= 1) misu do godišć d (= 5). Ostav|am braći s(veto)ga sakramenta vina barili d (= 5) do godišć d (= 5), svako godišće po barilo a (= 1). Ost⟨a⟩v|am mojoj ženi Luci od mojih dobar tolari ī (= 10),[1] a ča je donila od oca ńce (!) tolari īg (= 14), ča je u sve ig (= 24), da je ona od toga go⟨s⟩podarica u smart i ju (!) život. Ako se ne bi udala moja žena Luce, da mozi stati na momu i da je gospodarica od svega moga nobila i štabila, dokle je živa. Ako bi došla na ńe lita[2] moja kći Šimuneta, da mozi moja žena Luce uzeti zeta k sebi i da imaju stati[3] ujeno u kući mojoj do smarti. Osta⟨v⟩|am sestri Mari tolari ro (= 180),[4] da joj se ima dati u čemu bude moći za napuniti dotu ńce. Činim reda moju hćer Šimunetu od svega moga nobila i štabila. // Ostav|am, da jima dati[5] udi|e moja žena Luce li(bar) i (= 20), a moja nevista Mare li(bar) i (= 20), a to za lasi ki smo ostali dužni za oca i maćehu, da jim se toliko mis izgovori za dušu ńihovu. A sad se spomenuh, ako bi priminula moja hći (!) Šimuneta, ter ne ostalo reda od ńce ni ženskoga ni mužkoga (!), da upada svega polovica moga kurata nakon kurata,[6] ki bude služi u Zlarinu. S ovim pato⟨m⟩ da mi ima govorit mis d (= 5) in vita (!). Ako bi priminula moja žena Luce i hći Šimuneta, ter da ne bi nitkor od ńih osta, da se jima ona druga polovica moga prodati sve i dati mi sve toliko mis za dušu moju i mojih martvih. Na to bihu svidoci zvani i mo|eni i virovani: Luka Branič[7] i Jadre Vukov, oba od Zlarina. Činim moga prokaratura Šimu Balu[8] od Zlarina, da on svića[9] više ovoga taštamenta. Ê dom Agustin Crnarić (!), kurat od Zlarina, pisah pravo kako slišah.[10]

[1] t. lire 100. – [2] »na je nita«, t. et se iddio dase vita alla mia figlola. – [3] »statati«. – [4] »io« – omaška, t. L 180. – [5] »dadti«. – [6] t. al curato et dopo il curato. – [7] t. Branicev. – [8] t. Balin. – [9] t. che deba veder sopra. – [10] Ovu oporuku pisao je pop Jivan Oštarić.

179.

Taštament Mate Ilijina od Zlarina

U Isukarstu! Č h n e (= 1676) miseca sehtebra na īb (= 12). Budući ê Mate Vladić aliti Ilijin nemoćan u tilu, a u pameti zdrav, otih učiniti moj teštament parvi, a to u kući mojoj prid svidoci zvanimi i mo|enimi, ki su niže pisani. Najprija priporučujem dušu g(ospodi)nu bogu, a tilo zem|i. Pušćam s(vetomu) sakramentu[1] li(bru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), u Sveti Jakov li(bru) a (= 1) so⟨l⟩dini g (= 4), Gospi na Kašte li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Dolac li(bru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi u veliku crkvu u Zlarin so(ldini) ig (= 24), Gospi na Raše|u so(ldini) ig (= 24). Pušćam nećaku Anti Krivinovu ječermu zelenu sukna rašna[2] i dah mu a (= 1) od svite, za budući d[a mu] otac moj ostavi tako.[3] Pušćam sestri Mandi dukat ī (= 10) za |ubav za budući da je imila dotu ńce namirenu. Pušćam nećakom

moim, ki su od sestre Mande, svakomu po a (= 1) ječermu od sukna bila, a divojkam svakoj ha|ak od sukna sura. A sada pušćam, da mi ima dati žena moja jene mis⟨e⟩ kvarantane jeno godišće, drugo godišće druge mise kvarantane za me i za mojih martvih. Pušćam mis i (= 20) do godišć ī (= 10). Pušćam ocu i materi mis i (= 20) do godišć ī (= 10). Ostav|am vina barilo a (= 1), da se ima dati do lita Gospi na Raše|u. // Pušćam braći s(ve)toga sakramenta vina barili v (= 3) do v (= 3) godišća, svako godišće po barilo a (= 1). Pušćam obim popom, ki služe[4] u Zlarinu, vina po a (= 1) barilo do lita. Činim moju Miku, da je dona i domina od svega moga nobila i štabila (!), dokle bude živa, a po smarti ńce, da mozi ostaviti dukat 1 (= 50) komu ńoj drago. Činim reda od svega moga hćer moju Petricu.[5] S ovim načinom da mi ima davati misu a (= 1) na godišće, dokle bude živa. Ako bi priminula, a ne učinila taštamenta, ali komu ostavila ku stvar, da upada u netjaci (!) moji. S ovim patom da mi imaju davati na godišće mise[6] b (= 2) ubah.[7] Čini⟨m⟩ moga prokaratura Jerolima Aleksu. Na to bihu svidoci: Miho Šarin i Jive Jivićev,[8] ki bihu ap⟨a⟩ržente. Ê dom Agustin Crnarić, kurat od Zlarina, pisah pravo kako slišah.[9]

[1] »sakaramentu«. – [2] t. una giecerma verde di rassa. – [3] t. et gli hò dato una di panno per essergli stato lasciato dal q.m mio padre. – [4] »suluže«. – [5] t. Petriza. – [6] »misu«. [7] t. perpetuis temporibus. – [8] t. Sarin, Jvichiev. – [9] Ovu oporuku pisao je pop Jivan Oštarić.

180.

Taštament Jive Bebe (!) od Zlarina

Miseca sehtenbra na īb (= 12) č h n e (= 1676). Budući ê Jive Bebanov[1] nemoćan u tilu, a u pameti zdrav, otih učiniti moj taštamen⟨t⟩, a to u kući moga pokojnoga oca Matija. Najpria priporučan dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moje da se pokopa u crkvi B(la)žene gospe u Zlarinu. Najparvi las s(ve)tomu sakramentu u S(ve)ti Jakov li(bru) a (= 1), S(ve)tomu Jakovu li(bru) a (= 1), S(ve)tomu križu u Docu li(bru) a (= 1), Gospi na Kašte li(bru) a (= 1), Gospi u veliku crkvu u Zlarin li(bru) a (= 1), Gospi na Raše|u li(bru) a (= 1). Ostav|am, da mi jima dati moja žena i moji sini za dušu moju mise kvarantane jene. A sada ostav|am moju ženu Lucu donu i dominu o⟨d⟩ svega moga nobila i štabila. Ako bi se udala, da jima uzeti tolari ī (= 10), ča je donila od oca ńce. Činim redi sini moji od svega moga nobila[2] i štabila. Činim moga prokaratura Vicu Tolića od svega. Bihu[3] svidoci zvani i mo|eni: Mate Beše i Stipe Radovčić, ki bihu aparžente. Ê dom Agustin Crnarić, kurat od Zlarina, pisah kako slišah.[4]

[1] t. Bebanov. – [2] Ponavlja: »moga nobila«. – [3] »bihihu«. – [4] Ovu oporuku pisao je pop Jivan Oštarić.

XX. fra Juraj Sladić

Prvić

181.

(Taštament Frane Petkovića)

U kući ńegovoi, lit[1] gospodinov č h m ʒ (= 1668) na iʒ (= 28) agusta, na Prviću. Frane Petkovića hti učiniti ńegov taštament naiz⟨ad⟩ńi,[2] pri⟨d⟩ dvimi svidoc⟨i⟩: Ive Mihatov i Miše Antićev, budući nemoćan, a u dobroi[3] pameti, priporuči bogu dušu,[4] a tilo zemļi. Ostavi u Sveti Êkov l(ib)r(e) v (= 3), Gospi na Kašte l(ib)r(e) v (= 3), križu u Docu[5] l(ib)r(e) v (= 3), gospi f⟨r⟩atrom od Prvića l(ib)r(e) v (= 3), gospi braskoi l(ib)r(e) v (= 3). Ostavļan[6] fratrom priviskim l(iba)r ï (= 10), da mole boga za me i za moih mrtvih, a čakodir j⟨e⟩ ostavi moi po(kojni) otac, sve êa potvr*juj*⟨e⟩m. Ostavļam momu nećaku dukat ï (= 10), a to Juri, ča me j⟨e⟩ služi. Ostavļam [mo]i⟨o⟩i sestr⟨i⟩ Mandi[7] a (= 1) pokrvaču. Ostavļan (!) mo⟨i⟩oi ńćeri Antici dukat l (= 50), ako bi se odala; ako se ne bi odala, tere bi stala pošteno, da j⟨e⟩[8] dilnica z braćom. Ostavļan fratrom svete Marij⟨e⟩ od Privića (!) mis l (= 50) kantanih, da reku za mo*ju* dušu. Ost⟨a⟩vļan mo*ju* ženu[9] donu i madonu, dokle stoi pošteno u kući moi⟨o⟩i. Ako bi se odala, da mozi izneti ono, ča j⟨e⟩ donila, veće nišće. Ostavļan moim sinom sve moe ostalo nobilo i štabilo i sve moe duge,[10] ke se mogu naiti. I činim moj⟨e⟩ sine rede i kome⟨sa⟩rij⟨e⟩. I ako bi ki sin potega na di⟨l⟩,[11] da ima dati drugomu bratu dukat l (= 50) iz ńegova dila. I tako bi voļa ńegova. Ostavļan prokaratura Ivu Mihatova. Pisah êa fra *Jura*⟨j⟩ Sladić namisto parohiêna.

[1] Ponovljena riječ – [2] »naizjni«. – [3] »dubroi«. – [4] »duša«. – [5] »Ducu«. – [6] »ostavlanm«. – [7] »Mindi«. – [8] Ponavlja: »daj«. – [9] »žene«. – [10] »doge«, t. è tutti li mici debiti. – [11] t. volendosi spartire dalli altri fratelli.

XXI. fra Mikel Lušić

Prvić

182.

Tastament Filipa Lučeva[1]

Č h n a (= 1671), miseca aprila sest.[2] Budući u kući moigo (!), budući male moći, a dobre pameti, naipri p⟨r⟩iporucuen[3] mo*ju* dusu (!) bogu, a tilo zemļi,[4] êa Filip[5] Lucev (!) budući na mo⟨i⟩go posteļi. Ostavļan[6] Svetomu Êakovu l(iba)r a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan[7] Go⟨sp⟩i na Kasteli (!) l(iba)r a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan[8] Sv⟨e⟩tomu križu l(iba)r a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavļan[9] za mo*ju* dusu (!) od moga dobra fratro⟨m⟩, oni[10] da mol⟨e⟩ za mo*ju* dusu (!), l(iba)r i (= 20). Ostavļan hć⟨e⟩ri Klari od[11] moga dobra l(iba)r j (= 30). Ostavļam[12] nevisti Mari od moga dobra za dotu[13] dukati id (= 25). A sada ostavļam[14] redi i komesari Miho i Mande.[15] Sv⟨i⟩doki (!) : Ive C⟨u⟩krov i Miho Susnić.[16] Pisah êa fra Mikel Lusić[17] na Priv⟨i⟩ću.

[1] »to e tastameniti Filipa Luce«. – [2] »seist«. – [3] »piporucueni«. – [4] »zemili«. – [5] »Filipi«. – [6] »ostailan«. – [7] »ostavlanļ«. – [8] »ostavļani«. – [9] »ostailani«. – [10] »omi«. – [11] »Kilari oidi«. – [12] »ostavilmi«. – [13] »doti«. – [14] »osvilami«. – [15] »Manide«. – [16] »Susinića«, t. Zuchrov, Susnich. – [17] »Lusići«, t. Lussich.

183.

(Taštament Martina Ćaćanovića)

Č h n a (= 1671), na g (= 4) šektebra, na Prviću, u kući di stoi Martin Ćaćanović,[1] budući nemoćan, a u dobri pameti, učini ńegov taštament naiza⟨d⟩ńi, prid b (= 2) svidoci: Anton Bafin i Šimun Rožin. Na⟨i⟩pri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zemļi, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostavi mise kvarantane, da ih reku fratri na Prviću za ńegovu dušu. Ostavi za dušu ńegova oca i matere ʒ (= 8)[2] mise kantane (!). Os(tavi) u Gospe Anbrozovića[3] a (= 1) misu malu. Os(tavi) u Gospe[4] u Šipurini b (= 2) mise kantane, u frata⟨r⟩ prid s(vetim) sakramentom b (= 2)[5] misu kantanu (!), prid o⟨l⟩tarem braskim b(= 2)[5] misu kantanu (!). To ostavi za ńegovu dušu. Ostavi ńegovu ženu Maru donu i madonu, da e gospodarica od svega ńegova, do⟨k⟩le živa, i ako *ju* ne bi ki sin posluša mater, da mu da mati motiku i zub i gaban i tri gońai[6] pod Križinu kod Vodic[7] i da ga pošļe od sebe. Po smrti ńegove žene os(tavi) sve ńegovim sinom Antonu, Ivi, kih učini redi i komesarii. Pis⟨a⟩h ê fra Meke⟨l⟩ (!) Lu⟨ši⟩ć[8] namisto parokiêna, prid svidoci[9] kako zgora.

[1] t. Chiachianovich. – [2] »g« prekriženo, pa iznad napisano »ʒ«. – [3] »gosbe«, t. aila Madona Ambrozovich. – [4] »gosbe«. – [5] »a« prepravljeno u »b«. – [6] Slijedi nepouzdano »z«. – [7] t. una zappa, et un zappon, et gaban, et tre gognagia del terreno sotto Crisina à Vodice (!). – [8] t. io fra Mattio Slachich corato scrisi. To je očito po grafici, pravopisu, jeziku, mjestu i vremenu pisanja. – [9] »svidodoci«.

184.

Taštament Antona Mačukata

Č h n (= 1670), na ʒï (= 18) oktubra, na Prviću, u ńegovi kući. Anton Mačukatov[1] budući nemoćan, a u dobri pameti, hti učiniti ńegov taštamen⟨t⟩ naiz⟨a⟩dńi,[2] prid b (= 2) svidoci: Ivan Mišev i Martin Vlahov. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zemļi,[3] pak ostavi

u Sveti Êkov u Šibeniku s(vetomu) sakramentu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Os(tavi) fratrom na Prviću da reku l (= 50) mis za ńegovu dušu, a drugu l (= 50) za dušu ńegovih mrtvih. Os(tavi) ńegovoi ženi Mari dukat i (= 20), da ih mozi izneti iz ńegovih dobar i da ih mozi ostaviti po ńe smrti komu ioi drago. Os(tavi) ńegovu ženu Maru da e gospodarica od svega ńegova, dokle e živa, da po smrti ńe os(tavi) Ivi, sinu po(koinoga) Antona Livića .... Os(tavi) nećaku Ivi [ha]ak] od fi*ju*reta, a dotu ku e imala Kate, da ..... i sestra moêa [Ivanica]. Os(tavi) Starinu[4] Kati hćeri, ku kupi po smrti [oca].[5] Os(tavi) Milici gońai zem]e na Bristaku, ka e kod ..... le ... Šime Vodopie. Os(tavi) sestri Ivanici ono zem]e na goršem Kra*ju* kod zem]e Martina Vla[hova].[6] Os(tavi) da Mati*ju*, ńegovu maćehu (?), ne mozi nikor š ńegova potisnuti. // I p⟨o⟩tvr*ju*em taštament moga oca sve kako e u ńem. Učini reda Êdru, brata ńegova, komesarii Ivana Cukrova i Martina Vlahova do godišć gī (= 14). Pisah ê fra Mike⟨l⟩ Lušić namisto parokêna (!) prid svidoci kako zgora.[7]

[1] t. Mazucatov. – [2] »naizndni«. – [3] »zamli«. – [4] t. Starina. – [5] t. padre. – [6] t. Vlahov. – [7] Original i kopija od vlage su mjestimice skroz nečitljivi. Oporuku pisao M. Šlakić.

185.

(Taštament Petra Šantića)

Na g (= 4) envara č h n b (= 1672), na Prviću, u ńegovoi kući. Petar Šantić budući nemoćan, a u d⟨o⟩bri pameti, hti učiniti ńegov taštament naiza⟨d⟩ńi, prid dvimi svidoci: Êakov Vladića i Luka Rokića. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem]i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), pak ostavi za ńegovu dušu 3 (= 8) mis kantanih, ⟨z⟩a ńegova oca a (= 1) misu kantanu na s(vetoga) Antona opata, a za ńegovu mater[1] Luci*ju* na s(vetu) Luci*ju*. Ostavi ńegovu sinu Antonu a (= 1) četvrtinu[2] od kuće i od ńegova štabila i mobila, ča e od ńegova očinstva, a ne od ⟨d⟩rugoga, ča e na gosposkomu. Ostavi ńegovu sinu Šimunu ednu lišicu[3] zem]e kod Tomasa Šantića, ka se zove Povezalo[4] i kus zem]e, ča e na Babinu sadu.[5] Ostavi sve ńegovo štabilo i mobilo i ča e na gosposkomu ńegovim dvim sinom Antonu i Šimunu,[6] da razdile sve na po, kako prava[7] i da plate ligati i duzi[8] oba na po, ke san[9] učini reda i komesarii. Pisah ê fra Mikel Lušića[10] namisto parokêna.[11]

[1] »meter«. – [2] »četvtrinu«. – [3] »lišici«. – [4] t. quala si dice Povezalo. – [5] t. il pezo del terren na Babinu Sadu. – [6] »Šimune«. – [7] t. debano spartir alla mita da boni fratelli. – [8] t. debiti. – [9] »sene«. – [10] »Lušišića«. – [11] Oporuku pisao M. Šlakić.

XXII. fra Êdri Pecić

Prvić

186.

Taš⟨ta⟩men⟨t⟩ Kate Bilosović

Č h n a (= 1671), miseca novebra na dn⟨i⟩ eī (= 16). Êa[1] Kate, žena pokoinoga Miše Bilosovića, na Prviću, u kući mo⟨i⟩oi, u posteli, u mali moći, a u d⟨o⟩bri pameti, činim moi taštam⟨e⟩nt, priporučuem bogu dušu, a zem]i tilo, da se pokopa u S(vetoga) Dumíniga (!), di j⟨e⟩ Miše B⟨i⟩los⟨o⟩vi⟨ć⟩. Ost⟨a⟩v]an u S(veti) Êkov[2] l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), u Go⟨s⟩pe na Kašte l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Svetomu križu u Dolac l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u S(veti) Êk⟨o⟩v l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostav]an Frani, unuku momu, Gašpinu sinu, od moih dobar treti di⟨l⟩, da daj⟨e⟩ ī (= 10) mis u ī (= 10) godišć malih, ča se razumi misa na godišće za mo*ju* dušu. Ostav]an sve moj⟨e⟩ dobro štabilo i nobilo mo⟨i⟩o⟨i⟩ hćeri Gašpi, da da govoriti mis malih j (= 30) za moi grisi, ī (= 10) za moi mirtvih. Ostav]an redi ćer (!) mo*ju* Gašp⟨e⟩ru i Franu,[3] unuka. Ostav]an mog prokaratura Šanta Tomažina[4] o⟨d⟩ svih moih dobra (!). Svidok: mešt⟨a⟩r Vice Nadalo[5] i Šimu⟨n⟩ Livić i ê fra Êdri[6] Pecić, ki pisa⟨h⟩ namisto kurata.

[1] »aê«. – [2] »Êkova«. – [3] »Franunu«. – [4] t. Tomassich. – [5] t. Nadali. – [6] »Êdiri«.

187.

(Taštament Filipa Antićeva)

Č h n a (= 1671), na z (= 9) šektebra. Filip Antićev, na Prviću, u ńegovi kući, budući nemoćan, a dobri[1] pameti, hti učiniti ńegov taštam⟨e⟩nt od ńegova dila, ča ga more[2] dopasti od braće ńegove, pr⟨i⟩d dvimi[3] svidoci: Šimu⟨n⟩ Rožin i Miše Mišev. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, a tilo zem]i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), S(vetomu) križu u Docu l(ibru) a (= 1) so(ldini) g (= 4), pak[4] ostavi j (= 30) mis kantanih za ńegovu dušu. Ostavi a (= 1) četvrtinu[5] ńegovu bratu Mihovilu, a drugu četvrtinu os(tavi) ńegovu braticu, sinu Tomasovu, Luki[6] – s tim patom, da plate iz tih četvrtin pogreb i laši. Os(ta)lo[7] štabilo ostavi ńegovin (!) unukom, dici Elini i Lucini, sve ča ih[8] pristoi od moga dila štabila, ke unuke ostavi redi, a komesarii os(ta)vi ńegovu braću. Pisah ê fra ⟨Ê⟩dri Pecić, parokiên.[9]

[1] »dubri«. – [2] »morere«. – [3] »divimi«. – [4] »pakk«. – [5] »čtvrtitinu«. – [6] t. lasso al mio Nepote, ex frate. à Luca figliol di Tomaso. – [7] »osloo« – pod titlom. – [8] »ihih«. – [9] t. scrissi io fra Mattio Slachich corato. – To je očito po svemu.

XXIII. don Anton Belić

Tribohunj

188.

(Taštamenat Jivanice, hćeri pokoinoga Jadria Marianova)

Ovo budi u ime boga amen! Lit gospodinovih č h n v (= 1673), miseca[1] luja na j i a (=31). Ja Jivanica, a hći pokoinoga Jadria Marianova, ležeći na mojoi poste|i, nahodeći se nemoćna u tilu, a zdrava u pameti, hotih učiniti moi taštamenat od moga dobra nobila[2] i štabila. Naipri poručue⟨n⟩ gospodinu bogu dušu, a tilo zem|i. Ostav|an Svetomu Jakovu u Šibenik s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an[3] gospi u Sveti Jakov s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Dolac s(oldin)i ig (= 24). Ostav|an sve moe nobilo i štabilo skuli Svetoga Mikule u Tribohuńu i da su obligani ista skula govoriti tri veršarii na godišće: edan za pokoino⟨ga⟩ oca moga, a edan za pokoinoga moga brata Antona, a edan za moju dušu. I da skula svetoga Mikule vazmu (!) ono, ča mi e pri kolunelu Divniću[4] i da mi učine pogreb. Ostav|an moe pokustv⟨o⟩ i živo,[5] ča me dopada, momu bratu Mati i dici moga brata Martina. Bi svidok šinor Gašper Milojević,[10] svidok ⟨J⟩erko Antuličević i ja don A⟨n⟩te Belić, budući namisto kurata, // ki to pisah. Ostav|a⟨n⟩ ista Jivanica rede i komesarie istu skulu svetoga Mikule. I priminu ista Jivanica na 3 (= 8) agusta i bi pokopa⟨na⟩ u cimatorii Svetoga Mikule na brdu.[7]

[1] »misecaca«. – [2] »nabila«. – [3] »osstavlan«. – [4] t. Coll. Difnico. – [5] t. et l'animali. – [6] t. Miliuoevich. – [7] Rukopis nije Belićev, nego don Tome Frkića (v. br. 201).

189.

(Taštamenat Mate, sina pokoinoga Jadrija Matičeva)

Č h n g (= 1674), na i (= 20) agušta. Ja Mate, sin pokoinoga Jadrija Matičeva, budući u maloi moći, a u dobroi pameti, priporučujući moju dušu g(ospodi)nu b(o)gu, a tilo zem|i i ako bih poša s ovoga svita, da se moe tilo pokopa pri crikvi Svetoga Mikule u Tribohuńu. I hotih učiniti moe naredbe od moga dobra, ča se nahodi. Ostav|an u Sveti Jakov u Šibeniku u|a k(vartuča) b (= 2). Ostav|an fabrici Svetoga Jakova u|a k(vartuča) b (= 2). Ostav|an Gospi na Kašte u|a k(vartuča) b (= 2). Ostav|an Svetomu križu u Dolac u|a k(vartuča) b (= 2). Ost⟨a⟩v|an Svetomu Mikuli u Šibeniku[1] u|a k(vartuča) b (= 2). Ostav|an Gospi u Tribohuńu u|a k(vartuča) g (= 4). Osta⟨v⟩|an Svetomu Ivanu u Šibenik u|a k(vartuča) g (= 4). Ostav|an bražćini Svetoga Mikule u Tribohuńu masline g (= 4) u Že|ivodi,[2] da mi govori svako godišće a (= 1) veršarii za moju dušu. Ostav|an mojoi ženi Tomici tarsje sve, ča e pod Stranu.[3] Ako li bi se odala, da upada u moju dicu. Ostav|an nobilo i štabilo mojoi dici. Ako li bi se odala moja hći, da vazme l(iba)r r (= 100) od moga dobra, a ostalo da gre u moe sinove. Ako li se ne oda, da e dilnica z braćon. I ovo bi pisano u kući istoga Mate zgora rečenoga i tote bi svidok Mikula harabaša (!) Antuličev[4] i Gašper Milojević,[5] budući mo|eni i zvani, i ja isti don Anton Belić,[6] kurat o⟨d⟩ Tribohuńa, ki to pisah. I bi ukopan na g (= 4) set⟨e⟩bara.

[1] »Šebeniku«. – [2] t. Zaglivodi. – [3] t. Strane. – [4] t. Nicio Antulicevich Harza. – [5] t. Miloevich. – [6] t. Ballich.

190.

(Taštamenat Mare Šiloevića)

Č h n g (= 1674) na ie (= 26) agušta. Ja Mare Šiloevića, a hći pokoinoga Stipana Šiloevića, budući u maloi moći, a u dobroi pameti, priporučujući moju dušu g(ospodi)nu bogu, a tilo zem|i, i ako bih pošla s ovoga svita, da se moe tilo pokopa pri crikvi Svetoga Mikule u Tribohuńu. Hotih učiniti moe naredbe od moga dobra, ča se nahodi. Ostav|an u Sveti Jakov u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostav|an fabrici Svetoga Jakova so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an momu mužu Jakovu sva moja ⟨dobra⟩,[1] ka se nahode moga oca i moga strica Antona, ka su oni meni ostavili, sve nobilo i štabilo. Ostav|an momu mužu Jakovu, a po smarti ńegovoi da upada u moju dicu. Ako li bi moja dica poma⟨ń⟩kala,[2] da se mozi na momu oženiti i uzdaržati i za moih star⟨i⟩jih dušu ostaviti i da mozi razdiliti ono, ča ni razdi|eno i da jima ispuńivati oni laši, ki su ostavili moji stari i da jima govoriti jedan veršarii za moju dušu na godišće, dokle je živ i da ostavi nakon sebe i da mozi škoditi od moga strica košu|u, sukńu i pokarvaču, da mi ê pravda dala. I toti bi svidok Šimun Krap|aninov i Gargo Kre|utić,[3] oba iz Tribohuńa, budući mo|eni i zvani, i ja jisti don Anton Belić,[4] kurat o⟨d⟩ Tribohuńa, ki to pisah. I bi pisano u kući iste Mare. Priminu na a (= 1) sete⟨b⟩ra.

[1] t. beni. – [2] »pomaikala«, t. morisero. – [3] t. Crapglianin, Chregliutich. U gl. tekstu piše: »Krelutit«. – [4] t. Ballich.

191.

(Taštamenat Lovre Šilojevića)

U jime Isuh(rista) amen! Č h n 3 (= 1678), na v (= 3) jenara. Bi učińeno u selu Tribohuńu, u kući Lovre Šilojevića,[1] prid svidoci zvanimi i mo|enimi, a to bi svidok Tome Livića i Jiva Maričića.[2] Nahodeći se ja jisti Lovre na poste|i moj⟨o⟩i nemoć⟨a⟩n[3] u životu, zahva|iva*juć*i g(ospodi)nu b(o)gu, a zdrav u pameti i u jaziku momu i spomińući se od gospodina, kako govori – budite pripravni! I ovo pisah ja isti paro-

hi⟨ja⟩n don Anton Belić,[4] budući zvan i mo|en od jistoga Lovre, da to pišen ov isti ńegov naizadńi taštamenat, s kin taštam⟨e⟩nton jisti Lovre zgora rečeni hoće[5] narediti ńegove stvari, za neka ne poide ńegovo dobro po zlu, ako doide punat smarti ńegove. I tako počim|e priporučujući dušu g(ospodi)nu bogu, a tilo zem|i i ako poide s ovoga svita, da se ńegovo tilo pokopa pri crikvi Svetog Mikule u Tribohuńu. Ostav|an naiparvo u Sveti ⟨J⟩akov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštelu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu duhu u gradu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu Mikuli u Tribohuńu od one zem|e, ka je kod Marčina,[6] da se daje svaki peti tovar vina, dokle bude roditi, i ako ko prisadi, da dae (!) i on, a da braća Svetoga Mikule govore b (=2) veršaria: jedan za moju dušu, a drugi za duše od pargatoria. Ostav|an Novoi crikvi u Šibeniku, da dae moi sin jedan spud vina, dokle bude moći. Ostav|an mojoi ženi Matiji Dragu pod Hame⟨n⟩ski put[7] u smart i u život, da e gospodarica. Ostav|an mojoi hćeri Šimici,[8] ako se ne uda, da je gospodarica kako i brat; ako li se oda, da joi dade odviše dvi sukńe: jednu čarvlen⟨u⟩, a drugu[9] beretinu. Ostav|an svim moim hćeram, ke su se odale, da im se dade svakoi l(ibar) rj (= 130) so(ldini) bī (= 12) i beč i skrińa[10] i da nimaju dati inpača bratu ni bratovoi dici. Ostav|an mojoi unuci Jeli, Adrinoi hćeri, // jednu sukńu červlenu, a jednu suru i dva opleća i jedan ha|ak od sukna, ako bi moga i dvoe brav s mlikom. A ostalo moe dobro, ko se nahodi nobilo i štabilo, ostav|an momu sinu Jivanu, da e on gospodar i kumesarii. I ako bi bi redovnik od ńegova sarca, da mu se da četvartina i gorńa kuća, da mu se pokrie kupami. Ako li ne bi bi redovnik, da gre moju braću i da nima poiti na divo⟨j⟩ke. I da moi sin Ivan jima dati jedan pridotarnik[11] Gospi u Tribohuńu, kada bude moći, i da da reći jednu misu na čast svetog Antona od Padve. I priminu isti Lovre na ie (= 26) jenara i bi pokopan pri crikvi Svetoga Mikule u Tribohuńu.[12]

[1] t. Silovich. – [2] t. Zuane Maricich. – [3] »nemoćm«. – [4] t. Bella. – [5] »hote«. – [6] t. Miscin (?) – [7] t. Draga soto Chanienschi put. – [8] t. Simica – [9] »drugo«. – [10] t. un beceo è casa. – [11] t. un antialtar. – [12] Nakon ovoga u tal. kopiji stoji: »Io Joani Specie scrissi questa copia letami da antedetto R:do curato D.n Ant.o Bella di Iliricho alla presenza di antedetti testimoni et in casa di sud.to Zuane erede et in fede di verita io Zuane Specie mano propria«.

192.

(Taštamenat Martina Alagina)

Č h n ʒ (= 1678), na ie (= 26) setenbr⟨a⟩. U jime božj⟨e⟩ amen! Bi ovo učińeno u selu Tribohuńu, u istoi kući Martina Alagina, pr⟨i⟩d svidoci zvanimi i ⟨mo⟩|enimi, a to bi svidok: Gašper Miloević i Anton Gardov.[1] Nahodeći se ja isti Martin, zgora rečeni, nemoćan na postelji, a zdrav u pameti, zahvaleći go(spodi)nu bogu, hotih narediti naredb⟨e⟩ od moga dobra. Ostav|an u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an fabrici u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostav|an[2] Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu Mikuli u ⟨T⟩ribohuńu so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an[3] Blaženoi gospi u selu so(ldini) ig (= 24). A sada potvarjuen taštamenat oca moga, da jima moe hoditi u red muški.[4] Ost⟨a⟩v|an, da e moja žena na momu gospodarica do smarti. Ostav|an, ⟨da⟩ svaka moja hći, ka se odade, da ⟨j⟩oi se dade svakoi l(iba)r s (= 200). Ostav|a⟨n⟩ crikvi, ka e u selu Tribohuńu, tolari ī (= 10). Ost⟨a⟩v|an, da moja žena jima dati na godišće misu a (= 1) malu, na godišć⟨e⟩ dokle e živa. I tote bi svidok Gašper Miloević i Anton Gardov[5] i ja isti don Anto⟨n⟩ Belić, parokian, ki to pisah. I da e moi brat Šimun prokaratur[6] svarhu dice moe.

[1] t. Miliuoevich. Gardovich. – [2] »ustvvlan«. – [3] »ustvlan«. – [4] t. andar nell'heredi. – [5] Imena svjedoka ponavljaju se i u tal. kopiji. – [6] »prokaratour«.

193.

Taštament Marie Bašćanove[1]

Č h o (= 1680), na zī (= 19) agušta. Ja Marija, hći Miše Bašćanovića,[2] a žena Jive Specia,[3] budući u maloi moći, a u dobroi pameti, hotih učiniti moe naredbe, moi taštam⟨e⟩nt. Ostav|an u Sveti Jakov sakramentu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštelu so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). A sada ostav|an momu sinu Mikelinu[4] čatvartinu(!), ipak da može pristupiti g dilu i da može pristupiti g dilu i da može vazeti četvartinu od onoga, ča pristupi. A sada opeta ostav|am[5] momu sinu Tomi, kako i ńemu istomu. I ako bi umra Mikelim (!), da to upada u Tomu; ako bi umra Tome, da upada u Mikelina. Ako li bi umra Mikelin i Tome, da imaju ta dobra sestre razdeliti meu se, a ostalo moe dobro, ko se nahodi i ko ima pristupiti, da jimaju diliti, koliko braća koliko sestre, meju se sve. Ost⟨a⟩v|an a (= 1) veršarii od l(ibar) g (= 4), da se jima govoriti u crikvi Blažene gospe u Tribohuńu, u vartli[6] na žežin Uznesća ńe. I ostav|am,[7] da se od moga dobra učine b (= 2) lipe stanice pozlaćene[8] u jiste Gospe i edan pridotarnik[9] od svile, kada budu moći, i ednu k⟨a⟩ndelu od mida[10] od libric ī (= 10), i sve da se to dade Gospi u vrtli[11] u Tribohuńu i da to jimaju dati Mikelin i Tome o⟨d⟩ ńihova dila. I ako ne bi oni oslužili ovu moju naredbu, da jim mozi ova jista crikva // vazeti b (= 2) kusa zem|e naibo|a, ka se nahode, mada ih ne mozi svorcati. A sada hoću, da je moi muž Jive red, kumesarii svarhu moga dobra i da ga moja dica jimaju poslušati, kako oca svoga, i da ga ne mozi iz moga moviti do smarti, a on da jima daržat svoju dicu, kako se pristoi pravomu ocu. Ako li bi se oženi, da ni gospodar od nišće, ma s ovim patom da se moe ne mozi prodati ni darovati i založiti. A onih dvisti (!) mańe ī (= 10) dukat,[12] ki su mi pri braći Kurtelinovi[13] Luki i Markiolu, ostav|an moj⟨oi⟩ hćeri Čari[14] za onu |ubav, ku mi e činila, da ih ona može škoditi. I ako bi moja dica upala u občinu,[15] da mozi moga založiti za moći se repukerati, ma ne mozi moga prodati, i da mozi moja

dica odkupiti ona moja dobra, ka su založena do se dobi. Tote bi svidok don Frane Banovac i⟨z⟩ Šibenika i Stipan Miloević i ja isti don Anton Belić, kurat o⟨d⟩ Tribohuńa, ki to pisah na zī (= 19) agušta. Ista Maria, ka se zgora imenue,[16] priminu na ultinu (!) marča č h o v (= 1683).[17]

[1] Naslov potpuno glasi: »Ovo e« etc. – [2] t. di Michel Sono (?). – [3] t. Specie, Spetie. – [4] »Mekelinu«, t. Michelino. – [5] »astavlam«. – [6] t. di orti. – [7] »ostavvlam«. – [8] t. doi belle oste indorade. – [9] t. e un bel antipendio. – [10] t. una lampada di laton zalo. – [11] »vrtilic«. – [12] Umetnuta riječ. – [13] t. Cortellini. – [14] t. Chiara. – [15] t. et si li miei figlioli cadesero in mano di g⟨i⟩ustizia. – [16] »imenenue«. – [17] Iz bilješke pri koncu tal. kopije saznaje se, da je kopiju načinio don Lorenzo Missich na molbu Belićevu (»letami verbo ad verbo«).

194.

(Taštamenat Jadre Mišičina)

U jime božee! Ja Jadre Mišičin, a sin Mihovila Mišičina, budući u maloi moći, a u dobroi pameti, hotih učiniti moi taštamenat i narediti moju naredbu od moga dobra. I priporučuem moju dušu naiparvo g(ospodi)nu b(o)gu, a zem|i tilo. I ako bih poša s ovoga svita, da se moe tilo pokopa pri crikvi Svetoga Mikule u Tribohuńu. I tako naiparv⟨o⟩ hotih ostaviti u Svet⟨i⟩ Jakov l(iba)r a (= 1) so(ldini) g (= 4), Gospi[1] na Kašte l(iba)r a (= 1) so(ldini) g (= 4). Ostav|an[2] Svetom križu u Docu l(iba)r a (= 1) s(oldini) g (= 4). Ostav|an Svetomu duhu u Šibe-n⟨i⟩k l(iba)r a (= 1) s(oldini) g (= 4). Ostav|am Svetom Mikuli u Tribohuńu l(iba)r ī (= 10). Ostav|a⟨n⟩ Gospi u Tribohuńu u selu cikin a (= 1). Ostav|an Jivi ujunaku (!),[3] ki stoi s nami, polovicu od moga dobra, ako bude dobar i ako bude čini čast i pošte⟨ńe⟩ mojoi ženi i ako bude stati ovde u kući, da ima govoriti svako godišće po jedan veršarii od m⟨u⟩ce⟨ni⟩ga[4] za moga oca i za nas ostalih, ki su pošli s ⟨o⟩voga svita. Ostav|an Antonu, momu sinovcu, a (= 1) naranbin.[5] Ost⟨a⟩v|an Matij⟨i⟩, mojoi bratični, a (= 1) ha|ak od raše, a ostalo moe, ča s⟨e⟩ nahodi nobila i štabila, ost⟨a⟩v|an mojoi ženi, da e ona gospodarica u smart i u život, da e ona gospodarica učiniti, kako hoće[6] i da e ne mozi nikor potisnuti. // I tote bi svidok Tome Livić i Ante[7] Marianov i ja isti don Anton Belić,[8] kurat o⟨d⟩ Tribohuńa, ki to pisah na ja (= 31) otubra č h o (= 1680). I priminu isti Adre zgor rečeni na aī (= 11) novebra č h o (= 1680).

[1] Ispred te riječi stoji: »o«. – [2] »ustavla«. – [3] t. servitore. – [4] t. di L 1 = 4. – [5] t. un beretin di L 2:10. – [6] »hoća«. – [7] »Ajte«. – [8] Slijedi: »ki to« – neprekriženo.

195.

Taštamenat Šimuna Antuličeva[1]

U jime b(o)ž(je) amen![2] Č h o a (= 1681), na aī (= 11) zuna. Bi uči⟨ńe⟩no u selu Tribohuńu, u kući Šimuna Antuličeva,[3] a sina pokoinoga Stipana Antul⟨a⟩,[4] prid svidoci mo|enimi i zvanimi, a to bi svidok

Jivan Maričić i Stipan Milojević i ja jisti Šimun zgora rečeni, u maloi moći, a u dobroi pameti i u jaziku, zahvaleći g(ospodi)nu b(ogu), hotih učinit moi taštamenat i narediti moe naredbe od moga dobra, i ako poidem s ovoga svita, da se moe tilo pokopa pri crikvi u Tribohuńu. Ostav|an u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|am (!) Svetomu duhu u Šibeniku so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu Mikuli u Tribohuńu cikina b (= 2). Ostav|an Gospi u selu Tribohuńu cikin a (= 1). Ostav|an mojoi ženi Matii tarsje u Solinah za života, a po smarti ńe da upada me*ju* braću. Ostav|am (!) svakoi mojoi hćeri, Kati i Barici, svakoi l(iba)r s (= 200), ma s ovim patom, da se namiri s onim, ča e ponila. Ako se ne bi moja hći Barica odala, da je dilnica z braćom i da braća svakoi ⟨jima*ju*⟩ kupiti[5] skr⟨i⟩ńu i ha|ak rašni. Ostav|a⟨n⟩ mojo⟨i⟩[6] se⟨s⟩tri Matii l(iba)r ī (= 10). Ostav|a⟨n⟩ momu nećaku Mati l(iba)r ī (= 10). Ostav|am moim nećakon na Vodicah l(iba)r ī (= 10), a ostalo moe dobro, ko ⟨s⟩e nahodi nobilo i štab⟨i⟩lo, mojim sinovom Stipanu i Grubiši i da su oni od svega gospodari i zato hoću da moi sinovi jima*ju* govoriti b (= 2) verš⟨a⟩rija na svetoga Šimuna za ubah. I ako bi se moi sinovi razdilili, da jima*ju* dati mojoi ženi hranu is komuna za života, i da su moji sinovi redi i kumesariji od moga dobra. I to pisah ja don Anton Belić,[7] kurat o⟨d⟩ Tribohuń⟨a⟩. I priminu isti Šimun na i (= 20) zuna.

[1] Naslov potpuno glasi: »Ovo e« etc. – [2] »aman«. – [3] t. Antulicevich. – [4] t. Antulicev. – [5] t. siano obligati. – [6] »moijo«. – [7] t. Bellin.

196.

(Taštament Antona Špartere)

Č h n z (= 1679), na aī (= 11) aprila. Ja Anton Špartera, nahodeći se u maloi moći, a u dobroi pameti, zahvaleći[1] gospodinu b(o)gu, priporučuen naiparvo dušu moju g(ospodi)nu b(o)gu, a tilo zem|i. I ako poiden s ovoga svita, da se pokopa tilo moe pri crikvi Svetoga Mikule u Tribohuńu. I tako hotih učiniti moi taštament i narediti moe[2] naredbe od moga dobra. Ostav|an u Sveti ⟨J⟩akov so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu duhu u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostav|an mojoi hćeri Ćoki[4] Dragu, ka e kod Lokve, dokle e živa, i da e ne mozi nikor progonit iz moga dobra, a kada umre, da opet upada u dicu Jadrinu. Ostav|an mojoi hćeri Barici ednu gredu vartla gorńu kod Hre|utića.[5] Ostav|an mojoi hćeri Šimici skrińu praznu i ono, ča e odnila robe. Ostav|an mojoi nevisti Klari dijanicu i pod Planu,[6] a po smarti ńe da upada u dicu Jadrinu i da ona daje edan varšarii (!) na svetoga Antona, a ostalo sve moe dobro, ko se nahodi nobilo i štabilo, dici Jadrini i da su oni gospodari[7]

svi ujedno. I ako se oda divoika, da joi se dade dota, a da dila ne mozi imati. I tote bi svidok Jivan Maričić i Mate Vukičev,[8] ki bihu mo|eni i zvani, i ja jisti don Anton Belić, kurat o⟨d⟩ Tribohuńa, ki to pisah. I priminu isti Anton na vï (= 13) aprila.

[1] »zahlaleći«. – [2] »moi«. – [3] t. L 13. – [4] t. Chioca. – [5] t. Gregliutich. – [6] t. una vigna sotto plana – što je ispravljeno u: la dianiza pod plana. – [7] »gospodara«. – [8] Nesigurno »č«.

XXIV. fra Lovr⟨e⟩nco Škrpčić

Prvić

197.

(Taštame⟨n⟩t Kate Čičina pokoinoga Jure Čiči⟨na⟩)

Na žï (= 17)[1] šektebra č h n g (= 1674). Kate Čičina, kći pokoinoga *Jure* Čiči⟨na⟩,[2] a žena Tomasa Meščičina,[3] na Prviću, u kući ńihovoi, nahodeći se nemoćna u tilu, a dobri pameti, hti učiniti ńe taštame⟨n⟩t od onoga,[4] ča e ńe, prid ⟨d⟩vimi svidoci: Mate Grubelić i Erolim Gr⟨u⟩belića. Naipri priporuči dušu go(spodi)nu bogu, pak ostavi svetomu sakram⟨e⟩ntu u S(veti) Êkov u Šibeniku so(ldini) ï (= 10), Gospi na Kaštelu so(ldini) ï (= 10), Svetomu križu[5] u Docu so(ldini) ï (= 10). Ostavi g (= 4) stupi[6] maslin u Selinah dońi, ki su obsaeni,[7] i ze⟨m⟩|u, na koii (!) su masline, Blaženoi gospi u Šipurini i ostavi braščini u Šipurini zem|e u Selinah, na koj⟨oi⟩ e zem|i e (= 6) stupi maslin,[8] s obligon, da mi čine reći e (= 6) mis kantani za mo*ju* dušu do e (= 6) godišć. Ostavi Gospi pri fr⟨a⟩tri na braski o⟨l⟩tar b (= 2) prstena srebrna. Ostavi ńe mužu Tomasu zem|e u Selinah i četire masline, da mu e za života i po smrti. Ostavi ńe bratu Antonu zem|u s maslinami 3 (= 8) u Homrz⟨a⟩ncu,[9] da mu e za života i po smrti, s obligon da mi čini reći ï (= 10) mis kantanih[10] do ï (= 10) godišć. Ostavi Eli, ńe ětrvi, ha|⟨a⟩k a (= 1), s obligon da da reći tri mise male za ńe dušu, i ostavi Eli a (= 1) prsten sr⟨e⟩brni, da moli boga za ńu. Osta⟨vi⟩ a (= 1) kanicu divoici maloi za službu, ku e[11] činila. Učini redi one, kiu je (!) ostavila. Pisah ê fra Lovr⟨e⟩nco Škrpčić od Vee[12] namisto parokiêna.[13]

[1] t. 13. – [2] t. Cicin. – [3] t. Mecicin. – [4] »ogaga«. – [5] »križužu«. – [6] t. piante. – [7] t. in Seline di abaso lavorate. – [8] »naslin«. – [9] t. in Gomisanaz. – [10] »kantatanih«. – [11] Slijedi: »ie«. – [12] «Lorvrnco«, t. Scrise io Lorenzo Scribe a nome di paroche; »od vee« vjerojatno prema tal. Veglia. – [13] Oporuku pisao M. Šlakić.

XXV. fra Šime Ugrinović

Prvić

198.

Taštam⟨e⟩nt Martina Skrozina

Č h n g (= 1674), na tri otubra, na Prviću, u ńegovoi kući. Martin Skrozin, nahodeći se nemoća⟨n⟩ u tilu, a u dobri pameti, hti učiniti ńegov taštament pri⟨d⟩ dvi (!) svidoci: Mate Grubelić[1] i Erolim Ružičin. Naipri priporuči dušu go(spodi)n(u) bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u Sveti Êkov u Šibeniku l(ib)r(u) a (= 1), Blaženoi gospi na Kaštelu l(ib)r(u) a (= 1), Svetomu križu u Docu l(ib)r(u) a (= 1). Ostavi j (= 30) mis kantanih d⟨o⟩ j (= 30) godišć, da ih dadu reći moi sini za mo*ju* dušu fratrom na Prviću. Ostavi g (= 4) mise, da se k⟨a⟩nta*ju* prid s(vetim) sakramenton u fratar na Prviću, a ednu misu kantanu, da dadu[2] u Blažene gospe u Šipurini, a to za ńegovu dušu. Ostavi a (= 1) če⟨t⟩vrtinu od svega ńeg⟨o⟩va ńegovim sinom Ivi i Mati obliga ńegove sine da plate ligate i ča strate na sprovod. Ostavi ńegovu ženu Anicu, da e gospodarica od ńegova dobra, dokle e živa, a sestri Matii, kako e ostavi otac ńe i moi, da ioi dadu ńegovi sini. Ostavi ńegovoi kćeri Mari, ka e za Ivanom Pobratovim, l(iba)r s (= 200) i da i⟨oi⟩ se klade[3] na r⟨a⟩čun ono, ča e ponila. Ostavi Luci kćeri l(iba)r s (= 200), da io⟨i⟩ se klade[3] na račun ono, č⟨a⟩ e ponila. Ostavi ńegovi⟨n⟩ stričevićen onako, kako im je osta⟨vi⟩ otac, da in (!) dadu ńegovi sini. Ostavi sve ńegovo štabilo i mobilo ńegovim b (= 2) sinom Ivi i Mihi, ki sini učini ridi (!), i komes⟨a⟩rii. I tako on reče, da e ovo vo|a ńegova. // Pisah ê fra Šime U⟨g⟩rin⟨ovi⟩ć[4] namisto parohiêna.[5]

[1] »Grbelinelić«, t. Grubelich. – [2] Slijedi »kant⟨a⟩nu«. – [3] t. di meter ge al conto. – [4] t. Ugrinovich. – [5] Oporuku pisao M. Šlakić.

199.

(Taštamenat Jure Kalavara)

Na let božih č h n e (= 1676), na ïd (= 15) aprila. Ê *Jure* Kalavara, budući slab u životu momu, a u dobroi pameti, hotih učiniti naizadńi[1] moi taštamenat. Prvu stvar priporučuen go(spodinu) bogu dušu mo*ju*, a zem|i tilo, odkle j⟨e⟩ izašlo. Ostav|an u Sveti Êkov so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an Gospi od Nove crikve so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu križu u Dolac so(ldini) ig (= 24). Ostav|an fratron Blažene gospe od Prvića l(iba)r ïb (= 12). S tin paton da ih škode od Šimuna Rože i da isti redovnici reku toliko mis za mo*ju* dušu, a potvr⟨ju⟩j⟨e⟩n Vidu, ča j⟨e⟩ gori na brdu, kako e i prvo bilo, i livel da mu ne mozi nikor uzeti, ča j⟨e⟩ na livelu,[2] i ostav|an mu tresje (!) na Biristraku,[3] a ženi mojoi Mari Lupac za Tavilića[4] i da e gospodarica, dokle j⟨e⟩ živa.

A ses⟨t⟩ri, ka e na Zlarinu, da joi jima*ju* dati j⟨e⟩dan ha|ak is komuna od sukna, a j⟨e⟩dan u Šipurinu onoi, a Mari Bondinoi jednu pokrvaču.[5] Budući na to svidoci zvani i mo|eni Anton Vladić i Gašpar Grandov. Pisah tai ⟨i⟩sti taštamenat ê fra Šime Ugrin⟨ov⟩ić,[6] vicekapelan, kako e zgora. I priminu isti *Jur*e na ïe (= 16) aprila i bi pokopano tilo ńegovo pri crikvi Blažene gospe u Prviću.

[1] »naizadani«. – [2] »*ju*lijvu«, t. item cofermo al Vido la vigna come che le sta prima, a che nisuno non gelo posa tor. – [3] M,esto: Bristaku, t. in Bristach. – [4] Značenje nejasno; t. il tereno posto a Lupaz che le di rason Tavilea. – [5] t. item laso alla sorela Catarina un gieleco pur di rassa dal comun, et un altro à altra sorela Elena un gieleco pur di rasa et alla terza sorela Margarita un faciol da testa. – [6] t. Ugrinich.

200.

Taštam⟨e⟩nt Antona Bafina

Na zï (= 18) agušta č h n z (= 1679), na Prviću, u ⟨ku⟩ći ńegovoi. Anton Bafin, budući nemoćan u tilu, a u d⟨o⟩bri pameti, hti učiniti ńegov tašt⟨a⟩ment prid b (= 2) svidoc⟨i⟩: Ivanom Grubelić i Erolim Ružičin.[1] Na⟨i⟩pri priporuči dušu go⟨spodi⟩nu bogu, a tilo zem|i, pak ostavi u S⟨ve⟩ti Êkov u Šibeniku sv⟨e⟩tom sa⟨k⟩rame⟨n⟩tu l(ib)r(u) a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4), Gospi na Kaštelu l(ib)r(u) a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4), Svetomu križu u Docu l(ib)r(u) a (= 1) so⟨ldini⟩ g (= 4). Ostavi j (= 30) mis malih za ńegovu dušu fratrom na Prviću. Os⟨ta⟩vi kćeri Klari l(iba)r s (= 200). Osta⟨vi⟩ kćeri Tomici l(iba)r s[2] (= 200) s on⟨i⟩m ča ⟨e⟩ ponila. Ostavi kćeri Barici l(iba)r rl (= 150),[3] a Elen⟨a⟩, ńegova[4] kći, pon⟨i⟩la ⟨e⟩ l(iba)r s (= 200) i veće. Osta⟨vi⟩ ńegovu ženu[5] Luci*ju* donu i madonu, da e gos⟨po⟩darica od svega moga. dokle e živa, a po smrt⟨i⟩ ńe ostavi s⟨v⟩e ńegovo ńegovu sinu Êdri*ju*. koga učini reda i komes⟨a⟩riê i da Êdri, ńegov sin, naplati sestre, kad bude moći. Pisah ê fra Šimu⟨n⟩ Ugrinović namisto parohiana, prid svidoci zgora imen⟨o⟩vanimi.[6]

[1] U tal. kopiji svjedoci pri koncu oporuke. – [2] »so« – omaška, t. lire doi cento. – [3] t. lire cento. – [4] »neagova«. – [5] »ženunu«. – [6] Original i kopija na istom dvolistu (v. br. 72, 74). Oporuku pisao M. Šlakić.

XXVI. don Tome Frkić

Tijesno

201.

(Pismo Stipana Fućina i Jure Pavića)

Č h n d (= 1675), miseca maja na e (= 6). Pismo, ko hotih učiniti ja Stipan Fućin s Juron, sinon pokoinoga Vuke Pavića.[1] Ja Jure zgora rečeni darivan istomu Stipanu četiri goñai zem|e[2] u Kalužinah, a meni

darova isti Stipan l(ibar) r (= 100) i dvi košu|e. Ako bi se potegli ludi više, da ja isti Jure dan istomu Stipanu pod Čela tri goñai zem|e. Bi učińeno ovo pismo prid svidoci: svidok Miho Mihića, svidok Filip Črvelinov. Ja don Tome Frkić, ki pisah.

[1] t. Vuco Pechichev (iz notarske bilješke na poledini, jer kopije nema). – [2] »žzemle«.

XXVII. fra Mati Šatnić

Prvić

202.

(Taštame⟨n⟩t Mare Kolovarine)

Č h n e (= 1676), na ie (= 26) zuna. Taštame⟨n⟩t Mare Kolovarine.[1] Nahodeći se u poste|i, u životu nemoć⟨n⟩a, a ⟨u⟩ duši zdrava i ⟨u⟩ dobroi pameti, ispovidana i narejena svetimi sakramenti, priporučam dušu mo*ju* bogu, a tilo materi zem|i pri Sveto⟨i⟩ Marii.[2] Ostav|am Vida reda[3] i komesariê, da mu nima nikor ko⟨n⟩trati. Pušćam bï (= 12) mis od moe dote. Lavudam[4] i potvr⟨ju⟩jem t⟨a⟩štament moga muža. Potvr*ju*jem liveli, ne mozi mu nikor kontrat. U S⟨veti⟩ Êakov misa a (= 1), u Gospe na Kaštel m(isa) a (= 1), u križa misa a (= 1), u Križa u Dolac ⟨misa a (= 1)⟩.[5] Vnuku (!) momu Grgi h⟨a⟩|u[6] rašnu i ber⟨e⟩tu, ako bude dobar. Moêa dota je t (= 300) l(iba)r i imala sam l(iba)r r (= 100) na dob⟨a⟩r račun.[7] Ovih s (= 200) l(iba)r ima*ju* dati Šime Bašelin i Miše[8] na Krapńu, r (= 100) l(iba)r im pušćam, a sto da dadu više rečenomu Vidu. Pošćam (!) se⟨s⟩tri J⟨e⟩li a (= 1) tkanicu. Êa f⟨ra⟩ Mati Š⟨a⟩tnić,[9] vicekurat, pisah. Svidok: Tom⟨a⟩s Grubin, Šimun ⟨Ji⟩vić.[10]

[1] t. Calavarin. – [2] Misli na crkvu, pokraj koje će biti ukopana. – [3] »rada«. – [4] t. laudo. – [5] t. alla chiesa di San Giacomo soldi 24, alla Madona di castello altri 24, item alla Croce del borgo da mar altri 24, item alla Croce a San Giacomo altri 24. – [6] t. un casaca. – [7] t. et hebbi (!) a conto. – [8] t. da Simon Baselov et da Michel Baselin. – [9] t. Sapnich. – [10] t. Simon Givicin, Tomaso Grubin.

203.

(Taštament Ma⟨n⟩de Pobratović)

Č h n ž (= 1677), na ï (= 10) febra (!), u kući, na Parviću, u Ovratovića.[1] Nahodeći se tilom nemoćna, a ⟨u⟩ duši zdrava Ma⟨n⟩de, pošćam S⟨ve⟩tomu Êakovu l(ib)r(u) a (= 1) s(oldini) g (= 4), Gospi na Ka-š⟨te⟩lu l(ib)r(u) a (= 1) s(oldini) g (= 4), S⟨vetomu⟩ križu[2] u Dolac l(ib)r(u) a (= 1) s(oldini) g (= 4). Pušća⟨m⟩ za dušu id (= 25) mis na dan s⟨vete⟩ Ma⟨n⟩dalene, a to do dvadeset[3] lit i pet. Pošćam sina Ivu reda i komesariêa. Pošćam Pavi, momu vnuku, č⟨e⟩tvrtinu oda vsih[4] dob⟨a⟩r m⟨o⟩ih. Pošćam dici Matini do sl (= 250) l(iba)r, ča bude

mańkati do napuniti, da plati kada bude mogal. Dici više[5] rečenoi po v (= 3) lakti postave za ǀubav. Ovo e moi taštament na⟨j⟩z⟨a⟩dńi ê Ma⟨n⟩de Pobratova.[6] Edan parsten zlat⟨ni⟩, ki je bil[7] moga muža, ča s⟨a⟩m ga prodala za dobra života. Ako bude ki ku⟨n⟩tral Ivi,[8] ča je kupil po smarti očevoi, da mu je vse valido. Svidok Stoên Livić, svidok Tomas Antić⟨e⟩v. Ê fra Ma⟨ti⟩ Š⟨a⟩tnić[9] namisto parohiêna.

[1] t. Pobratovich. – [2] »karižu«. – [3] »dovadeset«. – [4] »vvsih«. – [5] »viviše«. – [6] »Bobratova«. – [7] »bili«. – [8] »Ive«. – [9] t. Satnich.

204.

Taštam⟨e⟩nt Eline Rokića[1]

U ime bož⟨j⟩e amen! Č h o b (= 1682), na g (= 4) aprila. Učińeno u Parviću, u kući Luke Rokića, pri⟨d⟩ svidoci zvani i moǀeni: Batišta Boloňa i Andre Kometi, aparžente.[2] Nahodeći se Elina, žena po⟨kojnoga) Roke Rokića, ležeći u poste⟨i nemoćna, ma u pameti zdrava, hotih učiniti moi na⟨j⟩z⟨ad⟩ńi moi taštame⟨n⟩t, mećući vse moje parve taštamente dosada, a ovi da j⟨e⟩ v⟨a⟩l⟨i⟩d. A sada priporuč⟨a⟩m dušu *moju* bogu, a tilo moje materi zemǀi, da[3] se ukopa tilo moe u crikvi S(vete) M(arije) na Pr⟨v⟩iću u crikvi paro⟨k⟩êalo⟨j⟩, da se ukopa moje tilo va⟨r⟩hu moga muža Roke. Ost⟨a⟩vǀam za fabr⟨i⟩ku u Sv⟨e⟩ti Êakov l(ib)r(e) b (= 2). Ostavǀ⟨a⟩m svetomu s⟨a⟩krame⟨n⟩tu u S(veti) Êakov l(ib)r(e) b (= 2). Ost⟨a⟩vǀam Gospi na Kaštel l(ib)r(e) b (= 2). Ostavǀam S(ve)tomu u križu u Dolac l(ib)r(e) b (= 2). Ostavǀam, da udiǀe po moi (!) smrti od mo⟨i⟩h redi, da se daje[4] mi mis reći za *moju* dušu onde, gdi bude počivalo mojo (!) tilo, mis l(iba)r r (= 100). Ost⟨a⟩vǀam Luki Rokiću, momu d⟨i⟩ver⟨i⟩ću,[5] l(iba)r l (= 50). Ost⟨a⟩vǀam Mihi, bratu momu, l(iba)r l (= 50). Ostavǀam veliko⟨j⟩ braščin⟨i⟩ dva parstena[6] sr⟨e⟩brna l(iba)r l (= 50).[7] Ostavǀam malo⟨j⟩ braščini edne obšve[8] zlatom navezene i l(iba)r l (= 50). Ost⟨a⟩vǀam Elini, ženi p(okojnoga) Lovre Vladića, mojo⟨j⟩ koňadi,[9] edan haǀak črn, nahodi se ⟨u⟩ mojo⟨j⟩ škrińi (!), od pan⟨a⟩ l(iba)r l (= 50).[7] Osta⟨v⟩ǀam Ivi, sinu Luke Rokića, l(iba)r l (= 50). Osta⟨v⟩ǀam Barici, Luke Rokića ženi, l(iba)r l (= 50). // Osta⟨v⟩ǀam Mihi, sinu Luke Rokića, tri goňai z⟨e⟩mǀe na Bristaku, ča mi je dano u dotu moga po(kojnoga) oca. Ostavǀam[10] mojo⟨j⟩ sestri Gašperi edan haǀ⟨a⟩k črn od sukna. Ostavǀam[11] vse, ča se moga nahodi, ča bi mi se moglo pristoêati, vse ča mi je bilo osta⟨v⟩ǀeno po tašt⟨a⟩me⟨n⟩tih moga muža Roke i sina[12] moga Šimuna, ostavǀam Mihi i Jivi braći,[13] a sinom moga diverića Luke Rokića, kih činim moi redi. O⟨s⟩tavǀam komešare (!) i prokar⟨a⟩tura moga[14] brata Mihovil⟨a⟩ vrh ovoga taštame⟨n⟩ta. Svidok Batišt Boloňa, svidok Andriêa Kometi.[15] Êa fra Mati Š⟨a⟩tnić,[16] kurat od Parvića, pis⟨a⟩h.

[1] Naslov na 3. str. – [2] Slijedi: »aprete«. – [3] »de«. – [4] Slijedi: »čene« mj. čine. – [5] t. nepote. – [6] »parsvena«. – [7] t. et L 50. – [8] t. une obasve. – [9] »ženi mojo konadi«. t. Lorenzo Vladich mia cognata. – [10] »osvalama«. – [11] »osvala«. – [12] »sana«. – [13] »brtići«. t. fr:elli. – [14] »magae. – [15] U tal. kopiji ne ponavljaju se imena svjedoka. – [16] t. Satnich.

XXVIII. don Jivan Oštarić

Zlarin

205.

Taštament Jive Jiglice od Zlarina[1]

Č h n ž (= 1677), na iž (= 27) aprila, budući utorak, u vrime od podne. Ja Jive Jiglica, sin pokojnoga Antona Jiglice, budući nemoćan u tilu, u pameti zdrav, otih učiniti moj taštamen⟨t⟩ prvi, u kući mojoj i moje braće, prid svidoci niže upisanimi. Priporučam dušu moju gospodinu bogu, a tilo da mi se pokopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavǀam s(ve)tomu sakramentu[2] u S(ve)ti Jakov so⟨l⟩dini ïb (= 12), S(ve)tomu Jakovu so⟨l⟩dini ïb (= 12), gospi u Novu crikvu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Svetomu križu u Docu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi u crikvu parokialu u Zlarinu so⟨l⟩dini ïb (= 12), Gospi na Rašeǀu so⟨l⟩dini ïb (= 12). Ostavǀan za dušu *moju* mis četrdeset, da mi jih imaju dati moja žena Luce i sin Mate, kada budu moći. Ostavǀam za dušu moga oca Antona i mater Klaru za tri godišća svakomu po jednu misu. Moja žena Luce donila je k meni dote tolari j (= 30), ona budi gospodarica od nee (!) dote. Ostavǀam mojoj ženi Luci jednu gredu vartla, u ńoj e mendula, ku joj e ostavila mati moja Klara, a neje[3] svekarva. Strati sam za pogreb pokojne moje matere Klare libar četrdeset i četire, i to sam se zaduži u go(spodi)na Brne Arciža.[4] Darova meni moja pokojna punica Cvita[5] tolari trinajest i da sam ovi pinezi Pavlu Bunaldu[6] u Zadru za dug prid bratom Mišom i Mikulom Špańom.[7] Ovu trinajest tolari, ku sam dal za dug i one[8] četrdeset i četire libre, ke san strati na pogreb, to jih je u sve tolari sedamnajest libre četire. U jime ovih pinez pitam, da mi dadu moja braća mojoj ženi Luci i sinu Mati ono tarsje, ko je na Stipana Radovčića u Maloj Vodenoj.[9] Ako jim to bude milo pustiti, neka im (!) dadu pinezi. Činim moju ženu Lucu gospodaricu od moga dobra i dila do smarti ńee. Ako ńu ne bi posluša sin Mate, da ona uživa, ma ne on. // Po smarti moje žene Luce činim reda moga sina Matu. Ako bi priminula moja žena Luce i sin moj Mate, zapovidam ńim, da ostave onu moju polovicu od moga dila: polovicu crikvi velikoj u Zlarinu i da mi *daju* braća od skule svako godišće po jednu misu, dokle bude intrade poticati; drugu polovicu moga dila da ostave mojoj braći i da mi *daju* svako godišće po jednu misu, dokle bude i⟨n⟩trade poticati. Ostavǀam, da mi ispune ovi lasi, ki ostavǀam, moja žena Luce i sin Mate. Činim moga prokaratura go(spodi)na Bernarda Arciževa, da oni (!) privide više[10] ovoga taštamenta. Bihu svidoci zvani i moǀeni i vírovani: Stipan Radovčić i Miho Duhović, oba od Zlarina. Ê Jivan Oštarić, kurat, pišem u Zlarinu.

Č h o (= 1680), na iž (= 27) marča potvardih ovi taštament ja Jive Jiglica prid jistimi svidoci: Stipom Radovčićem i Mihovilom Duhovićem, od Zlarina, i prid manom (!) Jivanom Oštarićem, kuratom.

Čho (= 1680), na īc (= 16) aprila priminu Jive Jiglica i bi pokopan u crikvi parokialoj u Zlarinu.

[1] Naslov na 3. str. – [2] »sakramenutu«. – [3] Slijedi riječ: »punica«, koja je prekrižena. – [4] t. Barnardo Crivellari. – [5] t. socera Cvita. – [6] t. à Paulo Bonaldi. – [7] t. Spagna. – [8] »si jone«. – [9] t. in Mala Vodena. – [10] t. che lui assista sopra.

206.

Taštament Stipe Lovrića od Zlarina

Čhnž (= 1677), na i (= 20) zuna, budući nediļa, u vrime od kunplite.[1] Kako ê Stipe Lovrić,[2] budući u tilu bolan, a zdrav u pameti, otih učiniti moj teštame⟨t⟩ parvi, a kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprij⟨e⟩ priporučan dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moje da se pokopa u crikvi B(la)žene gospe u Zlarinu. Parvi las s(ve)tomu sakramentu u S(veti) Jakov so(ldini) ig (= 24), S(ve)tomu Jakovu so(ldini) ig (= 24), S(ve)tomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Gospi u velu crikvu u Zlarin so(ldini) ig (= 24), Gospi na Rašeļu so(ldini) ig (= 24). Pušćan za dušu moju mis k (= 40). Pušćam za dušu moje žene Mande mis k (= 40), i da se imaju dati ove mise na kapitulu fratrom. Pušćam, da imaju dati braći od moga dobra vina bari⟨li⟩ d (= 5) do godišć d (= 5), svako godišće po a (= 1) barilo o Božiću. Pušćam mis ī (= 10) do godišć ī (= 10), svako godišće po misu a (= 1) za dušu moju. Pušćam za moga oca misu a (= 1), za mater moju misu a (= 1). Pušćam, da ima dati moj sin Jure sestri Jivanici i sestri Jeli svakoj po id (= 25) tolari s onim, ča su ponile sobom i da jim bude do duše ńihove.[3] Pušćam hćeri Mari tolari id (= 25) za službu, ku mi je činila. Pušćam ńoj odviše tolari d (= 5). Ako se ne udade, da je dilnica z bratom i da ima stati na očinstvu. Ako li bi umrla, da ima upast (!) na brata Juru i dicu ńegovu dija ńeje[4] i da ima dati moj sin Jure sestran zgora rečeni⟨m⟩. ča jih grede u robi u svem.[5] Pušćam[6] momu sinu Juri kuću i da mu nima nikor kuntradikat ni u malu ni u veliku, kako namiri sestre.[7] Činim reda moga sina Juru od svega moga nobila i štabila. Pušćam za moga sina Franu mise g (= 4), kad budu moći. Činim moga prokaratura Mišu Šarina. Svidoci zvani i moļeni i virovani: Grubiša Hadumov i Jive Jivićev, od Zlarina oba. Pišem ê don Jive Oštarić, kurat. //

Čho (= 1680), na iʒ (= 28) aprila potvardih ovi taštament ja Stipe Lovrića, u jistoj nemoći, u koj san ga prija učinija prid Jivan (!) Oštarićen, kuraton od Zlarina. Svidoka se parvoga doma ne nahodeći.[8]

Čho (= 1680), na id (= 25) maja priminu Stipe Lovrića, bi pokopan u crikvi paroki⟨a⟩loj Blažene gospe u Zlarinu.

[1] t. essendo verso copieta (!). – [2] »Lovrići«. – [3] t. nella sua anima. – [4] t. la sua portion. – [5] t. quello gli (?) aspetta in roba et in tutto. – [6] »puššćam«. – [7] t. che non possa nisun contradir ne in poco, ne in molto come haverà satisfatto le sorelle. – [8] t. non havendosi rittrovato il primo testimonio à casa.

207.

Taštament Jive Pavlova deto Lene od Zlarina

Čhnž (= 1677), na ž (= 7) oktubra, budući subota, u vrime od kunplite,[1] u kući mojoj. Ja Jive Pavlov deto Lena, čujući se bolan u tilu, a u dobri pameti, otih učiniti moj taštament parvi prid svidoci niže upisanimi. Priporučan dušu moju gospodinu bogu, a tilo da mi se ukopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļan u Sveti Jakov u Šibenik so(ldini) īb (= 12). Ostavļan svetomu sakramentu u Sveti Jakov u Šibenik so(ldini) īb (= 12). Ostavļan gospi u Novu crikvu u Šibeniku so(ldini) īb (= 12). Ostavļan Svetomu križu u Docu u Šibeniku so(ldini) īb (= 12). Ostavļan Gospi u crikvu parokialu u Zlarinu so(ldini) īb (= 12). Ostavļan Gospi na Rašeļu u Zlarinu so(ldini) īb (= 12). Ostavļan, da mi jimaju dati moja žena Luce i moj sin Ante za moju dušu do godišć deset mis ī (= 10). Ostavļan za dušu moga oca Pavu u dva godišća mise b (= 2). Ostavļan za dušu moje matere Katarine u dva godišća mise b (= 2). Ostavļan mojim hćeram Jivanici i Kati svakoj tolari īd (= 15) i da jim jima to dati moj sin Ante u svem, u čemu bude moći i kada bude moći i da mu ne mogu jiste sestre ńegove Jivanica i Kate učiniti nikakova afronta. Ako bi otile jiste sestre potegnuti se na dil,[2] mozite moja žena Luce i sin Ante izvaditi dukat sto od dote moje po(kojne) matere Kate, ku je dotu donila od Antona Grega u Zlarinu. Moja žena Luce ona je donila k meni dote ńec tolari j (= 30). U to budi ona gospodarica u životu i po smarti. Ostavļan moju ženu Lucu gospodaricu više svega moga nobila i štabila, da je ona vazda gospodarica i da je ne mogu potisnuti ni sin ni hćere ni nevista iz moga dobra. Ako bi joj se činila ka nepravica, da se jima potužiti momu prokaraturu, koga ostavļan. Ostavļan reda i kumesara (!) više moga svega nobila i štabila moga sina Antona i da mu je priporučena duša moja i ńegova mati. Bihu na ovomu taštamentu svidoci zvani i moļeni i virovani: Ante Tomašev i Pere Pavlov, oba od Zlarina. Činim i ostavļam[3] moga prokaratura Tomasa Pavlova od Zlarina, da on jima pomļu više ńega. Ê Jivan Oštarić, kurat u Zlarinu, pišem pravo, kako slišah. //

Čho (= 1680), na īa (21) oktubra priminu Jivan Pavlov deto Lena od pukližije.[4] Bi pokopano tilo ńegovo u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Nije kuntra nikor soprotiva (!) ovomu taštamentu dosele.[5]

[1] t. à hora di compieta. – [2] t. venir alla divisione. – [3] »i jostavlam«. – [4] t. d'applisca. – [5] t. Non è nisun contrario al punte testam:to sin hora.

208.

Teštament Mande, žene po⟨kojnoga⟩ Šime Bebana od Zlarina

Čhnʒ (= 1678), na z (= 9) aprila u Zlarinu. Kako ê Mande, žena po(kojnoga) Šime Bebanova, otih učiniti moj taštamen⟨t⟩ najzadńi, u kući moga muža istoga Šimuna, budući bolna u tilu, a u dobroj pameti, prid svidoci niže[1] pisanimi. Priporučam dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moje da se pokopa u crikvi velikoj B(laženc) g(ospe) u Zlarinu. Lasi: Ostavļam S(ve)tomu Jakovu u Šibenik so(ldini) ïb (= 12). Ostavļam s(ve)tomu sakramentu u S(ve)ti Jakov so(ldini) ïb (= 12). Ostavļam Gospi na Kašte so(ldini) ïb (= 12). Ostavļam S(ve)tomu križu u Docu so(ldini) ïb (= 12). Ostavļam u Veliku crikvu u Zlarinu misu a (= 1). Ostavļam Gospi na Rašeļu misu a (= 1). Ostavļam Ursi hćeri haļak raše kolurane a (= 1). Ostavļam Jivi, sinu po(kojne) moee (!) hćere Jele, haļak rašni a (= 1). Ostavļam Barici hćeri haļak rašni a (= 1). Ostavļam Antici hćeri haļak rašni a (= 1) i pokarvaču a (= 1). Ostavļam unuki Mari, hćeri po(kojnoga) Filipa Bebana, od dote moje fuštań a (= 1). Ostavļam Mari i Kati, hćeram po(kojnoga) Filipa Bebana, škrińu jednu i rub od stola. Ostavļam Jeli, ženi po(kojnoga) Filipa Bebana, jedan varta⟨l⟩ pod kuću, pod Jelu Morovu, grede dvi u ńih smokve b (= 2) i da mi jima dati jista Jele reći mis k (= 40), a po smarti jiste Jele da upadaju ove dvi grede vartla i dvi smokve u dicu po(kojnoga) Filipa Bebana – Katu i Maru. Ostavļam reda moju nevistu Jelu, a ženu po(kojnoga) Filipa Bebana. Ostavļam, da nimaju diliti ledinu na Borovicah, dokle ne naplate lasi i mise od zgor upisane. Ostavļam moga prokaratura Jivu, sina Ante Tomaševa, da on privida[2] više ovoga taštamenta. Bihu svidoci zvani i moļeni Vice Juranov deto Grubiša i Mikula Juranov, oba od Zlarina.

Čhnʒ (= 1678), na g (= 4) decenbra priminu jista Mande i bi ukopana u veliku crikvu B(laženc) g(ospe) u Zlarinu. Ê don Jive Oštarić, kurat, pišem pravo kako slišah.[3]

[1] »niše«. – [2] »privišća«. – [3] Nema tal. kopije.

209.

Teštament Vice Juranova deto Grubiše od Zlarina

Čhnz (= 1679), na ï (= 10) zenara u Zlarinu. Kako ja Vice Juranov deto Grubiša čujući se nemoćan[1] tilom, a dobre pameti, otih učiniti moj taštamen⟨t⟩ parvi, u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najpria priporučam dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moje da se pokopa u crikvi velikoj B(laženc) gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļam S(ve)tomu Jakovu u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam s(ve(tomu sakramentu u S(ve)ti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Kašte u Šibeniku so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi u veliku crikvu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi van grada so(ldini) ig (= 24). Ostavļam, da kada se sagradi ona kuća iznad Kazijine kuće, da jimaju davati li(bre) b (= 2) od kurata do kurat in perpetua oni, ki budu uživali jistu kuću. Ostavļa⟨m⟩, da mi dadu mise[2] jene kvarantane[3] za dida Jivana i babu Katu,[4] kad budu moći. Ostavļam mojim hćeram Kati i Jeli i Šimuneti i Luci i Mari i Barici svakoj l(ibar) sl (= 250) s onim, ča su jimale. Ako bi došla moja[5] hći Barica iz Turak, hranu[6] za života.[7] Ako ne bi došla, da ona ńe dota upada u brati ńee. Ostavļam, da nima nijena sestra doiti braći na dija, nego da se kunte⟨n⟩taju k onomu, ča im ostavļam. Moja žena Gašpera donila je dote li(bar) rn (= 170), a saviše toga ostavļam sine moje rede, da imaju pitati ostalu dotu, ka joj mańka od ujca svoga Ante Tomaševa i da joj e jimaju bonifikati materi svojoj isti sini. Ostavļam, da ovu dotu, ku je donila moja žena Gašpe, da je ona od ńeje gospodarica do smarti ńee odviše, a po smarti ńe da ona mozi ostaviti one ńe dote po dici, a po za dušu ńee, a saviše toga činim moju ženu Gašpu donu i madonu za života ńee. Ako bi zaprosia (!) od matere svoje ki sin dia (!) za života ńeje, da ga gubi. // Ostavļam moii sini Jivu, Matu, Stipu i Mikulu, da su oni redi po smarti materinoj od dobra moga i da se nimaju diliti za života materina i dokle duzi ne plate. I ako bi koju stvar učinili od haļ ali toke,[8] da imaju diliti meju sobom, kako prava braća. I ako bi ki brat učinija veće parstenov ženi svojoj, da ima jedan drugomu napraviti od moga dobra.[9] Ostavļam, da dadu braći popiti vina barili šest do godišć šest, da se oni spomenu od duše moje. Činim moji prokaraturi, ki će prividiti više ovoga moga teštamenta, moga bratučeda Mikulu Juranova i g(ospodi)na Šimu Dračevića, odviše ńega.[10] Bihu svidoci zvani i moļeni[11] i virovani: Mate Juretić deto Beše od Zlarina i meštar Vice Toļić[12] od Šibenika. Ostavļam, da dvor, koga su moja dva dila, da ga moji sini razdil⟨e⟩ s Mikulom Grgurevim, moimi rojaci.[13] Ê don Jive Oštarić, kurat, pišem pravo, kako slišah.[14]

[1] »nemoćam«. – [2] Nakon te riječi slijedi slovo «k«, koje je prekriženo. – [3] »kvarantene«. – [4] »i babi Kati«. – [5] »maja«. – [6] »hrranu«. – [7] t. e se a caso venisse la mia figliola Barbara della schiavitu, che gli sia dato il mantegnimento in vita, e quelle doi cento e ciquanta lire di soma. – [8] Riječ s nepouzdanim »k«: t. se facesero qualche muta di drapi overo argentaria. – [9] t. è si ciascuno facese di aneli ala sua moglie piu delle altre dovrano eser gli mesi al conto al tempo dil divisione. – [10] »niga«. – [11] »molin'«. – [12] t. Toglic. – [13] t. Laso l'ordino, che il pretorio avanti la mia casa sia spartito per la meta fra gli miei figlioli è il Nicolo Gargurev mio parente. – [14] t. scrisi fidelmente come ò sentito dall'propria boca.

210.

Taštament Antona Juranova deto Hadumova od Zlarina

Čhoa (= 1681), na ïa (= 11) miseca aprila, budući petak, u vrime od podne, u kući mojoj. Kako ja Anton Juranov deto Hadumov, čujući se bolan u tilu, u pameti zdrav, otih činiti upisati moj taštament parvi,

u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprija priporučan dušu moju go(spodi)nu bogu, a tilo moje da mi se ukopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļan u Sveti Jakov so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan svetom sakramentu u Sveti Jakov so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan gospi u Novu crikvu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan Svetom križu u Docu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan Gospi u crikvu parokialu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan Gospi na Rašeļu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam za moju dušu mis deset, a za oca moga Matija ostavļam mis pet. Ovu deset mis, ku ostavļam za me i ovu pet mis, ke ostavļam za moga oca Matija, naredujen, da moji sini Šime i Jure, ako bi se otili razdiliti meju ńimi, da nimaju diliti tarsje, ko se nahodi na Rašeļi (!), dokle mise ne naplati, ovu petnajest mis, ke ostavļam za me i za moga oca Matija. Ostavļam za moju dušu, da dadu braći popiti vina barila četiri u ono vrime, kada budu moći. Ostavļam braći za moga oca Matija i za moju mater Lucu, za ńihovu dušu vina barila dva da dadu, kada budu moći. Ostavļan za dušu moju, da mi jimaju nalivati u našoj crikvi parokialoj do šest godišć kandelu ulja na žežin svetoga Antona prid oltarom ńegovim. Ostavļam svakoj mojoj ńćeri: Luci, ka je priminula, na mištu ńeje ostala ńći ńeje Šimuneta, i Matiji i Mari, svakoj po dvisti libar s onim, ča su jimile dosele. Ostavļan odviše svakoj po jedan haļak rašni, u tomu da su kuntente. Ostavļam momu unuku Mati, sinu Šiminu, haļu, ka je od brune svite, jednu. Ostavļan momu unuku Anti, sinu Jurinu, ječermu carļene svite jednu. Prija[1] san ja jisti Ante Juranov moje parve žene Mare, ka je od Kaprij,[2] a ńćere Jakova Radovčića, u sve dote neje libar tristo i pedeset no[3] tl (= 350); ovu pedeset libar ostalo je pri Stipanu Morovu. // Druga moja žena Jele, ka je ńći Pave Jurjeva, ńoj ostavļan dote onoliko, koliko se nahodi u pismu od neje dote, zač u kušenciju, moju ne znam broj od dote ńee, ku je k meni donila. Ostavļam mojim sinom Šimunu i Juri kuću i pokućstvo i teretici i sve moje nobilo i štabilo i da jim ne mozi nikor kuntrati po nijedan način. Ostavļan, ako bi se razdili⟨li⟩ moji sini Šimun i Jure, da mozi uzeti moja žena Jele treti dil od kuće i svega ostaloga nobila i štabila dil treti i da mozi uživati moja jista žena Jele, dokle je živa, a po ńee smarti da opet ono sve upada na moji sini Šimuna i Juru. Kuće, ke su u dilu s mojim pokojnim bratom Tomasom, nisu jošte razdiļene, i tako molim moji sinovci Mišu i Jakova i moji sini Šimuna i Juru, da jih meju sobom razdilite pravo i u ļubavi.[4] Činim moji redi više svega moga nobila i štabila moji sini Šimuna i Juru i da jim je priporučena moa duša. Ostavļam gospodaricu više moga svega moju ženu Jelu do smarti ńeje. S ovim patom da mi jima uzdaržati sini moji jednoga i drugoga, Šimuna i Juru. Ostavļam, da mi jimaju ispuniti ovi lasi, ki ostavļam u ovomu momu taštamentu, moji sini i redi Šimun i Jure iz moga dobra, ko mi ostaje. Ostavļam moga prokaratura više ovoga moga taštamenta g(ospodi)na Agustina Toriželi od Šibenika, da oni budu jimiti pomļu više ńega. Bihu na ovomu taštamentu svidoci zvani i moļeni i virovani: Mikula, sin po(kojnoga) Jure Dejana, i Mihovija,[5] sin po(kojnoga) Mate Lovrića

deto Mišurina, oba od Zlarina. // Ê pop Jivan Oštarić, kurat, pišem pravo, kako slišah. Č h o a (= 1681), na id (= 25) aprila priminu Anton Juranov i bi pokopan u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu.

[1] t. Ho ricevudo. – [2] t. da Caprie. – [3] Znači: numero. Nije pod titlom. – [4] »i julubavi«. – [5] t. Michiel.

211.

Taštament Mikule, sina po⟨kojnoga⟩ Jivana Braniča od Zlarina

Č h o a (= 1681), na 3 (= 8) miseca maja, budući četvartak, u vrime od kunplite, u kući mojoj.[1] Budući ja Mikula, sin po(kojnoga) Jivana Braniča, bolan u tilu, u pameti zdrav, otih činiti upisati moj taštament parvi, u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprija priporučan dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo moje da mi se pokopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļam u Sveti Jakov u Šibeniku so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan svetomu sakramentu u Sveti Jakov so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļan gospi u Novu crikvu u Šibeniku so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Docu u Šibeniku so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Gospi u crikvu parokialu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam iz moga dobra za dušu moju mise kvarantane jedne n(umer)o k (= 40). Ostavļam za moju dušu iz moga dobra na Mikulin dan misu a (= 1) vazda, dokle bude dobra moga poticati. Ostavļan za moju dušu braći naše skule crikve parokiale Blažene gospe u Zlarinu iz moga dobra do deset godišć vina barili deset n(umer)o ī (= 10). Ostavļam za dušu moga oca Jivana mise tri na godišće i za mater moju Gašperu misu jednu na godišće,[2] za moga brata Stipu misu jednu na godišće, za moga brata Tomasa jednu misu na godišće iz moga dobra. I ovo da mi jima činiti izgovarati moja žena Mare, dokle je na momu. Ako se ona udade, da ovo jimaju izpuniti ove mise, ki budu moja dobra uživati. Ostavļam mojoj ženi Mari za ļubav varta⟨l⟩ više puta kod Mate Beše u smart i u život i ostavļam[4] mojoj ženi Mari tarsje pod Stražicu u Klepcu kus goŕńi,[5] dokle je na momu dobru, i ako bi se udala u pošteńu,[6] ostavļam ga ńoj vazda. S ovim patom da mi jima davati za moga oca Jivana i za moju mater Gašperu mise dvi na godišće, dokle godi bude moći frutati jista intrada. Ako bi mi se rodilo dite po mojoj smarti ili mužko (!) ili žensko, da on ovo uživa, a moja žena Mare ništar od ovoga tarsja odzgor pisana. Ostavļam mojoj bratični Jeli, ka je za Gargom Mišurinom,[7] ono ča joj pustismo u komunu svi od moje braće, više toga one masline od moga dila pušćan ńoj u Placu.[8] Moja žena Mare ńeje dota ni zamirena, neka ńoj bude u dušu i kušenciju, koliko je donila svoga, neka ne pušća i moga ne priuzimļe.[9] Ostavļam moju ženu Maru gospodaricu više svega moga dobra, dokle bude pošteno udoviti na momu dobru, i da mi jima izpuńevati ovi lasi,[10] ki ostavļam za dušu moju i mojih martvih. Ako bi mi se našlo dite po smarti mojoj ili mužko ili žensko, ńega ostavļam

reda i kumesara od moga svega dobra i da mi jima izpuńevati ovi moji lasi, ki ostavļam za moju dušu i mojih martvih. Ako bi se udala moja žena Mare i ne rodilo se dite po smarti mojoj ni mužko ni žensko, ostavļan sva moja dobra od moga dila momu bratu Luki i redon pokojnoga brata Šimuna i Ante, kih budu pristojati.[11] S ovim patom da mi jimaju izpuńevati ovi moji lasi, ki ostavļam za moju dušu i mojih martvih i naplatiti duge moje, ke buden komu dužan. Ostavļam i činim prokuraturi više ovoga moga taštamenta Stipu, sina po(kojnoga) Jure Šarina, i Mikulu, sina Jive Jivićeva, oba od Zlarina, da oni jimaju pomļu više ovoga moga taštamenta pod knšenciju.[12] Bihu svidoci na ovomu taštamentu zvani i moļeni i virovani: meštar Vice Toļić i Miho sin po(kojnoga) Jure Šarina, oba od Zlarina. Ê pop Jivan Oštarić, kurat, pišem u Zlarinu.

[1] »moijoj«. – [2] »godišśće«. – [3] »i ju«. – [4] »i jostavļam«. – [5] t. il terreno sotto Strasiza in Clepaz di spora. – [6] t. honoratamente. – [7] t. nepote Ellena qual è maritata per Gregorio Misurinov. – [8] t. in Plataz. – [9] t. Della mia moglie Marg:ta, la sua dote non è notata. ma li metto nell' anima et consienza quanto hà portato del suo, et che non lascia niente del suo, et del mio non toglia. – [10] »lazi«. – [11] t. à quali aspetano. – [12] t. in loro conscienza.

212.

Taštament Stipe Pavića od Zlarina

Č h o a (= 1681), na a (= 1) agusta, budući petak, u vrime od podne. Kako ja Stipe, sin pokojnoga Ante Pavića, budući bolan u tilu, a nahodeći se u dobroj pameti, otih učiniti moj taštament parvi, u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi, priporučujući dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo da mi se ukopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļam Svetomu Jakovu u Šibenik so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Jakov so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam gospi u Novu crikvu u Šibenik so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Docu u Šibenik so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Gospi u crikvu parokialu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu so⟨l⟩dini ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Zlarinu od muciniga[1] sviće b (= 2). Ostavļam svetomu sakramentu u Zlarinu ulja kvartuči d (= 5). Ostavļan za dušu moju iz moga dobra, kada mogu,[2] mis k (= 40). Ostavļam, da mi davaju sini moji Ante i Jive, dokle oni živu, na Stipańu o Vazmi i u litu o Stipańi[3] mise b (= 2). Ostavļam za oca Antu i mater Jelu na godišće po misu a (= 1). Ostavļam svakoj mojoj hćeri, ka se udade, po dvisti libar, a ka se ne udade, da je dilnica z bratom Antonom i Jivom, a to su hćere moje Mande i Jivanica i Luce. Ostavļam, da sini moji Ante i Jive sestričnu[4] moju Katu jimaju hraniti do smarti ńeje i učiniti[5] joj pogreb, a ča je ńeje očinstva, da mozi ostaviti za svoju dušu. Ostavļam, da jimaju govoriti činiti moji sini Ante i Jive i dica ńihova za pokojnoga M⟨i⟩hovila Milatova[6] na godišće misu jednu za on varta⟨l⟩, ki uživamo.[7] Ostavļam svakom bratu od skule po

turtu jednu i vina barila dva daće.[8] Ostavļam momu nećaku Luki Kraļevu sukna rašna lakti četiri.[9] Ostavļam sve moje nobilo i štabilo i ono,[10] ča je moga pokojnoga strica Jivana Pavića, sina pokojnoga Jakova Pavićeva, kako mi ostavļa u ńegovu taštamentu, sve mojim sinovom Anti i Jivi. Ako bi bija Jive, sin moj, neharan i pobiga[11] od brata Ante, da mu ne dade ništar. Ostavļam, da jimaju moji sini Ante i Jive izpuńevati[12] oni lasi, ki je ostavi u ńegovu taštamentu moj pokojni stri[c][13] /f Jive Pavić, sin pokojnoga Jakova Pavića. Ostavļam moju ženu Jelu gospodaricu više svega moga nobila i štabila, dokle je živa, i da mozi ostaviti jista moja žena Jele iz moga dobra za dušu ńee libar sto, kada primine. Od dote mi nije donila ništar u kuću moju. Od mirišća, ka je meju Matom i Gargom Certovićem, neka naplate Dodu Karištova, a paka se neka meju se komodaju.[14] Ostavļam više svega moga nobila i štabila redi moji[15] sini Antu i Jivu i da jim je priporučena duša moja. Ostavļam više ovoga moga taštamenta moga prokaratura Mihovila Lovrića deto Mišurina, da on jima pomļu više ńega. Bihu na ovomu momu taštamentu svidoci zvani i moļeni i virovani: Mihovija Duhović i Frane Šunkin,[16] oba od Zlarina. Ê pop Jivan Oštarić, kurat, pišem pravo, kako slišah.

[1] t. da un mocenigo. – [2] t. quando potrano. – [3] t. la festa di S. Steffano di Pascha, et in estate la festa di S. Steff:o; »i ju litu«. – [4] t. la mia nepote. – [5] »i jučiniti«. – [6] t. del q:m Michel Milatov. – [7] t. per quel orto che possedono. – [8] t. Lasso à ogni fratel della scuola un pan à cad:no et doi barile del vin della data. – [9] t. al mio nepote Luca Cragliev quatro braci di rassa. – [10] »i jono«. – [11] t. negliente, et scampasse. – [12] t. adempire. – [13] t. il mio q:m zio. – [14] t. Della Mirischia qual è fra me, et Greg:o Certovich, che debbano sodisfar al sig:r Theodosio Caristo, et poi che si debbano fra se comodare. – [15] Ponovljena riječ, pa bi se moglo shvatiti: »redi moji: moji sini«. – [16] t. Duhovich, Sunchin.

213.

Taštament Mate, sina po⟨kojnoga⟩ Jive Alekse od Zlarina

Č h o a (= 1681), na īv (= 13) novenbra, budući četvartak u sunač istok.[1] Kako ja Mate Aleksin, sin pokojnoga Jive Aleksina, čujući se u tilu bolan, u pameti dobroj, učiniti otih moj parvi taštament od moga dila, ki me dopada od moga stričevića[2] Garge, sina pokojnoga Stipe Alekse, u kući našoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprija priporučan dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo da mi se pokopa u crikvi parokialo⟨j⟩ Blažene gospe u Zlar⟨inu⟩. Lasi: Ostavļam u Sveti Jakov u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostavļam u Novu crikvu u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi u veliku crikvu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam za moju dušu od moga dobra do pet godišć mis pet, svako godišće po misu jednu. Ostavļam od moga dobra za dušu moga po(kojnoga) dida Jure do tri godišća

svako godišće po dvi mise. Ostavļan (!) od moga dobra za dušu po(kojnoga) moga oca Jivu do tri godišća mise dvi, na godišće po dvi mise. Ostavļam od moga dobra za dušu moje po(kojne) matere Antice[3] za dva godišća po dvi mise, svako godišće po dvi mise. Ostavļam, da naša teta[4] Mande, ka je na Rogoznici,[5] ni ništar ponila u jime dote, da ju jimaju dotati, koliko moj stričević Gargo koliko moj sin Jerko.[6] Ostavļam, da koliko teta Jele, ka je udana za Martinom Morovim, koliko teta Kate, ka je bila udana za Anton Morovim, ona je svaka ponila po dvadeset tolari. Ostavļam za dušu našega po(kojnoga) strica Ante i Mikule, da ki budu ńihovo uživati, na godišće svakomu po misu jednu. // Ostavļam i potvrđujem, da je moja žena Šimuneta, hći po(kojnoga)[7] Herjaka, donila k meni dote ńeje robe u sve tolari dvadeset i dva i po i da joj jima dati ńeje brat Martin škriń[8] jednu i da je moja žena Šimuneta gospodarica od ńeje dote u životu i po smarti, ili bude stati na momu ili ne. Ostavļam, da ona maslina, ka je ispod Jigličinih, ako nestane moga diteta i žene, ki je bude uživati, i one[9] zemļe oko ńe o⟨d⟩ stran⟨e⟩ podanka,[10] da jima davati na godišće po jednu misu. Ostavļam, da jima moj sin Jerolim sve dobro i zlo razdiliti na po s mojim stričevićem Gargom, sinom[11] po(kojnoga) Stipe Aleksina. Od moga dila, ako bi umra moj sin Jerolim i ako mi ne bi na[12] ńemu moja žena Šimuneta udovila, da upada vas moj dil u moga stričevića Gargu, sina po(kojnoga) Stipana Aleksina. S ovim načinom da mu je priporučena duša moja. Ostavļam više moga dila reda sina moga Jerka, a gospodaricu ženu moju Šimunetu, dokle bude udoviti. Ostavļam, da mi jimaju ispuniti ovi lasi, ki ostavļam iz moga dila. Ostavļam moga prokaratura više ovoga taštamenta Jerolima[13] Aleksu od Zlarina. Bihu svidoci zvani i virovani: Mikula, sin po(kojnoga) Dejana, i Stipe, sin po(kojnoga) Jure Šarina. Ê pop Jivan Oštarić, kurat, pisah kako slišah.

[1] t. essendo Zobia fatto nel tramontar del sole. – [2] »sućičevića«, t. germano. – [3] »Anttice«, t. Antiza. – [4] t. ameda. – [5] »Rogosnici«, t. Rogosniza. – [6] t. che gli sia dato quanto gli tocca dal mio germano Greg:rio, come dal mio figlo Ger:mo. – [7] Nakon ove riječi prazan prostor, ostavljen za ime, koje se nije upisalo; t. q:m Herach. – [8] »šerinu«, t. una casa. – [9] »i jone«. – [10] t. acetuato (?) il Podanach. – [11] »sinonom«. – [12] »ne«. – [13] »Jerolimma«.

214.

Taštament Jure Škaričina deto Kapulara od Zlarina

Č h o b (= 1682), na īz (= 19) miseca zenara, budući parvi dan,[1] u vrime od večerńe. Kako ja Jure Škaričin deto Kapular, čujući se bolan u tilu, a u pameti dobroj, otih učiniti moj taštament parvi, u kući mojoj, prid svidoci niže upisanimi. Najprija priporučam dušu moju go(spodi)nu bogu, a tilo da mi se ukopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļam u Sveti Jakov libru jednu nomera li(bru) a

(= 1). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Jakov li(bru) a (= 1). Ostavļam u Novu crikvu u Šibenik li(bru) a (= 1). Ostavļam Svetomu križu u Docu u Šibenik li(bru) a (= 1). Ostavļam Gospi u crikvu parokialu u Zlarin li(bru) a (= 1). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu (!) libru (!) a (= 1). Ostavļam Gospi na Rašeļu vina spuda po.[2] Ostavļam Gospi na Rcu u Sali[3] ulja kvartuč a (= 1). Ostavļam u crikvu Svetomu Petru na Kaprije[4] ulja kvartuč a (= 1). Ostavļam u Šibeniku oltaru svetoga Ante od Padve (!),[5] ki se nahodi u c⟨r⟩ikvi Svetoga Frane fratrov li(bre) g (= 4). Ostavļam za moju dušu, da mi dadu reći moji sini Mate i Šime iz moga dobra mise kvarantane jedne. Ostavļam za moga oca Jivan⟨a⟩ mis pet do pet godišć. Ostavļam za moju mater Katu mis pet do pet godišć i ovo da mi jimaju obslužiti moji sini Mate i Šime. Ostavļam braći do pet godišć vina barili pet, ili jim ga popiti ili jim ga stratiti u faturu od crikve[6] i da mole gospodina boga za me. Ostavļam mojoj hćeri Franici u jime dote ńeje u sve tolari četardeset i da nima pritenti (!)[7] od brata Mate i Šime veće ništar ni jedan beč odviše.[8] Odviše ovih četardeset tolari darivan mojoj hćeri Franici libar četardeset od moga dobra, ovo da joj jimaju dati moji sini, a ńeje brati Mate i Šime. // A moja žena Gašpera, hći pokojnoga Petra i Mande Čopčevi,[9] donila je k meni dote u sve tolari pedeset, ona budi od ńih gospodarica i da se mozi ove dote izneti iz moga dobra, ako bi ča ńoj mańkalo, i da se spomene dice i svoje duše. Ostavļam moju ženu Gašperu gospodaricu o⟨d⟩ svega moga, dokl⟨e⟩ je živa u sve i posve.[10] Ako bi ju ki sin otija potisnuti, da se potuži prokuraturom i ako bi ju ki otija ostaviti, da mu se nima dati ništar od moga dobra za žive matere. Ostavļam, da moji sini Mate i Šime, ako bi se podilili po smarti matere ńihove Gašpere, a moje žene, da ne mozi jedan od drugoga uzeti odviše ni štabila ni nobila, ni robom nikakovom, ni nijednom stvarjom (!) ništar, ča vaļa jedan beč. Ostavļam od svega moga dobra moji redi moji sini Matu i Šimu i ki bi od ńih parvi potega na dil za života matere ńihove, a moje žene Gašpere, da mu se nima dati ništar nego da žive (!) o travi i vodi i u provideńu ńegovu,[12] a od moga dobra ništar. Ostavļam, da mi daju moji redi na sveti Juraj do četire godišća mise četire po misu na godišće. Ostavļam, da mi jimaju ispuniti ovi lasi, ki ostavļam, moji sini Mate i Šime i da mi jimaju dati daću[12] braći, da mole go(spodi)na boga za me i da vam je priporučena duša moja i starijih naših. Činim moji prokaraturi više ovoga taštamenta go(spodi)na Jerolima Kavogrosa[14] od Šibenika i Jivu, sina Šime Markovića deto Čopčeva od Zlarina. Bihu svidoci zvani i moļeni i virovani: Mikula Juranov deto Hadumov i Jive, sin po(kojnoga) Garge Pavlova, oba od Zlarina. // Ê pop Jivan Oštarić pišem pravo, kako slišah, kurat u Zlarinu.

Č h o b (= 1632), na ib (= 22) bi proštiven ovi parvi taštament, kako je običaj[15] od mista, i bi kuntent Jerolim, sin Stipe Duhovića, onomu ča mu ee (!) ostavi ńegov tast Jure Škaričin deto Kapular. I mojoj ženi Franici, a ńegovoj hćeri, a mi braća naše sestre Franice, odviše ńoj darivamo haļak jedan od raše za ļubav. Prid svidoci: go(spodi)nom dom

Jurom Juretićem deto Bešom i Stipurom, sinom pokojnoga Tomasa, Lovričem i Šimon (!) Dejanovin (!) i Tomasom Pavlovim, svi četire od Zlarina. Ê pop Jivan Oštarić, kurat.[16]

[1] t. lunedi. – [2] t. mezo mozo di vino. – [3] t. di Arz à Sale. – [4] t. nella Chiesa del scoglio di Caprie. – [5] t. di Padua. – [6] t. il quale sia in arbitrio loro ò di beverlo, overo di spenderlo nella fabrica della chiesa. – [7] t. che non debba pretender. – [8] t. ne meno un bezzo di più. – [9] t. Zopcevi. – [10] t. in tutto et per tutto. – [11] »i ju«. – [12] t. et delle fatiche sue. – [13] t. dar la dachia. – [14] t. Capogrosso. – [15] »običija«. – [16] Ova nadopuna unesena je i u tal. kopiju, ali je prekrižena i sa strane notirano ovo: »fu depenuto per non esser appartenente al testam:to«.

215.

(Taštament Šime, sina po⟨kojnoga⟩ Ante Lovrića)

Č h o v (= 1683), na ī (= 10) zenara, budući nediļa, u vrime od večerńe. Kako ja Šime, sin po(kojnoga) Ante Lovrića deto Mišurina, nahodeći se bolan u tilu, a u dobroj pameti, otih učiniti moj drugi taštament, a parvi mećem doli da ništar ne vaļa,[1] u kući mojoj, od dobra moga, ko se nahodi štabila i nobila, budući red i sin najzadńi za umriti. moga po(kojnoga) oca Ante Lovrića deto Mišurine, prid svidoci niže upisanimi. Najprija priporučam dušu moju g(ospodi)nu bogu, a tilo da mi se ukopa u crikvi parokialoj Blažene gospe u Zlarinu. Lasi: Ostavļam u Sveti Jakov u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam svetomu sakramentu u Sveti Jakov so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Kašte u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam u Novu crikvu u Šibenik so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Svetomu križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi u veliku crikvu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu so(ldini) ig (= 24). Ostavļam za moju dušu na Velikoj Glavi on kus tarsja, kako su Kupišća stala,[2] da se štima u onomu stańu, u komu se bude nahoditi i da mi se dade reći mis četardeset, ča bude odviše, da mi se služi toliko mis, a po smarti moje matere Matije. Ostavļam od moga dobra za dušu moju udiļ po smarti mojoj braći svoj na svetoga Šimuna za života moje matere u dva godišća vina barila dva, svako godišće po barilo a (= 1). Ostavļam za oca Antu od našega dobra braći na svetoga Antona opata u jedno godišće[3] vina barilo jed(a)n,[4] a to za života matere Matije. Ostavļam od našega dobra za brata Franu na svetoga Franu braći u dva godišća vina barila dva, na godišće barilo a (= 1), a to za života matere naše Matije i ako bi priminula, da se ovo jima ispuniti iz dobra našega. Ostavļam vas kus tarsja pod Velu Glavu[5] u Zlarinu rodakom Mihovilu i Jivi, sinom po(kojnoga) Mate Lovrića deto Mišurine, i sinom po(kojnoga) Garge Mišurine, úihova brata, a to s ovim obnigom,[6] da se štima i da se dade za moga oca Antu reći mis četardeset i u[7] pet godišć po dvi mise na godišće. Ako se odviše štima ista zemļa i tarsje u ono vrime, da se dade[8] za dušu istoga moga oca Ante. // Ako ne bi otili kupiti ovo isto tarsje moji rodaci odzgor rečeni, da mozi svaki slobodno kupiti obsluživši[9] ovi ver-

šariji, a to po smarti moje matere Matije. Ostavļam Mihovilu i Jivi i redom po(kojnoga) Garge Mišurinovim u Placu maslin stupi osam po štimi.[10] Ako ne će oni, da uzme Martin i Jive, sini po(kojnoga) Mikule Mišurine, i da mi dadu reći toliko mis za dušu moju, a to po smart⟨i⟩ moje matere Matije. Ostavļam za brata Franu na kraj Rata u Zlarinu tarsja kusi četiri, ki kupi po štimi, da mu se dadu mise kvarantane, ako bude veće vaļati, da mu se toliko dade mis izgovoriti, sve po smarti moje matere Matije. Ostavļam za sestru Katu nad Smokvenu[11] u Zlarinu, po štimi kus tarsja rodakom Mihovilu i Jivi i sinom po(kojnoga) Garge Mišurinovim. Ako ne će oni, da uzme rodak Martin i Jive, sini po(kojnoga) Mikule Mišurine, i da[12] čine reći toliko mis, a po smarti matere Matije.[13] Ostavļam materi Matiji u Ratu izpod Kupišć onu Kosu[14] i sve, ča je ostalo ono tarsja ispod Kose sve i u Brišnici[15] sve, ča je naše tarsje i masline u životu i po smarti, da je gospodarica ostaviti komu ńoj drago. Ostavļam Gospi na Rašeļu u Zlarinu po⟨d⟩ goru,[16] ča se nahodi posađeno i izrvano,[17] da mi dadu braća u deset godišć po jednu misu, a to po smarti moje matere Matije. Ostavļam rodakom Mihovilu i Jivi i sinom Garge Mišurinovim u Zlarinu za [18] Borovice jedan kus zemļe, kadi su mlade masline. Obligivan[19] ńih, da kako oni budu znati, da se spomenu od naših starijih, a to po smarti matere. Ostavļam rodakom Martinu i Jivi, sinom po(kojnoga) Mikule Mišurine, jedan kus tarsja u Zlarinu za Borovic i iznad kusa maslinu jednu, da se spomenu od mojih starijih, kako oni budu znati, sve po smarti moje matere. Ostavļam tetiću Marku, sinu Balina,[20] veći dil za ļubav, ku mi je činil, jedan kus tarsja u Zlarinu pod Borovice s ovim obnigom,[6] da mi dade do pet godišć po dvi mise na godišće po smarti moje matere. Ostavļam vas kus od tarsja, novo i staro, i masline // i sve ča se nahodi, sva obala u Zlarinu u Križicu,[21] ako će kupiti moji rodaci stričevići, redi Matijevi i Mikulini, i jedni i drugi po štimi. S ovim obnigom,[6] da sve ča se ovo štima, da se jima dati za duše moga dida Mihovila i babu Mandu i oca Antu i strici (!) Juru i Matu i Mikulu i brata Franu i sestru Katu i za me i za našu mater Matiju. Ako ne bi oni, da mozi drugi kupiti po štimi s ovim jistim obnigom[6] sve po smarti matere Matije. Ostavļam rodaku Martinu i Jivi, sinom po(kojnoga) Mikule Mišurine, u Borovici kod Rogača[22] masline tri s ovim obnigom,[6] da dadu reći za naših martvih mis šest, sve po smarti matere moje Matije. Ostavļam rodakom Mihovilu i Jivi i sinom po(kojnoga) Garge Mišurinovim u Velešu i teretik i petinu sve,[23] ča se nahodi, s ⟨o⟩vim obnigom,[6] da čine reći za moga oca Antu i za naših martvih mise dvi i da jim je priporučena moja starica mati Matija u ńe sirotiństvu,[24] a to po smarti moje matere da uživaju. Ostavļam kuću i pokućstvo i vartli rodakom Mihovilu i Jivi, sinom po(kojnoga) Mate Mišurine, i sinom[25] po(kojnoga) Garge, sina po(kojnoga) Mate Mišurine, s ovim obnigom,[6] da učine pogreb meni istomu Šimunu i mojoj materi Matiji, kada primine. Sve po štimi da se naplati ono, ča strati na naši pogrebi. Ako se ča u ono vrime štima odvise kuća i pokućstvo i vartli, da se spomenu od naših duš, ča úih bude duša stezati.[26] I ako se ovo vidilo neugodno mojim rodakom

Martinu i Jivi, sinom po(kojnoga) Mikule Mišurine, ako udi|e u ono vrime, kada bude učińen najzadńi pogreb, da udi|e donesu polovicu pinez, koliko za tratńu od naših dvih pogrebov koliko ča se odviše bi se štimalo, u tri dni termena, da su dilnici od kuće i pokućstv (!) i vartlov, drugako ne mogu, a to sve po smarti moje matere Matije. // Ostav|am u dar za |ubav, ku mi su činili, Mihovilu i Jivi i dici Garginoj, redom po(kojnoga) Matija Mišurinovim, u Bazulića[28] intrade, ono ča se nahodi prez nijednoga obniga,[29] sve po smarti moje matere Matije. Ostav|am, da sve ča sam komu ostavi u ovomu momu taštamentu, da ako oni pomru, da upada u dicu ńihovu, sve po smarti moje matere Matije. Ostav|am od moga dobra za života matere daću[30] svakomu bratu po turtu od gazete[31] i vina, ča se more. Ostav|am dvi dolame modre,[32] da ki jih kupi, da mi dadu toliko mis reći i meni Šimunu i bratu Frani. Ostav|am modre gaće i ječermu,[33] ki uzme koliko se štima, da čini reći toliko mis za duše od pargatorija.[34] Ostav|am tetiću Jerolimu Jurjevu sukna lakti tri. Ostav|am tetiću Juri Hadumovu sukna lakti tri. Ostav|am tetiću Jakovu Krivinovu sukna lakti tri. Ostav|am udi| Luki Žuberkovu dolamu[35] carnu (!), da moli boga. Ostav|am moju mater Matiju gospodaricu i reda, dokle je živa u zdravju i u[36] bolesti od svega stabila i nobila moga očinstva i moga, za budući ja red i kumesar od svega moga i moga po(kojnoga) oca Antona Lovrića deto Mišurine, i da ju ne more nitkor potisnuti iz dobra moga i moga oca, a ńe muža Antona Lovrića deto Mišurine, niti joj ništar uzeti, ni malo ni čuda[37] za života. Ostav|am, da oni obligi, ki su po crikvah i ki sam ostavi za života moje matere Matije, da jih jima obsluževati moja jista mati Matija iz intrade od naših dobar pod kušenci|u. Ostav|am moga prokaratura više ovoga taštamenta moga tetka Šimuna Balu[38] od Zlarina. Bihu svidoci zvani i virovani: Tomas Dejanov i Gargo Certović, oba od sela Zlarina. Ê pop Jivan Oštarić, kurat, pišem pravo, kako slišah.

[1] t. et che il primo resta nullo. – [2] t. nella montagna d:a Velika glava un pezzo di vigna sopra Cupischia. – [3] »godišš«. – [4] t. per un anno vino barile una. – [5] t. sotto Velika Glava (!). – [6] t. con obligo. – [7] »i ju«. – [8] »dadade«. – [9] »obsluživiši«. – [10] t. Misurinovich in Plataz oliveri pie n:o otto à stima. – [11] t. Smoquena. – [12] »daj«. – [13] »Matiee«. – [14] t. in Rat sotto Cupischie una vigna d:o Cossa. – [15] »i ju«, t. in Brisnize. – [16] t. sotto la montagna. – [17] t. pastinato, et disgrezato. – [18] t. d:to. – [19] t. obligando. – [20] t. germano figlio di Simon Balin. – [21] t. Lasso tutto il pezzo di terreno novo, et vechio, et tutto quello s'attrova d'ograda in luoco d:o Crisiz. – [22] t. Rogaz. – [23] t. in Veles il Terratico, et il quinto tutto. – [24] »sirotintstvu«. – [25] Ostavljeno prazno mjesto, sigurno za imena sinova pok. Garge; t. et alli figli q:m Grego io. – [26] t. secondo la loro consienza. – [27] t. et se questo si vedesse destrano alli miei Germani Martin, et Zne q:m Nicolo Misurinov, se subito in quel tempo quando sara fatto l'ultimo mortorio, portarano la mità di danari, di quello importasse la spesa d:lli doi nostri mortorij et il sopra più che importasse l'estimo delle casa, mob li, et horto nel term:e di gni tre, possano haver la parte della casa, mobili, et horti, altrem:te non possano haver parte, et questo doppo la morte di mia madre. – [28] t. in Basuglic. – [29] umjesto »obliga«. – [30] t. la dachia. – [31] t. un pane di doi soldi. – [32] t. doi casache turchine. – [33] t. le mie benevrache et gecerma turchina. – [34] t. purgatorio. – [35] t. subito si debba dar à Luca Zubercov una dolama. – [36] »i ju«, t. sino vive.a in salute, et in malatia. – [37] t. ne puoco, ne assai. – [38] t. Balin.

XXIX. fra Miho Grubelić

Šepurina

216.

(Taštament Stipe Ćaćanovića)

Č h n ž (= 1677), na bī (= 12) decebra. Ê a Stipe Ćaćanović[1] činim moi taštament, u kući mojoi, nahodeći se u dobroi pameti, a u slaboi snagi. Naiprvo priporučujem dušu bogu, a tilo zem|i. Naipirvo (!) ostav|am u S(veti) Ê akov l(iba)r a (= 1) so(ldini) ī (= 10). Ostav|am S(vetomu) križu u Docu l(iba)r a (= 1) so(ldini) ī (= 10). Ostav|am Gospi na Kaštel l(iba)r a (= 1) so(ldini) ī (= 10). Ostav|am za moju dušu za b (= 2) godišća, da se reče mis j (= 30). da fratri reku. Ako ne bi redi platili te mise ozgora rečene, da je podložan[2] virta⟨l⟩, ki je kod Miševih. Ostav|am moga sina Marka reda i komesaria[3] od moga uboštva, a mojoi ćeri Anici,[4] ako se pošteno oda, ost⟨a⟩v|am za dotu tolari i (= 20).[5] Ako se ne oda, da mozi pristupiti dilu, ako bi bila poštena. Ostav|am moju ženu Miku donu i madonu, dokle je živa. Ako bi se odala, ostav|am joi tolari dï (= 15) s onim, ča je od matere donila. Od moga uboštva ostav|am za dušu moje matere mis ȝ (= 8). Ostav|am za dušu moga brata Ê adre mise g (= 4). Ako bi dica pomirla (!), ostav|am sve moje bratu Jerolimu, a ovo ki budu uživati, da dadu reći mis l (= 50) za moju dušu. Ako ne bi fratre platili, da je kuća šotopošta. A moê a žena da mi da reći a (= 1) misu na Začeće b(lažene) gospe ovde u Šipurini, a drugu misu od muke Isusove na braski oltar. Svidoci: Jivan Grubelić i Šimun Grbe|in.[6] Pisah ê a,[7] pri⟨d⟩ svidoci ki su zgora, ⟨f⟩ra Miho Grubelić.

[1] t. Stefano Rusicin alias Chachianovich. – [2] t. sotoposto. – [3] »komesariea«. – [4] t. Anica (!). – [5] t. L 200. – [6] t. Garbeglin. – [7] Slijedi: »f pisah«.

XXX. don Pave Magazinov

Betina

217.

(Taštament Mande Nadrčićeve)

U ime božj⟨e⟩ amen! Činim taštament ê Mande Nadrčićeva,[1] nahodeći se u dobroj pameti, zafaleći g(ospodinu) bogu. A sada naredjivan moji laši. Ost⟨a⟩v|an Sve(tomu) Frani[2] sol(dini) ig (= 24), Gospi za Gradinu so(ldini) ig (= 24), svetomu tilu u Srimač so(ldini) ig (= 24), gospi u Sveti Ê akov so(ldini) ig (= 24), Gospi van grada soldini ig (= 24), Gospi na Kaštelu sol(dini) ig (= 24). A sada ost⟨a⟩v|am moga dobra nobila i štabila Vidu, sinu Matinu, a unuku momu, i ako bi jima

brata, jima Vid koga, svakomu je⟨d⟩nako. Da ⟨a⟩ko bi nestalo di-t⟨i⟩ćev, da gre na Matinu dicu. Ost⟨a⟩vļan zemļu, ka j⟨e⟩ u Prišnici poli crikveno,[3] popu nakon popa, ki bude u Betini oficiēti crikvu, is polovice, ku os⟨ta⟩vļan Vidu. Osta⟨v⟩ļan Antici nevisti vrta⟨l⟩ kod Mande Burtinove[4] i sukńu rovanu,[5] a hćeri[6] čaprage.[7] A sada ostav-ļ⟨an⟩ svakomu unuku momu po kapu, a unukan po kurdelu. Ostavļan Antici skrińu, kako se nahodi, za ļubav ku mi j⟨e⟩ či⟨ni⟩la, izvan robe divočaške. A sada ostavļan prokaratura[8] Šimu Êakovčeva. Isti vrta⟨l⟩, ki ostavļan Antici, ostavļan iz Vidove polovice, i sve laši da ima Vid napuniti i⟨z⟩ svoje polovice. A hćere, ako će[9] g dilu pristupiti, da ima*ju* doniti, ča su ponile. Svidok: Šime Êkovčev, Ive *Jušin* i ča isti parok don Pave Magazinov, ki to pis⟨a⟩h na iz (= 29) zuna č h o (= 1680).

[1] t. Nadarcich. – [2] »Frana«. – [3] t. in Prisniza appresso quel della Chiesa. – [4] t. Bertinova. – [5] t. la vestura rovana. – [6] Slijedi: »*juj*«. – [7] t. zampraghe. – [8] »poroka-ratura«. – [9] »te«.

XXXI. pop Jure Šemić

Jezera

218.

(Taštame⟨n⟩t Jadre Stipanovića)

U jime Isusovo amen! Ja meštar Jadre Stipanović[1] is sela Jezer, čujući se mlohava života, a pameti zdrave, zafaļujući gospodinu bogu i pripo-ruču⟨ju⟩ći gospodinu bogu moju dušu, a zemļi tilo, gren nadodajući k onomu taštame⟨n⟩tu, ki san učini u Šibeniku, stvari koe htih ostaviti za moju dušu, znadući da će[2] se karati po mojoj smarti moji zeti za ove stvari i[3] zato hotih za moga života ostaviti komu ja hoću za moju dušu. Ostavļan moja vlastita dva kotla od rakije, veliki i mali, koe kupih mo-jimi vlastitimi pinezi. Ostavļan jih popu Juri Šemića (!) s ovin obligon da[4] // jima oni treti di⟨l⟩, ki gredu kotle (!), ča bude u ńih kuhati i ča bude dobivati, da jima toliko mis izgovarati za ⟨mo⟩ju dušu i za moga oca i za moju mater toliko, jer ostavļan jistomu gospodinu don Juri sve moje duge, koe san pripisa. I ostavļan[5] prokaratura svarhu mojih dugov, da jih jimaju škoditi i govoriti mise za me i za mojih martvih. Ako li ne bu⟨du⟩ oni toliko moći oslužiti, da jimaju davati lemozine gospodinu don Jivi, momu sinovcu i gospodinu fra Frani, momu unuku. I ovo bi moja voļa i (od)luka i hoću da bude tako po mojoj smarti. I ovo bi pisano prid svidoci moļenimi i zvanimi: Tadijon Bra-čića i Jivanon Markovinovin.[6] // I bi pisan u kući jistoga meštra Jadre Stipanovića. Pisah ja pop Jure Šemića z dopuščenjen g(ospodi)na kurata,[7] zač hoti tako jisti meštar Jadre. Na vī (= 13) setembra č h o (= 1680).

Dopustih pisati ovo ja don Pave Brnićev,[8] bu⟨du⟩ći parohijan u ji-stomu selu Jezeri u to vrime.[9]

[1] t. Stipanov. – [2] »te«. – [3] »ii«. – [4] Ponovljena riječ, ali na početku 2. str. – [5] Slijedi: »jih« – [6] t. Marcovinovich. – [7] »kuratta«. – [8] »Brinićev«. – [9] I ova izjava pisana je rukom Šemićevom, a ne Brnićevom.

XXXII. pop Adriea Mihatović

Rogoznica, Prvić

219.

(Taštame⟨n⟩t Mare, hćeri poko⟨j⟩noga Antona Hercegovića)

U ime boga amen Na č h o (= 1680), na 3 (= 8) decebra. Êa Mare, hći poko⟨j⟩noga Antona Hercegovića iz[1] Rogoznice, hotih[2] učiniti moj naêzadńi taštame⟨n⟩t,[3] nahodeći se u nemoći, ma u dobroj[4] pameti. Naêprivo pri⟨po⟩ručujen moju dušu bogu, a zemļi tilo, odkuda je izašlo. Hotih[2] narediti moje, ča me tuka od moga oči⟨n⟩stva. Naêprivo crkvan, paka komu mi drago, da mi čini za moju dušu. Naêpri ostav-ļa⟨n⟩ Gospi na Kašte so⟨ldini) ig (= 24), Svetomu križu u Sveti Êakov so⟨ldini) ig (= 24), gospi u Nove crkve so⟨ldini) ig (= 24), Gospi u Žirji so⟨ldini) ig (= 24), Gospi na Rogoznicu so⟨ldini) ig (= 24). A sada se êa ista Mare ne nahodi⟨n⟩ bratu nišće dužna, ako bi ča htiêa. A kada mi je sestra umrila, meni je bila ostavila polovicu, ma brat mi ni da nišće. Ostavļan zemļu, ka je u Črivan,[5] Antici. Ost⟨a⟩vļan Poko-biļaka[6] dva kusa trisêa Antici u smrti i u životu[7] za ļubav. Ost⟨a⟩vļan u Strani po vrtla Antici. Ost⟨a⟩vļan bratiću Antonu moj[8] di⟨l⟩ kuće i dvora i vrtla, da moli boga za moju dušu. Ost⟨a⟩vļan bratu fruti od moje i⟨n⟩trade, ča je bilo do se doba, neka mi moli boga za moju dušu. Ost⟨a⟩vļan zemļu u Šupļaku[9] Antonu, da mi govori jednu misu na god⟨i⟩šće, dokle more frutati. Ost⟨a⟩vļan gorńu podvornicu[10] Antici. Ako bude A⟨n⟩tica uživati podvornicu gorńu i dońu, da mi govori jedan veršariji na godišće iz[1] moga dobra, da se napune laši i sve to Antici ostavļa⟨n⟩ u smrti i u životu,[7] kako[8] zgora, // ki su ostavļeni crkvan, a za moju dušu. Ostavļan svrhu[11] svega toga moga dobra, ča se nahodi od moga oči⟨n⟩stva, prokaratura Ivana Šuština,[12] da bude svrhu[11] svega toga gospodar i prokaratur[13] i da čini to izvršiti,[14] kako je ozgora pisano. A od moga sal⟨a⟩ŕiêa da nima nišće pitati od Êadre Kurtelina ni od nik⟨o⟩gar, nego ča mi strate na pogrebe i za mise, ne drugo nišće. Prid[15] svidoci zvanimi i moļenimi: svidok[16] iźminadur gospodi⟨n⟩ Jere Šižgorića i Jure Kalin i Êadre Svidin i ča pop[17] Adriêa Mihatovići, bu-dući parohiêan.

[1] »izi« – [2] »hotihi«. – [3] »mojo naêazadni taštametе«. – [4] »dobrojo«. – [5] Nepouzdano »v«; t. Zrivan. – [6] t. u Pocobigliachu. – [7] »životo«. – [8] »mojo«. – [9] »Supalaku«, t. Su-pliach. – [10] t. podvorniza. – [11] »svruhu«. – [12] t. Sustich. – [13] »prkraturu«. – [14] »isšri-šiti«. – [15] »pridi«. – [16] »svidoko«. – [17] »popo«.

220.

(Taštament Mate, sina poko⟨j⟩noga Miše Beglina)

U ime boga amen! Na č h o a (= 1681), na d (= 5) miseca agusta. Êa Mate, sin poko⟨j⟩noga Miše Beglina, nahodeći se u velikoj[1] nemoći, a u dobroj[2] pameti, hotih[3] učiniti moj[4] na⟨ê⟩z⟨ad⟩ńi taš⟨ta⟩me⟨n⟩t[5] od mojih[6] dobar, komu ću ča ostaviti. Naêprivo priporučuje⟨n⟩ bogu moju dušu, a zem|i tilo, okuda (!) je izašlo. Naêpri ostav|a⟨n⟩ gospi u našu crkvi (!) so(ldini) ig (= 24). Ost⟨a⟩v|an gospi u Sveti Êakov so(ldini) ig (= 24), Gospi na Kašte so(ldini) ig (= 24), Svetomu križu u Dolac[7] so(ldini) ig (= 24). Ostav|an kuću i ča je u kući sve mojo⟨j⟩ ženi za života i sve vrtle, i⟨n⟩trada; ono ča se moga nahodi, a po smriti ńe da upada sve u Martina Vlahova i da mi ima Martin dati po mojo⟨j⟩ smriti onomu popu, ki bude ovdi, da mi reče desete (!) misi (!) ka⟨n⟩tanihi (!) za moju dušu šubito, a za sina b (= 2) ka⟨n⟩tane. A kada umre Juština, za ńu d (= 5) misi ka⟨n⟩tanihi (!). Ost⟨a⟩v|a⟨n⟩ hćeri Juštini dvi lihe vrtla[8] u Šilojevića. Osta mi dužan Miše sinovac li(bar) d (= 5) i da mi to Martin škodi, tere neka mi da za dušu moju. Ostav|an Mili i Jivanu Pašarovu[9] moj[4] di⟨l⟩ kuće, ča me dopada od Šilojevića u ime darovno za |ubav,[10] a oni su meni dali, kada sa⟨n⟩ kuću načińa po škuda i da imaju dati popu za b (= 2) marcede li(bre) g (= 4)[11] // prid[12] svidoci, kako će biti ozdola pisano. I da je moja žena dona i madona o⟨d⟩ svega moga za života ⟨i⟩ po smriti. Martin Vlaho⟨v⟩ is Privića i čini⟨n⟩ ga prokaratura (!) od svega moga i da mu je moêa duša priporučena, da mi ima davati jednu misu na svetoga Matiêa, dokle budu moći za moju dušu i da mu je[13] naprićujen na ńegovu dušu, i to da mi ispuni te laši. Prid[12] svidoci zvanimi i mo|enimi: svidok Jerolim[14] Dabov i Mate Alićev i êa pop[15] Adriêa Mihatovića,[16] budući u to doba za parohiêana. Na č h o a (= 1681), na id (= 25) priminu.[17]

[1] »velikojo«. – [2] »dobrojo«. – [3] »hotihi«. – [4] »mo'o«. – [5] »tašmete«. – [6] »mojihi«. – [7] »Dolace«. – [8] »vrtva«. – [9] t. Pasarovi. – [10] »lubava«. – [11] t. per sue mercede L cinque. Prema tome nije jasno ono »b« pod titlom. – [12] »pridi«. – [13] »jen«. – [14] »svidoko Jerol'mi«. – [15] »popo«. – [16] t. Mihatovich«. – [17] Mjesec se ne spominje ni u kopiji. Na 3. str. piše: »Da se dade ova kńiga u ruke Martinu Vlahovu u Privići (!)«.

XXXIII. FRA MARKO FRKIĆ

Prvić

221.

Taštament Šimuna Rožina

U ime Isusovo amen! Lit gospodinovi⟨h⟩ č h o a (= 1681), na žī (= 17) miseca šetenbra. Na Prviću, u kući Šimuna Rožina, budući nemoćan u životu, a zdrav u pameti, i hoti učiniti ńegov taštament prid dvimi svidoci zvanimi i mo|enimi: Tomason Grubelića[1] i Bartolon Sučića. Naipri priporučuen gospodinu bogu dušu, a zem|i tilo. Ostav|an[2] u Sveti Êkov za fabriku so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštea so(ldini) ig (= 24). Ostav|an S(vetomu) križu u Dolac so(ldini) ig (= 24). Ostav|an za svoju dušu mis m (= 60). Ostav|an moju ženu Katu donu i madonu u smrt i u život i da e gospodarica ostaviti komu ńoi drago. Ostav|an mis ī (= 10) za dušu ocu i materi i ako ne bi htili dati reći ove mise, da mozi uzeti fratri po vrtla za naplatiti istešc[3] mise. Ostav|an Vidu Kalavarinu greb u kapeli, da mi dade za dušu, ča ga duša ne boli[4] i da se imaju govoriti ove mise miseca otobra na svetoga Šimuna. Ostav|an redi i komesarii moga pastorka Ivana. Ostav|an, ko bude uživati moe pokoine žene Stoše, po j⟨e⟩dnu misu na godišće do deset godišć. Pisah ê fra Marko Ferkić[5] gvardian, misto kurata, pri⟨d⟩ svidoci zgor imenovanimi. Umri isteši[6] Šimun na eī (= 16)[7] miseca decenbra. Ńegovo tilo bi pokopano pri S(vetoi) Marii na Prviću u cimitoriji.

[1] t. Garbeglich. – [2] Ispred te riječi »a«. – [3] t. le soprad:e messe. – [4] t. quello che la sua anima non lo dolesse. – [5] t. Marco Farcich. – [6] t. soprad:o. – [7] t. 15.

222.

Taštament pokoinoga Êdria Helmina is Prvića

U ime boga amen! Č h o b (= 1682), na iv (= 23) marča. Učińeno u Prviću, u kući Jadria Helmina,[1] pri⟨d⟩ svidoci zvanimi i mo|enimi[2]: Jerolim Ružičin i Miho Mihatov. Nahodeći se nemoćan[3] u poste|i, ma u pameti zdrav, hoti učiniti ńegov taštament na⟨i⟩zadńi, mećući[4] sve ostale taštamente doli, ke san dosada učinia, hoteći da ovi ima va|ati. Naipri priporučuen dušu gospodinu bogu, a tilo zem|i. Ostav|an u Sveti Êkov za fabriku so(ldini) ig (= 24). Ostav|an S(vetomu) križu u Dolac so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kastea (!) so(ldini) ig (= 24). Sada ostav|an mojoi hćeri Luci po kuće za |ubav i službu, ku mi e činila po smrti moe žene. Ostav|an po smrti moe žene ostalo po kuće mojoi dici i da Luce ima činiti reći mis j (= 30) do godišć j (= 30), na godišće po misa kantana a (= 1) za mou (!) dušu. Ostav|an zem|u i tri stabla maslin nad Pastira u Tihtu Petrici,[5] hćeri mojoi. Ostav|an Kati, hćeri mojoi, nad Jova[6] kus zem|e. Ostav|an hćeri Mandi u Mrtah u Bristaku[7] zem|e, ono ča me dopada. Ovo učinih po smrti moe žene Jeline. Kada ulizu u pošeš, da mi ima svaka činiti reći po pet mis do godišć pet po misu kantanu. Od ⟨d⟩ila, ki me dopada od Ive, moga sinovca, ostav|an, da u moju dicu upada. Sad nahodin se dužan Jivi, sinovcu momu, l(iba)r zī (= 19). Ostav|an zem|u u Solinah, da Luce i Matia razdili (!) na po po smrti moj⟨e⟩ žene Jeline. Ostav|an moju ženu Jelinu, da e dona i madona do smrti. I priminu isteši[8] Êdri na ie (= 26) marča i bi pokopano tilo ńegovo u crikvi S(vete) M(arije) na

Prviću. Pisah ov taštament ê fra Marko Ferkić,[9] gvardian, pri⟨d⟩ svidoci zgor imenovanimi. Pisah po zapovidi kurata oca po(štovanoga) fra Matia Šatnića.[10]

[1] t. Helmin. – [2] »malenimi«. – [3] »nemomočan«. – [4] »mećućući«. – [5] t. Nad Pastira nel scoglio di Tihat à Petriza. – [6] t. Nad Gova. – [7] t. Nad Gova. – t. Martah in Bristach. – [8] t. il sud:o. – [9] t. Farchich. – [10] t. per comission del r:do curato fra Mattio Satn.ch.

XXXIV. DON ÊADRE KAPOVIĆ

Zlosela, Betina

223.

(Taštamenat Jure Zoričina)

Na žī (= 17) mis⟨e⟩ca aprila č h o v (= 1683). Učińen bi u selu od Zlose⟨la⟩. Êa Jure Zoričin, sin poko⟨j⟩noga Jivana Zoričina, hotih učiniti moj taštamenat i narediti moje stvari i nahodeći se u velikoj nemoći u poste⟨l⟩i moj⟨o⟩j,[1] ma zdrav od pameti, razuman od riči. Prvo priporučuj⟨e⟩m bogu dušu mo*ju*, a zem⟨l⟩i tilo. Ostav⟨l⟩an S(veto)mu Êakovu u Šibenik[2] s(o)l(din)i ig (= 24). Ost⟨a⟩v⟨l⟩an u fabriku S(veto)ga Êakova ⟨soldini ig (= 24)⟩.[3] Ostav⟨l⟩an Svetomu križu u Dolac s(o)l(din)i ig (= 24). Ostav⟨l⟩an Gospi na ⟨Ka⟩štelu s(o)l(din)i ig (= 24). Ostav⟨l⟩an[4] S(veto)mu *Jurju* u v⟨o⟩mu selu jedan kus zem⟨l⟩e posad⟨je⟩n u Dračnic,[5] a to je južni kus – s ovim obligom, da braščina jima činiti govoriti tri mise na godišće, svaku misu po li(bre) b (= 2) za dušu mo*ju* i mojih mrtvih u vike, a to o Mikulino. Ostav⟨l⟩an mojim neputom, a sinovon Jivana Trošina, i sinovon pokojnoga Mate Tomasova i Jivanu[6] Koštinu, svakomu po jednu kapu od libre b (= 2) soldini[7] ī (= 10) od moga d⟨o⟩bra. A Stani, moj⟨oj⟩[1] neputi, jednu kan⟨i⟩cu od libr⟨e⟩ tri. Ostav⟨l⟩an od svega moga d⟨o⟩bra nobila i štabila Šimki, moj⟨oj⟩[8] ženi četvrtinu za života, dokle bude pošteno udovico⟨n⟩ stati, a po smrti ńe Kati, mojo⟨j⟩ hćeri, da upada. A sada ostalo moje dobro nobilo i štabilo ostav⟨l⟩an Kati, moj⟨oj⟩[1] hćeri, u živo⟨t⟩ i u smrt i da jima dobru sprav činiti ma⟨te⟩ri svoj⟨oj⟩ i ako ne bi ńe poslušala, da moz⟨i⟩ biti Šime, moê žena, gospodarica od četvrtine u živo⟨t⟩ i smart stojeći pošteno, kako je zgora rečeno. // I ako bi moê hći Kate umarla privo matere svoj⟨e⟩, da j⟨i⟩ma mati uživati za života, a po smrti ńe crikvi Sve⟨to⟩ga Jurêa. I ako bi moê hći Kate odala se i dice ńe ne j⟨i⟩mala po smrti ńe i umrla pres (!) taštame⟨n⟩ta, da upada u jistu crikvu i da braća procene (!) po ńihov⟨oj⟩ duši moča dobra i činiti mi govoriti za dušu mo*ju* mise i da jimaju onada (!) dati moê vrtla gorńe (!) parohi⟨ja⟩nu od sela, popu nakon popa i da mole boga[9] za mo*ju* dušu. Činin reda moga Katu, mo*ju* hćer. I ovi taštament bi proštive⟨n⟩ jistomu *Jurku* od mene don Êadre Kapovića, kurat u Zloseli. I potvrdi ovi taštamenat u svemu, kako je pisano u ńemu, a prid svidoci: šinor Valerijo

Katalan i Vid Ružin,[10] zvani i moļeni. I tako bi moča najzadńa voļa od ovoga taštame⟨n⟩ta, čineće (!) moje[11] prokaruture (!) braščinu Sve⟨to⟩ga Jurja[12] u Zloseli vrhu svega moga dobra i da ji⟨m⟩ je moča duša pripuručena (!). ib (= 22) jistoga miseca aprila č h o v (= 1683) priminu jisti Jurko i bi ukopan u cima⟨to⟩rije S⟨v⟩etoga Jurêa. Êa don Êadre Kapović, parohiêan od Zlose⟨la⟩, ki ovo pisah.[13]

[1] »moje«. – [2] »Šebenik«. – [3] t. Lasso alla Fabrica di San Giacmo L 1 = 4. – [4] »oslavlan«. – [5] t. un pezzo di terren vignato chiamato Draznice. – [6] »Jitvanu«. – [7] »sildini«. – [8] »moju«. – [9] »baga«. – [10] t. Rusich. – [11] »meje«. – [12] »Jujurja«. – [13] t. Io Don Andia Capovich Curato di Zlosella scrissi.

224.

(Ugovor o diobi između Šime Êakovčeva i sinovaca)

Êa Šime Êakovče⟨v⟩ učinih pismo s mojimi sinovci: s Maton i s Juron Ško⟨n⟩trići iz Mrlin za di⟨l⟩,[1] ki pr⟨i⟩te⟨n⟩de jimati od mene jistoga Šime Êako⟨v⟩čeva, strica ńihova, koliko od kuć toliko od bašćine. I bi kuntenat jedan i drugi prid svidoci zvanimi i moļenimi.[2] Dah jin[3] u Êarsani gońaj zem⟨l⟩e in cirka[4] i sedan stupi maslin u ńemu i g(ospo)di(n) je[5] o⟨d⟩ te zem⟨l⟩e duhtur Malpažić, a u Staroj jedan gońaj zem⟨l⟩e in cirka i pet stupi maslin, a n⟨a⟩ drugomu mistu u Starih[6] jednu četvrt zem⟨l⟩e i dva stupa maslin. I ova je[7] zem⟨l⟩a jedna i druga pod ⟨D⟩imnićen,[8] i vrta⟨l⟩.[9] ki je kod Vida[10] Mikasova[11] na Vruļu, i drugi vrta⟨l⟩, ki je nad Betine. I više toga darujen jednoga vola i cikin,[12] i *ju*štaše[13] dobri ļudi[14] Mate Magazinov, Stipe Stipanelo⟨v⟩ i Ante Bašin ⟨i⟩[15] priêše vola i cikin. // Svidok: Šime Nadrčić⟨e⟩v[16] i Jive Nadrčić⟨ćev⟩ i êa pop don Êadre Kapov, ki pisah, kurat.[17] Na 3 (= 8) aprila č h p d (= 1695).[18] Ku⟨n⟩fin je: z bure Šime Êakovčev zem⟨l⟩i u Êarsani, a s *ju*ga put, a z dolinca Êadre Šandrin, s[19] mojištrala Šime Êakovčev. Zem⟨l⟩i u Starih ku⟨n⟩fin: Vid Skračin s mojištrala, a z bure Jive Êako⟨v⟩čev, a s[20] *ju*ga Êakov Guberinov, a z dolinca Grgo[21] Kapov. A drugoj zem⟨l⟩i u Starih ku⟨n⟩fin: s mojištrala put, a z bure Jive Êakovčev, a s *ju*ga Mare Balijina, a z dolinca[22] Stipe Grškov.[23] Êa jisti don Êdre Kapov, par⟨o⟩fiêan od Beti⟨ne⟩, potvrdujen,[24] kako j⟨e⟩ odzgor pisano.[25]

[1] hl. Scontrichi iz Merlian, za dij. – [2] hl. suani i moglieni. – [3] hl. dach in. – [4] »incirka«, hl. in circa. – [5] »gdije« – predstavlja obično vezivanje enklitika, ali neobično skraćivanje; hl. gospodinge. – [6] hl. Stari. – [7] hl. e. – [8] »podimnećen«, hl. Dimnichen. – [9] hl. vertal. – [10] »vima«. – [11] U hrv. lat. kopiji nakon ovoga slijedi riječ: kuchie. – [12] hl. cechin. – [13] hl. giustase. – [14] »lidi«. – [15] »i« iz hrv. lat. kopije. – [16] hl. Nadercichev. – [17] Ponavlja se »ki pisah«. U hrv. lat. kopiji nakon »kurat« piše: od Betine. – [18] Datiranje u hrv. lat. na početku. – [19] »s«. – [20] »zs«. – [21] hl. Gergo. – [22] »kolinca«. – [23] hl. Gerscov. – [24] »potvrdujuun«. – [25] Pri koncu hrv. lat. kopije piše glagoljicom: »Êa jisti don Êadre Kapov, parofiêan od Betine, potvrdujuju«. (!), kako je ozgo (!) pisano«. A nakon toga: »Io Simon Venier (?) afermo aver copiatto giusto il cauto scritto«. Tal. kopije nema.

XXXV. don Pave Grdović

Zlarin – Sutkošan

225.

(Pismo Mike Manoša)

Č o (= 1700), na v (= 3) agusta. Ja Miko Manoš i⟨z⟩ Zlarina prodah vino u Sutkošanu Mišu Pozarini, vina barili k (= 40). I bi svidok kapitan Pere Pizerić i suci od Sutkošana. Pisah ja isti don Pave Grdović, parokian od Sutkošana.[1]

[1] Nema kopije.

XXXVI. don Pave Petrinov

Jezera

226.

(Štima Petra Osaranova)

Na īd (= 15) maê č o e (= 1706). Činin zamirati robu, koju dajen Êdri Rabanovu i ńegovin[1] sinovon, ja Petar Osaranov. Dadoh dva tubana i jednu duplicu, dohodi libar[2] i (= 20). Dadoh[3] jednu poka⟨r⟩vaču i jednu kanicu i dvoje opleće,[4] dohodi libar ī (= 10). Dadoh tri opleća, dohode libar[2] īe (= 16). Dadoh jednu kanicu i dvoje opleće,[4] dohodi[5] libar[2] ʒ (= 8). Dadoh jedan fuštań, dohodi libar[2] iʒ (= 18). Dadoh jednu sukńu novu zelenu,[6] dohodi libar[2] k (= 40). Dadoh dvi sukńe zelenu i modru, dohode libar[2] mg (= 64). Dadoh sukńu modru libar j (= 30). // Dadoh tri haļka – libar[7] iv (= 23). Opet činin zamiriti, ča dadoh mojon (!) sest⟨r⟩i Matiji. Dadoh dvi sukńe surače, libar[8] kg (= 44). Dadoh dva fuštańa, libar īe (= 16). Dadoh dva haļka cirna (!) – libar[2] iʒ (= 28). Dadoh četire pok⟨r⟩vače, dohode libar[9] īd (= 15). Dadoh četire opleća, libar[10] īž (= 17). Dadoh dvi kanice – libar e (= 6). Dadoh deset mahram – libar[2] j (= 30). Ovu robu štima Ma⟨n⟩de Careva, koja je pup⟨l⟩ika štimadurica. Pri svidoci: Jivan Milin i Jure Ugrinov.[11]

[1] »nejgovin«. – [2] »lirbar«. – [3] »daadoh«. – [4] »obleće«. – [5] »dohodidi«. – [6] »zelunu«. – [7] »bib_r«. – [8] »birbar«. – [9] »lirba«. – [10] »lirabar«. – [11] Nema kopije. Rukopis don Pave Petrinova.

227.

(Pismo Pave Mihatova)

Na ž (= 7) jenara č o z (= 1709). Učińeno u Jezerii (!), u kući Ša⟨n⟩tića. Bi svidok Dunat Ša⟨n⟩tića i Mate Carev, svidoci na to zvani i ⟨u⟩komu mistu budući. Pave Mihatov koji o⟨d⟩ svoje voļe reče, da je

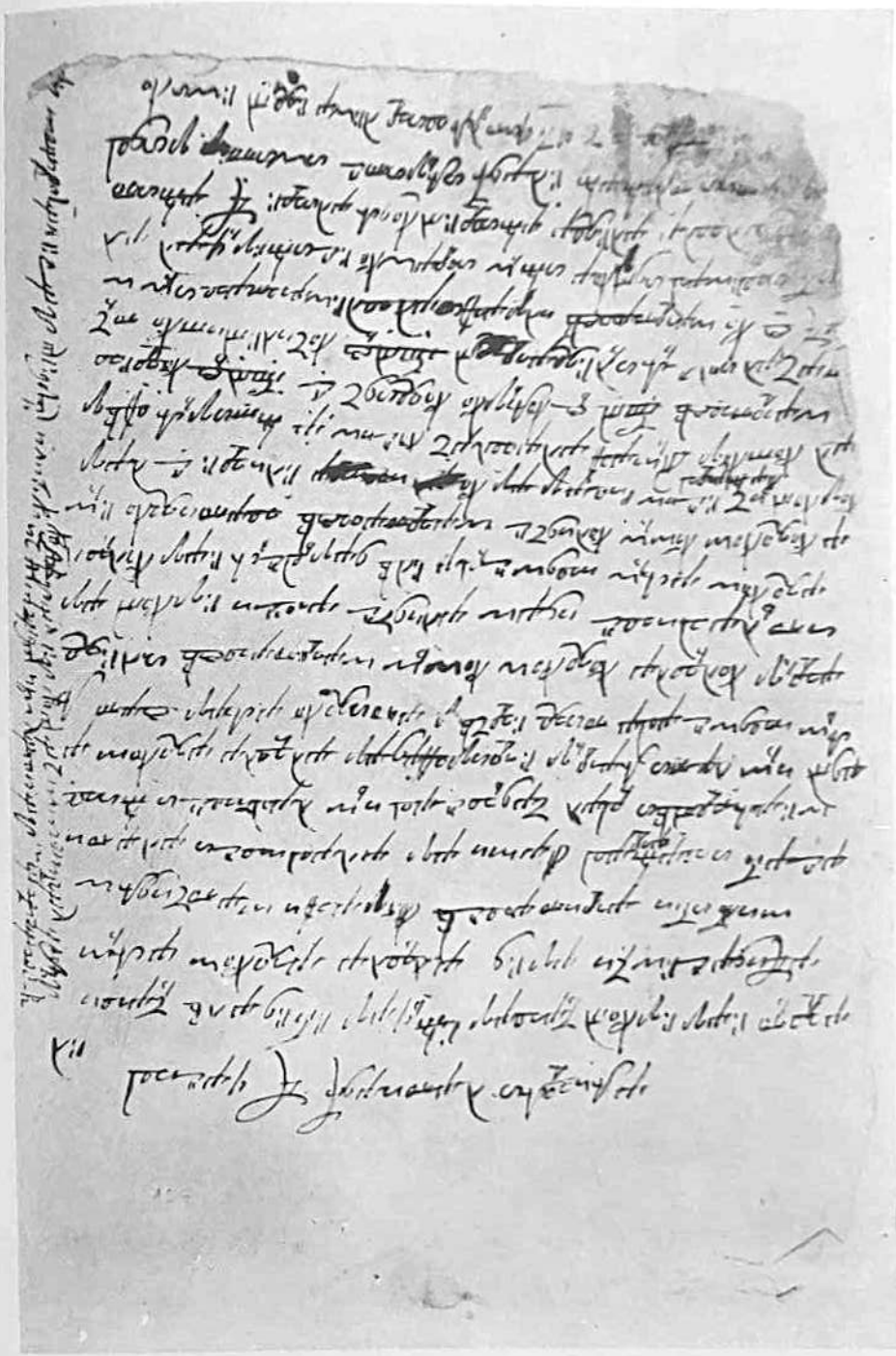

1. Oporuka Jeline Grubelić, Prvić, 1643. (III. 3)

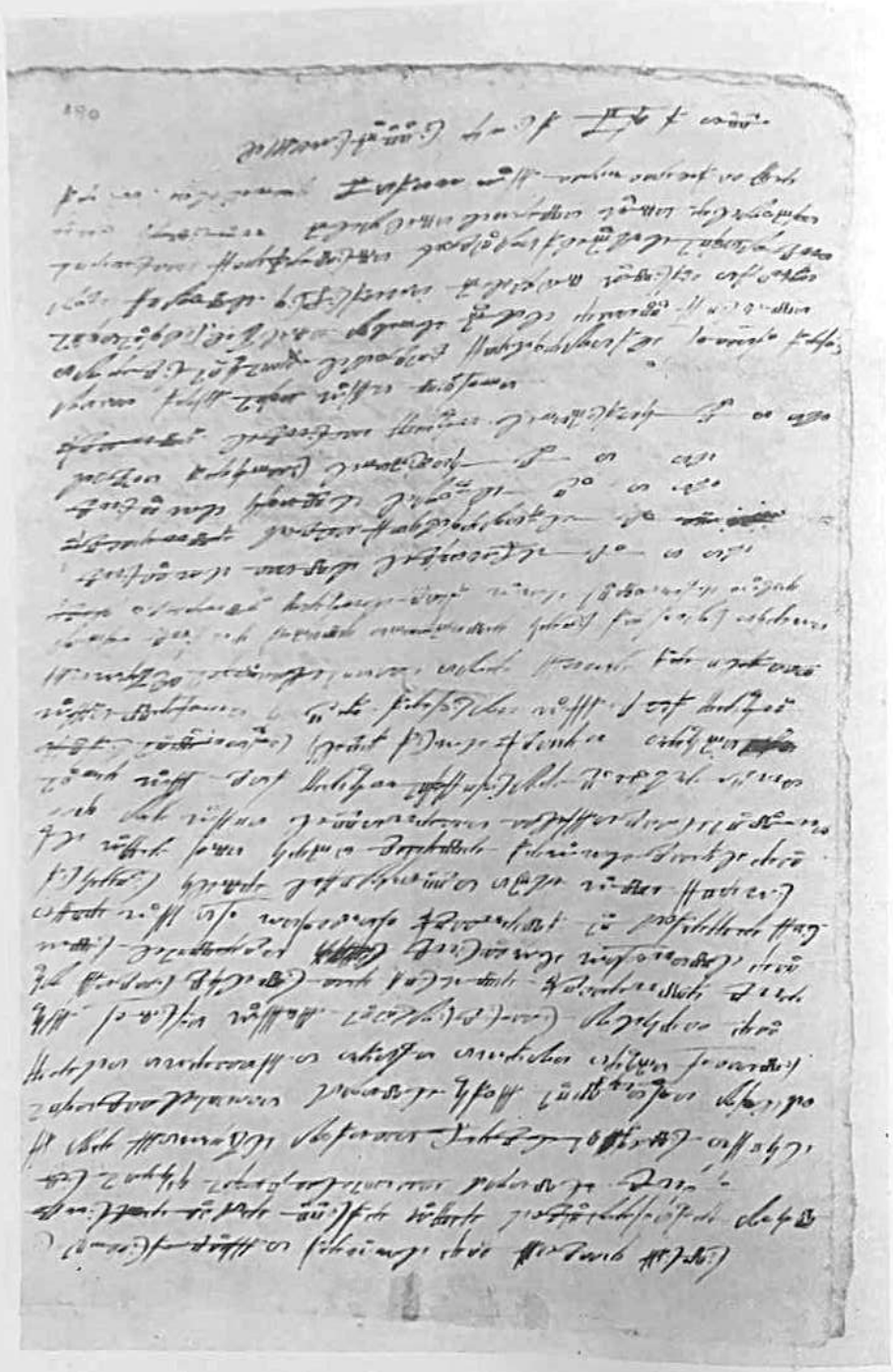

4. *Oporuka Ante Kalebova, Murter; 1677. (XII. 87)*

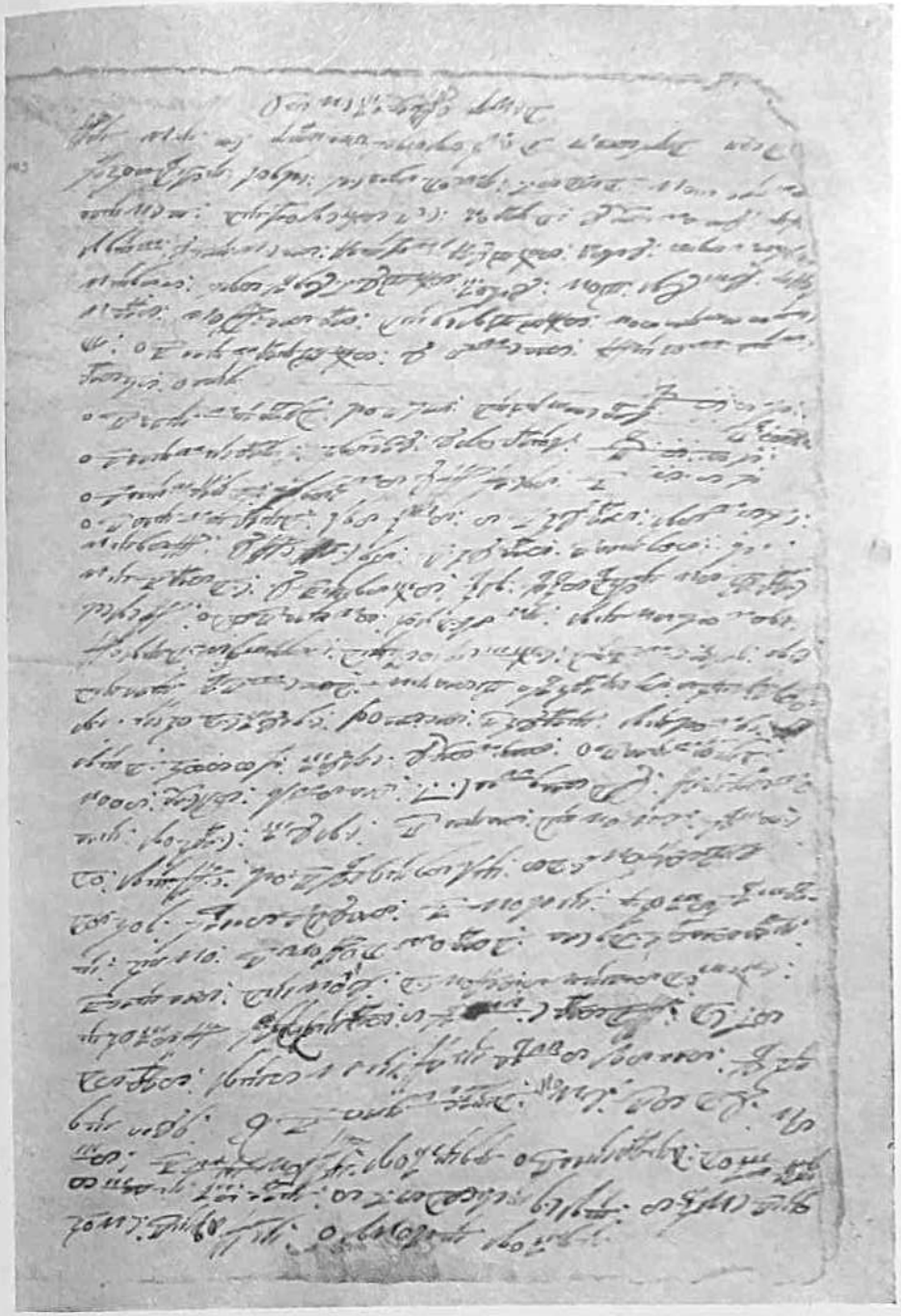

5.a *Oporuka Mate Petrinova, Jezera, 1679. (XVII. 142)*

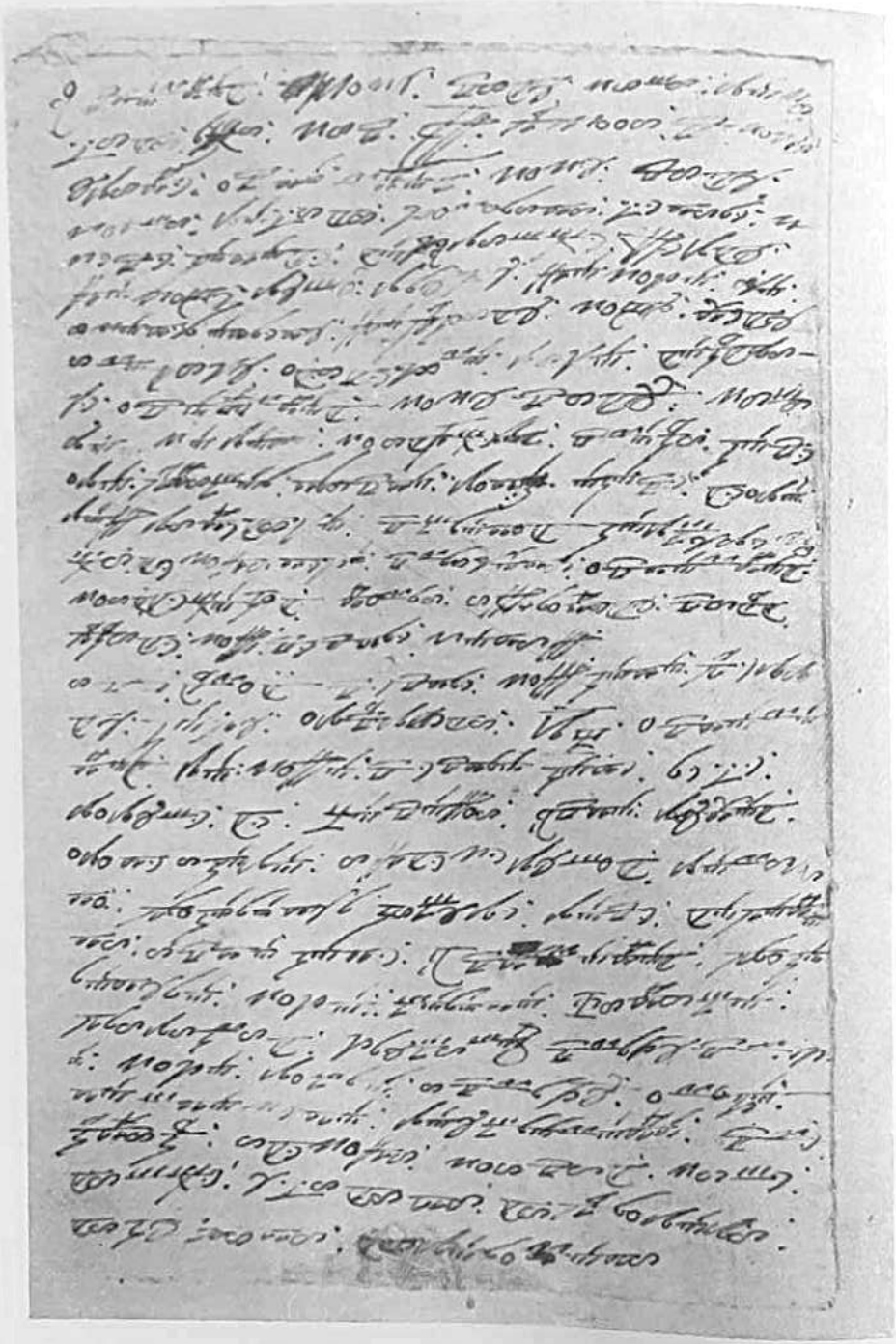

5.b *Oporuka Mate Petrinova, Jezera, 1679. (XVII. 142)*

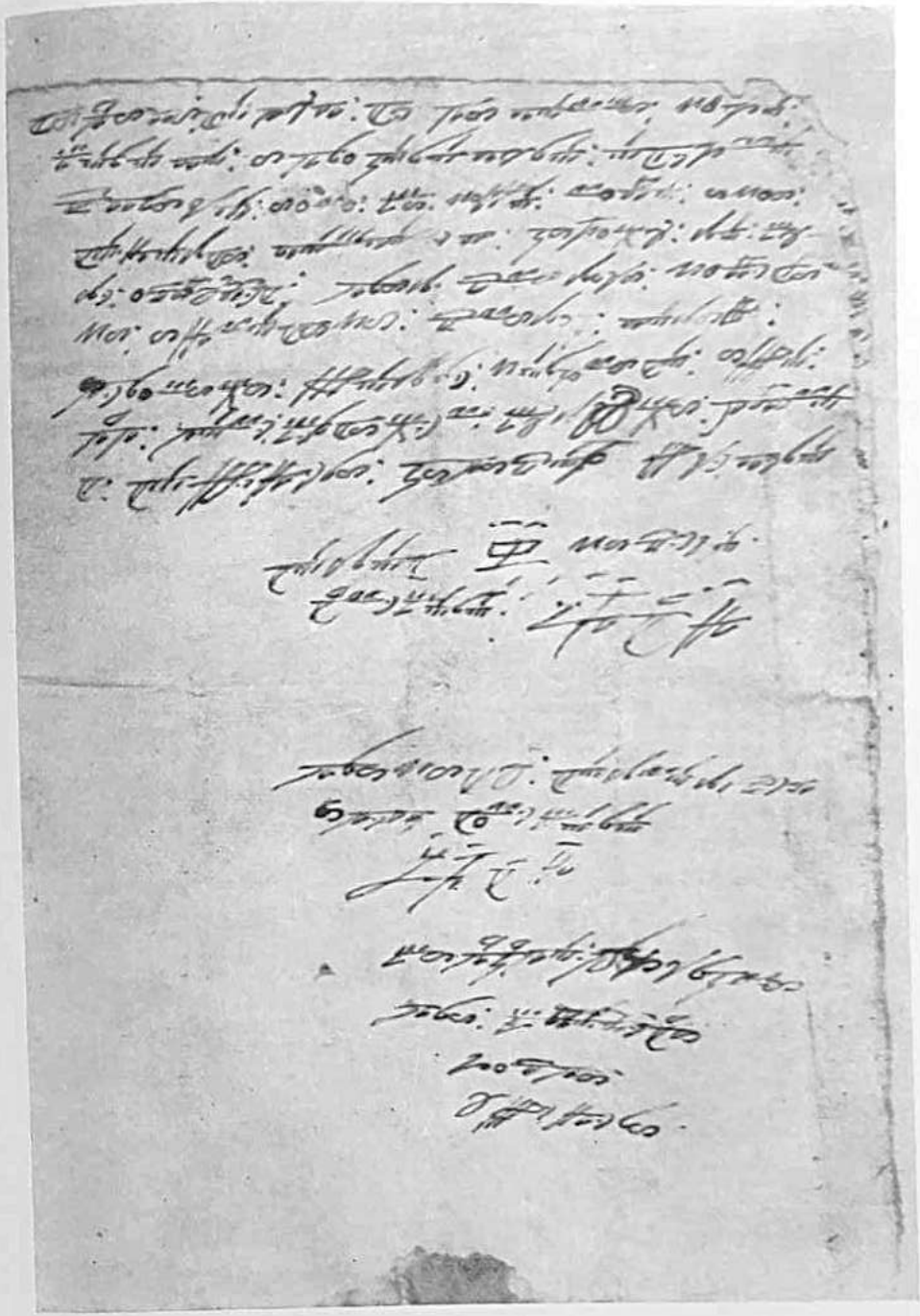

5.c *Oporuka Mate Petrinova, Jezera, 1679. (XVII. 142)*

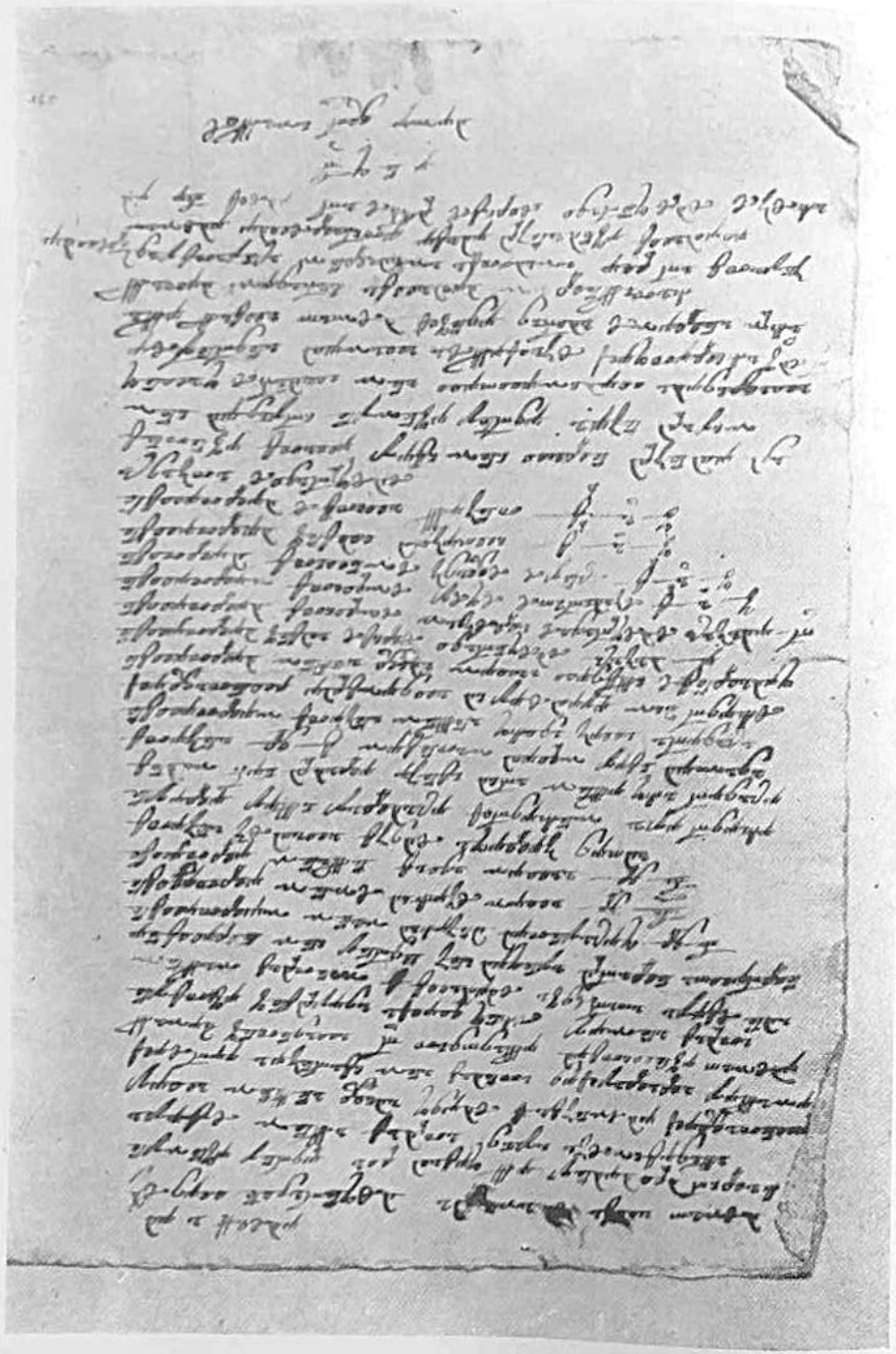

6. Oporuka Šimuna Antuličeva, Tribunj, 1681. (XXIII. 195)

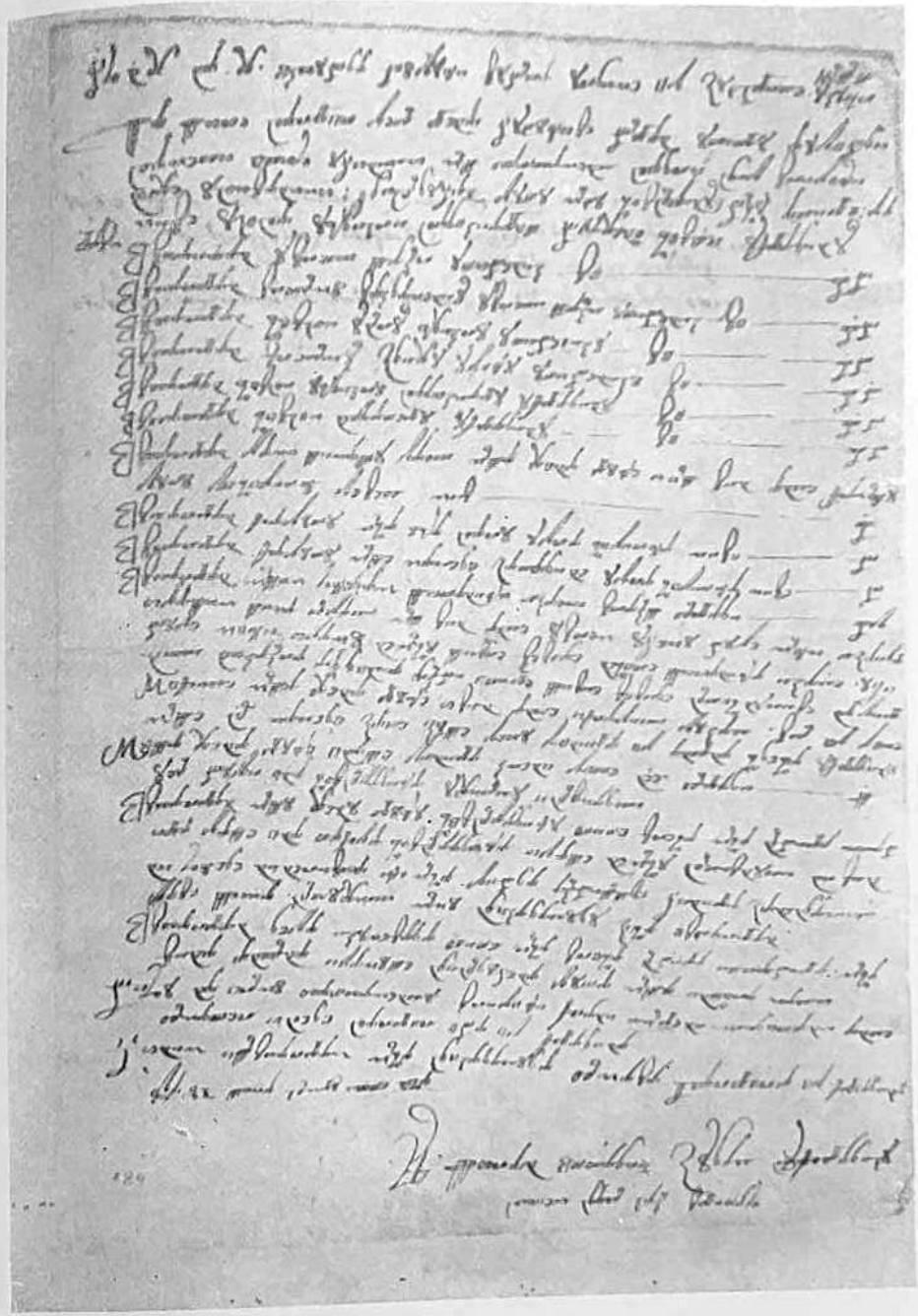

7. Oporuka Jive Pavlova, Zlarin, 1677. (XXVIII. 207)

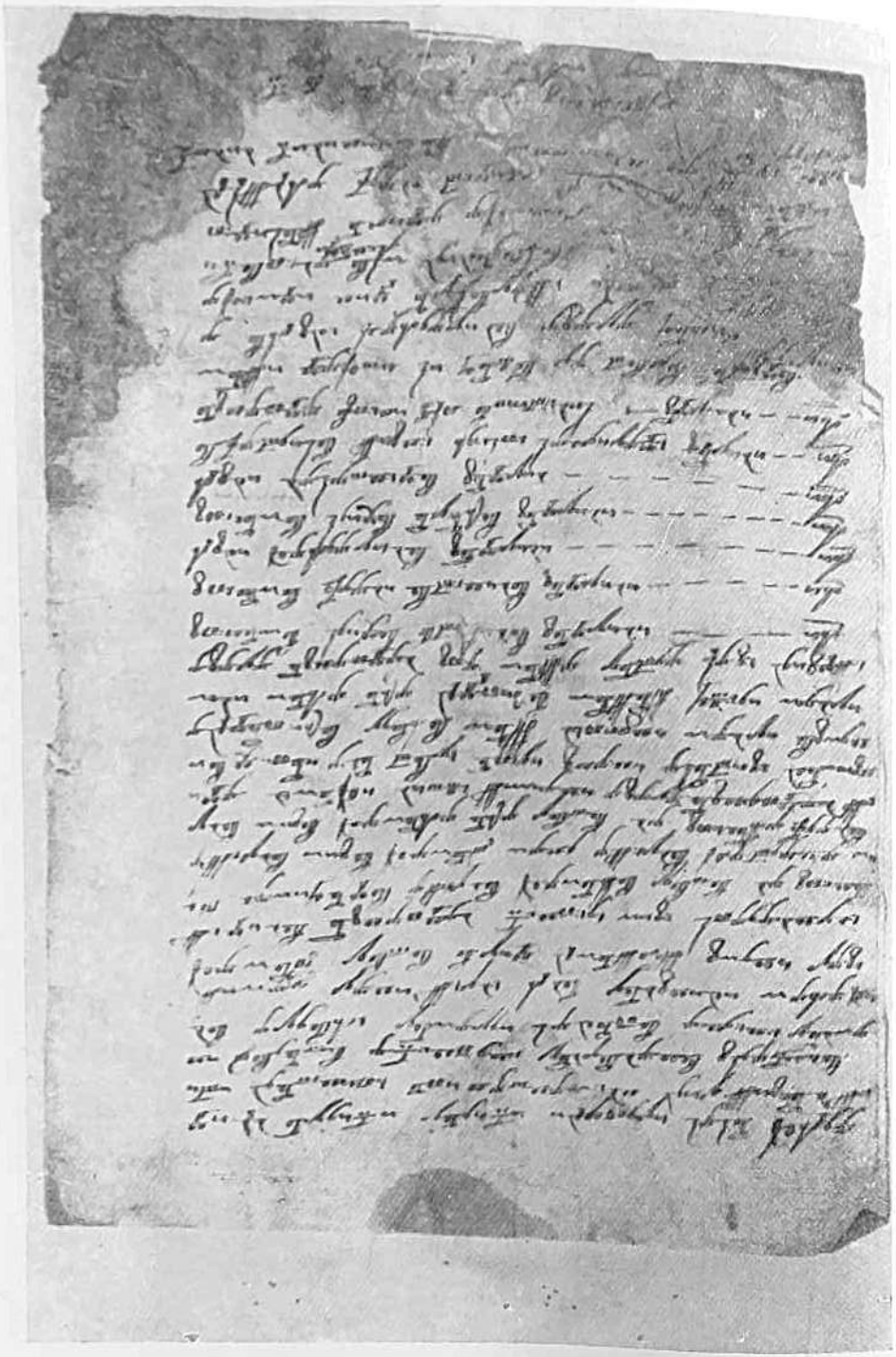

8. Oporuka Jele Tomasove, Betina, 1711. (XXXIX. 231)

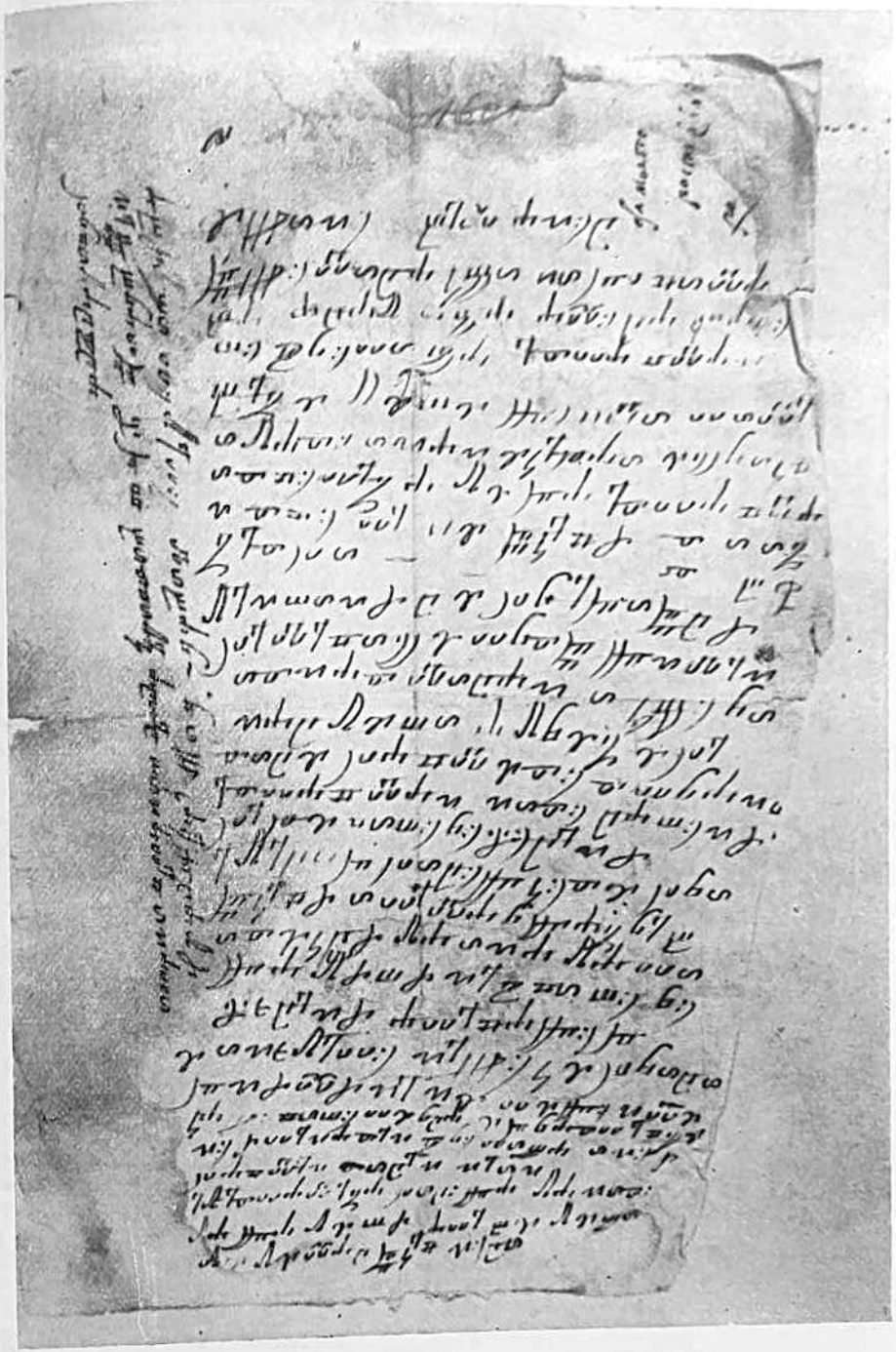

9. Oporuka Jeline Juretić, Tijesno, 1603. (XLIV. 237)

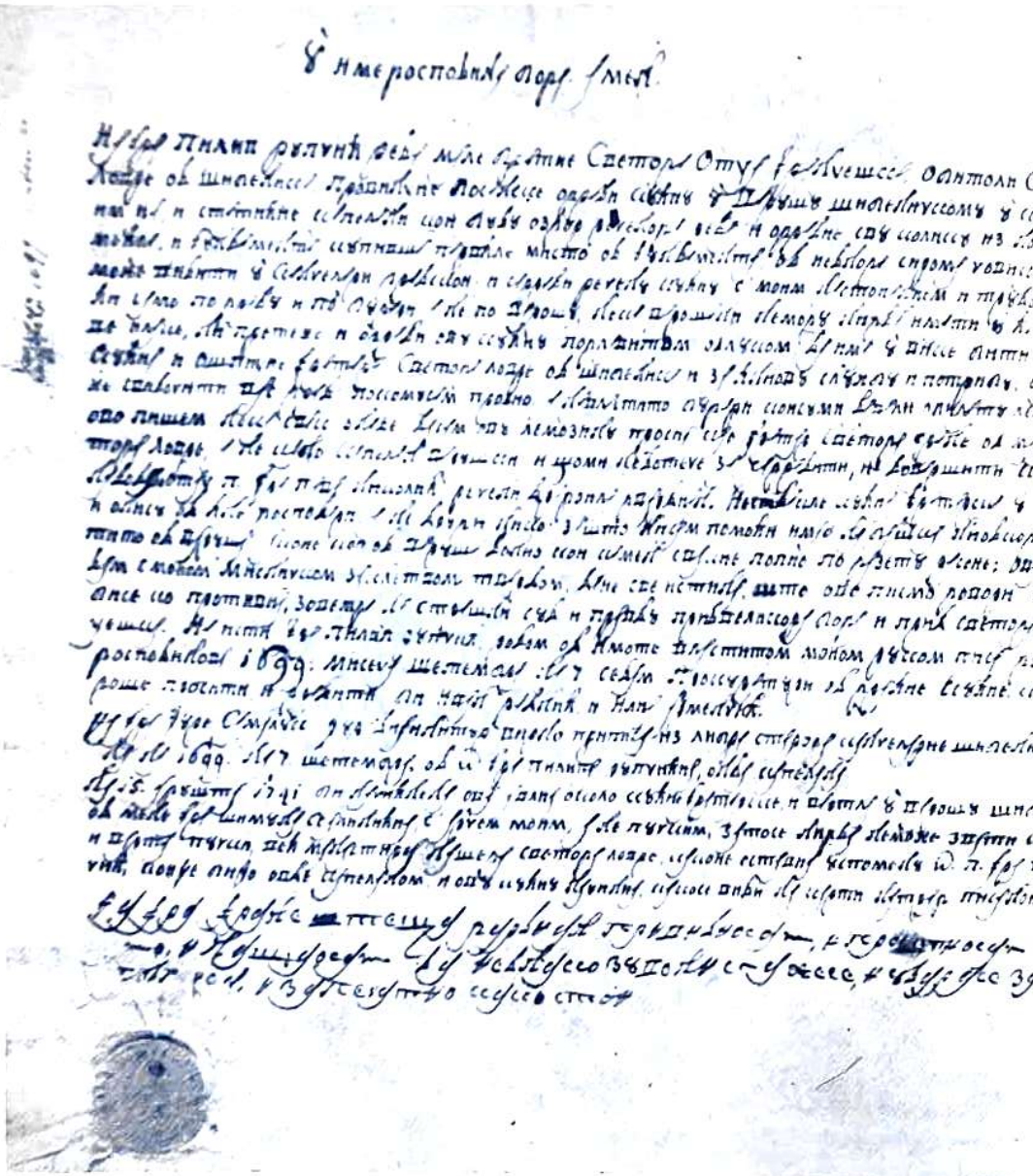

10. Bosančica (pisano u Šibeniku, XVII. stoljeće)

proda poko⟨j⟩nomu Vidu Bračanovu zem|u,[1] koja je[2] u Vršku,[3] u koj⟨oj⟩ e gońaji dva i ciko (!) ko⟨n⟩fina: z bure[4] Lovre Bračanov, sa juga[5] isti Vid, z grbina[6] Bare Bračanov, u koj⟨oj⟩ je[2] zem|i osan stupi maslin. A to reče, da proda zaradi potribe[7] od pravde i ispovidi, da je pria od istoga Vida za zem|u ozgora[8] rečenu libar[9] dvisto i pedeset, o⟨d⟩ kojih čini pošeš od zem|e, koju dade u isto vrime, kada pineze pria. I reče, da čini ovo pismo zaradi duše svoje i sirot, ke su ostale od istoga Vida, za kih[10] živa žena istoga poko⟨j⟩noga Vida prima prodaicu i pošeš od iste zem|e koja bi štimana od *Jure* Katina i Jivana Lukićeva, kako rekoše obe strane za iste pineze. // I ja don Pave Petrinov, budući mo|en od istoga Pave i Jive, žene poko⟨j⟩noga Vida, učinih i pisah ovo pismo.[11]

[1] »zelmu«. – [2] »eje«. – [3] »Vriršku«. – [4] »brure«. – [5] »zguga«. – [6] »gribina«. – [7] »protribe«. – [8] »zelmlų ozgrora«. – [9] »lirbar«. – [10] »koh«. – [11] Nema kopije.

XXXVII. DON MATE MARAČIN

Tijesno

228.

(Ventarij dobra pokojnoga Mate Muńina)

Na č o z (= 1709), na b (= 2) febrara.[1] Hotismo zamiriti al (!) virći (!) u ventarij dobra, ka ostaše pokojnoga Mate Muńina.[2] Svidok: Ivan Jandrin i Tomas[3] Baćinov. Bi|ac[4] g (= 4), gabana[5] b (= 2), ha|a i j⟨e-če⟩rma,[6] košu| (!), brageše i gaće,[7] maže e (= 6), ha|e[8] b (= 2), kosira b (= 2), motike v (= 3), zubača[9] a (= 1), mihov 3 (= 8), kota⟨l⟩ i puška, sabl (!),[10] bačve v (= 3), badań g (= 4), karatelov g (= 4). skrińe g (= 4), kanaveta a (= 1), sita b (= 2), kamenice v (= 3), stola v (= 3), gratakaža, kabala a (= 1), loparov[11] b (= 2) mala, b (= 2) velika i daska velika, torbe[12] v (= 3), sikira[13] a (= 1).[14]

[1] »febrara«. – [2] t. Mugnin. – [3] »Tomar«. – [4] Slijedi »u«. – [5] t. gabani. – [6] t. haglia e giecerma. – [7] t. camisa, bragesse (!) e benevreche. – [8] t. haglie. – [9] t. zubaze. – [10] t. sabglia. – [11] t. grattacasa, cabli, lopari. – [12] t. torbe. – [13] »sikriira«. – [14] Na poleđini piše: »Ovo je pismo od ventarija«. Na koncu tal. kopije čitamo: »Io don Vido Plaspanov hò tradotto fedel:te come sopra il pr:te dall'altro simile scritto nel caratere e lingua illirica essistente nella canc:ria della magn:ca com.di Sebe:co«. Rukopis don Mate Maračina.

229.

Taštamenat Stipana Žarkova[1]

Na parvi aprila č o ï v (= 1713). Učińeno u selu Tisnomu, a prid svidoci zvanimi i mo|enimi: Šimunom Š|okinim[2] i Matom Fućinim. Ja Stidoci zvanimi i mo|enimi: Šimunom Š|okinim[2] i Matom Fućinim. Ja Stipan, sin Pere Jivčeva,[3] ležeći u poste|i mojoj u nemoći, a zdrav od pa-

meti, čuveńa, razuma i govoreńa. Hotih učiniti moj najza⟨d⟩ńi tašta-menat od mojih dob⟨a⟩r, u kom priporučuje⟨n⟩ (!) bogu dušu, a zem|i tilo, odkle je izašlo. Ostav|an Sv(etomu) Jakovu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an za fabriku iste crikve so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Sv(etomu) križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštelu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Svetomu duhu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an ženi Kati četvirtinu (!) za života od mojih dobar, a po smirti ńe da ide u red. Ostav|an Jivanu i Girgi, sinovo⟨m⟩ mojim, sva moja dobra, da dile na po tuko (!) moje oči⟨n⟩stvo, tuko moje materi⟨n⟩stvo.[4] Ako ne bi kunte⟨n⟩ti bili, ostav|an sinu Girgi polovicu oči⟨n⟩stva i materi⟨n⟩stva, a ostalo da dile na po. Ostav|an rede sinove moje. Ostav|an prokaratura virh (!) moga taštame⟨n⟩ta Šimu Cirvelina. // I priminu isti Stipan na b (= 2) aprila i bi združen svetimi sakramenti i bi pokopan u cimatoriji Svetoga duha u Tisnomu. I ja don Mate Maračin, ki pisah mojom rukom.

[1] Naslov potpuno glasi: »Ovo je« etc. – [2] t. Slochin. – [3] t. Ivzevich. – [4] t. tanto paterno, quanto materno.

230.

(Taštamenat Šimuna, sina pokojnoga Jivana Muhića)

Na zī (= 19) zuna č o v ī (= 1713). Učińeno u selu Tisnomu, a prid svidoci zvanimi i mo|enimi: Matom Barićevim i Mikulom Barićevim. Ja Šimun, sin pokojnoga Jivana Muhića,[1] ležeći u poste|i mojoj u nemoći, a zdrav od pameti, hotih učiniti moj na⟨j⟩za⟨d⟩nji (!) taštamenat od mojih dobar, u kom priporučujem bogu dušu, a zem|i tilo, odkle je izašlo. Ostav|an Sv(etomu) Jakovu u Šibeniku so(ldini) ig (= 24). Ostav|an za fabriku iste crikve so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Sv(etomu) križu u Docu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Gospi na Kaštelu so(ldini) ig (= 24). Ostav|an Birdace (!)[2] popu nakon popa, da boga mole za me i za mojih mirtvih, a od ostaloga moga dobra ostav|an ćeri Cviti polovicu u smrt (!) i u život. Ako bi moja ći pomańkala brez taštamenta, da stupa u red. Ostav|an od one druge polovice ženi četvirtinu, dokle bude stati pošteno, a drugu četvirtinu ostav|an materi za života, a po smirti, da stupa u rede moje: u ćer Cvitu i sestru Baricu, Katu, Matiju.[3] Ostav|an Anki, sestri mojo⟨j⟩, pokarvaču soldini j (= 30). // Ostav|an ćeran iste Anke svakoj kanicu soldini j (= 30). Ostav|an rede virh moga taštamenta Cvitu, ćer moju, Baricu, Matiju, Katu, sestre moje. Ostav|an prokaratura virh moga taštamenta Šimuna Girgurinova.[4] I bi ovi isti taštamenat pro-štiven prid istin Šimunom i potvirdi, kako je zgoru pisano. I priminu isti Šimun na i (= 20) zuna i bi pokopan u cimatoriji Svetoga ⟨duha⟩[5] u Tisnomu. I ja don Mate Maračin, kapelan, ki pasih rukom mojom.

[1] t. Muijch. – [2] t. Bardasce. – [3] »Matijun«. – [4] t. Gargurinov. – [5] t. di S. Spirito.

XXXVIII. pop Mate Juroš

Betina

231.

(Taštament Jele Tomasove)

U jime boga amen! Č o ī a (= 1711), na ia (= 21) setembra. Činin činiti moj taštament êa Jele Tomasova, ńi pokojnoga Frane Belića, na-hodeći se u nemoći velikoj o⟨d⟩ tila, a zdrava [od pameti] i razuma i čuveńa i hoteńa ukom.[1] Priporučujem g(ospodi)nu bogu dušu, a zem|i tilo odkuda je izaš[lo] i da se pokopa u Gospe za Gradinu. A sada hotih narediti moji lahši, ki hoću da budu obsluženi. Ostav|a⟨n⟩ u Sveti Êkov u Šibenik soldini ig (= 24), u fabriku jiste crikve katridale (!) so⟨l⟩-dini[2] ig (= 24), Gospi na Kaštelu soldin⟨i⟩ ig (= 24), Svetomu križu u Docu soldini ig (= 24), Gospi za Gradinu soldini ig (= 24), Svetomu Frani u Betinu soldini ig (= 24), Svetomu križu u Betinu soldini ig (= 24). A sada ostav|an sva moja dobra, koa (!) se pristoje meni moga oca, polovicu mojoj ńeri Mandi, a polovicu drugu moj⟨oj⟩ nevisti Mandi u smrt i u život, ako bude ovdi stati. Ako bi se pomistila, ne mozi nišće jimati. A sada ostav|an jednu misu za moga oca dušu na sve-toga Franu, a jednu misu za moju mater, a jednu za brata Mihu na Miho|u, a jednu za moju (!) dušu na svetu Jelinu. Ostav|an četvere mise kvarantanc za moju dušu udi| po mojoj smrti, da se jimaju dati jedne go(spodi)nu don Stipi Magazinu, a druge dom (!) Adri Kapovu, a trete don Mati Jurošu, a četvrte don Dunatu Skračinu. I bi proštive⟨n⟩ ovi taštament prid jiston Jelinon od riči do riči i potvrdi kako zgora. // Svi-dok: Dunat Êako⟨v⟩čev i Šime Plasanov i êa pop don Mate Juroš, kape-lan od Betine, ki to pisah. Priminu jista Jelina na ig (=24)[3] otubra.

[1] t. ma sana di memoria, intelletto, sensi, et loquello. Ono »ukom« značenjem nejasno. – [2] U toj riječi na slovo »o« dodao gornji dio slova »l«. – [3] t. 4.

XXXIX. don Ivan Piculić

Olib

232.

(Ateštat parona Zuvana)

Č o j b (= 1732), zuna na e (= 6) u Olibu. Ja don Ivan Piculić, plo-van u Olibu, činin ovin ateštat paron Zuvanu, štarčaju od volov⟨a⟩h, ke da u ovomu mistu sušpeton od šentadi. Jist⟨i⟩ skarca vas karag[1] od vina i za potvarjeńe istine meńen šićil[2] moje parokije. I biše velika po-triba[3] ovomu mistu, i zato uze puk.[4]

[1] Nesigurno »g«. – [2] Suhi pečat u desnom uglu. – [3] »pootriba«. – [4] Nema kopije.

XL. don Jerolim Vergada

Vrgada

233.

(Pismo kapitana Ivana Slovinića)

Na id (= 25) novenbra č o j v (= 1733) na Vergadi. Činim viru êa don J⟨e⟩rolim Vergada, kurat od Vergade, kako u nediļu prošastu na noć, na ib (= 22) miseca gori rečenoga kapitan Ivan Slovinić, budući doša s tertanon ńegovon pri dne na suho na j⟨e⟩dnu siku, koê j⟨e⟩ kod ovoga sela, i budući učinilo zlo vrime priko noći, naide gori rečeni kapitan brod drugi. I ļudi koi su pomogli s tratnom, a to izkercati u drugi brod i baškot i ostala roba principova, tako da učini zgora rečeni kapitan, što j⟨e⟩ moga zahraniti baškot principov toliko, da od zle godine dažê i vitra biti će bilo škode u kruhu istoga principa škode. Bihu svidoci: Marko Rapinov i Mate Matana od ovoga sela obadva i êa *Jure* Kovačev i Mate Gerbinov od sela Srinca (!) i meštar Bene i⟨z⟩ Sali, koi pomogosmo istu robu škapul⟨a⟩vati. Potverdjuj⟨e⟩m êa don J⟨e⟩rolim Vergada, kura⟨t⟩, kako zgora, da j⟨e⟩ ovo istina.[1]

[1] Nema kopije.

XLI. fra Juraj Tomić

Šepurina

234.

(Pismo Tomice, žene Mate Petkovića)

Na 17. (!!) šetebra 1774. (!!) Êa Tomica, žena Mate Petkovića, činim revudu[1] momu kuńadu, da[2] mozi prodati svoe kuće ⟨i⟩ zemļe komu će⟨e⟩, da[2] ona mu ne zapričue.[3] Prid svidokom: Tomom Adu⟨mo⟩vim, sin⟨om⟩ po⟨kojnoga⟩ Tome Adumova.[4] Svidok: Šime Romić iz Turńa[5] Meštrovića.[6] Pisa êa vra *Jura⟨j⟩* Tomić, kapelan.[7]

[1] t. renuncio. – [2] »dah«. – [3] t. impedisca. – [4] »Adumovim«. – [5] t. dalle Turrette. – [6] Te riječi nema u tal. kopiji. – [7] U tal. kopiji slijedi: da Sipurina.

XLII. 235.

Prvić

Êa Tomas, Juriê Vlahinića[1] sin, i moi brat Barto daemo oblast i slobod našoi materi Elini, da more prodati i darovati sve, ča koder jes bilo našega oca i ča e nam biê ostaviê naš otac. Gdo kupi, kupi slobodno, k⟨a⟩ko da bismo mi tamo bili. I êa Katarina, kći Elina, dah slobod mat⟨e⟩ri, da ča učini, da e dobro učińeno i gdo bi[2] ča kupi od naše matere, da e dobro kupi.[3]

[1] »Vlahininać«, hl. Vlâhnicha. – [2] »pi«. – [3] Nema tal. kopije, ali postoji hrv. ta. Na poledini glag. originala don K. Stošić zapisao je: »Glagoljica 1547«.

XLIII. 236.

Murter

Na č f m a (= 1561) bi pr⟨e⟩z⟨e⟩ntan ovi man⟨d⟩at, kako se zderži v ńem.[1]

[1] Mandat je pisan na tal. jeziku, a glasi: »Antonius Michael, Comes, et cap.s Sib.ci. Comettemo a voi Piero Lococich, et Zorzi Mudrogna alias Politcouich, et Marco Dehanouich alias Judici arbitrj eletti tra Zorzi Perussich, et fratelli, che per domā ouero mercore futuro dobbiate venir qui alla pntia nr̄a a dir l'opinion vr̄a et metter in scrittura la ur̄a sententia fatta tra li detti fratellj: In quorum etc. et qto in pena di L (?) 25. Sibenici die 9. (?) octobris 1561. (?) Canc.s (?).

XLIV. 237.

Tijesno

U jime bož⟨je⟩ amen! Ê Jelina, kći Mihovila B . . anadića,[1] a žena Bareše *Juretića*, ostavļam bogu dušu, zemļi tilo i da se imam ukopa⟨t⟩i u crikvi Svetoga duha. Ostavļam Svetomu Êkovu s⟨oldini⟩ i i g (= 24), gospi s⟨oldini⟩ bī (= 12). Dom Šimunu p⟨a⟩rohiênu polovicu trsê z⟨e⟩mļom[2] i s maslinami; kćeri Manduši a (= 1), drugu po sinu Pavlu sestrami.[2] Ostavļam mise našemu popu više rečenomu od onih pinez, ke su pri Êkovu. I tolar za grob i sukńu, da ima dati[3] za dušu mo*ju* više rečenomu. A to vazeh u ime dote moje, ku prinih mužu momu tu zemļu, ka je više Turńa u Hrastovcu, meu Tomasom *Juretića* i meu Pavlom, sinom moim. Od ostaloga pineza, da mi se da za dušu, a to budući dužan[4] Êkov meni.

A bud⟨u⟩ći te dote libar r i j (= 130), kako znadu moć bratć. Č h v (= 1603). Bi svidok Anton Šimatov i Mati. Prvi dan *ju*na.[5]

[1] Od dva nečitljiva slova prvo malo podsjeća na »a«. – [2] Nedostaje pred tim riječima prijedlog s. – [3] Vjerojatno Jakov treba da dade »tolar« i »sukńu«. – [4] »dudužan«. – [5] Taj pasos pisan na lijevom rubu. Nema kopije.

XLV. 238.

Murter

Ventarij, ki činin ê Kate Šćavunova od robe, ka mi e u skrińah i u kući. Naêpri fuštańov e (= 6) i sukań ï (= 10) i ječeram e (= 6) i haļak e (= 6) i pokirvač (!) j (= 30) i rubov ï (= 10) i tavaêolov i (= 20) i oplećev i (= 20) i košuļ d (= 5) ženskih i kanic ïd (= 15) i edan sviêan[1] pas i dvadeset tolari, ča san dala onin, ki su nan rabili[2] robe sve pirtene[3] sve iz moga očinstva. Naêpri dah Jeli, a ženi Mihe Čulina[4] tolari d (= 5) i opet dah Jeli Radini[5] opleće a (= 1) i pokrvaču a (= 1) i g⟨u⟩šta*ju* libar z (= 9), Stoši lani[6] opleće jedno i pokrvaču ednu i guš⟨t⟩a*ju* mi libar z (= 9) i Kati Matini[7] pokirvaču a (= 1) i opleće a (= 1) i gušta*ju* ⟨m⟩i libar z (= 9). Dah Katici[8] opleće a (= 1) i fuštań a (= 1) i pokrvaču a (= 1) i haļak jedan i gušta*ju* libar i (= 20) i tri opleća onin, ki mi škaļu tribiše.[9] Dah od pohištva naêpri gub e (= 6) i četiri biļci i tapna b (= 2) i četire haļe muške i tri jeleka i šest maž. Dah Anici,[10] ka e za Jivanon Vukićevin, naêpri fuštańa b (= 2) i pokrvaču a (= 1) i opleće a (= 1) i kanicu a (= 1) i kamenicu a (= 1) i skriń d (= 5) i kopań d (= 5) i šmura g (= 4) i pet peharov drivenih i sitov d (= 5) i tri rešeta i kota od rakie, ki kupih iz moga očinstva, i suda[11] vinskog ï (= 10) i edan badań // i baril b (= 2) i maštelac ž (= 7) i jedna živna[12] i kotla b (= 2). Bi svidok: Mikula Matiêašev i êa Mate Zorzin. Dah Stoši[13] Papešini sukńu jednu naranžatu. Dah opet[14] sukńu jednu naranžatu za dirva, i poêdosmo po ńe[15] u brod u pokoênoga Šime Stipanelova, i jedan kvadar, koga san kupila[16] iz moga očinstva, i oni, ki bi sta[17] u kući, da ga imą vazda kandelon satišviva⟨t⟩[18] i da ga nigda nima*ju* dati izvan[19] kuće i svirho (!) onoga budi dušu, ki bi sta u kući, a ne gorila kandel⟨a⟩ prid ńon.[20]

[1] Umjesto »svilen«, t. fassa di seda. – [2] Vjerojatno umjesto »radili«, t. lavorato. – [3] t. roba biancheria. – [4] t. Coglinov. – [5] t. Radina. – [6] t. dell'anno pasato. – [7] »Kaati Matani«, t. Catte Matina. – [8] t. Chatiza. – [9] t. netato sassi in matiera. – [10] t. Givaniza. – [11] »ssda«. – [12] t. un paio di malini (?). Prema tome bilo bi »ži⟨r⟩vńa. – [13] »Stošši«. – [14] »opete«. – [15] t. per detta legna. – [16] »kupilila«. – [17] »sata«. – [18] t. mantenir. – [19] »ism«. – [20] U tal. kopiji piše glagoljicom: »Ventrie Kate Šćavunove«. Na tal. j. navodi se u kopiji, da je Kata 6. I. 1676. pravila oporuku. Dalje, u tal. kopiji stoji, da je Kata «moglie di Mattias Simatov da Morter«. Pri koncu kopije don K. Stošić ubilježio je, da je ovaj inventar našao u sudskom arhivu u Šibeniku, medu oporukama bilježnika Jerolima Capogrosse (f. 82. VIII.). I u tal. kopiji stoji: et io Matio Zorzin – što bi upućivalo, da je drugi svjedok pisao inventar. U oporuci XII. 86 kao prvi svjedok navodi se don Mate Zorzin.

XLVI. 239.

Zadar

Knez zadarski.[1] Sudče od s(vete) Fume,[2] na inštanciu g(ospodina) arhižakna de Dominiš, zapovidit ćeš Gergi Micića,[3] da čuvati ima vinogradi u Gazenicah,[4] kako ie podnigan[5] ovo godišće, budući ovo ńegova[6] voļa i bu⟨du⟩ći čuvali ih ńegovi[6] tovariši pasane (!) godišća, i to pod penu dukat id (= 25) namirenih[6] kamari, i da ima refati sve škode, koie bi učińene[6] bile u tih tersih radi ńegove nepomńe, u koih.[7] U Zadru, na ia (= 21) agušta č h o z (= 1689).

Bi intiman ov mandat Gargi Mičiću na 3ï (= 18) mi(seca) agusta č h o z (= 1689).[8]

[1] t. Noi Marin Grimani conte. – [2] t. Euff.a. – [3] t. Micich. – [4] t. Galenica (?). – [5] t. obligato. – [6] »jnegova«, »jnegovi«, »namijrenih«, »učijne⟨ne⟩«, »jnegove nepomjne«. – [7] t. In quorum. – [8] Ovu rečenicu pisao netko drugi.

XLVII. 240.

Prvić

Č o e (= 1706), na id (= 25) agušta. Za da sva budu mirna i pravična, radi skupļeni[1] mi u refetoriju fratrov u Prviću: Êa Anton Livić s mojin dobrim čovikom Lukon Rokića i ja Ivan Livića ⟨sa⟩ Šimunon, mojim braton, i mojim dobrim čovikon Šimunom Peroton, činimo pismo, da naši dobri ļudi nas smire i razdile, gdi svi bihomo kuntenti čineći[2] mi penu me*ju* se, ki bi pobi dobre ļude, da plati dukat bnetačkih l (= 50) u kamaru. Odlučismo mi dobri ļudi, da Antonu Liviću[3] odviše za ńegove trude zemļu, ka je na Križančića kod Kaštela, i brod s armiža ńegove trude zemļu, ka je na Križančića kod Kaštela, i brod s armižen[4] i haļe, ke su ńegove. A Ivi ńega[5] (!) oca, i Ivi brod mali s ⟨a⟩rmižen.[4] A ostalo svekoliko na po mobilo i štabilo. Svidoci pismu ovomu parok fra Frane Pecić. Bih apriżente ê fra Marko Antoni Andrić.[6]

[1] »sa skluplenі«. – [2] »čenići«. – [3] »Liva«. – [4] »karmižen«. – [5] Znači: njegova oca, očevo. – [6] Slijedi nakon toga tal.: et io fra Pietro Lesponich fu apresenti. Nema kopije.

INDEX RIJEČI I TERMINA

aba (tur., grubo sukno) XVII. 138
abediti (»laši abediti« znači: obaviti zavještaje ili legate, tal. obbedire) XII. 61, 65
advertiti (lat. advertere, paziti) XIX. 170, 176
advokat XII. 69
afitavati (tal. affittare, dati pod zakup, iznajmiti) I. 1
afront (tal. affronto, napadaj) XXVIII. 207
agust (= august) VII. 13, X. 28, 29, 30, XIII. 98, 99, XVI. 114, XVII. 137 i dr.; agušt IV. 4, XI. 54, XII. 61, 75, 80, XXIII. 189
apariti (tal. apparire, vidjeti se) IX. 19
april V. 5, X. 32, 47, XI. 59, XII. 77, XV. 104 i dr.
aprižente (tal. appresente, prisutni, nazočni) V. 5. XLVII. 240; aparžente XIX. 177, 179, 180. XXVII. 204; aparžete XIX. 163, 167
arhižakan XLVI. 239
armiž (tal. armeggio, brodska oprema) XLVII. 240
arte (tal., zanat) X. 48
ateštat (tal. attestato) XXXIX. 232
avancati (tal. avanzare, preostati) XVII. 132

baba (dojilja) IX. 19
babusina (»u babusinu«: zauvijek?) XIX. 174
badanj XXXVII. 228, XLV. 238
banda (tal., strana) VII. 14, XII. 67, XV. 107
baril, barilo VII. 12, X. 50, XIII. 93, XV. 104, 110, XVIII. 156
baščina XXXIV. 224
baškot (tal. biscotto) XL. 233
batišter (tal. battisterio, krstionica) X. 53
beč (tal. bezzo, srebrn novac) XXIII. 191, XXVIII. 214
benevreci XV. 104, XVII. 128
bereta (tal., kapa) XXVII. 202
beretin (boja sukn'e) XI. 59, XVI. 112, XXIII. 191
bičve (čarape) XVI. 115
biljac XXXVII. 228, XLV. 238
bnetački XLVII. 240
bolanča (tal. balanzia, neki novac) XVI. 114
bonifikati (tal. bonificare, naknaditi) XXVIII. 209
braća (članovi bratovštine) X. 36, XII. 72, 88, XIII. 94, XV. 104, XVI. 112 i dr.
brageše (tal., hlače) XXXVII. 228
braski (= bratski) XII. 78, XV. 106, XVII. 144, 145, XX. 181, XXI. 183, XXIV. 187 i dr.

braščina (bratovština) VII. 13, IX. 21, 22, X. 47, 53, XII. 78, XIII. 94, XV. 105, XVI. 113, XVII. 129, XIX. 160 i dr.
bratična IX. 20, XII. 66, 88, XIII. 94, XVII. 144, XXIII. 194, XXVIII. 211
bratić III. 3, VI., 11, IX. 20, X. 39, XII. 81, 88, XVI. 124, XXII. 187, XXX. 219
bratuček VII. 11, XI. 55, XVII. 138, 141, XVIII. 156, XXVIII. 209
brnistra (tal. ginestra, žuka) XVII. 132
brun (tal. bruno, smeđ, zagasit) VII. 11, IX. 23, XXVIII. 210

carljen XXVIII. 210
celovni XII. 70
cikin IX. 26, 27, X. 50, XXIII. 194, 195, XXXIV. 224
cimaterij (tal. cimitero, lat. coemeterium, groblje) X. 29; cimatorija X. 30, 31, 41, XV. 108, XVI. 116, XXIII. 188; cimatorije X. 48; cimiter XVII. 141; cimitorija XXXIII. 221; cimotorija X. 46.

čakoder XLII. 235; čakodir XII. 88, XX. 181
čaprage (Arj. čamprage) XXX. 217
čarvljen XXIII. 191; črvljen XVI. 112, XXIII. 191

ći (kći) X. 31, XVI. 112, 126, XXXVII. 230

daća XVII. 138, XXVIII. 212, 215
decebar VIII. 15, XII. 82, 85, 86, XVI. 113, XVIII. 151, XXXII. 219; dehcebar XIX. 163, 165, 173; decembar XIII. 102, XVIII. 150; decenbar XI. 58, XXVIII. 208, XXXIII. 221
dešpenšati (tal. dispensare, razdijeliti, razdavati) IX. 22
deto (tal. detto, rečeni) XIX. 167, 169, 175, 176, XXVIII. 207, 210, 212, 214, 215
di (tal., od, iz) XIX. 162, 171
dijanica (dio zemlje, delnica) XXIII. 196
dilenica XVII. 142; dilnica X. 48, XVII. 128, 130, 133, XIX. 160, 165, 169, 174, XX. 181, XXIII. 189, XXVIII. 206.
dilnik XIII. 93, XVI. 119, XIX. 164, 170, XXVIII. 215
ditić (muško dijete) VI. 8, VII. 9, 13, IX. 22, XI. 60, XII. 66, 73, XVII. 130, XVIII. 153, XXX. 217
divojaški (djevojački) XXX. 217
divojka (služavka) IX. 19, XVI. 121, XXIV. 197; (žensko dijete) IV. 4, IX. 22, XI. 60, XII. 73, XVII. 130, XVIII. 153, XXIII. 196
dobri ljudi X. 34, 36, XVI. 118, XXXIV. 224, XLVII. 240
dohtur XII. 69; duhtur XXXIV. 224
dolama XXVIII. 215
dolinac (vjetar) XXXIV. 224
dona i domina (tal., pravni termin u oporukama, kojim se označuje, da je žena gospodarica dobra samo za života, iako su po oporuci nasljednici djeca) XIX. 160, 164, 165, 169, 172, 174, 179; dona i madona (tal.) IX. 22, 24, 25, XI. 55, XV. 105, XVI. 114, XIX. 158, XX. 181, XXI. 183, XXV. 200
dota (tal. miraz) VI. 6, 7, IX. 16, 22, 27, X. 29, 34, XI. 56, XII. 71, XIII. 93, XVII. 130, XVIII. 150 i dr.
duplica XXXVI. 226
duplir XII. 76, 78, XVIII. 152

ecetera XVII. 141
envar (= januar) IX. 24, 25, XXI. 185

fabrika (fond za gradnju, popravak ili uzdržavanje crkve) IX. 18, 21, X. 28, 30, 31, 34, XIII. 94, XV. 104, XXIII. 189
fabrikati (tal. sagraditi) IX. 27
fafarinka (kostjela, celtis australis) XIII. 99, XIX. 160
fatura (tal., izradba, gradnja) XXVIII. 214

febrar (= februar) X. 31, 34, 35, 38, XI. 58, XII. 74, 82, XIII. 94, XVI. 124, XXVII. 203, XXXVII. 228; fervar XIX. 158, 175
ferarg (tal., ogrtač) XII. 88
fijuret (tal., cvjetić) IX. 27, XXI. 184; fjuret VII. 13
fortica (tal., tvrđava) XII. 82
frut (tal., plod) X. 45, XXXII. 219; frutati (tal., davati plod) X. 41, XIV. 103, XXVIII. 211, XXXII. 219
furnit (tal. fornito, ukrašen) X. 32, 41
fuštanj (tal., porhet) XII. 78, XVII. 147, XXVIII. 208

gaban (tal. gabbano, kabanica) XXI. 183, XXXVII. 228
galija XIII. 96
garma (vrlo malena uvalica s potpuno strmim obalama) X. 37, 47, XVII. 138
gazeta (tal., mletački novac) XIII. 94, XVII. 132, XXVIII. 215
gdigodir XIII. 95
gonjaj IX. 16, X. 36, 53, 56, XII. 61, 83, XIII. 94, XV. 107, XVIII. 153, XIX. 157, XXI. 183
gosposko (gospodsko) IX. 20, 23, XXI. 185
gratakaž (tal., ribež) XXXVII. 228
grbin (tal. garbino, jugozapadnjak) XVII. 127, 129, 131, XXXVI. 227
gre (ići) IV. 4, XI. 57, XII. 66, XIII. 93, XVII. 131 i dr.; grede XI. 60, XII. 78, XVII. 134, XXVIII. 206; gredu, gren XXXI. 218
greb XVII. 144, XXXIII. 221
grebaški (adj. od Grebaštica) XVI. 112
greda (vrtla) X. 48, XII. 78, XIII. 95, XIX. 159, XXIII. 196 i dr.
guba (sukanac, pokrivač od sukna) XVII. 132, XLV. 238
gubno (= gumno) XIII. 98
guštati (tal., stojati) XII. 73, 78, XLV. 238
guvernadur (tal.) XII. 67, 74
guvernadurica (tal.) XII. 74
guvernati (tal.) XVII. 144, 145
gvardijan IX. 26

haljak (bluza) V. 5, VII. 13, IX. 16, X. 41, XI. 58, XIII. 95, XV. 104, XVI. 112 i dr.
haljčić XIII. 98
hći V. 5, X. 31, XI. 57, XII. 73, XIII. 93, XV. 107 i dr.
in cirka (tal., otprilike) XXXIV. 224
in perpetua (tal., zauvijek) XXVIII. 209
in vita (tal., u život) XIX. 178
inpač (tal. impaccio, smetnja, zapreka) VII. 10, XI. 54, XII. 65, XIII. 95, XV. 105 i dr.
inštancija (tal., molba, tužba) XLVI. 239
intencijon (tal., namjera, nakana) X. 40
intencijom (tal., namjera, nakana) X. 40
interes XII. 67, 68
intiman (tal. intimare, uručiti, uručen) XLVI. 239
intrada (tal. entrata, ljetina, prihod) I. 1, X. 43, XIV. 103, XVI. 126, XVII. 127, XIX. 167 i dr.
isteši (tal. istesso, isti) XXXIII. 221, 222
izavancati (tal. avanzare, dobiti, preostati) X. 35, XIII. 99; izvancati XIX. 166
izneme (dušom) XVII. 142
izrvano (iskrčeno) XXVIII. 215
ižminadur (tal. esaminatore, ispitivač, egzaminator) XXXII. 219

jamati (= graditi) XI. 60
jarin (na pr. haljak od jarećе kožice) XIII. 95
jecetera XVII. 137, 142
ječerma (dečerma) XII. 65, XV. 104, XIX. 176, XXVIII. 210 i dr.
jelek (tur.) XII. 78, XLV. 238
jenar (januar) X. 46, XII. 65, XIII. 94, XVI. 118 i dr.

jezerski (adj. od Jezera) X. 53
ješće XI. 89
jul IX. 22
jun XII. 62
junak (sluga) XXIII. 194
junaštvo (služba) VI. 6, XIX. 160
juštati (tal., izravnati) XXXIV. 224

kadi XIX. 159
kadilnjak (= kadionik) XII. 88
kamara (tal., komora) XLVI. 239
kamenica XII. 78, XIII. 96, XXXVII. 228, XLV. 238
kanaveta (tal.) XXXVII. 228
kandela (tal., svijeća) X. 37, XIX. 176, XXIII. 193, XXVIII. 210, XLV. 238; kandelot V. 5; kandalot XII. 77
kanica (vidi: tkanica) X. 34, XII. 63, XVI. 112, XVII. 128, XVIII. 153 i dr.
kantati (tal., pjevati) XIII. 96, XVIII. 154, XXV. 198
kantun (tal., ugao, kut) X. 48
kapelan II. 2, VI. 6, VIII. 15, XII. 64, XVI. 116 i dr.
kapitan XXXV. 225, XL. 233
kapitul XXVI.I. 206
kapuca (tal., kukuljica) X. 32, 35
karag (tal. carico, teret) XXXIX. 232
karatel (tal., bačvica) XXXVII. 228
karižija (vrsta prostijeg sukna, pannus carisia) IX. 27
kikodir XII. 88
klade (od klasti, staviti) XXV. 198
klobuk IV. 4, VI. 7, VII. 11, X. 28 i dr.; klubuk IV. 4, XI. 54
knez XII. 67
kolunelo (tal., vojvoda) XXIII. 188
koluran (tal., obojen) XXVI.I. 208
komesar XI. 55, XXI. 182; komesarij III. 3, V. 5, VI. 6, IX. 16, X. 29 i dr.; komešar XXVII. 204
komin (tal.) X. 48, XVI. 119
komodati se (tal.) XXVIII. 212
komoštre XII. 78
komun (tal., zajednica, dobro u zajednici) VI. 6, X. 35, XI. 57, XIII. 98, XV. 105, XVII. 135 i dr.
kondicijivati (tal. condizionare, uvjetovati, odrediti) XI. 60; kondicivati XIII. 96
kondicil (tal. codicillo, dodatak oporuci) IX. 16, 19, X. 37; kodicil XVIII.. 154
konfin (tal., međa) XXXVI. 227
kontradikati (tal., protiviti se) X. 47
kontrati (tal., protiviti se) X. 36, 38, XV. 108, XXVII. 202
konjada (tal. cognata) XXVII. 204
kopanja XLV. 238
kota (tal., crkvena košulja) X. 32
kruto X. 40
ktiti (htiti, htjeti) X. 32, 44
kučica (dem. od kuka) XIX. 176
kulajna (kolajna) X X. 171
kumesar (tal., izvršilac oporuke) II. 2, IV. 4, XI. 58 i dr.; kumesarij XVIII. 152, XXIII. 193
kundicion (tal., kodicil) XIII. 95, 96, 98, 100; (tal., pogodba) XIII. 102
kunfin (tal., međa) XVII. 131, XXXIV. 224
kunplita (tal., večernja molitva) XXVIII. 206, 207, 211
kuntenat (tal., zadovoljan) XXXIV. 224; kuntent IX. 20, X. 32, XII, 67, XIII. 97, XXVIII. 210
kuntentati se (tal., zadovoljiti se) IX. 23, XII. 91, XVIII. 151, XIX 162 i dr.
kuntra (tal., protiv) XXVIII. 207

kuntradota (tal., protumiraz) XIX. 162, 167
kuntradikati (tal., protiviti se) XXVIII. 206
kuntrati (tal., protiviti se) XXVII. 203, XXVIII. 210
kunjad (tal. cognato) XLI. 234
kupica (šalica, zdjelica) IX. 23
kurat (tal., župnik) VII. 9, X. 30, XIII. 94, XV. 104 i dr.
kurato (tal.) X. 32, XIX. 162, 171
kurdela (tal. cordella, vrpca) XV. 106, XVI. 121, XVII. 129, XXX. 217
kuriti (tal. correre, teći, ići) X. 37
kus VII. 14, X. 28, XII. 65, XIII. 94, XV. 106 i dr.
kušencija (tal. coscienza, savjest) X. 40, XXVIII. 210, 211
kuščić (dem. od kus) IX. 23
kužin (tal., rodak) IX. 24
kvadar (tal. quadro, slika) XLV. 238
kvarta (tal., mjera za žito) VII. 12, IX. 21
kvartuč (tal. quartuccio, mjerica, oko četvrt litre) IX. 21, X. 37, XI. 56, XII. 78, XIII. 94

lahši (tal. lascio) XII. 62, 65, 68, 73, XXXVIII. 231
lajica (= ladica) XIX. 159
lakat VII. 13, XVII. 143, XIX. 158, 159, 161, 166, 173, XXVII. 203 i dr.
lancun (tal. lenzuolo, plahta, ponjava) XII. 88
las (tal. lascio) VII. 12, XVI. 124, XVIII. 150, XIX. 159, XXVIII. 205
laš (tal. lascio) IV. 4, IX. 27, X. 33, XI. 56, XII. 63 i dr.
latun (tal., lim) X. 37
lavudati (lat. laudare, hvaliti) XXVII. 202
lemozina (tal. elemosina, milostinja) XII. 88, XXXI. 218
libra (mlet. novac) I. 1, VI. 8, X. 28, XI. 58, XII. 70, XIII. 93 i dr.
librica (dem. od libra) XII. 77, XVII. 128, 139, 144, 148, XXIII. 193
licencija (tal. licenza, dozvola) XV. 108, XVI. 116, XVIII. 149
ligat (tal. legato, zapis, zavještaj) IX. 22, 27, XXI. 185, XXV. 198; legat XVIII. 154
liha XXXII. 220
lišica (dem. od liha) IX. 23, XXI. 185
litina III. 3
livel (tal. livello, najamnina, kamate) XXV. 199, XXVII. 202
lopar (krušna lopata) XXXVII. 228
loznice X. 48
luj (tal., srpanj) II. 2, III. 3, VII. 11, IX. 20, X. 37 i dr.
lutrija (lotrija, nepoštenje) XVII. 129
luzarije (tal., molitva) XIX. 157

ljubno V. 5

mahrama XXXVI. 226
maištral XVII. 127, 129, 131
maj (svibanj) VI. 8, VII. 9, IX. 27, XII. 71 i dr.
malin(mlin) XI. 60
mandat XII. 67, XLIII. 236, XLVI. 239
manteniti (tal., izdržavati, hraniti) V. 5
manjkati IX. 16. XIII. 95, XIX. 158, XXVII. 203 i dr.
marač (ožujak) VI. 7, IX. 16. X. 31. XI. 56 i dr.
marcede (tal. plaća, nagrada) XXXII. 220
maža (vreća) XXXVII. 228, XLV. 238
maštelac (tal. mastello, kabao, vjedro) XLV. 238
mendula (mlet. mandola, bajam) XII. 78. XIX. 160, XXVIII. 205
meštar (tal., zanatlija, majstor) IX. 16, 18, 25, 26, X. 34, XVI. 123, XVIII. 156, XIX. 164, 171, XXII. 186, XXVIII. 209, 211, XXXI. 218, XL. 233
mid (mjed) XXIII. 193
mirišće (porušene zidine) X. 49, XII. 78. i dr.

mirit (tal. merito, zasluga, valjanost) XIX. 157, 159, 163; merit XIX. 160
mise gregurevske VII. 11, 12, VIII. 15, XII. 62, 65, 68; misa kantana III. 3, VII. 13, IX. 16, X. 30, XI. 54 i dr.; mise kvarantane V. 5, IX. 20, XIII. 93, XV. 104 i dr.
mobilo i *štabilo* (tal. mobile, stabile, pokretna i nekretna imovina) IX. 18, X. 32, 40, XIII. 99 i dr.
mocira (lat. maceria, zidina) XI. 56
mojištral (v. maištral) XXXIV. 224
mostir (manastir, samostan) IX. 21, 22, 27, XII. 70
motika četvrta (četvrti dio zemlje, koji težak u jedan dan iskopa) XIII. 98
moviti (tal. movere, micati, maknuti) XV. 110, XXIII. 193
mucenig (mlet. novac) VI. 6, 7, 8, X. 31, XIII. 95, XVII. 130 i dr.; mucinig VII. 10, X. 46, XII. 61, XIX. 157 i dr.
munt (tal. monte, di pietà), XIII. 98, 100, XVII. 132, 134, 135, 137

nadar (notar) X. 33, 37; nodar XVII. 137, 144, XVIII. 154
nadotati (tal. dotare, dati miraz) VII. 10, X. 32 XI. 57, XII. 70, XIII. 100 i dr.
nadužuntavati (tal., nadodavati) XIII. 93
nahajati V. 5
naranžat (tal. aranciato, narančast) XLV. 238
naranbin (vrsta kape) XI. 55, XXIII. 194
navadanjati (tal., guadagnare, zaraditi) X. 48
neput (tal.) IX. 22, XIII. 95, XV. 106, XVI. 123 i dr.; neputa IX. 27, XI. 57, XII. 68 i dr.
nigdar XI.I. 93, XIX. 173
nikor IX. 23, X. 50, XII. 65, XV. 106, XVII. 131, XIX. 171, XXI. 184, XXIII. 194, XXV. 199, XXVII. 202, XXVIII. 206; nikore VII. 9, XII. 80, XIX. 169; nitkor XIII. 95, XIX. 178; nikogar XXXII. 219; nikomur XI. 54, XIII. 93 i dr.
ništar X. 46, XI. 60, XXV.II. 211; ništare XVI. 120
nobilo i *štabilo* (vidi: mobilo i štabilo) IV. 4, VIII. 15, X. 28, XI. 58, XII. 63, XIII. 94 i dr.
novebar IX. 19, XII. 70, XVII. 142, XIX. 164 i dr.; novembar X. 28. XIII. 93, XVIII. 150; novenbar IX. 18, X. 33, XII. 61 i dr.
nožnica VI. 8
nomera XXVIII. 214; numero XXVII. 211

obašve XVI. 112; obšve XXVII. 204
občina XXIII. 193
obediti (vidi: abediti) XVI. 123
oblast XLII. 235
oblig (tal., dužnost, obaveza) X. 53, XIV. 103, XXIV. 197, i dr.
obligati (tal., obavezati, zadužiti) III. 3, XI.I. 95, XXIII. 188, XXV. 198 i dr.; obligavati XXVII. 215
obnig (isto što oblig) XXVIII. 215
obomisliti (se) XIX. 157, 161
obrus XIX. 158
odati se (udati se) IV. 4, V. 5, IX. 22, X. 29, XI. 55, XII. 62, XIII. 93, XV. 104, XV.I. 141, XVIII. 155, XX. 181, XXIII. 189
ohtubar (oktobar) XIX. 169, 174
oficijati (tal. officiare, obavljati službu božju) XXX. 217
okožion (tal., prilika) IX. 23
oktubar IX. 17, XIII. 100, XXI. 184, XXVIII. 207
opijenski (općinski) XVII. 131
opleće VI. 6, VII. 11, X. 42, XI. 58, XII. 66 i dr.
ordinati (tal., odrediti, zapovjediti) XIII. 95, XIX. 177; ordinavati X. 37
ošće (još) XIII. 93
oštro (tal., južnjak, južni vjetar) IX. 16
otobar (oktobar) XI. 56, XII. 67, XXXIII. 221; otombar XI. 55; otubar X. 53, XII. 69. XV. 111, XVI. 119 i dr.; otunbar VII. 12
ožej (vrsta zaobljene sablje?) IX. 18

pačati se (tal., dirati se, miješati se) IX. 23. XI. 60, XVII. 147
paga (tal., plaća) XIII. 96
pakal (paklina) X. 35
pala (tal., oltarna slika) XVII. 136
pan (tal. tkanina) IX. 16, X. 41, XII. 83, XXVII. 204
pariti (se) (tal., činiti se, izgledati) IX. 18, X. 38, XII. 72, XVII. 146
paroh XV.I. 139; parohian XXV. 200; parohijan VII. 12, X. 30, XII. 61, XIV. 103, XVIII. 149 i dr.; parohjan XI. 54, XVII. 133.
parok VI. 6, X. 28, XIII. 95 i dr.; parokian XXIII. 192; parokijan IX. 16, XII. 62, XVI. 80, XVII. 128 i dr.; parokjan XII. 79, XXI. 184
paramenat (tal., crkveno ruho, oprava misna) X. 38; parament IX. 27
pargatorije (tal., čistilište) XXIII. 191, XXVIII. 215
parofijan (vidi: parokijan) XXXIV. 224
parokial (tal., župni) XXVIII. 205, 211; parokjal XXVII. 204
parvka (prvka, vrsta smokve, koja zri u lipnju) XIX. 161
pasati (tal., proći) IX. 17, XII. 86, XLVI. 239
pastorak III. 3, XII. 84, XV. 111, XXXIII. 221
pat (tal., ugovor, pogodba) IX. 16, XIII. 99, XVI. 113, XIX. 161, XXII. 187 i dr.
pat (kontrahirano: piatat od tal. pietà, a ne od pianto) XVIII. 150, 151
patrmonij (tal., svećenička imovina) XVII. 135
pehar XLV. 238
pena (tal., kazna) XLVI. 239, XLVII. 240
piatad (tal., pietà, milost, milosrđe) XVIII. 153, 155; piatat XVIII. 152; pijatat XVII. 127, 128, 133, 136 i dr.; pjatad IV. 4
pinez I. 1, X. 38, XII. 73, XIII. 93, XIV. 103 i dr.
pirten (prten) XLV. 238
planita (tal., crkvena odjeća, misnica) XII. 88
plav V. 5
plemenšćina (zemlja težakova, sa koje se ne daje dohodak, slobodna zemlja, djedina – za razliku od gospoštine) XIV. 103, XVI. 112
plovan (tal., župnik) XVII. 142, 143
podanak (zemlja u podanku, pri dnu) VII. 14, X. 32, 42, XXVIII. 213
podvornica (obradiva zemlja ispod kuće, pod dvorom) X. 30, 34, 37, XVI. 112, XXXII. 219
pohištvo VII. 13, X. 36, XVI. 123
pokarvača (rubac za glavu) XIX. 160, XXIII. 190, XXVIII. 208
pokle IX. 23, 24, XVII. 130, XIX. 164
pokrivača XV. 110; pokrvača VI. 6, VII. 11, X. 34, XI. 58, XX. 66, XVI. 112 i dr.
pokućstvo XXVIII. 210., 215; pokustvo XXIII. 188
poli (pokraj, kod) XII. 70, 72, XXX. 217
pomanjkati (umrijeti) XII. 65, 68, 76, XXIII. 190, XXXVII. 230
ponistra XIII. 97
poručastvo IX. 26
pošeš (tal., posjed) XXXIII. 222, XXXVI. 227
prezentati (tal., predati, prikazati) XLIII. 236
pridivak XVII. 142
pridotarnik VI. 8, XXIII. 191, 193
pridvraće X. 35
prijati VII. 12, XIII. 102, XXVIII. 210, XXXIV. 224, XXXVI. 227
primiriti se (naći se, biti) XI. 60
princ X. 33; princip X. 33, XL. 233
pritenditi (tal., zahtijevati, tražiti) XII. 82, XXXIV. 224, XXVIII. 214
prividiti XXVIII. 205, 209
prividati XXVIII. 208
priviski (adj. od Prvić) XX. 181; prviski IX. 21
proces IX. 19
prodaica XXXVI. 227
prokaratur (tal., pravni zastupnik, opunomoćenik, skrbnik) VI. 8, VII. 10, VIII. 15, IX. 19, X. 28 i dr.; prokuratur XVIII. 156

providenje XXVIII. 214
prvar (februar) IX. 16
pukližija (apopleksija) XXVIII. 207
punat (tal. punto, točka, čas) X. 33, XXIII. 191
puplik (tal., pubblico, javan, opći) XXXVI. 226; puplik kanat (tal. incanto, dražba) XIX. 161
pust XVI. 115

rakno od stola (stolnjak, sag, pokrivač) VI. 8; rakno od tole (tal. tavola, stol) XIX. 163
raša (sukno) IX. 23, XIX. 158, 175, XXVIII. 208, 214; rašni (sukneni) V. 5, XV. 110, XVI. 120, XVII. 139, XIX. 179 i dr.
razvi XIII. 96
red (tal. erede, nasljednik) II. 2, III. 3, IV. 4, V. 5, VI. 6, VII. 9, VIII. 15, IX. 16, X. 29, XI. 55, XII. 61 i dr.
refati (tal., nadoknaditi) XLVI. 239
refetorij (tal. refettorio) XLVII. 240
rekuperati (tal., spasiti, izvući) XXII. 193
rešeto XLV. 238
revuda (tal. mlet. refuda, odricanje) XLI. 234
rid (vidi: red) XVII., 151, 155, XXV. 198
riški (adj. od Rika) XVII. 138
riva (tal., obala) XII. 82
rota (zakletva) XII. 72, 82, 89; rotni (suci) VII. 14
rovan (tal. rovano, smeđ) XVI. 115, XXX. 217
rub (stolnjak, oltarski pokrivač) XLV. 238; rub od stola XXVIII. 208

salarij (tal. plaća, novac) X. 39, XVII. 148, XXXII. 219
satišvati (tal., namiriti, zadovoljiti) IX. 17, XII. 68, XIII. 93; satišvivati XLV. 238
sejaski (seljački) XII. 67
sehtebar (septembar) XIX. 157, 160, 167, 179, 180; sektebar, sektenbar IX. 17
sentencija (tal., presuda, odluka) IX. 19
sestrić VII. 11, X. 36, XII. 81, 83
sestrična XII. 63, XVIII. 152
setebar XII. 72, XVI. 115, XVII. 131; setembar X. 30, XIII. 101, XV. 107, XVIII. 153 i dr.; setenbar XXIII. 192
setencija (vidi: sentencija) XII. 67
sić VII. 12, X. 37
sito XLV. 238
skula X. 36, XII. 72, XVII. 142, XIX. 170 i dr.
slobod XLII. 235
smrič (smrika) XIX. 168
solarij (vidi: salarij) IX. 19
soldin (mlet. novac) X. 31, XII. 61, XVII. 138 i dr.
spoli (»u spoli« – prislonjen, priključen; možda: u polovicu) X. 30, 32, XV. 107
sprav (postupak) IX. 23, X. 40, XIII. 97, XV. 104, XVI. 114 i dr.
spud (mjera za vino) IX. 21, XI. 58, XIII. 94, XV. 105, XVI. 112 i dr.
sriča (slučaj) XVII. 130
srimaški (adj. od Srimač) XII. 78
stanica (stijeg) XXIII. 193
stratiti IX. 19, XVI. 117, XVII. 147, XIX. 167 i dr.
stup (stablo masline) X. 53. XI. 56, XII. 64, XVI. 118, XVII. 131 i dr.
suknja surača (sure boje) XVI. 115, XVII. 147, XXXVI. 226
(u) sunač istok (na zahodu sunca?) XXVIII. 213
sušpet (tal., suspetto, sumnjiv) XXXIX. 232
sužanjstvo IX. 27, XII. 73, 82
svićati XIX. 178
svita (vrsta tkanine) X. 45, XII. 77, XIX. 166, XXVIII. 210
svijan (svilen) XLV. 238

svitan (od svite) IX. 23, XV. 111, XVI. 112, XVII. 128
svricati (vjerovatno mj. svorcati) XVII. 142
svorcati (tal., nagnati, prisiliti) X. 47, XXIII. 193

šatišvati (vidi: satišvati) IX. 17, XIX. 161
šegvitati (tal., slijediti) IX. 27
šektebar (septembar) XXII. 183, XXII. 187, XXIV. 197
šentad (tal., sanità) XXXIX. 232
šetembar VI. 6; šetenbar XXXIII. 221
šićil (tal. sigillo, pečat) XXXIX. 232
šimur (tal., gospodin) X. 37; šinor IX. 22, XXIII. 188, XXXIV. 223; šinur VI. 8, X. 37, X. 40
škalja (tal., sitno kamenje) XLV. 238
škarpine (tal., vrsta cipela) VII. 13
škapulavati (tal., spasavati, izbaviti) XL. 233
škoda (šteta) XL. 233, XLVI. 239
škoditi (mlet. scoder, utjerati, tražiti) IX. 19, X. 36, XIII. 96, XVI. 121, XIX. 163, XXIII. 190 i dr.
školj (tal., otok) XII. 92
škud, škuda (vrsta novca) X. 38. XII. 88, XXIII. 196, XXXII. 220
šmur (značenje?) XLV. 238
šotopošt (tal., podložan) XXIX. 216
špetica (tal., pezzetta, komadić) X. 40, XII. 76, XVII. 146
štabil (tal., čvrst, trajan) XIII. 98
štabilo i *mobilo* (vidi: mobilo i štabilo) V. 5, IX. 20, XXV. 198 i dr.
starčaj (možda od tal. stracciatore) XXXIX. 232
štima (tal., procjena) IX. 16, XII. 67, XV. 110, XXVIII. 215
štimadurica (tal., procjeniteljica) XVI. 112, XXXVI. 226
štimati (tal., procijeniti) XII. 67, XVI. 112, XVI. 145, XXVIII. 215 i dr.
štrada bublika (tal., put, cesta javna) XVII. 129
štramac (tal., slamnjača) XII. 88
štrapacati (tal., zlostavljati XVII. 130, 144
štrment (tal. istrumento, isprava) XVII. 137
šubito (tal., odmah) V. 5, IX. 22, XVII. 144, XXXII. 220
šudar (tal., rubac) VI. 8
šurjak X. 29

tapan (značenje?) XLV. 238
tarsje XVI. 114, XIX. 159, XXIII. 189, XXVIII. 205
tastament XIII. 98; taštamenat VII. 9, VIII. 15, X. 28, XV. 108, XVI. 115; taštament III. 3, IV. 4, VI. 6, IX. 16, XII. 61 i dr.; taštamet XVII. 127–140, 142–148
tavajo (tal., ubrus) VI. 8; tavajol XLV. 238
teretik (tal., zemljarina) IX. 17, X. 30, XIII. 97; teretik XIII. 97, XIX. 162, XXVIII. 210
termen (tal.) XXVIII. 215; termin X. 38
tertana (vrsta broda) XL. 233
testament II. 2; teštamenat X. 40, XIX. 163; teštament XIX. 158
teštadur (tal., oporučitelj) XVI. 123
tetić XII. 72, XXVIII. 215
tkanica (vidi: kanica) IV. 4, XI. 54, XII. 71, XVIII. 152 i dr.
toci XII. 65
toke XXVIII. 209
tolar (vrsta novca) VI. 8, X. 35, XII. 65, XIII. 95, XV. 110, XVI. 117 i dr.; tolor XIX. 171
tovar (vina) XXIII. 191
tovariš XLVI. 239
tratnja XXVIII. 215, XL. 233
travalj (tal., muka, nevolja) XIX. 157
travajati (tal., mučiti dosadivati) XIII. 101

tribiti (trijebiti) XLV. 238
trkija (značenje?) XVII. 132, 143
trse I. 1, X. 45; trsje IX. 19, X. 32, XVI. 115, XVII. 129; trisje XV. 107, 104, XXXII. 219; tresje XXV. 199
tuban (tumban; ženski rubac za glavu) XVII. 136, XXXVI. 226
tući (neobraden?) XV. 107
tukati (tal. toccare, dopasti, pripadati) IV. 4, IX. 19, XII. 68, XVII. 138, XVIII. 150 i dr.
turta (tal. torta, glava kruha) XIII. 100, XXVIII. 212, 215

ubah (zauvijek, neprekidno) VII. 12, VIII. 15, IX. 27. X. 28, XI. 60, XII. 81, XV. 104 i dr.
udilj (odmah) VIII. 15, XVI. 113, XXVIII. 215; udilje X. 53, XII. 68, XV. 109, XVII. 142 i dr.; udilji XII. 88
ulica XVII. 129, 146
ultin (tal. ultimo, zadnji) XXIII. 193
urdin (tal. ordine, nalog) XII. 67
urdinarij (tal., redovit) XIII. 93, 95, 97, 100
uzmožni V. 5

vabrika (fabrika) X. 29, 52
valid (tal., vrijedan, trajan) X. 44, XIII. 99, XXVII. 203, 204
vazesti X. 30, 34; vazeti I. 1, VI. 6, VII. 13, IX. 19, X. 39, XII. 65, XV. 104 i dr.; vazme X. 47, XXIII. 189; vazmu XV. 108, XXIII. 188; vazej X. 50; vazeh XLIV. 237
Vazam XVI. 120, XXVIII. 212
ventar (tal., inventar) XVII. 132; ventarij XXXVII. 228, XLV. 238
veršarij (tal. anniversario) VII. 13, XV. 104, XVI. 112, XVII. 129, XXIII. 189; veršari X. 30, XIII. 102, XVI. 114 i dr.
vicekapelan XXV. 199
vicekurat XXVII. 202
viciparokijan XIII. 93
vižentin (tal. panno visentino) IX. 16, X. 41, XV. 104
vižilati (tal. vigilare, nadgledati, paziti) XIX. 161
vodi (ovdje) XII. 80
vojvoda XII. 67, 74
vrtlača X. 28, XV. 109

zaglavak (uzglavlje, jastuk) XVII. 147
zapriča VII. 9
zapričivati XLI. 234
zaveza XI. 58
zenar (januar) X. 38, XXVIII. 209, 214, 215
zeneral (tal., general redovnički) XII. 67
zesti X. 40
zimnica XIII. 97
zmorac (maestral) X. 28, 32
zmorašnji (s morske strane) XV. 106, 107, XVII. 146
zub (kramp) VII. 13, XXI. 183
zubača (vrsta oruđa) XXXVII. 228
zun (jun, lipanj) I. 1, IV. 4, VII. 10, X. 32, XII. 63, XVI. 114 i dr.

žakan (klerik) X. 31, 38, 50, XV. 108
ždrib VII. 13, 14, X. 49, XII. 79, XV. 107, XVI. 113
ždribati XIII. 96
žežin (lat. jejunium, post) XXIII. 193, XXVIII. 210
žirvanj (žrvanj, s vok. r) XLV. 238
živo XXIII. 188
život (tijelo) XVII. 132, 137

FRANO DUJMOVIĆ

INDEKS TOPONIMA

(U ovom indeksu vokalno *r* bilježi se običnim r)

Bubin sad 185
Bara 176
Betina 54, 62, 70–73, 76–88, 127, 151–156, 217, 224, 231
Bezekov (t. Besecov) 97
Bijaca (t. Biazza) 117
Bilava 14
Blato uz ulicu 146
Bobinje 32
Borovica 94, 99, 158, 215
Borovice 172, 208
Brdašce (t. Bardasce) 230
Brdo Vladića 16, na Brdu kod Mečinih (t. Na brdo) 23
Bristak 184, 199, 204, 222
Bristovi (kod Bristov, t. Bristov) 30
Brišnica 215
Brižine 65
Broščica 48, 118

Čela (pod Čela) 36, 123, 126, 201
Črivan (t. Zrivan) 219
Črna (na Čirini, t. Nacerni) 36

Dijaka (t. Diache, Diaci) 66, 73
Dobrići 32
Dočići 129
Dočine 118, 123
Dolac (u Šib.) 35, 103
Dolac 3, 99
Dolić 112
Donji prikop u Vrščini 54
Dračnice 223
Draga 102, 109, 191, 196
Drage 102, 118
Drakovica 143

Fangac 99

Gaj 117
Gazenica (t. Galenica?) 239
Glavičice 115
Glavičina 32, 42, 47, 53, 83, 113, 146; Glavičina Gornja 141, Glavičina Mala 40, Glavičina Stara 131
Glavičine (nad Glavičin) 113, 115, 129
Glovača (Glavača) 13
Gorica (u Šib.) 35
Goričina 13. 73
Gračina 161, 172
Gradac (t. graz) 122
Gradina 60, 75, 140
Grebine 112

Hamenski put (t. Chanienschi put) 191
Homrzanac (t. Gomirsanaz) 197
Hramina 60
Hrastac 121
Hrastovac 237
Hrbač pleća 143
Hripe 28, 78
Hripica (t. Hripiza) 129, 145

Jarsana 224
Jasenovac 109
Jezera 36, 53, 106–111, 113, 127–134, 136–138, 140–148, 218, 227
Jivinj 32, 34, 36, 37, 40, 42
Jivinja 53
Jova (nad Jova) 222

Kalužina 48
Kalužine 201
Kaprije 49, 210

Kaštel 240
Klepac 176, 211
Kobiljak 114, 144
Konoba u Grebinah 112
Korčula 18, 25
Koromačna 113
Koromašnica 106, 107, 113, 134, 135, 144
Kosa 215
Kraj 184
Krapanj 6, 7, 112, 202
Kremik 115
Križic (t. Crisiz) 215
Križina (pod Križinu kod Vodic) 183
Kupišća 215

Lapkat (= Vrgada) 66
Laz 101, 106
Lisičine 112
Lokva 196
Lokvica 94, 167, 176
Luka 38
Lupac 199

Mačjak 35, 118, 120
Mala Vodena 205
Marin (t. Marin) 102
Marinja Glavica (t. Marigna Glavizza) 116
Mirca (t. Mirza) 116
Mrline (t. Merlian) 224
Mrljane (t. Margliane) 88
Mrte u Bristaku 222
Murtar 138, 139, 141, 144
Murter (v. Srimač) 15, 61, 73, 89, 90–92, 139
Murtarske njive 106

Nerezine 56, 73, 76
Nozdra 143

Obrova 124
Olib 232
Oštrica 49, 118

Paćipot (?) 14
Pastira (t. Pastira) 222
Petriča Glava 41, 46, 108
Plana 196
Plasa 67, 85, 87, 91
Plasine 48, 108, 121
Plat, Podplat (t. Podplat, sotto Plat) 36, 123
Platac (t. Plataz) 211, 215
Pokobiljak (t. u Pocobigliachu) 219 (v. Kobiljak)
Poliput 32
Poljana 138
Poljana Srednja 136
Poljane 109
Polje Grebaško (t. campo di Grebaschiza) 112
Povezalo 185
Požara 136
Prapatnica 14
Prapatnico 61, 67, 70
Primošćen (= Primošten) 27, 95, 114, 115
Prišne (t. Prienizza?) 65
Prišnica 217
Prvić 16, 18–27, 181–187, 197, 198, 200, 203, 204, 220–222, 240

Raduč 15, 73, 74, 78
Rašelja 163, 210
Rat 168, 215
Rogač 215
Rogoznica 115, 213, 219

Sadići 113, 142, 144, 146
Sali 233
Seline Donje 197
Senj 74
Sevide (= Sevid) u Jivinji 53
Slanica 73, 78
Smokvena 215
Smrdeća 118
Soline 123, 195, 222
Sovje 45
Srinac (= Srimač) 233
Srimač (= Murter) 4, 62–65, 67, 68, 70–72, 74, 76–88, 151
Stače (?) Drage 61
Stara 224
Stare 78, 224
Stari (ispod Starog, u Starih) 115, 224
Starina 85, 184
Strana 189, 219
Stranina nad Mirine 59
Stražica 211
Strtenica (= Trstenica, t. Tarstenize) 153
Studenac 28
Sustipanac 70
Sutkošan (= Sukošan) 225
Šibenik 33, 35, 37, 62, 69, 77, 88, 96, 121, 124, 137, 139, 193, 209, 210, 214, 218
Šipurina (= Šepurina) 103, 199, 216
Široka 107
Šupalj dolac 41
Šupljak 219

Teraca 118
Tatinja 97, 104
Teginja 54
Tihat 222
Tisno (= Tijesno) 28–36, 38–54, 73, 82, 83, 107, 108, 116–126, 147, 229, 230
Tkun (= Tkon) 63
Tobolac dolac 115
Tribohunj (= Tribunj) 19, 116, 189–196

Tući (t. Tuz) 132
Turanj 234, 237
Tužbine 81

Vea (= Krk) 197
Veleš 167, 168, 215
Velika Glava, Vela Glava 215
Vlačina 44
Vlačine 48
Vodice 102, 183, 195
Vrgada 233
Vrhovina 14
Vrhovine 28, 44, 126
Vršak (t. Varsca) 14, 138, 227
Vršćina 54, 101
Vršina 78
Vrulja 224

Zadar 205, 239
Zagoričina (t. Zagoricina) 67
Zahar 96, 104
Zaslo (?) 32
Zgon 67, 91
Zidić 49
Zlarin 93–102, 104, 105, 157, 159–180, 199, 205–215, 225
Zlosela (= Pirovac) 44, 223
Željivoda (?) (t. Zaglivoda) 189
Žirje 58, 59, 127, 128
(Imena mjesta uz nazive crkava nisu posebno bilježena)

Crkve

Gospa od Ambrozovića (Prvić) 183
Gospa van grada (Šibenik) 8, 88, 98, 101, 209, 217
Gospa za Gradinu, G. u Gradini, G. na Njivah (Srimač, Murter) 2, 4, 9, 10, 12, 13, 15, 54–57, 60–66, 68, 70–92, 149–156, 217, 231
Gospa od Grebac (Grebaštica) 6
Gospa na Jezeri, G. u Jezeri, sv. Marija na Jezeri 2, 106, 107, 109, 111, 129–136, 138, 139, 141–148
Gospa na Kaštelu (Šibenik) 2–13, 15, 16, 18–36, 38, 39, 41–53, 55–58, 60–65, 68, 70, 71, 73–97, 99, 102–165, 167–198, 200, 202–206, 208, 209, 215–217, 219–223, 229–231
Gospa na Primošćenu 114
Gospa na Prviću, G. od Prvića, G. u Prviću, Sv. Marija na Prviću, od Prvića 5, 18, 19, 21, 23, 25–27, 37, 157, 199, 202, 204, 221, 222
Gospa na Rašelji, G. na Rašelju (Zlarin) 93, 94, 96, 97, 100, 101, 104, 157–180, 205–215
Gospa na Rcu u Sali 214
Gospa na Rogoznicu 219
Gospa u Sutomišćicu (t. B. V. in Sotominschiza) 62
Gospa u Šipurini 5, 27, 183, 198
Gospa u Tribohunju 180, 191–196
Gospa od Visa 96
Gospa u Zlarinu, G. od Zlarina, Vela crkva u Z., G. u veloj crkvi u Z. 8, 93–101, 104, 157, 159–165, 167–171, 173–180, 205–215
Gospa u Žirji 58., 59, 128, 219
Nova crkva (Šibenik) 22, 53, 59, 72, 96, 131, 191, 199, 205, 207, 210–215, 219
Sv. Ante (Tijesno) 63
Sv. Duminig (Šibenik) 27, 186
Sv. Duh u gradu 191, 194–196
Sv. Duh u Tisnom 28–36, 38–40–53, 108, 116–126, 136, 229, 230, 237
Sv. Frane u Betini 10, 12, 13, 15, 54, 61–63, 65, 71, 72, 77, 81–83, 85, 88, 91, 149, 150, 152–158, 217, 231
Sv. Frane (Šibenik) 128, 157, 158, 214
Sv. Ivan (Šibenik) 189

Sv. Jadrij na Rtu u Tisnom 120
Sv. Jakov (Šibenik) 2–13, 15, 16, 18–25, 27–32, 34–36, 38–66, 68, 70–138, 140–200, 202–217, 219–223, 229–231, 237
Sv. Jivan na Sustipanac 79
Sv. Jive na fortici (Šibenik() 54, 82
Sv. Juraj (Pirovac) 223
Sv. Juraj (Primošten) 112, 115
Sv. Križ u Docu (Šibenik) 3–13, 16, 18–25, 27, 29, 30, 32, 34–36, 40, 46, 48–50, 55–57, 59–65, 68, 70–165, 167–200, 202–216, 220–223, 229–231
Sv. Križ u Betini 231
Sv. Križ u Trogiru 101
Sv. Martin u Jivinju 43
Sv. Mihovil u Sriméu 13, 54, 57, 59, 81, 87, 88
Sv. Mikula (Jezera) 106, 109, 144, 148
Sv. Mikula (Šibenik) 189
Sv. Mikula u Tribohunju 116, 188–196
Sv. Petar (Kaprije) 214
Sv. Roko u Jezeri 109, 110
Sv. Roko u Tisnom (u Višini) 30–32, 38, 41, 50, 51, 56, 60, 61, 63, 76, 79, 89–91, 108, 117, 120, 121
Sv. Šimun u Zadru 62

INDEKS IMENA I PREZIMENA

(U ovaj indeks nisu ušla ona imena, koja su sama u tekstu, t. j. bez prezimena. Upozoravamo, da se često može naći razlike u pisanju prezimena između glag. originala i tal. kopije, na pr. Šarin, t. Sarich 94, Jakutinov, t. Jakutinovich 102, Čikut, t. Cicutovich 102, Frigan, t. Friganov 130, Šemić, t. Semin 133, Jivasović, t. Givas 156, Bašelin, t. Baselov 202, Tihić, t. Tranquilo 103, Bala, t. Balin 178, Kolovarina, t. Calavarin 202 i t. d. Svi takovi interesantniji primjeri pribilježeni su iz tal. kopije u objašnjenjima pod crtom. Imena i u ovom indekstu pisana su savremenim pravopisom.)

Adumov Tome 234
Alagin Martin 192
Alagin Matija, Mikula 19
Aleksa Jerolim 179, 213
Aleksa Jive, Mate, Stipe 213
Aleksin Jive 98
Alesa Jive 161
Alesa Grgo 166
Alesina Luca 166
Alić Grgur 128
Aličev Mate 59, 220
Andrić Marko Antonij 240
Aničin Miše 176
Antićev Filip 187
Antićev Miše 181
Antićev Tomas 203
Antićev Vid 20
Antul Stipan 195
Antuličev Mikula 189
Antuličev Šimun 195
Antuličević Jerko 188
Arčiž Brne (Arčižev Brnardo, t. Crivellari Brnardo) 205
Arigon Jože 34, 35, 37, 53, 121, Arigoni 29, Arigonov 118 (v. Rigonov, Rigum)

Baćinov Luka 31, 122
Baćinov Petar 118
Baćinov Tomas 228
Bafin Anton 183, 200
Bala Šime (t. Balia, Balin) 168, 178
Bala Šimun (t. Balijn) 215
Balijina Mare 224
Balin Ivan (t. Balin) 98
Balin Jadre 38, 150
Balin Jivan (Baligin) 155
Balin Marko 215
Balin Matija 38
Baloević Ivan 7
Banicin Grgo 54
Baničin r. Smihinjin Grgo 176
Banov Šime 80, 89
Banovac Frane 193
Bara (Barin) Miše, Pave 167
Barbašanov Petar 74
Barić Skorić Ivančić 115
Barićev Martin 29, 36, 42, 47, 50, 108, 117
Barićev Mate, Mikula 230
Barin Ivan 99
Bašćanova Marija 193
Bašćanović Miše 193
Bašelin Šime 202
Bašelov Marko 6
Bašelov Stipan 7
Bašelova Jele 7
Bašin Jadrica 63, 67
Bašin Ante 87, 224
Bažulić 168, 215
Beba Jive (v. Bebanov Jive) 180
Beban Filip, Šime 208
Beban Frane 159
Bebanov Filip 101
Bebanov Frane 164
Bebanov Jive 174, 180
Beglin Miše 220
Beglin Tomas 127
Belić Anton (Ante) 81, 188–190, 192–196
Belić Frane 231
Belić Stipe 81
Belin 155
Belin Jerolim 85

Belin Pere 54, 67
Belin Mate, Šime 82
Beše Mate 167, 172, 175, 180; 211
Bešin Grubiša 167
Bilin Mikula 10
Bilosović Kate 186
Bilosović Miše 22, 186
Bižiga Pere 16, 18
Blaškoviš Mihovil 1
Blažev Grgo 6
Bočilov 104
Bogunović Jelina 111
Bokanov Mate, Miho 72
Bolančin Miho 112
Bolonja Batišt 204
Bolonjinov (v. Bulunjinov) 157
Bondina Mara 199
Boslić Jive 62
Boslić Pere 88
Boslin Šime 62
Božkin Jive 76
Božikov Ante 64, 70, 73
Božin Miho 138, 139
Bračanov Bare, Lovre, Vid 227
Bračanov Vuko 110, 113, 129
Bračі Vuko (v. Bracanov) 129
Bračić Matesa 146
Bračić Tadija 218
Bračić Vuko 132
Branič 96
Branič Jivan 211
Branič Luka 96, 178
Branič Mikula 163
Braničev Luka 96, 104
Bratić 139
Brnićev Ivan 140
Brnićev Pave 127–140, 142, 143, 144, 145, 146–148, 218, Brničević 141
Bujasov Jakov 8, 98, 157, 159, 170
Bujavčić r. Lordanov Jadre 137
Bulunjinov Markijor (v. Bolonjinov) 160
Bunaldo Pavle 205
Burina Vid 52
Burtino Tomas 45
Burtinov Jadre 152
Butera Jadre 53

Carev Grgo 132
Carev Mate 227
Careva Mande 226
Cimera Jakov 161
Ciplov Grgo 28, 50
Ciplov Mate 124
Ciplov Šimun 46, 50
Ciplović Šime 28
Crtović (Certović) Grgo 166, 212, 215
Crvelin Grgo 139, 141
Crvelin Ivan 119
Crvelin Šime 229
Crvelinov Ivan 125
Crvelinov Jivan 52
Crvelinov Mate 32, 33
Crivellari Barnardo (v. Arčiž Brne) 205
Cukrov Ivan 184
Cukrov Ive 182
Cvitin Matij 30
Cvitulić Martin 15

Čaglinov 32
Čaglinov Anton 37, 47
Čaglinov Mikula 47
Čaglinov Petar 33, 37
Čičin Jure, Kata 197
Čikut Antić 168
Čikut Jivanica 168
Čikut (Čikutov) Mate 102, 105
Čikutov Mikula 162
Čikutović Mate (v. Čikut Mate) 170
Čobanov Anton, Jivan 114
Čohlin 146
Čohlin Anton (t. Zohlin) 136
Čokalov Anton 123
Čopčev Mande 214
Črvelinov Filip (v. Crvelin) 201
Čulin Ivan 129, 143

Ćaberica Stipan 30, 46
Ćaberičin Mate 125
Ćaćanov Frane 3
Ćaćanović Martin 183
Ćaćanović Stipe 216
Ćohlin (t. Ciohlin) Jure 129
Ćuzela Jure 65, 87
Ćuzelin Jure 57
Ćuzelina Jerka 56

Dabov Jerolim 220
Dabov Šimun 59
Dabanov Jivan 149
Dejan Filip 169
Dejan Jure 210
Dejan Šimun 160
Dejan Tomas 166
Dejanov Ive 102
Dejanov Šimun 214
Dejanov Tomas 157, 215
Despot Mate 6–8, 94–102, 158, 163
Despotov Jivan 81
Despotov Mate 93
Despotov Stipan 8, 119
Despotović Jadrij 122
Despotović Mate 8
Dević Marin 16
Didov Pere, Šime 67
Dimnić 188
Dimnić Dane 154
Divnić 188
Dobrin Jakov 172
Dorotijin Jive 78
Dorotijin Marko 71
Dorotijin Tome 66, 74, 84
Dračević Šime 8, 163, 209
Draganić Miše 8
Draganić Stipan 109, 111
Drobnjak Vice 25, 26
Duhović Ivan 99
Duhović Lovre 93, 94
Duhović Miho 205
Duhović Mihovija 212
Duhović Miše 165
Duhović Stipe 94, 214
Durmančić Stipan 19
Dviričević Frane 35

Ferarin 13, 76
Filipov Filip 125
Filipov Jadri 43
Franičev Ivan 127
Franičeva Mare 127
Frigan Grgo 130, 132, 133
Friganov Miho 111
Frkić 48
Frkić (Ferkić) Marko 16, 221, 222
Frkić Stipan 123
Frkić Toma 201
Frkin Grgo 78, 79
Frletić Jure 74
Fućin Anton 31
Fućin Martin 39
Fućin Mate 229
Fućin Stipan 48, 201

Gašpić Grgurević 134
Gedej (?) Mikula 142
Gizdelin Anton 45
Gizdelinov Luka 116
Glamočić Martin 62
Golin Stipe 12
Golina Kate 54
Gović Jure 6
Gracić Stipan 114
Gracin Ivan 112
Grandov Gašpar 199
Grbeljić Šimun 103
Grbeljin Ivan 20
Grbelin Mate 5
Grbeljin Šimun 216
Grbinov (Gerbinov) Mate 56, 233
Grčić (Girčić) Šimun 122
Grdov (Gardov) Anton 123, 192
Grdov Mikula 28
Grdov Stipan 28, 124
Grdov Šimun 43
Grdović Pave 225
Grego 168
Grego Ante 100, 167
Grego Anton 207
Grego Martin 177
Grego Mate 13
Grego Šime 177
Grgurev Mikula 209
Grgurinov Šimun 230
Grškov Stipe 224
Grškov Šima 69, 70
Grubelić Ivan 200
Grubelić Jelina 3
Grubelić Jerolim 197
Grubelić Jivan 216
Grubelić Mate 197, 198
Grubelić Miho 216
Grubelić Tomas 221
Grubin Tomas 202
Gržanov Ante 89
Gržanov Grga 79
Guberinov Jadrij 156
Guberinov Jakov 224
Guberinov Petar 150
Gusić Anton 38
Gusić Jure 126
Gusić Stipan 32
Gusić Vid 38, 122
Gušin Jure, Mate 153
Gverac Zuvane 139

Hadum 159
Hadum Grubiša 99
Hadumov 170, 210
Hadumov Grubiša 99, 101, 206
Hadumov Mikula Juranov 214
Hadumov Jure 215
Hadumov Stipan 99
Hadumova Anica 99
Handrin Jure 103
Harambašin Luka 117
Haras Marko 35
Helmin Jadrij 222
Herak Miše 96
Hercegović Anton 219
Herjak Šimuneta 213
Herman Ivan 103
Hreljanović Grgo 163
Hreljutić 196
Hrvatinov (Hrivatinov, t. Harvatinovich) Jadrij 110

Iglica Ivan 3
Igličina Mande 9
Ilijin Mate 174, 176, 177
Ivančev Grgur 128
Ivasović Luka 150
Ivin Anton 115

Jadrešin Mate 78
Jakas 85
Jakovčev Dunat 231
Jakovčev Jadre 11, 149
Jakovčev Jive 85, 88, 149, 224
Jakovčev Miho 72, 77
Jakovčev Šime 150, 217, 224
Jakovčev Vuleta 82
Jakutinov Vicko 102
Jakutinova (t. Giachtinovich) Klarica 102
Jandrič (t. Andrich) Jivan 49
Jandrin Ivan 228
Jandrin (t. Handrich) Jivan 118
Japnarić Ivan 112
Jelić Luka 102, 162, 163
Jelin Jive 90
Jelin Šime 64
Ježinov Mikula 13
Jiglica Anton, Jive 205
Jigličin Miho (Miše) 65, 66
Jigličini 213
Jivančev Grgur, Jure 58
Jivančev Mate, Miše 59
Jivančić Pere 37
Jivanov Šimun 45
Jivasović Luka 156
Jivčev Pere 229
Jivić Jive 169
Jivić Šime 173
Jivić Šimun 202
Jivičev Jive 179, 206, 211
Juranov r. Hadumov Anton 210
Juranov Jive 75
Juranov Mikula 208, 209
Juranov r. Krivinov Tomas 97
Juranov r. Grubiša Vice 208, 209
Juranova Marta 75
Juranović Grgo 171
Juranović Grubiša 97
Juranović Marko 99
Juranović Mate 159, 162
Juranović Petar, Tomas 170
Jurasov Jive 99
Jurasov Stipan 100
Jurasov Stipe 93
Juretić Bareša 237
Juretić Grubiša 173
Juretić r. Beše Jure 214
Juretić r. Beše Mate 209
Juretić Tomas 237
Juretin Mate 64
Juretin Pave 125
Juretin Tomas 40
Jurić 160
Jurin Jivan 114
Jurjev Frane 161, 174
Jurjev Jerolim 215
Jurjev Martin 132
Jurjev Pave 210
Jurlinov Anton 18
Juroš Mate 231
Jušin Ive 217
Jušin Jure 77
Jušin Mate 72

Kalavara Jure 23, 199
Kalavarin Vid 221
Kalebov Ante 66, 80, 87
Kalin Jure 219
Kapov Grgo 224
Kapov Jadre 155, 224, 231
Kapov Jadri 88
Kapović Jadre 223
Kapular Jure 102, 172, 214
Karišt Gasper 77
Karištov Dode 212
Katalan Vale 37, 40, 47, Katalan Valerijo 123, 223, Katalani Valerij 137
Katin Jure 227
Kavogroso Jerolim 214
Kazijin Ante 173
Kazijina Mare 173
Kelemenov Kokora Vicenco 158
Kilišanov Miho 15
Klarić Ive 103
Klupov Jure 95
Kokora Vice (v. Kukura) 178
Kolovarina Mara (v. Kalavarina) 202
Komarova Jelina 37
Kometi Andre (Andrija) 204
Korbeg (?) Mate 102
Koštić Tomas 7
Koštin Jivan 223
Kovačev 49
Kovačev Jure 233
Kovačev Luka 44
Kovačev Niko, Tomas 120
Kovačev Stipan 116
Kožulov Grgur 170
Kralj 170
Kraljev Luka 212
Kraljić Vice 127
Krapljaninov (t. Crapglianin) Šimun 190
Kreljutić Grgo 190
Krivinov Ante 179
Krivinov Grubiša 170
Krivinov Jakov 215
Krivinov Mate 165
Krivinova Mande 97
Križančić 240
Kučinov Pere 84
Kukura 168
Kukura Tome (v. Kokora) 178
Kumanović Mate 89
Kurtelin Jadre 219
Kurtelinov Luka 193

Lampalov Baldo, Lucija, Mara, Mate 40
Lipotica Grgo 51
Livić Anton 184, 240
Livić Ivan 240
Livić Ivica 27
Livić Stipan 16, 21
Livić Stojan 21, 203
Livić Šimun 186
Livić Tome 191, 194
Lordanov Grgo 39
Lordanov Jadrij, Jadre (Bujavčić aliti Lordanov) 137
Lovar Jadre 161
Lovrić r. Mišurina Ante 215
Lovrić Ivan 105
Lovrić (Mišurina) Jure 168, 171
Lovrić r. Mišurina Mate 210, 215
Lovrić r. Mišurina Mihovil 212
Lovrić Mikula 171
Lovrić Stipe 170, 206
Lovrić Stipura 214
Lovrić Šime 93, 167
Lovrin Luka 61
Lučev Filip 19, 182
Lučev Martin 25
Lučičin Luka 4
Lučičin Mate 126
Lučičin Mikula 67, 71, 84, 91
Lukićev Jivan 227
Lukićev Luka 107, 135, 138, 141, 148
Lukina Mara 144
Lušić Mikel 182–185

Ljubić Mjše 95
Ljubin 96
Ljubina Mara 95

Mačukat Anton 184
Mačukatov Anton 103
Magazin Jive 152
Magazin Jure 149–156
Magazin Stipe 231
Magazinov Jure 75, 82, 88
Magazinov Mate 82, 224
Magazinov Pave 217
Magazinovi 77, 231
Mahovović Mate 44
Makale Šime 165, 170
Makarunić Mate 127
Makarunić Petar 59
Malpažić 224
Manoš Ivan 102
Manoš Miko 225
Maračić Ivan 124
Maračin Martin 43
Maračin Mate 229, 230
Marčin (jamačno Maračin) 191
Marianov Ante 194
Marianov Jadrij 188
Maricic Jivan 195, 196
Maricic Jive 191
Markov Jadre 78
Markov Jerolim 70, 84
Markova Stošija 11
Marković r. Copčev Šime 214
Markovin Jadrij 28
Markovina Jadre 142, 148
Markovinov Ivan 147
Markovinov Jivan 218
Maroti Andrija 88
Martinčević Mate 152
Martulos Jadre 13
Matana (?) 1
Matana Mate 233
Matanin Šime 92
Matasov Pere 73, 86, 90
Matasov Šime 78
Matesic Baran 117
Matešić Bare 120
Matešić Martin 28–53, 108, 116
Matićev Jadrij 189
Matićev Jive 80
Matićev Šime 68, 89
Matićeva Anica 80
Matijaco Gabre 95
Matijašev Jive 15
Matijašev Mate 57, 73
Matijašev Mikula 55, 238
Matina Kate 238
Mavričin (t. Mauricin) Anton 30, 123
Mavričin Jivan 42
Mečini (?) 23
Meščičin Tomas 197
Meštričev Marko 39
Meštrov Mikula 136
Meštrov Šimun 107
Meštrović Luka 28, 39
Meštrović Martin 31
Meštrović Mateša 48
Meštrović Mihovil 108
Meštrović Petar 1
Metileš (t. Metilich) Jadrij 1
Metilić Jadrij 1
Mičić Grgo 239
Mihatov Ive 27, 181
Mihatov Jivan 76
Mihatov Jive 56
Mihatov Marko 131, 138
Mihatov Matij 106
Mihatov Mikula 73, 80
Mihatov Miho 222
Mihatov Pave 227
Mihatović Adrija 219, 220
Mihatović Jadre 137
Mihić 32
Mihić Grgo 44, 116

Mihić Ivan 120
Mihić Miho 201
Mihić Stipan 45
Mihin Grgo 48
Mihočev Perija Jive 175
Mikasov Vid 224
Mikin Jerolim 81
Mikin Pere 156
Mikulić 129
Mikuličin Pero 152
Milatov Mihovil 212
Miletin Luka 83
Miličin Ante 126
Milin Jivan 226
Milinkov Petar 13
Miloević Gašper 192
Miloević Stipan 193
Milojević Gašper 188, 189
Milojević Stipan 195
Mirkov Martin 112
Miršić (t. Marcich) Grgo 116
Mišev 216
Mišev Ivan 184
Mišev Miše 187
Mišev Stipan 30, 32
Mišev Stojan 5
Mišičin Jadre, Mihovil 194
Mišina Kate 6
Miškin (t. Mischin) Petar 127
Miškov Mše 161
Mišurina 210
Mišurina Grgo 211, 215
Mišurina (Lovrić) Jure 168
Mišurina Matij, Mkula 215
Mišurina Mše 177
Morić Anton, 49, 51
Morin Filip, Vid 53
Morov Ante 213
Morov Marko 104
Morov Stipan 210
Morova Jela 208
Mrčin (?) (Mričin, t. Mauricin, v. Mavričin) 30
Mučić Pere 158
Mudronjin Jerolim 56
Mudronjin Jure 67
Mudronjin Šima 83
Muhić Jivan 230
Muhić Miho 34
Munjin Mate 116, 228
Munjin Tomas 45
Mušić Pere 102

Nadalo Vice 186
Nadrčić Grga 10, 77, 85
Nadrčić Miho, Šima 153
Nadrčićev Jive, Šime 224
Nadrčićeva Mande 217
Novoselić Tomas 9, 12, 13

Obadić Ivan 94
Oglanov Ivan 115
Osaranov Petar 226
Osaranov Šime 131
Oštarić Jivan 205–215
Ovratović 203
Ovratov Šimun 30, 38, 41

Padvanov Luka 143
Pagašin (t. Papessin, v. Papešina) Miho 83
Palović (?) Stipan 75
Papalić Frane 60
Papalić Jure 62
Papešina Mande 86
Papešina Miho 86, 89
Papešina Stoše 238
Pašarov Jivan, Mile 220
Pavić Jadre 121
Pavić Ante, Jakov, Jivan, Stipe 212
Pavić Jure, Vuko 201
Pavić Stipe 168
Pavićev Juriša 10
Pavićev Stipe 100
Pavićev Vid 12
Pavin Ivan 10
Pavin Jakov 88
Pavin Luka 146
Pavlov Grgo, Tomas 214
Pavlov r. Lena Jive 207
Pavlov Mate 162
Pavlov Pere, Tomas 207
Pecić Frane 240
Pecić Jadrij 145, 186, 187
Pecić Miho 146
Pecin Mate 147
Pehrinov Mkula 117
Pekićev Mihovil 46
Pelegrin 69
Perija (Mihočev) Jive 175
Perišić Tadija 144
Perojev Anton 47, 124
Perojev Jure, Matija 41
Perojev Pere 50
Perošić Ivan 2
Perošić Matij 104, 107, 109–111
Perošić Tadija 133–135, 142, 144
Perota Šimun 240
Perušić Mate 108
Petković Frane 181
Petković Mate 234
Petrićev Šimun 36
Petrićevi 32
Petrinov Anton 145
Petrinov Filip 136
Petrinov Grga 142
Petrinov Grubiša 131, 139
Petrinov Jure 131
Petrinov Luka 106, 129–131
Petrinov Miko 78
Petrinov Pave 227
Petrinov Stipan 113
Piculić Ivan 232
Pirijin (Pirija, t. Piria) Grga 34
Pizerić Pere 225
Placarić Gašper 41, 123
Placarić Jivan 35
Plasanov Šime 231
Plesnin Jive 92
Plesnin (t. Pleschich) Mate 60
Plesnin (t. Pllesnich) Martin 78
Pobratov Ivan 198
Pobratova (Pobratović, t. Pobratovich) Mande 203
Pojata Ive 94
Politković Matij 4
Poturica Marko 168, 172
Pozarina Mše 225
Prahulići 148, 170
Prhojev Mikula 42
Prhojeva Gašpera 42
Prhojeva Šimuneta 30
Pridković Stipan 31
Prinčev Luka 9
Pritković Jure 157
Prokar Lovre 24

Rabanasov (t. Rabanassov, Rabanassovich) Jure 144
Rabanov Jadre 226
Rabljanin Marko Anton 19
Rabojev Jure 75, 151
Rabojev Šimica 151
Rabojev Šimun 63, 71
Radić Grgo 38
Radin Šime 66
Radina (t. Radina) Jela 238
Radočić Stipan 34
Radovčić Jakov 210
Radovčić Jivan 49
Radovčić Stipan 205
Radovčić Stipe 160, 180
Rapinov Marko 233
Rašin Ante 78, 90
Reško 97
Reškov (t. Resco) Vukić 161
Rigonov Jože (v. Arigon) 118
Rigum Jože (v. Arigon) 121
Rogić Vid 47, 108
Rogin 37
Rogin Vid 30, 50
Rogin Tomas 40
Rokić Jelena, Luka, Roko 204
Rokić Luka 185, 240
Rokić Miše 22
Rokić Šime (Šimun) 24
Romić Šime 234
Roža Šimun 199
Rožin Šimun 20, 183, 187, 221
Rubčić Petar 84
Ruić Frančisko 105
Ruiš Frane 102
Rujić Frane 164
Rujiš 173
Ružičin Jerolim 198, 200, 222
Ružin Matij 115
Ružin Vid 223
Ružina Ivanica 115

Sidina Šime 44
Silina Jele 66
Skračić Andrij 71, Andrija 62, Jadre 61, 69, 70, 78, 85–92, Jadri 74, 76, 79, 83, Jadrij 63–68, 72, 73, 75, 77, 80–82, 84
Skračić Jere 91
Skračić Jivan 15
Skračić Mateša 60
Skračić Miho 68
Skračin Dunat 231
Skračin Jadre 149
Skračin aMteša, Pave 78
Skračin Vid 224
Skrozin Ivan 5
Skrozin Jure 23
Skrozin Martin 198
Sladić Juraj 181
Sladin Jive 85
Sladin Grgo 149
Sladin Mikula 12
Sladin Pere 155
Slovinić Ivan 233
Smihinjin Grgo (Baničin) 176
Spasanovi 13
Specije (t. Specie, Spetine) Jive 193
Stanin Miho 61
Stipanelov Stipe 68, 74, 79, 224
Stipanelov Šime 238
Stipanov Jakov 129, 145
Stipanov Šimun 110
Stipanović Grgur 2
Stipanović Jadre 218
Stipanović Stipan 135
Stojanov Miho 92
Stojanov Šime 76
Stojanova Mare 92
Strikelić Jadrij, Jelina 154
Sučić Bartol 221
Susnić Miho 182
Svidin Jadre 219
Sviduljev Jakov, Jivan 51

Svàduljev Luka 32
Svìduljev Šimun 44
Svirčev Jadre 132
Svirčić Ante 164, 169

Šandrin Jadre 224
Šantić Anton (Ante), Mikula 113
Šantić Bare 137
Šantić Dunat 227
Šantić Grgo 109, 111, 130, 132, 140, 141, 143
Šantić Grgur 16
Šantić Mate 138
Šantić Petar 22, 185
Šantić Tomas 106, 148, 185
Šantić Vid 147
Šare Miše 176
Šarić 97
Šarić Mikula 160
Šarin Bare 81
Šarin Jure 94, 211, 213
Šarin Miho 179
Šarin Miše 171, 206
Šatnić Mati 202–204, 222
Ščavin 13
Ščavunov Anton 13
Ščavunov Ive 9
Ščavunov Jakov 65
Ščavunov Kate 238
Ščavunov Miho 151
Ščavunov Perica 63
Ščolini 134
Ščolin Lovre 107
Šemić Ivan 2
Šemić Jure 218
Šemić Stipan 53, 133
Šemić Šimun 5
Šemin Ivan 134
Šemin Jivan 39
Šemin Mate 129
Šemin Jadre, Stipan 144
Šeplin Anton 2
Šikin Grga 57
Šikin Jure 68
Šikin Marko 60
Šilan Mate 13
Šiloević Marc, Stipan 190
Šilojević 220
Šilojević Lovre 191
Šimatov Ante 55
Šimatov Anton 237
Šimatov Jelina 49
Šimatov Vukas Jivan 73
Šimatov Jure 41
Šimatov Miho 15
Šimatov Šime 83
Šimatov Šimun 49
Šimatov Tome 64
Šišin (?) Miše 127
Šižgorić Dumo 17, 127
Šižgorić Frane 127
Šižgorić Jere 219
Škaričin r. Kapular Jure 214
Škontrić Jure 224
Škrpčić Lorenco 197
Škunblić (?) Šimo 97
Šlakić Matij 16–27
Šlokin Luka 125
Šlokin Šimun 229
Šotalo Ive 96
Špadin, 60
Špadina (Špadini, t. Spadinov) Martin, Gašpe 163
Špadinov Pere 29
Špadinov Grgo, Vid 81
Španja Mikula, Miše 97, 101, 205
Špartera Anton 196
Šprterini (?) (t. Sportera) Bare 46
Štrkov Jivan 32
Štrković Stipan 32
Šunkin Frane 212
Šušnić (t. Sussgnich) Anton, Vukić 26
Šušnić (t. Susnich) Ante 27
Šušnić (t. Susnich) Anica, Mate, Miko 19
Šuštin (t. Sustich) Ivan 219
Šutin 97
Šutina (t. Suttina) Toma 97

Tabin Stipan 128
Tabul Luka 175
Tabul Stipe 172
Tabul Vukić 161
Tabulov Luka 105
Tabulović (t. Tabulov) Stipe 168
Tavilić 199
Tihić Jure 103
Toljić Jure 34, 35, 43, 46, 123
Toljić Mihovil 29
Toljić Vice 164, 171, 180, 209, 211
Toljić Vid 36, 121
Tomasov 12
Tomasov Mate 223
Tomasov Miho 155
Tomasova Jele 231
Tomašev Ante 207–209
Tomašev (t. Tomasevich) Anton 165
Tomašev Pere 95
Tomašić Šanto 24
Tomažin Šanto 186
Tomić Juraj 234
Tomićev Mate 106
Tomin Jive 55
Torizela Agustin 158, 163, Toriželi A. 210
Trapilov Martin 78
Trošin Jivan 223
Tudišević Frane 26
Turčinov Baša 73
Turčinov Dragiša (aliti Jive) 61, 70, 91

Turčinov Pere 11
Turčinov Šime 4
Turčinov Šimun 91

Ugrinov Jure 226
Ugrinović Šime 198, 199, Šimun 200

Veranci Vice 33
Vrgada Jerolim 233
Vidulin r. Črnarić (Crnarić) Gustin 157–180
Vladić Anton 24, 25
Vladić Grgur 21
Vladić Jakov 16, 185
Vladić Lovre 204
Vladić r. Ilijin Mate 179
Vlahinić Jurij 235
Vlahov Martin 184, 220
Vodanov Jure 57, 74, 91
Vodanov Marko 154
Vodanov Mate 54, 63, 86
Vodanović Mate 56, 57, 79, Matij 55, 58–60
Vodopija Šime 184
Vučinović Anton 109
Vucinović Jakov 124
Vucinović (Vucinov r. Ciplov, Ciplović) Šimun (Šime) 111, 113–126, 147
Vukićev Jivan 238
Vukićev Miše 58
Vukićev Mate 23, 196
Vukojev Jakov 151
Vukov Jadre 104, 178
Vukov Mare 159, 170
Vukov Stipe 97
Vukovi 159

Zoričin Jivan, Jure 223
Zorzić Jivan 52
Zorzin Ivan 119
Zorzin Marko 140
Zorzin Mate 86, 238
Zorzin Martin 61
Zuvani Vice 18, 25

Žaknić Grgo, Lovre 28
Žarkov Stipan 229
Žuberkov Luka 177, 215

SADRŽAJ

I. O glagoljskim spomenicima na šibenskom području . . 5

II. Grafičke, pravopisne i jezične osobine 23

III. Prijepisi šibenskih glagoljskih spomenika 38

Index riječi i termina 217

Frano Dujmović: Index toponima 227

Index imena i prezimena 231

Izašlo:

Kušan F.: Prodromus flore lišaja Jugoslavije, 8°, 1953, str. 595. Poluplatno Din 1.114.–

Marković Z.: Frangeš Mihanović, poluplatno. Din 1.100.–

Marulić M.: »Judita« (Anastatičko izdanje). Poluplatno Din 174.–

A. G. Matoš: Sabrana djela, sv. I. Poluplatno Din 1.150.–

Murko M.: Tragom srpsko-hrvatske narodne epike. Poluplatno Din 1.533.–

Mošin V.: Ćirilski rukopisi Jugoslavenske akademije, II. dio. Opis rukopisa, 4°, 1955, str. 255., poluplatno Din 1.800.–

Novak G.: Prethistorijski Hvar. Grapčeva spilja, 4°, 1955, str. 381 + mnogo fotografija u boji, polukoža Din 6.130.–

Novak P.: Kornjaši jadranskog Primorja (Coleoptera), 8°, 1952, str. 521. Din 460.–

Novak V.–Skok P.: Supetarski Kartular. Djela J. a. knj. 43, 4°, 1952, str. 314+31 reprodukcija, poluplatno Din 1.276.–

Pavletić Z.: Prodromus flore briofita Jugoslavije, 8°- 1955, str. 575. Din 1.200.–

Pettan H.: Popis skladbi Ivana Zajca, 8°, 1956, 458 + reprodukcije. Din 1.315.–

Prijatelj K.: Andrija Medulić Schiavone, brošurano. Din 195.–

Spomenica Miše Kišpatića (povodom 100-godišnjice njegova rođenja), 8°, 1953, str. 248+mape. Poluplatno. Din 769.–

Smalhausen: Problemi Darwinizma. (Preveo iz ruskog N. Fink) 8°, 1951, str. 542+crteži. Poluplatno. Din 668.–

Vajs V.: Najstariji hrvatskoglagolski misal. Poluplatno. Din 175.–

Zbornik Marka Marulića. Platno Din 394.–

Zoranić P.: Planine, 8°, 1952, platno. Din 468.–